

ISIDORI
HISPALENSIS EPISCOPI
ETYMOLOGIARVM SIVE ORIGINVM

LIBRI XX

RECOGNOVIT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

W. M. LINDSAY

IN VNIVERSITATE ANDREANA LITTERARVM HVMANIORVM PROFESSOR

TOMVS I
LIBROS I-X CONTINENS

OXONII
E. TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

PRAEFATIO EDITORIS

Hic habes, lector benevole, Etymologiarum editionem inchoatam potius quam omnibus numeris absolutam, quam cur sic tibi offerre ausus sim, immo hercle coactus sim, paucis primum exponam. Scito igitur me ante aliquot annos dum, Grammatica Latina antiquissimisque scriptoribus Latinis occupatus, plenioram notitiam de citationibus eorum apud Isidorum desidero, lectiones antiquiorum codicum undique conguessisse eo animo ut congestas Kueblero editionem Etymologiarum paranti traderem; deinde paulatim rei amore captum plurimas lectiones ex aliis locis Etymologiarum addidisse, quae documento essent qualis fuisset *διασπορά* libri Isidoriani per monasteria Europae, et quibus insignibus diversae codicum familiae inter se essent discernendae. Denique, postquam Kueblerus consilium edendi libri abiecerat, forte fortuna contigit ut Ottonianam editionem cum codice Wolfenbuettelano accuratissime a Iosepho Klein collatam ex bibliopola antiquario emerem, certiorque factus brevi fore ut codex Toletanus publici iuris phototypice expressus fieret, ambitiosiora inii consilia, et nactus occasionem itineris palaeographicorum studiorum causa per plerasque bibliothecas Europae facti, codices Etymologiarum omnes, qui quidem octavi aut incipientis noni saeculi essent, inspexi et quot potui lectiones exscripsi. Nam in Etymologiarum codicibus adhibendis ille profecto laudandus est,

qui redit in fastos et virtutem aestimat annis,
cum antiquissimus quisque maxime interpolatoris manu careat.

Cum igitur satis compertum haberem codicum Isidorianorum

PRAEFATIO EDITORIS

tres, neque plures, esse familias, et plenum testimonium antiquissimi testis et e secunda et e tertia familia praesto haberem, sensi me oportere ea quae congesseram publici iuris facere, ut, si nihil aliud, viri docti haberent cur lectiones Arevalianas exciperent, contemnerent Ottonianas. Vnum defuit tam plenum primae familiae testimonium quam reliquarum. Quod mihi benevolentissime suppeditavit Kueblerus, qui codicum meliorum ex hac familia duorum mihi accuratam descriptionem in manus tradidit.

Maluissem sane hanc materiam aliis transferre, si qui iustam editionem, omnibus qui ubique sunt codicibus inspectis, indagatis Isidori fontibus, diligentissime perpensa doctrina Isidoriana, aut facere vellent aut promittere se facturos; sed veritus sum ne res ad Graecas Kalendas differretur, proverbii veteris non oblitus:

Ne tu aliis faciendam trade, factam si quam rem cupis. Et quamquam ad ipsa verba Isidori de rebus theologicis, mathematicis, ecclesiasticis, ceteris eiusmodi investiganda et tempus mihi omnino defuit et animus, visus sum mihi posse ex tribus illis archetypis formam libri Isidoriani illam saltem quae exeunte saeculo septimo divulgata est, satis fideliter coicere. Nec me quidem paenitet, cum non tantopere Isidorus ipse quam doctrina antiqua in Hispania tum temporis superstes momentum habere videatur; neque Frontonianae citationi (ap. Etym. XV. II. 46) alienae fortasse ab Isidoro, quippe quae nonnisi in tertiae familiae codicibus appareat, locum idcirco minus libenter praebeo. Subscribant igitur alii 'recensuimus'; ego potius 'emendavi ad archetypos codices III.'

Quorum archetyporum rationem sic habeto. Tres sunt familiae codicum, quarum primam, quia interpolationibus fere caret et e codicibus maximam partem in monasteriis Francorum adservatis constat, 'Francicam sive integram' nominavi; alteram, cuius codices Casini, Veronae, Bobii plerumque extitisse videntur, et multa praetermississe, multa coartasse, 'Italicam' appellavi, sive 'contractam'; tertiam autem 'Hispa-

PRAEFATIO EDITORIS

nicam sive interpolatam.' Qui igitur codices ex tribus illis familiis adhibiti sint, nunc accipe :

a Familiae I (Francicae sive Integrae),

- A* Ambrosianus L 99 sup., saec. viii^o Bobii scriptus, habet partem primam Etymologiarum, i. e. libb. I-X. Saepe cum *K* (vide infra) conspirat, nonnumquam quia ambo antiqui sunt testes, saepius quia *A*, Bobii scriptus, aliquid ex altero Bobiensi codice mutuatus est.
- B* Bernensis 101, saec. ixⁱ-xⁱ, olim fortasse Floriacensis (nam 'fuit Petri Danielis'), habet libb. I-XX. Huius codicis et sequentis lectiones Kuebleri acceptas refero.
- C* Leidensis Voss. lat. F. 74, saec. ixⁱ-xⁱ, quem Gräterus ex Suffridi Sixtini libris comparasse videtur (cf. Molhuijsen 'De Navorscher,' 1899, pp. 587-591). Hic codex, duorum scribarum opus, quorum alter partem primam Etymologiarum, i. e. libb. I-X, alter partem secundam, i. e. libb. XI-XX, conscripsit, textum hic illic 'mixtum' exhibet, utpote, ni fallor, ex exemplari descriptus quod in quibusdam libris ex codice familiae tertiae, in quibusdam ex codice familiae secundae correctum erat. Ipse quoque correctorum manus, quas plerumque neglexi, passus est.
- D* Basileensis F. III. 15, saec. viii^o exeunte Fuldae scriptus, habet libros II-XIX. Corrector ex ipso exemplari hausisse videtur.
- E* Parisiensis lat. 13028, saec. viii^o exeunte Corbeiae scriptus, habet libros XVI-XX et in fine voluminis librum IV. Cum Basileense cognatus esse videtur.
- F* Weilburgensis, Gymn. bibl. 3, saec. ixⁱ, olim 'Sancti Florini Sconaugie,' habet partem alteram, i. e. libros XI-XX, amisso fine (XX. ix. 1 *Compositum est-XX fin.*). De hoc codice scripsit R. Gropius (progr. Weilburg. 1889, 1893).
- G* Sangallensis primus (231-232), saec. ixⁱ-xⁱ, habet libros I-XX.

PRAEFATIO EDITORIS

H Harleianus (Mus. Brit., Harl. lat. 2686), saec. ixⁱ exeuntis, habet libros I–XX.

I Bruxellensis II. 4856, olim Andaginensis (Sancti Huberti in Arduenna), saec. viiiⁱ ex., habet libros I–X, amissa parte (VIII. xi. 45–IX. 1). Adhibui per lib. X. Ex aliis libris pauca mihi impertivit v. d. van den Gheyn.

Bern. Bernensis 263, saec. ixⁱ, habet in foll. 1–14^r lib. V Etymologiarum.

Bern. extr. Bern. 611, saec. viiiⁱ, habet quaedam ex Etymologiis extracta.

Bern. frag. Bern. AA 90 (23), folium unum, saec. viiiⁱ, habet XV. 1. 28–39.

Col. Coloniensis 83ⁿ, saec. viiiⁱ ex., habet in foll. 215^v–217^v XVI. xxv–xxvii; etiam in foll. 15 sqq. Isidori librum de numeris, a libri IIIⁱ Etymologiarum parte non alienum (cf. Berl. Phil. Woch. 30, 1144).

Eins. frag. Einsidl. 365 (42), folium unum, saec. viiiⁱ, habet I. vii. 27–viii. 3.

Harl. extr. Harleianus lat. 3034, saec. viiiⁱ, habet extracta ex libb. XV, XX, aliis.

Mon. Monacensis (olim Frisingensis) 6250, Frisingae, ni fallor, saec. ix^o scriptus, habet libros I–XX.

Monac. frag. Monac. 29051, continet fragmenta varia Etymologiarum, inter quae duo (XV. ii. 45–iv. 7 et XI. i. 134–ii. 6 cum ii. 36–37) saec. viiiⁱ sunt. Eorum primum semiuncialem scripturam Anglosaxonicam exhibet; ambo videntur S. Emmerami Ratisbonensis fuisse.

Reg. Coll. Reginae, Oxonii, 320, saec. ixⁱ ex., de quo Clarkius meus quaedam mihi impertivit. (Cf. Nettleship 'Lectures and Essays' 1, 359.)

Rem. Remensis 426, 'liber ecclesiae sancti Theoderici,' saec. ixⁱ ex., habet partem primam Etymologiarum, i. e. libros I–X.

Sang. extr. Sangallensis 913, saec. viiiⁱ–ixⁱ, habet in pp. 105–115 quaedam ex Etym. I. iii–iv satis indiligenter extracta.

PRAEFATIO EDITORIS

Trin. Coll. S. Trinitatis, Cantabrigiae, 368, anno 833 litteris Anglosaxonice minusculis scriptus, incipit a V. xxxiii. *1 -mi non ex solis circulo*, desinit in IX. vii. 28 *genus esse deorum.*

Voss. 82 Leidensis Voss. lat. F. 82, saec. ixⁱ. Hic codex, quem non inspexi, perraro citatus est.

Praeterea inspexi, sed non adhibui hos codices: Bern. 36, saec. xiⁱ-xiⁱ; Caesenatem (Malatest.) XXI, 5, 'saec. ixⁱ'; Einsidl. 167, saec. xiⁱ; Escorial. L. III. 33, olim Gandensem, saec. xiⁱ, qui habet in fol. 72 excerpta ex lib. XIX 'de Navi-bus'; Leidens. 114, olim Remensem, saec. ix in., qui habet in foll. 1-8 IX. vi. 23-29; Mettens. 179, saec. x ex., qui libb. I-XX habet (desunt tamen I. 1-xxxix. 6 med.) et cum *DE* cognatus esse videtur; Schaffhusens. (Minist. bibl.) 42 et 43, saec. xiⁱ, quorum ille libb. I-X, hic libb. XII-XX continet; Wolfenbuettel. 473 (= Weissenburg. 2), saec. xiⁱ; Wolfenbuettel. Helmstedt. 455 (fol. 1), saec. ixⁱ, quod fragmentum V. xxxii-xxxiv continet. Vidi etiam Bern. 224, saec. x, qui cum *B* fere conspirat, et hic illic testem citavi.

Fragmentum libri I (III. 9-IX. 5), saec. viii^o, ut videtur, litteris insularibus scriptum, quod est in bibliotheca Fischeriana, benevolentissime mihi descripsit v. d. Samuel Brandt.

Primae familiae, cuius sunt modo non omnes quotquot extant codices, singulas adunationes investigare Herculeus labor est. Plurimos quidem libros ad recensionem Etymologiarum sub rege Recesvintho factam (cf. ad V fin.) redire docuit Mommsenus ('Chronica Minora,' pp. 411 sqq.). De ceteris expectemus donec Traubii discipulus, C. H. Beeson, ea publicaverit quae de dispersione codicum Isidorianorum per gentes Europae facta collegit.

β Familiae II (Italicae sive Contractae),

K Karolinus, quem dicunt, codex, olim Bobiensis nunc Wolfenbuettelanus (474 = Weissenburg. 64), scriptus saec. viii^o ineunte, ut videtur, vel saltem medio, minuscula illa

PRAEFATIO EDITORIS

scriptura quae in Italia septemtrionali in usu erat, habet libros I–XX. De quo codice cum Kueblerus (Herm. 25, 497) plenissime disputaverit, satis habeo unum illud monere, nequis correctionibus iis (v. g. ‘ut clemens’ I. vii. 25), quas per librum I adpersit manus saec. xⁱ, quidquam momenti attribuat. Quae hic illic correctiones in reliquis libris apparent ex ipso exemplari haustae sunt.

L Vat. lat. 5763, eodem tempore ex eodem exemplari in eodem scriptorio¹ cum *K* scriptus, quod declarant folia eorundem librorum antiquorum palimpsesta in utroque codice adhibita, habet Etym. I. iii. 9–V. xxx. 17.

M Cavensis 23, Casini, ut videtur, intra annos 778–797 scriptus², incipit a lib. I, cap. x *inde ergo dictum*, desinit in XX. ii. 2 *confortetur*, quem locum sequuntur duo quaterniones, qui XVII. ix. 43 *idem et orchis*–XIX. xxi. 7 continent, errore huc translati. Deest pars libri VIIⁱ (ii. i–viii). Aliena hic illic inculcata sunt, ut post III. lxxv aliqua ex Plinii Nat. Hist. lib. II *Existunt stellae et in mari*, etc. (cf. ad VI. xvii. 5).

N Carolsruhensis (Aug. LVII), olim Augiensis, saec. viii^o in Italia septemtrionali, fortasse Veronae³ scriptus, habet XIII. vi. 2–XX. fin.

O Sangallensis alter (233), saec. ix^o in. in S. Galli scriptorio exaratus, habet libb. VI–VIII, XII–XX.

P Sangallensis tertius (235), eodem fere tempore in eodem scriptorio ortus, habet libb. XII–XX.

Par. extr. Parisiensis (lat. 7530), saec. viii^o ex. Casini vel Beneventi scriptus (cf. Loew l. c.), habet aliquot extracta ex libb. I et V Etymologiarum.

¹ Bobiensi, ni fallor. Nam quamquam Boniprandus quidam saeculo undecimo, id quod versus sui in fol. i codicis Vaticani testantur, ‘obtulit hunc librum . . . Columbae,’ facilius crediderim restitutum esse ab eo Bobiensem librum casu vel dolo abstractum quam alibi uspiam ortum fuisse hoc ‘par nobile fratrum.’

² Cf. Loew (‘Die ältesten Kalendarien aus Monte Cassino,’ 1908).

³ Cf. Holder (‘Mélanges Chatelain,’ pp. 634–643), qui codicis historiam et scribarum inscitiam diligentissime indagavit.

PRAEFATIO EDITORIS

Phill. Berolinensis (Phillippsianus 1831), saec. viii^o-ix^o Veronae scriptus, habet inter alia partem lib. III et XIII.

Intra familiam secundam duae factiones esse videntur; nam cum *K* facit *L* (etiam *OP?*) contra *MN Par. extr. Phill.*

y Familiae III (Hispanicae sive Interpolatae),

T Toletanus, qui dicitur, nunc Matritensis (Tol. 15. 8), nuper phototypice expressus Leidae (Sijthoff, 1909), cui saeculo (viii^o an ix^o?) sit referendus vix constat, nam de palaeographia Visigothica 'adhuc sub iudice lis est.' Habet libros I-XX.

U Escorialensis primus (T, olim Q, II. 24), ex exemplari anno 743 (vel 733) facto descriptus, ipse potius decimi saeculi aut exeuntis noni esse videtur. Habet libros I-XX.

V Escorialensis alter (& I. 14) antiquior est, sed caret I-III. xx. 12 *violenter emittit sonos* et parte libri VI (viii. 6 *sola-xvi. 9 principe*).

W Escorialensis tertius (P. I. 7), 'Adefonsi principis liber,' i. e. Adefonsi IIⁱ (795-843), nisi quidem est Adefonsi IIIⁱ (866-910), habet libros I-XX.

X Sangallensis quartus (237), saec. ixⁱ-xi, habet libros I-XX.

Ovet. extr. Codex Ovetensis, qui dicitur, Escorialensis R. II. 18, in parte ea quae minusculis litteris ante annum 779 scripta est, plurima sane ex libb. IX, XIV excerpit, sed tam libere commutata et decurtata (v. g. IX. 11. 28 'Madai a quo medi existunt') ut ad idonei testis partes rarius quam vellem accedat.

De familia tertia illud monendum, non deesse locos ubi codices *TW* hinc, *UV* illinc artius cohaerere videantur, v. g. I. iv. 17, ubi verba *potestatem autem natura dedit voluntas ordinem*, in summa margine exemplaris scripta, in mediam paragraphum 16 (post illud *habeatur*) inculcata sunt in *TW* (quae tamen etiam in proprio loco in *T* iterata apparent).

Denique de proarchetypo illo, unde tres archetypi codices

PRAEFATIO EDITORIS

trium familiarum deducti sunt, pauca sunt disputanda. Fuit profecto, sicut ipse ille liber quem Isidorus Braulioni transmisit, 'codex inemendatus,' vitiis passim maculatus. Variarum enim lectionum vestigia plurima habemus, aut in margine positarum (v. g. VIII. v. 12) aut in ipso contextu (v. g. XVII. III. 18); necnon inchoatorum locorum, v. g. I. xv, ubi nisi titulus lemmatis DE LITTERIS APVD GRAMMATICOS extitisse videtur; necnon lacunarum, repetitionum, mille denique vitiorum. Saepissime igitur dubitatio oritur utrum confusio ea, quae in proarchetypo erat, Isidoro ipsi an scribae nesciocui sit attribuenda; v. g. in II. xxix. 11-12, ubi decimae speciei definitionis id exemplum appositum est, *ut si quaeratur quid sit triens*, etc., quod revera undecimae est, undecimae autem speciei exemplum illud quod revera est decimae. Equidem plerumque, citra legentium incommodum, Isidorum ipsum in errore fuisse credere malui, et citationes scriptorum (v. g. Terentii, ad II. xxx. 12; Lucretii, ad IX. v. 3) et locos ex auctoribus prave excerptos (v. g. II. xxiv. 12, ubi Cassiodorus scripserat *nihil generatur contra naturam in vita*, Isidorus autem haud scio an male intellexerit *invita*) inemendatos exhibui, quae vera sunt in apparatus criticum relegavi.

Orthographiam etiam Isidorianam semper posthabui legentium commodo neque saepius formas nimis inusitatas velut *sinixtra* (XI. 1. 68 'quasi sine dextra'), *externus* dies (V. xxx. 20 'quod sit extraneus'), *captus* pro cattus (XII. II. 38 'a captura'), *h* barbare omissum (v. g. *ostem* XV. VII. 4; *aeros* X. 2) vel adiectum (v. g. *honorosus* X. 117), *e* protheticum (v. g. *escarus* XII. VI. 30), *i* protheticum (v. g. *iscurra* X. 152), *e* pro i (v. g. *erundo* XII. VII. 70), *e* pro ae (v. g. *mestus* X. 174), *b* pro v (v. g. *cabare* XII. 1. 42), innumera alia eiusmodi in textum admisi nisi necessitate coactus, ut in nominibus morborum in lib. IV (v. g. *disinteria* VII. 36, 'dis enim divisio est'). Neque enim habeo cur credam Isidorum ipsum in hac re constantem fuisse, quippe qui ipsa verba fontium suorum (v. g. *Graii* XIV. VI. 19, ex Solino translatum) exscribere solitus

PRAEFATIO EDITORIS

sit. Spero quoque propediem et de orthographia et de grammatica nostri scriptoris fusius disputatum iri.

In rebus igitur orthographicis et grammaticis me in huiusmodi editionis apparatu critico non religiosius immortatum esse nemo vitio dabit; illud fortasse iure obicietur, quod fontes Isidori, quoniam mihi lex ea imposita est ut brevitati in apparatu summopere consulerem, nisi hic illic emendationis causa non indicaverim; quippe qui plurimi, non omnes (neque ipse omnes exploratos habeo), in editione Arevaliana adnotati sint. Tu igitur, lector benevole, cum Arevalianis adnotationibus hoc libro meo qualicumque utere feliciter. Nam ad Arevalianam editionem meam quantum potui adcommodavi; quin etiam hic illic (v. g. V. xxxi. 5-7) vitiosum paragraphorum ordinem relinquere malui quam citationes apud lexicographos magno cum virorum doctorum incommodo conturbare¹.

W. M. LINDSAY.

*Dabam Andrapoli
die S. Andreae MCMX.*

¹ Post haec scripta accuratius de tota ratione edendi libri Isidoriani alibi ('Class. Quart.' 5, 42) disputavi.

AVCTORES

- Arev.* = editio Arevaliana (revera ex Grialiana derivata) in
Mignii Patrologia Latina
- Otto* = editio Ottoniana in Lindemanni Corp. Gramm. Lat.
- Schwarz* = H. Schwarz 'Observationes criticae in Isid. Hisp.
Origines.' Hirschberg, 1895
- Dressel* = H. Dressel 'De Isidori Originum Fontibus.'
Turin, 1874
- Klussmann* = M. Klussmann 'Excerpta Tertullianea in Isid.
Hisp. Etymologiis.' Hamburg, 1892
- Sadée* = L. Sadée 'Ueber Freiburger Fragmente einer
Handschrift der Etymologiae des Isid. Hisp.'
Freiburg, 1883
- Schenk* = A. Schenk 'De Isid. Hisp. de Nat. Rer. libelli
fontibus.' Iena, 1909

SIGLA CODICVM

α = Familiae I codices

- A* = Ambrosianus L 99 sup., saec. viii
B = Bernensis 101, saec. ix-x
C = Leidensis (Voss. lat. F. 74), saec. ix-x
D = Basileensis F. III. 15, saec. viii ex.
E = Parisiensis lat. 13028, saec. viii ex.
F = Weilburgensis (Gymn. bibl. 3), saec. ix
G = Sangallensis primus (231-232), saec. ix-x
H = Harleianus lat. 2686, saec. ix ex.
I = Bruxellensis II. 4856, saec. viii ex.
Bern. = Bernensis 263, saec. ix
Bern. extr. = Bernensis 611, saec. viii
Bern. frag. = Bernensis AA 90 (23), saec. viii
Col. = Coloniensis 83¹¹, saec. viii ex.
Eins. frag. = Einsidlensis 365 (42), saec. viii
Harl. extr. = Harleianus lat. 3034, saec. viii
Mon. = Monacensis 6250, saec. ix
Monac. frag. = Monacensis 29051, saec. viii
Reg. = Coll. Reginae, Oxonii, 320, saec. ix ex.
Rem. = Remensis 426, saec. ix ex.
Sang. extr. = Sangallensis 913, saec. viii-ix
Trin. = Coll. S. Trinitatis, Cantabrigiae, 368, saec. ix
Voss. 82 = Leidensis (Voss. lat. F. 82), saec. ix

β = Familiae II codices

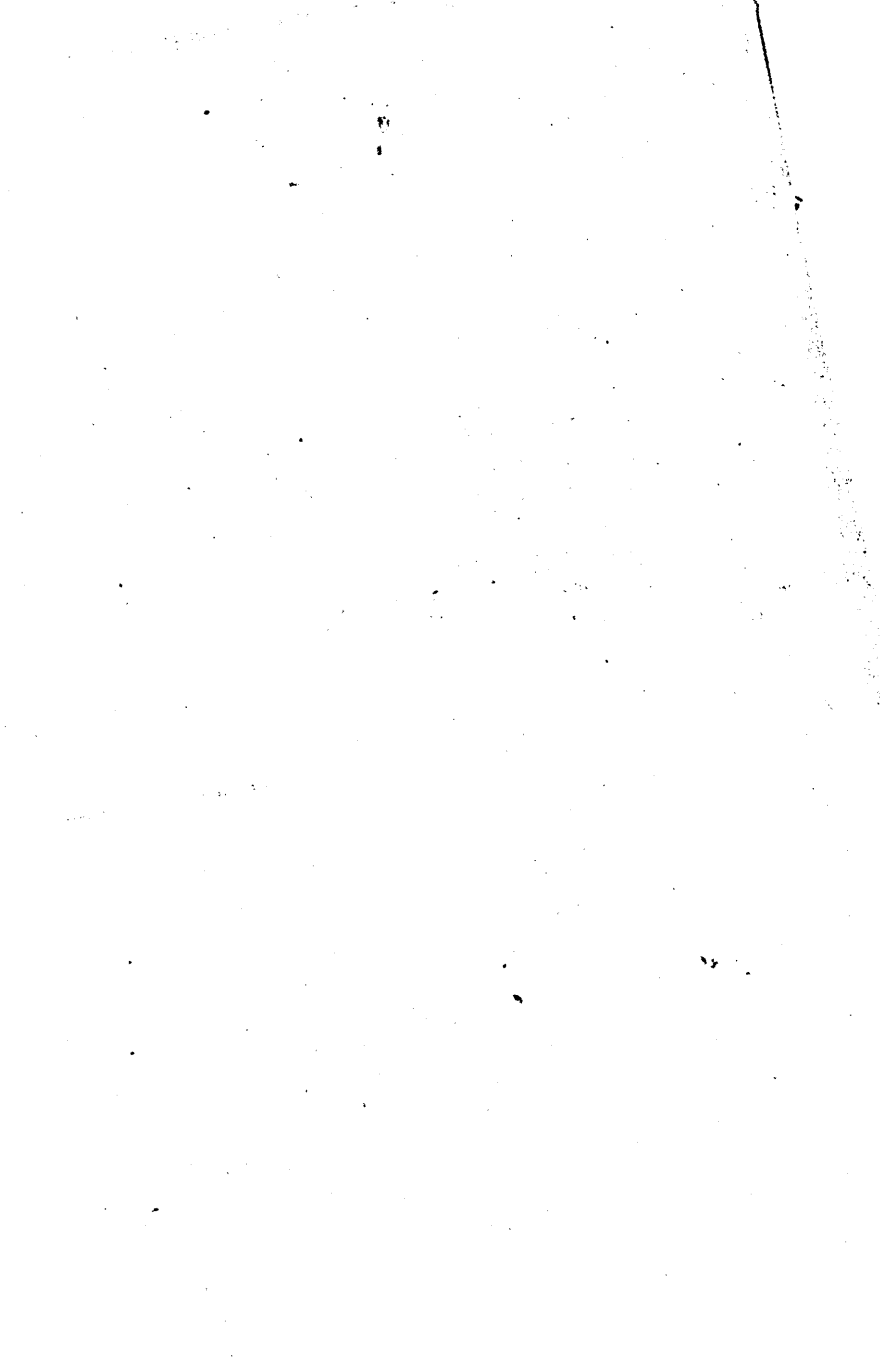
- K* = Karolinus Wolfenbuettelanus (Weissenburg. 64),
 saec. viii in.
L = Vaticanus lat. 5763, saec. viii in.
M = Cavensis 23, saec. viii ex.
N = Carolsruhensis (Aug. LVII), saec. viii
O = Sangallensis alter (233), saec. ix in.
P = Sangallensis tertius (235), saec. ix in.
Par. extr. = Parisiensis lat. 7530, saec. viii ex.
Phill. = Berolinensis (Phillippianus 1831), saec. viii-ix

γ = Familiae III codices

- T* = Toletanus Matritensis (Tol. 15. 8), saec. viii ex. (?)
U = Escorialensis primus (T. II. 24), saec. ix ex. (?)
V = Escorialensis alter (&. I. 14), saec. ix (?)
W = Escorialensis tertius (P. I. 7), saec. ix in. (?)
X = Sangallensis quartus (237), saec. ix-x
Ovet. extr. = Ovetensis Escorialensis (R. II. 18), saec. viii

codd. = *BCKT*, quorum universas lectiones per totum
 opus (cf. ad init. libri XVII), quoties a textu
 discrepant, in apparatu exhibui

PRAEMISSA

EPISTOLAE

A

[In Christo domino et dilectissimo filio Braulioni archidiacono
Isidorus.

Dum a mihi litteras, karissime fili, suscipis, eas pro amico am-
5 plectere non moreris. Ipsa est enim secunda inter absentes conso-
latio ut, si non est praesens quod diligitur, pro eo litterae complexentur.
Direximus tibi anulum propter nostrum animum et pallium pro ami-
citiarum nostrarum amictu, unde antiquitus hoc traxit vocabulum.
Ora igitur pro me; inspiret tibi Dominus ut merear adhuc in hac
10 vita videre te, et, quem maestificasti abeundo, aliquando iterum
laetifices te praesentando. Quaternionem regularum per Mauren-
tionem primic[1]erium direximus. De cetero autem obto tuam sem-
per cognoscere salutem, dilectissime mihi domine et karissime fili.]

B

15 [In Christo karissimo et dilectissimo Braulioni archidiacono
Isidorus.

Quia non valeo te perfruere oculis carnis, perfruar saltem al-
loquiis, ut ipsa mihi sit consolatio incolorem litteris cognoscere
quem cupio videre. Vtrumque bonum esset si liceret; sed vel mente
20 de te reficiat, si corporali obtutu non valeo. Dum pariter essemus,
postulavi te ut mihi decada sextam sancti Augustini transmitteres.
Posco ut quoquo modo me cognitum eum facias. Misimus vobis
Synonimarum libellum, non pro id quod alicuius utilitatis sit, sed quia
eum volueras. Commendo autem hunc puerum; commendo et me-
25 met ipsum, ut ores pro me misero, quia valde languet et infirmitatibus
carnis et culpa mentis. In utroque tuum praesidium posco, quia per
me nihil mereor. De cetero peto ut, dum vita comite portitori ad
nos regredi fuerit oportunitas, vestris nos iubeatis laetificare eloquiis.]

Epistolas A et B om. aß. Contuli TU 6 quod] qui U con-
plectentur T 11 letifice U¹; .ca U² 13 fili om. U 17 perfrui U
perfruct T (viv. Isidorus) saltim T 18 sit inici U 22 eum] ei T

ISIDORI

I

Domno meo et Dei servo Braulioni Episcopo Isidorus.

Omni desiderio desideravi nunc videre faciem tuam, et utinam aliquando inpleret Deus votum meum, antequam moriar. Ad praesens autem deprecor ut commendes me Deo orationibus tuis, ut 5 et in hac vita spem meam impleat et in futuro beatitudinis tuae consortium mihi concedat. Et manu sua. Ora pro nobis, beatissime domne et frater.

II

Domno meo et vere domino Christique electo Isidoro Episcoporum 10 summo Braulio servus inutilis sanctorum Dei.

O pie domne et virorum praestantissime, sera est inquisitio et tarde data mihi scribendi optio, quia peccatis meis ingruentibus non modo sterilitatis vel inopiae malo, verum etiam luis et hostilitatis, quominus inquirerem, horribili sum praepeditus incursu. Nunc 15 tem etsi mille necessitatibus, mille curis adstrictus post longum miseriae tempus veluti ab improbi soporis, ut ita dixerim, gravedine suscitatus istius meae suggestionis affatibus dependere praesumo salutis obsequium, et cordis et corporis humilitate prostratus, inprecans excellentissimam tuae beatitudinis potestatem, ut peculiarem famulum, quem pio illo sacrae dignationis intuitu semper habuisti susceptum, usque in finem habere iubeas commendatum. Nam ego, Christus novit, gravi dolore discrucior, quod emenso tempore tam prolixo vel nunc vestrum non mereor videre conspectum. Sed spero 25 in illum, qui non obliviscitur misereri, nec repellit in finem, quia exaudiet precem pauperis et vestro me miserum repraesentat aspectui. Suggesto sane et omnimoda supplicatione depono ut librum Etymologiarum, quem iam favente Domino audivimus consummatum, promissionis vestrae memores servo vestro dirigere iubeatis, quia, ut mihi conscius sum, magna ibi ex parte servi tui postulatione sudasti, 30 et ideo in me primum existe munificus, sic in sanctorum coetibus et felix habearis et primus. Gesta etiam synodi, in qua Sintharius

Epistolae I-IV *desunt in C* I-III ut accipi pittacium tuum *desunt in B*
 2 episcopo *om. T (non U)* 4 implere *K* 4-5 votum . . . Deo *om. U*
 5 me *om. K* ut et] ut *K* 6 futura *K* 10 meq *om. K* 11
 sanctorum] servorum *K* 12 ex tarde *U* 13 nunc modo *A* 16
 si mille] simile *K* 18 deprecendere *T* 20 et ut p. tuum (*expunct.*)
 I. *K* 21 semper *om. U* 24 nunc *om. K* no mereor *K* 26
 exaudiat *T* 30 conscius sum *AK* : sum conscius *TU* 32 in quo *T*

EPISTOLAE I—IV

examinis vestri igne etsi non purificatus invenitur, tamen decoctus, quaeso ut vestro instinctu a filio vestro domino rege nobis dirigantur cito. Nam et nostra eius sic flagitavit gloriam suggestio, quia multum in concilio pro investiganda opus est veritate. De cetero [creatoris] 5 altissimi pietatem efflagito, ut coronam beatitudinis vestrae pro integritate fidei et statu ecclesiae suae longo tempore praecipiat conservare, meque inter oblatrantia praesentis mundi varia et innumera-bilia discrimina munitum reddat tuae intercessionis gratia ac recon-ditum in gremium memoriae tuae tutum ab omni tempestate peccati 10 oratu vestro efficiat trinitas sacratissima. Et manu sua. Ego servus Domini Braulio Isidoro in Domino fruor te lucerna ardens et non marcescens.

III

Domino [meo] et dei servo Braulioni Episcopo Isidorus.

15 Quia te incolorem cognovi, gratias Christo egi, et utinam cuius cognovi salutem, in hoc corpore aspicerem et visionem. Quid autem mihi evenit pro peccatis meis manifestabo, quia non fui dignus tua perlegere eloquia. Statim enim ut accepi pittacium tuum, puer regius ad me venit. Dedi cubiculario meo illum pittacium et confestim am- 20 bulavi ad principem, ut postea perlegerem et rescriberem. Reversus de palatio regis non solum scripta tua non inveni, sed etiam quidquid aliud in cartis fuit, periit. Et idcirco, scit Dominus, luxi meritum meum, quia non perlegi eloquium tuum. Sed rogo ut, quaecumque occasio venerit, rescribe mihi et gratiam verbi tui non auferas, ut, 25 quod ex meo delicto perdidit, iterum gratia tua recipiam. Et manu sua. Ora pro nobis, beatissime domne.

IV

Domno meo et vere domino Christique electo Isidoro Episco-
porum summo Braulio servus inutilis sanctorum Dei.

30 Solet repleri laetitia homo interior ac spiritalis, quum inquisitione fungitur amantis. Ob id velle meum est, mi domine reverentis-

1 exanimis *K* 2 i. et filio *K* dirigatur *K* 3 nostrae *K*
 eius *om. T* gloria *KT* (?) 4 creatoris *hab. TU: om. AK* 8
 discriminentia *K* 9 tutum] tuum *T*¹ 10 sua] vestra *U* 11 Do-
 mini] domino *TU* 14 meo *hab. TU: om. AK* 16 Quid] quia *A*
 17 evenit mihi *A* 19 cubiculari *U* 21 etiam et q. *U* 23 perlegi]
 per eli *K* 25 dilecto *K*: delecto *B*¹ 26 domne beatissimae *K*: -d.
om. U 30 insitione *U*¹

ISIDORI

sime, nisi culparum maceria [mearum] obsistat, et benigne te inquisitionem meam amplectere et querellarum calumniam patienter accipere. Vtrumque enim ago: et officium inquisitionis persolvo et tibi contra te causarum mearum necessitates dirigo. Quod ut benignissime auditui tuo admittas, [in] ingressu huius dictionis portuque 5 prostratus peto a culmine vestri apostolatus. Et quamquam vacillet calumniae obiectio ubi lacrimarum est intercessio, quum lacrimae non sint signa calumniae, tamen sint opto et lacrimabiles calumniae et calumniabiles lacrimae; sed utrumque pro licentiosa amoris praesumptione, non autem pro arrogantiae temeritate. Sed iam 10 causam exordiar. Septimum, ni fallor, annum tempora gyrant, ex quo memini me libros a te conditos Originum postulasse, et vario diversoque modo et praesentem me frustratum esse et absentem nihil inde vos rescripsisse, sed subtili dilatione modo necdum esse perfectos, modo necdum esse scriptos, modo meas litteras intercidis- 15 aliaque multa opponens ad hanc usque diem pervenimus et sine petitionis effectu manemus. Ob hoc et ego vertam preces in querellam, ut, quod supplicatione nequivi, vel calumniis lacescendo valeam adipisci. Saepe namque solet mendico prodesse vociferatio. Quocirca cur, quaeso te, mi domine, non tribuas quod rogaris? Vnum 20 scias: non dimittam quasi fingens me nolle negata, sed quaeram et instanter quaeram, quousque aut accipiam aut eliciam, piissimo Redemptore iubente: 'Quaerite et invenietis,' et adiciente: 'Pulsate et aperietur vobis,' Quaesivi et quaero, etiam pulso; unde et clamito ut aperias. Nam huius me argumenti solatur inventio, quia 25 qui contempsisti postulantiem, exaudias forte calumniantem. Hinc et ego scientiae tuae ingero, nec stulti iactatione novi aliquid suggerere insipientem perfecto praesumo. Non tamen erubesco inperitus disertissimo loqui apostolici memor praecepti, quo praecipitur 'libenter sufferre insipientem.' Quamobrem accipe clamores calumniae. 30 Cur, rogo, talentorum distributionem et cibariorum dispensationem tibi creditam hucusque retentas? Iam solve manum, inpertire

1 mearum hab. TU: om. AK 2-17 patienter accipere... ego vertam
 preces desunt in B 5 in hab. TU: om. AK dictationis U 7
 obiectio U: oblectio (-iee-?) T: abiectio AK 11 ni TU: nisi K
 12 memini me AU: me memini K: me om. T 14 descripsisse T:
 discrepsisse U 15 n. scriptos K: n. esse scr. TU 18 supplicationem
 K lucescendo K 19 nam TU medico T 25 me post argu-
 menti U (T n. l.) 27 scienti U (T n. l.) B¹ tua TU stulti KT:
 stulta BU novi] nobis U (T n. l.)

EPISTOLA IV

famulis, ne inopia pereant famis. Nosti quid creditor veniens repositat a te. Non minuetur tibi, quidquid dederis nobis. Memor esto parvis panibus multitudinem satiatam et superasse reliquias fragmentorum magnitudinem panum. An putas donum tibi conlatum
 5 pro te solummodo esse datum? Et vestrum est et nostrum; commune est, non privatum. Et quis dicere vel insanus praesumat ut privato tuo gaudeas, qui de commune tantum inculpabiliter gaudere scias? Nam quum tibi Deus oeconomiam thesauri sui et divitiarum, salutis, sapientiae et scientiae tenere concesserit, cur larga manu
 10 non effundis quod dando non minuis? An quum in membris superni capitis unusquisque quod non accepit, sic in altero possideat ut alteri, quod habet, possidendum sciat, tu forsitan ideo nobis parcus existis, quia quod mutue a nobis resumas, non invenis? Sed si
 15 habenti tribuisti, praeeptis evangelicis satisfacis, ut 'reddatur tibi in retributione iustorum.' Proinde [et] ego remordeor conscientia eo quod in me nihil communicabile boni sentiam, quoniam iubemur 'per caritatem servire invicem' et 'unusquisque quam accepit gratiam in alterutrum illam administrare, sicut boni dispensatores multi-
 20 formis gratiae Dei,' atque 'unicuique sicut divisit Deus mensuram fidei in una compage membrorum,' debet eam ceteris partibus communicare, quia 'haec omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis, prout vult.' Sed ad unum ac peculiare subsidium, quod praemisi, recurro, ad inopportunitatem scilicet, amicam amicitia
 25 destitutis ac nulla membrorum honestorum gratia decoratis. Idcirco audi vocem meam, tot interiacentibus terris: 'redde, redde, quod debes.' Nam servus es, servus Christi et Christianorum, ut illic sis maior omnium nostrorum, et quam nostri causa tibi conlatam praesentis, gratiam sitientibus animis scientiaeque fame cruciatis
 30 inpertire non dedigneris. Non sum saltim pes, qui ad iniuncta dis-

1 famulis *K*: familiis *BTU* 2 minetur *B¹*: minuitur *K* 4
 magnitudine *K* 5 vestrum (*om.* Et) *U* 8 oeconomiam] hec
 omnia *T* divinarum *K* 9 sapientiam et scientiam *U* 10 minues
B¹ membri *K* superni] summi *T* (*non U*) 11 accipit *B¹K*
 12 possedendo *K¹* 13 quia] que *K¹* 14 tantillae tantum ille mercedis
K: tantillae tantum inde mercedis *A*: tantilli mercedis *U* si vero *TU*
 15 tribuis *BTU*: tribuisti *AK* reddat *K* 16 perinde *U* et
 ego *TUB*: ego *KA* remordo *U* 17 eo quo *B¹* bonis *BU*
 sententiam *K* 21 eam] cum *K* 24 promisi *T* inoportuni-
 tatem *K* amicitiae *K* 27 servus *alt. om. A* 30 iniuncta]
 iuncta *T* (*non U*)

ISIDORI

currens possim alvo ecclesiae, membrorum scilicet iudici, obedi-
 tiae discursu parere, nec principatui capitis imperanti obsequendo
 placere. Quin etsi de inhonestioribus membris me esse sciam, suffi-
 ciat quia, quae [te] constat a capite percipisse, per me est dignum
 egerere, nec te me non egere quamvis minimum, Christi tamen san- 5
 guine redemptum. Nam 'nec dicit caput pedibus, non estis mihi
 necessarii,' quoniam 'quae videntur membra corporis infirmiora esse,
 necessaria sunt, et quae putantur ignobiliora esse, his honorem
 abundantiore circumdamus, et quae inhonestiora sunt nostra maio- 10
 rem honestatem habent.' Sic itaque creator noster ac dispensator
 cuncta moderatur, ut, quum in altero alteri dona divina, quae in se
 non percipit, possidenda tribuuntur, caritas cumuletur. Denique
 tunc bene multiformis gratia dispensatur, quando acceptum donum
 et eius, qui hoc non habet, creditur, quando propter eum, cui inpen- 15
 ditur, datum putatur. Hoc Apostoli capitulum a nobis in parte prae-
 missum, obtime novit prudentia sanctitatis vestrae huic rei congruere
 totum. Et quidquid summatim tetigit, ea procul dubio nosse melius
 latet nullum. Itaque hoc solum superest, quod et magno opere peto,
 ut praestes postulata, et si non pro me, saltem pro ipsa caritate divi-
 nitus inperita, pro qua iubemur et nosse et praestare omnia, et sine 20
 qua nihil sunt omnia. Sed et si qua superflua, si qua negligenter, si
 qua minus humiliter aut inutiliter potius effudi quam dixi, cuncta
 quaeso benigne suscipias, cuncta ignoscas, cuncta ores ut Deus ig-
 noscat. Ergo et hoc notesco, libros Etymologiarum, quos a te, do-
 mino meo, posco, etsi detruncatos conrososque iam [a] multis haberi. 25
 Inde rogo ut eos mihi transcriptos, integros, emendatos et bene co-
 aptatos dignemini mittere, ne, raptus aviditate in perversum, cogar
 vitia pro virtutibus ab aliis mereri. Ego autem opto, quamvis nul-
 lius egeas et ultroneae dicantur putere mercedes, ut dignatio vestrae
 benignitatis imperet nobis in id quod possumus et valemus, tantum 30
 ut obsequio nostro utaris, immo caritate, quae Deus est, perfruaris.
 His igitur expletis erant mihi quaestiones de sacris divinisque pagi-
 nis, quarum mihi expositionem cordis vestri lumen aperiret, si tamen

1 scilicet et iud. T 2 principatu K 3 sufficiat *ex* -am K
 4 te hab. BTU: om. AK 5 nec . . . egere om. T (non U) 9 qui
 inh. K 14 eius . . . habet TU: eis . . . habent AK: ei . . . habet B
 15 promissum KT (non U) 22 aut utiliter U: om. T¹ effundi K
 dixi] debui B 24 aethimoliarum T 25 iam a TU: om. B¹:
 iam AK haberi] habere comperimus A 28 mereri AK: sumere
 (-mm-) BTU 29 putere BTU: turpere (i. e. torp-) K 33 lumet K

EPISTOLAE IV, V

et nobis iubes resplendere et divinae legis obscura reserare. Nec, si ista, quae peto, percepero, de illis silebo; sed viam reseras capiendae fiduciae quum in hac prima fronte non me confodieris stimulis verecundiae et ignaviae meae locum dederis veniae, quodque
 5 diligebas quamlibet inmerito non iusseris reprobare; quia ignominiosum valde videtur ac vile, si necdum satiatus quis caritate ab eo, quem amabat, invenitur recedere. Obsequio autem meae servitutis dependo iura salutis, et quaeso pietatem sanctissimae vestrae potestatis ut pro me orare digneris, quatenus cotidie fluctuantem animam malis tuo intercessu lucreris et ad portum aeternae tranquillitatis deducas, erutam a miseriis et ab scandalis. Dulce mihi fuit diu ad te loqui, quasi coram positus vultum viderem tuae faciei. Ideo nec verbositatem carui et temeritatem fortassis incurri. Sed aut hoc, aut aliud agere debui, tantum ut, quod noluisti per humilitatem,
 15 saltim tribuas per tumultuantem improbitatem. Ecce quantum audaciae dedit mihi gratia vestrae benevolentiae. Et ideo, si quid in hoc displicuerit, sibi inputet, quae tantum amat ut timorem tollat. Nam 'perfecta caritas foris mittit timorem.' Speciali quoque gratia fretus speciali domino, in quo vires sanctae ecclesiae consistunt, suggero ut, quia Eusebius, metropolitanus noster, decessit, habeas misericordiae curam, et hoc filio tuo, nostro domino, suggeras, ut illum illi loco praeficiat, cuius doctrina et sanctitas ceteris sit vitae forma. Hunc autem filium praesentem beatissimae potestati vestrae per omnia commendo, et tam de his, quae hic suggessimus, quam
 25 etiam de his, quae supra questi fuimus, eloquio vestro per eum illustrari mereamur.

V

Domino meo et Dei servo Braulioni Episcopo Isidorus.

Tuae sanctitatis epistolae me in urbe Toletana invenerunt.
 30 Nam permotus fueram causa concilii. Sed quamvis iussio prin-

1 leges *K* 2 si tista *K* via *A* capiendo *U* 3 confoderis *A* 4 ignavia mea *U* 7 autem *om.* *B*¹ 8 depende *K*
 10 malis *U*: a malis *T*²: in malis *B*: alis *AT*¹: aliis *K* 11 et scandalis
 (*om.* ab) *TU* 13 carui *AK*: carui *B*¹: cabui (*i. e.* cavui) *TU* (*fort. recte*) 14 aliud *BTU*: illud *K* tantum *TU*: tamen *BK* quia noluisti *B*¹ 17 qui tantum *U* 21 ut illum] ut utilem *TU* 22 doctrinae s. *U* 26 mereamur. AMEN DEO GRATIAS *K* 29 urbem toletanam *TU*: urbe toletana *A*: urbe toletana *K* 30 q. me iussio
 ... rem. adm. *B*¹

ISIDORI

cipis in itinere positum remeare me admonuisset, ego tamen, quia propinquior eram praesentiae ipsius quam regressionis, malui potius cursum itineris non intercludere. Veni ad praesentiam principis; inveni praesentem diaconem tuum; per eum eloquia tua suscipiens amplexus sum et legi, et de salute tua Deo gratias egi ⁵ desiderio omni desiderans, quamvis debilis atque fessus, fiduciam tamen habere per Christum in hac vita visendi te, quia 'spes non confundit per caritatem, quae diffusa est in cordibus nostris.' Codicem Etymologiarum cum aliis codicibus de itinere transmissi, et, licet inemendatum prae valitudine, tamen tibi modo ad emen- ¹⁰ dandum studueram offerre, si ad destinatum concilii locum pervenissem. De constituendo autem episcopo Terraconensi non eam, quam petistis, sensi sententiam regis. Sed tamen et ipse adhuc ubi certius convertat animum, illi manet incertum. Peto autem ut pro ¹⁵ meis peccatis apud Dominum existere intercessor digneris, ut in- petratu tuo deleantur delicta mea et remittantur facinora. Item manu sua. Ora pro nobis, beatissime domne et frater.

VI

Domino et filio Sisebuto Isidorus.

En tibi, sicut pollicitus sum, misi opus de origine quarundam ²⁰ rerum ex veteris lectionis recordatione collectum atque ita in quibusdam locis adnotatum, sicut extat conscriptum stilo maiorum.

1 in it.] in om. U 3 excludere K 4 diaconem presentem TU
 5 sum] suum B¹ deo de salute tua B 6 desideri omni K quam-
 vis] quam K 7 videndi B¹C 11 statueram C 12 autem
 om. K 13 petistis ABCK; petitis TU 16-17 Item . . . frater om. C¹K
 17 domine et frater B: domine et egregie frater U: domine frater T:
 domne frater H 18 Epistolam om. C 19 Domino et filio sisebuto
 isidorus A: Domino meo et dei servo braulioni episcopo isidorus HTU.
 Tit. om. BK; sed in B praecedunt haec, Incipiunt libri isidori iunioris spa-
 lensis episcopi ad braulionem episcopum missi; in K haec, Incipiunt
 libri ysidori epalensis episcopi ad braulium caesaraugustanum episcopum
 velud (pro vel ad) sesibutum suum scilicet dominum et filium scribitis.
 In A epistola bis occurrit, primum post hanc praefationem, Incipiunt libri
 isidori spalensis episcopi ad bralionem caesaraugustanum episcopum
 scripti, deinde post titulum iam memoratum. In H sequuntur epistolam
 haec, Incipit liber isidori iunioris spalensis episcopi ad braulionem caesar-
 augustanum episcopum vel ad sesebutum regem 20 tibi] vobis K
 quarundarum r. T 22 constructum B

⟨INDEX LIBRORVM⟩

[Ut valeas quae requiris cito in hoc corpore invenire, haec tibi, lector, pagina monstrat de quibus rebus in libris singulis conditor huius codicis disputavit, id est in libro :

- I. De Grammatica et Partibus eius.
- II. De Rhetorica et Dialectica.
- III. De Mathematica, cuius partes sunt Arithmetica, Musica, Geometrica et Astronomia.
- IV. De Medicina.
- V. De Legibus vel Instrumentis Iudicum ac de Temporibus.
- VI. De Ordine Scripturarum, de Cyclis et Canonibus, de Festivitatibus et Officiis.
- VII. De Deo et Angelis, de Nominibus Praesagis, de Nominibus Sanctorum Patrum, de Martyribus, Clericis, Monachis, et ceteris Nominibus.
- VIII. De Ecclesia et Synagoga, de Religione et Fide, de Haeresibus, de Philosophis, Poetis, Sibyllis, Magis, Paganis ac Dis Gentium.
- IX. De Linguis Gentium, de Regum, Militum Civiumque Vocabulis vel Affinitatibus.
- X. [De] Qua(e)dam Nomina per Alphabetum Distincta.
- XI. De Homine et Partibus eius, de Aetatibus Hominum, de Portentis et Transformatis.
- XII. De Quadrupedibus, Reptilibus, Piscibus ac Volat(ili)ibus.
- XIII. De Elementis, id est de Caelo et Aere, de Aquis, de Mare, [de] Fluminibus ac Diluviis.
- XIV. De Terra et Paradiso et [de] Provinciis totius Orbis, de Insulis, Montibus ceterisque Locorum Vocabulis ac de Inferioribus Terrae.
- XV. De Civitatibus, de Aedificiis Vrbanis et Rusticis, de Agris, de Finibus et Mensuris Agrorum, de Itineribus.
- XVI. De Glebis ex Terra vel Aquis, de omni genere Gemmarum et Lapidum pretiosorum et villium, de Ebore quoque inter Marmora notato, de Vitro, de Metallis omnibus, de Ponderibus et Mensuris.

Indicem om. K (B n. l., C n. l.) id est in libro primo pars prima 1 T (qui tantummodo 'partis primae,' i. e. libb. I-X, indicem hic exhibet). Partem alteram ex Mon. Reg. hausit

ISIDORI

- XVII. De Culturis Agrorum, de Frugibus universi generis, de Vitibus et Arboribus omnis generis, de Herbis et Holeribus universis.
- XVIII. De Bellis et Triumphis ac Instrumentis Bellicis, de Foro, de Spectaculis, Alca et Pila.
- XIX. De Navibus, Funibus et Retibus, de Fabris Ferrariis et Fabricis Parietum et cunctis Instrumentis Aedificiorum, de Lanificiis quoque, Ornamentis et Vestibus universis.
- XX. De Mensis et Escis et Potibus et Vasculis eorum, de Vasis Vinariis, Aquariis et Oleariis, Cocorum, Pistorum, et Luminariorum, de Lectis, Sellis et Vehiculis, Rusticis et Hortorum, sive de Instrumentis Equorum.]

(CAPITVLA LIBRORVM)

I

- i. De disciplina et arte.
 - ii. De septem liberalibus disciplinis.
 - iii. De grammatica.
 - iv. De partibus orationis.
 - v. De voce et litteris.
 - vi. De syllabis.
 - vii. De pedibus.
 - viii. De accentibus.
 - ix. De posituris.
 - x. De notis sententiarum.
- [De notis vulgaribus et aliarum rerum.]

- xi. De orthographia.
- xii. De analogia.
- xiii. De etymologia.
- xiv. De glossis.
- xv. De differentiis.
- xvi. De barbarismo.
- xvii. De solocismo.
- xviii. De ceteris vitiis.
- xix. De metaplasmsis.
- xx. De schematibus.
- xxi. De tropis.
- xxii. De prosa.
- xxiii. De metris.
- xxiv. De fabula.
- xxv. De historia.

Hæc capitula librorum quæ huc congressi apparent in codd. in initio sui quodque libri vel partis libri I ii. disciplinis BCT; artibus K iii-iv. iii. De gramm. De part. orat. iv. De vo. et litt. K x. De not. vulg. et al. rer. hab. BC; om. KT xiii. om. K¹ xxv. xxvi. De vocabulo historiae. xxvii. De primis auctoribus historiarum. xxviii. De utilitate historiae. xxix. De generibus historiae C

CAPITVLA LIBRORVM

II A

- i. De rhetorica eiusque nomine.
- ii. De inventoribus rhetoricae artis.
- iii. De nomine oratoris et partibus rhetoricae.
- iv. De tribus generibus causarum.
- v. De gemino statu causarum.
- vi. Detripertita controversia.
- vii. De quattuor partibus orationis.
- viii. De quinque modis causarum.
- ix. De syllogismis rhetoricis.
- x. De lege.
- xi. De sententia.
- xii. De catasceua et anasceua.
- xiii. De prosopopeia.
- xiv. De ethopoeia.
- xv. De generibus quaestionum.
- xvi. De elocutione.
- xvii. De trimodo genere dicendi.
- xviii. De colo et commate et periodis.
- xix. De vitiis litterarum et verborum et sententiarum cavendis.
- xx. De iuncturis verborum.

- xxi. De figuris verborum et sententiarum.

II B

- i. De dialectica.
- ii. De differentia dialecticae et rhetoricae artis.
- iii. De definitione philosophiae.
- iv. De isagogis Porphyrii.
- v. De categoriis Aristotelis.
- vi. De perihermenii Aristotelis.
- vii. De formulis syllogismorum.
- viii. De divisionibus definitionum.
- ix. De topicis.
- x. De oppositis.

III A

- i. De vocabulo arithmeticae disciplinae.
- ii. De auctoribus eius.
- iii. Quid sit numerus.
- iv. Vnde numeri dicti.
- v. Quid praestent numeri.
- vi. De prima divisione parium et imparium.
- vii. De secunda divisione totius numeri.
- viii. De tertia divisione totius numeri.

II A i. et eius *K* ii. artis *om. K* iii. oratoris *om. K* ix. De solocismis (*om. rhet.*) *K* xviii. cola et commata (coma-) *BCT*: cola comma *K* xix. cavendis *om. K* II B vi. De per. Arist. vii. Praevatio (*i. e.* Praefatio) periermeniarum *T* vii. viii. De sillogismis dialecticis. ix. De modis sillogismorum *T*: xxviii. De formis sill. xxix. De modis sill. ipotheticorum *C* viii. x. De divisione sillogismorum *T*

ISIDORI

- ix. De differentia arithmeticae et geometricae et musicae artis.
 x. Quot numeri infiniti existunt.

III B

- i. De inventoribus geometriae et vocabulo eius.
 ii. De quadripertita divisione geometriae.
 iii. De figuris geometriae.

III C

- i. De nomine musicae.
 ii. De inventoribus eius.
 iii. Quid possit musica.
 iv. De tribus partibus musicae.
 v. De triforme musicae divisione.
 vi. De prima divisione musicae quae harmonia dicitur.
 vii. De secunda divisione quae organica vocatur.
 viii. De tertia quae rhythmica nuncupatur.
 ix. De numeris musicis.

III D

- i. De astronomiae nomine.
 ii. De inventoribus astronomiae.
 iii. De institutoribus astronomiae.

- iv. De differentia astronomiae et astrologiae.
 v. De astronomiae ratione.
 vi. De mundo et nomine eius.

- vii. De forma mundi.
 viii. De caelo eiusque nomine.
 ix. De caelestis sphaerae situ.
 x. De septem planetis caeli.
 xi. De eiusdem sphaerae motu.
 xii. De eiusdem sphaerae cursu.

- xiii. De celeritate caeli.
 xiv. De axe caeli.
 xv. De caelestibus polis.
 xvi. De cardinibus caeli.
 xvii. De convexis caeli, id est artubus.
 xviii. De [duabus] ianuis caeli.
 xix. De gemina facie caeli.
 xx. De quattuor partibus caeli.
 xxi. De hemisphaeriis.
 xxii. De quinque circulis caeli.
 xxiii. De zodiaco circulo.
 xxiv. De candido circulo.
 xxv. De magnitudine solis.
 xxvi. De magnitudine lunae.
 xxvii. De natura solis.
 xxviii. De cursu solis.
 xxix. De effectu solis.
 xxx. De itinere solis; [id est locis] in quibus currit.

III B *om. BK* iii. geom. *om. C* III C iv. trib. part.] part. huius *T*
 vii. voc.] nuncupatur *C* viii. rhythm.] arithmetica *T* III D i. De
 astronomia *C* iii. institutoribus *T*¹: scriptoribus *BC* x. *om. CK*
 xvii. connexionibus *T*¹ (conve-*T*²) id est art. (*pro arc-1*) *om. K* xviii. duo-
 bus (*sic*) *hab. BK*: *om. CT* xix. cae. fac: *CT* xxii. ciceli *K* (*pro*
cycli!) xxix. De defectu so. *K* xxx. id est locis *hab. CT*: *om. BK*

CAPITVLA LIBRORVM

- xxx. De lumine lunae.
- xxxii. De formis lunae.
- xxxiii. De interlunio lunae.
- xxxiv. De cursu lunae.
- xxxv. De vicinitate lunae ad terras.
- xxxvi. De eclipsi solis.
- xxxvii. De eclipsi lunae.
- xxxviii. De differentia stellarum, siderum atque astrorum.
- xxxix. De lumine stellarum.
 - xl. De stellarum situ.
 - xli. De stellarum cursu.
 - xlii. De vario cursu stellarum.
 - xliiii. De stellarum intervallis.
 - xliiii. De circulari numero stellarum [et quod quaedam sidera solis radii praepedita anomala fiunt, aut retrograda aut stationaria].
 - xlv. De stellis planetis.
 - xlvi. De praecedentia et antegradatione stellarum.
 - xlvii. De remotione et retrogradatione stellarum.
 - xlviii. De statu stellarum.
 - xlvi. De nominibus stellarum, quibus ex causis nomina acceperunt, id est sol, luna, stellae, sidera, signa, Arctos, Arcto-

phylax, Arcturus, Orion, Hyades, Pleiades, Canicula, cometae, Lucifer, Vesperus et reliqua.

IV

- i. De medicina.
- ii. De nomine eius.
- iii. De inventoribus eius.
- iv. De tribus haeresibus medicorum.
- v. De quattuor umoribus corporis.
- vi. De acutis morbis.
- vii. De chronicis morbis.
- viii. De morbis qui in superficie cutis videntur.
- ix. De remediis et medicamentis.
- x. De libris medicinalibus.
- xi. De instrumentis medicorum.
- xii. De odoribus et unguentis.
- xiii. De initio medicinae.

V A

- i. De auctoribus legum.
- ii. De legibus divinis et humanis.
- iii. Quid differunt inter se ius, leges et mores.
- iv. Quid sit ius naturale.

xxxviii. sid. . . . astr. *om.* *T* siderumque *B* xliiii. intervallo *T*
 xliiii. et quod . . . stat. *hab.* *CT*: *om.* *BK* rad. . . . fiunt *om.* *C* xlv.
 precedentis *T* stell.] et retro *K* xlvii. stell. quibus ex causis
 nomen acceperunt *T* xlix. id est . . . reliqua *om.* *K* Arctos *om.* *T*
 cometes *CT* Lucifer *om.* *T* IV iii. eius *om.* *B* v. corporibus
K: *om.* *B*: corporum *C* viii. De alopecia *B* ix. et med. *om.* *B*
 xi. med. *om.* *B* xii. et ung. *om.* *B* xiii. De medicina *K* V A iii.
 Quod *K*

- v. Quid sit ius civile.
- vi. Quid sit ius gentium.
- vii. Quid sit ius militare.
- viii. Quid sit ius publicum.
- ix. Quid sit ius Quiritum.
- x. Quid [sit] lex.
- xi. Quid scita plebium.
- xii. Quid senatus consultum.
- xiii. Quid constitutio et edictum.
- xiv. Quid responsa prudentium.
- xv. De legibus consularibus et tribunicis.
- xvi. De lege saturnae.
- xvii. De legibus Rhodiis.
- xviii. De privilegiis.
- xix. Quid possit lex.
- xx. Quare facta est lex.
- xxi. Qualis debeat fieri lex.
- xxii. De causis.
- xxiii. De testibus.
- xxiv. De instrumentis legalibus.
- xxv. De rebus.
- xxvi. De criminibus in lege conscriptis.
- xxvii. De poenis in legibus constitutis.

V B

- i. De chronicae vocabulo.
- ii. De momentis et horis.

- iii. De diebus.
- iv. De nocte.
- v. De hebdomada.
- vi. De mensibus.
- vii. De solstitiis et aequinoctiis.
- viii. De temporibus anni.
- ix. De annis.
- x. De Olympiadibus et lustris et iubilaeis.
- xi. De saeculis et aetatibus.
- xii. De descriptione temporum.

VI

- i. De Novo et Veteri Testamento.
- ii. De scriptoribus et vocabulis sanctorum librorum.
- iii. De bibliothecis.
- iv. De interpretibus.
- v. Qui primum Romam libros advexerunt.
- vi. Qui apud nos bibliothecas instituerunt.
- vii. Qui multa scripserunt.
- viii. De generibus opusculorum.
- ix. De ceris, cartis et pergamenis.

vi. ante v. K vii. militiae K x. sit hab. BK : om. CT xii. Quid sit sen. K xvii. rodus (-iis) BCT : rudibus K xxi. debet T xxiv. strumentibus K xxvii. De penibus in le. constitis T V B viii. anni om. T xi. De seculi etatibus T xii. discretionc B VI ii. sacrorum K iv-viii. om. T v. adduxerunt K vi. instituerunt C : invenerunt instituerunt K ix. ceris om. CT ix. De caeris. x. De cartis. xi. De pergamenis B : ix. De car. et per. x. De ceris. xi. De cartis. xii. De pergamenis C

CAPITVLA LIBRORVM

- x. De libris conficiendis et illorum vocabulis.
- xi. De canonibus evangeliorum.
- xii. De canonibus conciliorum.
- xiii. De cyclo paschali.
- xiv. De reliquis festiuitatibus.
- xv. De officiis.

VII

- i. De Deo.
- ii. De Filio Dei.
- iii. De Spiritu Sancto.
- iv. De eadem Trinitate.
- v. De angelis.
- vi. De hominibus qui quodam praesagio nomina acceperunt.
- vii. De patriarchis.
- viii. De prophetis.
- ix. De apostolis.
- x. De reliquis in Evangelio nominibus.
- xi. De martyribus.
- xii. De clericis.
- xiii. De monachis.
- xiv. De ceteris fidelium nominibus.

VIII A

- i. De ecclesia et synagoga.
- ii. De religione et fide.
- iii. De haeresi et schisma.
- iv. De haeresibus Iudaeorum.

- v. De haeresibus Christianorum.

VIII B

- i. De philosophis gentium.
- ii. De poetis.
- iii. De Sibyllis.
- iv. De magis.
- v. De paganis.
- vi. De dis gentium.

IX

- i. De linguis gentium.
- ii. De gentium vocabulis.
- iii. De regnis militiaeque vocabulis.
- iv. De civibus.
- v. De adfinitatibus et gradibus.
- vi. De agnatis et cognatis.
- vii. De coniugiis.
- viii. De reliquis nominibus. (X)

XI

- i. De homine et partibus eius.
- ii. De aetatibus hominis.
- iii. De portentis.
- iv. De transformatis.

(XII)

- v. De pecoribus et iumentis.
- vi. De bestiis.
- vii. De minutis animantibus.
- viii. De serpentibus.
- ix. De vermibus.

x. om. T: xii. De lib. conf. xiii. De librorum voc. xiv. De librariis et eorum instrumentis BC VII vi. nomen K xiii. om. K IX i. vii. De ling. gent. viii. Cuius modi lingua Deus in principio sit locutus vel in futuro K viii. om. BC. Et est reuera lib. X XI (XII) vii. animalibus K

- x. De piscibus.
- xi. De avibus.
- xii. De minutis volatilibus.

XIII

- i. De mundo.
- ii. De atomis.
- iii. De elementis.
- iv. De caelo.
- v. De aere et nube.
- vi. De tonitruo.
- vii. De fulminibus.
- viii. De arcu et nubium effectibus.
- ix. De ventis.
- x. De aquarum diversitate et mari.
- xi. De fluminibus.
- xii. De diluviis.

XIV

- i. De terra.
- ii. De orbe.
- iii. De Asia et partibus eius.
- iv. De Europa et partibus eius.
- v. De Libya et eius partibus.
- vi. De insulis et promontoriis.
- [vii. De promontoriis.]
- viii. De montibus ceterisque locorum vocabulis.
- ix. De inferioribus terrae.

XV

- i. De civitatibus.
- ii. De aedificiis publicis.
- iii. De habitaculis.
- iv. De aedificiis sacris.
- v. De repositoriis.
- vi. De operariis.
- vii. De aditibus.
- viii. De partibus aedificiorum.
- ix. De munitioibus.
- x. De tentoriis.
- xi. De sepulchris.
- xii. De aedificiis rusticis.
- xiii. De agris.
- xiv. De finibus agrorum.
- xv. De mensuris agrorum.
- xvi. De itineribus.

XVI

- i. De pulveribus et glebis terrae.
- ii. De glebis ex aquis.
- iii. De lapidibus vulgaribus.
- iv. De lapidibus insignioribus.
- v. De marmoribus.
- vi. De gemmis.
- vii. De viridioribus gemmis.
- viii. De rubris gemmis.
- ix. De purpureis.
- x. De candidis.
- xi. De nigris.

XIII iii-iv. *om. K* iv. De caelo capitula *B, Ea sic apparent in T, De caelo, De partibus caeli, De circulis caeli, De aere* v. *om. T (sed ef. iv)* viii. De arcu. De pluviis *T* x-xii. Liber XIII. 1 De aquis. 2 De diversitate aquarum. 3 De maris nomina. 4 De oceano. 5 De mediterraneo mare. 6 De sinibus maris. 7 De aestibus et fretis. 8 De lacis et stagnis. 9 De abisso et reliquis aquarum nominibus. 10 De flum. 11 De di. *T* x. et mari *om. B* XIV vii. *hab. BK: om. CT* viii. locorum] terrae *BK (ef. ad ix)* ix. terrae *om. BK* XVI iii. vulgaribus *T* vii. viridibus *T* ix. De purp. gemmis *K* x. De cand. gemmis *K* xi. De nig. gemmis *K*

CAPITVLA LIBRORVM

- xii. De variis.
- xiii. De crystallinis.
- xiv. De aureis.
- xv. De vitro.
- xvi. De metallis.
- xvii. De auro.
- xviii. De argento.
- xix. De aere.
- xx. De ferro.
- xxi. De plumbo.
- xxii. De stanno.
- xxiii. De electro.
- xxiv. De ponderibus.
- xxv. De mensuris.
- xxvi. De signis ponderum.

XVII

- i. De auctoribus rerum rusticarum.
- ii. De cultura agrorum.
- iii. De frumentis.
- iv. De leguminibus.
- v. De vitibus.
- vi. De arboribus.
- vii. De propriis nominibus arborum.
- viii. De arboribus aromaticis.
- ix. De herbis aromaticis sive communibus.
- x. De oleribus.
- xi. De odoratis oleribus.

XVIII

- i. De bellis.
- ii. De instrumentis bellicis, capitula XII:

- 1. de signis.
- 2. de bucinis.
- 3. de armis.
- 4. de gladiis.
- 5. de hastis.
- 6. de sagittis.
- 7. de pharetris.
- 8. de fundis.
- 9. de ariete.
- 10. de clypeis.
- 11. de loriceis.
- 12. de galeis.

iii. De foro.

iv. De spectaculis, capitula X:

- 1. de ludo gymnico.
- 2. de generibus gymnico-
rum.
- 3. de saltu.
- 4. de cursu.
- 5. de iactu.
- 6. de virtute.
- 7. de luctatione.
- 8. de palaestra.
- 9. de agone.
- 10. de generibus agonum.

v. De ludo circensi, capitula XV:

- 1. de ludis circensibus.
- 2. de circo.
- 3. de ornamentis circi.
- 4. de metris.
- 5. de obelisco.
- 6. de carceribus.
- 7. de aurigis.
- 8. de quadrigis.

xii. De var. gemmis *K* xxi-xxv. *om. K* xxii. stagno *codd.*
 XVII non contuli *BC* i. rusticanorum *K* ii. culturis *T* XVIII i.
 De bellis et triumphis *K*: i. De bellis. ii. De triumphis *T* ii. cap.] era *T*
 (et ita in seqq.) iii. *om. K* v. 3 ornamento *BK* 5 obolis *K*
 7 auguriis *B*

ISIDORI

- 9. de cursu.
- 10. de equis, quibus currunt.
- 11. de septem spatiis.
- 12. de equitibus.
- 13. de desultoribus.
- 14. de peditibus.
- 15. de coloribus equorum.
- vi. De ludo scenico, capitula X:
 - 1. de theatro.
 - 2. de scena.
 - 3. de orchestra.
 - 4. de tragoedis.
 - 5. de comoedis.
 - 6. de thymelicis.
 - 7. de histrionibus.
 - 8. de mimis.
 - 9. de saltatoribus.
 - 10. quid quo patrono agatur.
- vii. De ludo gladiatorio, capitula VIII:
 - 1. de amphitheatro.
 - 2. de ludo equestri.
 - 3. de retiariis.
 - 4. de secutoribus.
 - 5. de laqueatoribus.
 - 6. de velitibus.
 - 7. de ferali certamine.
 - 8. de horum execratione ludorum.
- viii. De alea, capitula IX:
 - 1. de tabula.

- 2. de pyrgis.
- 3. de calculis.
- 4. de tesseris.
- 5. de figuris aleae.
- 6. de vocabulis tesserarum.
- 7. de iactu tesserarum.
- 8. de calculorum motu.
- 9. de interdictione aleae.
- ix. De pila.

XIX

- i. De navibus, (capitula V):
 - 1. de navibus.
 - 2. de partibus navium et armamentis.
 - 3. de velis.
 - 4. de funibus.
 - 5. de retibus.
- ii. De instrumentis fabrorum.
- iii. De fabricis parietum, capitula IX:
 - 1. de dispositione.
 - 2. de constructione.
 - 3. de venustate.
 - 4. de laqueariis.
 - 5. de crustis.
 - 6. de lithostrotis.
 - 7. de plastis.
 - 8. de pictura.
 - 9. de coloribus.
- iv. De instrumentis aedificiorum.
- v. De lignariis.

v. 10 Quiquis accurrunt T 13 sultoribus K vi. 10 patruo vocatur C
 vii. Capitula. Deest C 5 laqueatoris T 6 velitibus T 8 exercitatione T
 viii. galea C Capitula. Deest C XIX i. De nav.
 ii. De part. nav. et armam., capitula IV, 1 de velis, etc. BK: deest C
 ii. De fabrorum fornace BK iii. 8 picturis T iv-v. om. K: De instr.
 aed. et lig., capitula II B

CAPITVLA LIBRORVM

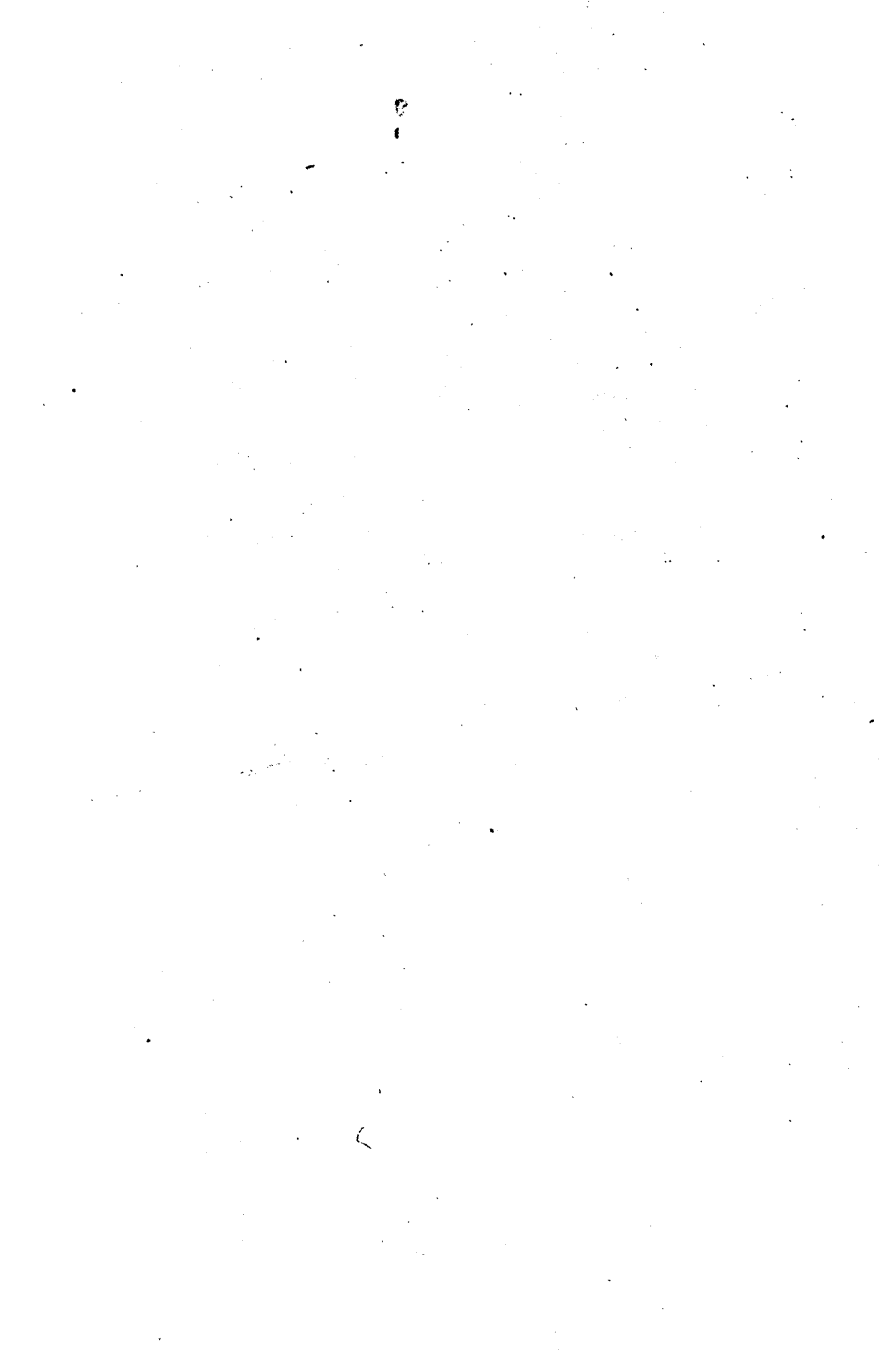
vi. De lanificiis (capitula X):

1. de inventione lanificii.
 2. de veste sacerdotali in lege.
 3. de nominibus vestium ceterarum.
 4. de vestibus quarundam gentium.
 5. de palliis virorum.
 6. de palliis feminarum.
 7. de stratu et reliquis quae in usu habentur.
 8. de lanis.
 9. de coloribus vestium.
 10. de instrumentis vestium.
- vii. De ornamentis.
 viii. De anulis.
 ix. De cingulis.
 x. De calciamentis.

XX

- i. De mensis et escis.
- ii. De potu.
- iii. De vasis escariis.
- iv. De vasis potatoriiis.
- v. De vasis vinariis et aquariis.
- vi. De vasis oleariis.
- vii. De vasis coquinariis et pistoriis.
- viii. De vasis repositoriis.
- ix. De vasis luminariorum.
- x. De lectis et sellis.
- xi. De vehiculis.
- xii. De reliquis quae in usu habentur.
- xiii. De instrumentis rusticis.
- xiv. De instrumentis horticorum.
- xv. De instrumentis equorum.

vi. 2 in lege *om.* T 7 in usu] usui T 8 post 9 BK¹ vii-x. *intra capitulum* vi (sub numeris 11-14) *incluunt* CKT XX iv. potariis C
 v. et aq. *om.* K : et aquae C vii. et pist. *om.* K ix. luminarium
 K : luminum C

ETYMOLOGIAE I-X

ISIDORI
HISPALENSIS EPISCOPI
ETYMOLOGIARVM SIVE ORIGINVM

LIBER I
DE GRAMMATICA

DE DISCIPLINA ET ARTE. Disciplina a discendo nomen I
 accipit: unde et scientia dici potest. Nam scire dictum a
 discere, quia nemo nostrum scit, nisi qui discit. Aliter dicta
 disciplina, quia discitur plena. Ars vero dicta est, quod artis 2
 5 praeceptis regulisque consistat. Alii dicunt a Graecis hoc tra-
 ctum esse vocabulum ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, id est a virtute, quam
 scientiam vocaverunt. Inter artem et disciplinam Plato et 3
 Aristoteles hanc differentiam esse voluerunt, dicentes artem
 esse in his quae se et aliter habere possunt; disciplina vero est,
 10 quae de his agit quae aliter evenire non possunt. Nam quando
 veris disputationibus aliquid disseritur, disciplina erit: quando
 aliquid verisimile atque opinabile tractatur, nomen artis habebit.

DE SEPTEM LIBERALIBVS DISCIPLINIS. Disciplinae libera- II
 lium artium septem sunt. Prima grammatica, id est loquendi
 15 peritia. Secunda rhetorica, quae propter nitorem et copiam
 eloquentiae suae maxime in civilibus quaestionibus necessaria
 existimatur. Tertia dialectica cognomento logica, quae dispu-
 tationibus subtilissimis vera secernit a falsis. Quarta arithme- 2
 tica, quae continet numerorum causas et divisiones. Quinta
 20 musica, quae in carminibus cantibusque consistit. Sexta geo- 3

2 unde] ut K' dictum est a K 5 constat T 8 hanc esse
 differentiam T 9 disciplina vero est C: disciplina vero esse B: dis-
 ciplinam vero esse (eras.) K': disciplinam vero est T 11 aliquid veris
 disputationibus B crit] est T 12 nomina T 20 carminibus et
 cantibus K

ISIDORI

metrica, quae mensuras terrae dimensionesque complectitur. Septima astronomia, quae continet legem astrorum.

III DE LITTERIS COMMVNIBVS. Primordia grammaticae artis litterae communes existunt, quas librarii et calculatores sequuntur. Quarum disciplina velut quaedam grammaticae artis **5** infantia est; unde et eam Varro litterationem vocat. Litterae autem sunt indices rerum, signa verborum, quibus tanta vis est, ut nobis dicta absentium sine voce loquantur. [Verba enim per **2** oculos non per aures introducunt.] Vsus litterarum repertus propter memoriam rerum. Nam ne oblivione fugiant, litteris **10** alligantur. In tanta enim rerum varietate nec disci audiendo **3** poterant omnia, nec memoria contineri. Litterae autem dictae quasi legiterae, quod iter legentibus praestent, vel quod in **4** legendo iterentur. Litterae Latinae et Graecae ab Hebraeis videntur exortae. Apud illos enim prius dictum est aleph, **15** deinde ex simili enuntiatione apud Graecos tractum est alpha, inde apud Latinos A. Translator enim ex simili sono alterius linguae litteram condidit, ut nosse possimus linguam Hebraicam omnium linguarum et litterarum esse matrem. Sed Hebraei viginti duo elementa litterarum secundum Veteris Testamenti **20** libros utuntur; Graeci vero viginti quattuor. Latini enim inter utramque linguam progredientes viginti tria elementa habent. **5** Hebraeorum litteras a Lege coepisse per Moysen: Syrorum autem et Chaldaeorum per Abraham. Vnde et cum Hebraeis et numero et sono concordant, solis characteribus discrepant. **25** Aegyptiorum litteras Isis regina, Inachis filia, de Graecia veniens in Aegyptum, repperit et Aegyptiis tradidit. Apud Aegyptios autem alias habuisse litteras sacerdotes, alias vulgus; sacerdo-

1 terrae om. *TA'C* **4** liberalii *T*: liberarii *C*¹ **8** Verba ... introducunt hab. *TUWX*: om. *ABCGK Sang. extr.* **9** introducunt *TW*: introducuntur *X*: introeunt *U* **10** rerum est *T* (*non W*) **11** dici *CTW* audiendum *K* **12** retineri *K* **13** praestent] prevent *U ut vid. (non W)* **15** prius] primum *suprascr. A²*: primus primum *Sang. extr.* **16** ante enuntiatione *5-6 litt. eras. K* **18** possemus *B* **19** et] ac *C* **20** duobus elementis *T*: duobus numeris *U* **21** enim] autem *C Sang. extr.* **27** et om. *T*

tales *ἱερὰς, πανδήμους* vulgares. Graecarum litterarum usum primi Phoenices invenerunt; unde et Lucanus (3, 220):

Phoenices primi, famae si creditur, ausi
mansuram rudibus vocem signare figuris.

- 5 Hinc est quod et Phoeniceo colore librorum capita scribun- 6
tur, quia ab ipsis litterae initium habuerunt. Cadmus Age-
noris filius Graecas litteras a Phoenice in Graeciam decem et
septem primus attulit; A.B.Γ.Δ.E.Z.I.K.Λ.M.N.O.Π.P.C.T.Φ.
10 His Palamedes Troiano bello tres adiecit H. X. Ω. Post
quem Simonides Melicus tres alias adiecit Ψ. Ξ. Θ. Y litteram 7
Pythagoras Samius ad exemplum vitae humanae primus for-
mavit; cuius virgula subterior primam aetatem significat, in-
certam quippe et quae adhuc se nec vitiis nec virtutibus dedit.
Bivium autem, quod superest, ab adolescentia incipit: cuius
15 dextra pars ardua est, sed ad beatam vitam tendens: sinistra
facilior, sed ad labem interitumque deducens. De qua sic
Persius ait (3, 56):

Et tibi qua Samios deduxit littera ramos,
surgentem dextro monstravit limite callem.

- 20 Quinque autem esse apud Graecos mysticas litteras. Prima Y, 8
quae humanam vitam significat, de qua nunc diximus. Secunda
Θ, quae mortem [significat]. Nam iudices eandem litteram Θ
adponebant ad eorum nomina, quos supplicio afficiebant. Et
dicitur Theta *ἀπὸ τοῦ θανάτου*, id est a morte. Vnde et habet
25 per medium telum, id est mortis signum. De qua quidam:

O multum ante alias infelix littera theta.

Tertia T figuram demonstrans Dominicae crucis, unde et 9
Hebraice signum interpretatur. De qua dictum est in Eze-

1 *πανδήμους*] -ος αβγ 2 invenerunt... Phoenices *om.* C¹ 3 primi
famae A: magni famae K: primi magni BCTUIV (ex magni (supraser.
primi) in archetypo ?) sic cr. U (non W) aut si T (non UIV) 5 in-
scribuntur C: ** scribuntur K: scribantur T Sang. extr. 7 a CK: e T:
et B¹ 9 His... Ω. *om.* B¹ H. X. Ω... adiecit *om.* T¹ Post quem
autem sim. B 10 Melicus *Arv.*: miles BCTUIV: *om.* A: in K 6 litt.
erasae adiecit AK¹ ut vid.: addidit (-ded-) BCUIV ψξθ CT: ξψθ B:
ξθψ K 13 se adhuc B 20 apud gregos K 22 mortem significat
TU: mortem ABCK 25 mortis] morsus C¹

ISIDORI

chielo angelo (9, 4): 'Transi per medium Ierusalem, et signa thau in frontes virorum gementium et dolentium.' Reliquas vero duas summam et ultimam sibi vindicat Christus. Ipse enim principium, ipse finis, dicens 'Ego sum A et Ω.' Concurrentibus enim in se invicem A ad Ω usque devolvitur, et rursus Ω ad A replicatur, ut ostenderet in se Dominus et initii
 10 decursum ad finem et finis decursum ad initium. Omnes autem litterae apud Graecos et verba componunt et numeros faciunt. Nam Alpha littera apud eos vocatur in numeris unum. Vbi autem scribunt Beta, vocatur duo; ubi scribunt Gamma, vocatur in numeris ipsorum tres; ubi scribunt Delta, vocatur in numeris ipsorum quattuor; et sic omnes litterae apud eos numeros habent. Latini autem numeros ad litteras non computant, sed sola verba componunt, excepto I et X littera, quae et figura crucem significat et in numero decem demonstrat. 15

IV DE LITTERIS LATINIS. Latinas litteras Carmentis nympha prima Italis tradidit. Carmentis autem dicta, quia carminibus futura canebat. Ceterum proprie vocata [est] Nicostrate.
 2 Litterae autem aut communes sunt aut liberales. Communes dictae, quia multi eas in commune utuntur, ut scribere et legere. 20 Liberales, quia eas tantum illi noverunt, qui libros conscribunt
 3 recteque loquendi dictandique rationem noverunt. Litterarum duplex modus est: dividuntur enim principaliter in duas partes, in vocales et consonantes. Vocales sunt quae directo hiatu faucium sine ulla conlisione varie emittuntur. Et dictae vocales, 25 quod per se vocem impleant, et per se syllabam faciant nulla

1 angelo] per angelum C 2 frontibus KL: fontes C¹ virorum
 om. KL 10 duo gamma vocant KL 11 tres] tria TUW in
 numeris ipsorum om. K¹ 13 ad litteras] a literis K¹ 14 Pro ex-
 cepto (-is)... demonstrat haec sunt in TUW, excepto aliquae quae numeros
 figura demonstrant, ut C pro centum, D pro quingentis (-tos T), I pro
 uno, L pro quinquaginta, T pro mille, V pro quinque, et X (littera add.
 UW) quae in figura crucem significat et in numero decem demonstrat
 exceptis AK Mon.: -tas B¹: exapto C¹ (non Rem.) litteris AK:
 -ras B (non Rem. Mon.) quae et figuram A¹K: quae et in figura BC
 Rem. P: quae in figura γ (vid. supra) Mon.¹ 18 est hab. TU: om.
 ABCKLW Sang. extr. nicostrata W 19 autem om. T aut om. C¹
 20 quia] quod K¹ ut vid. L et om. K¹ 21 directo C¹ 25 mittuntur T

adhaerente consonante. Consonantes sunt, quae diverso motu linguae vel inpressione labrorum efficiuntur. Et vocatae consonantes quia per se non sonant, sed iunctis vocalibus consonant. Haec in duabus partibus dividuntur: in semivocalibus et in 4
 5 mutis. Semivocales dictas eo, quod quiddam semis de vocalibus habeant. Ab E quippe vocali incipiunt, et desinunt in naturalem sonum [ut F, L, M et ceterae]. Mutae autem dictae, quia nisi subiectis sibi vocalibus nequaquam erumpunt. Si enim eis extremum vocalis detraxeris sonum, inclusum litterae
 10 murmur sonabit [ut B, G, D et ceterae]. Vocales autem et semivocales et mutas a veteribus sonas et semisonas et insonas dictas. Inter vocales autem I et U apud Grammaticos varias 5
 habent significationes. Nam modo vocales sunt, modo semi- 6
 vocales, modo mediae sunt. Vocales ideo sunt, quia solae
 15 positae syllabas faciunt et aliis consonantibus coniunguntur. Consonantes ideo habentur, quia interdum habent post se vocales in hisdem syllabis constitutas, ut 'Ianus,' 'vates,' et habentur pro consonantibus. Mediae [autem] idcirco dicuntur, 7
 quoniam naturaliter solae medium sonum habent, ut 'illius,'
 20 'unius.' Coniunctae aliis pinguius sonant, ut 'Ianus,' 'vanus.' Solae enim aliter sonant, aliter iunctae. I vero propterea interdum duplex dicitur, quia quotienscumque inter duas vocales invenitur, pro duabus consonantibus habetur, ut 'Troia.' Ge-
 25 minatur enim ibi sonus eius. V quoque littera proinde inter- 8
 dum nihil est, quia alicubi nec vocalis nec consonans est, ut quis. Vocalis enim non est, quia I sequitur; consonans non est, quia Q praecedit. Ideoque quando nec vocalis, nec consonans est, sine dubio nihil est. Eadem et digammon a Graecis vocatur, quando sibimet aliisque vocalibus iungitur: quae ideo

2 labrorum BT: labiorum K¹C 3 quia] quod B iunctae C 5
 dictas] dictae T quidam T¹ 7 ut f l m et ceterae hab. TU: om. ABCK
 8 quia ex quod B 9 detraxerit B 10 ut b g d et ceterae hab. TU:
 om. BCK 14 mediae (om. sunt) K¹L 17 iano KL et om. T
 18 autem om. K¹L¹T: hab. ABC 19 illius unus AT: ilus unus BC
 20 ut . . . sonant om. B¹ 21 enim om. K¹L¹ 24 ibi] sibi C 25 ut
 quis V. e. n. est om. K¹: V. e. n. est q. l om. L¹ 27 quando] quia K¹
 29 vocatur BCTU: appellatur KL

digammon dicitur, quia duplex est instar F litterae, quae dupli-
 cem Gammam habet, ad cuius similitudinem coniunctas vocales
 digammon appellari grammatici voluerunt, ut 'votum,' 'virgo.'
 9 Inter semivocales autem quaedam liquidae dicuntur propterea,
 quia interdum in una syllaba postpositae aliis consonantibus 5
 deficiunt et a metro excluduntur. Ex quibus duae apud Latinos
 liquescunt L et R, ut 'fragor,' 'flatus.' Reliquae M et N apud
 10 Graecos liquescunt: ut 'Mnestheus.' Decem et septem autem
 Latinis litteris vetus scriptura constabat. Vnde et legitimae
 nominantur illa ratione, scilicet vel quod ab E vocali incipiunt 10
 et in mutum sonum desinunt, ut sunt consonantes, vel quod a
 suo sono incipiunt et in vocalem E desinunt, ut sunt mutae [et
 11 sunt A.B.C.D.E.F.G.I.L.M.N.O.P.R.S.T. et U]. H autem
 littera pro sola aspiratione adiecta postea est. Vnde et a
 plerisque aspiratio putatur esse, non littera, quae proinde aspi- 15
 rationis nota dicitur, quia vocem elevat. Aspiratio enim est
 sonus uberius elatus, cuius contraria est prosodia, sonus aequa-
 12 liter flexus. K litteram Salvius ludimagister pri[m]us Latinis
 adiecit, ut in sono discrimen faceret duarum litterarum C et Q;
 quae ideo supervacua dicitur, quia exceptis 'Kalendis' super- 20
 13 flua iudicatur: per C enim universa exprimimus. Q litteram nec
 Graeci resonant, nec Hebraei. Exceptis enim Latinis hanc
 nulla alia lingua habet. Haec prius non erat. Vnde et ipsa
 supervacua est vocata quia per C cuncta veteres scripserunt.
 14 X littera usque ad Augusti tempus nondum apud Latinos erat, 25

r est ad instar K ex corr. L 3 votum ex vocatum C 4 dicuntur]
 ducuntur (-ant-?) T 5 positae T 6 apud latinos liquidae semper
 r et l L: apud (deinde ras.) r et l K¹ 10 vel om. U quod] quia K¹L
 11 ut sunt... desinunt om. U quod] quia K¹L 12 desinunt CK:
 desinant BT et sunt... et U hab. TU: om. BCK 13 autem om.
 K¹L 14 adiecta postea est BC Sang. extr.: adiecta posita est T fort.
 recte: posita est K¹L 15 adspiratio ** esse putatur L: adsp. putatur
 (om. esse) K¹: putatur aspiratio esse B 16 dicitur adspirationis nota
 KL 17 cuius] cui AK¹L 18 Salvius] salustius recte. prius T:
 postea C 19 ut in (om. L¹) sono du. l. discrimen (discretionem L) fac.
 KL c et g T 20 quae om. C¹ supervacuae K¹ ut vid. T
 quia] quod K¹L 21 Nam et q nec K¹ ut vid. L nec greci nec
 ebrei resonant T 25 x litt. ad aug. temporis T¹

[et digne hoc tempore, quo Christi nomen innotuit, quod per
 cam, quae crucis signum figurat; scriptitatur,] sed pro ea C et
 S scribebant, unde et duplex vocatur, quia pro C et S ponitur,
 unde et ex eisdem litteris conpositum nomen habet. A Graecis 15
 5 [autem] duas litteras mutuavit Latinitas, Y et Z, propter nomina
 scilicet Graeca, et haec apud Romanos usque ad Augusti tempus
 non scribebantur, sed pro Z duas S ponebant, ut 'hilarissat';
 pro Y vero I scribebant. Vnicuique autem litterae tria acci- 16
 dunt: nomen, quomodo vocetur; figura, quo caractere signetur;
 10 potestas, quae vocalis, quae consonans habeatur. A quibusdam
 et ordo adicitur, id est quae praecedit, quae sequitur, ut A prior
 sit, subsequens B. A autem in omnibus gentibus ideo prior est
 litterarum, pro eo quod ipsa prior nascentibus vocem aperiat.
 Nomina autem litterarum gentes ex sono propriae linguae de- 17
 15 derunt notatis oris sonis atque discretis. Nam postquam eas
 animadverterunt, et nomina illis et figuras inposuerunt: figuras
 autem partim ex placito, partim ex sono litterarum formaverunt:
 ut puta I et O, quarum uni sicut exilis sonus, ita tenuis virgula,
 alterius pinguis sonus, sicut et plena figura. Potestatem autem
 20 natura dedit, voluntas ordinem et apicem. Inter figuras littera- 18
 rum et apicem veteres dixerunt, apicem dictum propter quod
 longe sit a pedibus, et in cacumine litterae adponatur. Est

I et digne... scriptitatur (scriptatur U) hab. γ (= TUX): om. $\alpha\beta$ 2
 sed] dudum autem TUX et om. B (non Rem. Mon.) 4 eisdem ex eis KL
 5 autem T: om. BCK^L duo TU (non W) literis duas K mut.
 Lat. om. T¹ 7 hilarissat] vulgarissat ex *****arissat KL 8 i scribe-
 bant] scri. h (n U) et a TU: i ponebant B (non Rem. Mon.). Quae in γ
 apparent, ea licet huc referre, iscribebant (i. e. i scribebant) \overline{KA} (i. e. capi-
 tulum, sc. novum) autem om. KL accedunt K¹C¹ 9 quomodo] quo
 K¹L vocatur L 10 qua v. qua c. A habeatur. A quibusdam
 (cf. infra ad 19) 11 ad. litterarum id est T precedet T 12 subse-
 quens] sequens TB (non A) A littera in K¹L prior] prima K¹ ut
 vid. L 13 prior] prius K¹L 16 animadvertunt ex adverterunt KL
 figura inp. K 17 autem om. K¹L 18 unius L virgula] figura
 KL: figura (oblitter.) virgula C 19 sicut et] sic et L: sicut TC¹ pot.
 au. n. d. v. o. a (= A²BC: pot. n. d. v. au. o. A¹): pot. n. v. au. o. d. β
 (= KL). Cum a consentit γ , sed turbat factae sunt (de quibus vide Praefa-
 tionem) 20 figuram W 21 apices A² in ras. BCKL: apicem TUV
 distinxerunt CB marg. apicem om. B¹ 22 adponitur C

ISIDORI

enim linea iacens super litteram aequaliter ducta. [Figura autem, qua tota littera scribitur.]

- V DE GRAMMATICA. Grammatica est scientia recte loquendi, et origo et fundamentum liberalium litterarum. Haec in disciplinis post litteras communes inventa est, ut iam qui didicerant 5 litteras per eam recte loquendi rationem sciant. Grammatica autem a litteris nomen accepit. *Γράμματα* enim Graeci litteras 2 vocant. Ars vero dicta est, quod artis praeceptis regulisque consistat. Alii dicunt a Graecis hoc tractum esse vocabulum *ἀπὸ τῆς ἀρετῆς*, id est a virtute, quam scientiam vocaverunt. 10
- 3 Oratio dicta quasi oris ratio. Nam orare est loqui et dicere. Est autem oratio contextus verborum cum sensu. Contextus autem sine sensu non est oratio, quia non est oris ratio. Oratio 4 autem plena est sensu, voce et littera. Divisiones autem grammaticae artis a quibusdam triginta dinumerantur, id est, 15 partes orationis octo: vox articulata, littera, syllaba, pedes, accentus, positurae, notae, orthographia, analogia, etymologia, glossae, differentiae, barbarismi, soloecismi, vitia, metaplasmata, schemata, tropi, prosa, metra, fabulae, historiae.

- VI DE PARTIBVS ORATIONIS. Partes orationis primus Aristoteles 20 duas tradidit, nomen et verbum; deinde Donatus octo definivit. Sed omnes ad illa duo principalia revertuntur, id est, ad nomen et verbum, quae significant personam et actum.
- 2 Reliquae adpendices sunt et ex his originem trahunt. Nam pronomen ex nomine nascitur, cuius officio fungitur, ut 'orator 25 ille.' Adverbium de nomine nascitur, ut 'doctus, docte.' Participium de nomine et verbo, ut 'lego, legens.' Coniunctio vero et praepositio vel interiectio in complexu istarum cadunt. Ideo et nonnulli quinque partes definierunt, quia istae superfluae sunt. 30

1 Figura. . . scribitur hab. γ (= TUVX) (adscribitur U) 5 didicerunt
 K¹T 7 enim om. K¹ 11 dicta om. K quasi] quod sit K¹
 14 voce sensu K¹ 15 triginta partes din. T: xxvii din. C 17
 notae om. CK¹ etymologia om. T 18 metaplasmata K 19
 tropus C: tropus an tropis K¹ inc. hist. fab. KL 22 referuntur B¹
 id est om. K¹ 29 Ideo et] et om. K (non L) partes orationis d.
 AB² definiunt U

ETYMOLOGIARVM LIB. I. iv-vii

DE NOMINE. Nomen dictum quasi notamen, quod nobis VII
 vocabulo suo res notas efficiat. Nisi enim nomen scieris, co-
 gnitio rerum perit. Propria nomina dicta quia specialia sunt.
 Vnius enim tantum personam significant. Species propriorum
 5 nominum quattuor [sunt]: praenomen, nomen, cognomen,
 agnomen. Praenomen dictum eo, quod nomini praepositum, ut
 'Lucius,' 'Quintus.' Nomen vocatum, quia notat genus, ut 2
 'Cornelius.' Cornelii enim omnes in eo genere. Cognomen,
 quia nomini coniungitur, ut 'Scipio.' Agnomen vero quasi
 10 accedens nomen, ut 'Metellus Creticus,' quia Cretam subegit.
 Extrinsecus enim venit agnomen ab aliqua ratione. Cognomen-
 tum autem vulgo dictum eo, quod nomini cognitionis causa
 superadiciatur, sive quod cum nomine est. Appellativa nomina 3
 inde vocantur, quia communia sunt et in multorum significa-
 15 tione consistunt. Haec in viginti octo species dividuntur, ex qui-
 bus corporalia dicta, quia vel videntur vel tanguntur, ut 'caelum,'
 'terra.' Incorporalia, quia carent corpus; unde nec videri nec 4
 tangi possunt, ut 'veritas,' 'iustitia.' Generalia, quia multarum 5
 rerum sunt, ut 'animal.' Nam et homo et equus et avis ani-
 20 mal sunt. Specialia, quia partem demonstrant, ut 'homo.' Species 6
 enim animalium homo. Principalia, quia primam positionem ha- 7
 bent, nec aliunde nascuntur, ut 'mons,' 'fons.' Derivativa eo, 8
 quod ex alio nomine deducantur, ut a monte 'montanus.' Di- 9
 minutiva, quia minuunt sensum, ut 'Graeculus,' 'scholasticulus.'
 25 Sono diminutiva, quia sic sonant sicut diminutiva, sed intel- 10
 lectu principalia sunt, ut 'tabula,' 'fabula.' Tota Graeca, quia 11
 ex toto Graece declinantur, ut 'Callisto.' Sic enim [et] Graecus
 et Latinus dicit. Tota Latina, quia ex toto in Latinum ver- 12
 tuntur. Graecus dicit 'Odysseus,' Latinus 'Ulixes.' Media 13
 30 dicta quia ex parte Graeca sunt, ex parte Latina. Eadem et

1 dictum est quasi KC ex corr. 2 faciat K¹ ut vid. 5 sunt hab.
 BC: om. K¹T praenomen ... agnomen om. K¹ 7 eo quod
 notat B 10 qui cretam T 14 quod c. sint K¹ 15 viginti et octo
 B 17 corpore BCK 19 equus] pecus T animalia K 23 ex]
 ab K 26 fabula tabula K 27 enim et gr. CT 28 in latino K:
 latinum (om. in) T 29 dixit K (non Par. extr.) 30 sunt et ex p. T

ISIDORI

notha, quia corrumpunt ultimas syllabas manentibus prioribus, ut apud Graecos 'Alexandros,' 'Menandros'; apud nos 'Alexander,' 'Menander.' Dicta autem notha, quemadmodum no-

14 thus dicitur quisquis de dispari genere nascitur. Synonyma, hoc est plurinomia, eo quod sit in pluribus nominibus sig- 5
nificatio una, ut 'terra,' 'humus,' 'tellus.' Idem enim sunt

15 omnia. Homonyma, hoc est uninomia, eo quod sit in uno nomine significatio plurima, ut 'tumulus,' nunc mons brevis, nunc tumens tellus, nunc sepulchrum. Est enim in uno no-

16 mine significatio diversa. Relativa dicta eo, quod ad aliam 10
17 referantur personam, ut 'magister,' 'dominus,' 'pater.' Illa autem quae dicuntur ad aliquid qualiter se habentia, a contraria significatione dicta sunt, ut 'dexter.' Dicitur enim dexter

18 non potest, nisi sinister fuerit. Porro qualitatis nomina ex eo dicta, quia per ea qualis quisque sit ostenditur, ut 'sapiens, 15
19 'formosus,' 'dives.' Quantitatis, quia a mensura trahuntur, ut

20 'longus,' 'brevis.' Patronymica dicuntur eo, quod trahuntur a patribus, ut 'Tydides' Tydei filius, 'Aeneius' Aeneae filius,

21 quamvis et a matribus et a maioribus ducantur. Ctetica, id est possessiva, a possessione, ut 'Evandrius ensis.' Epitheta, 20
quae Latine adiectiva vel superposita appellantur, eo quod ad inplendam sui significationem nominibus adiciantur, ut 'magnus,' 'doctus.' Adicis ea personis, ut 'magnus philosophus,'

23 'doctus homo,' et plenus est sensus. Actualia ab actu descendunt, ut 'dux,' 'rex,' 'cursor,' 'nutrix,' 'orator.' Gentis a gente 25
24 veniunt, ut 'Graecus,' 'Romanus.' Patriae a patria descendunt, ut 'Atheniensis,' 'Thebanus.' Loci a loco, ut 'suburbanus.'

25 Verbialia dicuntur, quia de verbo nascuntur, ut 'lector.' Par-

26 ticipalia, quae sic sonant sicut participia, ut 'legens.' Verbis

1 quia] quae *K* 4 de *om.* *K*¹ 6 idem enim α (= *C*: id enim *B*: idem *A*) γ (= *T*: id enim *U*): idem ergo β (= *K* *Par. extr.*) 11 referuntur *C* 15 per ea *BK*: per eam *CT* 16 trahuntur *K* 19 et a maioribus *om.* *K*¹ Ctethica *T*²: Thetica *BC*: Thetica *K*: Tethica *T*¹ 24 discidunt ab actu *K*¹ 25 orator *add.* *K*²*L*² § 25 ante § 24 *KL*¹ ut *vid.* 28 quia] quae *K* 29 legens *ABCK*¹ ut *vid.* *Par. extr.* (*L*¹ n. 1.) *TUW*: demens (clemens) *dett.* Verbi similia *BK*

similia, a verbi similitudine dicta, ut 'contemplator.' Nam et verbum est imperativi modi, futuri temporis, et nomen, quia conparationem recipit. Haec omnes species a nominum appellatione descendunt. Secunda pars nominis conparatio. Con- 27
 5 paratio dicta quia ex alterius conparatione alterum praefert. Cuius gradus tres sunt: positivus, comparativus, [et] superlativus. Positivus dictus quia primus ponitur in conparationis gradu, ut 'doctus.' Comparativus ab eo, quod comparatus positivo praefertur illi, ut 'doctior'; plus enim novit quam doctus.
 10 Superlativus eo, quod comparativo superferatur, ut 'doctissimus'; plus enim scit quam doctior. Genera dicta sunt quod 28
 generent, ut masculinum et femininum. Cetera nomina non sunt genera, sed hoc nominum ratio et auctoritas voluit. Neutrum dictum quia nec hoc est nec illud, id est nec masculinum
 15 nec femininum. Commune dictum quia duobus generibus nomen unum communicat, ut 'hic' et 'haec canis.' Cui con- 29
 trarium est epicoenon, quia utrumque sexum sub uno genere enuntiat, ut 'hic piscis.' Est enim incerti sexus, quod nec natura nec oculis discernitur, sed sensus tantum peritia. Omne
 20 genus dictum, quia cunctis generibus servit: masculino et feminino, [et] neutro et communi et omni. Numerus vocatus 30
 quia per eum vel singularia vel pluralia nomina ostenduntur. Figura, quia vel simplicia vel composita sunt. Casus a cadendo 31
 dicti; per eos enim inflexa nomina variantur et cadunt. Nomi-
 25 nativus casus dictus quia per eum aliquid nominamus, ut 'hic magister.' Genetivus, quia per eum genus cuiuscumque quaerimus, ut 'huius magistri filius,' vel quod rem significamus, ut

1 verbis *T* 3 recepit *KC*¹ 4 Comparatio *alt. om. K* 6 sunt tres *K*
 pos. comp. et sup. *B*¹: pos. comp. sup. *CK*: pos. sup. et comp. *T* 7
 primus] prius *T* 8 gradu] gradus *T* 9 illi *om. B* 12 generent
BCTU: generantur *AK* nom. *om. T* non ... vol. *om. K*¹ 13 ho-
 minum *Arev.* rat. ut auct. *C*¹ 14 id est *om. K*¹ 15 nomen unum]
 nominum *K*¹*C* 16 communicat] significat *T* Cuius *T* 17 epic.
 epic. est quia *C*¹ sexum ... genere *om. K*¹ 18 incertus *B* 21
 et n. et comm. *BT*: n. et comm. *C*: n. comm. *K* 23 Figura ... sunt
post § 31 *K* 24 dictus ut *vid. K*¹: dicti sunt *C* cadent *K*¹ 27 vel
 quod ... mag. liber *om. K*¹*A*¹

ISIDORI

32 'huius magistri liber.' Dativus, quia per eum nos dare alicui aliquid demonstramus, ut 'da huic magistro.' Accusativus, quia per eum aliquem accusamus, ut 'accuso hunc magistrum.' Vocativus, quia per eum aliquem vocamus, ut 'o magister.' Ablativus, quia per eum nos auferre aliquid cuiquam signifi- 5
 33 camus, ut 'aufer a magistro.' Hexaptota nomina dicta eo, quod per sex casus varietates habent, ut est 'unus.' Pentaptota, quod tantum in quinque casibus variantur, ut 'doctus.' Te-
 • triptota, quod tantum in quattuor casibus declinentur, ut 'la-
 • teris.' Triptota, quod tantum in tribus, ut 'templum.' Diptota, 10
 quod tantum in duobus, ut 'Iuppiter.' Monoptota, quod uno tantum casu utuntur, ut 'frugi.'

VIII DE PRONOMINE. Pronomen dictum, quia pro vice no-
 minis ponitur, ne fastidium faciat nomen ipsud dum iteratur. Nam cum dicimus, 'Vergilius scripsit Bucolica,' addimus pro- 15
 nomen, 'ipse scripsit Georgica'; sicque varietas significationis
 2 et fastidium tollit et ornatum inducit. Pronomina autem aut finita sunt, aut infinita. Finita pronomina dicta eo, quod definiunt certam personam, ut 'ego'; me enim statim intelligis. Infinita dicuntur, quia non sunt certae personae. De absen- 20
 • tibus enim dicitur et incertis, ut 'quis,' 'quae,' 'quod.' Minus quam finita appellantur quia commemorationem faciunt notae personae, ut 'ipse,' 'iste.' Certum est enim de quo dicitur.
 3 Possessiva vocantur eo, quod aliquid nos 'possidere ostendunt. Nam dum dico 'meus,' 'tuus,' definitio aliquid meum esse, vel 25
 tuum. Relativa dicuntur, quia ad interrogationem referuntur, ut 'quis est?' respondetur, 'is est.' Demonstrativa, eo quod

1 magistri liber TU: magistri BC eum nos aliquem C nos om.
 B 2 ut . . . magistro om. K¹ 9 declinentur CT: declinantur
 B: om. K¹ 12 tantum uno casu K 15 bucolicam B¹T 16
 georgicam B¹T 17 et fast. BC Eins. frag. T: et om. K¹ 19
 def. ut ego me en. certam personam int. (om. statim) K¹: def. cert.
 pers. ut ego me en. cert. pers. i. (om. statim) A 21 et incertis om.
 TU quae quod om. K¹ 22 quia] quae K 24 eo om. K aliquid
 nos TC: nos aliquid KB 25 dum om. K¹ meum] nomen C¹ 26
 quia interrogatione K 27 responditur B¹C¹K¹: respondit T his
 C¹K¹: hic T

habent demonstrandi significationem. Aliquem enim praesentem his demonstramus, ut 'hic,' 'haec,' 'hoc': quae tria et articuli nominantur. Articuli autem dicti, quod nominibus 4 artantur, id est conligantur, cum dicimus 'hic orator.' Inter 5 articulum autem et pronomen hoc interest, quod articulus tunc est, quum nomini coniungitur, ut 'hic sapiens.' Cum vero non coniungitur, demonstrativum pronomen est, ut 'hic et haec et hoc.' Omnia autem pronomina aut primogenia sunt 5 aut deductiva. Primogenia dicta sunt quia aliunde originem 10 non trahunt. Haec viginti et unum sunt. Finita tria: 'ego,' 'tu,' 'ille.' Infinita septem: 'quis,' 'qualis,' 'talis,' 'quantus,' 'tantus,' 'quotus,' 'totus.' Minus quam finita sex: 'iste,' 'ipse,' 'hic,' 'is,' 'idem,' 'sui.' Possessiva quinque: 'meus,' 'tuus,' 'suus,' 'noster,' 'vester.' Reliqua autem deductiva dicuntur, 15 quia ex istis deducta atque composita existunt, ut 'quispiam,' 'aliquis,' et reliqua.

DE VERBO. Verbum dictum eo, quod verberato aere sonat, IX vel quod haec pars frequenter in oratione versetur. Sunt autem verba mentis signa, quibus homines cogitationes suas invicem 20 loquendo demonstrant: Sicut autem nomen significat personam, ita verbum factum dictumque personae. In persona verbi agentis et patientis significatio est. Nam 'scribo' personae factum est. Item 'scribor' personae factum indicat, sed eius a quo patitur. Verborum genera duo sunt: grammaticorum 2 25 atque rhetorum. Grammaticorum in tria cadunt tempora: praeteritum, instans, futurum, ut 'fecit,' 'facit,' 'faciet.' Rhetorum autem universa oratio verba dicuntur veluti, 'verbis bonis nos cepit,' 'verba bona habuit,' ubi non tantum verba, quae in tria cadunt tempora, sed universa oratio est. Verborum species

1 demonstrandi K¹ ut vid. T: demonstrantis BC 3 et om. K¹
 Art. . . . orator om. U 4 cum] sicut T¹ 5 autem om. K 6
 iungitur BT 7 non] nomini T pronomen] nomen T¹ hic
 haec hoc K¹ 8 sunt aut ded. KC: aut ded. sunt TB 10 non]
 nomine T 14 noster et vester B 17 sonet B 22 scribo agentis
 personae T 24 patitur C¹ 26 instans] praesens T 28 cepit] accipit
 C non] nomen T

ISIDORI

- sunt formae, modi, coniugationes, et genera [et tempora].
- 3 Formae verborum inde dictae eo, quod nos ad unamquamque rem informent. Per has enim ostendimus quid agamus. [Nam] Meditativa dicta est a meditantis sensu, ut 'lecturio,' id est legere volo. Inchoativa post meditationem ab inchoantis 5 indicio, ut 'calesco.' Frequentativa a saepius agendo, ut 'lectito,' 'clamito.' Formae enim sensum tenent, modi declinationem. Nam nescis quid sit declinatio, nisi prius didiceris
- 4 quid sit sensus. Modi dicti ab eo, quemadmodum sint in suis significationibus. Indicativus enim modus dicitur, quia signi- 10 ficationem habet indicantis, ut 'lego.' Imperativus, quia sonum habet imperantis, ut 'lege.' Optativus, quia per ipsum aliquid agere optamus, ut 'utinam legerem.' Coniunctivus, quia ei coniungitur aliquid, ut locutio plena sit. Nam quando dicis 'cum clamem,' pendet sensus; quod si dicam 'cum clamem, 15
- 5 quare putas quod taceam?' plenus est sensus. Infinitus [modus] dicitur eo, quod tempora definiens personam verbi non definit, ut 'clamare,' 'clamasse.' Cui si adiungas personam: 'clamare debeo, debes, debet,' fit quasi finitum. Impersonalis dicitur, quia indiget personam nominis vel pronominis, ut 'legitur': 20 addes personam 'a me,' 'a te,' 'ab illo,' et plene sentitur. Sed infinitus modus personam tantum verbi eget: impersonalis vero
- 6 vel pronominis personam vel nominis. Coniugatio dicitur eo, quod per eam ad unum sonum multa coniungantur. Docet enim in quam syllabam exeat futurum tempus, ne per imperitiam 25 quis dicat 'legebo' pro 'legam.' Harum prima et secunda mittunt futurum tempus in 'bo' et in 'bor,' tertia in 'am' 7 et in 'ar.' Genera verborum ideo dicta, quia gignant. Nam

1 et genera <i>BCTU</i> : genera et tempora <i>AK</i>	2 inde <i>om. K</i>	
unamquamque <i>CT</i>	3 quod ag. <i>U</i>	4 nam hab. <i>TU</i> : <i>om. BCK</i>
est <i>om. K</i> ¹	5 ab <i>om. K</i>	6 iudicio <i>K</i>
quod <i>B</i> ¹ : qui <i>K</i>	sign. hab. ind. <i>BC</i> (indicandi <i>B</i>): ind. sign. hab.	10 enim <i>om. B</i> ¹
<i>K</i> : sign. hab. (<i>om. ind.</i>) <i>TU</i>	12 imperandi <i>B</i>	14 quando] quum
<i>T</i>	15 dicam] dicat <i>B</i>	16 Infinitivus <i>K</i>
<i>om. BCTU</i>	17 personas <i>K</i>	19 finitus <i>K</i>
persona <i>BC</i> : personas <i>T</i>	21 addes <i>B</i> ¹ <i>T</i> : addis <i>CK</i>	20 personam <i>K</i> :
<i>K</i> ¹	26 horum <i>C</i> ¹ <i>T</i>	27 mittunt <i>om. T</i>
		28 nam] nomina <i>T</i>

ETYMOLOGIARVM LIB. I. ix-xii

activo adicis R et gignit passivum; rursum passivo adimis R et parit activum. Ipsa autem activa dicuntur quia agunt[ur], ut 'verbero,' [et] passiva, quia patiuntur, ut 'verberor'; neutralia, quia nec agunt nec patiuntur, ut 'iaceo,' 'sedeo.' His si R litteram
5 adicis, non sonant Latine. Communia dicuntur quia et agunt et patiuntur, ut 'amplector.' Haec similiter, deposita R littera, Latina non sunt. Deponentia vero dicuntur, quia deponunt futuri temporis participium a significatione passiva, quod exit in 'dus,' ut 'gloriandus.'

10 DE ADVERBIO. Adverbium dictum est eo, quod verbis ac- X cedat, ut puta, 'bene lege.' 'Bene' adverbium est, 'lege' verbum. Inde ergo dictum adverbium, quod semper verbo iunctum adinpleatur. Verbum enim solum sensum inplet, ut 'scribo.' Adverbium autem sine verbo non habet plenam significatio-
15 nem, ut 'hodie.' Adicis illi verbum, 'hodie scribo,' et iuncto verbo inplesti sensum.

DE PARTICIPIO. Participium dictum, quod nominis et XI verbi capiat partes, quasi participium. A nomine enim vindicat sibi genera et casus, a verbo tempora et significationes, ab
20 utrisque numerum et figuram.

DE CONIUNCTIONE. Coniunctio dicta, quod sensus sen- XII tentiasque coniungat. Haec enim per se nihil valet, sed in copulatione sermonum quasi quoddam exhibet glutinum. Aut enim nomina sociat, ut 'Augustinus et Hieronymus': aut verba,
25 ut 'scribit et legit.' Vna autem vis omnium, sive copulent, sive disiungant. Copulativae autem coniunctiones dictae eo, 2 quod sensum vel personas coniungant, ut 'ego et tu eamus ad forum.' Ipsud 'et' sensum coniunxit. Disiunctivae dictae, quia disiungunt res aut personas, ut 'ego aut tu faciamus.'

1 passivo om. K¹ demis B¹ 2 paret B¹ quia aguntur C¹T: ab
actu B¹: quia agunt K 3 et hab. CK: om. BT 5 latine K:
latina BC¹T 7 non] nomina T vero. om. K 10 eo om. K¹
accidat T 11 bene legi T: om. C legi CT 13 inplet] K¹ n. l. 15
et iuncto] adiuncto K 17 quod] quia K 18 capit K¹ sibi vindicat
T 20 utrisque BC: utroque K: utrique T 22 coniunget K¹:
coniungant T enim om. K¹ 24 sociant BC 26 dictae coni.
K¹ 27 sensus K¹ ut ego] aut ego C

Subiunctivae dicuntur, quia subiunguntur, ut 'que.' Dicimus enim 'regique hominique Deoque'; non dicimus, 'que regi, 3 que homini.' Expletivae dictae, quia explent propositam rem, ut puta, 'si hoc non vis, saltim illud fac.' Communes nominantur, quia ubivis ponuntur [et subiunguntur], ut 'igitur hoc 5 4 faciam,' 'hoc igitur faciam.' Causales dicuntur a causa eo, quod aliquid cogitent facere, ut puta, 'occido illum, quia habet aurum'; causa est. Rationales dicuntur a ratione, qua quisque utitur in faciendo, ut 'quomodo eum occidam, ne agnoscar? veneno an ferro?' 10

XIII DE PRAEPOSITIONE. Praepositio dicta, quod nominibus praeponatur et verbis. Accusativae et ablativae praepositiones a casibus, quibus serviunt, dictae. Loquellares vero, quia loquellis, id est verbis semper cohaerent, nec aliquid valent solae positae, ut 'di,' 'dis.' Coniunctae vero verbis figuram faciunt, 15 ut 'diduco,' 'distraho.'

XIV DE INTERIECTIONE. Interiectio vocata, quia sermonibus interiecta, id est interposita, affectum commoti animi exprimit, sicut cum dicitur ab exultante 'vah,' a dolente 'heu,' ab irascente 'hem,' a timente 'ei.' Quae voces quarumcumque linguarum propriae sunt, nec in aliam linguam facile transferuntur. 20

XV DE LITTERIS APVD GRAMMATICOS. [Quot sint articulatae voces. Et dicta littera quasi legitera, eo quod legentibus iter praebeat vel in legendo iteretur.]

XVI DE SYLLABA. Syllaba Graece, Latine conceptio sive con- 25

1 quia subi. ut que om. K¹ 2 enim... dicimus om. T 3 post que homini add. que deo K²L³ Expletivae... illud fac om. C¹ prepositam T 4 saltim] vel T nominantur ABCTU: vocantur K 5 ponuntur B¹K ut vid. TU: praeponuntur AC et sub. ACK: om. B¹TU ut... faciam om. K¹ 7 cogunt Arev. 8 quia quisque T 10 ferro an ven. C 11 d. eo quod K nom. ... verbis om. K¹ 12 praeponantur C¹ acc. autem et K 13 vero om. T 16 distrao T: distraho B: distruo AKU 19 heu... Quae om. K¹ 21 sunt in aliam linguam non f. L (K¹ n. l.) 22-24 om. ACGKL: hab. TU: tit. solum hab. B: tit. et haec iam in principio huius operis disputatum est W 22 Quod TU sit U 23 vocis TU et T: ut U de voce et litteris iam hoc supra dixit T² marg. (cf. Praefationem) 25 complexio] concixio B¹

plexio dicitur. Nam syllaba dicta est ἀπὸ τοῦ συλλαμβάνειν τὰ
 γράμματα, id est a conceptione litterarum. Συλλαμβάνειν enim
 dicitur concipere. Vnde vera illa est syllaba, quae ex pluribus
 nascitur litteris. Nam unam vocalem pro syllaba abusive, non
 5 proprie dici, quae non tam syllaba dicenda est quam ratio
 temporum. Syllabae autem aut breves sunt, aut longae, aut
 communes. Breves vocatae, quia numquam produci possunt. 2
 Longae, quia semper producuntur. Communes autem, quia
 pro scribentis arbitrio cum necessitas cogit et producuntur et
 10 corripiuntur. Lege Donatum. Ideo autem syllabae longae
 brevesque dicuntur, quia per varias vocum moras aut dupla aut
 simpla spatia temporis habere videntur. Diphthongae syllabae
 Graeco nomine dictae, quod in eis binae vocales iunguntur.
 Ex his apud nos veras esse quattuor: 'ae,' 'oe,' 'au,' 'eu.' 3
 15 'Ei' vero apud maiores tantum celebrata fuit. Syllaba autem
 apud metricos ideo semipes nominatur, quod sit dimidius pes.
 Nam pes duabus constat syllabis. Cum ergo syllaba una est,
 quasi dimidius pes est. Dionysius Lintius syllabarum omnium
 singulas formas aptissimas fecit, et ob id statua honoratus est.
 20 DE PEDIBVS. Pedes sunt, qui certis syllabarum tempori- XVII
 bus insistunt, nec a legitimo spatio umquam recedunt. Pedes
 dicti eo, quod per ipsos metra ambulent. Nam sicut nos pedi-
 bus incedimus, ita metra quasi pedibus gradiuntur. Pedes
 autem omnes centum viginti quattuor sunt: disyllabi quattuor,
 25 trisyllabi octo, tetrasyllabi sedecim, pentasyllabi triginta duo,
 hexasyllabi sexaginta quattuor. Vsque ad quattuor autem
 syllabas pedes dicuntur, reliqui syzygiae vocantur. Ipsi autem 2
 pedes habent speciales causas nominum, quare ita vocentur.

1 συλλαβῆν (sillabin) TU	2 id est om. K ¹	syllaba enim T
3 conc. dicitur K vere KC	6 autem om. K ¹	8 semper produ- ducuntur CK: numquam corripī possunt BT. Huc fortasse referendum illud quia numquam in xvii. 1 (inter quattuor et trisyllabi) in C 9 cogit om. K ¹ 11 quia] quod ut vid. K ¹ 13 iungantur B 14 esse que quat- tuor T 15 tantummodo cel. K 16 ideo s. n. quod ABTU: s. n. eo quod K: ideo s. n. eo quod C 17 syllabis constat K 18 quasi om. K ¹ Lintius Isid.: Διῦδιος Strabo, alii 26 ad qu. syll. (om. autem) C 27 vocantur . . . dicuntur K ¹ ut vid. 28 vocantur B ¹ K ¹ ut vid.

ISIDORI

Pyrrichius dictus est, quia hic assidue vel in certamine, vel in
 ludo puerili saepius frequentabatur. Spondeus dicitur quia
 tractim sonat. Nam spondeus tractus quidam dicitur, id est
 sonus, qui fundebatur circa aures sacrificantium. Vnde et hi,
 qui tibias caneant in sacris gentilium, spondiales nominaban- 5
 3 tur. Trochaeus vero ab eo dictus est, quod celerem conversio-
 nem faciat cantilenae, et quasi rota velociter currat in metris.
 4 Τροχός enim Graece rota dicitur. Iambus dictus est eo, quod
 ἰαμβόζειν Graeci detrahere dixerunt. Huiusmodi enim carmine
 omnes invectiones vel detractiones implere poetae sunt soliti. 10
 Dictum autem nomen ab eo, quod veluti venenum quodam-
 5 modo maledicti aut livoris infundat. Tribrachys qui et cho-
 rius appellatur, dictus tribrachys, quia sit ex tribus brevibus.
 6 Molossus dictus a saltatione Molossorum, quam exercuerunt
 7 armati. Anapaestus. [Appellatur quia remissionibus et ludis 15
 8 hic pes magis dicatus est.] Dactylus a digito dictus, quod a
 longiori modo inchoans in duos desinit breves. Sic et iste pes
 iuncturam unam habet longam et duas breves. Vnde et manus
 9 oppansa palma dicitur, et pendentes digiti dactili. Amphibra-
 chys, quod in utraque parte brevem habeat, longam in medio 20
 10 interiacentem. Βραχύς enim brevis dicitur. Amphimacrus,
 quod duae hinc inde longae habent in medio inclusam brevem.
 11 Μακρός enim longus dicitur. Bacchius appellatus est eo, quod
 12 eo pede Bacchia, id est Liberi sacra celebrabantur. Anti-
 bacchius vel Palimbacchius dictus quia iteratus a Bacchio est. 25
 13, 14 Proceleumaticus, quod sit ad celeuma canentium aptus. Di-

2 lusu *K*¹ 5 tibias *BT*: tubis *CK* spondiale *B*: σπονδαῖλαι *Olto*
 7 in metris currat *B* 8 est *om.* *K*¹ 9 iambozim (-in) *codd.*
 huius enim modi *K* 10 inventiones *B*: intentiones *T* (non *UV*)
 11 au. hoc nomen *T* 12 maledicti aut aliquo ligoris *CK*¹ ut *vid.* (*sed*
licquoris) 13 quia sit] quasi *K*¹ § 7 *om.* *K*¹: Anapaestus
solum hab. *A*¹*C*: Anap. appellatur (-tus) . . . dicatus est *hab.* *TUVX*:
Anapestus repercussus interpretatur quia videlicet dactilo sono reciproco
 obloquitur. greci autem anapestum repercussionem dicunt *B*. In *A marg.*
manu satis antiqua haec scripta sunt dictus a repercussione. appellatur quia
 remissionibus et ludis hic pes magis dicatus est 19 pansa *K*¹ 21
 iacentem *K* 23 app. est grece eo *K*¹: dictus est eo *B* 24 cele-
 brabant *K* 26 celeumam *BT*

spondeus autem et ditrochaeus et diiambus dicti quod geminis
 constant iambis, spondeis vel trochaeis. Antispastus, quod sit 15
 ex contrariis syllabis, ex brevi et longa, ex longa et brevi. Cho- 16
 riambus vero, quia ex hoc pede compositum carmen choris aptis-
 5 simum sit. Ionici sane propter numerorum inaequalem sonum 17
 dicti. Habent enim binas longas syllabas binasque correptas.
 Paeones dicti ab inventore. [Constant enim ipsi ex una longa 18
 et tribus brevibus, quae longa iuxta nomina eorum variatim est
 constituta.] Epitriti vocati quod semper tres longas habeant 19
 10 syllabas et unam brevem. Syzygiae autem sunt pentasyllabi et 20
 hexasyllabi pedes; et dictae apud Graecos *συζυγίαι* quasi quae-
 dam declinationes. Sed hi non sunt pedes, sed appellantur
 pentasyllabi et hexasyllabi, quia ultra quinque et sex syllabas non
 procedunt. Vnde non oportet in carmine has syllabas quod-
 15 libet excedere nomen, ut 'Carthaginensium,' 'Hierosolymitano-
 rum,' et 'Constantinopolitanorum.' Accidunt unicuique pedi 21
 arsis et thesis, id est elevatio et positio vocis. Neque enim iter
 pedes dirigere poterunt, nisi alterna vice leventur et ponantur,
 ut 'arma': 'ar' elevatio est, 'ma' positio. In his duobus per divi-
 20 sionem pedes legitimi colliguntur. Aequa divisio est quotiens
 arsis et thesis aequali temporum divisione caeduntur. Dupla, 22
 quotiens ex his unum alterum duplo vincit. Sescupla vero est,
 quotiens unum alterum sescuplo superat. In simpla enim eius
 parte unus plus invenitur: in dupla unus minus habetur. Se-
 25 scum enim dimidium dicitur. Triplum est, quando maior pars
 ter continet totum minus, id est tria et unum. Epitritum est,
 quando minus continetur a maiore, (et) eius tertia pars. Cae-
 duntur vero pedum membra vel per aequalitatem vel per duplum
 vel per sescuplum vel per triplum vel per epitritum.

1 gemini *K* 3 ex longa *om. C* 5 numerum *T* 6 enim
om. K¹ longas binas *T* 7-9 constant... constituta *hab. γ (= TU)*:
om. α (= BC) β (= K) 9 habent *K* 10 et hexasyllabi *om. C¹* 11 et
 dictae] dictae *K¹* quasi *om. K¹* 13 qui ultra *K¹ (non B)* 14 non
om. B carmine has] carminibus *K¹* 18 potuerunt *BT* 22 altero *K¹*
 23 enim] est *C¹* 24 habeatur *T* sexcum *BK¹*: sesquum *T*:
 sexcuplum *C* 25 triplum enim est *T*

ISIDORI

- 23 Partimus ergo in aequa hos :
Spondeum, --	Pyrrhichium, 00
Dactylum, - 00	Anapaestum, 00 -
Dispondeum, -- --	Proceleumaticum, 00 00
Diiambum, 0- 0-	Ditrochaicum, -0 -0
Antispastum, 0- 00	Choriambum, -0 0-
- 24 Item dupla partimus hos pedes :
Trochaicum, - 0	Iambum, 0 -
Molossum, - --	Tribrachym, 0 00
Ionicum maiorem, -- 00	Ionicum minorem, 00 0-
- 25 [Vnus vero est tantum qui tripla partitione dividitur, quae est maxima atque ideo minimis metris adest.]
- Amphibrachys, 0|00
- 26 Sescupli autem sunt hi :
Amphimacrus, - 0-	Bacchius, 0- -
Antibacchius, - 00	Paeon primus, - 000
Paeon secundus, 0- 00	Paeon tertius, 00 00
Paeon quartus, 000 -	
- 27 Restant, quos epitrita partitione dividimus :
Epitritus primus, 0- --	Epitritus secundus, -0 --
Epitritus tertius, -- 0-	Epitritus quartus, -- 00
- Sunt igitur aequi [quidem] decem, dupli vero sex, triplus unus, sescupli septem, epitriti quattuor. Vnus vero tantum est qui tripla partitione dividitur, quae est maxima atque ideo minimis
- 28 metris adest. Numerus autem syllabarum in pedibus a duabus usque ad sex protenditur; ulterius enim non procedit, quia usque ad sex syllabas tenduntur pedes. Tempora in pedibus sunt, ut

7 Item] ita B 11 Vnus . . . adest hab. γ (= T): om. q β (cf. ad § 27
infra) partione T 19 partione KT 22 sunt igitur equi
 decim A: s. i. quindecim B: s. i. reliqui decem C: s. i. qui decem M:
 s. quidem aequi decem K: sunt igitur aequi (eq.) quidem decem TU
 23-25 unus vero . . . metris adest post quattuor γ (= TU): unus vero . . .
 dividitur post triplus unus et quae est . . . adest post septem a (= ABC)
 β (= KM) 23 ep. quat. fiunt M qui] quia K (non M) 24 par-
 tione K (non M) T (non U) dividetur TU minime def.
 25 Septemnumerus T (non U) (vii pro N) autem om. K¹ ped. ad
 sex. ult. non K¹ duobus BT 26 protenduntur T procc-
 dunt T

quanta unusquisque pes habeat. Resolutio est pedum, quando pro una longa duae breves ponuntur, aut pro duabus longis quatuor breves, ut (Virg. Aen. 2, 17):

Sectaque intexunt abiete costas.

5 'Abiete' nunc resolutio est spondei in proceleumatico, in qua resolutione semper synaloeopham sequitur Vergilius. Ex una 29 autem longa duae breves fiunt: ex duabus autem brevibus longa numquam fit. Findi enim solida possunt, solidari scissa non possunt. Figura est, cuius nota syllabae agnoscuntur. Vbi 10 enim circuli partem inferiorem bis positam aspicias, pyrrhichius est, ∪ ∪; ubi I geminam iacentem, spondeus, ——. Nam nota brevis inferior semicirculus est; nota longa I iacens est. Metra in pedibus accidunt, ut a trochaeo trochaicum, a dactylo 30 dactylicum, a iambo iambicum, de quibus paulo post dicen- 15 dum est.

DE ACCENTIBVS. Accentus, qui Graece prosodia dicitur XVIII [ex Graeco nomen accepit]. Nam Graece πρὸς, Latine 'ad,' φδῆ Graece, Latine 'cantus' est. Hoc enim nomen de verbo ad verbum expressum est. Latini autem habent et alia nomina. 20 Nam accentus et tonos et tenores dicunt, quia ibi sonus crescit et desinit. Accentus autem dictus, quod iuxta cantum sit, si- 2 cut adverbium quia iuxta verbum est. Acutus accentus dictus, quod acuat et erigat syllabam, gravis, quod deprimat et deponat. Est enim contrarius acuto. Circumflexus, quia de acuto 25 et gravi constat. Incipiens enim ab acuto in gravem desinit, atque ita dum ascendit et descendit, circumflexus efficitur. Acutus autem et circumflexus similes sunt. Nam uterque levat 3 syllabam. Gravis contrarius videtur ambobus. Nam semper deprimit syllabas, cum illi levant, ut (Lucan. 1, 15):

30 Vnde venit Titan, et nox ibi sidera condit.

1 unusquis B 3 quatuor breves ponuntur a (=B: aut... ponuntur
om. propter homoeotel. C) 11 I] unam K: om. T geminum K
12 semicirculus (om. est) K¹ 14 post om. B 16 Accentus
qui om. K¹ 17 ex... accepit hab. BC: om. K¹T πρὸς... Graece
om. K ad... Latine om. T (non U) 18 cantus dicitur K
19 est expressum K 20 ubi K¹ 22 adv. iuxta verb. (om. quia
et est) K¹ 25 et gravi... acuto om. T¹ 28 amb. vid. K¹
29 ut est unde T 30 ibi BK ut vid. T: ubi C

ISIDORI

'Vnde' hic gravis est. Minus enim sonat quam acutus et cir-
 4 cumflexus. Monosyllaba autem pars orationis si naturaliter
 brevis est, ut 'vir,' aut positione longa, ut 'ars,' acutum accen-
 tum habebit. Si vero naturaliter longa, ut 'res,' circumflexum.
 Disyllaba pars orationis si priorem naturaliter longam habet et 5
 ultimam brevem, circumflectitur, ut 'Musa'; aliter acuitur.
 Trisyllaba pars orationis si mediam brevem habet, ut 'tibia,'
 tunc primam acimus. Si vero naturaliter longam habet secun-
 dam et ultimam brevem, ut 'Metellus,' tunc mediam circum-
 5 flectimus. Tetrasyllaba autem [pars orationis] et pentasyllaba 10
 ratione trisyllabarum retinentur. Gravis accentus cum uno
 accentu poni potest in dictione una, cum utrisque numquam;
 ut ['Catullus']. In composita dictione unus accentus est.
 6 Accentus autem reperti sunt vel propter distinctionem, ut (Virg.
 Aen. 8, 83): 'Viridique in litore conspicitur sus,' ne dicas 15
 'ursus'; vel propter pronuntiationem, ne dicas 'meta' breviter
 et non producta (A) 'meta'; vel discernendae ambiguitatis
 causa, ut 'ergo.' Nam cum producitur 'go,' causam significat;
 cum corripitur, coniunctionem.

XIX DE FIGVRIS ACCENTVVM. Figurae accentuum decem sunt, 20
 quae a grammaticis pro verborum distinctionibus adponuntur.
 'Οξεία, id est acutus accentus, linea a sinistra parte in dexteram
 2 partem sursum ducta, fit ita: ' Βαρεία, id est gravis, linea a summo
 3 sinistrae in dexteram deposita, fit ita: ' Περισπωμένη, id est cir-
 4 cumflexus, linea de acuto et gravi facta, exprimitur ita: ^ Μακρός, 25
 5 id est longa, virgula iacens est ita: - Βραχύς, id est brevis, pars
 6 est circuli inferior, iacens ita: ∪ Ὑφέν, id est coniunctio, quia

1 enim] autem K 4 habebit] habet K 9 ut metellus tunc
 a (=BC: A¹ n. l.: ut Romanus tunc A²) B (=K¹): ut cethegus ut me-
 tellus tunc T media circumflectitur K (non A) 10 pars
 orationis hab. B (=KL²: L¹ om. tetr. . . . retinentur): om. a (=ABC)
 γ (=T) 11 retinetur K 12 utrisque C 13 ut a (=BC) β
 (=K): ut catulus γ (=TU²: catullus U¹) 16 vel pronuntiatione K
 21 dictionibus K 22 id est] idem K 23 partem om. K¹
 a su. sinistrae in dexteram B: a su. dexterae in sinistram a (=AC) γ
 (=TU): a dextera in sinistra K¹ (Isidori error subesse potest) 25 ita
 om. K 27 est prius om. K quia] qui K¹

duo verba conecit, subiecta virgula versui circumflexa, fit ita : J
 Diastole, id est distinctio, quae e contrario separat, dextra pars 7
 circuli supposita versui, fit ita : 7 Apostrophus pars item cir- 8
 culi dextra et ad summam litteram adposita, fit ita : ∪, qua
 5 nota deesse ostenditur in sermone ultima vocalis, ut 'tribunal'
 pro 'tribunale.' Δασεία, quod interpretatur aspiratio, id est ubi 9
 H littera poni debet, tali figura notatur : † Ψιλή, quod interpreta- 10
 tur siccitas, sive purum, id est, ubi H littera esse non debet, tali
 nota ostenditur : † Quorum duorum accentuum figuram Latini 11
 10 ex ipsa littera aspirationis fecerunt. Vnde si coniungas has,
 fecisti eandem aspirationis notam. Rursus si medium eius api-
 cem scindis, δασείαν et ψιλήν facis.

DE POSITVRIS. Positura est figura ad distinguendos sen- XX
 sus per cola et commata et periodos, quae dum ordine suo
 15 adponitur, sensum nobis lectionis ostendit. Dictae autem
 positurae vel quia punctis positis adnotantur, vel quia ibi vox
 pro intervallo distinctionis deponitur. Has Graeci θέσεις vocant,
 Latini posituras. Prima positura subdistinctio dicitur; eadem 2
 et comma. Media distinctio sequens est; ipsa et cola. Vltima
 20 distinctio, quae totam sententiam cludit, ipsa est periodus; cuius,
 ut diximus, partes sunt cola et comma; quarum diversitas punctis
 diverso loco positis demonstratur. Vbi enim initio pronuntia- 3
 tionis necdum plera pars sensui est, et tamen respirare oportet,
 fit comma, id est particula sensus, punctusque ad imam litteram
 25 ponitur; et vocatur subdistinctio, ab eo quod punctum subtus,
 id est ad imam litteram, accipit. Vbi autem in sequentibus iam 4
 sententia sensum praestat, sed adhuc aliquid superest de sen-
 tentiae plenitudine, fit cola, mediamque litteram puncto notamus;
 et mediam distinctionem vocamus, quia punctum ad mediam
 30 litteram ponimus. Vbi vero iam per gradus pronuntiando 5

1 fit ita om. K¹ 2 quae contraria separat K : quae contrario
 s. B 5 deesse] de S ut vid. T 6 quod] quoque K 8
 id est] sive B 10 iungas B¹ 19 sequens est cola ipsa est
 media distinctio K 21 commata K 22 enim in initio K
 23 sensus BC 26 accepit B¹C¹K¹ 28 punctum T 30 vero
 om. K

plenam sententiae clausulam facimus, fit periodus, punctumque ad caput litterae ponimus; et vocatur distinctio, id est disiunctio, 6 quia integram separavit sententiam. Hoc quidem apud oratores. Ceterum apud poetas ubi in versu post duos pedes syllaba remanet, comma est, quia ibi post scansionem praecisio verbi facta 5 est. Vbi vero post duos pedes de parte orationis nihil superest, colon est. Totus autem versus periodus est.

XXI DE NOTIS SENTENTIARVM. Praeterea quaedam scripturarum notae apud celeberrimos auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus et historiis adposue- 10 runt. Nota est figura propria in litterae modum posita, ad demonstrandam unamquamque verbi sententiarumque ac ver- suum rationem. Notae autem versibus adponuntur numero 2 viginti et sex, quae sunt nominibus infra scriptis. ✱ Asteriscus adponitur in his quae omissa sunt, ut inlucescant per eam 15 notam, quae deesse videntur. Stella enim ἀστὴρ dicitur Graeco 3 sermone, a quo asteriscus est derivatus. — Obolus, id est, virgula iacens, adponitur in verbis vel sententiis superflue iteratis, sive in his locis, ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta iugulet supervacua atque falsa confodiat. Sagitta enim 20 4 Graece ὀβελός dicitur. ÷ Obolus superne adpunctus ponitur in hisdem, de quibus dubitatur utrum tolli debeant necne ad- 5 poni. [Falsitate notatum est.] ÷ Lemniscus, id est, virgula inter geminos punctos iacens, opponitur in his locis, quae sacrae Scripturae interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus 25 6 transtulerunt. Y Antigraphus cum puncto adponitur, ubi in 7 translationibus diversus sensus habetur. ✱— Asteriscus cum obolo. Hanc proprie Aristarchus utebatur in his versibus, qui 8 non suo loco positi erant. Γ Paragraphus ponitur ad separan- das res a rebus, quae in conexu concurrunt, quemadmodum in 30

3 quidam T 4 versum BK¹ 4-6 syllaba ... duos pedes
om. C 5 quia ... facta est om. T 8 De his notarum formis, cf. Keil
'Gramm. Lat.' vii, p. 533 9 auctores om. B¹ antiqui om. B
10 distinctiones K 18 verb. vel in sent. K 19 quasi sagitte T
21 ὀβελός] obolus codd. punctus T 22 in his K adp. om.
Arrv. 23 fals. not. est hab. γ (= T): om. α (= BC) β (= KL)
26 opponitur T

Catalogo loca a locis et [regiones a] regionibus, in Agone praemia a praemiis, certamina a diversis certaminibus separantur.
 7 Positura est figura paragrapho contraria et ideo sic formata, 9 quia sicut ille principia notat, ita ista fines a principiis separat.
 5 ☉ Cryphia, circuli pars inferior cum puncto, ponitur in his locis, 10 ubi quaestio dura et obscura aperiri vel solvi non potuit.
 ☽ Antisimma ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus 11 est. Sic et in antiquis auctoribus positum invenitur. ☽ Anti- 12 simma cum puncto ponitur in his locis ubi in eodem sensu
 10 duplices versus sunt, et dubitatur qui potius eligendus sit.
 > Diple. Hanc scriptores nostri adponunt in libris ecclesia- 13 sticorum virorum ad separanda vel [ad] demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum. > Diple *περί στίχων*. Hanc pri[m]us 14 Leogoras Syracusanus posuit Homericis versibus ad separationem
 15 Olympi a caelo. > Diple *περιεστιγμένη*, id est cum geminis 15 punctis. Hanc antiqui in his opponebant quae Zenodotus Ephesius non recte adiecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In his et nostri ea usi sunt. > Diple *ὀβολισμένη* interponitur 16 ad separandos in comoediis vel tragoediis periodos. ↯ Aversa 17
 20 *ὀβολισμένη*, quotiens strophe et antistrophus infertur. ≤ Adversa 18 cum obolo ad ea ponitur quae ad aliquid respiciunt, ut (Virg. Aen. 10, 88):

Nosne tibi Phrygiae res vertere fundo
 conamur? nos? an miseros qui Troas Achivis
 obiecit?

25 ≲ Diple superne obolata ponitur ad conditiones locorum ac 19

1 regiones a hab. CK: om. BT 3 est ex et KL 4 illa T
 5 ponunt C¹ 6 potest B § 11 om. B¹ 7 eos om. T perm- ex
 praem- KL 8 invenimus K¹L¹ ut vid. (non A) 12 ad hab. KL¹:
 om. BCT 13 script. sanct. K (non A) *περί στίχων* peristicon T: persticon B¹: plecticon C: persticon ex praesticon (prest.)
 KL: per(per!)sticon A: *περί στιγμήν Otto* prius K¹L (non A)
 15 peristigmene codd. (perstigmen T: perstrigimene A) 16 appone-
 bant CK (non A) 17 aut permutaverat om. T 18 obolismene codd.
 (bol- A) 19 ↯ T: < B (C¹ n. l., A¹ n. l.): 2 KLA² 20 ≤ a
 (=BCA²: A¹ n. l.) β (=KL): 2 T Adversa KL¹T: Aversa
 ABC 23 tibi fluxas frigeres B 24 animiseros T

20 temporum personarumque mutatas. \succ Diple recta et adversa
 superne obolata ponitur finita loco suo monade, significatque
 21 similem sequentem quoque esse. \times Ceraunium ponitur quo-
 tiens multiversus inprobantur, nec per singulos obolatur; *κεραύνιον*
 22 enim fulmen dicitur. \times C(h)risimon. Haec sola ex voluntate 5
 23 uniuscuiusque ad aliquid notandum ponitur. Φ Phi et Ro, id
 est *φροντίς*. Haec, ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem
 24 ponitur. Υ Anchora superior ponitur ubi aliqua res magna
 25 omnino est. J Anchora inferior, ubi aliquid vilissime vel incon-
 26 venientius denuntiatur est. \sim Coronis nota tantum in fine 10
 27 libri adponitur. J Alogus nota [quae] ad mendas adhibetur.
 28 Fiunt et aliae notulae librorum pro agnoscendis his quae per
 extremitates paginarum exponuntur, ut, ubi lector in liminare
 huiusmodi signum invenerit, ad textum recurrens eiusdem ser-
 monis vel versiculi sciat esse expositionem, cuius similem super- 15
 iacentem notam invenerit.

XXII DE NOTIS VULGARIBVS. Vulgares notas Ennius primus
 mille et centum invenit. Notarum usus erat ut, quidquid pro
 con[ten]tione aut [in] iudiciis diceretur, librarii scriberent con-
 plures simul astantes, divisim inter se partibus, quot quisque 20
 verba et quo ordine exciperet. Romae primus Tullius Tiro
 Ciceronis libertus commentus est notas, sed tantum praepo-
 2 sitionum. Post eum Vipsanius, Philargius, et Aquila libertus
 Maecenatis alius alias addiderunt. Deinde Seneca, contractu

1 personarumque mutatas *om.* K^1L^1 (*non A*) adversa KL : aversa
 $ABCT$ 2 apponitur B (*non A*) significante A 4 obo-
 lantur C^1 (*non A*) T (*non U*) ceraunium *codd.* 6 aliquod
 KL (*non A*) 9 omnino non est T^2 (T^1 *n. l.*) invenientius K^1 :
 invenientibus L^1 (*non A*) 10 $\sim KL$: $\int B$ (A^1 *n. l.*, C^1 *n. l.*): Υ
 T : $\sim A^2$ 11 ponitur A | A (*et ita fere KL*): 7 B : signum
deest in C: $\dagger T$ quae hab. KL : *om.* $ABCT$ 13 ut lector inl.
 cum hui. K^1L (*non A*) 14 recurrens] invenerit B (*non A*) 18
 pro contione *dett.* 19 aut iudicis T . aut in iudicis (-iis) A^1BC : aput
 (-ud) iudices KL : apud in iudices A^2 librariis T 20 astantes
 A : adstantes CK : stantes BT quot] quod *codd.* 21 exciperent
 KL (*non A*) 22 commentus T : commentatus $ABCK$ preposi-
 tionem K^1L^1 (*non A*) 23 vipsanius (*amn an ann incert.*) T : vipsanius
 U : vipersamnius A^1B : vipsamnius C : vir samnius KLA^2 filargius
codd. (*etiam A*) 24 alius *om.* K^1 contractu $ABCT$: contractus
 K^1 : contractos L

omnium digestoque et aucto numero, opus efficit in quinque milia. Notae autem dictae eo, quod verba vel syllabas praefixis characteribus notent et ad notitiam legentium revocent; quas qui didicerunt proprie iam notarii appellantur.

- 5 DE NOTIS IVRIDICIS. Quaedam autem litterae in libris XXIII iuris verborum suorum notae sunt, quo scriptio celeris breviorque fiat. Scribebatur enim verbi gratia per B et F 'bonum factum,' per S et C 'senatus consultum,' per R et P 'respublica,' per P et R 'populus Romanus,' per D et T 'dumtaxat,' per
 10 supinam W litteram 'mulier,' per P secundum naturam 'pupillus,' per ¶ verso capite 'pupilla,' per unum K 'caput,' per duo KK iuncta 'calumniae causa,' per I et E 'iudex esto,' per D et M 'dolum malum.' Cuius generis plurimas consimiles notas
 15 in libris antiquis invenimus. Has iuris notas novicii imperatores a codicibus legum abolendas sanxerunt, quia multos per haec callidi ingenio ignorantes decipiebant, atque ita iusserunt scribendas in legibus litteras, ut nullos errores, nullas ambages afferant, sed sequenda et vitanda aperte demonstrarent.

- DE NOTIS MILITARIBVS. In breviculis quoque, quibus mili-
 20 tum nomina continebantur, propria nota erat apud veteres, qua inspiceretur quanti ex militibus superessent quantique in bello cecidissent. T Tau nota in capite versiculi posita superstitem designabat; Θ Theta vero ad uniuscuiusque defuncti nomen

1 efficit AKTU: efficit BC 3 notent BCTU: notant AKL¹
 et TUB: ut KL¹C: ut et A 6 iuris om. K¹ (non A) quod in-
 scriptio KL ante corr. (non A): quos scriptio T (non U) brevisque K¹L
 (non A) 7 enim] autem KL (non A) per b et per f T 8
 consultus ACT 10 sup. W litt. T: sup. M litt. ABC¹KL. Sed post
 mulier est W in KL (non in A) secundum naturam om. K¹L¹ (non A)
 11 per A (vel a) verso codd. (sed per p a verso B) 12 KK] Kappa (ca-
 a (=ABC) γ (=TU) iuncta] vineta C (non A): om. β (=KL) esto]
 est A 14 invenimus KL: inveniuntur ABCT has] huius T: idus C¹
 15 abolenda T qua T in multis C¹ per has KL 16 callide
 (-dae) KLA¹ 17 conscribendas T 18 demonstrarent A β
 (=K: -ret L): demonstrent BCT 20 propria . . . veteres post in-
 spiceretur K: add. in marg. L² 22 cecidissent] occisi essent KL
 (non A) Tau om. K (non L) in capite] incipiente KL ante
 corr. versiculo KL ante corr. 23 nomina ponebatur T: nomen
 ponebatur KL (non A)

apponebatur. Vnde et habet per medium telum, id est mortis signum. De qua Persius ait (4, 13):

Et potis est nigrum vitio praefigere theta.

2 Cum autem inperitiam significare vellent, Labda littera usi sunt, sicut mortem significabant, cum ponebant Theta ad caput. In 5 stipendiorum quoque largitione propriae erant notae.

XXV DE NOTIS LITTERARVM. Notas etiam litterarum inter se veteres faciebant, ut quidquid occulte invicem per scripturas significare vellent, mutue scriberent. Testis est Brutus, qui in his litteris ea quae acturus erat notabat, ignorantibus aliis 10 quid sibi vellent haec litterae. Caesar quoque Augustus ad filium, 'quoniam,' inquit, 'innumerabilia accidunt assidue quae scribi alterutro oporteat et esse secreta, habeamus inter nos notas si vis tales ut, cum aliquid notis scribendum erit, pro unaquaque littera scribamus sequentem hoc modo, pro a b pro 15 b c et deinceps eadem ratione ceteras; proz autem littera redeundum erit ad duplex a a.' Quidam etiam versis verbis scribunt.

XXVI DE NOTIS DIGITORVM. Sunt quaedam et digitorum notae, sunt et oculorum, quibus secum taciti proculque distantes conloquuntur. Sicut mos est militaris, ut quotiens consentit exer- 20 citus, quia voce non potest, manu promittat. Alii, quia voce non possunt, gladiatorum motu salutant. Ennius de quadam in- pudica (Naev. Com. 75):

— Quasi in choro pila

ludens da[ta]tim dat sese et communem facit. 25

Alium tenet, alii adnutat, alibi manus

est occupata, alii pervellit pedem,

4 inper. LK (-a K) B Rem.: inperitiam UC¹: inpueritiam T Mon.¹
 Quae ad inperitiam (u suprascr.) refero lauda KL: lauta B 5 signi-
 ficant KL 8 scriptura K 9 qui in his l. T: quibus in l. K:
 quibus in his A¹BC¹ 12 quoniam] quot K incidunt ABC
 13 alterutrum codd.: ad al. dell. et om. K nos om. T 14 notas]
 nostras A¹ si vis] sibi T notis] nobis K 15 hoc modo om.
 K 17 scribebant K 19 tacito T 22 votu sic ludant
 K (pro salutant) quodam K 25 datatim L: datim M Rem.¹
 (fort. recte) (non Mon.) data U 26 alii adnotat α (= ABC¹): alium
 adnotat β (= KL¹: aum notat M): alii adnutat γ (= TU: alii nutat V) Mon.:
 alii adnotat ex ali adnutat Rem. manum T 27 pervellet A Rem.¹

alii dat anulum [ex]spectandum, a labris
 alium invocat, cum alio cantat; adtamen
 aliis dat digito litteras.

Et Salomon (Proverb. 6, 13): 'Annuit oculo, terit pede, digito
 5 loquitur.'

DE ORTHOGRAPHIA. Orthographia Graece, Latine recta XXVII
 scriptura interpretatur. [Orto enim recte, graphia scriptura di-
 citur.] Haec disciplina docet quemadmodum scribere debeamus.
 Nam sicut ars tractat de partium declinatione, ita ortho-
 10 graphia de scribendi peritia, utputa 'ad,' cum est praepositio,
 D litteram; cum est coniunctio, T litteram accipit. 'Haud,' 2
 quando adverbium est negandi, D littera terminatur et aspiratur
 in capite; quando autem coniunctio [disiunctiva] est, per T lit-
 teram sine aspiratione scribitur. 'Apud' praepositio per D 3
 15 scribitur, sicut 'ad patrem,' quoniam veteres saepe 'apud' pro
 'ad' usi sunt [duabus ex eis mediis litteris subtractis]. Inter-4
 dum autem aliae litterae in locum aliarum litterarum rite ponun-
 tur. B et P litteris quaedam cognatio est. Nam pro 'Burro'
 dicimus 'Pyrrhum.' C et G [litterae] quandam cognationem
 20 habent. Nam dum dicimus 'centum,' [et] 'trecentos,' postea
 dicimus 'quadringentos,' G ponentes pro C. C et Q similiter
 cognatio est. Nam 'huiusce' per C, 'cuiusque' per Q scribimus.
 'Cum' autem praepositio per C scribenda est; si autem adver-
 bium fuerit, per Q. Dicimus enim 'quum lego.' 'Deus' per
 25 E solam: 'daemon' per AE diphthonga est notandus. 'Equus,' 5
 quod est animal, per E solam scribendum. 'Aequus,' quod est

1 anolum *KL* (*non M*): anullum *ex am* nullum *ut vid.* *A* ex-
 spectandum *a* (= *AB*: sp. *C*) *β* (= *KL ex corr. M*): spectandum *γ*
 (= *TUW*) 2 adtamen *BM γ* (= *TUW*) 3 alii *TU* (*non W*):
 alis *A*¹ 4 annuet *K* teret *C¹KTIV*: terret *A* 7 inter-
 pretatur] dicitur *U* orto . . . dicitur *hab. B* (recta) *TU*: *om. CK*¹
 9 sicut *om. K*¹ 12 est *om. T* 13 disiunctiva *hab. K*: *om. B*
et (cum est) C: *ras. in A*: *ua ut vid. T* 15 sicut ad pa. *T*: sicut
 apud (-t) pa. *BCK* apud pro ad *B*: apud pro adverbio *CKT* 16
 duabus . . . subtr. *om. K*¹ 18 burro *T*: byrro *B*: birro *AC*: birrum *K*
 19 litterae *hab. K*: *om. ABCT* 20 dum *om. K* et *hab. BC*:
om. KT 21 quadringentos *K*: quadragentos *A* 25 diptongon
C: -go *ut vid. K*¹ (*etiam in sequentibus paragraphis*) 26 sola *BT*
 scribendus *K*

ISIDORI

iustus, per AE diphthonga scribendum. 'Exsul' addito S debet
 scribi, quia exsul dicitur qui extra solum est. 'Exultat' melius
 sine S littera scribitur. Nam cum ipsa X ex C et S constat,
 6 quomodo, cum in ea sit, rursus ei additur alia? 'Aequor' per
 7 diphthonga scribendum, quia ab aqua est nomen factum. 'For-
 8 sitan' per N scribendum in fine, quia integrum eius est 'si forte
 8 tandem.' 'Fedus,' quod est deformis, per E solam scribendum
 [est]: 'foedus' quod est pactum, cum O et E diphthonga scriben-
 9 dum. 'Formosus' sine N scribitur, quia a forma vocatur. [Sive
 etiam a formo, id est calido; calor enim sanguinis efficit pul-
 10 critudinem.] 'Gnatus,' quod est filius, per G scribendum, quia
 10 facit generatus. H, quae aspirationis littera est, in Latino tantum
 vocalibus iungitur: ut 'honor,' 'homo,' 'humus' [humilitas].
 Aspiratur autem et consonantibus, sed in Graecis et Hebraeis
 nominibus. 'Heus' autem et 'heu' interiectiones per H scri-
 11 bendae. I littera inter duas vocales constituta, bis scribi qui-
 dam existimabant, ut in 'Troia' et 'Maia.' Hoc ratio non per-
 mittit. Numquam enim tres vocales in una syllaba scribuntur.
 Sed I littera inter duas vocales constituta pro duplici habetur.
 12 'Id' pronomen neutri generis per D scribitur, ab eo quod est 'is,
 20 ea, id,' quia facit 'idem.' Quod si verbum est tertiae personae,
 13 per T notabitur, ab eo quod est 'eo, is, it,' [quia facit] 'itur.' K
 litteram antiqui praeponebant quotiens A sequebatur, ut 'kaput,'
 'kanna,' 'kalamus.' Nunc autem 'Karthago' et 'kalendae' per
 eandem tantum scribuntur. Omnia autem Graeca nomina qua-
 25 14 licumque sequente vocali per K sunt scribenda. 'Laetus' per

1 addita K	3 constet cum in ea sit cur rursus K	5 scribitur
K 6 si om. KC (non A ¹)	7 sola BKT	scribendum est CK:
est scribendum A ² : scribendum BT	8 cum oe BC	scribitur K
9 scribitur α (= ABC) γ (= TUW): scribendum M: scribendum est K		
Sive... pulcr. hab. γ (= TU): om. α (= BC) β (= KM)		10 color TU
12 fecit B ¹	generatur T (i.e. -tor!)	H quoque asp. nota est K
13 humilitas hab. T: om. BCK	14 autem om. K	15 nominis T
16 litteram et constitutam CT	quidam scribi T	17 ut troia
et m. K: ut in troia m. T	18 unam syllabam K	21 faciunt
idem T	22 notabimus C	quia facit itur ABC: om. T: quia facit
om. K	24 et om. T	25 omnia... scribenda om. T
om. K	26 sunt	
	Laetus... facit post sumpsit calamitas KL	

diphthonga scribitur, quia laetitia a latitudine vocata est, cuius e
 contrario est tristitia, quae angustiam facit. L autem litteram
 interdum pro D littera utimur, ut 'latum' pro 'datum' et 'calami-
 tatem' pro 'cadamitatem'; a cadendo enim nomen sumpsit cala-
 5 mitas. 'Maxumus' an 'maximus,' et si qua similia sunt qualiter 15
 scribi debeant quaesitum est. Varro tradit Caesarem per I eius-
 modi verba enuntiare solitum esse et scribere. Inde propter
 auctoritatem tanti viri consuetudinem factam, ut 'maximus,'
 'optimus,' 'pessimus' scribatur. 'Malo' per unum L scriben- 16
 10 dum, quia est 'magis volo.' 'Malle' per duo LL, quia est 'magis
 velle.' 'Nolo' quoque per unum L; [et] 'nolle' per duo.
 'Nolo' enim 'ne volo' est; 'nolle,' 'ne velle.' 'Os' si vultum aut 17
 ossum significat per O solam scribendum est; si personam, H
 praeponeunda est. 'Ora' finium per O; 'hora' dierum per H 18
 15 scribendum. 'Onus,' si de onere venit, O sola scribendum; si
 de honore, cum H aspiratione. 'Praepositio' et 'praeterea' 19
 per diphthonga scribendum. 'Pene' vero, quod est coniunctio,
 per E; 'poena,' quod est supplicium, per OE. Q littera tunc 20
 recte ponitur, cum illi statim U littera sequitur, et alia quaelibet
 20 una pluresve vocales iunguntur, ita ut una syllaba fiat. Cetera
 per C scribuntur. 'Quae' pronomen cum A scribendum; 21
 'que' coniunctio sine A. 'Quid' per D litteram scribitur, cum
 pronomen est; per T, cum verbum: cuius positio est prima

1 Laetus vel laetitia a latitudine vocatur et ideo per diptongo scribendum
 cui contraria tr. quae angustiam f. β (= KL: contr. est tr. L ex corr.)
 2 est om. A¹ autem om. KLT (non UW) li. interdum
 utimur pro d KL 3 fort. lautum pro dautum 5 Ma. enim an
 ma. A et ... sunt om. K 6 debeat K tradit CKT: tradidit
 AB 7 verbum K scribi K inde om. B 9 per unam
 litteram l quod est (om. scribendum) K 10 malle ... velle om. K
 duas ll T 11 unam l velle et nolle K: unum l et nolle T: unum l nolle
 ABC 12 nec volo ... nec velle K aut os sign. A¹K 13
 sola codd. (-lam C) est om. K personam ... scribendum si
 om. KL¹ (non M) 15 per o sola T (non UW) scribendum est
 si T (non UW) 16 aspiratione om. KLM 17 scribendum] om.
 C (non A) scribendum est si de onore (hon- m. 2) quod est con-
 iunctio T 18 poena vero quod K per o et e scribendum est T
 19 illa K (non A) subsequitur KC (non A) quamlibet T 21
 per e littera scribuntur K scribitur K 23 prima est K

- 'queo, quis, quit,' et in compositione 'nequeo, nequis, nequit.'
- 22 'Quod,' quando pronomen est, per D [est] scribendum; quando numerus, per T, quia 'totidem' per T scribitur. 'Quotidie' per
- 23 Q scribendum, non per C, ut sit 'quot diebus.' R littera communionem habet cum S littera. Itaque apud anticos 'honos,' 5
- 24 'labos,' 'arbos' dicebatur, nunc 'honor,' 'labor,' 'arbor.' 'Sat' per T scribi oportet, quia integrum eius facit 'satis.' 'Sed' per D oportet scribi. Apud anticos enim sed 'sedum' dicebatur;
- 25 nos finales duas litteras abscidimus. 'Tamtus,' sicut et 'quantus' in medio M habebant. 'Quam' enim et 'tam,' unde et 10
- 26 'quamtitas,' 'quamtus,' 'tamtus.' 'Vae' interiectio cum A scribendum; 've' coniunctio sine A. Xps, quia Graecum est, per
- 28 X scribendum. Ita et 'Xrisma.' Y et Z litteris sola Graeca nomina scribuntur. Nam cum 'iustitia' sonum Z littera exprimat, tamen, quia Latinum est, per T scribendum est. Sic 15
- 29 'militia,' 'malitia,' 'nequitia,' et cetera similia. In dubiis quoque verbis consuetudo veterum erat ut, cum eadem littera alium intellectum correpta, alium producta haberet, longae syllabae apicem adponebant; utputa 'populus' arborem significaret, an hominum multitudinem, apice distinguebatur. Sic et ubi litterae consonantes geminabantur, sicilicum superponebant, ut 'cella,' 'serra,' 'asserres.' Veteres enim non duplicabant litteras, sed supra sicilicos adponebant; qua nota admonebatur lector geminandam esse litteram. 20

XXVIII DE ANALOGIA. Analogia Graece, Latine similium comparatio sive proportio nominatur. Cuius haec vis est ut, quod dubium est, ad aliquid simile, quod non est dubium, refera-

- 1 et in . . . nequit *om. K* 2 est *hab. KL : om. BCT* quando numerus *A¹BCTU*: quando adverbium numeri *KL* 3 quia . . . scribitur *om. KL* 4 communem *T* 5 cum *om. B* cum s idemque apud Latinos *K* 6 arbos labos *K* arbor labor *K* 10 m] n *T* de qua enim et tam veniunt *T*: quam et tam (*om. enim*) *K* 11 quantitas et quantus et tantus *T* scribendum *A*: scribenda *BCT*: scribitur *K* 12 i.e. Christus 13 scribendum est *T* litteris *om. K* 14 z litterae *B* exprimitur *T* 15 sic *BCT*: sicut *K* 16 malitia *om. T¹* nequitia *om. K* dubis *A¹*: duobus *K* 17 cum] hec *K* 22 litteras *om. T* 24 geminatam *K* 26 proportio *B¹*: propositio *K¹* ut vid. *T*: praepositio *C* 27 dubium non est ref. *K*

tur, et incerta certis probentur. Octo autem modis comparatio analogiae colligitur: id est qualitate, comparatione, genere, numero, figura, casu, extremitatibus similium syllabarum, et similitudine temporum. Si quid de iis unum defuerit, iam non est **2** analogia, id est similitudo, sed est anomalia, id est extra regulam, ut 'lepus' et 'lupus.' Totum convenit, sed dissentiunt casu; facit enim 'lupi,' 'leporis.' Nam regulariter est, dum quaeris utrum 'trames' masculinum sit an femininum, similis est illi in omni declinatione 'limes,' et erit masculinum. Item 'funis' si **3** incerti generis esse credis, similis est illi 'panis' in declinatione, et erit masculinum. Item ex comparatione positivorum, ut si dicas 'doctus,' 'magnus': positivi sunt et sui similes. Fit et per diminutionem, utputa 'funem' masculinum esse funiculus ostendit, sicut 'marmor' neutri esse generis marmusculum in **15** dicat. Nam quod genus in principalitate est, id esse solet in **4** diminutione. Sed hoc non semper, ut 'pistrinum,' 'pistrilla.' Sed quia scire debemus ex positione [id est primitivo] declinationem, ex diminutione genus colligere.

DE ETYMOLOGIA. Etymologia est origo vocabulorum, cum **XXIX.** **20** vis verbi vel nominis per interpretationem colligitur. Hanc Aristoteles *σύμβολον*, Cicero adnotationem nominavit, quia nomina et verba rerum nota facit exemplo posito; utputa 'flumen,' quia fluendo crevit, a fluendo dictum. Cuius cognitio saepe **2** usum necessarium habet in interpretatione sua. Nam dum **vi-** **25** deris unde ortum est nomen, citius vim eius intellegis. Omnis enim rei inspectio etymologia cognita planior est. Non autem omnia nomina a veteribus secundum naturam inposita sunt, sed quaedam et secundum placitum, sicut et nos servis et possessionibus interdum secundum quod placet nostrae voluntati **30** nomina damus. Hinc est quod omnium nominum etymologiae **3**

6 casus *K*¹ 8 illi *om.* *B*¹ 9-11 Item ... masculinum *om.* *B*¹
 9 funis inc. gen. si esse *ut vid.* *K*¹ 10 sim. illi est *KC* 12 sunt
 ut sui *KC* fit per *T* 13 funiculum *T*: finiculus *C* 15 est
om. *K*¹ 16 non] nomen *T* 17 id est primitivo *hab. K*: *om.*
BCT 20 vis *om.* *T* 22 proposito *K*¹ 23 dictus *C*¹ *T*
 24 in *om.* *K* 26 rei *om.* *T* 27 sec.] per *KP* (*non A*)
 28 quaedam secundum (*om.* et) *K*

non reperiuntur, quia quaedam non secundum qualitatem, qua genita sunt, sed iuxta arbitrium humanae voluntatis vocabula acceperunt. Sunt autem etymologiae nominum aut ex causa datae, ut 'reges' a [regendo et] recte agendo, aut ex origine, ut 'homo,' quia sit ex humo, aut ex contrariis ut a lavando 'lutum,' ⁵ dum lutum non sit mundum, et 'lucus,' quia umbra opacus ⁴ parum luceat. Quaedam etiam facta sunt ex nominum derivatione, ut a prudentia 'prudens'; quaedam etiam ex vocibus, ut a garrulitate 'garrulus'; quaedam ex Graeca etymologia orta et ⁵ declinata sunt in Latinum, ut 'silva,' 'domus.' Alia quoque ex ¹⁰ nominibus locorum, urbium, [vel] fluminum traxerunt vocabula. Multa etiam ex diversarum gentium sermone vocantur. Vnde et origo eorum vix cernitur. Sunt enim pleraque barbara nomina et incognita Latinis et Graecis.

XXX DE GLOSSIS. Glossa Graeca interpretatione linguae sortitur ¹⁵ nomen. Hanc philosophi adverb[i]um dicunt, quia vocem illam, de cuius requiritur, uno et singulari verbo designat. Quid enim illud sit in uno verbo positum declarat, ut: 'conticescere est ² tacere.' Item (Virg. Aen. 10, 314):

Latus haurit apertum.

²⁰

'haurit, percutit.' Item cum 'terminum' dicimus 'finem,' aut 'populatas' interpretamur esse 'vastatas,' et omnino cum unius verbi rem uno verbo manifestamus.

XXXI DE DIFFERENTIIS. Differentia est species definitionis, quam scriptores artium de eodem et de altero nominant. ²⁵ Haec enim duo quadam inter se communionem confusa, coniecta differentia secernuntur, per quam quid sit utrumque cognoscitur; ut cum quaeritur quid inter regem sit et tyrannum,

2 sed arbitrio *K*¹ 3 nomina ut ex *T* 4 regendo et hab. *T*:
om. *BCK* 5 lotus dum lotum *BC*: lotum dum lotus *K*¹: lot—dum
lutum *T* 9 gragulus garrulus *B*: graculus *Arv.* 10 de. in *T*
latino *K* ut] et *B* silva] sillaba *C*¹ 11 vel om. *CT*: hab.
BK 12 ex *B*: e *K*: et *T*: et de *C* ge. om. *T* 16 hoc *K*
17 de qua *Arv.* 20 aurit *codd.* 22 populatus et vastatus *T*
omnino] omnium *C*¹ 25 altero] alio *T* 26 quadam ex quaedam
A: quaedam *C*: quidem *K* confusus *C*¹ 27 secernuntur *BC*:
secernitur *KT* 28 et tyrannum ... sit om. *C*¹

adiecta differentia, quid uterque sit definitur, ut 'rex modestus et temperatus, tyrannus vero crudelis.' Inter haec enim duo differentia cum posita fuerit, quid sit utrumque cognoscitur. Sic et cetera.

5 DE BARBARISMO. Barbarismus est verbum corrupta littera XXXII vel sono enuntiatum. Littera, ut 'floriet,' dum 'florebit' dicere oporteat; sono, si pro media syllaba prima producat, ut 'latebrae,' 'tenebrae.' Appellatus autem barbarismus a barbaris gentibus, dum latinae orationis integritatem nescirent. Vnaquaeque enim gens facta Romanorum cum opibus suis vitia quoque et verborum et morum Romam transmisit. Inter barbarismum 2 autem et barbarolexim hoc interest, quod barbarismus in verbo latino fit, dum corrumpitur; quando autem barbara verba latinis eloquiis inferuntur, barbarolexis dicitur. Item quando in 15 prosa vitium fit sermonis, barbarismus vocatur; quando in metro, metaplasmus dicitur. Barbarismus autem fit scripto et pronuntiatione. Scripto quattuor modis: si quis in verbo litteram vel syllabam adiciat, mutet, transmutet, vel minuat. Pronuntiatione autem fit in temporibus, tonis, aspirationibus et reliquis 20 quae sequuntur. Per tempora quippe fit barbarismus, si pro longa syllaba brevis ponatur, aut pro brevi longa. Per tonos, si accentus in alia syllaba commutetur. Per aspirationem, si adiciatur H littera ubi non debet, aut detrahatur ubi esse oportet. Per hiatus, quotiens in pronuntiatione scinditur ver- 5 sus antequam compleatur, sive quotiens vocalis vocalem sequitur, ut 'Musae Aonides.' Fit barbarismus et per motacismos, [iotacismos] et labdacismos. Motacismus est, quotiens M litteram vocalis sequitur, ut 'bonum aurum,' 'iustum amicum'; sed

2 crudelis interpretetur B	enim om. K ¹ C	3 fuerint T
sit inter utrumque T	4 sic et cetera om. C	6 dici B
8 appellatur K	10 Romanorum] romanis subdita T	operibus K
11 Romam] romani T	12 autem om. K	13 fit] sit K ¹ autem]
vero T	14 inseruntur CT	barbarolexis est (seq. ras.) K ¹
16 autem om. K	18 minuet T	19 autem fit om. K ¹
aspirationibus] adnuntiationibus T	20 quippe] quidem K	23 adiciatur]
addatur K	24 in om. K ¹	27 iotacismos (et iot. B ²) hab. B:
om. CKT		

hoc vitium aut suspensione M litterae, aut detractioe vitamus.
 7 Iotacismus est, quotiens in iota littera duplicatur sonus, ut 'Troia,'
 'Maia'; ubi earum litterarum adeo exilis erit pronuntiatio, ut
 8 unum iota, non duo sonare videantur. Labdacismus est, si pro
 una L duo pronuntientur, ut Afri faciunt, sicut 'colloquium' 5
 pro 'conloquium'; vel quotiens unam L exilius, duo largius pro-
 ferimus. Quod contra est; nam unum largius, duo exilius pro-
 9 ferre debemus. Conlisisio est, quotiens novissimae syllabae finis
 in alterius principio est, ut 'matertera.'

XXXIII DE SOLOECISMIS. Soloecismus est plurimorum verborum 10
 inter se inconueniens conpositio, sicut barbarismus unius verbi
 corruptio. Verba enim non recta lege coniuncta soloecismus
 est, ut si quis dicat 'inter nobis' pro 'inter nos,' aut 'date ve-
 2 niam sceleratorum' pro 'sceleratis.' Dicitur autem soloecismus
 a Cilicibus, qui ex urbe Solo(e), quae nunc Pompeiopolis appella- 15
 tur, profecti, cum apud alios commorantes suam et illorum lin-
 guam vitiose insequenterque confunderent, soloecismo nomen
 dederunt. Vnde et similiter loquentes soloecismos facere dicun-
 3 tur. Soloecismus autem apud poetas schema dicitur, quotiens
 in versu necessitate metri factus invenitur. Cum autem non 20
 4 invenitur necessitas, permanet soloecismi culpa. Soloecismus
 fit duobus modis: aut per partes orationis, aut per accidentia.
 Per partes orationis, si alteram partem pro altera ponamus, ut-
 puta si praepositiones adverbis adplicemus. Per accidentia fit,
 id est per ea quae acciduntur partibus, utputa per qualitates, 25
 per genera et numeros, figuras et casus. Per ista igitur omnia
 5 fiunt soloecismi, sicut Donatus exposuit. Fiunt praeterea ex
 plurimis modis. Nam Lucilius centum genera soloecismorum

a sonus om. T ut Troia] vero ia C¹ 3 arum (i. e. harum) T
 adeo om. K¹ 4 videatur BC si] quotiens T 5 uno
 BC pronuntiantur T 6 pro conloquio BCT unum l BC
 7 quod] quia K 10 primorum K 13 data T 15 Cilicibus]
 civilibus B 16 propheta T 17 -que confunderent om. T
 22 per accidentia partibus orationis per par. or. A 24 propositiones
 adverbia T 25 acciduntur AT: accedunt (-cid-) BCK partibus
 orationis utputa CK (non A) qual. gen. (om. per) BC 26 gen. nu-
 merum (om. et) K 27 ex CK: ut T: om. B 28 lucius T

dixit, quos omnes vitare potius quam sequi debet qui regulam recte loquendi tenere studet.

DE VITIIS. Vitia apud Grammaticos illa dicuntur, quae XXXIV in eloquio cavere debemus. Sunt autem haec: barbarismus, 5 soloecismus, acyrologia, cacemphaton, et reliqua. Barbarismus 2 est corruptio verbi unius. [Vt si tertiam syllabam quis producat in 'ignoscere.'] Soloecismus compositio vitiosa verborum. 3 [Vt si aliquis dicat 'inter hominibus' pro 'inter homines.'] Acyrologia non propria dictio, ut (Lucan 2, 15): 4

10 Liceat sperare timenti.

Proprium est autem timenti formidare, non sperare; et (Virg. Aen. 5, 287):

Gramineo in campo.

Proprium est 'graminosum' dicere campum, non 'gramineum.'

15 Cacemphaton dictio obscena vel inconposite sonans. Obscena, 5 ut (Virg. Aen. 1, 579):

His animum arrecti dictis.

Inconposita, ut (Virg. Aen. 2, 27):

Iuvat ire et Dorica castra.

20 Mala enim fuit compositio ab ea syllaba incipere, qua superior finierat. Pleonasmus adiectio unius verbi supervacua, ut (Virg. 6 Georg. 2, 1):

Hactenus arborum cultus et sidera caeli.

Neque enim alibi nisi in caelo sunt sidera. Perissologia adie- 7 25 ctio plurimorum verborum supervacua, ut (Deuteron. 33, 6):

'vivat Ruben et non moriatur': dum non sit aliud vivere quam non mori. Macrologia longiloquium, res non necessarias con- 8

prehendens, ut (Liv. frag. 64 M.): 'Legati non inpetrata pace retro unde venerant domum reversi sunt.' Tautologia, idem- 9 30 loquium ut (Virg. Aen. 1, 546):

1 debemus (*om.* qui... studet) *K* 2 student *B* 3 cap. 34-37
om. *B* (= *KLM*: non *P*). *Contuli ABC* 6 ut si... ignoscere *hab.* γ
(= *TUW*): *om.* *a* (= *ABC*) 8 ut si... homines *hab.* γ (= *TUW*): *om.*
a (= *ABC*) pro *W*: propter *TU* 9 *Ac.* est inpropria *B* 17
recti *T* (non *UW*) 19 et videre *dor.* *A* 21 finiebat *T* (non *UW*)
24 enim *om.* *A* 25 verborum *om.* *A*¹ 26 sit] sonet *C* 29 venerunt
CW idemloquium γ (= *TUW*) *C*¹: idem cloquium *a* (= *ABC*²)

ISIDORI

Si fata virum servant, si vescitur aura
aetherea, neque adhuc crudelibus occubat umbris.

Totum enim quod repetitur una res est, sed crebro sermone
10 adnuntiata. Eclipsis est defectus dictionis, in quo necessaria
verba desunt, ut (Virg. Aen. 4, 138):

Cui pharetra ex auro:

11 deest enim 'erat.' Tapinosis est humilitas, statum rei magnae
dictis infirmans, ut (Virg. Aen. 1, 118):

Apparent rari nantes in gurgite vasto.

12 'Gurgitem' posuit pro 'mare.' Cacosopheton, vitiosa conpo- 10
sitio verborum, ut (Virg. Aen. 9, 609):

— Versaque iuvenum
terga fatigamus hasta.

13 Amphibolia, ambigua dictio, quae fit aut per casum accusativum,
ut illud responsum Apollinis ad Pyrrhum (Enn. Ann. 179): 15

Aio te, Aeacida, Romanos vincere posse.

In quo non est certum, quem in ipso versu monstraverit esse
14 victorem. Fit et per incertam distinctionem, ut (Virg. Aen. 1,
263):

Bellum ingens geret Italia.

20

Incerta distinctio, utrum 'bellum ingens,' an 'ingens Italia.'

15 Fit et per commune verbum, ut: 'Deprecatur Cato, calumnia-
tur Cicero, praestolatur Brutus, dedignatur Antonius'; nec osten-
ditur in hac ambiguitate utrum ipsi alios, an alii ipsos deprecati

16 sunt aut calumniati. Fit et per homonyma, quo uno nomine 25
multa significantur, ut 'acies,' et non addas aut ferri, aut oculo-
rum, aut militum.

XXXV DE METAPLASMIS. Metaplasma Graeca lingua, Latine
transformatio dicitur. Qui fit in uno verbo propter metri neces-
2 sitatem et licentiam poetarum; cuius species istae sunt. Pro-30
thesis adpositio in principio verbi, ut ['gnato' pro 'nato' et

1 virorum <i>B</i>	8 dictus <i>T</i>	14 aut <i>om. T</i>	16 caecida <i>U</i> : acida
<i>B</i> ¹ : caecidam <i>AT</i> : caecide <i>C</i> ¹			18 distinctionem] definitionem <i>T</i>
24 an alii ipsos <i>om. T</i>	25 sint <i>AT</i> (<i>non U</i>)		omonima <i>B</i> : -mam
<i>AC</i> : -mum <i>T</i>	26 ut f. <i>T</i>	31 gnato . . . tulit <i>om. C</i> ¹ : et tet. pro	
tu. <i>om. AC</i> ²			

'tetulit' pro 'tulit']. Epenthesis adpositio in medium, ut (Virg. Aen. 3, 409):

- [Maneant in religione nepotes, pro 'religione'] ['reliquias' pro 'reliquias,' 'induperator' pro 5 'inperator']. Paragoge adpositio in finem, ut ['admittier' pro 3 'admitti'] ['magis' pro 'mage' et 'potestur' pro 'potest']. Aphaeresis abscisio de principio, ut 'temno' pro 'contemno.' Syncope abscisio de medio, ut 'forsan' pro 'forsitan.' Apocope abscisio de fine, ut 'sat' pro 'satis.' Ectasis, productio contra 4 10 naturam, ut [(Virg. Aen. 1, 499): 'exercet Diana choros']. [(Virg. Aen. 1, 2): 'Italiam fato,' quum 'Italiam' correpte dici debeat]. Systole correptio contra naturam, ut [(Virg. Aen. 6, 773): 'urbemque Fidenam,' cum prima syllaba produci debet]. [Vt quum dicimus 'Orion' correpte, dum producte dici oportet.] 15 Diaeresis discissio syllabae in duas, ut [(Virg. Aen. 9, 26): 'dives pictai vestis,' pro 'pictae'] [(Enn. Ann. 33): 'Albai longai,' pro 'Albae longae']. Episynaloephe conglutinatio duarum [syllabarum] in unam, ut ['Phaethon' pro 'Phaëthon'] ['Neri' pro 'Nerei,' 'aeripedem' pro 'aëripedem']. Synaloephe conlisio 20 vocalium adiuncta vocalibus, ut [(Virg. Aen. 9, 1):

Atque ea diversa penitus dum parte geruntur].

Ec(th)lipsis conlisio consonantium cum vocalibus, ut [(Virg. Aen. 6 1, 3):

Multum ille et terris iactatus et alto].

1 ut (*om. celt.*) C¹: ut maneant in religione nepotes pro religione AB: ut reliquias pro reliquias induperator pro inperator T 5 ut (*om. celt.*) C¹: ut admittier pro admitti B (A fere): ut magis pro maie et potestur (ex pro-) pro potest T 7 Auferens T 8 S. est absc. AB 10 ut (*om. celt.*) C¹: ut exercet (-tur B) diana choros (co-) AB: ut italiam fato quum italiam correptam dici debeat T 12, 13 Syst. ... debet *om.* C¹ ut urbemque fidenam cum prima syllaba produci debet (-beat B) AB: ut quum dicimus orion correpte dum producte dici oportet—T 15 ut (*om. celt.*) C¹: ut dives pictai vestis pro pictae A: ut albai longai pro pictae B: ut albai longai pro albe longe T 17 Ep. est congl. A syllabarum hab. AC: *om. BT* 18 ut (*om. celt.*) C¹: ut foeton A: ut fll eton pro faeton B: ut feton pro faeton meri pro nerei eripide pro curipide T. Cf. *Donat. p. 396 K.* 20 vocalium] vocabulum T ut (*om. celt.*) C¹: ut atque ea diversa penitus et reliqua A: ut atque aequae ea diversa penitus et cetera B: ut atque ea diversa penitus dum parte geruntur T 22 Ellipsis est conl. A ut (*om. celt.*) C¹: ut multum ille terris iactatus et alto AB: ut multum ille et terris T

ISIDORI

Antithesis contrapositio litterae pro alia littera, ut [‘inpete’ pro ‘impetu’] [‘olli’ pro ‘illi’]. Metathesis transpositio litterae, ut 7 [‘Thymbre’ pro ‘Thymber’] [‘Evandre’ pro ‘Evander’]. Inter barbarismum et figuras, hoc est Latinam et perfectam elocutionem, metaplasium esse, qui in uno sermone fit oratione vitiosus. 5 Item inter soloecismum et schema, id est perfectam sermonum connexionem, figura est, quae fit contextu sermonum oratione vitiosa. Ergo metaplasmi [et] schemata media sunt et discernuntur peritia et inperitia. Fiunt autem ad ornatum.

XXXVI DE SCHEMATIBVS. Schemata ex Graeco in Latinum elo- 10
quium figurae interpretantur, quae fiunt in verbis vel sententiis per varias dictionum formas propter eloquii ornamentum. Haec
2 dum multae sint apud Grammaticos, istae inveniuntur. Prolepsis est praesumptio, ubi ea, quae sequi debent, anteponuntur, ut (Virg. Aen. 12, 161):

Interea reges ingenti mole Latinus.

Debuit enim sic dicere: ‘Interea reges ingenti mole,’ et statim adicere, quod sequitur: ‘procedunt castris,’ deinde dicere: ‘Latinus,’ etc.; sed facta est pro ornamento praesumptio rei, et qui sequi debuerunt reges interpositi sunt in septem versibus, et 10
postea additum est: ‘Procedunt castris.’ Inde et praesumptio,
3 quia anteposita sunt quae sequi debuerunt. Zeugma est clausula, quum plures sensus uno verbo clauduntur, quae fit tribus modis. Nam aut in primo, aut in postremo, aut in medio id verbum ponitur, quod sententias iungit. In primo, ut (Lucil. 25
139):

Vertitur oenophoris fundus, sententia nobis.

1 pro alia... litterae om. C ut inpete pro impetu A: ut olli pro illi
TUG: ut inpete pro impetu et olli pro illi B Bern. 224 2 ut (om. cell.)
C¹: ut timbre pro timber AB: ut ebandre pro evander et timbre pro timber
T 4 hoc interest A 5 sit r. t. vitiorum A: fit ratione vitiosus BC
7 ratione ABC 8 metaplasmi (-ma B) et schemata (sce-) ABC:
metaplasmi scemata T sunt que et A¹ 9 et inperitia om. C¹
12 distinctionum T (non U) BC (non A) 13 sunt TU 16 Latinus om. C
Latinus... ingenti mole om. T (non U) 17 interea... mole om. A
19 et ceteri A¹ CT: et ceteras B¹: et cetera A² orn. carminis pr. T
20 debuerat A 21 inde et BCU: inde A¹: proinde et T 22
quia debuerunt (om. sequi) A

ETYMOLOGIARVM LIB. I. xxxv, xxxvi

In medio [ut] (Enn. Ann. 329):

Graecia Sulpicio sorti data, Gallia Cottae.

In postremo, [ut] (Ter. Andr. 68):

Namque hoc tempore

5 obsequium amicos, veritas odium parit.

Hypozeuxis est figura superiori contraria, ubi in singulis sensibus 4 propria unicuique clausula est, ut (Virg. Aen. 10, 149):

Regem adit et regi memorat nomenque genusque.

Syllepsis est in dissimilibus clausulis aut pluralis dictio singulari 5 10 verbo finita, ut (Virg. Aen. 1, 553):

Sociis et rege recepto,

aut singularis dictio plurali verbo expleta, ut (Virg. Ecl. 1, 81):

Sunt nobis mitia poma,

et pressi copia lactis.

15 Supra enim 'sunt' dixit. Hic debuit dicere: 'est et pressi copia lactis.' Fit autem Syllepsis non solum per partes orationis, 6 sed et per accidentia partibus. Nam ubi et pro multis unus et pro uno multi ponuntur, Syllepsis est. Pro multis unus, ut est illud (Virg. Aen. 2, 20):

20 Vterumque armato milite conplent,

cum non uno, sed multis militibus. Item pro uno multi, ut in Evangelio (Matth. 27, 44): 'Latrones qui crucifixi erant cum eo improperabant,' ubi pro uno uterque inducitur blasphemasse.

Anadiplosis est, quando ab eodem verbo quo prior versus finivit, 7

25 sequens versus incipit, ut est illud (Virg. Ecl. 8, 55):

Certent et cygnis ululae, sit Tityrus Orpheus,

Orpheus in silvis, inter delphinas Arion.

Anaphora est repetitio eiusdem verbi per principia versuum pluri- 8 morum, ut (Virg. Aen. 3, 157):

30 Nos te Dardania incensa tuaque arma secuti,
nos tumidum sub te permensi classibus aequor.

1 in medio ut T: in medio ABC 2 sortita A¹: sorte data TU
3 in postremo ut T: in postremo AB: in postrema ut C 8 adiit
A¹ ut vid. BT 11 socii sed T 12 pl. v. expl.] singulari verbo finita
T 18 ut pro multis A¹ ut vid. C¹ 20 armatum A¹ 21 ut] et C¹
22 cum eo cr. er. AB: cr. er. cum eo CT 26 cigni A¹B ignis
ulule si tirus orfeus in silvis T 30 incesa aqae C¹

ISIDORI

9 Epanaphora est in uno versu per principia sensuum eiusdem verbi repetitio, ut (Virg. Aen. 7, 759):

Te nemus Anguitiae, vitrea te Focinus unda,
te liquidi flevere lacus.

10 Epizeuxis in uno sensu congeminitio verbi, ut (Virg. Aen. 4, 660): 5
Sic sic iuvat ire per umbras.

11 Epanalempsis est sermonis in principio versus positi eiusdem in fine replicatio, ut est illud (Juven. 14, 139):

Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit.

12 Paronomasia est in significatione diversa dictio pene ipsa, ut illud: 10
'Abire an obire te convenit?' id est exulem fieri, an mori.

13 Schesis onomaton multitudo nominum coniunctorum quodam ambitu copulata, ut:

Nubila, nix, grando, procellae, fulmina, venti.

14 Paromoeon est multitudo verborum ex una littera inchoantium, 15
quale est apud Ennium (Ann. 109):

O Tite tute Tati tibi tanta tyranne tulisti.

Sed bene hoc temperat Virgilius, dum non toto versu utitur hanc figuram, ut Ennius, sed nunc in principio versus tantum, ut est illud (Aen. 1, 295):

20

Saeva sedens super arma;

nunc autem in fine, ut (Aen. 3, 183):

Sola mihi tales casus Cassandra canebat.

15 Homoeoptoton est, quum plurima nomina per unum casum denuntiantur, ut illud (Virg. Aen. 12, 903):

25

Sed neque currentem, sed nec cognoscit euntem,
tollentemque manu saxumque inmane moventem.

16 Homoeon teleuton est, quum uno modo verba plurima finiuntur,

17 ut (Cic. Catil. 2, 1): 'abiit, abcessit, evasis, erupit.' Polypoton est, cum diversis casibus sententia variatur, ut (Pers. 3, 84):

30

Ex nihilo nihilum, ad nihilum nil posse reverti.

3 te vitrea C 4 fluere T 5 Epizeuxis est in A 7 Epanalempsis A 10 Paronomasia B: Paronomasia C¹: Paronomasia T 17 Tati] tate BTU 27 manu T: in manus A: in manu B: manus C¹
28 plurima om. A 31 reverti] redire T

et (Pers. 5, 79):

Marci Dama. — Papae! — Marco spondente, recusas?

Marcus dixit. — Ita est. — Adsigna, Marce, tabellas.

Hirmos est sententia continuatae orationis tenorem suum usque 18
5 ad ultimum servans, ut (Virg. Aen. 1, 159):

Est in secessu longo locus, insula portum,
et reliqua. Hinc enim in longum vadit sensus usque ad illud
(Virg. Aen. 1, 165):

Horrentique atrum nemus imminet umbris.

10 Polysyntheton est dictio multis concatenata coniunctionibus, ut 19
(Virg. Georg. 3, 344):

Tectumque, laremque,
armaque, Amicleumque canem.

Dialyton vel asyntheton est figura, quae e contrario sine con- 20
15 iunctionibus solute ac simpliciter effertur, ut: 'Venimus, vidimus,
placuit.' Antitheton, ubi contraria contrariis opponuntur et 21
sententiae pulchritudinem reddunt, ut illud (Ovid. Met. 1, 19):

Frigida pugnant calidis, humentia siccis:
mollia cum duris: sine pondere habentia pondus.

20 Hypallage, quotienscumque per contrarium verba intelleguntur, 22
ut (Virg. Aen. 3, 61):

Dare classibus Austros,
cum ventis naves demus, non navibus ventos.

DE TROPIS. Tropos Graeco nomine Grammatici vocant, XXXVII
25 qui Latine modi locutionum interpretantur. Fiunt autem a pro-
pria significatione ad non propriam similitudinem. Quorum
omnium nomina difficillimum est adnotare, sed ex omnibus
Donatus tredecim usui tradenda conscripsit. Metaphora est 2
verbi alicuius usurpata translatio, sicut cum dicimus 'fluctuare
30 segetes,' 'gemmae vites,' dum in his rebus fluctus et gemmas
non invenimus, in quibus haec verba aliunde transferuntur. Sed

2 Dama] damia C recurras CT 3 aut signa T 9 orren-
tique... umbris AB: horrentique... umbrae C: orrentique... umbra T
12 remque T 14 D. valesindeton T e om. A 23 navem T
25 a om. T 26 ad non] et non ad A 27 omnia nom. C 28
tradens A

hae atque aliae tropicae locutiones ad ea, quae intellegenda sunt, propterea figuratis amictibus obteguntur, ut sensus legentis exerceant, et ne nuda atque in promptu vilescant. Fiunt autem metaphorae modis quattuor: ab animali ad animale, ut:

Aligeros conscendit equos. 5

Metaphorice loquens miscuit quadrupedi alas avis, et (Virg. Ecl. 6, 80):

Quo cursu deserta petiverit;

miscuit volatili cursum quadrupedis. Ab inanimali ad inanimale, ut 10

Pontum pinus arat, sulcum premit alta carina.

Miscuit usum terrae aquis, dum arare et sulcum premere ad terram pertineat, non ad mare. Ab inanimali ad animale, ut 'florida iuventus': miscuit flores inanimales iuventuti, quae animam habet. Ab animali ad inanimale, ut: 15

Tu, Neptune pater, cui tempora cana crepanti
cincta salo resonant, magnus cui perpete mento
profluit Oceanus, et flumina crinibus errant.

Mentum enim, tempora et crines non ad Oceanum pertinent, sed ad homines. Sic et alia rerum nomina de alio genere in aliud genus decentissime decoris gratia transferuntur, ut oratio perornetur. Metaphora autem aut partis unius est, ut 'fluctuare segetes' (non potes dicere 'segetare fluctus'), aut antistropha est, id est reciproca, ut 'remigium alarum.' Nam et alae navium et alarum remigia dicuntur. Catachresis est alienae rei nomen adpositum. Haec et a metaphora differt, quod illa vocabulum habenti largitur, haec, quia non habet proprium, alieno utitur, ut (Virg. Georg. 2, 131): 25

Faciemque simillima lauro;

1 ad ea quae] atque ad T 2 sensum C 4 ab animalia T
5 aligos T 6 quadripedes alas avi. 4 11 arat C: erat A¹BT
12 miscunt A arare] mare T 13 ab inanimalia T 14
qui BT 15 habeat T ab inanimali ad animale T 17 perpete
C: perpeti ABTU 18 floruit oceanum A criminibus TU 20
Sicut al. T in alium A 22 partis om. A¹ 23 potest T
24 nam et alas . . . dicunt A 25 aliena T 26 haec eo A: et eo
BC: hec et T defertur A 29 simillimam AB

et (Virg. Aen. 5, 157) :

Centaurus; nunc una ambae iunctisque feruntur
frontibus, et longa sulcant vada salsa carina;

dum facies et frons tantundem animalium et hominum sit.

5 Quod nomen si poeta navi non adposuisset, quod proprium
eidem parti diceret, non haberet. Metalempsis est tropus a prae- 7
cedente quod sequitur, ut (Pers. 3, 11) :

Quaeve manus cartae nodosaque venit arundo.

Nam per manum verba, per arundinem litterae significatae sunt.

10 Metonymia, transnominatio ab alia significatione ad aliam 8
proximitatem translata. Fit autem multis modis. Aut enim
per id, quod continet, id, quod continetur, ostendit, ut 'theatra
plaudunt,' 'prata mugiunt,' dum illic homines plaudunt, hic boves
mugiant; aut contra per id, quod continetur, id, quod continet,

15 ut (Virg. Aen. 2, 311) :

Iam proximus ardet

Vcalegon;

dum non ille, sed domus eius arderet. Item per inventorem id, 9
quod inventum est, ut (Ter. Eun. 732) :

20 Sine Cerere et Libero friget Venus;

et (Virg. Aen. 9, 76) :

Connixtam Vulcanus mittit ad astra favillam.

Vult enim per Cererem frumenti inventricem intellegere panem,
per Liberum inventorem vitis vinum, per Venerem libidinem,

25 per Vulcanum ignem. At contra per inventum inventorem de-
monstrat, ut (Plaut. frag. 159) :

Vinum precamur,

pro Libero, qui vinum apud Graecos invenit. Item per efficien- 10

tem, id quod efficitur, sicut 'pigrum frigus,' quod pigros homines

30 faciat, et 'timor pallidus,' eo quod pallidos homines reddat. At
contra per id quod efficitur, efficiens, ut (Virg. Aen. 5, 817) :

2 unam A ¹ ut vid. T	iunctique T	3 saxa A ¹ ut vid. BT
5 quod . . . adp. om. C	quid pr. C	6 est om. B
om. A	8 quave T	cartae] oraste T
10 Metono. est trans. T	12 quod continetur post ost. T	13 hom. plau-
dant B	18 eius ardet A	29 hom. pigros B

Iungit equos auri genitor spumantiaque addit
frena feris.

'Spumantia frena' dixit, cum utique non ipsa faciant spumas,
II sed equus, qui ea gerit, spumis conspargat infusis. Antono-
masia est pro nomine, id est vice nominis posita, ut 'Maia 5
genitus' pro Mercurio. Qui tropus fit modis tribus: ab animo,
ut (Virg. Aen. 5, 407):

Magnanimusque Anchisiades;

a corpore, ut (Virg. Aen. 3, 619):

Ipsae arduus;

10

extrinsecus, ut (Virg. Aen. 1, 475):

Infelix puer atque impar congressus Achilli.

12 Epitheton, supra nomen. Praeponitur enim proprio nomini, ut
'alma Ceres,' (Virg. Georg. 1, 470):

Obscenique canes, inportunaeque volucres.

15

Inter antonomasiam autem et epitheton hoc differt, quod an-
tonomasia pro vice nominis ponitur, epitheton autem numquam
est sine nomine. Quibus duobus tropis vel vituperamus ali-
13 quem, vel ostendimus, vel laudamus. Synecdoche est conceptio,
cum a parte totum, vel a toto pars intellegitur. Eo enim et per 20
speciem genus, et per genus species demonstratur [sed species
pars est, genus autem totum]. A toto enim pars intellegitur, ut
(Virg. Aen. 6, 311):

Quam multae glomerantur aves, ubi frigidus annus
pontum fugat.

25

Non enim totus annus frigidus est, sed pars anni, id est hiems.

At contra a parte totum, ut (Virg. Aen. 2, 256):

Flammas cum regia puppis
extulerat.

Vbi non solum puppis, sed navis, et non navis, sed qui in ea, et 30
14 non omnes, sed unus flammas extulit. Onomatopoeia est no-

1 auri genitor BCGT Mon.: auri (seq. ras.) A¹: aurigator U addidit T
5 maie (male ?) A¹T 13 Ep. est supra T: Ep. supraposito A¹ (-tum
A²) proponitur T 20 vel toto T 21 sed . . . totum om. T
22 a om. C 24 annus om. A¹ 26 frig. sed pars an. hiemps A
29 extulerat] et exsul erat T 30 p. et navis T

men adfectum ad imitandum sonum vocis confusae, ut 'stridor valvarum,' 'hinnitus equorum,' 'mugitus boum,' 'balatus ovium.' Periphrasis est circumloquium, dum res una plurimis verbis 15 significatur, ut (Virg. Aen. 1, 387):

5 Auras vitales carpit.

Significavit enim per copulationem verborum unam rem, hoc est vivit. Hic autem tropus geminus est. Nam aut veritatem splendide producit, aut foeditatem circuitu evitat. Veritatem splendide producit, sicut (Virg. Aen. 4, 584; 9, 459):

10 Et iam prima novo spargebat lumine terras

 Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Vult enim dicere: 'iam luciscebat,' aut: 'dies ortus erat.' Foeditatem circuitu devitat, sicut (Virg. Aen. 8, 405):

 Placitumque petivit

15 coniugis infusus gremio.

Hoc enim circuitu evitat obscenitatem et decenter ostendit concubitum. Hyperbaton transcensio, cum verbum aut sententia 16 ordine commutatur. Huius species quinque: anastrophe, hysteron proteron, parenthesis, tmesis, synthesis. Anastrophe 20 est verborum ordo praeposterus, ut: 'litora circum,' pro circum litora.' Hysteron proteron sententia ordine mutata ut 17 (Virg. Aen. 3, 662):

 Postquam altos tetigit fluctus, et ad aequora venit.

Antea enim ad aequora venit, et sic tetigit fluctus. Parenthesis, 18 25 ubi interponimus sententiam nostram, qua ex medio remota integer sermo perdurat, ut (Virg. Aen. 1, 643):

 Aeneas (neque enim patrius consistere mentem
 passus amor) rapidum ad naves praemittit Achaten.

[Est enim ordo: Aeneas rapidum praemittit Achaten.] Nam 30 illud in medio parenthesis est. Tmesis est sectio unius nominis 19 per interpositionem verborum, ut (Virg. Aen. 1, 412):

4, 5 significatur . . . carpit *om. A*¹ 8 circuit *T* 14 placidumque
CT 15 gremio per membra soporem hoc *A* 17 est transcensio *T*
18 cuius sp. q. sunt *T* 19 proteron *om. T* 20 est *om. BC*
21 prot. est sent. *T* 24 antea . . . venit *om. T* venit ad aequora *A*
29 est enim . . . Achaten *hab. B: om. AC* *TU* 31 pro inter-
positione *B*

Multum nebulae circum dea fudit amictum,
 20 pro 'circumfudit.' Synthesis[est], ubi ex omni parte confusa sunt
 verba, ut illud (Virg. Aen. 2, 348) :

Iuvenes, fortissima frustra
 pectora, si vobis audendi extrema cupido est 5
 certa sequi, quae sit rebus fortuna videtis.

Excessere omnes aditis arisque relictis
 dii, quibus imperium hoc steterat; succurritis urbi
 incensae; moriamur et in media arma ruamus.

Ordo talis est: 'Iuvenes fortissima pectora, frustra succurritis 10
 urbi incensae, quia excesserunt dii. Vnde si vobis cupido
 certa est me sequi audentem extrema, ruamus in media arma
 21 et moriamur.' Hyperbole est excelsitas fidem excedens ultra
 quam credendum est, ut (Virg. Aen. 3, 423) :

Sidera verberat unda; 15
 et (Virg. Aen. 1, 107) :

Terram inter fluctus aperit.

Hoc enim modo ultra fidem aliquid augetur, nec tamen a tramite
 significandae veritatis erratur, quamvis verba quae indicantur
 excedant; ut voluntas loquentis, non fallentis appareat. Quo 20
 tropo non solum augetur aliquid, sed et minuitur: augetur, ut
 'velocior Euro': minuitur, ut 'mollior pluma,' 'durior saxo.'
 22 Allegoria est alieniloquium. Aliud enim sonat, et aliud intel-
 legitur, ut (Virg. Aen. 1, 184) :

Tres litore cervos 25
 conspicit errantes.

Vbi tres duces belli Punici, vel tria bella Punica significantur.
 Et in Bucolicis (3, 71) :

Aurea mala decem misi,
 id est ad Augustum decem eglogas pastorum. Huius tropi 30

1 fundit *BT* amictu *A* 2 est *om.* *BC* 5 audiendi *T*
 7 excrescere *T* ad. aurisque *T*: ad. aditisque *B*: aditisque *A*¹ 11 dii
 quibus hoc imperium steterat unde *B* 12 audientem *T* 15 undas
*TC*¹ 18 aug. ali. *B* 19 qua indicatur *B*¹*C* 21 sed et minuit
*A*¹ 22 euro *ABC* (ex auro a): aura *T* 27 significantur *ante*
 vel *T*

plures sunt species, ex quibus eminent septem: ironia, antiphrasis, aenigma, charientismos, paroemia, sarcasmos, astysmos. Ironia 23 est sententia per pronuntiationem contrarium habens intellectum. Hoc enim tropo callide aut per accusationem, aut per 5 insultationem aliquid dicitur, ut est illud (Virg. Aen. I, 140):

Vestras, Eure, domos; illa se iactet in aula

Aeolus, et clauso ventorum carcere regnet.

Et quomodo aula, si carcer est? Solvitur enim pronuntiatione.

Nam carcer pronuntiatio est: iactet et aula ironia est; et totum

10 per contrariam pronuntiationem adnuntiatur per ironiae speciem, quae laudando deridet. Antiphrasis est sermo e contrario in- 24

tellegendus, ut 'lucus,' quia caret lucem per nimiam nemorum umbram; et 'manes,' id est mites (quum sint inimites) et modesti, cum sint terribiles et inmanes; et 'Parcas' et 'Eumenides,'

15 Furiae quod nulli parcant vel benefician. Hoc tropo et nani Athlantes et caeci videntes et vulgo Aethiopes argentei appellantur.

Inter ironiam autem et antiphrasim hoc distat, quod ironia pro- 25

nuntiatione sola indicat quod intellegi vult, sicut cum dicimus omnia agenti male: 'Bonum est, quod facis'; antiphrasis vero

20 non voce pronuntiantis significat contrarium, sed suis tantum verbis, quorum origo contraria est. Aenigma est quaestio ob- 26

scura quae difficile intellegitur, nisi aperiatur, ut est illud (Iudic. 14, 14): 'De comedente exivit cibus, et de forte egressa est dulcedo,' significans ex ore leonis favum extractum. Inter allego-

25 riam autem et aenigma hoc interest, quod allegoriae vis gemina est et sub res alias aliud figuraliter indicat; aenigma vero sensus tantum obscurus est, et per quasdam imagines adumbratus.

Charientismos est tropus, quo dura dictu gratius proferuntur, uti 27

cum interrogantibus, 'numquid nos quaesierit aliquis?' respon- 30 detur: 'Bona Fortuna.' Vnde intellegitur neminem nos quaesisse.

6 Eure] eruere T	domus A ¹ B	11 An. sermo (om. est) A
12 per] pre (i. e. prae) T	13 quum sint inimites om. (propter homocel.?) a (= ABC)	16 cziopes T
	14 parcaes C	19 omnia T: homini ABC
	15 Enigma qu. (om. est) A ¹	20 sign.]
vocat T	21 Enigma qu. (om. est) A ¹	25 allegoriae Arv.:
-ria codd.	vis] vel bis	27 obumbratus A:
adumbratur T	28 uti AT: vcluti C: ut B	29 respondentur T

28 *Paroemia est rebus et temporibus adcommodatum proverbium.*
Rebus, ut: 'Contra stimulum calces,' dum significatur adversis
resistendum. Temporibus, ut: 'Lupus in fabula.' Aiunt enim
rustici vocem hominem perdere, si eum lupus prior viderit.
Vnde et subito tacenti dicitur istud proverbium: 'Lupus in
 29 *fabula.'* *Sarcasmos est hostilis inrisio cum amaritudine, ut (Virg.*
Aen. 2, 547):

Referes ergo haec, et nuntius ibis
Pelidae genitoris; illi mea tristia facta
degeneremque Neoptolemum narrare memento. 10

30 *Huic contrarius est Astysmos, urbanitas sine iracundia, ut illud*
(Virg. Ecl. 3, 90):

Qui Bavium non odit, amet tua carmina, Maevi,
atque idem iungat vulpes et mulgeat hircos.

Id est: qui Bavium non odit, pro poena ei contingat ut diligat Mae- 15
vium. Fuerunt autem Maevius et Bavius poetae pessimi, et inimici
Vergilii. Qui hos ergo diligit, faciat quae contra naturam sunt,

31 *id est, iungat vulpes et mulgeat hircos. Homoeosis est, quae*
Latine interpretatur similitudo, per quam minus notae rei per
similitudinem eius, quae magis nota est, panditur demonstratio. 20

Huius species sunt tres: icon, parabola, paradigma, id est
 32 *imago, comparatio, exemplum. Icon est imago, cum figuram rei*
ex simili genere conamur exprimere, ut (Virg. Aen. 4, 558):

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque
et crines flavos et membra decora iuventa. 25

Congrua enim est similitudo de specie, cuius persona inducitur.

33 *Parabola comparatio ex dissimilibus rebus, ut (Lucan. 1, 205):*

Qualis in arvis
aestiferae Libyae visus leo comminus hostem
consedit; 30

ubi leoni Caesarem comparavit, non ex suo, sed ex alio genere

1 est om. B *2 ut om. T: aut C* *4 viderit prior A* *6*
iurisio T *9 tristitia T* *10 de genereque T* *11 ut est*
illud A *18 hoc est B* *et om. A* *23 ut per omnia B*
28 qualibus T *arvis A²: armis A¹BCT* *29 est fere*
libiac B *31 alieno B*

similitudinem faciens. Paradigma vero est exemplum dicti vel 34
facti alicuius aut ex simili aut ex dissimili genere conveniens
eius, quam proponimus, rei, ita: 'Tam fortiter periit apud
Hipponem Scipio quam Uticae Cato.' Similitudo autem tribus 35
5 modis fit: a pari, a maiore, a minore. A pari (Virg. Aen. 1, 148):

Ac veluti magno in populo cum saepe coorta est
seditio;

a maiore ad minus (Lucan. 1, 151):

Qualiter expressum ventis per nubila fulmen;

10 a minore ad maius (Virg. Aen. 6, 119):

Si potuit manes arcessere coniugis Orpheus,

Threicia fretus cithara fidibusque canoris;

quasi dicat, re parva et brevi, id est, si ille cithara fretus, ego
pictate.

15 DE PROSA. Prosa est producta oratio et a lege metri so- XXXVIII

luta. Prosum enim antiqui productum dicebant et rectum. Vnde
ait Varro apud Plautum 'prosis lectis' significari rectis; unde
etiam quae non est perflexa numero, sed recta, prosa oratio dici-
tur, in rectum producendo. Alii prosam aiunt dictam ab eo,

20 quod sit profusa, vel ab eo, quod spatiosius prouat et excurrat,
nullo sibi termino praefinito. Praeterea tam apud Graecos 2
quam apud Latinos longe antiquiorem curam fuisse carminum
quam prosae. Omnia enim prius versibus condebantur; prosae
autem studium sero vigit. Primus apud Graecos Pherecydes

25 Syrus soluta oratione scripsit; apud Romanos autem Appius
Caecus adversus Pyrrhum solutam orationem primus exercuit.
Iam exhinc et ceteri prosae eloquentia contenderunt.

DE METRIS. Metra vocata, quia certis pedum mensuris XXXIX
atque spatiis terminantur, neque ultra dimensionem temporum
30 constitutam procedunt. Mensura enim Graece μέτρον dicitur.

1 est vero B 2 conveniens] ita (inras.) veniens T² 3 quem
CA¹ ut vid. ut ita BC ex corr. 4 scipium que (corr. qua) mutice T
6 ac] haec C¹ 13 illa T cap. 38. Aliorum codicum lectiones reperies
apud Wilmannus 'de Varronis lib. gramm.', p. 204 16 unde etiam
ait K 17 significare K¹ 18 perplexa T 19 om. prosam A
20 profusam T 22 anteriorem K 25 Syrus] suus T solutam
orationem T 27 eloquentia (-am m. 2) condiderunt K 28 Metrica B

ISIDORI

- 2** Versus dicti ab eo, quod pedibus in ordine suo dispositi certo finemoderantur per articulos, quae caesa et membra nominantur. Qui ne longius provolverentur quam iudicium posset sustinere, modum statuit ratio unde reverteretur; et ab eo ipsum versum
- 3** vocatum, quod revertitur. Huic adhaeret rythmus, qui non est 5 certo fine moderatus, sed tamen rationabiliter ordinatis pedibus currit; qui Latine nihil aliud quam numerus dicitur, de quo est illud (Virg. Ecl. 9, 45):

Numeros memini, si verba tenerem.

- 4** Carmen vocatur quidquid pedibus continetur: cui datum no- 10 men existimant seu quod carptim pronuntietur, unde hodie lanam, quam purgantes discerpunt, 'carminare' dicimus: seu
- 5** quod qui illa canerent carere mentem existimabantur. Metra vel a pedibus nuncupata, vel a rebus quae scribuntur, vel ab inventoribus, vel a frequentatoribus, vel a numero syllabarum. 15
- 6** A pedibus metra vocata, ut dactylica, iambica, trochaica. A trochaeo enim trochaicum metrum nascitur, a dactylo dactylicum; sic et alia a suis pedibus. A numero, ut hexametrum, pentametrum, trimetrum. Nam senarios versus nos ex numero pedum vocamus. Hos Graeci, quia geminos feriunt, trimetros 20 dicunt. Hexametros autem Latinos primum fecisse Ennius
- 7** traditur; eosque 'longos' vocant. Ab inventoribus metra appellata dicuntur, ut Anacreonticum, Sapphicum, Archilochium. Nam Anacreontica metra Anacreon composuit; Sapphica Sappho mulier edidit; Archilochios Archilochus quidam scripsit; 25 Colophonios Colophonius quidam exercuit. Sotadeorum quoque repertor est Sotades genere Cretensis. Simonidia quoque

a moderantur *ABCT*: metiantur *K* 3 possit *B* 4 rev.] *K*¹ *n. l.*
 ipsum *K*¹ *T*: ipso *BC* 5 vocatum dicunt quod *B* rev.] *K*¹ *n. l.*
 6 certo *om. K*¹ 7 est] et *B* 9 numeros] numerum *K*¹ 11 seu
om. K pronuntietur *K*: pronuntiat *T*: pronuntiaretur *BC* 13
 existimantur *K*¹ 17 a dact. dact. *om. K*¹ *L*¹ 18 alia suis *K*¹
 20 feriant *T*: ferunt *BCK* 21 dicunt] vocant *C* (*non A*) autem
 apud lat. *T* 22 vocant *A*¹ *CKL*: vocat *TUB* 24 Anacreon] ana-
 creonticus *K* 25 arcilogios arcilocus q. *T*: arcilocius arcilocus q. *C*¹
 (*B*¹ *n. l.*): archilocus q. archiloica *K*¹ *ut vid.* 26 colofonios colofonius
 q. *T*: colofoni** colofonius q. *B*: celofonius celofonica q. *C*¹: colofonicus
 q. colofonica *K* sotadicorum *B*

metra Simonides poeta lyricus composuit. A frequentatoribus, 8
 ut Asclepiadia. Non enim ea Asclepius invenit, sed proinde
 ita vocata quod ea idem elegantissime [et frequentissime] usus
 sit. A rebus quae scribuntur, ut heroicum, elegiacum, buco- 9
 5 licum. Heroicum enim carmen dictum, quod eo virorum
 fortium res et facta narrantur. Nam heroes appellantur viri
 quasi aeri et caelo digni propter sapientiam et fortitudinem.
 Quod metrum auctoritate cetera metra praecedit; unus ex omni-
 bus tam maximis operibus aptus quam parvis, suavitatis et
 10 dulcedinis aequae capax. Quibus virtutibus nomen solus obti- 10
 nuit, ut heroicum vocaretur ad memorandas scilicet eorum res.
 Nam et prae ceteros simplicissimus habetur constatque duobus
 [pedibus], dactylo et spondeo, ac saepe pene vel ex hoc vel ex
 illo; nisi quod temperantissimus fit utriusque mixtura quam si
 15 instruatur a singulis. Omnibus quoque metris prior est. Hunc 11
 primum Moyses in cantico Deuteronomii longe ante Pherecyden
 et Homerum cecinisse probatur. Vnde apparet antiquiorem
 fuisse apud Hebraeos studium carminum quam apud gentiles,
 siquidem et Iob Moysi temporibus adaequatus hexametro versu,
 20 dactylo spondeoque, decurrit. Hunc apud Graecos Achatesius 12
 Milesius fertur primus composuisse, vel, ut alii putant, Phere-
 cydes Syrus. Quod metrum ante Homerum Pythium dictum
 est, post Homerum heroicum nominatum. Pythium autem 13
 vocatum volunt eo, quod hoc genere metri oracula Apollinis
 25 sint edita. Nam cum in Parnaso Pythonem serpentem in vin-
 dictam matris sagittis insequeretur, accolae Delphici hoc illum
 metro hortati sunt, dicentes, ut ait Terentianus (1591 K.),

2 enim om. K¹ asclepidius B 3 vocata esse quod K
 ea idem ACT: eadem BK elegantissime A¹: diligentissime K et
 frequentissime hab. TB: om. ACK 8 unum T 9 tam max. oper.
 om. T suavitatibus T: suavitates K¹ 10 dulcedines K¹ 11
 eorum] eroum B 12 ceteros B¹ T: ceteris CK 13 pedibus hab.
 BT: om. CK¹ 14 temperatissimus fit KB: temperantissime fuit T
 quasi instruuntur T 16 deuteronomium C¹ T longe autem ante
 C¹ K¹ ut vid. 19 extra metro versus T: hexametro versus B 20
 Ach.] Hecataeus Arev. (ex Strabone) 21 Milesius om. K¹ 24 volunt
 om. K¹ hoc om. K¹ 25 vindicta K: victoriam T 26 ille K
 27 orati BK¹ ut vid.

- 14 [ἡ παιάν, ἡ παιάν, ἡ παιάν]. Elegiacus autem dictus eo, quod
 modulatio eiusdem carminis conveniat miseris. Terentianus
 hos elegos dicere solet, quod clausula talis tristibus, ut tradunt,
 15 aptior esset modis. Hic autem vix omnino constat a quo sit
 inventus, nisi quia apud nos Ennius eum prior usus est. Nam 5
 apud Graecos sic adhuc lis Grammaticorum pendet, ut sub iu-
 dice res relegata sit. Nam quidam eorum Colophonium quen-
 dam, quidam Archilochum auctorem atque inventorem volunt.
 16 Bucolicum, id est pastorale carmen, plerique Syracusis primum
 compositum a pastoribus opinantur, nonnulli Lacedaemone. 10
 Namque transeunte in Thraciam Xerxe rege Persarum, cum
 Spartanae virgines sub hostili metu neque egredi urbem neque
 pompam chorumque agrestem Dianae de more exercerent, turba
 pastorum, ne religio praeteriret, eundem inconditis cantibus
 celebrarunt. Appellatur autem Bucolicum de maiori parte, 15
 quamvis opilionum caprariorumque sermones in eis et cantica
 17 inserantur. Hymnos primum David prophetam in laudem Dei
 composuisse ac cecinisse manifestum est. Deinde apud gentiles
 prima Memmia Timothoe fecit in Apollinem et Musas, quae
 fuit temporibus Ennii longe post David. Hymni autem ex 20
 18 Graeco in Latinum laudes interpretantur. Epithalamia sunt
 carmina nubentium, quae decantantur ab scholasticis in hono-
 rem sponsi et sponsae. Haec primum Salomon edidit in lau-
 dem Ecclesiae et Christi. Ex quo gentiles sibi epithalamium
 vindicarunt, et istius generis carmen adsumptum est. Quod 25
 genus primum a gentilibus in scenis celebrabatur, postea tan-
 tum in nuptiis haesit. Vocatum autem epithalamium eo, quod
 19 in thalamis decantetur. Threnos, quod Latine lamentum voca-
 mus, primus versu Ieremias composuit super urbem Hierusalem

1 Graeca hab. T: om. BCK 4 esse BC (cf. Ter. 1799): est T Hoc
 K: Hinc T 5 eo pr. us. sit K 6 lis CT: lex BK 7 religate T
 quendam om. K¹ 8 quidam om. T 9 carmen om. K 10 a laced. T
 11 nam K¹ 13 quorumcumque T 16 quam viso T et om. K
 19 timotoe BC: timotae K: timothe T 20 autem om. T¹ 26
 cenis C¹ celebratur B¹K: celebrabantur T 27 haesit] erit K
 29 versus T orbem C¹: om. K

[quando subversa est] et populum [Israel] quando [subversus est et] captivus ductus est. Post hunc apud Graecos Simonides poeta lyricus. Adhibebantur autem funeribus atque lamentis : similiter et nunc. Epitaphium Graece, Latine supra tumulum. 20

5 Est enim titulus mortuorum, qui in dormitione eorum fit, qui iam defuncti sunt. Scribitur enim ibi vita, mores et aetas eorum. Poesis dicitur Graeco nomine opus multorum librorum, 21 poema unius, idyllion paucorum versuum, distichon duorum, monostichon unius. Epigramma est titulus, quod in Latinum 22
10 superscriptio interpretatur; ἐπί enim super, γράμμα littera vel scriptio dicitur. Epodon in poemate clausula brevis est. Dictum autem epodon, quod adcinatur ad speciem elegiaci, ubi praemisso uno longiore, alter brevior componitur, atque in singulis quibusque maioribus sequentes minores quasi clausulae
15 recinunt. Clausulas autem lyrici appellant quasi praecisos 24 versus integris subiectos, ut est apud Horatium (Epod. 2, 1) :

Beatus ille, qui procul negotiis,

deinde sequitur praecisus :

Vt prisca gens mortalium ;

20 sic et deinceps alterni, quibus aliqua pars deest, et ipsi praecedentibus similes, sed minores. Centones apud Grammaticos 25 vocari solent, qui de carminibus Homeri seu Vergilii ad propria opera more centonario ex multis hinc inde compositis in unum sarciant corpus, ad facultatem cuiusque materiae. Denique 26
25 Proba, uxor Adelphi, centonem ex Vergilio de Fabrica mundi et Evangeliiis plenissime expressit, materia composita secundum versus, et versibus secundum materiam concinnatis. Sic quoque et quidam Pomponius ex eodem poeta inter cetera stili

1 quando subv. est . . . Israel . . . subv. est et hab. T : om. BCK 4
super K 5 quidam def. C¹ 7 multorum librorum] tumolorum K
10 vel inscriptio T 11 poemata T : poematae C est om. K
dictum . . . quod om. K 12 adcinatur BCA¹ ut vid. T : adsimilatur
autem K elegiacam quibus pr. K 14 quos clausula K 15
retinunt T 20 sic deinceps T 23 centonario K¹ : centonario BCT
24 corpus . . . materiae om. C¹ a facultate K
25 uxor . . . plenissime om. K¹ : uxor . . . Evangeliiis om. A¹ 27 concinnantis T 28 pompinus T

sui otia Tityrum in Christi honorem composuit: similiter et de Aeneidos.

XL DE FABVLA. Fabulas poetae a fando nominaverunt, quia non sunt res factae, sed tantum loquendo fictae. Quae ideo sunt inductae, ut fictorum mutorum animalium inter se conlo- 5 quio imago quaedam vitae hominum nosceretur. Has primus invenisse traditur Alcmeon Crotoniensis, appellanturque Aesopiae, quia is apud Phrygas in hac re polluit. Sunt autem fabulae aut Aesopicae, aut Libysticae. Aesopicae sunt, cum animalia muta inter se sermocinasse finguntur, vel quae animam non 10 habent, ut urbes, arbores, montes, petrae, flumina. Libysticae autem, dum hominum cum bestiis, aut bestiarum cum hominibus fingitur vocis esse commercium. Fabulas poetae quasdam delectandi causa finxerunt, quasdam ad naturam rerum, nonnullas ad mores hominum interpretati sunt. Delectandi causa 15 fictas, ut eas, quas vulgo dicunt, vel quales Plautus et Terentius composuerunt. Ad naturam rerum fabulas fingunt, ut 'Vulcanus claudus,' quia per naturam numquam rectus est ignis, ut illa triformis bestia (Lucret. 5, 903):

Prima leo, postrema draco, media ipsa Chimaera: 20 id est caprea, aetates hominum per eam volentes distinguere; quarum ferox et horrens prima adolescentia, ut leo; dimidium vitae tempus lucidissimum, ut caprea, eo quod acutissime videt; 5 tunc fit senectus casibus inflexis, draco. Sic et Hippocentauri fabulam esse confictam, id est hominem equo mixtum, 25 ad exprimendam humanae vitae velocitatem, quia equum constat esse velocissimum. Ad mores, ut apud Horatium mus loquitur muri et mustela vulpeculae, ut per narrationem fictam ad id quod agitur verax significatio referatur. Vnde et Aesopi talesunt

1	titirem (tyt-) codd. (K ¹ n. l.)	honore BK	de om. C	4 res
om. K ¹	5 victorum C ¹ : vict K ¹	multorum C ¹ : a multorum K ¹ :		
mutorumque T	se om. K ¹	inter se conl. om. T	7 alcimon CT:	
alcinon K ¹ :	almon B	appellaturque KT:	quae appellantur B	
isopiae (hys-, -ie) BKT:	hesopicae C	8 his BCT	9 isopiae (bis) K	
16 ficta sunt eas T	17 fing. fab. C	18 ut illud T	20 ipsa om. T	
21 capra K	23 tempus vitae K	ut om. C ¹	capra K	24
inflexis casibus T	ut draco B	26 ad] unde T	28 vulpice T	

fabulae ad morum finem relatae, vel sicut in libro Iudicum (9, 8) ligna sibi regem requirunt et loquuntur ad oleam et ad ficum et ad vitem et ad rubum; quod totum utique ad mores fingitur ut ad rem, quae intenditur, ficta quidem narratione, sed veraci significatione veniatur. Sic et Demosthenes orator fabulam usus est 7 adversus Philippum, qui cum ab Atheniensibus postularet ut sibi decem oratores darentur, et discederet, finxit ille [hanc] fabulam qua dissuaderet, dicens lupos aliquando pastoribus, quorum diligentiam decipere voluissent, suasisse ut in amicitiam convenirent, ea tamen condicione, ut si canes, in quibus 10 erat causa iurgiorum, iure illis traderentur: adnuisse pastores et in spem securitatis dedisse canes, quos ovium suarum vigilantissimos custodes habebant. Tunc lupi, adempta omni formidine, omne quod in gregibus illis erat, non pro satietate tantum, 15 verum etiam pro libidine laceraverunt. Philippum quoque principes populi postulare, quo facilius possit opprimere spoliata custodibus urbem.

DE HISTORIA. Historiam est narratio rei gestae, per quam XLI ea, quae in praeterito facta sunt, dinoscuntur. Dicta autem 20 Graece historia ἀπὸ τοῦ ἱστορεῖν, id est a videre vel cognoscere. Apud veteres enim nemo conscribebat historiam, nisi is qui interfuisset, et ea quae conscribenda essent vidisset. Melius enim oculis quae fiunt deprehendimus, quam quae auditione colligimus. Quae enim videntur, sine mendacio proferuntur. 25 Haec disciplina ad Grammaticam pertinet, quia quidquid dignum memoria est litteris mandatur. Historiae autem ideo monumenta dicuntur, eo quod memoriam tribuant rerum gestarum. Series autem dicta per translationem a sertis florum invicem comprehensarum.

3 vitem ad rubum T 4 quam int. K f. quadam ratione T
 5 est et adv. K 6 adversum BT¹ ut vid. 7 ut desceret K
 hanc hab. B: om. KT: hinc (om. fab.) C¹ 8 qua dissuaderent T:
 quam desuaderet K: qua suaderet B 11 et om. T: ut K 12 in
 spe sec. dedissent K 13 fortitudine T 14 sagacitate K 16
 quod fac. BC premere K¹ 18 est om. K¹ 19 praeteritum
 BCT gesta BK¹ ut vid.: facta CT dinuscantur K 22 quae
 scribenda erant K 24 collegimus BK 25 quia quod dignum
 memoriae li. comendatur K 29 comprehensorum T

XLII DE PRIMIS AVCTORIBVS HISTORIARVM. Historiam autem apud nos primus Moyses de initio mundi conscripsit. Apud gentiles vero primus Dares Phrygius de Graecis et Troianis historiam edidit, quam in foliis palmarum ab eo conscriptam esse ferunt. Post Daretem autem in Graecia Herodotus historiam primus habitus est. Post quem Pherecydes claruit his temporibus quibus Esdras legem scripsit.

XLIII DE VTLITATE HISTORIAE. Historiae gentium non impediunt legentibus in his quae utilia dixerunt. Multi enim sapientes praeterita hominum gesta ad institutionem praesentium historiis indiderunt, siquidem et per historiam summa retro temporum annorumque supputatio comprehenditur, et per consulum regumque successum multa necessaria perscrutantur.

XLIV DE GENERIBVS HISTORIAE. Genus historiae triplex est. Ephemeris namque appellatur unius diei gestio. Hoc apud nos diarium vocatur. Nam quod Latini diurnum, Graeci ephemerida dicunt. Kalendaria appellantur, quae in menses singulos digeruntur. Annales sunt res singulorum annorum. Quaequae enim digna memoriae domi militiaeque, mari ac terrae per annos in commentariis acta sunt, ab anniversariis gestis annales nominaverunt. Historia autem multorum annorum vel temporum est, cuius diligentia annui commentarii in libris delati sunt. Inter historiam autem et annales hoc interest, quod historia est eorum temporum quae vidimus, annales vero sunt eorum annorum quos aetas nostra non novit. Vnde Sallustius ex historia, Livius, Eusebius et Hieronymus ex annalibus et historia constant. Item inter historiam et argumentum et fabulam interesse. Nam historiae sunt res verae quae factae sunt; argumenta sunt quae etsi facta non sunt, fieri tamen possunt; fabulae vero sunt quae nec factae sunt nec fieri possunt, quia contra naturam sunt.

2 primum *T* 5 se. es. *K* autem *om.* *T* historicus *Arv.* 7 qu. *om.* *K*¹ 11 in storiis *T* 13 praescrutantur *C*¹ 14 Nam genus *K* 15 namque] enim *K* 16 dia. greci autem e. *K* (*mediis om.*) 17 singulis *T* diriguntur *AK* 18 quaeque *BC*: queque *KT* 19 digne *T* ac] et *TK*¹ ut vid. 21 Storie *T*¹ 22 est] et *T* diligentiam *BT* 24 videmus *BK* 26 hist. Liv.] historialibus *coll.*: *corr. Dressel.* (*ex Serv. ad Aen.* 1, 373) 28 interesse *BT*: interest *CK* historia est *K*: storiæ est *C*¹ facta *T* 29 argumentum *K*

LIBER II

DE RHETORICA ET DIALECTICA

DE RHETORICA EIVSQVE NOMINE. Rhetorica est bene I
dicendi scientia in civilibus quaestionibus, [eloquentia copia] ad
persuadendum iusta et bona. Dicta autem Rhetorica Graeca
appellatione ἀπὸ τοῦ ῥητορίζειν, id est a copia locutionis. Ῥήσις
5 enim apud Graecos locutio dicitur, ῥήτωρ orator. Coniuncta 2
est autem Grammaticae arti Rhetorica. In Grammatica enim
scientiam recte loquendi discimus; in Rhetorica vero percipimus
qualiter ea, quae didicimus, proferamus.

DE INVENTORIBVS RHETORICAE ARTIS. Haec autem disci- II
10 plinā a Graecis inventa est, a Gorgia, Aristotele, Hermagora,
et translata in Latinum a Tullio videlicet et Quintiliano [et
Titiano], sed ita copiose, ita varie, ut eam lectori admirari in
promptu sit, comprehendere impossibile. Nam membranis reten- 2
15 recordatio omnis elabitur. Huius disciplinae perfecta cognitio
oratorem facit.

DE NOMINE ORATORIS ET PARTIBVS RHETORICAE. Orator III
est igitur vir bonus, dicendi peritus. Vir bonus consistit natura,
moribus, artibus. Dicendi peritus consistit artificiosa eloquentia,
20 quae constat partibus quinque: inventione, dispositione, elocu-
tione, memoria, pronuntiatione, et fine officii, quod est aliquid
persuadere. Ipsa autem peritia dicendi in tribus rebus consistit: 2
natura, doctrina, usu. Natura ingenio, doctrina scientia, usus

2 scientia] sententia *KM* eloquentia copia *hab.* *TU*: om. *BCKM*
3 iusta] ius *M*: iustitia *K* bona dicta dicta au. *K* (non *M*): bona in
rerum personarumque negotia e causa (pro negotio et c.) dicta au. *B*
4 vel ἄ. τ. ῥητορίζειν: aporetioresin (-rhe-, -reth-) *BCTU*: apo to
rethores *K* 6 autem] enim *B* artis *BT*: arte *C* enim om. *K*
11 et Titiano *hab.* *BC Rem.* *H* (tat-): om. *KMTU Mon.* 13 promptu]
-tum *KTU* 14 adheriscet memoriis *K* repositi *K* 19 cl. con-
sistit quinque partibus *K* 22 dicendi *ABCT*: loquendi *K* 23 usu . . .
doctrina om. *C* usu ads. *BCT*

ISIDORI

adsiduitate. Haec sunt enim quae non solum in oratore, sed in unoquoque homine artifice expectantur, ut aliquid efficiat.

- IV DE TRIBVS GENERIBVS CAVSARVM. Genera causarum tria sunt, deliberativum, demonstrativum, iudiciale. Deliberativum genus est, in quo de quibuslibet utilitatibus vitae, quid aut debeat 5 aut non debeat fieri, tractatur. Demonstrativum, in quo laudabilis persona aut reprehensibilis ostenditur. Iudiciale, in quo de ipsius personae facto aut poenae aut praemii sententia datur. Dictum autem iudiciale eo, quod iudicet hominem, et sententia sua ostendat utrum laudabilis praemio dignus sit, aut certe reus 10 3 condemnari liberarique supplicio. Deliberativum genus vocatur eo, quod de unaquaque re in eo deliberatur. Huius genus duplex est, suasio et dissuasio, id est de expetendo et fugiendo, id est 4 de faciendo et non faciendo. Suasoria autem in tribus locis dividitur: honesto, utili, et possibili. Haec differt aliquid a deli- 15 berativa, quia suasoria eget alteram personam, deliberativa interdum et apud se agit. In suasoria autem duae sunt quae 5 plus valent: spes et metus. Demonstrativum dictum, quod unamquamque rem aut laudando aut vituperando demonstrat. Quod genus duas habet species: laudem et vituperationem. 20 Laudis ordo tribus temporibus distinguitur: ante ipsum, in ipsum, 6 post ipsum. Ante ipsum, ut (Virg. Aen. 1, 605):

Quae te tam laeta tulerunt

saecula?

In ipsum, ut (Virg. Aen. 1, 597):

25

O sola infandos Troiae miserata labores.

Post ipsum, ut (Virg. Aen. 1, 607):

In freta dum fluvii current, dum montibus umbrae
lustrabunt,

semper honos nomenque tuum laudesque manebunt.

30

1 enim sunt *K* 3 Modi c. tres s. *K* 5 est *om.* *C*¹ debet
a. n. debet *K*: debet a. n. debeat *A* 7 in quo de ipsius] eo quod ei
prius *K*: in quo ei prius *A* 8 premiis sent. *T* 9 iudices *K*
11 liberarive *dett.*: deliberaturque *K* 12 unaqueque *T* 13 sua. est *K*
de *om.* *K* expetendo *T*: expectando *ABK*: spectando *C* id est
de fac. *om.* *K* 14 divitur *K* 15 possessibili *T* 17 int. apud *C*
21 ante hominem in homine post hominem *B* 22 Ante hominem *B*
25 in homine *B* 26 troia *K* 27 post hominem *B* 28 umbra *T*

Pari ordine e contrario et in vituperatione hominis haec forma 7
servanda est, ante hominem, in hominem, post hominem. Locus
communis ad demonstrativum vituperationis genus pertinet.
Quod tamen ab eo in aliquo differt. Nam vituperatio, quae
5 contraria est laudis, specialiter in certam facientis personam
adhibetur. Communis vero locus generaliter in facti crimen 8
praeponitur. Vnde et communis locus dicitur, quia absente
persona non tam in hominem, quantum in ipsum crimen ex-
ponitur. Omne enim vitium non in uno tantum, sed etiam
10 commune in plurimis invenitur.

DE GEMINO STATV CAVSARVM. Status apud Rhetores V
dicitur ea res, in qua causa consistit, id est constitutio. Graeci
autem statum a contentione *στάσις* dicunt. Latini autem non
solum a pugna, per quam expugnent propositionem adversarii,
15 sed quod in eo pars utraque consistat. Fit autem ex intentione
et depulsione. Status autem causarum sunt duo: rationalis et 2
legalis. De rationali oriuntur coniectura, finis, qualitas, trans-
latio. De fine iudicialis et negotialis. De iudiciali absoluta et
adsumptiva. De adsumptiva concessio, remotio criminis, relatio
20 criminis, compensatio. De concessione purgatio et deprecatio.
Coniecturalis status est cum factum, quod alio obicitur, ab alio 3
pernegatur. Definitivus status est, cum id, quod obicitur, non
hoc esse contenditur, sed quid illud sit adhibitis definitionibus
adprobatur. Qualitas est, dum qualis res sit quaeritur: et
25 quia de vi et genere negotii controversia agitur, constitutio
generalis appellatur. Translatio est cum causa ex eo pendet, 4
quod non aut is agere videtur, quem oportet, aut non apud

1 vituperationem T hominum K 2 ante ipsum in ipso post
ipsum B 4 in aliquod BCT (i. e. in aliquot?) 5 in certam ABC:
interdum K: ad incertam T persona K 6 crimine delt. 7 qui
T: quod K absentem personam K 8 non tantum BC: non tamen
(tñ) A: tantum K: notam T in hom.] in unum B quantum]
quam T 10 pluribus K 12 dicitur om. C ea] et K
constet K 14 adversariis quod in corpar K 15 consistit K
17 legalis (-les) ABCT: causalis K coniunctura T 18 absoluta
et absumptiva K 19 criminis relatio om. K 21 est om. K alii K
22 quum id obicitur non hoc esse quod dicitur sed T 25 genera K
27 op. (aut non cum eo qui op.) Cassiod. aut non ap. qu.] aut quis K

quos, quo tempore, qua lege, quo crimine, qua poena oporteat. Translativa constitutio, quod actio translationis et commutationis indigere videtur. Iudicialis est, in qua aequi et recti natura et praemia aut poenae ratio quaeritur. Negotialis est, in qua quid iuris ex civili more et aequitate sit consideratur. 5 Adsumptiva est, quae ipsa ex se nihil dat firmi ad recusationem, 6 [foris autem aliquid defensionis adsumit]. Concessio est, cum reus non ad id, quod factum est, defendit, sed ut ignoscatur postulat. Quod nos ad poenitentes probavimus pertinere. Remotio criminis est cum id crimen, quod infertur ab se et ab 10 sua culpa, vi et potestate in alium reus demovere conatur. 7 Relatio criminis est, cum ideo iure factum dicitur, quod aliquis ante iniuria lacesitus sit. Comparatio est, cum aliud aliquod alterius factum honestum aut utile contenditur, quod ut fieret, 8 illud, quod arguitur, dicitur esse commissum. Purgatio est, 15 cum factum quidem conceditur, sed culpa removetur. Haec partes habet tres: inprudentiam, casum, necessitatem. Deprecatio est, cum et peccasse et consultu peccasse reus confitetur, et tamen ut ignoscatur postulat. Quod genus perraro potest 9 accidere. Item ex legali statu haec oriuntur, id est scriptum 20 et voluntas, leges contrariae, ambiguitas, collectio sive ratiocinatio et definitio legalis. Scriptum et voluntas est, quando verba ipsa videntur cum sententia scriptoris dissidere. Legis contrariae status est, quando inter se duae leges aut plures discrepare noscuntur. Ambiguitas est, cum id, quod scriptum est, 25 duas aut plures res significare videtur. Collectio vel ratiocinatio est, quando ex eo, quod scriptum est, aliud quoque, quod non

2 const. dicitur quod T et commodationis K: om. C¹ 3 videatur K
 quo K 4 et] aut K praemii K pena T 5 qua om. K et]
 ex K 7 foris... ads. hab. TUB: om. KC¹ adsumit TU: adsumunt B
 8 reus non ad id quod f. est T: reus non id quod f. est BCU: alio aliquod f. non est K 11 demovere BCTU: transferre K 19 iniuriam K 14 quo ut C 15 dicitur om. T¹ 18 cum pecc. K 20 scr. est et vol. A: scr. et vol. est BC 21 legi K contraria K: om. A 22 scr. est ut vol. q. K 23 videtur c. s. scriptor K desiderare A: discidere K 25 q. est scriptum K 26 duas aut . . . scriptum est om. B (non Bern. 224) videntur T 27 scr. aliud K

scriptum est, invenitur. Definitio legalis est, cum vis quasi in definitiva constitutione, in quo posita sit, quaeritur. Status ergo 10 tam rationales quam legales a quibusdam certius decem et octo connumerati sunt. Ceterum secundum Rhetoricos Tullii decem 5 et novem reperiuntur propterea, quia translationem inter rationales principaliter adfixit status. Inde se ipse etiam Cicero reprehendens translationem legalibus statibus applicavit.

DE TRIPERTITA CONTROVERSA. Tripertita controversia iuxta VI Ciceronem aut simplex est, aut iuncta. Et si iuncta erit, considerandum est utrum ex pluribus quaestionibus iuncta sit, an ex aliqua comparatione. Controversia simplex est, quae absolutam continet unam quaestionem hoc modo: Corinthiis bellum indicamus, an non? Iuncta est ex pluribus quaestionibus, in qua 2 plura quaeruntur hoc pacto: Vtrum Carthago diruatur, an 15 Carthaginensibus reddatur, an eo colonia deducatur? Ex comparatione, utrum potius, aut quid potissimum quaeritur, ad hunc modum: Vtrum exercitus in Macedoniam contra Philippum mittatur, qui sociis sit auxilio, an teneatur in Italia, ut quam maximae contra Hannibalem copiae sint?

DE QUATTOR PARTIBVS ORATIONIS. Partes orationis in VII Rhetorica arte quattuor sunt: exordium, narratio, argumentatio, conclusio. Harum prima auditoris animum provocat, secunda res gestas explicat, tertia fidem adsertionibus facit, quarta finem totius orationis complectitur. Inchoandum est itaque taliter, 2 ut benivolum, docilem, vel adtentum auditorem faciamus: benivolum precando, docilem instruendo, adtentum excitando. Narrandum est ita, ut breviter atque aperte loquamur; argumentandum est ita, ut primum nostra firmemus, dehinc adversa

1 legalis est aliud quoque quod non scriptum est cum vis B cum vis quasi] cum quis K 2 qua BCT 3 connumerati xviii certum sec. K 6 principale adf. statum K adfixit B 7 statutibus (pro-tu-su-prascr. ti) C¹T: statum huius K 13 iuxta A 14 diruatur C: derivatur BKT 15 an ea col. ded. C¹: an in col. diducatur K 16 utr. potius an potissimum qu. K ad hunc . . . mittatur om. C¹ 18 sociis sit] successit K ut] aut K 19 c. sinit B: copia sit K 21 sunt id est ex. T 23 fidem om. K finis K 24 complectit T 25 docibilem K adtentum om. K auditore K aud. . . instruendo om. C¹ 27 ita brev. T aperte] a parte C¹

confringamus ; concludendum ita, ut concitemus animos audientis implere quae dicimus.

VIII DE QVINQUE MODIS CAUSARVM. Species causarum sunt quinque : [id est] honestum, admirabile, humile, anceps, obscurum. Honestum causae genus est, cui statim sine oratione nostra favet animus auditoris. Admirabile, a quo est alienatus animus eorum, qui audituri sunt. Humile est, quod negligitur ab auditore. Anceps est, in quo aut iudicatio dubia est, aut causa honestatis et turpitudinis particeps, ut benivolentiam pariat et offensam. Obscurum, in quo aut tardi auditores sunt, aut difficilioribus ad cognoscendum negotiis causa cernitur implicata.

IX DE SYLLOGISMIS. Syllogismus Graece, Latine argumentatio appellatur. Argumentatio autem dicta est, quasi argutae mentis oratio, qua inventum probabile exequimur. Syllogismus igitur est propositionis et adsumptionis confirmationisque extrema conclusio aut ex ambigenti incerto, aut ex fiducia comprobantis. Constat enim tribus partibus : propositione, adsumptione, conclusione. Propositione, ut puta, 'quod bonum est, turpem usum habere non potest.' Consensit audiens ; adsumpsit ille 'pecunia turpem usum habet.' Concluditur, 'ergo pecunia bonum non est.' Syllogismis autem non solum rhetores, sed maxime dialectici utuntur, licet Apostolus saepe proponat, adsumat, confirmet atque concludat : quae, ut diximus, propriae artis Dialecticae et Rhetoricae sunt. Syllogismorum apud rhetores principalia genera duo sunt : inductio et ratiocinatio. In-

1 concl. est ita K animus K 3 quinque sunt K 4 id est
hab. BT: om. CK 6 a quo est CT: eo quod est BK Bern. 224
 alienatus] adtentus B ante corr. C¹ ut vid. 7 nec legitur CKT
 8 dubia est om. K 9 benivolentia pariat offensam T: benivole pariet
 offensa K: benivolentiam pariat offensam C¹ 10 in qua aut B¹K: aut in
 quo T 11 cognoscendam B¹C¹ negotii BC¹: -tium KT 13 Soloe-
 cismus K 14 app. BCT: dicitur K arg. men. or.] argumenti ratio C¹
 15 quia K exequitur T 18 ads. concl. prop. K: om. C 19
 Propositione om. K 20 turpe usu K 21 turpe usum KT
 concl. enim pec. bo. nomen esse K: concl. enim pec. bo. est C ante corr.
 23 maximi K 24 propria dett.

ductionis membra sunt tria : prima propositio, secunda inlatio, quae et adsumptio dicitur, tertia conclusio. Inductio est, quae 5 rebus non dubiis captat adsensionem eius, cum instituta est, sive inter philosophos, sive inter rhetores, sive inter sermocinantes.

5 Propositio inductionis est, quae similitudines concedendae rei necessario unius inducit aut plurium. Inlatio inductionis est, 6 quae et adsumptio dicitur, quae rem, de qua contenditur, et cuius causa similitudines habitae sunt, introducit. Conclusio inductionis est, quae aut concessionem inlationis confirmat, aut quid 10 ex ea conficiatur declarat. Ratiocinatio est oratio, qua id, de quo est quaestio, conprobatur. Ratiocinationis modi sunt duo. 7 Primus enthymema, qui est imperfectus syllogismus atque rhetoricus. Secundus epichirema, qui est inrhetoricus et latior syllogismus. Enthymema igitur Latine interpretatur mentis 8 15 conceptio, quem imperfectum syllogismum solent artigraphi nuncupare. Nam in duabus partibus eius argumenti forma consistit, quando id, quod ad fidem pertinet faciendam, utitur, syllogismorum lege praeterita, ut est illud : ' Si tempestas vitanda est, non est igitur navigandum.' Ex sola enim propositione et 20 conclusione constat esse perfectum, unde magis rhetoribus quam dialecticis convenire iudicatum est. Enthymematis mem- 9 bra sunt quinque : primum convincibile, secundum ostentabile, tertium sententiale, quartum exemplabile, quintum collectivum. Convincibile est, quod evidenti ratione convincitur, sicut fecit 10 25 Cicero pro Milone (79) : ' Eius igitur mortis sedetis ultores, cuius vitam si putetis per vos restitui posse, nolitis.' Ostenta- 11 bile est, quod certa rei demonstratione constringit, sicut Cicero

2 quae ads. T: quae et sumptio K 3 captis K cum quo inst. Cassiod.
 4 sive tert.] et K 6 unus T: unum K plurimum KT: -marum
 Cassiod. 8 cause T habitae . . . inductionis om. K 9 ut quid K
 10 Ratioc. . . . conprobatur om. T¹ (non U) § 7 om. A: post § 8 BCD
 KTU 12 primum om. D 13 in rethoricis CK [latior] latinus T
 14 latine om. K 15 quem BCDU: quae (pro quem suprascr. a?) KT
 15 imperfecto solocismon K 16 nuncupari B eius om. K
 18 preterit K 19 et conclusione hab. K: om. BC Bern. 224 T
 20 consistat T mag. de r. K 21 Enthimemagi K: Enthimema
 magis B 22 primum om. C¹ 25 s. ultorem K: sedet stultores T
 26 noletis K (i. e. nolletis?) 27 constringitur K

in Catilina (1, 2): 'Hic tamen vivit, immo etiam in senatum venit.' Sententiale est, quod sententia generalis adducit, ut apud Terentium (Andr. 68):

Obsequium amicos, veritas odium parit.

- 12 Exemplabile est, quod alicuius exempli comparatione eventum 5 simile conminatur, sicut Cicero in Philippicis (2, 1): 'Te miror, Antoni, quorum exempla imitaris, eorum exitus non pertime-
- 13 scere.' Collectivum est, cum in unum quae argumentata sunt colliguntur, sicut ait Cicero pro Milone (41): 'Quem igitur cum gratia noluit, hunc voluit cum aliquorum querella. Quem iure, 10 quem loco, quem tempore non est ausus: hunc iniuria, alieno
- 14 tempore, cum periculo capitis non dubitavit occidere.' Praeterea secundum Victorinum enthymematis est altera definitio ex sola propositione, sicut iam dictum est, quae ita constat: Si tempestas
- 15 vitanda est, non est navigatio requirenda. Ex sola adsumptione, 15 ut est illud: Si inimicus est, occidit; inimicus autem [est]. Et
- 16 quia illi deest conclusio, enthymema vocatur. Sequitur epichirema, descendens de ratiocinatione latior et executior rhetoricis syllogismis, latitudine distans et productione sermonis a dialecticis syllogismis, propter quod rhetoricis datur. Hic autem con-
- 17 stat modis tribus. Primus modus tripertitus est, secundus quadripertitus, tertius quinquepertitus. Tripertitus epichirematicus syllogismus est, qui constat membris tribus, id est propositione, adsumptione, conclusione. Quadripertitus est, qui constat ex membris quattuor: prima propositione, secunda adsumptione 25 et una propositionis sive adsumptionis coniuncta, tertia pro-
- 18 batione et conclusione. Quinquepartitus itaque est, qui constat ex membris quinque, id est prima propositione, secunda eius pro-

1 vivit vivit immo B¹: vi. vi. etiam Bern. 224 senatu BKT
 2 adducit T: addicit BC: adicit T 4 parat K 6 similem CT
 7 quor. ex. imit.] quare mea exempla meditaris K 8 unum] um K
 argumenta K: argumentati T 9 colligitur T quae ig. C¹
 10 aliquibus quer. C¹ 14 prepositione T dictus est qui K 16
 inimicus occ. (om. est) K (non M) est hab. BCT: om. AK
 18 de ratione B¹ latior ut B la. executio rhetorici syllogismi Halm
 (ex Cassiod.) 21 trip. sec. (om. est) C quadr. est tert. quinq. est T
 23 qui] quod K prop-] praep- C¹ (ter) 25 primo positione T
 26 prop. vel ads. adiuncta K: propositione sive ads. et iuncta A 28
 sec. prob. (om. eius) K

batione, tertia adsumptione, quarta eius probatione, quinta conclusionem. Hunc Cicero ita facit in arte Rhetorica (de Inv. 1, 12): 'Si deliberatio et demonstratio genera sunt causarum, non possunt recte partes alicuius generis causae putari. Eadem enim res 5 alii genus, alii pars esse potest; eidem genus et pars non potest, vel cetera, quousque syllogismi huius membra claudantur.

DE LEGE. Lex est constitutio populi, quam maiores natu X cum plebibus sancierunt. Nam quod Rex vel Imperator edicit, constitutio vel edictum vocatur. Institutio aequitatis duplex est, 10 nunc in legibus, nunc in moribus. Inter legem autem et mores hoc interest, quod lex scripta est, mos vero est vetustate probata consuetudo, sive lex non scripta. Nam lex a legendo vocata, quia scripta est. Mos autem longa consuetudo est, de moribus 2 tracta tantundem. Consuetudo autem est ius quoddam moribus institutum, quod pro lege suscipitur, cum deficit lex; nec differet scriptura an ratione consistat, quando et legem ratio commendet. Porro si ratione lex consistat, lex erit omne iam quod 3 ratione constiterit, dumtaxat quod religioni congruat, quod disciplinae conveniat, quod saluti proficiat. Vocata autem consuetudo, quia in communi est usu. Omnis autem lex aut permittit 4 aliquid, ut 'vir fortis petatpraemium': aut vetat, ut 'sacrarum virginum nuptias nulli petere liceat': aut punit, ut 'qui caedem fecerit, capite plectatur.' Factae sunt autem leges, ut earum 5 metu humana coherceatur audacia, tutaque sit inter improbos 25 innocentia, et in ipsis improbis formidato supplicio refrenetur nocendi facultas. Legis enim praemio aut poena vita moderatur

3 si] sive C¹ 4 recta K caus. alic. gen. K 5 ali genus T:
 alii generis C¹ eidem . . . non potest om. C¹ idem BK 6 vel
 BCT: et K membra] verba B (non Bern. 224) Cap. x edidit
 Kuebler (Herm. 25, 595 sqq.), q. v. 8 edicit BCT: ededit K 10
 autem om. K (non A) 11 quod] quia B mos vero vet. K 13
 quia] quae K: qua C¹ 14 tracta tan.] tractadem T eius quodam K
 15 per legem suscipitur K defecit lex non defert scr. A: defecerit
 lex non defecit scr. K 16 commendat CT 17 Porro rationem T
 constat BC 18 dumtaxat aut vitat quod KC¹ (cf. § 4) 20 quia]
 quod K communis T autem ABCU: enim KM promittit
 KM 21 vetat] vitat K 22 puniat C¹ 23 autem] hoc K
 earum] erum T¹ 24 coherceretur K 25 ut et ips. K 26
 Legis . . . humana in finem § 4 transponit Kuebler (cf. V. xix)

6 humana. Erit autem lex honesta, iusta, possibilis, secundum naturam, secundum consuetudinem patriae, loco temporique conveniens, necessaria, utilis, manifesta quoque, ne aliquid per obscuritatem in captionem contineat, nullo privato commodo, sed pro communi civium utilitate conscripta. 5

XI DE SENTENTIA. Sententia est dictum impersonale, ut (Ter. Andr. 68) :

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Huic si persona fuerit adiecta, chria erit, ita : 'offendit Achilles Agamemnonem vera dicendo,' 'Metrophanes promeruit gratiam 10

2 Mithridatis obsequendo.' Nam inter chrian et sententiam hoc interest, quod sententia sine persona profertur, chria sine persona numquam dicitur. Vnde si sententiae persona adiciatur, fit chria ; si detrahatur, fit sententia.

XII DE CATASCEVA ET ANASCEVA. Catasceua est confirma- 15
tio propositae rei. Anasceua autem contraria superiori est. Re-
vincit enim non fuisse, aut non esse, quod natum, aut factum,
aut dictum esse proponitur ; ut si quis Chimaeram neget fuisse,
2 aut fuisse confirmet. Inter haec et thesin hoc interesse, quod
thesis, quamvis et ipsa habeat disputationem in utramque par- 20
tem, tamen incertae rei quasi quaedam deliberatio vel cohortatio
est. Catasceua autem et anasceua in his rebus, quae verisimiles
3 non sunt, sed pro veris proponuntur, plerumque versantur. Ana-
sceuae prima divisio est inconueniens et mendacium. Incon-
uenientis species sunt, quod inhonestum est et quod inutile. Item 25
inhonestum tractatur aut in dictis aut in factis. In dictis, ut
si qui indecora et non respondentia auctoritati dixisse dicatur ;
velut si aliqui infamet Catonem illum Censorium, iuventutem
4 illum ad nequitiam et luxuriam cohortatum. In factis, ut si qui

2 pro consuetudinem K 4 captione K nullo probato C¹ 8
parat K 9 chrian BCK: criminum T 10 agamemnon T 11
obsequendum K chrian (ter) codd. 13 sententia p. B: p. sententia T
15 confirmatiopposite T¹ 19 aut fuisse om. KC¹ inter est K
21 incerta rei quos quadam K liberatio Arev. quoartatio (co-) BC¹ T
22 q. similes K 23 versis K ponuntur BK 24 inconuenientes
sp. C¹ T 27 auctoritate BC 28 infamant T iuuetem T
29 illam BC courtatum K: coartatum BT

abhorrens aliquid a sanctimonia et nomine suo fecisse dicatur ;
 ut est fabula de adulterio Martis et Veneris. Mendacium tres
 habet species : incredibile, quod factum non esse credatur, ut
 adolescentem, qui de Siculo litore ingredienti^s Africam classes
 5 viderit. Impossibile est ut Clodius insidias Miloni fecerit et 5
 idem occisus sit a Milone. Contrarium est ; nam si insidias
 fecit, occidit. Occisus est ; non fecit insidias. Haec distributio
 in contrarium reformata catasceua prode^serit. [Vt gradus omnes
 constituamus, honestum, utile, verisimile, possibile, consenta-
 10 neum, vel ex diverso inhonestum, inutile, parum verisimile, in-
 possibile, contrarium.] Oportebit tamen principia sic ordinare,
 ut aut credendum esse veterum auctoritati, aut fabulis fidem non
 habendam esse dicamus. Et ad id postremum in anasceua re- 6
 quiramus, ne quid aliud significare voluerint, qui ista finxerunt :
 15 ut Scyllam non marinam, sed maritimam feminam, nec succin-
 ctam canibus, sed rapacem aliquam et inhospitalem venientibus
 extitisse.

DE PROSOPOEIA. Prosopoeia est, cum in animalium et per- XIII
 sona et sermo fingitur. Cicero in Catilina (1, 27) : ' Etenim si
 20 mecum patria mea, quae mihi vita mea multo est carior, loquere-
 tur, dicens,' et cetera. Sic et montes et flumina vel arbores lo- 2
 quentes inducimus, personam inponentes rei quae non habet
 naturam loquendi ; quod et tragoedis usitatum et in orationibus
 frequentissime invenitur.

DE ETHOPOEIA. Ethopoeiam vero illam vocamus, in qua XIV
 hominis personam fingimus pro exprimendis affectibus actatis,
 studii, fortunae, laetitiae, sexus, maeroris, audaciae. Nam cum
 piratae persona suscipitur, audax, abrupta, temeraria erit oratio :

2 adterio *K* 3 non est esse *K* 4 egred. *Arev.* classem *T*
 5 viderit *BK* : videret *CT* fecerit eodem occisus est *K* 7 occisus
 est... insidias *om.* *T* 8-11 ut gradus... contrarium *hab. TU* (impossibile
om. U) : *om. BCKM* 11 tam. et pr. *K* ordinari *B* 12 uterum
A : utrum *K* auctoritate *AK* : -tem *C* fidem *om.* *K* 13 id
om. K 14 voluerit *BK* : voluerunt *C* 16 sed rap. *T* : sit rap.
C : seu rap. *B* : sive rap. *K* : severa pacem *A* aliquem *T*
 18 inan. pers. *K* 20 mul. et car. *T* 21 vel] et *K* 23 quod]
 quam *B* us. est et *B* rationibus *T* 25 in quam *BCT* 26
 effectibus *T* *28 percipitur *C*

ISIDORI

cum feminae sermo simulatur, sexui convenire debet oratio :
iam vero adolescentis et senis, et militis et imperatoris, et parasi-
2 et rustici et philosophi diversa oratio dicenda est. Aliter enim
loquitur gaudio affectus, aliter vulneratus. In quo genere dictio-
nis illa sunt maxime cogitanda, quis loquatur et apud quem, de 5
quo et ubi et quo tempore : quid egerit, quid acturus sit, aut quid
pati possit, si haec consulta neclexerit.

XV DE GENERIBVS QVAESTIONVM. Genera quaestionum duo
sunt, quorum unum est finitum, alterum infinitum. Finitum
ὑπόθεσις Graece, Latine causa dicitur, ubi cum certa persona con- 10
2 troversia est. Infinitum, quod Graece *θέσις*, Latine propositum
nominatur. Hoc personam non habet certam, nec inest[in] aliqua
certa circumstantia, id est, nec locus, nec tempus. In causa
vero certa omnia sunt, unde quasi pars causae est propositum.

XVI DE ELOCVTIONE. Iam vero in elocutionibus illud uti oportet 15
tebit, ut res, locus, tempus, persona audientis efflagitat, ne
profana religiosis, ne inuerecunda castis, ne leuia gravibus, ne
lasciua seriis, ne ridicula tristibus misceantur. Latine autem et
2 perspicue loquendum. Latine autem loquitur, qui verba rerum
vera et naturalia persequitur, nec a sermone atque cultu prae- 20
sentis temporis discrepat. Huic non sit satis videre quid dicat,
nisi id quoque aperte et suaviter dicere ; ne id quidem tantum,
nisi id quod dicat et facere.

XVII DE TRIMODO DICENDI GENERE. Dicenda sunt quoque sum-
missa leniter, incitata graviter, inflexa moderate. Hoc est enim 25
illud trimodum genus dicendi : humile, medium, grandiloquum.
Cum enim magna dicimus, granditer proferenda sunt ; cum parva
2 dicimus, subtiliter ; cum mediocria, temperate. Nam in parvis

2 imp. paras. K	3 diversa om. C ¹	ratio BC	5 quem vel
de quo et quo temp. K	6 qui digere A : quid erit K		qui dicturus B
9 alterum inf. om. C ¹	finitum om. K	10 Graece om. K	12
certam non habet T	nec in eis aliquam certam circumstantiam K		
14 undique si T	positum B	15 in om. KC ¹	uti oportet vel
oportebit K	16 flagitet K	17 religioni K	20 a om. K
presenti K	21 temporibus B	huic BT : hinc CK	videri B
22 tantum dicere n. T	23 ni A	et fecerit K : et facete Arrv.	
24 summa K	25 hoc enim illud T : hoc est illud K		

causis nihil grande, nihil sublime dicendum est, sed leni ac pedestri more loquendum. In causis autem maioribus, ubi de Deo vel hominum salute referimus, plus magnificentiae et fulgoris est exhibendum. In temperatis vero causis, ubi nihil 3
5 agitur ut agat, sed tantummodo ut delectetur auditor, inter utrumque moderate dicendum est: sed et quamvis de magnis rebus quisque dicat, non tamen semper granditer docere debet, sed summis, cum docet; temperate, cum aliquid laudat vel vituperat; granditer, cum ad conversionem aversos animos pro-
10 vocat. Utenda tamen verba in summis genere sufficientia, in temperato splendentia, in grandi vehementia.

DE COLO, COMMATE, ET PERIODIS. Conponitur autem in XVIII
struiturque omnis oratio verbis, comma et colo et periodo. Comma particula est sententiae. Colon membrum. Periodos
15 ambitus vel circuitus. Fit autem ex coniunctione verborum comma, ex commate colon, ex colo periodos. Comma est iun- 2
cturae finitio, utputa (Cic. Mil. I): 'Etsi vereor, iudices,' ecce unum comma; sequitur et aliud comma: 'ne turpe sit pro fortissimo viro dicere,' et factum est colon, id est membrum, quod
20 intellectum sensui praestat; sed adhuc pendet oratio, sicque deinde ex pluribus membris fit periodos, id est extrema sententiae clausula: 'ita veterem iudiciorum morem requirunt.' Periodos autem longior esse non debet quam ut uno spiritu proferatur.

DE VITIIS LITTERARVM ET VERBORVM ET SENTENTIARVM XIX
25 CAVENDIS. Praeterea purum et honestum oratoris eloquium carere debet omnibus vitiis tam in litteris, quam in verbis, quam etiam in sententiis. In litteris, ut iunctura apta et conveniens 2
sit; et sic observandum, ne praecedentis verbi extrema vocalis

1 lenia ped. T	2 autem om. K	3 magnificentia et f. A:
magnificentia f. K	4 excellendum K	7 docere] dicere K
doceat T	9 conversationem T	conv. utenda adversos K
10 tamen] tantum K	12 et instruitur B	13 ratio T comma
cola periodis K: comma et colon periodon C	14 in periodos amb.	
TC	17 etsi] et re K: si B	18 seq. ... comma om. K
intellectum est sensum K	21 id om. K	est om. C
clausa T	mortem C	25 oratori K
28 sic] sit KT	23 non om. K	

in eandem vocalem primam incidat verbi sequentis, ut 'feminae Aegyptiae.' Quae structura melior fit, si consonantes vocalibus adplicantur. Trium quoque consonantium, quae in se incidentes stridere et quasi rixare videntur, vitanda iunctura est, id est, R, S, X, ut: 'ars studiorum,' 'rex Xerxes,' 'error Romuli.' 5 Fugienda est et consonans M inlisa vocalibus, ut 'verum enim.'

XX DE IUNCTVRIS VERBORVM. In verbis quoque cavenda sunt vitia, ut non inpropria verba ponantur, quae Graeci Acyrologian vocant. Amanda est ergo proprietas, sic tamen ut aliquando propter humilitatem sordidi aut spurci vocabuli translatis nomi- 10 nibus sit utendum, non tamen longe accitis, sed ut veris proxima 2 et cognata videantur. Fugienda etiam Hyperbata longiora, quae fieri sine aliorum sensuum confusione non possunt. Ambiguitas quoque et vitium illud cavendum, cum quidam iactatione eloquentiae ducti, quod uno aut duobus verbis significare poterant, 15 interpositis inanibus vocibus longa et circumflexa ambage concludunt: quod vitium Perissologia[n] vocatur. Cui contrarium 3 criminis vitium est et brevitatis studio etiam necessaria verba furari. Fugienda sunt quoque, sicut in litteris et verbis, ita et in sententiis vitia, quae inter prima Grammaticorum studia 10 4 cognoscuntur. Sunt autem Cacemphaton, Tautologia, Ellipsis, Acyrologia, Macrologia, Perissologia, Pleonasmus et his similia. At contra orationem extollit et exornat †energia tum† Emphasis, quae plus quiddam quam dixerit intellegi facit; ut si dicas: 'Ad gloriam Scipionis ascendit,' et Vergilius (Aen. 2, 262): 25 Demissum lapsi per funem.

1 prima K ut om. T¹ 2 structura DU²: instructura ABCGIK: instructuram TU¹ ut vid. melior . . . consonantium quae (que) BDGITU: menantium quae (que) AK: consonantium C¹ Versus quadraginta fere litterarum in archetypo exciderat 3 in se incidentes DGTU: se incidentes B: insidententes AC¹K 5 studiosorum K 6 vocabilibus C¹ 9 ut non alq. BK 10 sorditis aut spurcis vocalibus K: sordidis aut porci vocabuli A: sordidis aut spurcis vocabulis C 11 vires B 12 cognita T 14 quoque vit. T 15 dicti K uno aut CK: unius aut B; unius vel T 16 circumplexa B 17 vocantur K¹T (pro vocatur corr. vocant) 18 est crim. vit. B et brev. studium KC¹: ut brev. studium B: brev. studio T 19 fugiendum est K (non A) ita in sent. vit. atque int. T: ita et in sent. vitaque int. A 21 noscuntur C (non A) ellemsis (ele-, -mpsis) codd. (enilinsis A) 23 rationem K (non A) inergia tamen fasis BCK: i. t. facit T: energia tu men fassis A 25 vel ascendit 26 dimissum l. A: demissu lapsis K

Cum enim dicit lapsi, altitudinis imaginem suggerit. Huic contraria virtus est, verbis minuere quae natura sua magna sunt.

DE FIGVRIS VERBORVM ET SENTENTIARVM. Augetur et XXI ornatur oratio etiam figuris verborum ac sententiarum. Nam
 5 quia directa et perpetua oratio fatigationem atque fastidium tam dicendi quam audiendi creat, flectenda est et in alias versanda formas, ut et dicentem reficiat, et ornatio fiat, et iudicem diverso vultu audituque deflectat. E quibus plurimae superius a Donato in schematibus artis Grammaticae adnotatae sunt. Vnde 2
 10 tantum illa hic interponi oportuit, quae in poemate aut numquam aut difficulter fiunt, in oratione autem libere. [Anadi- 3
 15 plosis est congeminatio verborum, ut (Cic. Catil. 1, 2): 'hic tamen vivit, vivit, etiam in senatum venit.' Climax est gradatio, 4
 cum ab eo, quo sensus superior terminatur, inferior incipit, ac
 20 dehinc quasi per gradus dicendi ordo servatur, ut est illud Africani: 'ex innocentia nascitur dignitas, ex dignitate honor, ex honore imperium, ex imperio libertas.' Hanc figuram nonnulli catenam appellant, propter quod aliud in alio quasi nectitur nomine, atque ita res plures in geminatione verborum trahuntur.
 25 Fit autem hoc schema non solum in singulis verbis, sed etiam in contexione verborum, ut apud Gracchum: 'pueritia tua adulescentiae tuae inhonestamentum fuit, adulescentia senectuti dedecoramentum, senectus reipublicae flagitium.' Sic et apud Scipionem: 'vi atque ingratis coactus cum illo sponsionem feci,
 30 facta sponsione ad iudicem adduxi, adductum primo coetu damnavi, damnatum ex voluntate dimisi.' Antitheta, quae 5
 Latine contraposita appellantur: quae, dum ex adverso ponuntur, sententiae pulchritudinem faciunt, et in ornamento locu-

1 altitudinis imaginem *K*: altitudinem imaginis *ABCT* sugeret *A*: suggereret *C*¹ 4 etiam *om. K* 5 et] ac *K* 6 dicendi quam audiendi *BK*: dicenti quam audienti *C*: dicendi quam audienti *T* plectenda *T* 7 ut dic. *T* ornatio *A* 9 Vnde et t. *T* 10 q. autem po. *C*¹ §§ 3-48 *om. AC*¹ *Rem.*¹ *Mon.*¹ *KM*: hab. *BC*² *DGTU*, *Contuli BC*² *DT* 11 Item anad. *BC*² *D*: Anad. *TU* 13 vivit (*alt.*) *om. BC*² *H Bern.* 224 senatu *TU*: senatura *BDH Bern.* 224 18 propter quam *B* aliud *om. C*² quasi *om. C*² 21 adul. . . . fuit *om. D* 22 senectutis *B* 23 decoramentum *T* senectutis *B* 24 ingratis *Arev.*: gratis *codd.* (*etiam U*)

tionis decentissima existunt, ut Cicero (Catil. 2, 25): 'ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia; hinc pudicitia, illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio; hinc pietas, illinc scelus; hinc constantia, illinc furor; hinc honestas, illinc turpitudine; hinc continentia, illinc libido; hinc denique aequitas, temperantia, 5 fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, luxuria, ignavia, temeritate, cum vitiis omnibus; postremo copia cum egestate; bona ratio cum perdita; mens sana cum amentia; bona denique spes cum omnium rerum desperatione configit.' In huiusmodi certamine ac praelio, huiusmodi locutionis orna- 10 mento liber Ecclesiasticus usus est, dicens (33, 15): 'contra malum bonum, et contra mortem vita: sic contra pium peccator: et sic intueri in omnia opera altissimi, bina et bina, unum contra 6 unum.' Synonymia est, quotiens in conexas oratione pluribus verbis unam rem significamus, ut ait Cicero (Catil. 1, 8): 'nihil agis, 15 nihil moliris, nihil cogitas.' Et item (Catil. 1, 10): 'non feram, 7 non patiar, non sinam.' Epanodos, quam regressionem nostri vocant (Cic. Ligar. 19): 'principium dignitas erat pene par; non 8 par fortasse eorum, quae sequebantur.' Antapodosis, quotiens media primis et ultimis conveniunt [ut est] (Cic. c. cont. Metell. 20 frag. 5): 'vestrum iam hoc factum reprehendo, patres conscripti, non meum, ac pulcherrimum quidem factum: verum, ut dixi, 9 non meum, sed vestrum.' Paradiastole est, quotiens id, quod dicimus, interpretatione discernimus (cf. Rutil. Lup. 1, 4): 'cum te pro astuto sapientem appellas, pro inconsiderato fortem, pro 25 inliberali diligentem.' Antanaclasis est, quae eodem verbo contrarium exprimit sensum. Querebatur quidam de filio, cum mortem suam expectaret, respondente: 'non expecto, immo 11 peto, inquit, ut expectes.' Antimetabole est conversio verborum, quae ordine mutato contrarium efficit sensum: 'non ut edam vivo, 30

7 luxuriac T¹: luxuria cum T² 9 confl. huiusm. T 11 usus
 est om. T 12 vitam BDT 13 omni B 16 et om. C² 18 digni-
 tatis D (non H) 19 impar T sequebatur T 20 ut est hab. T: om.
 BC²D 21 vestrum] usum (usu) BD (pro usm̄, i. e. vestrum) 22 non
 eum BCD ac] a B quidum (-am ?) T 23 vestrum] usum D
 id] hic T 29 est om. D (non H)

sed ut vivam edo.' Et illud (Cic. Phil. 4, 8): 'si consul Antonius, Brutus hostis: si conservator reipublicae Brutus, hostis Antonius.' Exoche (Cic. Mil. 59): 'Quis eos appellavit? Appius. 12 Quis produxit? Appius.' Nunc figuras sententiarum, quas ope- 13
5 rae pretium sit cognoscere, persequamur. Sententia est dictum 14 impersonale, ut (Ter. Andr. 68):

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Huic si persona fuerit adiecta, Chria erit, ita: 'offendit Achilles Agamemnonem vera dicendo.' 'Metrophanes promeruit gratiam
10 Mithridatis obsequendo.' Nam inter chriam et sententiam hoc interest, quod sententia sine persona profertur, chria sine persona numquam dicitur. Vnde si sententiae persona adiciatur, fit chria; si detrahatur, fit sententia. Sententiarum species mul- 15
tae. Aliae enim sunt indicativae, aliae sunt pronuntiativae, ut
15 (Virg. Aen. 4, 373):

Nusquam tuta fides;
aliae imperativae, ut (Virg. Aen. 4, 223):

Vade, age, nate, voca Zephyros, et labere pinnis.

Aliae admirativae (Virg. Aen. 1, 11):

20 Tantaene animis caelestibus irae?

Aliae comparativae (Lucil. iv. frag.?):

Si vinco et pereo, quid ibi me vincere praestat?

Aliae superlativae, quae cum aliquo motu animi et indignatione
promuntur (Virg. Aen. 3, 57):

25 Quid non mortalia pectora coges,
auri sacra fames!

Aliae interrogativae [ut] (Virg. Aen. 8, 113):

Iuvenes, quae causa subegit
ignotas temptare vias?

30 Quid genus, unde domum? Pacemne huc fertis, an arma?

§ 13 om. H (supposito titulo DE FIGVRIS VERBORVM ET SENTENTIARVM)
5 pr. est D persequamur T: persequemur BC²D 9 agamemnon T
11 numquam sine persona C² 13 multae sunt BC² 18 lebare T
23 que quum vel quo motu T 27 ut: hab. T: om. BC²D 28 iube
neque cau. T causas obegit D 30 domus C²

ISIDORI

18 Aliae responsivae, ut 'illinc,' 'istinc.' Aliae deprecativae, ut (Virg. Aen. 6, 365):

Eripe me his, invicte, malis!

Aliae promissivae, ut (Virg. Aen. 1, 257):

Parce metu, manent inmota tuorum.

5

Aliae concessivae quae impulsione prohibeant, ut (Virg. Aen. 4, 381):

I, sequere Italiam ventis, pete regna per undas.

Quae tamen ne non intellecta sit persuasio, permixta sunt aliqua quae vetent latenter, ut 'ventis,' 'per undas.'

10

Aliae demonstrativae, ut: 'en,' 'ecce.' Aliae optativae, ut (Virg. Aen. 8, 560):

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

19 Aliae derogativae, ut: 'nequaquam.' Aliae, quae cum exclamatione proferuntur, ut (Petron. 68):

15

Quis furor, o cives, pacem convertit in arma?

Et Cicero (Cat. 1, 9): 'O dii immortales, ubinam gentium sumus?' Aliae exhortativae, cum ad sententiam provocamus, ut (Virg. Aen. 8, 364):

Aude, hospes, contemnere opes.

20

21 Aliae dehortativae, cum a contrario vitio peccatoque reduci-
22 mus. Sunt et adfirmativae, ut: 'quidni,' 'quippe.' Praeceptivae, ut (cf. Virg. Georg. 1, 299):

Nudus ara, sere nudus, et habebis frigore messes.

23 Vetativae, ut (Virg. Georg. 2, 299):

25

Neve inter vites corylum sere, neve flagella
summa pete.

24 Negativae, ut: 'non,' 'minime.' Sunt et mirativae, ut (Hieronym. epist. ad Rust. 4, 6) 'Papae! vivere non licet, et fornicare libet?'

25 Dolentis, [ut] (cf. Ovid, Heroid. 5, 149):

30

Ei mihi, quod nullus amor est sanabilis herbis.

5 inmeta DT 10 vix ut ven. pete regna per (p. r. per in archetypo)
14 denegativae D (non H) 17 ubinam] ubi iam T 20 audeo
ospes T: aut spes BD 21 a contrario a vitio D: a contrariis a
vitio T 26 corallum B 28 miserative T 29 vinere D 30 ut
om. BC²T ante corr.: hab. DT ex corr. 31 nullis dett. est om. D
servis (ex -vus) D

Flentis [ut]. Similitudinis, sic (Virg. Aen. 5, 588) :

Vt quondam Creta fertur Labyrinthus in alta.

Admonentis [ut]. Inridentis [ut]. Gementis [ut]. Exhortativae [ut]. Consolativae [ut]. Commiserantis [ut]. Quorum quot sunt figurae, tot et in pronuntiando voces. Sunt et Amphidoxae, 26 quarum pars honesta est, pars inhonesta, ut (Ovid, Met. 2, 53) :

Non est tua tuta voluntas :

magna petis, Phaëthon.

Sunt et aliae, procatalempsis, cum id, quod nobis obici poterat, 27 ante praesumimus ad diluendum, ut (Cic. Div. in Caec. 1) : 'Si quis vestrum iudices, aut eorum, qui adsunt, forte mirantur.' Sunt et aporiae, dubitatio simulantis nescire se quae scit, aut quomodo dicatur. Koenō~~(no)~~sis autem dicitur communicatio 28 consilii cum iudicibus aut adversariis, ut si dicas : 'Vos consulo, 15 iudices, aut vos adversarii, quid me facere convenerit, aut quid vos' facturi fuissetis.' Paradoxon est, cum dicimus inopinatum 29 aliquid accidisse, ut Flacco Cicero (cf. Flacc. 1) : 'Cuius laudis praedicator esse debuerit, eius periculi deprecatores esse factum.' Epitrope, id est permissio, cum aliqua ipsis iudi- 30 cibus aut adversariis permittimus aestimanda, ut Calvus in Vati[ci]nio : 'Perfrica frontem, et dic te digniorem qui praetor fieres quam Catonem.' Parrhesia est oratio libertatis et fiducia 31 plena (Cic. Mil. 72) : 'occidi non Spurium Maelium,' et cetera. Qua figura caute utendum est, ut Cicero : praemisit enim factio- 25 nem. Ethopoeia est, cum sermonem ex aliena persona in- 32 ducimus, ut pro Caelio Tullius facit Appium Caecum cum Clodia loquentem. Energia est rerum gestarum aut quasi gesta- 33 rum sub oculis inductio, de qua locuti iam sumus. Metathesis 34

1 flentis ut sim. T: ut om. BC²D 2 laberintus BDT 3-4 ut (sexies) hab. T: om. BC²D 7 tua tua vol. D 8 macina C²
 11 nostrum T: usum BD miratur C² 13 Qui non osis codd. communicatione D 15 iudices BC²D: reges T aut] ut T
 convenit TC² 16 fustis C² 18 deprecatores D: predicatores T
 19 ipsius T 20 aut] ut B 21 vaticinio (pro Vatinio) codd. (etiam U) dicta dig. T 22 fieret T fiducia T 24 permisit T
 rationem D (non H) 25 ex] et T 26 cum clodio T 27
 Energia Halm 28 inductionem T

ISIDORI

est, quae mittit animos iudicum in res praeteritas aut futuras, hoc modo : ' Revocate mentis ad spectaculum expugnatae miserae civitatis, et videre vos credite incendia, caedes, rapinas, direptiones, liberorum corporum iniurias, captivitates matronarum, trucidationes senum.' In futurum autem anticipatio eorum, 5 quae dicturus est adversarius, ut Tullio pro Milone, cum mittit animos iudicum in eum reipublicae statum, <qui> futurus est, 35 etiamsi occiso Milone Clodius viveret. Aposiopesis est, cum id, quod dicturi videbamus, silentio intercipimus (Virg. Aen. I, 135):

Quos ego, sed motos praestat componere fluctus. 10

36 Epanalempsis est digressio : ' Tulit calor me dicendi et dignitas rerum paulo longius quam volebam, sed redeo ad causam.' 37 Anamnesis est commemoratio eius rei, quod oblitos fuisse nos 38 fingimus. †Aparisis† est, cum id, quod in animos iudicum quasi 39 deposueramus, opportune repositimus. Aetiologia est, cum pro- 15 40 ponimus aliquid, eiusque causam et rationem reddimus. Characterismus, descriptio figurae alicuius expressa, ut (Virg. Aen. 4, 558) :

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque et crines flavos et membra decora iuventa. 20

Ἀθροισμός, cum plures sensus breviter expeditos in unum locum coacervant, et cum quadam festinatione decurrit, ut Cicero (Cic. Catil. 3, 1) : ' Rempublicam, Quirites, vitamque omnium vestrorum, bona, fortunas, coniuges, liberosque vestros,' et cetera.

41 Ironia est, cum per simulationem diversum quam dicit intellegi 25 cupit. Fit autem aut cum laudamus eum quem vituperare volumus, aut vituperamus quem laudare volumus. Vtriusque exemplum erit, si dicas amatorem reipublicae Catilinam, hostem 42 reipublicae Scipionem. Diasyrmos ea, quae magna sunt, verbis

1 futuras om. T¹ : futurum ut vid. T² 2 misera T (non U) : miseri B
6 tullio B : tullium DT : tullius C² 7 amicos D qui hab. C²
f. esset si Arev. 12 ad om. D 13 quam D (non H) 14
Aparasis T : Apaetesis edd. 20 iuventae C² 21 Ἀθροισμός] Litris-
mos codd. 22 coacervat C²DH 23 vitam quem T nostrorum T :
usum horum (ex orum) D : vestrum C² 24 vestros D² (D¹ n. l.) : tuos T
27 aut vit. . . volumus om. D vituperemus T

minuit, aut minima extollit. †Efont est, quotiens in eodem sensu 43
 diutius immoramur: 'Cui tandem pepercit? cuius amicitiae
 fidem custodivit? cui bono inimicus non fuit? quando non aut
 accusavit aliquem, aut verberavit, aut prodidit?' Epangelia est 44
 5 promissio, qua iudicem adtentum facimus, pollicentes nos aliqua
 magna aut minima dicturos. Prosopopoeia est, cum inanimalium 45
 et persona et sermo fingitur. Cicero in Catilina (1, 27): 'etenim
 si mecum patria mea, quae mihi vita mea multo est carior,
 loqueretur dicens,' et cetera. Parathesis est, cum quasi deponi- 46
 10 mus aliquid imperfectum apud memoriam iudicum, repetituros
 nos dicentes, cum opportunum fuerit. Peusis, id est soliloquium, 47
 cum ad interrogata ipsi nobis respondemus. Synaeresis est, cum 48
 differimus aliquid, petentes ut aliud interim nos permittant
 dicere].

15 DE DIALECTICA. Dialectica est disciplina ad disserendas XXII
 rerum causas inventa. Ipsa est philosophiae species, quae Logica
 dicitur, id est rationalis definiendi, quaerendi et disserendi po-
 tens. Docet enim in pluribus generibus quaestionum quemad-
 modum disputando vera et falsa diiudicentur. Hanc quidam 2
 20 primi philosophi in suis dictionibus habuerunt; non tamen ad
 artis redegere peritiam. Post hos Aristoteles ad regulas quasdam
 huius doctrinae argumenta perduxit, et Dialecticam nuncupavit,
 pro eo quod in ea de dictis disputatur. Nam λεκτόν dictio dicitur.
 Ideo autem post Rhetoricam disciplinam Dialectica sequitur,
 25 quia in multis utraque communia existunt.

DE DIFFERENTIA DIALECTICAE ET RHETORICAE ARTIS. XXIII
 Dialecticam̄ et Rhetoricam Varro in novem disciplinarum libris

1 extollet *DT* Efont... immoramur] ut est illud *T* Epimone
Arev.: Hyphe *Otto* 2 emoramur *BD* cui tamen pep. *B*
 amihitie *T* 4 prodit *T* 6 dicturos *BC²D* (*ex-rus*): dicentes *T*
 7 catilinam *C²* 9 Paratissis *codd.*: Paractesis *Eckstein* 11 id *om.*
C²DH soliloquii *D* 12 respondimus *DT* Sinerosis *codd.* 13
 nos] non *B* 14 post dicere *add.* inter figuras sententiarum *BG* 16 est
 a phil. *K* 18 enim que in *T* 19 diiudicentur (dei) *ABCT*: iudi-
 cemus *K* quidam *KT*: quidem *BC* 20 habuerint *T* 21 redigere
codd. 22 argumenta] aucmenta *K* 23 ea de *BC ex corr. T*: eadem
KC ante corr. nam... dicitur *om. T* 24 ideo] in eo *T* 25 quia
BCT: quod *K* in multis *BC (ex imultis) T*: multis *K* utriq̄e *delt.*

ISIDORI

tali similitudine definivit : ' Dialectica et Rhetorica est quod in manu hominis pugnis adstrictus et palma distensa : illa verba 2 contrahens, ista distendens.' Dialectica siquidem ad disserendas res acutior : Rhetorica ad illa quae nititur docenda facundior. Illa ad scholas nonnumquam venit : ista iugiter procedit in forum. 5 Illa requirit rarissimos studiosos : haec frequenter et populos. 3 Solent autem Philosophi antequam ad isagogen veniant exponendam, definitionem Philosophiae ostendere, quo facilius ea, quae ad eam pertinent, demonstrantur.

XXIV DE DEFINITIONE PHILOSOPHIAE. Philosophia est rerum 10 humanarum divinarumque cognitio cum studio bene vivendi coniuncta. Haec duabus ex rebus constare videtur, scientia et 2 opinatione. Scientia est, cum res aliqua certa ratione percipitur ; opinatio autem, cum adhuc incerta res latet et nulla ratione firma videtur, utputa sol utrumne tantus quantus videtur, an maior sit 15 quam omnis terra : item luna globosa sit an concava, et stellae utrumne adhaereant caelo, an per aerem libero cursu ferantur : caelum ipsum qua magnitudine, qua materia constat : utrum quietum sit et immobile, an incredibili celeritate volvatur : quanta sit terrae crassitudo, aut quibus fundamentis librata et suspensa 20 3 permaneat. Ipsud autem nomen Latine interpretatum amorem sapientiae profitetur. Nam Graeci φιλο- amorem, σοφίαν sapien- tiam dicunt. Philosophiae species tripertita est : una naturalis, quae Graece Physica appellatur, in qua de naturae inquisitione disseritur : altera moralis, quae Graece Ethica dicitur, in qua de 25 moribus agitur : tertia rationalis, quae Graeco vocabulo Logica appellatur, in qua disputatur quemadmodum in rerum causis vel 4 vitae moribus veritas ipsa quaeratur. In Physica igitur causa quaerendi, in Ethica ordo vivendi, in Logica ratio intellegendi

2 illa . . . distendens om. T	3 ita C ¹	4 illa ABC ¹ : ea K
5 ista] ita C ¹ T ¹	7 exponendum B	9 ad eadem B denon-
strarentur K	11 divinarumque om. K	cum studio om. K bene
vivendi om. T	12 contrare C	14 firmata K
item K	18 quam mag. KT	16 terra sol
19 quata K	20 quibus] quis T : in quibus C	21 interpraetur
amor K	22 profitetur] interpretatur T	28 vita mores T quae-
ritur A		

versatur. Physicam apud Graecos primus perscrutatus est Thales Milesius, unus ex septem illis sapientibus. Hic enim ante alios caeli causas atque vim rerum naturalium contemplata ratione suspexit, quam postmodum Plato in quattuor definitiones 5 distribuit, id est Arithmetica, Geometrica, Musica, Astronomiam. Ethicam Socrates primus ad corrigendos componendos- 5 que mores instituit, atque omne studium eius ad bene vivendi disputationem perduxit, dividens eam in quattuor virtutibus animae, id est prudentiam, iustitiam, fortitudinem, temperantiam. 10 Prudentia est in rebus, qua discernuntur a bonis mala. Fortitudo, qua adversa aequanimiter tolerantur. Temperantia, qua libido concupiscentiaque rerum frenatur. Iustitia, qua recte iudicando sua cuique distribuunt. Logicam, quae rationalis 7 vocatur, Plato subiunxit, per quam, discussis rerum morumque 15 causis, vim earum rationabiliter perscrutatus est, dividens eam in Dialecticam et Rhetoricam. Dicta autem Logica, id est rationalis. Λόγος enim apud Graecos et sermonem significat et rationem. In his quippe tribus generibus Philosophiae etiam 8 eloquia divina consistunt. Nam aut de natura disputare solent, 20 ut in Genesi et in Ecclesiaste: aut de moribus, ut in Proverbiis et in omnibus sparsim libris: aut de Logica, pro qua nostri Theoreticam sibi vindicant, ut in Cantico canticorum, et Evangeliiis. Item aliqui doctorum Philosophiam in nomine et 9 partibus suis ita definierunt: Philosophia est divinarum humana- 25 rumque rerum, in quantum homini possibile est, probabilis scientia. Aliter: Philosophia est ars artium et disciplina disciplinarum. Rursus: Philosophia est meditatio mortis, quod magis convenit Christianis qui, saeculi ambitione calcata, conversatione disciplinabili, similitudine futurae patriae vivunt. Philo-

1 est om. C¹ 3 alias K vim] viam K rerum om. T cont.
 rat.] contemplatione T 6 ad corrigendosque mores T 7 eius om. K
 10 est om. K a qua T: quae K 11 qua prius] quia T: quam K
 12 concupiscentiaque T¹: concupiscentiae atque K qua] quia TC¹
 20 et eccl. K 21 pro quam C (non A): quam K 22 theologicam
 AK canticis cant. TB 23 philosophorum K 25 proba-
 bilibus T

ISIDORI

sophia dividitur in duas partes: prima inspectiva; secunda
 10 actualis. Alii definirunt Philosophiae rationem in duabus con-
 sistere partibus, quarum prima inspectiva est, secunda actualis.
 Inspectiva dividitur in tribus modis, id est prima in naturalem;
 secunda in doctrinalem; tertia in divinam. Doctrinalis dividitur 5
 in quattuor, id est, prima in Arithmeticam, secunda Musicam,
 11 tertia Geometriam, quarta Astronomiam. Actualis dividitur in
 tribus, id est, prima in moralem, secunda dispensativam, tertia
 civilem. Inspectiva dicitur, qua supergressi visibilia, de divinis
 aliquid et caelestibus contemplamur, eaque mente solummodo 10
 12 inspicimus, quoniam corporeum supergrediuntur obtutum. Na-
 turalis dicitur, ubi uniuscuiusque rei natura discutitur, quia nihil
 generatur in vita: sed unumquodque his usibus deputatur, in
 quibus a creatore definitum est, nisi forte cum voluntate Dei
 13 aliquid miraculum provenire monstratur. Divinalis dicitur, 15
 quando aut ineffabilem naturam Dei, aut spiritales creaturas ex
 14 aliqua parte, profundissima qualitate disserimus. Doctrinalis dici-
 tur scientia, quae abstractam considerat quantitatem. Abstracta
 enim quantitas dicitur, quam intellectu a materia separantes,
 vel ab aliis accidentibus, ut est par, impar, vel ab huiuscemodi, 20
 in sola ratiocinatione tractamus. Cuius species sunt quattuor:
 15 Arithmetica, Geometrica, Musica, Astronomia. Arithmetica est
 disciplina quantitatis numerabilis secundum se. Geometrica est
 disciplina magnitudinis immobilis et formarum. Musica est disci-
 plina quae de numeris loquitur qui ad aliquid sunt, his qui 25
 inveniuntur in sonis. Astronomia est disciplina, quae cursus

I prima inspectiva secunda actualis T: prima in spectivam secunda in
 actualiorem BC: primam inspectivam secundam actualem K 3 est
 om. K 4 primam... secundam... tertiam T 5 sec. doct.
 item tert. BC divinalem K 6 sec. in mus. tert. in geom. quar. in
 astr. T 8 mortalem B dispensationem B: in dispensativam T
 tertiam civilem C 9 inspectiva d. quia supergressibilia T de
 dis A: divinis K 10 ex cael. A: excellentibus K 13 cf. Praef.
 15 dic. ABCT: est K 16 q. vel ineff. K 17 Doctrinaliter T 18 abs.
 autem quant. K 19 sperantes C¹: separatur B 20 vel pr.] ne K
 vel alia hu. Cass. 21 tractamur C¹ 23 q. n. s. s. om. B est om. T
 24 disciplina om. K magn. inm. et form. ABCT: cuius magnitudinis
 in modis et in formis K 25 de om. K qui T: quae BCK
 26 sonibus T

caelestium siderumque figuras contemplatur omnes, et habitus stellarum circa se et circa terram indagabili ratione percurrit. Porro actualis dicitur, quae res propositas operationibus suis explicat. Cuius partes sunt tres, moralis, dispensativa et civilis. Moralis dicitur, per quam mos vivendi honestus adpetitur, et instituta ad virtutem tendentia praeparantur. Dispensativa dicitur, cum domesticarum rerum sapienter ordo disponitur. Civilis dicitur, per quam totius civitatis utilitas administratur.

DE ISAGOGIS PORPHYRII. Post Philosophiae definitiones, in quibus generaliter omnia continentur, nunc Isagogas Porphyrii expediemus. Isagoga quippe Graece, Latine introductio dicitur, eorum scilicet qui Philosophiam incipiunt: continens in se demonstrationem primarum rationum de qualibet re quid sit, suaque certa ac substantiali definitione declaretur. Nam posito primo genere, deinde species et alia, quae vicina esse possunt, subiungimus ac discretis communionibus separamus, tandiu interponentes differentias, quousque ad proprium eius de quo quaerimus signata eius expressione perveniamus, ut puta: Homo est animal rationale, mortale, terrenum, bipes, risu capax. Genus animal cum dictum est, substantia hominis declarata est. Est enim ad hominem genus animal, sed quia late patebat, adiecta est species, terrenum: iam exclusum est id quod aut aethereum aut humidum [suspiciabatur]. Differentia vero, ut bipes, quae propter animalia posita est quae multis pedibus innituntur. Item rationale, propter illa quae ratione egeant: mortale autem

1 siderum atque fig. T: siderum fig. K om. sed T 2 indaga-
 villis K 3 quae res . . . dicitur om. (propter homocotel.) AKL: hab.
 BCDTU proposita superationibus T (non U) 4 explicat BC:
 explicare contendit DU: explicare contenditur T 10 nunc . . . exp.
 om. L¹ 13 quod sit K 14 sua quae BC ac] hanc C¹ defini-
 tione ABCT: ratione K declaratur CK: -rans Schwars nam posito
 usque ad xxvi. 3 eius definitionem post xxvi. 10 posita sunt K posito]
 prepositio T 15 alia quae] aliquae A 16 communionibus BCT:
 communionibus A: communibus K 17 propriam ut vid. T: propria K
 18 signata eius exp. AB: signata exp. C: signa eius exp. T: signa exp. K
 19 risus CK An. c. d. e. A: Genus c. d. e. an. T: An. c. d. e. esse K
 20 subsistentia K 21 hominum K 22 acreum K 23 suspici-
 abatur hab. T: om. BCK bip. quod B 24 positum T quod
 mul. B 25 illa quod B

4 propter id quod angelus [non] est. Postea discretis atque seclusis
 adiectum est proprium in parte postrema [risus capax]: est enim
 solum hominis, quod ridet. Sic perfecta est omni ex parte
 definitio ad hominem declarandum. Cuius disciplinae defi-
 nitionem plenam existimaverunt Aristoteles et Tullius ex genere 5
 5 et differentiis consistere. Quidam postea pleniore in docendo
 eius perfectam substantialem definitionem in quinque partibus,
 veluti membris suis, dividerunt. Quarum prima est de genere,
 secunda de specie, tertia de differentia, quarta de proprio, quinta
 6 de accidenti. Genus, ut animal. Est enim vocabulum generale 10
 et commune omnium animam habentium. Species, ut homo.
 Est enim specialitas, qua separatur a ceteris animantibus. Dif-
 ferentia, ut rationale, mortale. His enim duobus differt homo a
 7 ceteris. Cum enim dicitur rationale, discernitur ab inrationa-
 libus mutis, quae non habent rationem. Cum [dicitur] mortale, 15
 discernitur ab angelis, qui nesciunt mortem. Proprium, ut risibile.
 Homo est enim quod ridet, et hoc praeter hominem nullius ani-
 malis est. Accidens, ut color in corpore, doctrina in animo.
 8 Haec enim temporum varietate et accidunt et mutantur: et est
 ex omnibus his quinque partibus oratio plenae sententiae, ita: 20
 Homo est animal rationale, mortale, risibile, boni malique capax.
 Sic etiam in omni oratione substantiali tamdiu interponere debe-
 mus species et differentias, quam diu seclusis omnibus, quae hoc
 idem esse possunt, ad id perveniatur, ut proprietas iam certa
 9 teneatur. Isagogas autem ex Graeco in Latinum transtulit 25
 Victorinus orator, commentumque eius quinque libris Boetius
 edidit.

XXVI DE CATEGORIIS ARISTOTELIS. Sequuntur Aristotelis cate-
 goriae, quae Latine praedicamenta dicuntur: quibus per varias

I propter id quod angelus non est *T*: propter id quod angelus est
AC: propter id quod non angelus est *B*: propter angelos *K* 2 pro-
 prium] primum *K* risus capax hab. *K*: om. *ABCT* 3 quo *K* omni
K: omnis *BCT* 8 velut in membr. *BC* 10 accidentia *T* 12
 quae sep. *K* 13 a ceteris om. *B* 14 rationale mortale *B*
 15 mut. qui *TC*¹ dicitur hab. *T*: om. *ABCK* 17 enim om. *K*
 pr. hom. hoc *K* ullius *C*¹ 18 ut om. *K* 20 his om. *K*
 22 ratione substantiae *K* 24 idem *BCT*: item *K* 26 commen-
 tumque om. *K* 29 quae] quod *B* quibus] cuius *C*

significationes omnis sermo conclusus est. Instrumenta cate-
 2 goriarum sunt tria, id est prima aequivoca; secunda univoca;
 tertia denominativa. Aequivoca sunt, quando multarum rerum
 nomen unum est, sed non eadem definitio, ut leo. Nam quan-
 5 tum ad nomen pertinet, et verus et pictus et caelestis leo dicitur;
 quantum ad definitionem pertinet, aliter verus definitur, aliter
 pictus, aliter caelestis. Univoca sunt, quando duarum aut pluri-
 3 marum rerum unum nomen est et definitio, ut vestis. Nam et
 birrus et tunica et nomen vestis possunt accipere et eius de-
 10 finitionem. Ergo hoc univocum in generibus esse intellegitur,
 quia et nomen et definitionem dat formis suis. Denominativa, 4
 id est derivativa, dicuntur quaecumque ab aliquo solo differen-
 tia casu secundum nomen habent appellationem, ut a bonitate
 bonus, et a malitia malus. Categoriarum autem species decem 5
 15 sunt, id est substantia, quantitas, qualitas, relatio, situs, locus,
 tempus, habitus, agere et pati. Substantia est, quae proprie 6
 et principaliter dicitur, quae neque de subiecto praedicatur,
 neque in subiecto est, ut aliqui homo vel aliqui equus. Se-
 cundae autem substantiae dicuntur, in quibus speciebus illae,
 20 quae principaliter substantiae primo dictae sunt, insunt atque
 clauduntur, ut in homine Cicero. Quantitas est mensura, per 7
 quam aliquid vel magnum vel minus ostenditur, ut longus, brevis.
 Qualitas est, ut qualis sit, orator an rusticus, niger aut candidus.
 Relatio est, quae refertur ad aliquid. Cum enim dicitur filius,
 25 demonstratur et pater. Haec relativa simul incipiunt. Namque
 servus ac dominus uno tempore exordium nominis sumunt, nec
 aliquando invenitur dominus prior servo, nec servus domino.
 Alterum enim alteri praeesse non potest. Locus est ubi sit, in 8

2 id est om. K equivoca est T 3 rerum om. T 5 nomina
 pert. T ver. pict. et cel. ut leo T 7 du. hinc aut C¹ plurimum
 T: plurium B 8 ut] et C¹ 10 esse] est K 11 dant BCT 12 id est
 der. om. K differentias K 13 casu] ca C¹: om. K 17 de
 subiecto BCT: subiectio K 18 in om. K aliqui homo BCT:
 aliquis K vel] ve K 19 speciebus illae quae BCT: species
 illae K 20 primo] pro modo K insunt om. T 21 Quant. ad
 mensuram K 22 magnum ABCT: maius K 23 qual. est qual.
 sit or. aut rust. K 25 haec et relativus BC 28 alterum BCT: alter K

ISIDORI

foro, in platea. Loci autem motus partes sex habet, dextram
 et sinistram, ante et retro, sursum atque deorsum. Partes quo-
 que istae sex duo habent [id est, situm et tempus. Situm, ut]
 longe et prope. Tempus, ut: heri, hodie. Porro situs a posi-
 9 tione dictus, ut quis aut stet, aut sedeat, aut iaceat. Habitus ab
 habendo aliquid dictus, ut habere scientiam in mente, virtutem
 in corpore, circa corpus vestimentum, et cetera, quae ad habendi
 10 modum, designato a doctoribus numero, comprehenditur. Iam
 vero agere et pati ab agentis et patientis significatione consistunt.
 Nam scribo vocis actum habet, quoniam facientis rem indicat. 10
 Scribor patientis est, quoniam pati se ostendit. In his enim
 novem generibus, quorum exempli gratia quaedam posita sunt,
 vel in ipso substantiae genere, quod est *οὐσία*, innumerabilia
 reperiuntur. Nam et ea quae intellectu capimus, id ad alter-
 utrum horum decem praedicamentorum sermone vulgamus: 15
 11 Plena enim sententia de his ita est: Augustinus, magnus orator,
 filius illius, stans in templo, hodie, infulatus, disputando fatigatur.
Vsia autem substantia est, id est proprium, quae ceteris subia-
 cet; reliqua novem accidentia sunt. Substantia autem dicitur
 ab eo, quod omnis res ad se ipsam subsistit. Corpus enim 20
 12 subsistit, et ideo substantia est. Illa vero accidentia, quae in
 subsistente atque subiecto sunt, substantiae non sunt, quia non
 13 subsistunt, sed mutantur; sicut color vel forma. De subiecto
 autem et in subiecto quasi de ipso et in ipso. Vbi enim
 dicitur de subiecto, substantia est, quasi dicatur de substantia. 25
 Vbi autem dicitur in subiecto, accidentia sunt, id est, quae
 accidunt in substantia; ut quantitas, qualitas, vel figura. De
 subiecto igitur genera et species, in subiecto accidentia sunt.

1 sex partes T 3 sex om. K id est . . . situm ut hab.
 T: om. ABCK 4 tempus . . . hodie om. K hodie eri C: odie et
 eri T 8 a doctoribus ABCT: ab auctoribus K 10, 11 quoniam . . .
 quoniam BCT: quoniam . . . quando K: quando . . . quoniam A
 12 novem] vocis K 13 in om. T ipsa subst. genera K 14
 ad om. K alterutrum AK: alterum BCT 16 Plena . . . ita est
 om. K: add. in marg. A: hab. BCTU 17 inflatus T 18 id est
 om. K: id et C¹ subiaceat K: subiacent C¹ 20 ad ipsa K
 corp. en. subs. om. K 22 subiecta K quia non] quae K
 25 substantiae quasi K 27 et quant. et qual. K 28 igitur] autem T

Ex his novem accidentibus tria intra usiam sunt, quantitas [et],
 qualitas et situs. Haec enim sine usia esse non possunt. Extra
 usiam vero sunt locus, tempus et habitus; intra et extra usiam
 sunt relatio, facere et pati. Appellatas autem categorias con- 14
 5 stat, quia non possunt nisi ex subiectis agnosci. Quis enim
 quid sit homo possit agnoscere, nisi aliquem hominem sibi
 ponat ante oculos, quasi subiectum nomini? Hoc opus Aristo- 15
 telis intellegendum est, quando, sicut dictum est, quidquid homo
 loquitur, inter decem ista praedicamenta habentur. Proficiet
 10 etiam ad libros intellegendos, qui sive Rhetoribus sive Dialecticis
 adplicantur.

DE PERIHERMENIIS. Sequitur dehinc liber Perihermenias XXVII
 subtilissimus nimis, et per varias formas iterationesque cau-
 tissimus, de quo dicitur: Aristoteles, quando Perihermenias
 15 scriptabat, calamum in mente tinguebat. Praefatio Perihер- 2
 meniarum. Omnis quippe res, quae una est et uno significatur
 sermone, aut per nomen significatur, aut per verbum: quae
 duae partes orationis interpretantur totum, quidquid conceperit
 mens ad loquendum. Omnis enim elocutio conceptae rei
 20 mentis interpres est. Hanc Aristoteles, vir in rerum expres- 3
 sione et faciendis sermonibus peritissimus, Perihermeniam
 nominat, quam interpretationem nos appellamus; scilicet quod
 res mente conceptas prolatis sermonibus interpretetur per cata-
 phasin et apophasin, id est adfirmationem et negationem. Per
 25 adfirmationem, ut homo currit; per negationem, ut homo non
 currit. In his itaque Perihermenias supra dictus philosophus 4
 de septem speciebus tractat, id est de nomine, de verbo, de
 oratione, de enuntiatione, de adfirmatione, de negatione, de
 contradictione. Nomen est vox significativa secundum placi- 5

1 tria om. T et hab. BCT: om. K 3 us. relatio T 4 facere
 ABCT: agere K autem om. K 5 enim om. K 7 nomini]
 homini T 8 sicquando T: quoniam A 9 habetur del.: om. K pro-
 ficiat AK 10 qui] quod K 11 adponuntur B 16 et] ut T
 18 duae] ductae C¹ concepit BC 19 eloquendum BC 20 mente C
 vir in] vim K 22 qua nos interp. T quod] qui T 23 concepta T
 probatis K interpretantur T: interpretantur K 24 et apophasin
 om. T Per om. T 28 ratione T

tum, sine tempore, cuius nulla pars est significativa separata, ut Socrates. Verbum est, quod significat tempus, cuius pars nihil extra significat, sed semper eorum, quae de altero dicuntur, nota[t], ut cogitat, disputat. Oratio est vox significativa, cuius partium aliquid separatum significativum est, ut Socrates dis-
 5 putat. Enuntiativa oratio est vox significativa de eo quod est
 6 aliquid vel non est, ut Socrates est, Socrates non est. Adfirmatio est enuntiatio alicuius de aliquo, ut Socrates est. Negatio est alicuius ab aliquo, ut Socrates non est. Contradictio est adfirmationis et negationis oppositio, ut Socrates disputat,
 10 Socrates non disputat. [Haec omnia in libro Perihermeniarum minutissime divisa et subdivisa tractantur, quarum rerum definitiones hic breviter sufficiat intimasse, quando in ipso competens explanatio reperitur. Vtilitas] Perihermeniarum haec est, quod ex his interpretamentis syllogismi fiunt. Vnde et analytica
 15 pertractantur.

XXVIII DE SYLLOGISMIS DIALECTICIS. Sequuntur dehinc Dialectici syllogismi, ubi totius eius artis utilitas et virtus ostenditur; quorum conclusio plurimum lectorem adiuvat ad veritatem investigandam tantum, ut absit ille error decipiendi adversa-
 2 rium per sophismata falsarum conclusionum. Formulae categoricorum, id est praedicativorum syllogismorum, sunt tres.
 3 Primae formulae modi sunt novem. Primus modus est, qui conducit, id est, qui colligit ex universalibus dedicativis dedicativum universale directim, ut: 'Omne iustum honestum: 25
 4 omne honestum bonum: omne igitur iustum bonum.' Secundus modus est, qui conducit ex universalibus dedicativis et abdicativis abdicativum universale directim, ut: 'Omne iustum

3 extra significativa sed *K* dicitur *K* 4 nota est ut *Arrv.*
 5 sign. sep. est *K*: sep. significatum est *T* 7 ut Socr. . . non est
om. K Adf. est adnuntiatio *K* 8 de] ab *K* ut socrates neg. *K*
 11-14 Haec . . . Vtilitas hab. *TU*: *om. ABCK* 13 sufficit *U* 14
 explanatio *T*: clamatio *U* hoc est quod *A* 15 analectica *BKT*: ana-
 lectica *C* 16 pertractatur *B* 17 Sequitur *K* 18 tot. dialectice
 artis utilitatis et *T* 19 qu. clusio primum *K* 21 sofismatas *KT*
 24 conducit] concludit *Cassiodorus* (*et Isid. 1*) 25 directum *CK* (*non A*)
 ut omne iustum ut omne iustum *K* 26 omne ig. ius. bo. *om. K* 27
 dedicativa et abdicativa *Cassiod.* (*et Isid. 1*) 28 directum *codd.*

honestum : nullum honestum turpe : nullum igitur iustum turpe.
 Tertius modus est, qui conducit ex dedicativis particulari et 5
 universali dedicativum particulare directim, ut : ' Quoddam
 iustum honestum : omne honestum utile : quoddam igitur
 5 iustum utile.' Quartus modus est, qui conducit ex particulari 6
 dedicativa et universali abdicativa abdicativum particulare
 directim, ut : ' Quoddam iustum honestum : nullum honestum
 turpe : quoddam igitur iustum non est turpe.' Quintus modus 7
 est, qui conducit ex universalibus dedicativis particulare dedi-
 10 cativum per reflexionem, ut : ' Omne iustum honestum : omne
 honestum bonum : quoddam igitur bonum iustum.' Sextus 8
 modus est, qui conducit ex universali dedicativa et universali
 abdicativa abdicativum universale per reflexionem, ut : ' Omne
 iustum honestum : nullum honestum turpe : nullum igitur turpe
 15 iustum.' Septimus modus est, qui conducit ex particulari et 9
 universali dedicativo dedicativum particulare per reflexionem,
 ut : ' Quoddam iustum honestum : omne honestum utile : quod-
 dam igitur utile iustum.' Octavus modus est, qui conducit ex 10
 universalibus abdicativa et dedicativa particulare abdicativum
 20 per reflexionem, ut : ' Nullum turpe honestum : omne honestum
 iustum : quoddam igitur turpe non est iustum.' Nonus modus 11
 est, qui conducit ex universali abdicativa et particulari dedi-
 cativa abdicativum particulare per reflexionem, ut : ' Nullum
 turpe honestum : quoddam honestum iustum : quoddam igitur
 25 iustum non est turpe.' Formulae secundae modi sunt quattuor : 12
 Primus modus est, qui conducit ex universalibus dedicativa et
 abdicativa abdicativum universale directim, ut : ' Omne iustum
 honestum : nullum turpe honestum : nullum igitur turpe iustum.'

1 null. hon. tur. om. K 3 (et 7) directum CK 4 qu. ig. ius. ut. om. K
 5 quod cond. T 6 abd. ded. codd. 8 ig. turpe ius. n. e. t. T 9 qui
 ducet K (non A) diductivum per K 10 ut om. K In fine § 7 de
 abdicativo universale ex reflexione ut omne iustum honestum omne
 honestum bonum quoddam igitur bonum iustum add. KL 12 et in un. K
 13 abdic. univ. om. K om. ius. omne hon. T 14 ig. iustum turpe T
 15 et] ad AC'K 16 dedicativum om. K 20 honestum (prius)
 om. K 21 Nonus igitur mo. K 22 est om. A 23 ded. codd. 25 se-
 cundi CK 26 est om. K 27 directum codd. 28 null. tur. hon. om. K

ISIDORI

- 13 Secundus modus est, qui conducit ex universalibus abdicativa et dedicativa abdicativum universale directim, ut : 'Nullum turpe honestum : omne iustum honestum : nullum igitur turpe
 14 iustum.' Tertius modus est, qui conducit ex particulari dedica-
 tiva et universalī abdicativa abdicativum particulare directim, 5
 ut : 'Quoddam iustum honestum : nullum turpe honestum :
 15 quoddam igitur iustum non est turpe.' Quartus modus est,
 qui conducit ex particulari abdicativa et universali dedicativa
 abdicativum particulare directim, ut : 'Quoddam iustum non
 est turpe : omne malum turpe ; quoddam igitur iustum non est 10
 16 malum.' Formulae tertiae modi sunt sex. Primus modus est,
 qui conducit ex dedicativis universalibus dedicativum particulare
 tam directim quam reflexim, ut : 'Omne iustum honestum :
 omne honestum iustum : omne iustum bonum : quoddam igitur
 17 honestum bonum, quoddam bonum honestum.' Secundus modus 15
 est, qui conducit ex dedicativis particulari et universali dedica-
 tivum ex particulari directim, ut : 'Quoddam iustum honestum :
 omne iustum bonum : quoddam igitur honestum bonum.'
 18 Tertius modus est, [qui conducit] ex dedicativis universali et
 particulari dedicativum particulare directim, ut : 'Omne iustum 20
 honestum : quoddam iustum bonum : quoddam igitur hone-
 19 stum bonum.' Quartus modus est, qui conducit ex universali
 dedicativa et [particulari] abdicativa abdicativum particulare
 directim, ut : 'Omne iustum honestum : nullum iustum malum :
 20 quoddam igitur honestum non est malum.' Quintus modus 25
 est, qui conducit ex dedicativa particulari et abdicativa univer-
 sali abdicativum particulare directim, ut : 'Quoddam iustum
 honestum : nullum iustum malum : quoddam igitur honestum

2 directum *K* 5 abd. part. dir. *om. K* directum *AC* 6 quid-
 dam *C¹KT* 7 quiddam *CKT* turpe non est iustum *K* 8 part.
 dedicativa et un. abd. ded. part. *codd.* 9 directum *CK* ut *om. T*
 quoddam *T* 10 quoddam *T* 11 tertii *CK* 12 conduxit *B* univ.
 dedic. *K* 13 directum *KT* reflexum *KT* 16 est *om. K* 17 ex
 particulare *T*: et particulare *C* (*non A*): particulare *Arv.* (*ex Cassiodoro*)
 directum *K* (*non A*) honestum . . . igitur *om. AK* 19 qui
 conducit *hab. T*: *om. BCK* 20 ded.] abdicativum *T* directum
codd. 23 est *om. K* 23 et] ut *C*: ex *K* particula abd. abd. *K*:
 particulatim abdicativum *T* 24 (*et 27*) directum *K* 28 ig. iustum
 non *codd.*

non est malum.' Sextus modus est, qui conducit ex dedicativa 21
 universali et abdicativa particulari abdicativum particulare
 directim, ut: 'Omne iustum honestum: quoddam iustum non
 est malum: quoddam igitur honestum non est malum.' Has 22
 5 formulas categoricorum syllogismorum qui plene nosse desiderat,
 librum legat qui inscribitur Perihermenias Apulei, et quae sub-
 tilius sunt tractata cognoscet. Distincta enim atque considerata
 ad magnas intelligentiae vias lectorem, praestante Domino,
 utiliter introducunt. Nunc ad Hypotheticos syllogismos ordine
 10 sequenti veniamus. Modi syllogismorum Hypotheticorum, qui 23
 fiunt cum aliqua conclusione, sunt septem. Primus modus est:
 'Si dies est, lucet: est autem dies: lucet igitur.' Secundus
 modus est: 'Si dies est, lucet: non lucet: non est igitur dies.'
 Tertius modus est ita: 'Non et dies est et non lucet: atqui dies
 15 est: lucet igitur.' Quartus modus est ita: 'Aut dies est, aut 24
 nox: atqui dies est: nox igitur non est.' Quintus modus est
 ita: 'Aut dies est, aut nox: atqui nox non est: dies igitur est.'
 Sextus modus est ita: 'Non et dies est et non lucet: dies autem
 [est]: nox igitur non est.' Septimus modus est ita: 'Non dies 25
 20 et nox: atqui nox non est: dies igitur est.' Modos autem
 Hypotheticorum syllogismorum si quis plenius nosse desiderat,
 librum legat Marii Victorini qui inscribitur de Syllogismis
 Hypotheticis. Hinc ad Dialecticas definitionum species acce- 26
 damus, quae tanta dignitate praecellunt ut possint indiciorum
 25 aperte manifestationes et quaedam indicia dictionum ostendere.

DE DIVISIONE DEFINITIONVM EX MARIi VICTORINI LIBRO XXIX

2 particulatim dir. *T* 3 directum *K* ut o. i. h. q. igitur i. n. e. m.
 (om. *rell.*) *A* non est... honestum om. *K* 4 non est malum om. *C*¹
 7 enim) autem *T* 8 magnam intelligentiae (ex -am) viam *K*
 10 sequenti *BCT*: requirendi *K*: currente *Cassiod.* Hypotheticorum
 om. *AK* 11 pr. mo. si *K* 12 sec. est *K* 13 non ig. dies *C*¹
 14 mod. ita *K* non est dies est et *BCT*: non dies dies est et *K*: non
 dies est dies est et *A* luccat *A* atqui... lucet om. *A* etqui
*C*¹*K*: atque *T* 15 Quart. mod. ita aut dies aut nox *C* 16 autqui *K*:
 atque *C*¹*T* quint. mod. ita *K* 17 autqui *K*: atque *C*¹: at quia (ex
 adqui) *T* dies ig. (om. est) *B* 18 sext. mod. ita *CK* non est
 dies est et *codd.* 19 est *hab. CT*: om. *B*¹*K* Sept. mod. ita *K*
 non dies est nox *K* 20 atque *C*¹*T* (ex adque) 22 sylogismis et
 epytheticis *K* 24 possent *T* 25 aperiri *B*¹ (-ire *B*²)

ABBREVIATA. Definitio est Philosophorum, quae in rebus ex-
 primendis explicat quid res ipsa sit, qualis sit, et quemad-
 modum membris suis constare debeat. Est enim oratio brevis
 uniuscuiusque rei naturam a communione divisam propria
 significatione concludens. Divisio definitionum in partes quin- 5
 2 decim habetur. Prima species definitionis est οὐσιώδης, id est
 substantialis, quae proprie et vere dicitur definitio, ut est :
 ‘ Homo animal rationale, mortale, sensus disciplinaeque capax.’
 Haec enim definitio per species et differentias descendens venit
 3 ad proprium, et designat plenissime quid sit homo. Secunda 10
 species definitionis est, quae Graece ἐννοηματική dicitur, Latine
 notio nuncupatur, quam notionem communi, non proprio
 nomine possumus dicere. Haec isto modo semper efficitur :
 ‘ Homo est, quod rationali conceptione (et) exercitio praeest ani-
 malibus cunctis.’ Non enim dixit quid est homo, sed quid 15
 agat, quasi quodam signo in notitiam devocato. In ista enim
 et in reliquis notitia rei profertur, non substantialis explicatio
 declaratur ; et quia illa substantialis est, definitionum omnium
 4 obtinet principatum. Tertia species definitionis est, quae
 Graece ποιότης dicitur, Latine qualitativa vocatur : quia ex 20
 qualitate nomen accepit pro eo quod quid, quale sit id, quod
 sit, evidenter ostendit. Cuius exemplum tale est : ‘ Homo est,
 qui ingenio valet, artibus pollet et cognitione rerum, aut quod
 agere debet eligit, aut animadversione quod inutile sit con-
 temnit.’ His enim qualitatibus expressus ac definitus homo 25
 5 est. Quarta species definitionis est, quae Graece ὑπογραφική,
 Latine a Tullio descriptio nominatur, quae adhibita circuitione
 dictorum factorumque rem, quae sit, descriptione declarat.

2 qualis sit om. K et om. T 3 in memb. K 4 commune div.
 proprie T 5 partibus K 7 ut om. K 8 rat. et mort. K 12 notitio T
 14 conc. et ex. Cassiod. 15 non dixit quidem homo K 16 quasi
 summus (sumus) quodam BK signum ad notitia advocato K in
 ista T : ista BCK 17 explic. decl. post subst. est K : om. A 18 et
 om. KA est om. B 19 diffinitionum K 20 qualit.] qualitas KT
 (non A) 21 pro eo quicquid qua. B : pro eo quod quis qualis K : quid
 om. T 23 pollet cogn. T aut quod] atque B¹ 24 adversione K
 utile T 25 expressis T finitus K est homo K 27 quod
 adh. B 28 discrepatione decl. K

Quaeritur enim quid avarus sit, quid crudelis, quid luxuriosus, et universa luxuriosi, avari, crudelis natura describitur; ut, si luxuriosum volumus definire, dicimus: Luxuriosus est victus non necessarii, sed sumptuosi et onerosi appetens, in deliciis adfluens, in libidine promptus. Haec et alia definiunt luxuriosum, sed per descriptionem definiunt. Quae species definitionis oratoribus magis apta est quam Dialecticis, quia latitudines habet, quae similitudo in bonis rebus ponitur et in malis. Quinta species definitionis est, quam Graece κατὰ [ἀντί]λεξιν, 6 Latine adverb[i]um dicimus. Haec vocem illam, de cuius re quaeritur, alio sermone designat, uno ac singulari; et quodammodo quid illud sit in uno verbo positum, uno verbo alio declarat, ut: 'Conticescere est tacere.' Item cum terminum dicimus finem, aut populatas interpretatur esse vastatas. Sexta 7 species definitionis est, quam Graeci κατὰ διαφοράν, nos per differentiam dicimus. Scriptores vero artium de eodem et de altero nominant, ut cum quaeritur quid intersit inter regem et tyrannum, adiecta differentia, quid uterque sit definitur; id est, rex est modestus et temperans, tyrannus vero inpius et inmitis. 8 Septima species definitionis est, quam Graeci κατὰ μεταφοράν, 8 Latini per translationem dicunt, ut Cicero in Topicis (32): 'Litus est, qua fluctus eludit.' Hoc varie tractari potest. Modo enim ut moneat, modo ut designet, modo ut vituperet aut laudet. Vt moneat: 'Nobilitas est virtutis maiorum apud posteros sarcina.' Vt designet: 'Apex est arx corporis.' Vt laudet: 'Adulescentia est flos aetatis.' Vt vituperet: 'Divitiae sunt brevis vitae longum viaticum.' Octava species definitionis est, 9 quam Graeci κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἐναντίου, Latini per privantiam

1 enim om. K 2 et univ. lux. om. AK universi C¹ 4 sed om. K
 onerosa T: honoris K: honores B 5 et talia T: talia B¹ 6 per distri-
 ctionem T: per discriptionem K 7 latitudinem T 8 simili modo in
 Cassiodorus 9 catatelexin K 10 dicitur T de qua requi. Cass.
 13 cont. tac. T¹ 14 populatus . . . : vastatus T interpretamur BC
 15 est om. B¹ nos diff. K 19 temperatus K 22 qua] quo B
 elidet K pot. modo enim ut des. mo. ut vit. aut lau. aut moneat nobil. K
 23 signet A 24 virtus K (non A) modorum codd.: corr. dell.
 25 apex] caput Arrv. (ex Cass.) arax T: arum C¹ 26 aut vitup. C¹
 27 definitio (om. est) K: est def. B 28 quam ex quod A: quem C¹

contrarii eius, quod definitur, dicunt: 'Bonum est, quod malum non est. Iustum est, quod iniustum non est,' et his similia. Hoc autem genere definitionis uti debemus, cum contrarium notum est, ut: 'Si bonum est quod prodest cum honestate, id
10 quod tale non est malum est.' Nona species definitionis est, quam Graeci κατὰ ὑποτύπωσιν, Latini per quandam imaginationem dicunt, ut: 'Aeneas est Veneris et Anchisae filius.' Haec semper in individuis versatur, quae Graeci ἄτομα appel-
11 lant. Decima species definitionis est, quam Graeci κατὰ ἀναλογίαν, Latini iuxta rationem dicunt; ut si quaeratur quid sit animal, respondeatur: 'Vt homo.' Rem enim quaesitam praedictum declarabit exemplum. Hoc est autem proprium defini-
12 tionis, quid sit illud quod quaeritur declarare. Undecima species definitionis est, quam Graeci κατ' ἄλλειπες ὀλοκλήρου ὁμοίου γένους, Latini per indigentiam pleni ex eodem genere **15** dicunt. Vt si quaeratur quid sit triens, respondeaturque: 'Cui bessis deest ut sit assis.' Duodecima species definitionis est, quam Graeci κατὰ ἔπαινον, id est, per laudem, ut Tullius pro Cluentio (146): 'Lex est mens et animus et consilium et sententia civitatis.' Et aliter (Cic. Phil. 2, 113): 'Pax est tranquilla **20** libertas.' Fit et per vituperationem, quam Graeci ψόγον vocant, ut (ibid.): 'Servitus est postremum malorum omnium, non **14** modo bello, sed morte quoque repellenda.' Tertiadecima species definitionis est, quam Graeci κατὰ τὸ πρὸς τι, Latini ad aliquid vocant, ut est illud: 'Pater est, cui est filius.' 'Dominus est, cui **25** **15** est servus.' Quartadecima species definitionis est κατὰ τὸν ὄρον, ut Cicero in Rhetoricis (Inv. 1, 42): 'Genus est, quod plures amplectitur partes.' Item 'Pars [est], quae subest generi.' Quinta-
16

1 quo def. T 1-2 malum . . . quod om. K 2 et hec sunt similia K
 4 ut] et T prode est T: est prodest K 6 quondam B 8 dividuis T
 9-17 de turbato ordine in codd. vid. Praef. 10 vocant lat. iustam rationalem di. K 12 vel declaravit 14 oloclerii homo genus (sim.) codd.
 16 triens] tresis C Mon.¹: thesis B Rem. (non ADM) 17 vel bes: versis M: bis CW Mon.¹: bilis T: vis BD: his AK arsis ABDKTH'
 (non M Rem.¹ Mon.¹) 23 repellenda est B def. spec. K
 25 pater cui K (non M): p. cuius B filius om. K 26 est def. K
 catatontus K: catatonrus BC: cathatonrus T: corr. delit. 28 est hab.
 BT: om. CK

decima species definitionis est, quam Graeci κατὰ αἰτιολογίαν, Latini secundum rei rationem vocant, ut : 'Dies est sol supra terras, nox est sol sub terris.' Scire autem debemus praedictas species definitionum Topicis merito esse sociatas, quoniam inter
5 quaedam argumenta sunt positae, et nonnullis locis commemorantur in Topicis. Nunc ad Topica veniamus, quae sunt argumentorum sedes, fontes sensuum et origines dictionum.

DE TOPICIS. Topica est disciplina inveniendorum argumen- XXX
torum. Divisio Topicorum, sive locorum ex quibus argumenta
10 dicuntur, triplex est. Nam alia in eo ipso, de quo agitur, haerent ; alia, quae dicuntur effecta, quae quodammodo ex rebus aliis tracta noscuntur ; alia, quae adsumuntur extrinsecus. Argumenta, quae in eo ipso, de quo agitur, haerent, in tribus divisa sunt. Prima, a toto ; secunda, a parte ; tertia, a nota. Argumentum a toto, 2
15 cum definitio adhibetur ad id, quod quaeritur, sicut ait Cicero (Marcell. 26) : 'Gloria est laus recte factorum magnorumque in republica fama meritorum.' A partibus est argumentum, cum 3
is, qui se defendit, aut negat factum, aut factum esse iure defendit. A nota est argumentum, cum ex vi nominis argu- 4
20 mentum aliquod eligatur, ut Cicero (Pis. 19) : 'Consulem, inquam, quaerebam, quem in isto maiali invenire non poteram.' Effecta argumenta sunt, quae quodammodo ex rebus aliis tracta 5
noscuntur. Sunt autem numero quattuordecim ; id est, primum a coniugatis argumentum est, cum declinatur a nomine et sit
25 verbum, ut Cicero Verrem dicit everrisse provinciam ; vel nomen a verbo, cum latrocinari dicitur latro. Nomen est a nomine ; Terentius (Andr. 218) :

Interceptio est amentium, haud amantium ;

1 est om. C¹ 2 rei om. K dies sol AK supra BCK : super
A : per T 5 comm. topicis K 10 ducuntur C¹ 11 eff. quodam-
modo T 12 al. q. adsum. om. K 14 a partibus Cassiod. (1) 18 defendi
abnegat aut factum esse K iure dett. : in re ABKT : in se C¹ 19 ex
sui BKT 20 eligatur AB ex corr. K : eligitur B ante corr. T : dicitur
C : elicitur dett. 21 mali T 22 Et facta K : Affecta Arru. (ex Cassiod.)
23 tredecim Cassiod. primum coniugationis K 24 et om. T
25 dicit] dictae C¹ averisse T : eversisse BK : evertisse C omen
a ver. K : nomina verborum T 26 cum a latr. K a nomine] a verbo K
28 interceptio codd. (etiam A) aut codd. (etiam A)

ISIDORI

dummodo distet unius appellationis postremitas, in alia vocis
 6 declinatione formata. Secundum argumentum a genere est,
 cum de eodem genere sententia dicitur, ut Vergilius (Aen. 4,
 569):

Varium et mutabile genus.

7 Tertium ab specie argumentum est, cum generali quaestioni
 fidem species facit, ut (Virg. Aen. 7, 363):

Non sic Phrygius penetrat Lacedaemona pastor.

A simili argumentum est, quando rebus aliquibus similia pro-
 feruntur (Virg. Aen. 10, 333):

Suggere tela mihi: non ullum dextera frustra
 torserit in Rutulos, steterunt quae in corpore Graium
 Iliacis campis.

8 A differentia argumentum est, quando per differentiam aliqua
 separantur, ut Vergilius (Aen. 10, 581):

Non Diomedis equos, nec currum cernis Achillis.

A contrariis argumentum dicitur, quando res discrepantes
 sibimet opponuntur, ut Vergilius (Aen. 9, 95):

Mortaline manu factae immortale carinae
 fas habeant, certusque incerta pericula lustris,
 Aeneas?

9 A consequentibus argumentum dicitur, quando positam rem
 aliquid inevitabiliter consequitur, ut Vergilius (Aen. 1, 529):

Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.

Ab antecedentibus argumentum est, quando aliqua ex his,
 quae prius gesta sunt, conprobantur, ut Cicero pro Milone
 (44): 'Cum non dubitaverit aperire quid cogitaverit, vos

10 potestis dubitare quid fecerit?' A repugnantibus argumentum
 est, quando illud, quod obicitur, aliqua contrarietate destruitur,
 ut Cicero (Deiot. 15): 'Is igitur non modo de tali periculo 30

1 distat *K* appellatione *K* 2 est et cum *K* 7 ut *om. T*
 8 sicut *AK* frigus *K* 9 aliquid sim. *K* 11 non nullum *ABCT*:
 nullum *K* 12 quae *om. T* 19 immortali car. *T*: immortalis car. *K*
 20 lustris *K*: lustris *C*² 24 nonne habis an. *T* anima *C*¹ ne *K*
 victus *K* 27 debitaberit *T* aper. . . . cog. *om. AKL* quid *C*: id
 quod *T*: id *BD* 28 potentis *KL* ferit *AKL* (*non D*) 29 obicit
A: abicitur *C*¹ alia *C*

liberatus, sed honore amplissimo ditatus, domi te interficere voluisset.' A coniugatis argumentum est, cum contra probabiliter ostenditur quid sit ex re quaque venturum, ut Vergilius (Aen. 8, 147):

5 Nos si pellant, nihil adfore credunt,
 quis omnem Hesperiam [penitus] sua sub iuga mittant.
A causis argumentum est, quando consuetudine communi res 12
quaeque tractatur, ut Terentius (Andr. 582):

 Ego nonnihil veritus sum dudum abs te cavere, ne faceres
10 quod vulgus servorum solet, dolis ut me deluderet.

Ab effectis argumentum est, cum [ex] his, quae facta sunt, aliquid adprobatur, ut Vergilius (Aen. 4, 13):

 Degeneres animos timor arguit.

A comparatione argumentum est, quando per conlationem perso- 13
15 narum sive causarum sententiae ratio sub inputatione formatur, ut Vergilius (Aen. 10, 81):

 Tu potes Aenean manibus subducere Graium,
 nos aliquid contra Rutulos iuisse nefandum est?

Item argumenta quae ducuntur extrinsecus, quae Graece 14
20 ἀρέχvous, id est artis expertes vocant, ut est testimonium. Testimonium vero constat re. Haec dividitur [in] quinque modis: 15
id est, primo ex persona, secundo ex naturae auctoritate, tertio ex temporibus auctoritatum, quarto ex dictis factisque maiorum, quinto ex tormentis. Tertius ergo superior modus, qui est ex
25 temporibus, in octo species derivatur. Prima ingenio, secunda opibus, tertia aetate, quarta fortuna, quinta arte, sexta usu,

1 liberatur K 2 controbabiliter (-pab-) ABT 3 quae sit K
5 pellunt K adfore C²: afore C³ 6 quin del. penitus hab. K:
om. BCT mittat K 7 consuetudini T: consuetudinis K com-
munionis quoque tractantur K 8 quae B¹ 9 nihil om. K (non A)
du K: dum A 10 solet et doles ut me diluderis K et me B
11 ex hab. CT: om. BK 14 arg. a comp. K conlocationem BCK:
conloquutionem A 15 firmatur T 17 aeneas K gaium T
18 iuves sine fandum K: invisere fandum B 19 dicuntur C¹K quos
T 20 atecnos (-chn-) KT: tecnos (-gn-) BC testimonio vestro K
21 constat re CT: constare BK in hab. K: om. BCT 22 naturae
auctoritatem C: natura auctoritatem T: natura aut auctoritate K 23 au-
ctoritatem T 24 modus superior K: superius est M ex om. C¹

septima necessitate, octava concursione fortuitorum. Testimonium omne est, quod ab aliqua externa re sumitur ad faciendam fidem. Persona non qualiscumque est quae testimonii pondus habet ad faciendam fidem, sed morum probitate
 16 debet esse laudabilis. Naturae auctoritas est quae maxime 5 virtute consistit. Testimonia multa sunt quae adferant auctoritatem: id est, ingenium, opes, aetas, fortuna, ars, usus, necessitas et concursio rerum fortuitarum. A dictis factisque maiorum petitur fides, cum priscorum dicta factaque memorantur. A tormentis fides praebetur, post quae nemo creditur velle mentiri. 10
 17 Ea vero quae tractantur in tempore, quia suis nominibus plana sunt, definitionem non indigent. Memoriae quoque condendum est Topica oratoribus, Dialecticis, poetis et iurisperitis communiter quidem argumenta praestare; sed quando aliquid specialiter probant, ad Rhetores, poetas, iurisperitosque perti- 15
 18 nent; quando vero generaliter disputant, ad philosophos attinere manifestum est. Mirabile plane genus operis, in unum potuisse colligi, quidquid mobilitas ac varietas humanae mentis in sensibus exquirendis per diversas causas poterat invenire, conclusum liberum ac voluntarium intellectum. Nam quocumque se 20
 verterit, quascumque cogitationes intraverit, in aliquid eorum, quae praedicta sunt, necesse est cadat ingenium.

XXXI DE OPPOSITIS. Contrariorum genera quattuor sunt, quae Aristoteles ἀντικείμενα, id est opposita vocat, propter quod sibi velut ex adverso videntur obsistere, ut contraria; nec tamen 25
 omnia quae opponuntur sibi contraria sunt, sed omnia a contrario opposita sunt. Primum genus est contrariorum, quod iuxta Ciceronem diversum vocatur, pro eo quod tantum con-

1 concursi *M*: concursio *BCK* 2 ab] ex *KM* (*non A*) 3 persona
 ... ad fac. fid. *om.* *KL* (*non M*) 5 Natura *KL* est quae] quae sunt
B maxima *CKLT* 6 consistat *C*¹ 10 quae homo *A*: honorem *KL*
 dicitur *KL* (*non A*) vel *m.* *KL* (*non A*): esse *m.* *T* 11 vero *om.* *KL*
 tractant *A* quae suis *A*: quibus vis *KL* 14 et quando aliqui *C*¹
 15 rectores *T* 16 disputantur *K* 19 poterant *T* conclusum *KL*:
 conclusio *BCT* 21 averterit *T* intraverint *K* 23 sunt quattuor
T 24 composita *KL* (-*np*-) 25 existere *KL* (*exs*-) 28 diversim
KL sibi contrarie *T*

trarie sibi opponuntur, ut non eorum sint quibus opponuntur,
 ut sapientia stultitia. Quod genus in tres species dividitur. **2**
 Nam sunt quaedam eius quae medium habent; et sunt quae-
 dam quae sine medio sunt; et quaedam sunt quae habent
5 medium et tamen sine nomine sunt, nisi utrumque ei vocabu-
 lum creet. Candidum et nigrum medium habent, quia inter
 eos saepe color pallidus vel fuscus invenitur. Sine medio sunt, **3**
 quotiens unum de duobus accidit, ut sanitas vel infirmitas.
 Horum nihil est medium. Ea autem quorum media sine
10 nomine sunt, ut felix infelix, medium habent non felix. Secun-
 dum genus est relativorum, quae ita sibi opponuntur ut ad se
 conferantur, sicut duplum simplum. Hoc solum oppositorum **4**
 genus ad se refertur. Non est enim maius, nisi ad minus
 referatur; et simplum, nisi ad duplum. Nam relativum relativo
15 ita opponitur ut hoc ipsum, quod opponitur, aut eius sit, cui
 opponitur, (aut ad id) quocumque modo referatur. Dimidium
 enim opponitur duplo, eiusque dupli medium est, sed ita illi
 opponitur ut eius sit, cui opponitur. Sic et parvum opponitur **5**
 magno, ita ut ipsud parvum ad magnum, cui opponitur, sit
20 parvum. Nam superiora quae dicuntur contraria ita sibi
 opponuntur ut eorum non sint, quibus opponuntur, nec ad ea
 quocumque modo referantur; siquidem iniquitas iustitiae ita

2 stultitiae *T* **3** quae medium quae sine medio sunt *T* hab. et
 quaedam sunt *K* **5** ei] uno *T* **6** creet et *K*: daret et *C*
7 fuscus] fagus *K* **8** unum *om.* *T* *e* *K* san. et inf. *B*
10 infelix felix *K* **12** simplum *om.* *A* Hoc *om.* *K* **13** fertur
K: referuntur *T* est enim *CT*: enim est *B*: est *A*: enim *K* minus]
 simplum *K* **14** rel. ipsi rel. *K* **15** quodquod (*corr.* quotquot)
 opponitur (*seq. ms. sex litt.*) *T* aut eius... opponitur *om.* *K*: aut
 eius quod opp. *AC*: 'aut est quod opp. *B*: aut eius cui opp. *D*: aut
 contra (*pro* eius) cui opp. quod opp. *H* **16** aut ad id *om.* *codd.*
 quocumque *TB* (*non DH*): quaecumque *A* **18** parum (*ter*) *CDT*
 Sit et si parvum parvum ad magnum cui opponitur sit parvum opponitur
 et magno ita ut ipsud *A*: Sic etsi parvum parvum ad magno ita ut
 ipsum parum ad magnum cui opponitur sit parum *B*: Sic et si parvum
 opponitur magno et si magnum ita ut parvum ad magnum cui opponitur
 sit parvum *K*: Sic et si parvum ipsum opponitur et magno ita ut ipsum
 parvum ad magnum ad magnum cui opponitur sit parvum *H* (*non D*)
21 sint] sit *K* quibus] que *T* nec ad... referantur *om.* *T* nec]
 non *K*

contraria est ut non eiusdem iustitiae iniquitas sit, aut ad illam
 6 sit iniquitas. Tertium genus est oppositorum habitus vel orbatio.
 Quod genus Cicero privationem vocat, qua ostendit aliquid
 quempiam habuisse, unde privatus est. Cuius species sunt
 tres: quarum prima est in re, secunda in loco, tertia in tem- 5
 pore congruo. In re, ut caecitas visio. In loco, ut caecitatis
 et visionis in oculis locus est. In tempore congruo, ut infan-
 tem non dicere sine dentibus eum, cui dentes adhuc aetas parva
 negavit. Non enim est privatus dentibus, quos nondum habuit.
 7 Quartum vero genus ex confirmatione et negatione opponitur, 10
 ut Socrates disputat, Socrates non disputat. Haec a superiori-
 bus ideo differt, quod illa singillatim dici possunt, haec nisi
 conexe dici non possunt. Quod genus quartum apud Dialecticos
 multum habet conflictum, et appellatur ab eis valde oppositum,
 8 siquidem et tertium non recipit. Nam ex illis quaedam habere 15
 tertium possunt, ut in contrariis candidum et nigrum. Tertium
 eius nec candidum nec nigrum, sed fuscum vel pallidum. In
 relativis quoque, ut multa et pauca. Tertium eius nec multa
 nec pauca, sed mediocria. In habitu vel orbatione, ut visio et
 caecitas. Tertium eius, nec caecitas nec visio, sed lippitudo. 20
 Hic ergo legit, non legit: tertium nihil habet.

1 ad om. T 3 qua. ost. al. om. AK qua] quia T ostendet CT
 4 quempiam] quiddam K: quidam A habuisset A 6 in re ut cecitas
 et visionis in elusis locus est (rell. om.) K (non A) caecitas . . . loco ut
 om. C¹ in loco caecitatis B 7 et vis. om. B¹ in oc.] oc. A: om. B¹
 8 dent. cum eum K adhuc om. K 9 enim om. K 10 ex] et
 C¹: est ex T 11 Socr. non disp. om. K (non A) 12 ideo] id T
 13 conexe K 14 habeat confictum K ab eius K 15 quidam BT
 16 tertiam K cand. et nigr. est T: canditum nigro K 17 vel] et B
 18 et multa BK 20 lippido K 21 leget (lis) ABCT nihil] nunc A

LIBER III

DE MATHEMATICA

MATHEMATICA Latine dicitur doctrinalis scientia, quae abstractam considerat quantitatem. Abstracta enim quantitas est, quam intellectu a materia separantes vel ab aliis accidentibus, ut est par, impar, vel ab aliis huiusmodi in sola ratiocinatione tractamus. Cuius species sunt quattuor: id est Arithmetica, Musica, Geometria et Astronomia. Arithmetica est disciplina quantitatis numerabilis secundum se. Musica est disciplina quae de numeris loquitur, qui inveniuntur in sonis. Geometria est disciplina magnitudinis et formarum. Astronomia est disciplina quae cursus caelestium siderum atque figuras contemplatur omnes atque habitudines stellarum. Quas disciplinas deinceps paulo latius indicamus, ut earum causae competenter possint ostendi.

DE VOCABVLO ARITHMETICAE DISCIPLINAE. Arithmetica I
 15 est disciplina numerorum. Graeci enim numerum ἀριθμόν dicunt. Quam scriptores saecularium litterarum inter disciplinas mathematicas ideo primam esse voluerunt, quoniam ipsa ut sit nullam aliam indiget disciplinam. Musica autem et Geometria 2
 et Astronomia, quae sequuntur, ut sint atque subsistant istius
 20 egent auxilium.

DE AVCTORIBVS EIVS. Numeri disciplinam apud Graecos II
 primum Pythagoram autumant conscripsisse, ac deinde a Nicomacho diffusius esse dispositam; quam apud Latinos primus Apuleius, deinde Boetius transtulerunt.

2 considerat] significat B 3 sep. aut ab K 4 par et imp. vel in al. K 6 artimedica disc. quantitas (ex quantas) K 8 geometrica disc. K 9 magn.] similitudinis C Vercellensis 202 11 at. omn. BCT et habitudinis st. qui disc. K 15 dicunt ABT: vocant CK 16 qua scr. lit. sac. K 18 indicat K 21 Numeros vel num. disc. K
 22 aucupant T: nuncupant C ante corr. 23 diffusus T

ISIDORI

III QUID SIT NUMERVS. Numerus autem est multitudo ex unitatibus constituta. Nam unum semen numeri esse, non numerum. Numero nummus nomen dedit, et a sui frequentatione vocabulum indidit. Vnus a Graeco nomen trahit; Graeci enim unum **2** *ἕνα* dicunt: sic duo et tres, quos illi *δύο* et *τρία* appellant. Quatuor vero a figura quadrata nomen sumpserunt. Quinque autem non secundum naturam, sed secundum placitum voluntatis vocabulum acceperunt ab eo, qui numeris nomina indidit. Sex **3** autem et septem a Graeco veniunt. In multis enim nominibus quae in Graeco aspirationem habent, nos pro aspiratione S ponimus. Inde est pro *ξξ* sex, [et] pro *επτά* septem, sicut pro herpillo herba serpillum. Octo vero per translationem, sicut illi **4** et nos: ita illi *ἐννέα*, nos novem: illi *δέκα*, nos decem. Dicti autem decem a Graeca etymologia, eo quod ligent et coniungant infra iacentes numeros. Nam *δεσμός* coniungere vel ligare apud **5** eos dicitur. Porro viginti dicti quod sint decem bis geniti, U pro B littera posita. Triginta, quod a ternario denario gignatur: sic usque ad nonaginta. Centum vero vocati a cantho, quod est circulum; ducenti a duo centum. Sic et reliqui usque ad mille. Mille autem a multitudine, unde et militia, quasi **6** multitia: inde et milia, quae Graeci mutata littera myriada vocant.

IV QUID PRAESTENT NUMERI. Ratio numerorum contemnenda non est. In multis enim sanctarum scripturarum locis quantum mysterium habent elucet. Non enim frustra in laudibus Dei dictum est (Sap. 11, 21): 'Omnia in mensura et **2** numero et pondere fecisti.' Senarius namque [numerus] qui

2 nam unum numerum (*om. vell.*) *KL* semen numeri *CDB¹ ut vid.*
T¹ ut vid.: semel numeri *AB²*: semel numerum *T²* non numeri *T*:
 numerum *B* **3** nummus] numerus *K* sua *T* **4** unum mono di. *K*
 id quos] quod *B* *δύο*] dia *codd.* **6** vero fig. *B* **11** inde est]
 is est *T²* (*om. T*) et hab. *K*: *om. BCT* **13** *ἐννέα*] *nea codd.* **14** et]
 er *C¹* **15** inf. iac. num. *om. K*: num. *om. A* **17** a ternarius *T*:
 ternario *K* gignatur *T* **18** vocatum *T* canto *C*: cantu *BKT Col.*
19 circulus *B* (*non Col.*) reliquis *T*: reliqua *B* **21** milia] militia *K*
 quae *om. K* myriada *K*: -des *BT*: -das *Col.*: miridia *C¹* **22** vocantur
T **23** numeri *C* continenda *AK* **24** sacrarum *K* **25** habent
 licet enim *K* **26** *om. mens. K* **27** numerus hab. *K*: *om. BCT*

partibus suis perfectus est, perfectionem mundi quadam numeri
 [sui] significatione declarat. Similiter et quadraginta dies, qui-
 bus Moyses et Helias et ipse Dominus ieiunaverunt, sine nu-
 merorum cognitione non intelleguntur. Sic et alii in scripturis 3
 5 sacris numeri existunt, quorum figuras nonnisi noti huius artis
 scientiae solvere possunt. Datum est etiam nobis ex aliqua
 parte sub numerorum consistere disciplina, quando horas per
 eam dicimus, quando de mensuum curriculo disputamus,
 quando spatium anni redeuntis agnoscimus. Per numerum 4
 10 siquidem ne confundamur instruimur. Tolle numerum in
 rebus omnibus, et omnia pereunt. Adime saeculo computum,
 et cuncta ignorantia caeca complectitur, nec differri potest a
 ceteris animalibus, qui calculi nesciunt rationem.

DE PRIMA DIVISIONE PARIVM ET INPARIVM. Numerus V
 15 dividitur in [his] paribus et imparibus. Par numerus dividitur
 in his: pariter par, pariter impar, et inpariter par. Inpar nu-
 merus dividitur in his: primum et simplum, secundum et con-
 positum, tertium mediocrem; qui quodammodo primus et in-
 compositus est, alio vero modo secundus et compositus est.
 20 Par numerus est, qui in duabus aequis partibus dividi potest, 2
 ut II, IV et VIII. Inpar vero numerus est, qui dividi aequis par-
 tibus nequit, uno medio vel deficiente vel superante, ut III, V,
 VII, IX et reliqui. Pariter par numerus est, qui secundum 3
 25 parem numerum pariter dividitur, quousque ad indivisibilem
 perveniat unitatem; ut puta LXIV habet medietate xxxii, hic
 autem XVI, XVI vero VIII, octonarius IV, quaternarius II, binarius
 unum, qui singularis indivisibilis est. Pariter impar est, qui 4

2 sui hab. BT: om. CK 5 fig. numeri sine notitia h. a. sc. so. non
 po. K (non A Col.) 6 aliqua] magna T (non Col.) 8 dicimus K:
 discimus BCT q. m. curricula supputamus T curricula K (et fort.
 Isid.): curricula B 10 confundantur K 11 adimes calculo K
 (non A) 13 nescit T 15 his hab. KLA: om. BCDTU paribus
 ... in his] om. A partibus KL et in imparibus BU ut vid. 16 pari-
 ter par om. KL par pariter om. T (non U) par. Inpar om. KLA
 17 pr. simp. sec. comp. tert. med. T secundum inconpositum C
 18 inconp. alio T: compositus alio K: comp. est alio BC 19 est om. K
 22 med. ut def. K 23 Pariter om. K 25 perveniant K: pervenit T
 sex. et quatt. T: sex. quatt. BC: LXIII K habent K trig. et duos BC
 26 octo et octonarius BC 27 singulis AK inpar] par K

ISIDORI

in partes aequas recipit sectionem, sed partes eius mox indis-
 secabiles permanent, ut VI, X et XXXVIII, L. Mox enim hunc
 numerum divideris, incurris in numerum quem secare non
 5 possis. Inpariter par numerus est, cuius partes etiam dividi
 possunt, sed usque ad unitatem non perveniunt, ut XXIV. Hi 5
 enim in medietatem divisi XII faciunt rursumque in aliam me-
 dietatem VI, deinde in aliam tres; et ultra divisionem non recipit
 sectio illa, sed ante unitatem invenitur terminus, quem secare
 6 non possis. Inpariter inpar est, qui ab impari numero inpariter
 mensuratur, ut XXV, XLIX; qui dum sint impares numeri, ab in- 10
 paribus etiam partibus dividuntur, ut septies septeni XLIX et
 quinquies quini XXV. Inparium numerorum alii simplices sunt,
 7 alii compositi, alii mediocres. Simples sunt, qui nullam aliam
 partem habent nisi solam unitatem, ut ternarius solam tertiam,
 et quinarium solam quintam, et septenarius solam septimam. 15
 His enim una pars sola est. Compositi sunt, qui non solum
 unitate metiuntur, sed etiam alieno numero procreantur, ut
 novem, XV et XXI. Dicimus enim ter terni, et septies terni, ter
 8 quini, et quinquies quini. Mediocres numeri sunt, qui quodam-
 modo simplices et inconpositi esse videntur, alio vero modo 20
 et compositi; [ut] verbi gratia, novem ad XXV dum comparatus
 fuerit, primus est et inconpositus, quia non habet communem
 numerum nisi solum monadicum: ad quindecim vero si con-
 paratus fuerit, secundus est et compositus, quoniam inest illi
 communis numerus praeter monadicum, id est ternarius nu- 25
 merus; qui(a) novem mensurat ter terni, et quindecim ter quini.
 9 Item parium numerorum alii sunt superflui, alii diminutivi, alii
 perfecti. Superflui sunt, quorum partes simul ductae pleni-

1 partem eius T indeseabiles BCT: indiseabiles K 2 enim
 ut T² hunc] unum T 3 incurres C num. alium q. T² quae K
 secare] dividere B 4 poteris T 5 hic e. in medietate divisus K
 9 quia ab K (non A) 11 et sept. K: usepties T septem codd.:
 corr. Schwarz quadraginta novem T ex corr.: quadragies est nonus K:
 quadraes nonus BC 12 viginti quinque T ex corr.: xxv K: vies quinque
 (-qui) BC 17 alieno] ab alio K 18 et om. K 21 K: vig. unus
 B: vig. et uno C¹T 19 sunt numeri T: numerus est K 21 ut
 hab. BT: om. CK 22 est et] erum T¹ quia] quod K 24 est et]
 est om. T¹: et om. K 25 propter K 26 qui codd.

tudinem suam excedunt, ut puta duodenarius. Habet enim partes quinque: duodecimam, quod est unum; sextam, quod duo; quartam, quod tria; tertiam, quod quattuor; dimidiam, quod sex. Vnum enim et duo, et tria, et quattuor, et sex simul ducta xvi faciunt et longe a duodenario excedunt: sic et alii similes plurimi, ut duodevicesimus, et multi tales. Diminutivi numeri sunt, qui partibus suis computati minorem summam efficiunt, ut puta denarius, cuius partes sunt tres: decima, quod est unum; quinta, quod duo; dimidia, quod quinque. Vnum enim et duo et quinque simul ducta octonarium faciunt, longe a denario minorem. Similis est huic octonarius, vel alii plurimi qui in partes redacti infra consistunt. Perfectus numerus est, qui suis partibus adinpletur, ut senarius; habet enim tres partes, sextam, tertiam, [et] dimidiam: sexta eius unum est, tertia duo, dimidia tres. Haec partes in summam ductae, id est unum et duo et tria simul eundem consummant perficiuntque senarium. Sunt autem perfecti numeri intra denarium vi, intra centenarium xxviii, intra millenarium cccxcvi.

DE SECUNDA DIVISIONE TOTIVS NUMERI. Omnis numerus vi (1) aut secundum se consideratur, (2) aut ad aliquid. (1) Iste dividitur sic: alii enim sunt aequales, alii inaequales. (2) Iste dividitur sic: alii sunt maiores, alii sunt minores. Maiores dividuntur sic: multiplices, superparticulares, superpartientes, multiplices superparticulares, multiplices superpartientes. Minores dividuntur sic: submultiplices, subsuperparticulares, subsuperpartientes, submultiplices subsuperparticulares, submultiplices subsuperpartientes. Per se numerus est, qui sine relatione aliqua dicitur, ut iii. iv. v. vi, et ceteri similes. Ad aliquid

2 quod est primum s. q. est secundam quarta quod est tertia tert. q. est quarta quod est sexta K 4 sex] sextam B¹: sexta B¹ 6 plurimi similes T Diminutivi BC: Diminuti KT 7 summam om. T 8 unum] prima K 9 quod sunt duo K 12 infra] in summa K 13 partes tres K 14 et hab. BC: om. KT unum sunt T 16 perficiuntque numerum senarium K 20 ad aliquid . . . aequales om. AKL 21 iste (alt.)] sed T (non U) 22 alii minores B 25 subsuperparticulares (prius)] subparticulares T: superparticulares B 27 subsuperpartientes (alt.)] superpartientes B

numerus est, qui relative ad alios comparatur; ut verbi gratia IV ad II dum comparatus fuerit, duplex dicitur [et multiplex], VI ad III, VIII ad IV, X ad V; et iterum III ad unum triplex, VI ad 3 II, IX ad III et ceteri. Aequales numeri dicuntur, qui secundum quantitatem aequales sunt, ut verbi gratia II ad II, III ad III, X ad X, C ad C. Inaequales numeri sunt, qui ad invicem comparati inaequalitatem demonstrant, ut III ad II, IV ad III, V ad IV, X ad VI; et universaliter maior minori aut minor maiori 4 huiusmodi dum comparatus fuerit, inaequalis dicitur. Maior numerus est, qui habet in se illum minorem numerum, ad quem 10 comparatur, et aliquid plus; ut verbi gratia quinquarius numerus trinario numero fortior est, eo quod habet quinquarius numerus in se trinarium numerum et alias partes eius duas, et reliqui tales.

5 [Minor numerus est, qui continetur a maiori, ad quem comparatur, cum aliqua parte sui, ut ternarius ad quinarium. Con- 15 tinetur enim ab eo cum duabus partibus suis.] Multiplex numerus est, qui habet in se minorem numerum bis, aut ter, aut quater, aut multipliciter; ut verbi gratia II ad unum dum comparati fuerint, duplex est; III ad unum, triplex; IV quadru- 20 plex, et reliqui. Econtra submultiplex numerus est, qui intra multiplicem continetur bis, aut ter, aut quater, aut multipliciter; ut verbi gratia unus a II bis continetur, a III ter, a IV quater, a 7 V quinquies, et ab aliis multipliciter. Superparticularis numerus est, dum fortior continet intra se inferiorem numerum, circa quem comparatur, similiter et unam partem eius; ut verbi gratia 25 III ad II dum comparati fuerint, continent intra se II et alium unum, qui media pars est duorum; IV ad III dum comparati fuerint, continent in se III, et alium unum, qui est tertia pars

2 et multiplex hab. CKTU: om. B 5 II ad II om. K 6 qui invicem K 7 V ad IV om. K 8 maior minoris K at minor maiori T: om. K (non A) 9 dum om. AK 11 comparatur (-rat A) ad aliquid KA 12 numero om. K (non A) in se quin. num. C numerus om. D 13 numerum om. CD partes om. K (non A) 14 Minor numerus... partibus suis hab. BCTU: om. ADKL 16 enim hab. TU: om. BC 17 in se illum min. B numerum om. K 18 et multiplic. et ver. K 21 cont. ut bis K 24 inter se B inf. num. cont. int. se K 25 comparantur B simpliciter Col. 26 duo et... in se om. C 27 ad III] aut tres B 28 continet B

trium. Iterum v ad iv dum comparati fuerint, habent in se quaternarium numerum, et alium unum, qui quarta pars esse dicitur quaternarii numeri, et ceteri tales. Superpartiens numerus est, qui in se inferiorem numerum totum continet, et super hoc alteras partes eius ii, aut iii, aut iv, aut v, aut alias; ut verbi gratia v ad iii dum comparati fuerint, habent in se quaternarius numerus trinarium, et super hoc alias partes eius ii; vii ad iv dum comparati fuerint, habent in se iv, et alias iii partes eius; ix ad v dum comparati fuerint, habent in se v, et alias iv partes eius. Subsuperpartiens numerus est, qui continetur in numero superpartienti cum aliquibus partibus suis duabus aut tribus aut pluribus; [ut] verbi gratia iii continentur a v cum aliis ii partibus suis; v a ix cum iv partibus suis. Subsuperparticularis numerus est minor, qui continetur in fortiori numero cum alia una parte sua, aut media, aut tertia, aut quarta, aut quinta; ut verbi gratia ii ad iii, iii ad iv, iv ad v, et ceteri. Multiplex superparticularis numerus est, qui, dum comparatus ad inferiorem sibi numerum fuerit, continet in se totum inferiorem numerum multipliciter cum aliqua parte eius; ut verbi gratia v ad ii dum comparati fuerint, continent in se bis ii, iv, et unam partem eius; ix ad iv dum comparati fuerint, continent in se bis iv, viii, et unam partem eius. [Submultiplex [sub]superparticularis numerus est qui, dum ad fortio-rem sibi numerum comparatus fuerit, continetur ab eo multipliciter cum alia una parte sua; ut verbi gratia ii ad v dum comparati fuerint, continentur ab eo bis cum una parte sua.] Multiplex superpartionalis numerus est, qui dum comparatus ad

4 qui se T 5 alia sunt ver. T 6 fuer. compar. K habet BCT
 ex corr. 7 quin. num. om. K ternarium numerum et K 8 compari
 T alias partes (om. iii) T 9 ix] viii K 10 alias iiiii (om. partes
 eius) K: alias partes eius quattuor T Superpartiens T 11 suis
 om. K 12 ut hab. K: om. BCT 13 quinque ad viii K: v ad viii C
 14 suis (ult.) om. K § 10 post § 7 TU et fort. Isid. (non Col.) 17 ceteris
 K Submultiplex particularis BCDK (non U) 18 comparatur CDK
 20 ut verbi . . . § 12 partibus eius om. KL ut om. B 11] iii (tres)
 BCTU 21 ix ad iv . . . cap. vii, § 1 discreti sunt om. U 22 viii
 om. BC¹ Submultiplex subs. . . parte sua hab. T: om. BCDK
 24 continet eum T: corre.xi ex Cassiod. 27 Submultiplex superparticu-
 laris CD: Multiplex superpartiens B fort. recte comparatur T

ISIDORI

inferiorem sibi numerum fuerit, continet eum multipliciter cum aliis partibus eius; ut verbi gratia VIII ad III dum comparati fuerint, continent in se bis III, cum aliis II partibus eius; XIV ad VI dum comparati fuerint, continent intra se bis VI cum aliis II partibus eius; [XVI ad VII dum comparati fuerint, conti-
 5 nent eum bis cum aliis II partibus eius; XXI ad IX dum comparati fuerint, continent intra se bis IX cum aliis III partibus
 13 eius]. Submultiplex superpartionalis numerus est, qui dum ad fortiorem sibi comparatus fuerit, continetur ab eo multi-
 pliciter cum aliquibus partibus suis; ut verbi gratia III ad VIII
 continentur bis cum II partibus suis; IV ad XI continentur bis
 cum III partibus suis.

VII DE TERTIA DIVISIONE TOTIVS NVMERI. Numeri (1) aut discreti sunt, (2) aut continentes. Iste dividitur sic: (1) lineales, (2) superficiosi, (3) solidi. Discretus numerus est, qui
 15 a discretis monadibus continetur, ut verbi gratia III. IV. V. VI. et reliqui. Continens numerus est, qui coniunctis monadibus continetur; [ut] verbi gratia ternarius numerus in magnitudine intellegatur, id est in linea, aut spatium aut solidum dicitur
 3 continens: similiter quaternarius et quinarium numeri. Linea-
 20 lis numerus est, qui inchoans a monade linealiter scribitur usque ad infinitum. Vnde alpha ponitur pro designatione linearum, quoniam haec littera unum significat apud Graecos
 4 (sequitur figura). Superficialis numerus est, qui non solum longitudine, sed et latitudine continetur, ut trigonus, quadratus, 25

1 eum] cum D	2 VIII ad III BC	4 ad VI] ad VII K ¹ : ad XVI
BCDT	5 XVI ad . . . duabus partibus eius om. AL: XVI ad . . . tribus	
partibus eius om. K ¹	XVI] XXVI K ²	ad VII C: ad VIII K ² : ad III
BDT	continent eum intra se bis octo cum D: continent	
intra se bis octo cum K ²	6 duabus partibus . . . cum aliis om. K ²	XXI
ad IX] XII ad VIII B: XXII (viginti duo) ad VIII AC DL: XXII ad VII T		
continent om. T	7 bis IX] bis octo BCDT	III om. D
		8 super-
rationalis K: supraproportionalis T (non Col.)	10 part. eius ut K	11 conti-
nentur (prius) om. K	13 aut (prius)] divisiones T	16 III ad
III V ad VI CK (ad pro a) (non Col.)	17 qui] quia (qui a) CT	18 ut
hab. K: om. BCT	num. si in T	19 id est in l. T Col.: id est l.
BC: id linea K	20 numerus B	§§ 3-6 figurarum varietates in
cod. persequi nolo	22 finitum K	23 quoniam] quam (vel quum) T
24 est] et T	25 altitudine K	

quinqueangulus vel circulus numeri, et ceteri, qui semper in plano pede, id est superficie continentur. Trigonus numerus est ita (*seq. figura*). Quadratus numerus est ita (*seq. figura*). Quinqueangulus ita (*seq. figura*). Circularis numerus est ita, 5
 5 qui dum similiter multiplicatus fuerit, a se inchoans ad se convertitur, ut verbi gratia quinques quini xxv, ita (*seq. figura*). Solidus numerus est, qui longitudine et latitudine vel altitudine continetur, ut sunt pyramides, qui in modum flammae consurgunt, ita (*seq. figura*). Cubus, ut sunt tesserae, ita (*seq. figura*). 6
 10 Sphaerae, quibus est aequalis undique rotunditas, ita (*seq. figura*). Sphaericus autem numerus est, qui a circulo numero multiplicatus a se inchoat et in se convertitur. Quinques quini xxv. Hic circulus dum in se ipsum multiplicatus fuerit, facit sphaeram, id est quinques xxv cxxv.

15 DE DIFFERENTIA ARITHMETICAE, GEOMETRIAE ET MUSI-VIII
 CAE. Inter Arithmeticam [autem] et Geometriam et Musicam hoc interest, ut media invenias. In Arithmetica primo sic quaeris. Coniungis extrema, et dividis, et facis medium: utputa fac extrema esse VI et XII, simul iungis et faciunt X et
 20 VIII; partiris media et facis IX, quod est analogicum arithmeticae, ut medius quot monadibus superat primum, his superetur ab extremo. Superant enim IX VI tribus monadibus, his superatur a XII. Secundum geometriam vero ita quaeris. Extrema 2
 multiplicata tantum faciunt, quantum et media duplicata, ut
 25 puta VI et XII multiplicata facient septuagies dipondius, media VIII et IX multiplicata tantundem faciunt. Secundum musi-3

1 quinqueangulis K: quinqueangularis T et cetera K 2 continetur K trigonius numerus ita T 4 quinqueangulis T: quinqueangulatus CK 5 simili T revertitur K 6 xxv] vices quinques K: vices quinquis B: vices quinques C: sexies (pro vices) quinquis T et est ita K: et ita T 7 et lat. vel alt. Cassiodorus: et lat. K: et alt. BCT Col. 10 quibus aeq. K equali undique ruiditas C 12 et ad se revertitur K 13 xxv (prius)] vices quinquis K: vices quinquis BC: bies quinquis T 16 autem hab. BT: om. CK 17 mediam T invenies BT primum K si qu. B 18 facies med. K 19 insimul K x viii K 20 mediam et faciunt K analogiaticum (ex anag-) K: analogium BC¹ 21 monadibus] monadies BT: monadies C¹: monadae K primus codd. 24 tantum . . . multiplicata om. C¹ dupl.] multiplicata dell. 25 facient K: faciet BC: faciunt T depondies K 26 viiii et viiii T

ISIDORI

cam ita : Qua parte superat medius primum, eadem parte superatur medius ab extremo. Vtputa VI et VIII; duabus partibus superant, quae duae partes tertia media, VII[1], superatur ab ultima nona.

IX QVOT NVMERI INFINITI EXISTVNT. Numeros autem infinitos esse certissimum est, quoniam in quocumque numero finem faciendum putaveris, idem ipse non dico uno addito augeri, sed quamlibet sit magnus, et quamlibet ingentem multitudinem continens, in ipsa ratione atque scientia numerorum non solum duplicari, verum etiam multiplicari potest. Ita vero suis quisque numerus proprietatibus terminatur, ut nullus eorum par esse cuicumque alteri possit. Ergo et dispaes inter se atque diversi sunt, et singuli quique finiti sunt, et omnes infiniti sunt.

X DE INVENTORIBVS GEOMETRIAE ET VOCABVLO EIVS. Geometriae disciplina primum ab Aegyptiis reperta dicitur, quod, inundante Nilo et omnium possessionibus limo obductis, initium terrae dividendae per lineas et mensuras nomen arti dedit. Quae deinde longius acumine sapientium profecta et maris et caeli et aeris spatia metiuntur. Nam provocati studio sic coeperunt post terrae dimensionem et caeli spatia quaerere: quanto intervallo luna a terris, a luna sol ipse distaret, et usque ad verticem caeli quanta se mensura distenderet, sicque intervalla ipsa caeli orbisque ambitum per numerum stadiorum ratione probabili distinxerunt. Sed quia ex terrae dimensione haec disciplina coepit, ex initio sui et nomen servavit. Nam geome-

1 ita qua] itaque *codd.* (*etiam A*): itaque qua *del.* parte *C*: partes
ABT: partem *K* primam *C*¹ 2 media ad extrema *K* (*non A*)
3 superantur *B* (*A n. l.*) VII] VIII (octo) *AB*; et octo *C*: octus *T*:
octabus *C*: superantur *K* 5 Numerus *ATU*; Numerus *K* (*non D*)
autem] hoc *K* infinitum *K*: -tus *A* 7 idem *om.* *C*¹ non dico]
nomodico *T*¹ ut vid. 8 ingenti multitudine *K* 9 in *om.* *K* numerum
K 11 propria aetatibus *B* 13 divisi *T* singulari *C*¹ 15 Geometriae
C: Geometrica *A*: Geometrica est *K* 16 d. quae pr. *K*
17 undante *ABC* omnibus *K* positionibus *A* 18 dividuntur *B*
nomen arti] numeri *K* (*non A*) 19 perfecta *C*¹: *om.* *K* (*non A*):
vel profecta 20 sic *om.* *K* 21 et *om.* *K* 24 studiorum *T*
25 quae *A* 26 accipit *K*: accipit *A* nam] tam *K*

tria de terra et de mensura nuncupata est. Terra enim Graece γῆ vocatur, μέτρα mensura. Huius disciplinae ars continet in se lineamenta, intervalla, magnitudines et figuras, et in figuris dimensiones et numeros.

5 DE QUADRIPERTITA DIVISIONE GEOMETRIAE. Geometriae XI quadripertita divisio est, in planum, in magnitudinem numerabilem, in magnitudinem rationalem, et in figuras solidas. Planae 2 figurae sunt, quae longitudine et latitudine continentur, quae sunt iuxta Platonem numero quinque. Numerabilis magnitudo 10 est, quae numeris arithmeticae dividi potest. Magnitudines 3 rationales sunt, quorum mensuram scire possumus, irracionales vero, quorum mensurae quantitas cognita non habetur.

DE FIGVRIS GEOMETRIAE. Figurae solidae sunt, quae lon- XII gitudine, latitudine et altitudine continentur, ut est cubus, cuius 15 species quinque in plano. Quarum prima circulus est figura plana, quae vocatur circumducta; cuius in medio punctus est, quo cuncta convergunt, quod centrum geometriae vocant, Latini punctum circuli nuncupant (*sequitur figura*). Quadrilatera 2 figura est in plano quadrata; quae sub quattuor rectis lineis 20 iacet, ita (*seq. figura*). Dianatheton grammon figura plana, [ita] (*seq. figura*). Orthogonium, id est rectiangulum figura plana. Est enim triangulum et habet angulum rectum (*seq. figura*). Isopleuros figura plana, recta et subter constituta (*seq. figura*). Sphaera est figura in rotundum formata, partibus cun- 3 25 ctis aequalis (*seq. figura*). Cubus est figura propria solida, quae

1 de terra *om. K (non A)* nuncupata *ABCT*: vocata *K* enim *om. K*
 2 disciplina *K* 3 magnitudinis *BK* figura et in figuras *K* 5 *Geom.*
om. C 7 rationabilem *K* 8 quae et l. *K*: qui ex l. *M* 11 men-
 suram . . . quorum *om. T* inrationabilis *K* 12 cognita *om. K*
 13 long. et lat. cont. *B* 14 huius *T* 15 q. plano (*ex prima plano*)
 pede prima circ. est fig. ita (*seq. fig.*) circulus est figura plana *K* 17 qui
 cu. convergent *K* geometrici *K* 18 circulum punctum *T* nunc.
 plano pede *DK*: nunc pl. pe. ita *B* 20 iacet plano pede *T* gr.
 plano pede fig. pl. *K (non M)*: gr. fig. pl. plano pede *T* 21 ita hab.
BK: *om. CMT* rectianguli *T* figura . . . enim triangulum *om. M*
 fig. vel triangulum pl. *K* 23 const. plano pede *T (non U)* 24 est
om. K 25 aequalis in solidum *T (non U)*: aequalibus *C* propria
om. T (non U)

ISIDORI

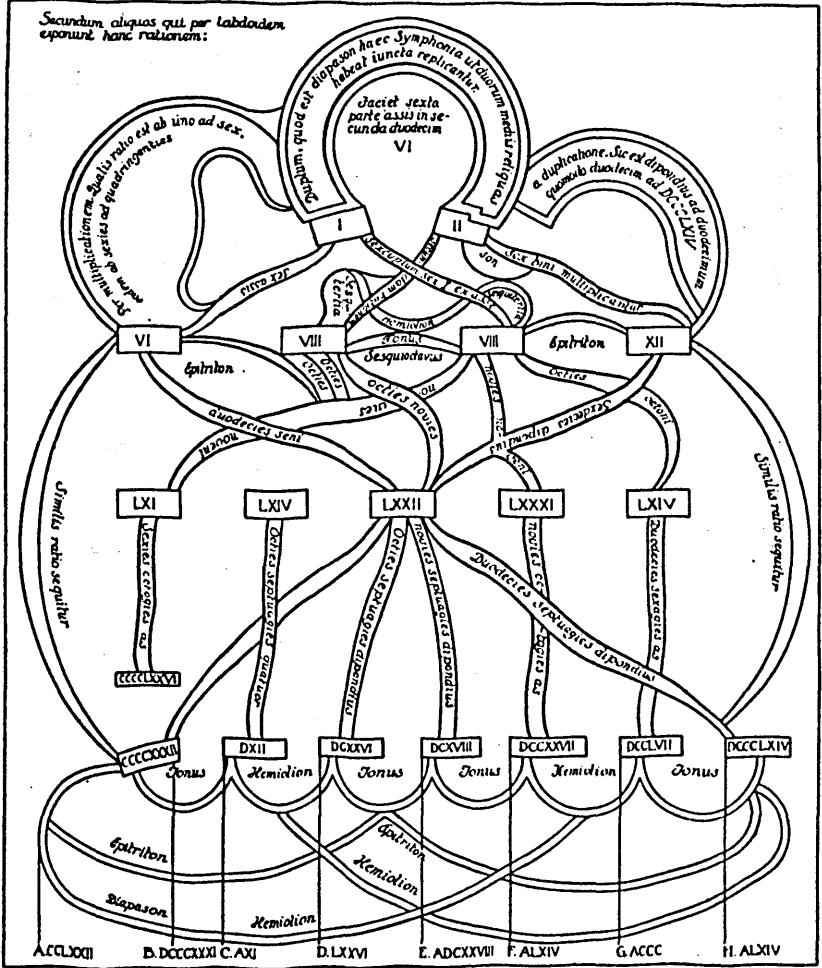
4 longitudine, latitudine et altitudine continetur (*seq. figura*). Cy-
 lindrus est figura quadrata, habens superius semicirculum (*seq.*
 5 *figura*). Conon, figura quae ab amplo in angustum finit, sicut
 6 orthogonium (*seq. figura*). Pyramis est figura, quae in modum
 ignis ab amplo in acumen consurgit; ignis enim apud Graecos 5
 7 $\pi\upsilon\phi$ appellatur (*seq. figura*). Sicut autem infra X omnis est
 numerus, ita intra hunc circulum omnium figurarum concludi-
 tur ambitus (*seq. figura*). Prima autem figura huius artis pun-
 ctus est, cuius pars nulla est. Secunda linea, praeter latitudinem
 longitudo. Recta linea est, quae ex aequo in suis punctis 10
 iacet. Superficies vero, quod longitudines et latitudines solas
 habet. Superficiei vero fines lineae sunt, quorum formae ideo
 in superioribus decem figuris positae non sunt, quia inter eas
 inveniuntur.

XIII DE NVMERIS GEOMETRIAE. Numeros autem secundum 15
 Geometriam ita quaeris. Extrema quippe eius multiplicata
 tantum faciunt, quantum et media duplicata: utputa VI et
 XII multiplicata faciunt septuagies dipondius, media VIII et IX
 multiplicata tantundem faciunt.

[XIV EXPOSITIO FIGVRARVM INFRA SCRIPTARVM. Alia ratio in 20
 motu stellarum similiter octo figuris colligitur: aut quod dia-
 metra sint aut quadrata aut trigona aut hexagona aut asyndeta
 aut simul aut circumferens, id est superferens aut superfertur.
 Diametra sunt quando quinque signa intersunt. Tetragona,
 quando duo. Hexagona, quando unum. Asyndeton, quando 25
 nullum. Simul, quando in eadem particula sunt. Superferens,
 quando supervenit aut actum facit. Superfertur quando ante-
 2 cedit. Trigona, quando tria media. Item secundum rationem
 aliam sunt octo differentiae, id est: signum, partes, fines, con-

1 latitudine *om. T (non U)* cont. in solibum in solidum *CT (non U)*
 5 in amplo *B* surgit *AT* enim *om. K (non A)* 6 $\pi\upsilon\phi$] pirum
 (*ex prum*) *T*: pirum *A*: phirin *C*: pirin *B*: phyrin *K* 7 intra uno
 circulo *B¹C¹ (non A)* 8 punctus cuius *C¹* 10 que per ex equo (*ex*
 quo) *T* 11 quod] quae *B* 12 superficiei] superficies *codd. (etiam A)*
 13 intra *BC* 17 multiplicata *K (non A)* *cap. xiv hab. (cum figuris)*
 7: *om. aB* 20 scriptarum] scripturarum *T* 23 superferens aut
 superf.] sufferens (*ut vid.*) aut circumfertur *T* *vel superfertor* 29 alia
T finesqueoventu (*ut vid.*) retrogradus *T*

Secundum aliquos qui per labdodem
exponunt hanc rationem:

ventu, retrogradu an recto itinere, latitudo et longitudo. Ratio 3
 interioris formae. Posset huius loci talis quaestio nasci. Cum
 in ordine numeri prius VIII sint, hic prius IX posuit, quoniam
 in ratione arithmeticae vel geometriae plus sunt VIII quam IX.
 5 VIII enim cubus est vel solidum, id est corpus quod plus inve-
 nire non potest. IX vero superficies sunt, id est res quae plena
 non est, sed indigeat perfectionem. Hic duo cubi, id est duae 4
 soliditates, hoc modo inveniuntur. Senarius primus perfectus
 est; dividitur enim paribus numeris sic: sexta per as; in tertia
 10 per dupondios; ter bini, sex; in dimidium, id est bis terni, sex.
 Aliud quod ita divides per pares numeros invenies, quod a pro-
 posito conveniens sit. Inter primum in ordine, id est x, qui 5
 propter primum perfectum numerum cum primo versu multi-
 plicans sexies noveni, LIV; novies seni, LIV. †Facitque materia
 15 tot partes habuisse cognoscitur non inmerito duobus, †(e) quibus
 habet unum in tali ordine: I, II, III, IV, IX, VIII, alios simul
 XXVII.]

DE MVSICA

DE MVSICA ET EIVS NOMINE. Musica est peritia modu- XV
 20 lationis sono cantuque consistens. Et dicta Musica per de-
 rivationem a Musis. Musae autem appellatae ἀπὸ τοῦ μάσαι,
 id est a quaerendo, quod per eas, sicut antiqui voluerunt, vis
 carminum et vocis modulatio quaeretur. Quarum sonus, 2
 quia sensibilis res est, et praeterfluit in praeteritum tempus in-
 25 primiturque memoriae. Inde a poetis Iovis et Memoriae filias
 Musas esse confictum est. Nisi enim ab homine memoria
 teneantur soni, pereunt, quia scribi non possunt.

3 hic prius U: hinc p. T 7 hic duo cubi] fort. hi duo cubi 9 per
 as] per has T 11 a proposito] fort. ad propositum 16 alius simul T
 Figuras quemadmodum in T exhibentur reddidit Arevalus, coll. 869-72
 19 peritia om. K (non A) 20 dicta] inde K: dicta ex deleta A
 21 μάσαι] maso CT: mason ABK: muson Col.: μῦσθαι Arev. (ex Plat.
 Cratyl. 406A) 22 vel quod T 23 quaeritur K: quaeretur C
 24 so. ex sensibili re est pr. K (non A) 25 memoria K filia
 musica esse K 26 hominis T ex corr. memoriae K

XVI DE INVENTORIBVS EIVS. Moyses dicit repertorem musicae artis fuisse Tubal, qui fuit de stirpe Cain ante diluuium. Graeci vero Pythagorani dicunt huius artis inuenisse primordia ex malleorum sonitu et cordarum extensione percussa. Alii Linum Thebaeum et Zetum et Amphion in musica arte primos claruisse 5
 2 ferunt. Post quos paulatim directa est praecipue haec disciplina et aucta multis modis, eratque tam turpe Musicam nescire quam litteras. Interponebatur autem non modo sacris, sed et omnibus sollemnibus, omnibusque laetis vel tristioribus rebus.
 3 Vt enim in veneratione divina hymni, ita in nuptiis Hymenaei, 10 et in funeribus threni, et lamenta ad tibias canebantur. In conviviis vero lyra vel cithara circumferebatur, et accubantibus singulis ordinabatur conviviale genus canticorum.

XVII QUID POSSIT MVSICA. Itaque sine Musica nulla disciplina potest esse perfecta, nihil enim sine illa. Nam et ipse mun- 15
 dus quadam harmonia sonorum fertur esse compositus, et caelum ipsud sub harmoniae modulatione revolvi. Musica movet af-
 2 fectus, provocat in diversum habitum sensus. In proeliis quoque tubae concentus pugnantes accendit, et quanto vehementior fuerit clangor, tanto fit ad certamen animus fortior. Siquidem 20
 et remiges cantus hortatur, ad tolerandos quoque labores musica animum mulcet, et singulorum operum fatigationem modulatio
 3 vocis solatur. Excitos quoque animos musica sedat, sicut de David legitur, qui ab spiritu immundo Saulem arte modulationis eripuit. Ipsas quoque bestias, necnon et serpentes, volucres 25
 atque delphinas ad auditum suae modulationis musica provocat. Sed et quidquid loquimur, vel intrinsecus venarum pulsibus

1 dixit *K* 3 vero *om. T* 4 extensarum percussura *K*
 9 sollempniis omnibus l. *K*: sollempnibusque l. *T* 10 enim] vero *T*
 11 threna *K* lam. a tibiis vero ly. (can. in con. *om.*) *K*: lam. ad tibi
 vivis vero l. *A* 13 ordinabantur *K*: ornabatur *A* 14 nulla *om. K*
 (*non A*) 16 sonorum *om. K (non A)* 17 ipsum compositum sub *K*
 (*non A*) armonia *T* 17 effectus *B* 19 concentus dat quantum
 veh. *K (non A)* 20 tantum *K (non A)* animus] miles *K (non A)*
 siq. rimiges milites ca. hortantur *K* 21 quosque *K* 22 mulcet
ABCT: tollit *K* modulatione *K* 23 solvitur *C*¹ Excitatos *B*
 24 quia ab *C* 26 ad audiendum *T* musica *om. K* 27 et *om. T*
 cursibus *K*

ETYMOLOGIARVM LIB. III. xvi-xx

commovemur, per musicos rythmos harmoniae virtutibus probatur esse sociatum.

DE TRIBVS PARTIBVS MUSICAE. Musicae partes sunt tres, XVIII id est, harmonica, rythmica, metrica. Harmonica est, quae 5 decernit in sonis acutum et gravem. Rythmica est, quae requirit incursionem verborum, utrum bene sonus an male cohaereat. Metrica est, quae mensuram diversorum metrorum 2 probabili ratione cognoscit, ut verbi gratia heroicon, iambicon, elegiacon, et cetera.

10 DE TRIFORMI MUSICAE DIVISIONE. Ad omnem autem XIX sonum, quae materies cantilenarum est, triformem constat esse naturam. Prima est harmonica, quae ex vocum cantibus constat. Secunda organica, quae ex flatu consistit. Tertia rythmica, quae pulsu digitorum numeros recipit. Nam aut voce 2 15 editur sonus, sicut per fauces, aut flatu, sicut per tubam vel tibiam, aut pulsu, sicut per citharam, aut per quodlibet aliud, quod percutiundo canorum est.

DE PRIMA DIVISIONE MUSICAE QVAE HARMONICA DICTVR. XX Prima divisio Musicae, quae harmonica dicitur, id est, modulatio 20 vocis, pertinet ad comoedos, tragoedos, vel choros, vel ad omnes qui voce propria canunt. Haec ex animo et corpore motum facit, et ex motu sonum, ex quo colligitur Musica, quae in homine vox appellatur. Vox est aer spiritu verberatus, unde et verba sunt 2 nuncupata. Proprie autem vox hominum est, seu inrationalium 25 animalantium. Nam in aliis abusive non proprie sonitum vocem vocari, ut 'vox tubae infremuit', (Virg. Aen. 3, 556):

Fractasque a litore voces.

1 probatur om. C¹ 4 qua decernunt K 5 requiritur K 6 incursionem K: in concursionem Cassiod. (et Isid. 1) 7 est om. C mensura K 8 heroico iambico vel elegiaco K 11 qui K 12 cantibus] canticum K 13 consistit] constat K rithmetica K: arithmetica C¹ 14 quae ex p. d. sonum recepit K (non A) Nam aut a voce K: Nam a voce A 15 aut a flatu K: aut flatus AT tubam] tubula T vel tibiam om. AK 17 quod] quid K (non A) 20 tragoedos choros K 21 fac. ex mo. K 23 aer per spiritum T 24 propriae au. vocis hom. sunt seu K (non A) rationabilium K: inrationalium BC¹ 25 animalantium BC (ex -atium) T: vel animalium K: animalium vel animalantium A 27 a litore C¹: ab litore T: ad litore B: litore K

ISIDORI

Nam proprium est ut litorei sonent scopuli, et (Virg. Aen. 9, 503):

At tuba terribilem sonitum procul aere canoro.

Harmonica est modulatio vocis et concordantia plurimorum
 3 sonorum, vel coaptatio. Symphonia est modulationis tempera- 5
 mentum ex gravi et acuto concordantibus sonis, sive in voce,
 sive in flatu, sive in pulsu. Per hanc quippe voces acutiores
 graviioresque concordant, ita ut quisquis ab ea dissonuerit, sen-
 sum auditu offendat. Cuius contraria est diaphonia, id est
 4 voces discrepantes vel dissonae. Euphonia est suavitas vocis. 10
 5 Haec et melos a suavitate et melle dicta. Diastema est vocis
 6 spatium ex duobus vel pluribus sonis aptatum. Diesis est
 spatia quaedam et deductiones modulandi atque vergentes de
 7 uno in altero sono. Tonus est acuta enuntiatio vocis. Est enim
 harmoniae differentia et quantitas, quae in vocis accentu vel tenore 15
 consistit: cuius genera in quindecim partibus musici dividerunt,
 ex quibus hyperlydius novissimus et acutissimus, hypodorius
 8 omnium gravissimus. Cantus est inflexio vocis, nam sonus
 9 directus est; praecedit autem sonus cantum. Arsis est vocis
 elevatio, hoc est initium. Thesis vocis positio, hoc est finis. 20
 10 Suaves voces sunt subtiles et spissae, clarae atque acutae. Per-
 spicuae voces sunt, quae longius protrahuntur, ita ut omnem
 11 inpleant continuo locum, sicut clangor tubarum. Subtiles voces
 sunt, quibus non est spiritus, qualis est infantium, vel mulierum,
 vel aegrotantium, sicut in nervis. Quae enim subtilissimae cor- 25
 12 dae sunt, subtiles ac tenues sonos emittunt. Pingues sunt voces,

1 sonum *K* litore sonant *B*¹: litorie sonant *C*¹: litorei sonant *T*:
 litora sonant *K* 3 ad tubam *C*¹: adtulit *T*: *om.* *K* sonum *K* cano
K: sanorum *C*¹ 5 coaptatio] quod apta in *K* modulationis *om.* *K*
 7 flatu vel pulsu *K* per . . . grav.] lyrasque propter voces agutiam
 graviumque *K* (*non A*) 9 cuius *BCT*: cui *K* 12 ablata *K* (*non A*)
 13 fort. did. atque] aut *K* 15 voce acc. *C*¹ 16 musicae (-ce) *BCT*
 17 et agutissus *A*: *om.* *K* 18 gratissimus *B* 19 vocis (*alt.*) *om.*
K (*non A*) 20 hoc est finis *om.* *K* (*non A*) 21 subtiles . . . voces
 sunt *om.* *KLA* clarae *BCT*: hilarae (*corr.*-res) *D* 22 ita tomnem *K*
 23 continuo *K*: continuum *BCT* 24 inf. mul. vel egr. *K* (*non A*):
 inf. vel mul. egr. *T* (*non U*) 25 verbis *K* enim] inter *K*: *om.* *A*¹
 conditae *A* 26 sunt *om.* *K*

quando spiritus multus simul egreditur, sicut virorum. Acuta
 vox tenuis, alta, sicut in cordis videmus. Dura vox est, quae
 violenter emittit sonos, sicut tonitruum, sicut incudis sonos, quo-
 tiens in durum malleus percutitur ferrum. Aspera vox est **13**
5 rauca, et quae dispergitur per minutos et indissimiles pulsus.
 Caeca vox est, quae, mox emissa fuerit, conticescit, atque suffo-
 cata nequaquam longius producitur, sicut est in fictilibus. Vin-
 nola est vox mollis atque flexibilis. Et vinnola dicta a vinno,
 hoc est cincinno molliter flexo. Perfecta autem vox est alta, **14**
10 suavis et clara : alta, ut in sublime sufficiat ; clara, ut aures
 adimpleat ; suavis, ut animos audientium blandiat. Si ex his
 aliquid defuerit, vox perfecta non est.

DE SECUNDA DIVISIONE, QVAE ORGANICA DICITVR. Secunda **XXI**
 est divisio organica in his, quae spiritu reflante completa in
15 sonum vocis animantur, ut sunt tubae, calami, fistulae, organa,
 pandoria, et his similia instrumenta. Organum vocabulum est **2**
 generale vasorum omnium musicorum. Hoc autem, cui folles
 adhibentur, alio Graeci nomine appellant. Vt autem organum
 dicatur, magis ea vulgaris est Graecorum consuetudo. Tuba **3**
20 primum a Tyrrhenis inventa, de quibus Vergilius (Aen. 8, 526):

Tyrrhenusque tubae mugire per aethera clangor.

Adhibebatur autem non solum in proeliis, sed in omnibus festis
 diebus propter laudis vel gaudii claritatem. Vnde et in Psalterio
 dicitur (81, 4) : 'Canite in initio mensis tuba, in die insignis
25 sollemnitatis vestrae.' Praeceptum enim fuerat Iudaeis ut
 in initio novae lunae tuba clangerent, quod etiam et hucus-
 que faciunt. Tibias excogitatas in Phrygia ferunt : has diu **4**

2 vox est ten. K 3 sonum quotiens K: sonos sicut quotiens C
 4 malleis K 5 pauca TV dissimiles K 7 vinnola ACT:
 vinnolata BK 8 vox vox K vinnola ABCT: vinnolata K
 iuno C 9 hec est T: id est K est om. K 10 ut sublimis
 sufficiat A: ut in sublime efficiat K 11 inpleat T animus K:
 -mus A blandiatur K (non A) 12 est KT: erit ABC 14 con-
 plecta A compl. et in sonu K (non A) 18 adh.] debentur B
 21 tyrrinesque tu. K aera TUV (non W) 22 adhibeatur (-dib.)
 B¹ C. 23 laudes K psalmo K (non A) 24 dicitur om. C
 25 nostre T enim om. C ut initium K: ut initio B 26 tubam
 K: tube T et] ad K: om. T 27 excogitasse B

ISIDORI

quidem funeribus tantum adhibitas, mox et sacris gentilium. Tibias autem appellatas putant, quod primum de cervinis tibiis cruribusque hinnulorum fierent, deinde per abusionem ita coeptas vocari etiam quae non de cruribus ossibusque essent.

- 5 Hinc et tibicen, quasi tibiaram cantus. Calamus nomen est proprium arboris a calendo, id est fundendo voces vocatus.
 6 Fistulam quidam putant a Mercurio inventam, alii a Fauno, quem Graeci vocant Pan. Nonnulli eam ab Idi pastore Agrigentino ex Sicilia. Fistula autem dicta, quod vocem emittat.
 7 Nam φῶς Graece vox, στόλια missa appellatur. Sambuca in 10 musicis species est symphoniarum. Est enim genus ligni fragilis, unde tibiae componuntur. Pandorius ab inventore vocatus. De quo Vergilius (Ecl. 2, 32):

Pan primus calamos cera coniungere plures

instituit, Pan curat ovis oviumque magistros. 15

Fuit enim apud gentiles deus pastoralis, qui primus dispares calamos ad cantum aptavit, et studiosa arte composuit.

XXII DE TERTIA DIVISIONE, QVAE RYTHMICA NVNCVPATVR.

- 'Tertia est divisio rythmica, pertinens ad nervos et pulsum, cui dantur species cithararum diversarum, tympanum quoque, cym- 10 balum, sistrum, acetabula aenea et argentea, vel alia quae metallico rigore percussa reddunt cum suavitate tinnitum et cetera
 2 huiuscemodi. Citharae ac psalterii repertor Tubal, ut praedictum est, perhibetur. Iuxta opinionem autem Graecorum citharae usus repertus fuisse ab Apolline creditur. Forma 15 citharae initio similis fuisse traditur pectori humano, quo uti vox a pectore, ita ex ipsa cantus ederetur, appellatamque eadem

3 fierent] fuerint *K* per] post *B* 5 hic *T*: hec *K* cantor *dell.*
 Cal. autem no. *T* 6 canendo *T* 8 pan vo. *K* ab Idi *om.* *K*:
 abii a *M*: avi *A* pastores *T* (*non U*) 9 exicilicia *U* quod]
 quae *B* emicat *B* 10 fos grece vox stolia missa greci appellantur
T: grece syx oris fistola appellatur latine musa *K*: grece fos vox istolia
 lisa appellatur *A*: fos grece vox stolia missa grece appellatur *C* 11 est
 (*prius*) *om.* *K* afrigalis *K* (*non A*) 12 un. et tib. *K* (*non A*)
 15 magister *BC¹K* (*etiam T¹?*) 16 en. gentilis de. *K* 17 cal. cantus
 apt. *K* 19 pulsus *BK* 20 citharum (cy-, cita-) *CKT* 21 quae
 metallico] atque alia quo *K* (*non A*) 22 repercussa *B* 25 *post*
 creditur *sequuntur* (*LXXI. 39-40*) sed et gentilium . . . merito perculerunt
KL (*non A*) 26 quo *BCT*: qua *K*

de causa. Nam pectus Dorica lingua *κithára* vocari. Paulatim 3
autem plures eius species extiterunt, ut psalteria, lyrae, barbitae,
phoenices et pectides, et quae dicuntur Indicae, et feriuntur a
duobus simul. Item aliae atque aliae, et quadrata forma vel
5 trigonali. Chordarum etiam numerus multiplicatus, et conmu- 4
tatum genus. Veteres autem citharam fidiculam vel fidicem
nominaverunt, quia tam concinunt inter se chordae eius, quam
bene conveniat inter quos fides sit. Antiqua autem cithara
septemchordis erat. Vnde et Vergilius (Aen. 6, 646):

10 Septem discrimina vocum.

Discrimina autem ideo, quod nulla chorda vicinae chor- 5
dae similem sonum reddat. Sed ideo septem chordae, vel
quia totam vocem implent, vel quia septem motibus sonat
caelum. Chordas autem dictas a corde, quia sicut pulsus est 6
15 cordis in pectore, ita pulsus chordae in cithara. Has primus
Mercurius excogitavit, idemque prior in nervos sonum strinxit.
Psalterium, quod vulgo canticum dicitur, a psallendo nomina- 7
tum, quod ad eius vocem chorus consonando respondeat. Est
autem similitudo citharae barbaricae in modum Δ literae; sed
20 psalterii et citharae haec differentia est, quod psalterium lignum
illud concavum, unde sonus redditur, superius habet et deorsum
feriuntur chordae, et desuper sonant. Cithara vero concavita-
tem ligni inferius habet. Psalterium autem Hebraei decachor-
don usi sunt propter numerum Decalogi legis. Lyra dicta 8
25 ἀπό τοῦ ληρέϊν, id est a varietate vocum, quod diversos sonos
efficiat. Lyram primum a Mercurio inventam fuisse dicunt, hoc
modo. Cum regrediens Nilus in suos meatus varia in campis
reliquisset animalia, relicta etiam testudo est. Quae cum putre-
facta esset, et nervi eius remansissent extenti intra corium, per-

1 de causa] decus *KB ex corr.* *κithára*] citharam *B*: citharam *CT*:
cythara *K* 5 multiplicati sunt et eo. *B*: multiplicatus est non mutatum
K 6 autem *om.* *T* 8 fide *B*¹ sit] desit *T in ras.* apud antiquos
cith. *K (non A)* 11 Discrimen *K* 12 simili sonu *K* vel (*prius*) *om.* *T*
13 quod totam voce impletur *K* modis *B* 16 in nervis so. extrinexit *K*
17 quod *om.* *KA* 18 consonandum *T* 21 illum *K ante corr.* *T (T³)*
23 autem] vero *K (non A)* 24 decalogum *BCK* 25 ληρέϊν] lirin
codd. (cf. VIII. vii. 4) 28 quae] qui *K* 29 extenti] extedit *T*

ISIDORI

cussa a Mercurio sonitum dedit ; ad cuius speciem Mercurius
 lyram fecit et Orpheo tradidit, qui eius rei maxime erat studio-
 9 sus. Vnde existimatur eadem arte non feras tantum, sed et
 saxa atque silvas cantus modulatione adplicuisse. Hanc musici
 propter studii amorem et carminis laudem etiam inter sidera 5
 suarum fabularum conmentis conlocatam esse finxerunt. Tympanum
 est pellis vel corium ligno ex una parte extentum. Est
 10 enim pars media symphoniae in similitudinem cribri. Tympanum
 autem dictum quod medium est, unde et margaritum
 medium tympanum dicitur ; et ipsud, ut symphonia, ad virgulam 10
 11 percutitur. Cymbala acitabula quaedam sunt, quae percussa
 invicem se tangunt et faciunt sonum. Dicta autem cymbala, quia
 cum ballematia simul percutiuntur ; cum enim Graeci dicunt *σύν*,
 12 *βαλά* ballematia. Sistrum ab inventrice vocatum. Isis enim regina
 Aegyptiorum id genus invenisse probatur. Iuvenalis (13, 93) : 15

Isis et irato feriat mea lumina sistro.

Inde et hoc mulieres percutiunt, quia inventrix huius generis
 mulier. Vnde et apud Amazonas sistro ad bellum feminarum
 13 exercitus vocabatur. Tintinabulum de sono vocis nomen habet,
 14 sicut [et] plausus manuum, stridor valvarum. Symphonia vulgo 20
 appellatur lignum cavum ex utraque parte pelle extenta, quam
 virgulis hinc et inde musici feriunt, fitque in ea ex concordia
 gravis et acuti suavissimus cantus.

XXIII DE NUMERIS MUSICIS. Numeros autem secundum musici-
 cam ita quaeris. Positis extremis, utputa VI et decas dipon- 25
 dius, vides quot monadibus superetur VI a XII, et est VI

3 existimatur (ex extim-) T: et estimatur BC: et existimatur K
 eandem artem K 4 sillabas T ca. et modolatio K 5 studium
 T 6 continentis T conlocatum K 7 extentum BCT:
 tectum K 8 enim om. C¹ 10 et ipsa sym. K § 11 om. K (non A)
 13 cum ballematia ACHTU Bern. 224: ciballa ematica B: cum ballematiis
 V ut vid. simul . . . ballematia om. A percutiunt H ci enim B
 grecus dicitur H *σύν, βαλα*] cimbala *codd.*: cum balle **** alii V:
 cimbale Rem.¹ (*προ συμβαλεῖν*!) perc. Gr. en. cimbala ball. dicunt D
 16 visis et ir. fe. mea limena K 17 unde B 18 mul. extetit
 un. KC et om. K 19 vocabitur B¹ 20 et hab. BCT: om.
 K 21 lignum est cavum K quam virgula K: quod vergilius B
 23 gravi et acuti T: gravi et aguto K 24 Num. au. musicae K (non A)
 . 25 positi K 26 sex ad duodecim T

monadibus : ducis per quadratum, sexies seni faciunt XXXVI. Coniungis extrema illa prima, VI ad XII, simul efficiunt XVIII. Partiris tricies sexies per decas octo, efficit dipondius. Hos iungis cum summa minore, id est sexies, erunt VIII et erit
 5 medium inter VI et XII. Quapropter VIII superant VI duabus monadibus, id est tertia de VI, et superantur VIII a XII quattuor monadibus, tertia portione.* Qua parte ergo superat, eadem superatur. Sed haec ratio quemadmodum in mundo est ex
 10 volubilitate circulorum, ita et in microcosmo in tantum praeter vocem valet, ut sine ipsius perfectione etiam homo symphoniis carens non constet. Eiusdem musicac perfectione etiam metra consistunt in arsi et thesi, id est elevatione et positione.

DE ASTRONOMIA

DE ASTRONOMIAE NOMINE. Astronomia est astrorum lex, XXIV
 15 quae cursus siderum et figuras et habitudines stellarum circa se et circa terram indagabili ratione percurrit.

DE INVENTORIIBVS EIVS. Astronomiam primi Aegyptii XXV invenerunt. Astrologiam vero et nativitatis observantiam Chaldaei primi docuerunt. Abraham autem instituisse Aegyptios
 20 Astrologiam Iosephus auctor adseverat. Graeci autem dicunt hanc artem ab Atlante prius excogitatam, ideoque dictus est sustinuisse caelum. Quisquis autem ille fuit, motu caeli et
 25 ratione animi excitatus per temporum vices, per astrorum ratos definitosque cursus, per intervallorum spatia moderata, consideravit dimensiones quasdam et numeros, quae definiendo ac secernendo in ordinem nectens Astrologiam reperit.

2 VI et XII K 3 decus octo K: decus octus BCT efficiet
 depondius C: efficiunt dipondium K 4 summam minorum T id
 est om. K (non A) sexies (-xis) erunt ABCT: sex et sunt K
 erunt med. K 6 de VI K: de sexis BCT superantur C: superant
 BT: superat K 7 eadem] ea K 8 Sed ad haec K est om. B
 10 vo. velut sine K 11 consistat eius mus. B 12 in arsis et thesis
 (te-) codd. 15 sid. ac fig. C 20 adseverat BCT: edisserit K 25 et
 om. BC 26 ac secernendo om. KL (non A)

XXVI DE INSTITVTORIBVS EIVS. In utraque autem lingua
diversorum quidem sunt de astronomia scripta volumina, inter
quos tamen Ptolemaeus rex Alexandriae apud Graecos prae-
cipuus habetur: hic etiam et canones instituit, quibus cursus
astrorum inveniatur. 5

XXVII DE DIFFERENTIA ASTRONOMIAE ET ASTROLOGIAE. Inter
Astronomiam autem et Astrologiam aliquid differt. Nam
Astronomia caeli conversionem, ortus, obitus motusque siderum
continet, vel qua ex causa ita vocentur. Astrologia vero partim
2 naturalis, partim superstitiosa est. Naturalis, dum exequitur 10
solis et lunae cursus, vel stellarum certas temporum stationes.
Superstitiosa vero est illa quam mathematici sequuntur, qui in
stellis auguriantur, quique etiam duodecim caeli signa per
singula animae vel corporis membra disponunt, siderumque
cursu nativitates hominum et mores praedicare conantur. 15

XXVIII DE ASTRONOMIAE RATIONE. Astronomiae ratio modis
plurimis constat. Definit enim quid sit mundus, quid [sit]
caelum, quid sphaerae situs et cursus, quid axis caeli et poli,
quae sint climata caeli, qui cursus solis et lunae atque astrorum,
et cetera. 20

XXIX DE MVNDO ET EIVS NOMINE. Mundus est is qui con-
stat ex caelo, [et] terra et mare cunctisque sideribus. Qui ideo
mundus est appellatus, quia semper in motu est; nulla enim
requies eius elementis concessa est.

XXX DE FORMA MVNDI. Forma mundi ita demonstratur. 25
Nam quemadmodum erigitur mundus in septentrionalem

1 In ... sunt om. B autem om. A 3 tamen om. K Phill. 1831 :
add. A² in ras. 4 etiam] et K (non A) 5 invenitur A 7 autem
om. KL (non A) 8 conversio est or. subitus K 9 vocetur K:
vocantur A vero om. K (non A) 10 sup. est] plurastitiosa A
11 temporumque C (non A) 12 qui] quibus T 13 caeli om. T
14 singule T 15 praedicere B (non A) 16 modibus pluribus K:
modis pluribus Phill. 1831 (non A) 17 sit hab. AK Phill. 1831 : om.
BCT 18 axes caeli B: axecelii T et poli om. T 19 quid
sint AT: quae sunt C qui] quid KA atque om. A 21 is om.
KA: his T: hic BC 22 et hab. T: om. ABCK ideo BCT:
idcirco KA 23 inmotus B (non A) 24 elementa C: elementi
K (non A) 25 Forma KT: Formatio BC: Forma vero A mon-
stratur KA 26 erigitur] est K Phill. 1831 (non A)

plagam, ita declinatur in australem. Caput autem eius et quasi
facies orientalis regio est, ultima pars septentrionalis est.

DE CAELO ET EIVS NOMINE. Caelum philosophi rotun-XXXI
dum, volubile atque ardens esse dixerunt; vocatumque hoc
5 nomine, eo quod tamquam vas caelatum inpressa signa habeat
stellarum. Distinxit enim eum Deus claris luminibus, et inplevit 2
sole scilicet et lunae orbe fulgenti, et astrorum micantium
splendentibus signis adornavit. Hoc autem Graece οὐρανὸς
dicitur ἀπὸ τοῦ ὀρᾶσθαι, id est a videndo, eo quod aer per-
10 spicus sit et ad speculandum prior.

DE SPHAERAE CAELESTIS SITV. Sphaera caeli est species XXXII
quaedam in rotundo formata, cuius centrum terra est ex
omnibus partibus aequaliter conclusa. Hanc sphaeram nec
principium habere dicunt nec terminum, ideo quod in rotun-
15 dum, quasi circulus, unde incipiat vel ubi desinat non facile
conprehendatur. Philosophi autem mundi septem caelos, id 2
est planetas, globorum consono motu introduxerunt, quorum
orbibus conexas memorant omnia, quos sibi innexos et velut
insertos versari retro, et [e] contrario ceteris motu ferri
20 arbitrantur.

DE EIVSDEM SPHAERAE MOTV. Sphaerae motus duobus XXXIII
axibus volvitur, quorum unus est septentrionalis, qui numquam
occidit, appellaturque Boreus; alter Australis, qui numquam
videtur, et Austronotius dicitur. His duobus polis moveri 2
25 sphaeram caeli dicunt, et cum motu eius sidera in ea fixa ab
oriens usque ad occidentem circuire, septentrionibus breviores
gyros iuxta cardinem peragentibus.

1 et om. *K Phill.* 1831 (non *A*) 2 pars ultima *K Phill.* 1831 (non *A*)
4 voc. . . . quod om. *K Phill.* 1831 (non *A*) 5 eo] et *T* 6 cum
om. *K Phill.* 1831 (non *A*) nominibus *A* et inplevit om. *K Phill.*
1831: et om. *A* 7 solis *TK Phill.* 1831 (non *A*) scil. lun. *A*
8 hic *ABT* 9 a om. *K* (non *A*) eo] et *B* (non *A*) persp. sit]
praescussit *A* 14 ideo] id est *C* (non *A*) quod om. *B*¹ (non *A*)
15 quasi . . . incipiat om. *A* 16 conpraehenditur *B* (non *A*) autem
om. *K* (non *A*) 17 glob. . . . introd.] dixerunt *A* 18 commemorant *T*
quae ibi innexa vel inserta *K* (non *A*) 19 e om. *ACK*: hab. *BT*
certis *T* motus *ABC*¹: motibus *KT* 23 occidit . . . numquam om. *A*
app. Bor. om. *K Phill.* 1831 25 commotu *BA*: ob motu *K* 26 usque
occidente *K* (non *A*)

ISIDORI

- XXXIV** DE EIVSDEM SPHAERAE CVRSV. Sphaera caeli ab oriente et occidente semel in die et nocte vertitur viginti quattuor horarum spatiis, quibus sol cursum suum super terras et sub terras sua volubilitate concludit.
- XXXV** DE CELERITATE CAELI. Tanta celeritate sphaera caeli ⁵ dicitur currere ut, nisi adversus praecipitem eius cursum astra currerent, qui eam remorarent, mundi ruinam faceret.
- XXXVI** DE AXE CAELI. Axis est septentrionis linea recta, quae per mediam pilam sphaerae tendit; et dicta axis quod in ea sphaera ut rota volvitur, vel quia ibi plaustrum est. 10
- XXXVII** DE CAELESTIBVS POLIS. Poli sunt circuli, qui currunt per axem. Horum alter est Septentrionalis, qui numquam occidit, appellaturque Boreus; alter Australis, qui numquam videtur, et Austronotius dicitur; et dicti poli quod sint axium cycli ex usu plaustrorum, a poliendo scilicet nominati; sed polus ¹⁵ Boreus semper videtur, Austronotius numquam, quia dextra caeli altiora sunt, pressa Austri.
- XXXVIII** DE CARDINIBVS CAELI. Cardines caeli extremae partes sunt axis. Et dictae cardines eo, quod per eos vertitur caelum, vel quia sicut cor volvuntur. 20
- XXXIX** DE CONVEXIS CAELI. Convexa autem caeli extrema eius sunt, a curvitate dicta, ut est illud:
- Convexum quotiens cludit nox humida caelum.
Convexum enim curvum est, quasi conversum seu inclinatum, et in modum circuli flexum. 25
- XL** DE IANVIS CAELI. Ianuae caeli duae sunt, oriens et occasus. Nam una porta sol procedit, alia se recipit.

1 or. ad occidentem *A* 2 et in nocte *KA* 3 suum *om.* *T* super *AKT*: supra *BC* terra *K*: -am *A* subter *C* (*non A*) 4 terra *K*: -am *A* 6 currere *ABCK Col.*: volbi (-ui) *TUV* astra currerent *om.* *K Phill.* 1831 (*non A*) 8 Axis caeli est *A* -onis *AC*: -onalis *BKT* quae *om.* *A* 11 per axis medium *K* (*non A*) 14 et (*alt.*) *om.* *K* (*non A*) cicli *ABC*: caeli (ce-) *KT* 17 pressa *om.* *K Phill.* 1831 (*non A*) 18 extremas p. *C*: extrema parte *K* (*non A*) 19 dicti *KA* 20 cor *BCT*: cardo *K*: currum *A* 22 unde est *T*: ut (*om.* est) *C* (*non A*) 24 enim *om.* *K Phill.* 1831 (*non A*) 25 circuli *T*: circum *ABCK Phill.* 1831 26 oriens (hor-) *BCT*: ortus *AK Phill.* 1831 27 alia *ABCT*: altera *K Phill.* 1831

DE GEMINA FACIE CAELI. Facies caeli vel caput orientalis XLI regio, ultima septentrionalis. De qua Lucanus (4, 106):

Sic mundi pars ima iacet, quam Zona nivalis perpetuaeque premunt hiemes.

5 DE QVATTVOR PARTIBVS CAELI. Climata caeli, id est XLII plagae vel partes, quattuor sunt, ex quibus prima pars orientalis est, unde aliquae stellae oriuntur. Secunda occidentalis, ubi nobis aliquae stellae occidunt. Tertia septentrionalis, ubi sol pervenit in diebus maioribus. Quarta australis, ubi sol per-
10 venit noctibus maioribus. Oriens autem ab exortu solis est 2 nuncupatus. Occidens, quod diem faciat occidere atque interire. Abscondit enim lumen mundo et tenebras superinducit. Septentrio autem a septem stellis axis vocatus, quae in ipso revolutae rotantur. Hic proprie et vertex dicitur eo
15 quod vertitur. Meridies autem vocata, vel quia ibi sol facit 3 medium diem quasi medidies, vel quia tunc purius micat aether. Merum enim purum dicitur. Sunt et alia septem climata 4 caeli, quasi septem lineae ab oriente in occidentem, sub quibus et mores hominum dispares atque animalia specialiter diversa
20 nascuntur, quae vocata sunt a locis quibusdam famosis; quorum primum est Merois, secundum Syene, tertium Catachoras, id est Africa, quartum Rhodus, quintum Hellespontus, sextum Mesopotum, septimum Borusthenes.

DE HEMISPHAERIIS. Hemisphaeria dimidia pars sphaerae XLIII

1 Facies caeli vel om. *K Phill.* 1831 (*non A*) 3 quam] quia *A* zona] sola *ABTV*: sole *Phill.* 1831: sulae *K*: solae *C* 4 hiemis
BK: yems *T* 5 Cardines cae. *A* 7 occ. est ubi *T* 8 occident *A*
9 qu. autem aust. *T* 10 noctibus] in occidentibus *K Phill.* 1831 (*non A*)
A) minoribus *K* (*non A*): maioribus (ai in ras.) *Phill.* 1831
autem om. *K Phill.* 1831 (*non A*) 11 dies *K Phill.* 1831 (*non A*)
12 mundus *K* (*non A*) 13 septemtrion *A*: septentrionalis *K Phill.* 1831
vocatur *K* (*non A*) qui *B*: quaeque *A* 14 eo quod vert. om.
K Phill. 1831 (*non A*) 15 vocatur quia *K*: vocatus qui *Phill.* 1831
16 diem om. *C* (*non A*) 17 enim] autem *K* (*non A*) parum d. *C*:
d. pu. *A* 19 specialia *K Phill.* 1831 (*non A*) 20 vocitata sunt
Cassiodorus: vocantur *K Phill.* 1831 (*non A*) 21 Merois] aeris *K*
Phill. 1831: erois *A* Syene] soynis *T*: soni *K Phill.* 1831: soinis *C*:
somis *B*: sonis *A* catagoras *K*: catacoras *B*: cathogoras *C*: catho-
coras *T* 23 mesopotum om. *K Phill.* 1831 (*non A*) brustenug
ABKT Phill. 1831: brutenus *C*

ISIDORI

est. Hemisphaerion supra terra est ea pars caeli quae a nobis tota videtur; Hemisphaerion sub terra est quae videri non potest, quam diu sub terra fuerit.

- XLIV DE QVINQVE CIRCVLIS CAELI. Zonae caeli quinque sunt, quarum distinctionibus quaedam partes temperie sua incoluntur, 5 quaedam inmanitate frigoris aut caloris inhabitabiles existunt. Quae ideo zonae vel circuli appellantur, eo quod in circumdu- 2 ctione sphaerae existunt. Quorum primus circulus ideo ἀρκτικός appellatur, eo quod intra eum Arctorum signa inclusa pro- spiciuntur. Secundus circulus, θερινός qui τροπικός dicitur, quia 10 in eo circulo sol Aquilonis finibus aestatem faciens ultra eum circulum non transit, sed statim revertitur; et inde τροπικός 3 appellatur. Tertius circulus ἡμερινός, qui a Latinis ideo aequino- ctialis appellatur, eo quod sol, cum ad eum orbem pervenerit, aequinoctium facit. Ἡμερινός enim Latine dies dicitur atque 15 nox, quo circulo dimidia sphaerae pars constituta respicitur. Quartus autem circulus ἀνταρκτικός vocatus eo quod contrarius 4 sit circulo, quem ἀρκτικόν nominamus. Quintus circulus χειμε- ρινός τροπικός, qui a Latinis hiemalis sive brumalis appellatur, ideo quia sol cum ad eum circulum pervenerit, hiemem his, 20 qui ad Aquilonem sunt, facit, et aestatem his, qui in Austri partibus conmorantur.

XLV DE ZODIACO CIRCULO. Zodiacus [autem] circulus [est], qui ex linearum quinque angulis, [et] ex una linea constat.

XLVI DE CANDIDO CIRCULO. Lacteus circulus via est, quae in 25 sphaera videtur, a candore dicta, quia alba est. Quam aliqui

1 est (prius) om. K terra KT: terras BC 3 fuerit] est 7
 XLV (cf. XIII. vi) 5 includuntur C¹ 7 id. sonum circ. KC¹
 9 arctorum (-rt-) BC: arcturi KT 10 ex eo terinos tropicos B¹T:
 terinus (-nos C) qui tropicus C¹K 11 circulo] circuiens BC fort. recte:
 circuens K faciens] facit et BCK fort. recte 13 ἡμ.] emerinus (mer.)
 A Col.: him. C: imerinos T: intrinsecus B: isimerinos (i.e. ἱσημερινός)
 K fort. recte 14 appellatur] est dictus K Phill. 1831 (non A)
 17 qu. autem circ. A ἀντ. . . . (§ 4) Quintus circulus om. KL Phill.¹
 1831 C¹ 19 quia latini T 20 circulum] locum in ras. T 21 fac.
 aes. autem B ad austri partes B 23 autem hab. ABU: om.
 CKMT Phill. 1831 est hab. ABTU: om. CKM Phill. 1831 24 et
 hab. K: om. BC¹TUM Phill. 1831 25 vias sunt C¹ 26 quam] quia K
 aliquid dicuntur C¹

dicunt viam esse qua circuit sol, et ex splendoris ipsius transitu ita lucere.

DE MAGNITVDINE SOLIS. Magnitudo solis fortior terrae XLVII est, unde et eodem momento, quum oritur, et orienti simul et 5 occidenti aequaliter apparet. Quod vero tamquam cubitalis nobis videtur, considerare oportet quantum sol distat a terris, quae longitudo facit ut parvus videatur a nobis.

DE MAGNITVDINE LVNAE. Magnitudo quoque lunae minor XLVIII fertur esse quam solis. Nam dum sol superior sit a luna, et 10 tamen a nobis maior quam luna videtur, iam si prope nos accessisset, multo maior quam luna conspiceretur. Sicut autem sol fortior est terrae, ita terra fortior [est] lunae per aliquam quantitatem.

DE NATVRA SOLIS. Sol dum igneus sit, prae nimio motu XLIX 15 conversionis suae amplius incalescit. Cuius ignem dicunt philosophi aqua nutriri, et e contrario elemento virtutem luminis et caloris accipere. Vnde videmus eum saepius madidum atque rorantem.

DE CVRSV SOLIS. Solem per se ipsum moveri, non cum L 20 mundo verti. Nam si fixus caelo maneret, omnes dies et noctes aequales existerent; sed quoniam alio loco cras occasurum, alio occidisse hesterno videmus, apparet eum per se ipsum moveri, non cum mundo verti. Spatiis enim inaequalibus orbis annuos conficit propter temporum mutationes. Oriens diem facit, 25 occidens noctem inducit. Nam vadens longius ad meridiem 2

1 qua] quae K: que C¹ splendoribus K Phill. 1831: his splendoribus C¹ 3 est terrae K Phill. 1831 C¹ (non A) 4 quum oritur et om. K Phill. 1831 (non A): oritur et om. C¹ 6 nobis om. K Phill. 1831 C¹ (non A) quantum ABT: quum (i. e. quoniam) K: quum (i. e. quoniam) C¹: quam Phill.¹ 1831 sol om. K Phill. 1831 C¹ 8 quoque om. K Phill. 1831 C (non A) 9 solis] sol TC¹ dum ABT: cum CK et om. K Phill. 1831 C 10 tamen] non A iam BT: nam KC¹ nos BT: nobis KC 11 autem om. KC¹ 12 est om. B¹ terrae BT: terra ACK ita fort. (om. terra) C: ita et t. fort. B est hab. CK: om. ABT lunae BT: luna ACK 17 atque BT: ac CK 18 rotantem C 19 se om. C¹ 21 quoniam BT: cum CK 22 occidisse om. CK esterno K: externo BCT eum] enim B 24 conficeret C¹ oriens . . . inducit om. T (non V Col.) 25 vadendo longe a (corr. ad) meridiem C

hiemem facit, ut hibernis humoribus ac pruinis terra pinguescat. Accedens propius ad septentrionem aestatem reddit, ut fruges maturitate durentur, et quae sunt in humidis incocta, fervefacta mitescant.

- LI DE EFFECTV SOLIS.** Sol oriens diem facit, occidens noctem ⁵ inducit; nam dies est sol super terras, nox est sol sub terras. Ex ipso enim sunt horae: ex ipso dies, cum ascenderit: ex ipso etiam nox, cum occiderit: ex ipso menses et anni numerantur; ex ipso vicissitudines temporum fiunt. Quando autem per meridiem currit, vicinior terrae est; quando vero iuxta ¹⁰ septentrionem, sublimis attollitur. [Cui ideo Deus diversa cursus instituit loca et tempora, ne, dum semper in isdem moraretur locis, cottidiano vapore eius consumeret; sed ut Clemens ait: 'Cursus diversos accipit, quibus aeris temperies pro ratione temporum dispensatur, et ordo vicissitudinum permutationumque servatur. Nam dum ad superiora conscenderit, ver temperat: ubi ad summum venerit, aestivos accendit calores: decedens rursus autumnii temperiem reddit. Vbi vero ad inferiorem redit circulum, ex glaciali conpage caeli rigorem nobis hiberni frigoris derelinquit.'] (*sequitur figura circularis,* ²⁰ *quae in medio habet medium [est] mundi, circa autem stationes solis sic inscriptas: hic ortus solis in natale Domini; sexta hora diei; occasus in natale Domini; occasus in aequinoctio; occasus solis in natale Iohannis; semper media nox; ortus solis in natale Iohannis; hic ortus solis in aequinoctio.)* ²⁵
- LII DE ITINERE SOLIS.** Sol oriens per meridiem iter habet. Qui postquam ad occasum venerit et Oceano se tinxerit,

1 et C¹ hiberni CKL humoribus ABCT: geloribus KL 2 pro-
 prius codd. statem B reddat C¹ 6 supra B sub terra K
 7 enim om. T asc. et ex C 8 ip. enim m. T enum. K 11 cui
 ideo . . . derel. (Isid. Nat. 17, 3) hab. CHKM Phill. 1831: om. B¹DTU
 diversos codd. 12 constituit H isdem oraretur C¹: his demoraretur
 KM Phill. 1831: hisdem moraretur H 15 post rationem t. dispensatum
 C vicissitudinem C¹ 16 servatur] accepit (-cip-) CK: accipitur H
 ad om. C¹ (non H) ascenderit H 17 ubi autem ad sumum caeli ve.
 H 20 hiberni CH: hiemis K figuram om. CT (non A) 21 est
 om. K (non A) 27 ad occ. ven. om. C¹ tinxerit BDT Mon. Rem.²
 trinxerit U: inmerserit CG²K Phill. 1831: inex (seq. spat.) A: intinxerit
 G¹ Rem.¹

per incognitas sub terra vias vadit et rursus ad orientem recurrit.

DE LVMINE LVNAE. Lunam quidam philosophi dicunt LIII proprium lumen habere, globique eius unam partem esse lucifluam, aliam vero obscuram, [ita : (*sequitur figura*)] et paulatim se vertendo diversas formas efficere. Alii e contra aiunt lunam non suum lumen habere, sed solis radiis inluminari. Vnde et eclipsim patitur, si inter ipsam et solem umbra terrae interveniat. [Sol enim illi loco superior est. Hinc evenit ut, quando sub illo est, parte superiore luceat, inferiore vero, quam habet ad terras, obscura sit.]

DE FORMIS LVNAE. Prima figura lunae bicornis est, ita LIV (*sequitur figura*). Secunda sectilis [habet, ita] (*seq. figura*). Tertia dimidia [habet ita] (*seq. figura*). Quarta plena [ita] (*seq. figura*). Quinta iterum dimidia [ex maiore] [ita] (*seq. figura*). Sexta iterum sectilis [ita] (*seq. figura*). Septima bicornis [ita] (*seq. figura*). Septima autem semis et vicesima secunda semis in suo orbe mediae sunt (*seq. figura*). Ceterae [autem] pro portione sunt.

DE INTERLVNIO LVNAE. Interlunium lunae est tempus LV illud inter deficientem et nascentem lunam. Est autem trigesima dies, quo luna non lucet. Quae ideo tunc videri non potest, quia soli coniuncta obscuratur; sed eodem momento renascens paulatim ab eo recedendo videtur.

1 terras *K Phill.* 183r 3 quidam *CKT Phill.* 183r: quidem *AB*
 4 esse] est est *C*¹ 5 figuram hab. *A* (post ita) *K* (ante hinc evenit, § 2):
om. *BCT* pau. revertendo *C*¹ 6 e contra *BT*: e contrario *K*:
 contrario *C* 8 ecl. si intus pat. *C*¹ interveniat] se interponat *TV*
 9 sol . . . sit (*Isid. Nat.* 18, 3) hab. *CHK*: *om.* *B*¹*T*: sol enim . . . est bis
*scripsit K*¹ illi] illo *C* 13 habet ita hab. *ACK*: *om.* *BTU*
 14 media *K* (non *C*) habet ita hab. *CK*: *om.* *BTU* ita hab.
CK: *om.* *BTU* 15 demedia *K* ex maiore hab. *ABTU*: *om.*
CK ita hab. *CK*: *om.* *BTU* 16 ita hab. *CK*: *om.* *BTU*
 ita hab. *CK*: *om.* *BTU* 17 autem *ABCK*: iterum *TU* semis
 . . . secunda *om.* *T*: et duodecima *U* semis *om.* *U* 18 sui *B*
 orbe *TUB*: ordine *CK* autem hab. *CK*: *om.* *TUB* propor-
 tionales *U*: portiones *T*: proportiones *B*: praepositiones *C* 20 est
 (*prius*) *om.* *C*¹ 21 autem *BT*: enim *CK* 22 quo *BKT*: qua *C*
 ideo nec vid. pot. *C* 23 eodem *ABT*: dinuo de *K*: denuo de *Phill.*
 183r: ideo de *C*¹

- LVI DE CVRSV LVNAE. Luna amissi ac recepti luminis vicibus menstrua spatia moderat. Quae ideo obliquo incedit cursu et non recto, ut sol, scilicet ne incidat in centrum terrae et frequenter patiatur eclipsim. Vicinus est enim eius circulus terrae. Crescens autem orientem cornibus spectat, decrescens occidentem: merito, quia occasura et amissura est lumen.
- LVII DE VICINITATE LVNAE AD TERRAS. Luna vicinior est terris quam sol. Inde et breviori orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter, quod sol in diebus trecentis sexaginta quinque peragit, ista per triginta dies percurrit. Vnde et antiqui menses in luna, annos autem in solis cursum posuerunt.
- LVIII DE ECLIPSI SOLIS. Eclipsis solis est, quotiens luna trigesima ad eandem lineam, qua sol vehitur, pervenit, eique se obiiiciens solem obscurat. Nam deficere nobis sol videtur, dum illi orbis lunae opponitur.
- LIX DE ECLIPSI LVNAE. Eclipsis lunae est, quotiens in umbram terrae luna incurrit. Non enim suum lumen habere, sed a sole inluminari putatur, unde et defectum patitur si inter ipsam et solem umbra terrae interveniat. Patitur autem hoc quinta decima luna eo usque, quam diu centrum atque umbram obstantis terrae exeat videatque solem, vel a sole videatur.
- LX DE DIFFERENTIA STELLARVM, SIDERVM, ET ASTRORV. Stellae et sidera et astra inter se differunt. Nam stella est quaelibet singularis. Sidera vero sunt stellis plurimis facta, ut Hyades, Pleiades. Astra autem stellae grandes, ut Orion, Bootes. Sed haec nomina scriptores confundunt, et astra pro stellis et stellas pro sideribus ponunt.

2 mens. in centrum spa. C¹K moderat AB¹TU: moderata K: moderatur C quae ideo . . . centrum om. C¹KL *Phill.* 1831 obl. inc. cu. et non rec. BDTU: non recto incedat cursu A 4 patitur C¹K enim est A: enim C¹K 5 autem ABT: que K: quae C¹ spectat K: expectat BCT 7 vic. est ter. T ante corr. 8 unde AT brevior ABC 9 sol ante iter T: post quinque B 10 praecurrit T 11 annos ABT: non K: nona C¹ 12 lu. tr. ABT: tr. lu. CK 13 qua] que T s. v.] solvitur C¹ 14 solem om. T dum illi om. C¹ 16 est ABT: om. C¹: fit K 17 occurrit K (non C) sed a so. inl. om. T 19 autem ABT: enim CK quarta CK 20 co] et C umbra obstanti K 21 vel] ve K 24 ut om. CK 25 au. sunt st. T (non V) 27 stellas] stellis B: stillis K: stella C

ETYMOLOGIARVM LIB. III. lvi-lxvi

DE LVMINE STELLARVM. Stellas non habere proprium LXI
lumen, sed a sole inluminari dicuntur, sicut et luna.

DE STELLARVM SITV. Stellae immobiles sunt et cum caelo LXII
fixae perpetuo motu feruntur, neque cadunt per diem, sed solis
5 splendore obscurantur.

DE STELLARVM CVRSV. Sidera aut feruntur, aut moventur. LXIII
Feruntur, quae caelo fixa sunt et cum caelo volvuntur. Moventur
vero quaedam [sicut] planetae, id est erraticae, quae cursus suos
vagos certa tamen definitione conficiunt.

10 DE VARIO CVRSV STELLARVM. Stellae pro eo, quod per LXIV
diversos orbis caelestium planetarum feruntur, quaedam cele-
rius exortae serius occidunt: quaedam tardius exortae citius
ad occasum perveniunt: aliae pariter oriuntur et non simul
occidunt: omnes autem suo tempore ad cursum proprium re-
15 vertuntur.

DE STELLARVM INTERVALLIS. Stellae inter se diversis inter- LXV
vallis distant a terra, propterea dispari claritate magis minusve
nostris oculis apparent. Nam multae maiores sunt his quas
videmus conspicuas, sed longius positae parvae videntur a nobis.

20 DE CIRCVLARI NVMERO STELLARVM. Numerus circularis LXVI
stellarum est, per quod cognosci dicitur in quanto tempore
circulum suum unaquaeque stella percurrat, sive per longitu-
dinem, sive per latitudinem. Nam Luna totannis fertur explere 2
circulum suum, Mercurius annis xx, Lucifer annis ix, Sol annis
25 XIX, Vesper [annis] xv, Phaethon annis xii, Saturnus [annis]
xxx. Quibus peractis ad reversionem circuli sui isdem signis
et partibus revertuntur. Qaedam sidera radiis solis praepedita 3
anomala fiunt, aut retrograda, aut stationaria, iuxta quod et
poeta meminit dicens (Lucan. 10, 201):

4 feruntur T	8 sicut T: s̄ (i.e. sunt) B: om. CK: fort. scilicet
terradyce K	9 vagos om. T c. t.] certamen B ¹ : certam C ¹
conficiuntur B	10 que C ¹ per om. T 12 cito CK (non A)
13 alia CK	17 a terra om. C ¹ K (non A) minusve] minus suae C ¹
19 positas (corr. -ta) minores vid. C	21 est om. C ¹ K per quod B:
per quid T: per quem CHK	cognosci dicitur BHT: cognoscitur
(-nus-) CK	22 seu . . . seu CK 23 totannis] quotannis B ² : octo
an. dett.	25 annis hab. CK: om. BT Phaethontis (fere).codd.
saturni CK	annis hab. KT: om. BC 28 aut . . . aut] ad . . . ad C ¹

Sol tempora dividit aevi:
mutat nocte diem, radiisque potentibus astra
ire vetat, cursusque vagos ratione moratur.

LXVII DE STELLIS PLANETIS. Quaedam stellae ideo planetae dicuntur, id est errantes, quia per totum mundum vario motu 5
discurrunt. Vnde pro eo, quod errant, retrograda dicuntur, vel anomala efficiuntur, id est, quando particulas addunt et detrahunt. Ceterum quando tantum detrahunt, retrograda dicuntur; stationem autem faciunt, quando stant.

LXVIII DE PRAECEDENTIA ET ANTEGRADATIONE STELLARVM. Praecedentia vel antegradatio stellarum est, dum stella motum suum agere videtur, et aliquid praeter consuetudinem praecedat.

LXIX DE REMOTIONE VEL RETROGRADATIONE STELLARVM. Remotio vel retrogradatio stellarum est, in quo stella, dum motum suum agat, simul et retrorsum moveri videtur. 15

LXX DE STATV STELLARVM. Status stellarum est, qua dum stella semper movetur, tamen in aliquibus locis stare videntur.

LXXI DE NOMINIBVS STELLARVM, QVIBVS EX CAVSIS NOMINA ACCEPERVNT. Sol appellatus eo quod solus appareat, obscuratis 2
fulgore suo cunctis sideribus. Luna dicta quasi Lucina, ablata 20
media syllaba. De qua Vergilius (Ecl. 4, 10):

Casta fave Lucina.

Sumpsit autem nomen per derivationem a solis luce, eo quod 3
ab eo lumen accipiat, acceptum reddat. Stellae dictae a stando, 25
quia fixae stant semper in caelo nec cadunt. Nam quod 25
videmus [e] caelo stellas quasi labi, non sunt stellae, sed igniculi
ab aethere lapsi; qui fiunt, dum ventus altiora petens aethereum

1 dividit . . . diem *om.* *CKM* 2 noctem diem *T*: noctem *B*
5 motu *BT*: modo *CK* : 6 retr. dic.] retrogradantur *BT*: retrograta
dicunt *K* 7 anomala *C* 8 retrogra *C* 9 rationem *C* autem *om.*
*C*¹*K* (*non A*) 11 motum *BT*: cursum *CK* suum *K*: consuetum
T: suum consuetum *BC* 12 videatur *C* 14 stellarum *om.* *CK*
dum *om.* *T* modum *BC* 15 agit *B* 16 qua *T*: qui *K*: quae *C*¹:
quia *B* 17 stellas *K* movetur (*mob-*) *BT*: moveri (*mob-*) videtur
*C*¹*K* videtur *B* 19 eo] et *T* 24 ab ipso lu. *K* (*non A*)
acceptum reddat *om.* *K* (*non A*) 25 quia *ABT*: quod *K*: eo quod *C*
stant *ABT*: sint *CK* 26 e (*ae*) *hab.* *BT*: *om.* *ACK* 27 aethere]
vestere *C*¹ ventus *om.* *K* (*non A*)

ignem secum trahit, qui tractu suo imitatur stellas cadentes. Nam stellae cadere non possunt: immobiles enim, ut praedictum est, sunt, et cum caelo fixae feruntur. Sidera dicta, quod ea 4 navigantes considerando dirigunt ad cursum consilium, ne fallacibus undis aut ventis alibi deducantur. Quaedam autem stellae idcirco signa dicuntur, quia ea nautae observant in gubernandis remigiis, contemplantes aciem fulgoremque eorum, quibus rebus status caeli futurus ostenditur. Sed et omnes homines ea 5 intendunt ad praevidendas aeris qualitates per aestatem et hienem vernalemque temperiem. Ortu enim vel occasu suo certis stationibus temporum qualitatem significant. Signorum 6 primus Arcton, qui in axe fixus septem stellis in se revolutis rotatur. Nomen est Graecum, quod Latine dicitur ursa; quae quia in modum plaustris vertitur, nostri eam Septentrionem dixerunt. Triones enim proprie sunt boves aratorii, dicti eo quod 7 terram terant, quasi teriones. Septentriones autem non occidere axis vicinitas facit, quia in eo sunt. Arctophylax dictus, quod 8 Arcton, id est Helicem Vrsam, sequitur. Eundem et Booten dixerunt, eo quod plastro haeret: signum multis spectabile 20 stellis, inter quas Arcturus est. Arcturus sidus est post caudam 9 maioris ursae posita in signo Bootae. Vnde Arcturus dictus est, quasi ἀρκτου οὐρά, quia Bootis praecordiis conlocata est. Oritur autem autumnali tempore. Orion austro ante Tauri 10 vestigia fulget, et dictus Orion ab urina, id est ab inundatione

1 secum ignem *K* (*non A*) tactu *K* (*non A*) suo imitatur] solvitur
K: suo solvitur *C*¹ (*non A*) 2 stillae cad. *K* sunt ut pr. est *T*:
 ut praediximus sunt *K* (*non A*) 3 cum *om.* *CK* (*non A*) nav. ea
CK (*non A*) 4 cons. iter dirigunt *KC* (-gant) 7 earum *K*. 8 ost.
 fut. *CK* (*non A*) et *om.* *CK* 9 praevidendum *K*: praevidas *C*¹
 qualitatem *K* qu. significant prestantem et iemen vern. *T* 10 vernali-
 que temperiae *K* suo vel occ. *CK* 11 qualitate *K*: -tes *B* 12 axem
 fixas *K* fort. -tus 13 quae *C*¹ quae quia *ABT*: quique *K*: quae-
 que *C*¹ 14 nostri] nomini *C*¹ 15 aratorii *C*¹: arcturi *K* (*non A*)
 17 vicinitate *C*¹ dictus *BT*²: dicitus *T*¹: dicitur *CK* 18 lincem
*C*¹*K* eundem] unde *T*: eadem *C*¹ 19 plaustris *K* haberet *C*¹*K*
 spectabiles *C*¹ 20 inter] in *C*¹ Arcturus (*alt.*) *om.* *C*¹*K* situs *C*¹
 21 unde et arct. *CK* dictus est *T*: dicta est *AB*: dicitur *CK* 22 pr.
 socia conl. *K* 23 au. arcturus au. *AB* austro *scripsi*: austrum *C*¹:
 austro *K*: austri *BT*: astrum *deff.* 24 inivatione *C*¹

aquarum. Tempore enim hiemis obortus mare et terras aquis
 11 ac tempestatibus turbat. Hunc Latini Iugulam vocant, quod
 sit armatus, ut gladius, et stellarum luce terribilis atque claris-
 simus; in quo si haec fulgent omnia, serenitas portenditur, si
 12 obscuratur his acies, tempestas cernitur imminere. Hyades 5
 dictae ἀπὸ τοῦ ὕειν, id est a suco et pluviis. Nam pluviae Graece
 ὑετός dicitur. Ortu quippe suo efficiunt pluvias. Vnde et eas
 Latini suculas appellaverunt, quia, quando nascuntur, pluviarum
 signa monstrantur. De quibus Vergilius (Aen. I, 744):

Arcturum pluviasque Hyadas.

10

Sunt autem septem in fronte Tauri, et oriuntur tempore vernali.

- 13 Pliades a pluralitate dictae, quia pluralitatem Graeci ἀπὸ τοῦ
 πλείστον appellant. Sunt enim stellae septem ante genua Tauri;
 ex quibus sex videntur, nam latet una. Has Latini Vergilias
 dicunt a temporis significatione, quod est ver, quando ex- 15
 riuntur. Nam occasu suo hiemem, ortu aestatem, primaeque
 14 navigationis tempus ostendunt. Canicula stella, quae et Sirius
 dicitur, aestivis mensibus in medio centro caeli est: et dum sol
 ad eam ascenderit, coniuncta cum sole duplicatur calor ipsius,
 et dissolvuntur corpora et vaporantur. Vnde et ex ipsa stella 20
 dies caniculares dicuntur, quando et molestae sunt purgationes.
 15 Canis autem vocatur propter quod corpora morbo afficiat, vel
 propter flammae candorem, quod eiusmodi sit ut prae ceteris
 lucere videatur. Itaque quo magis eam cognoscerent, Sirion
 16 appellasse. Cometes stella est dicta eo quod comas luminis ex 25
 se fundat. Quod genus sideris quando apparuerit, aut pesti-
 17 lentiam, aut famem, aut bella significat. Cometae autem Latine

1 abortus C¹ aquasque temp. K: aquasquetemp. C¹ 4 haec
 fulgeant B: effulgent T serena CK si obsc. his BT: obscuratis
 his C¹K 5 tempestate C¹: tempestatis T² 6 ἀπὸ τοῦ ὕειν om.
 C¹K et a pl. CK nam pluvia K 7 dicitur KT: dicuntur BC
 8 siculas T pluvia sig. C¹ 12 a] ad K quia] qua T app.
 d. τ. κ. CK 13 ianuam C¹K 15 quod est quando C¹: quod vere B
 oriuntur CK 16 que om. C¹K 17 st. est quae K 18 caeli est]
 celesti T dum] cum K 19 conscenderit C calore B 20 ex
 om. T 21 dicitur C¹: om. T 22 mor. cor. CK (non A) vel CK:
 sive B: aut T: Sirius Arrv. 23 quod eiusmodi sit BT: quod eiusmodi
 A: quem emittit CK 24 eam] et C¹ 25 dicta om. CK (non A)

crinitae appellantur, quia in modum crinium flammam spargunt ;
 quas Stoici dicunt esse ultra triginta, quarum nomina et effectus
 quidam Astrologi scripserunt. Lucifer dictus eo quod inter 18
 omnia sidera plus lucem ferat ; est autem unus ex planetis.

5 Hic proprie et iubar dicitur eo quod iubar lucis effundat, sed
 et splendor solis ac lunae et stellarum iubar vocatur, quod in mo-
 dum iubar radii ipsorum extendantur. Vesperus stella [est] occi- 19
 dentalis, quam cognominatam perhibent ab Hespero Hispaniae
 rege. Est autem et ipsa ex quinque stellis planetis, noctem du-
 10 cens et solem sequens. Fertur autem quod haec stella oriens luci-
 ferum, occidens vesperum facit. De qua Statius (Theb. 6, 241):

Et alterno dependitur unus in ortu.

Planetae stellae sunt quae non sunt fixae in caelo, ut reliquae, 20
 sed in aere feruntur. Dictae autem planetae ἀπὸ τῆς πλάνης, id
 15 est ab errore. Nam interdum in austrum, interdum in septen-
 trionem, plerumque contra mundum, nonnumquam cum mundo
 feruntur. Quarum nomina Graeca sunt Phaethon, Phaenon,
 Pyrion, Hesperus, Stilbon. Has Romani nominibus deorum 21
 suorum, id est Iovis, Saturni, Martis, Veneris, atque Mercurii
 20 sacraverunt. Decepti enim et decipere volentes in eorum adula-
 tionem, qui sibi aliquid secundum amorem praestitissent, sidera
 ostendebant in caelo, dicentes quod Iovis esset illud sidus et
 illud Mercurii: et concepta est opinio vanitatis. Hanc opinio-
 nem erroris diabolus confirmavit, Christus evertit. Iam vero 22
 25 illa, quae ab ipsis gentilibus signa dicuntur, in quibus et animan-
 tium imago de stellis formatur, ut Arcton, [ut] Aries, Taurus,
 Libra et huiusmodi alia ; hi, qui sidera perviderunt, in nume-

2 et om. T 3 quidem K 4 lucem ferat ABT: lucis habeat K:
 lucis habet C est . . . proprie om. CK (non A) 5 et (prim.) om.
 B (non A) effundit B¹ 6 vocatur BT in om. C¹K 7 iubar T
 extenduntur B est hab. CK; om. BT 8 ab espere C¹: ave-
 sperae K: avespero BT 9 autem BT: om. C¹: enim K 10 solem]
 noctem T haec om. T 11 de quo K 12 -perd- B: -prend- Stat.
 15 in aus. . . ple. om. C¹ 17 phenonta BCT: fenonta K 18 phiriona
 BCT: firiona K nom.] in omnibus C¹ 19 atque BT: et CK
 21 sibi] in T secus C¹ 22 quod om. T 23 unitatis C¹ hanc] ac T
 24 formavit K: formabit C¹ 26 ut hab. BT: om. CK 27 eius
 modi T praeviderunt K

rum stellarum speciem corporis superstitiosa vanitate permoti
 23 fixerunt, ex causis quibusdam deorum suorum et imagines
 ut Librae, mediam mundi lineam tradunt, propter Ammonem
 Iovem ideo vocaverunt, in cuius capite, qui simulacra faciunt, 5
 24 arietis cornua fingunt. Quod signum gentiles ideo inter signa
 primum constituerunt, quia in Martio mense, qui est anni prin-
 cipium, solem in eo signo cursum suum agere dicunt. Sed et
 Taurum inter sidera conlocant, et ipsum in honorem Iovis, eo
 quod in bovem sit fabulose conversus, quando Europam trans- 10
 25 vexit. Castorem quoque et Pollucem post mortem inter notis-
 26 sima sidera constituere: quod signum Gemini dicunt. Cancrum
 quoque inde dixerunt, eo quod cum ad id signum mense Iunio
 sol venerit, retrograditur in modum cancri, brevioresque dies
 facit. Hoc enim animal incertam habet primam partem, deni- 15
 que ad utramque partem gressum dirigit, ita ut prior pars sit
 27 posterior et posterior prior. Leonem in Graecia ingentem Her-
 cules occidit, et propter virtutem suam hunc inter duodecim
 signa constituit. Hoc signum sol cum attigerit, nimium calorem
 28 mundo reddit, et annuos flatus Etesias facit. Virginis etiam 20
 signum idcirco intra astra conlocaverunt, propter quod isdem
 diebus, in quibus per eum sol decurrit, terra exusta solis ardore
 29 nihil pariat. Est enim hoc tempus canicularium dierum. Libram
 autem vocaverunt ab aequalitate mensis ipsius, quia VIII kal.
 Octobres sol per illud signum currens aequinoctium facit. Vnde 25
 et Lucanus (4, 58):

Ad iustae pondera librae.

2 ex] et C ¹ K	deorum suorum suorum imagines T	3 confirman-
tes T	sig. iobi cui T	4 ut lib. BC: et lib. KT
iohis C ¹ :	proptere amore is K	8 solem om. C ¹ K
om. B	suum om. T	10 qu. et europ. T
constituerunt BT	geminum C ¹ K	12 consti-
ad eum BT	iulio sol dum ve. T	13 inde om. B
hi C ¹	16 dirigat C ¹	14 breviterque C ¹ K
C ¹	18 hunc] inc T	15 hoc]
et vestias C ¹	21 hisdem BCT: his K	20 annos K: annus
exhausta B	24 qui ab C ¹ K	22 exausta K:
signum aequinoctii C ¹ K (non A)	25 sol per] super T	currens
	27 pondere T	

Scorpium quoque et Sagittarium propter fulgura mensis ipsius 30
 appellaverunt. Sagittarius vir equinis cruribus deformatus, cuius
 sagittam et arcum adiungunt, ut ex eo mensis ipsius fulmina
 demonstrarentur. Vnde et sagittarius est vocatus. Capricorni 31
 5 figuram ideo inter sidera finxerunt, propter capr[e]am Iovis nutri-
 cem; cuius posteriorem partem corporis in effigiem piscis ideo
 formaverunt, ut pluvias eiusdem temporis designarent, quas
 solet idem mensis plerumque in extremis habere. Porro Aqua- 32
 rium et Piscem ab imbribus temporum vocaverunt, quod hieme,
 10 quando in his signis sol vehitur, maiores pluviae profunduntur.
 Et miranda dementia gentilium, qui non solum pisces, sed
 etiam arietes et hircos et tauros, ursas et canes et caneros et
 scorpiones in caelum transtulerunt. Nam et aquilam et cignum
 propter Iovis fabulas inter caeli astra eius memoriae causa
 15 conlocaverunt. Perseum quoque et uxorem eius Andromedam, 33
 posteaquam sunt mortui, in caelum receptos esse crediderunt;
 ita ut imagines eorum stellis designarent, eorumque appellare
 nominibus non erubescerent. Aurigam etiam Erichthonium in 34
 caeli astra conlocaverunt, propter quod vidissent eum primum
 20 quadrigas iunxisse. Mirati sunt enim ingenium eius ad imita-
 tionem Solis accessisse, et propter hoc nomen eius post mortem
 inter sidera posuerunt. Sic Callisto, Lycaonis regis filia, dum 35
 a Iove compressa et fabulose a Iunone in ursae fuisset speciem
 versa, quae Graece ἀρκτος appellatur, post interfectionem ipsius
 25 nomen eius Iovis cum filio in stellis Septentrionalibus transtulit,
 camque Arcton, filium autem eius Arctophylax appellavit. Sic 36

1 Scorpionum T prae fulgore C¹K (non A) ipsum T 2 defor-
 matur CK: formatus T 3 adiungunt] decurrunt T 4 ipsius om.
 C¹K (non A) fulmine C¹ 4 demonstrantur AB 5 fixerunt C
 6 figiem T 7 deformaverunt C temporibus C quem so. isdem
 (hi-) C¹K 8 in om. C¹K 9 pisces C yema T 10 in hisdem
 signis T: insignis A sol vehitur A: sol vertitur BDHT: sol veitur
 corr. solvitur K: solvitur C¹ perfunduntur C¹ 13 nam aq. CK
 14 Io. pr. C (non DH) K ei. mem. cau. om. C¹K (non A) 15 locaverunt
 C¹ Perseum] per eum T 16 postquam C¹K 17 eorum appellarent
 C¹ 19 conlocarent C¹K 20 quadricam K ad] ut aut C¹
 23 comprehessa T fabulose om. C¹ arse C¹ fu. sp. ver.
 ABT: sp. fu. versam (-sa) CK 24 gr. arcton dicitur C¹K 25 eius
 om. C¹K 26 arct. fil. au. eius om. T filio C¹

Lyra pro Mercurio in caelum locata; sic Centaurus Chiron, propter quod nutrierit Aesculapium et Achillem, inter astra
 37 dinumeratus est. Sed quolibet modo superstitionis haec ab hominibus nuncupentur, sunt tamen sidera quae Deus in mundi principio condidit, ac certo motu distinguere tempora ordinavit. 5
 38 Horum igitur signorum observationes, vel geneses, vel cetera superstitiosa, quae se ad cognitionem siderum coniungunt, id est ad notitiam fatorum, et fidei nostrae sine dubitatione contraria sunt, sic ignorari debent a Christianis, ut nec scripta esse
 39 videantur. Sed nonnulli siderum pulcritudine et claritate per- 10 lecti in lapsus stellarum caecatis mentibus conruerunt, ita ut per subputationes noxias, quae mathesis dicitur, eventus rerum praescire posse conentur: quos non solum Christianae religionis doctores, sed etiam gentilium Plato, Aristoteles, atque alii rerum
 40 veritate conmoti concordi sententia damnaverunt, dicentes con- 15 fusionem rerum potius de tali persuasione generari. Nam sicut genus humanum ad varios actus nascendi necessitate premerentur, cur aut laudem mereantur boni aut mali legum percipiant ultionem? Et quamvis ipsi non fuerint caelesti sapientiae dediti, veritatis tamen testimonio errores eorum merito percu- 20
 41 lerunt. Ordo autem iste septem saecularium disciplinarum ideo a Philosophis usque ad astra perductus est, scilicet ut animos saeculari sapientia implicatos a terrenis rebus abducerent, et in superna contemplatione conlocarent.

1 pro] post C¹ 2 inter] in K 3 quolibet T 4 nuncupantur ACK 5 ac certo motu ABT: hec (haec C¹) ergo motu (-ta C¹) certo C¹K tempore C¹ 6 geneses ABT: generes C¹: genera K vel ce. sup.] vel ceteras res superstitiosas C¹: et ctas (ctas m. 2) res supraestitiosas K 7 se om. C¹ cognitionem] coiunctionem K: iunctionem C¹ 9 debet K a om. T nec] ne K 11 lapsu BK: laudem C cecati T 12 per om. C¹K dicuntur K eventum K 13 nescire T: praecipere C conantur C¹ 14 aristotelesque (-lique K) CK 15 varietate T concordi] cordis C¹ 16 sicut] si C² (non DH): sicut dicunt T (Ipro si, ut dicunt) 17 genus (gens C¹) hominum CK var. hiactos T premitur T: promoverentur (-mob-) C¹K 18 cur autem C¹ percipiunt T 22 perductus est] pervenit T 23 adducerent T: abduceret BC: abducat K 24 conlocaret ABC: attollat K Phill. 1831

LIBER IV

DE MEDICINA

DE MEDICINA. Medicina est quae corporis vel tuetur vel 1
restaurat salutem: cuius materia versatur in morbis et vulne-
ribus. Ad hanc itaque pertinent non ea tantum quae ars eorum 2
exhibet, qui proprie Medici nominantur, sed etiam cibus et
5 potus, tegmen et tegumen. Defensio denique omnis atque
munitio, qua [sanum] nostrum corpus adversus externos ictus
casusque servatur.

DE NOMINE EIVS. Nomen autem Medicinae a modo, II
id est temperamento, inpositum aestimatur, ut non satis, sed
10 paulatim adhibeatur. Nam in multo contristatur natura, medio-
criter autem gaudet. Vnde et qui pigmenta et antidota satis
vel assidue biberint, vexantur. Inmoderatio enim omnis non
salutem, sed periculum affert.

DE INVENTORIBVS MEDICINAE. Medicinae autem artis III
15 auctor ac repertor apud Graecos perhibetur Apollo. Hanc
filius eius Aesculapius laude vel opere ampliavit. Sed postquam 2
fulminis ictu Aesculapius interiit, interdicta fertur medendi cura;
et ars simul cum auctore defecit, latuitque per annos pene
quingentos usque ad tempus Artaxerxis regis Persarum. Tunc
20 eam revocavit in lucem Hippocrates Asclepio patre genitus in
insula Coe.

DE TRIBVS HAERESIBVS MEDICORVM. Hi itaque tres viri IV
totidem haereses invenerunt. Prima Methodica inventa est ab
Apolline, quae remedia sectatur et carmina. Secunda Empirica,

1 quae] vel *K* 2 moribus *C*¹ (*non DH*) vulnera *BCDT* (*non H*)
fort. in morbos et vulnera 5 tegmen et tegumen *T*: tigem et
tegumen *K*: tegmen et *H* (*non D*) 6 monitio (-cio) *HK* q. sanum
corpus nostrum *C*: q. nostrorum corpus *B*: q. sanum corpus *K*: q. no-
strum corpus *TD Vercellensis* 202: quantum corpus *H* 7 cursusque *K*
servetur *T* 9 est a temp. *C* ut... adhib. *om.* *T*¹ 10 in multum
BC natura *om.* *K* mediocri *B*¹ 13 effert *K* 15 ac repertor
(repp-) *BCDHT*: aut inventor *K* hac *C*¹: ac *T* 18 pene *om.* *T*:
ferc Vercellensis 202

id est experientissima, inventa est ab Aesculapio, quae non
 2 id est rationalis, inventa ab Hippocrate. Iste enim discussis
 aetatum, regionum, vel aegritudinum qualitibus, artis curam
 rationabiliter perscrutatus est, infirmitatum per quam causas
 5 ratione adhibita perscrutetur, [curam rationabiliter perscrutatus
 est]. Empirici enim experientiam solam sectantur: Logici ex-
 perientiae rationem adiungunt: Methodici nec elementorum
 rationem observant, nec tempora, nec aetates, nec causas, sed
 solas morborum substantias. 10

V DE QUATTVOR HVMORIBVS CORPORIS. Sanitas est integritas
 corporis et temperantia naturae ex calido et humido, quod est
 2 sanguis; unde et sanitas dicta est, quasi sanguinis status. Morbi
 generali vocabulo omnes passiones corporis continentur; quod
 inde veteres morbum nominaverunt, ut ipsa appellatione mortis
 15 vim, quae ex eo nascitur, demonstrarent. Inter sanitatem autem
 et morbum media est curatio, quae nisi morbo congruat, non
 3 perducit ad sanitatem. Morbi omnes ex quattuor nascuntur
 humoribus, id est ex sanguine et felle, melancholia et phlegmate.
 [Ex ipsis enim reguntur sani, ex ipsis laeduntur infirmi. Dum
 20 enim amplius extra cursum naturae creverint, aegritudines
 faciunt.] Sicut autem quattuor sunt elementa, sic et quattuor
 humores, et unusquisque humor suum elementum imitatur:
 sanguis aerem, cholera ignem, melancholia terram, phlegma
 aquam. Et sunt quattuor humores, sicut quattuor elementa, 25
 4 quae conservant corpora nostra. Sanguis ex Graeca etymologia
 vocabulum sumpsit, quod vegetetur et sustentetur et vivat.
 Choleram Graeci vocaverunt, quod unius diei spatio terminetur;
 unde et cholera, id est fellicula, nominata est, hoc est, fellis

1 experimentissima *BDHK*: experimentis simul *T* 3 His etenim *T*
 4 regionum *om. K* qualitibus *om. K* 5 prescrutatus *TUC*¹
 infirm. . . . perscr. est *om. BCDH* inf. p. q. c. *TUV*: p. q. c. inf. *K*
 6 prescrutetur *TU* curam rationabiliter prescrutatus est *hab. UV*:
om. KT (a n.l.) 9 nec causas *om. T* (sed solas *in ras.*) 14 quod]
 quo *Schwarz* 16 quae] quod *K* 20 ex ipsis . . . faciunt (*ex § 7*) *hab.*
BCDH: *om. KMTU* sa. et ex *C* 22 sic quat. *T* 25 et sunt] haec
 sunt *C* hum. sic. quat. *om. C* 27 qui viget et sustinet *K* 28 col.
 enim gr. *T* 29 hoc est] haec *K*

effusio. Graeci enim fel *χολήν* dicunt. Melancholia dicta eo 5
 quod sit ex nigri sanguinis faece admixta abundantia fellis.
 Graeci enim *μέλαν* nigrum vocant, fel autem *χολήν* appellant.
 Sanguis Latine vocatus quod suavis sit, unde et homines, quibus 6
 5 dominatur sanguis, dulces et blandi sunt. Phlegma autem dixe- 7
 runt quod sit frigida. Graeci enim rigorem *φλεγμονήν* appellant.
 Ex his quattuor humoribus reguntur sani, ex ipsis laeduntur
 infirmi. Dum enim amplius extra cursum naturae creverint,
 aegritudines faciunt. Ex sanguine autem et felle acutae passio-
 10 nes nascuntur, quas Graeci *ὀξεία* vocant. Ex phlegmate vero et
 melancholia veteres causae procedunt, quas Graeci *χρόνια* dicunt.

DE ACVTIS MORBIS. *Ὁξεία* est acutus morbus qui aut cito 11
 transit aut celerius interficit, ut pleurisis, phrenesis. *Ὁξύ* enim
 acutum apud Graecos et velocem significat. *Χρόνια* est prolixus
 15 corporis morbus qui multis temporibus remoratur, ut podagra,
 pthisis. *Χρόνος* enim apud Graecos tempus dicitur. Quaedam
 autem passiones ex propriis causis nomen acceperunt. Febris 2
 a fervore dicta; est enim abundantia caloris. Frenesis appel- 3
 lata sive ab impedimento mentis; Graeci enim mentem *φρένας*
 20 vocant; seu quod dentibus infrendant. Nam frendere est
 dentes concutere. Est autem perturbatio cum exagitatione et
 dementia ex cholericā vi effecta. Cardia(ca) vocabulum a corde 4
 sumpsit, dum ex aliquo timore aut dolore afficitur. Cor enim
 Graeci *καρδίαν* vocant. Est enim cordis passio cum formidabili
 25 metu. Lethargia a somno vocata. Est enim oppressio cerebri 5
 cum oblivione et somno iugi, veluti stertentis. Synanchis a con- 6
 tinentia spiritus et praefocatione dicta. Graeci enim *συνάγγχειν*
 continere dicunt. Qui enim hoc vitio laborant, dolore faucium
 praefocantur. Fleumon est fervor stomachi cum extensione 7

2 adm. et habund. K 4 vocatus BT: vocatur CK 5 du. ac bl. B
 6 frigorem C 9 autem] enim B 11 vetere ausac B¹ 12 qui] quae K
 15 podagra tisis BCT: podagricis K 16 post dicitur seq. § 7 in BCDH
 18 app. abinp. K 19 gr. enim men. KT: quia gr. men. BC 22 Cardian
 K 23 dum BCT: cum K 27 *συνάγγχειν*] sinancis (-nac-) *codd.*:
συνίχειν Cacl. Aureliani edd. § 7 et post dicitur (§ 1) et hoc loco in BCDH,
 sed priore loco ita Fleumon est (om. H) inquietum (qu. D) cum rubore
 (ro- DH) et dolore et tensione (-nt- H, et duritia et vastitate. Nam cum
 coeperit fieri fleumone et inquietudo febris consequitur. Vnde . . . , accipit

atque dolore [sive φλεγμονή est inquietudo cum rubore et dolore et tensione et duritia et vastitate]. Quae cum coeperit fieri, et febris consequitur. Vnde et dicta est φλεγμονή, ἀπὸ φλέγει, id est inflammans. Sic enim sentitur et inde nomen accepit.

8 Pleurisis est dolor lateris acutus cum febre et sputo sanguinolento. Latus enim Graece πλευρὰ dicitur, unde [et] pleuritica passio nomen accepit. Peripleumonia est pulmonis vitium cum dolore vehementi et suspirio. Graeci enim pulmonem πλευμόνα

9 vocant, unde et aegritudo dicta est. Apoplexia est subita effusio sanguinis, qua suffocati intereunt. Dicta autem apoplexia, quod ex letali percussu repentinus casus fiat. Graeci enim percussionem ἀπόπληξιν vocant. Spasmus Latine contractio subita partium aut nervorum cum dolore vehementi. Quam passionem a corde nominatam dixerunt, qui in nobis principatum vigoris habet. Fit autem duobus modis, aut ex repletionem, aut ex inanitione. Tetanus maior est contractio nervorum a cervice ad dorsum. Telum lateris dolor est. Dictum autem ita a medicis, quod dolore corpus transverberet, quasi gladius. Pleos dolor intestinalum. Vnde et ilia dicta sunt. Graece enim filios† obvolvare dicitur, quod se intestinae praec dolore involvant. Hi et turminosi dicuntur, ab intestinalum tormento.

15 Ὑδροφοβία, id est aquae metus. Graeci enim ὕδωρ aquam, φόβον timorem dicunt, unde et Latini hunc morbum ab aquae metu lymphaticum vocant. Fit autem [aut] ex canis rabidi morsu, aut ex aeris spuma in terra proiecta, quam si homo vel bestia tetigerit, aut dementia repletur aut in rabiem vertitur.

16 Carbunculus dictus, quod in ortu suo rubens sit, ut ignis, postea niger, ut carbo extinctus. Pestilentia est contagium, quod dum

1 sive . . . vast. om. codd. (cf. supra) 3 φλέγει] flegi CKT: flegi B
 5 Fleoresis K: Fleoris M 6 et hab. BK: om. CTU pleorica K
 7 accipit C 10 qua] quia TC¹ 14 qui CK: quia B: que T
 15 au. ex du. B mo. et repl. C² 16 a om. T 18 Pleos BC:
 Hyleos T: Ilius K 19 enim om. B 20 ilca subvolvare K: ειλύειν
 obv. Otto: ειλειν obv. Arcv.: ειλίσσειν obv. alii 22 ὕδωρ] ydro (idro)
 CKT 23 φόβον] fobis KT: fobi B: fobin C unde . . . vocant om.
 T (non V) ob aque motum B 24 aut hab. BC: om. KT 25 suma K
 28 et tinctus T

unum adprehenderit, celeriter ad plures transit. Gignitur enim ex corrupto aere, et in visceribus penetrando innititur. Hoc etsi plerumque per aerias potestates fiat, tamen sine arbitrio omnipotentis Dei omnino non fit. Dicta autem pestilentia, quasi 18
5 pastulentia, quod veluti incendium depascat, ut (Virg. Aen. 5, 683):

Toto descendit corpore pestis.

Idem et contagium a contingendo, quia quemquem tetigerit, polluit. Ipsa et inguina ab inguinum percussione. Eadem et 19
10 lues a labe et luctu vocata, quae tanto acuta est ut non habeat spatium temporis quo aut vita speretur aut mors, sed repentinus languor simul cum morte venit.

DE CHRONICIS MORBIS. Chronia est prolixus morbus qui VII
multis temporibus remoratur, ut podagra, pthisis. *Χρόνος* enim
15 apud Graecos tempus dicitur. Cephalea ex causa vocabulum 2
habet. Capitis enim passio est, et Graeci caput *κεφαλήν* vocant. Scothomia ab accidenti nomen sumpsit, quod repentinus tenebras 3
ingerat oculis cum vertigine capitis. Vertigo autem est quotienscumque ventus consurgit, et terram in circuitum mittit.
20 Sic et in vertice hominis arteriae et venae ventositatem ex 4
resoluta humectatione gignunt, et in oculis gyrum faciunt. Vnde et vertigo nuncupata est. Epilemsia vocabulum sumpsit, 5
quod mentem adpendens pariter etiam corpus possideat. Graeci enim adpensionem *ἐπιληψίαν* appellant. Fit autem ex melan-
25 cholico humore, quotiens exuberaverit et ad cerebrum conversus fuerit. Haec passio et caduca vocatur, eo quod cadens aeger spasmos patiatur. Hos etiam vulgus lunaticos vocant, quod 6
per lunae cursum comitetur eos insidia daemonum. Item et

1 enim *KT*: autem *BC* 4 omnino *om.* *K* non *om.* *C*¹ qu.
postulentia *C*¹: qu. postulantia *B* 8 idem *BT*: ideo *C*¹ *K* conti-
nendo *K* quemquem *K*: quemque. *CT*: quem *B* 9 ead. lues *B*
10 labe *BCT*: leue *T* tantum *K* 13 Cronica *K* prolixius *T*
14 pod. tisis *BCT*: podagrisis *K* *χρόνος*] cronon *codd.* 16 et ...
vocat *om.* *K* 17 accedente *K*: accidendo *T* 18 autem *om.* *T*¹
21 gignent *K* 23 adprehendens ... adprehensionem *dett.* 26 pas.
ead. *K* voc.] dicitur *C* 27 patitur *K* 28 insidia *BCD*: insidiae
H: insania *T*: insandia *K* itcm *CK*: idem *BT*

larvatici. Ipse est et morbus comitalis, id est maior et divinus,
 quo caduci tenentur. Cui tanta vis est ut homo valens concidat
 7 spumetque. Comitalis autem dictus, quod apud gentiles cum
 comitorum die cuiquam accidisset, comitia dimittebantur. Erat
 autem apud Romanos comitorum dies sollennis in kalendis 5
 8 Ianuarii. Mania ab insania vel furore vocata. Nam Graecorum
 vetustas furorem *μανικὴν* appellabant, sive ab iniquitate, quam
 Graeci †manie† vocaverunt, sive a divinatione, quia divinare
 9 Graece *μανεῖν* dicitur. Melancholia dicta est a nigro felle.
 Graeci enim nigrum *μέλαν* vocant, fel autem *χολήν* appellant. 10
 Epilemsia autem in phantasia fit; melancholia in ratione;
 10 mania in memoria. Typi sunt frigidae febres, qui abusive tipi
 appellantur ab herba quae in aqua nascitur. Latine forma atque
 status dicitur. Est enim accessionum vel recessionum revolutio
 11 per statuta temporum intervalla. Reuma Graece, Latine eruptio 15
 sive fluor appellatur. Catarrhus est fluor reumae iugis ex naribus,
 quae dum ad fauces venerit, *βράγχος* vocatur; dum ad thoracem
 12 vel pulmonem, *πτύσις* dicitur. Coryza est quotiens infusio
 capitis in ossa venerit narium, et provocationem fecerit cum
 13 sternutatione; unde et coryza nomen accepit. Branchos est 20
 praefocatio faucium a frigido humore. Graeci enim guttur
βράγχος dicunt, circa quem fauces sunt, quas nos corrupte
 14 brancias dicimus. Raucedo amputatio vocis. Haec et arteriasis
 vocatur, eo quod vocem raucam et clausam reddat ab arteriarum
 iniuria. Suspirium nomen sumpsit, quia inspirationis difficultas 25
 15 est, quam Graeci *δύσπνοιαν* dicunt, id est praefocationem. Peri-
 pleumonia a pulmonibus nomen accepit. Est enim pulmonis
 16 tumor cum spumarum sanguinearum effusione. Haemoptois

1 barbatici ipse C¹: larvaticipse K: larvatio ipse B: barbatio ipse T
 idem Arv. diutinus CT. 2 quod T 3 dicitur C 4 accessisset
 codd. 5 comitalis K III Kal. Arv. 6 greci K 7 *μανικὴν* Arv.:
μανίαν Otto (cum Cael. Aureliani edd.) appellant K ab inanitate
 Arv. 9 an *μανὴν* voc. l 11 inrationale T 12 ma. in me. om. T¹
 Typi C: Typi BKT 13 appellabantur BC forme T 18 *πτύσις*
 Arv.: *tisis* codd. (i. e. *φθίσις*) 19 praefocationem dell. (non DH) 21 enim]
 autem T 22 qua nos T 23 dicitur C¹ vo. est hanc et TV
 24 ab art. ini. om. T 25 spirationis T 26 disnoan (-am!) T: dissonam
 C¹K (B¹ n. l.): disnam Bern. 224 vocant K 27 enim om. C¹

emissio sanguinis per ora, unde et nomen accepit. *Αίμα* enim sanguis dicitur. Tisis est ulceratio et tumor in pulmonibus, 17 qui in iuvenibus facilius venire solet. *Φθίσις* autem apud Graecos dicta, quod sit consumptio totius corporis. Tussis 18
 5 Graece ab altitudine vocatur, quod a profundo pectoris veniat. Cuius contraria est superior in faucibus, ubi uva titillat. Apo-
 stoma a collectione nomen accepit. Nam collectiones Graeci apostomas vocant. Enpiis dicta ab apostoma intrinsecus vel 20
 in latere vel in stomacho cum dolore et febribus et tussi et
 10 abundantibus spumis et purulentis. Hepaticus morbus e 21
 icoris passione nomen accepit. Graeci enim iecur *ἥπαρ* vocant. Lienosis ab splene vocabulum sumpsit. Graeci enim *σπλῆν* 22
 lien dicunt. Hydropis nomen sumpsit ab aquoso humore cutis. 23
 Nam Graeci *ὑδωρ* aquam vocaverunt. Est enim humor subcu-
 15 taneus cum inflatione turgente et anhelitu foetido. Nefresis 24
 a renum languore nomen accepit. Renes enim Graeci *νεφροὺς*
 dicunt. Paralesis dicta a corporis impensatione, facta ex multa 25
 infrigidatione, aut in toto corpore, aut in parte. Cacexia nomen 26
 sumpsit a corporis iniuria [vel habitu]. *Καχεξίαν* enim malam
 20 vexationem Graeci vocaverunt. Fit autem haec passio intem-
 perantia aegrotantis, vel curatione mala medicaminis; aut post
 aegritudinem tarda resumptio. Atrophia nomen accepit a dimi- 27
 nutione corporis. Nam Graeci nutrimenti cessationem *ἀτροφίαν*
 dicunt. Est enim tenuitas corporis ex causis latentibus et
 25 paulatim convalescentibus. Sarcia est superfluum carnis incre- 28
 mentum, quo ultra modum corpora saginantur. Graeci enim

1 per ora] pectorum *K* accepit] sumpsit *T* emath (-at) *codd.*
 3 *φθίσις*] tisis *codd.* 4 consumptio *KT* 6 superius *K* titillat
BCK: distillat *T* Apostuma *K* 8 apostumas *K*: ἀποστήματα *edd.*
 apostuma *K* vel lat. *K* 9 vel stom. *B* 10 spumis] sputis
Arrv. purulentis *T*: putulentis *K* Ipaticus *T*: Υpaticus *BCK*
 11 *ἥπαρ*] ipaten (-em) *codd.* 13 dicunt] vocant *C* 14 nam . . . voc.
om. K *ὑδωρ*] ydros (id-) *BCTU* est enim] nam est *K* 15 inflam-
 matione *K* 16 languore] dolore *K* *νεφροὺς*] nefretin *codd.*
 17 Par. . . . facta *om. K* inpesione *T* 19 iniuria *C²T*: habitu *K*:
 iniuria vel habitu *BC²*: in. alambitu *D*: in. ambitu *H* 21 cur. male *T*:
 mala curatione *C* 22 aegritudinis *C* tarda] danda *K* 24 in-
 tentibus *T* 25 Sarcian *BCK*: Sarcina *T*

- 29 carnem *σάρκα* vocant. Sciasis vocata a parte corporis, quam
 vexat. Nam vertebrorum ossa, quorum summitas iliorum initio
 terminatur, Graeci *ισχία* vocant. Fit autem de phlegma quotiens
 30 descenderit in recta ossa, et efficitur ibi glutinatio. Podagram
 Graeci a retentione pedum dicunt nominatam, et a ferali dolore. 5
 Siquidem omne, quod inmite fuerit, abusive agreste vocamus.
 31 Artriticus morbus ab articulorum passione vocabulum sumpsit.
 32 Cauculus petra est quae in vesica fit, unde et nomen accepit.
 33 Gignitur autem ex materia phlegmatica. Stranguria dicta est,
 34 eo quod stringat urinarum difficultatem. Satiriasis iuge deside- 10
 rium Veneris cum extensione naturalium locorum. Dicta passio
 35, 36 a Satyris. Diarria iugis ventris cursus sine vomitu. Disinteria
 est divisio continuationis, id est ulceratio intestini. Dis enim
 divisio est, intera intestina. Fit autem antecedente fluore, quem
 37 Graeci *διάρροϊαν* vocant. Lienteria dicta, quod cibum tamquam 15
 38 per lenia intestinae nullis obstantibus faciat prolabi. Colica
 passio nomen sumpsit ab intestino, quem Graeci *κῶλον* appel-
 39 lant. Ragadiae dicuntur, eo quod fissurae sint rugis collectae
 circa orificium. Haec et emorroidae a sanguinis fluore dictae.
 Graeci enim sanguinem *αἷμα* dicunt. 20

VIII DE MORBIS QUI IN SUPERFICIE CORPORIS VIDENTVR. Alo-
 picia est capillorum fluor circumscriptis pilis fulvis, aeris quali-
 tatem habentibus: vocata hoc nomine a similitudine animalis
 2 vulpeculae, quam Graeci *ἀλώπεκα* vocant. Parotidae sunt
 duritiae vel collectiones, quae ex febribus aut ex aliquo alio 25
 nascuntur in aurium vicinitates, unde et *παρωτίδες* sunt appel-

1 *σάρκα*] sarcian BT: sargian K: sarcinan C 2 verteblorum C¹:
 verteblorum T quorum] quam C¹ 3 *ισχία*] scia BC: socian T:
 ascia K 4 ibi om. K 5 retentione C et fer. C 7 Artericus
 BCT: Artiticus K 8 accepit] sumpsit T 10 eo om. K quo
 dstringat C § 34 quae hic in familia tertia codicum inserta sunt require
 ad IX. II. 88 12 veneris K currus C¹: fluxus TV Dis.
 div. K 13 intestinis BT 14 intera B: intra T: terra C¹: enteria K:
ἐντερα edd. 15 dic. est qu. K 16 lenia BCET: lineam K intestinae
 BCK: intestina T: intestini E obrestantibus ut vid. K 20 *αἷμα*]
 emat (-ath) codd. 22 circumscriptus C fulvis] fulvi falvi B 23 ani-
 malium T 24 *ἀλώπεκα*] alopiciam (-cium B, -giam T) codd. 25 ali-
 quo alio C: alio aliquo K: aliquid aliud BE: aliquid aut T 26 vicinitate
 K παρ.] parotidas BCE: -da T: -de K sunt app.] appellantur K

latac. Ὠτα enim Graece auricula dicitur. Lentigo est vestigia 3
 macularum parvula in rotunditatem formata, ab specie lenti-
 culae dicta. Erisipela est quem Latini sacrum ignem appellant, 4
 id est execrandum per antiphrasim. Siquidem in superficie
 5 rubore flammeo cutes rubescunt. Tunc mutuo rubore quasi ab
 igni vicina invaduntur loca, ita ut etiam febris excitetur. Ser- 5
 pedo est rubor cutis cum pustularum extantia, et nomen sumpsit
 a serpendo, eo quod serpiat membra. Inpetigo est sicca 6
 scabies prominens a corpore cum asperitate et rotunditate
 10 formae. Hanc vulgus sarnam appellant. Prurigo vocata est 7
 a perurendo et ardendo. Nyctalmos est passio, quae per diem 8
 visus patentibus oculis denegatur et nocturnis inruentibus tene-
 bris redhibetur, aut versa vice, ut plerique volunt, die redditur,
 nocte negatur. Verrucae aliud sunt: satiriasis aliud. Verru- 9
 15 cae singulatim sunt, satiriasis vero una fortior, et circa ipsam
 plures inveniuntur. Scabies et lepra. Vtraque passio asperitas 10
 cutis cum pruritu et squamatione, sed scabies tenuis asperitas
 et squamatio est. Hinc denique nomen accepit, quae ita veluti
 purgamenta amittat. Nam scabies quasi squamies. Lepra 11
 20 vero asperitas cutis squamosa lepidae herbae similis, unde et
 nomen sumpsit: cuius color nunc in nigredinem vertitur, nunc
 in alborem, nunc in ruborem. In corpore hominis ita lepra
 dinoscitur: si variatim inter sanas cutis partes color diversus
 appareat, aut si ita se ubique diffundat, ut omnia unius coloris
 25 quamvis adulteri faciat. Elefantiacus morbus dicitur ex simili- 12
 tudine elephanti, cuius naturaliter dura pellis et aspera nomen
 morbo in hominibus dedit; quia corporis superficiem similem
 facit elephantorum cuti, sive quia ingens passio est, sicut animal

3 dicte T quam K 5 rubor flammeus cutes BD: ruborem
 flammeus cute C¹: rubor flammeus cute T: rubor flammam eius cutes H
 mutuo] motu C¹K: moto C²T: multo B 7 stantia C¹ 8 serpat
 per membra C 10 sarnam BCET: sarnam KM appellat EK
 11 pereundo B qua C 12 visu T: visum B: visibus K denegat B
 13 redibitur (ret-) CKT 14 Ver. alia s. C 19 amittit K:
 admittat BT scamies (-ani-) BCT 20 sutis C¹ i.e. lepidi (-dii):
 alepide T: lapide C¹ 23 varietatem K div. col. K 24 aut si] ut T
 25 adulterini dell. 26 elefantis CT 27 in omnibus T quia] quam K
 similem omi. K

13 ipsud ex quo derivatum ducit nomen. Hicteris Graeci appell-
 ant a cuiusdam animalis nomine, quod sit coloris fellei. Hunc
 morbum Latini arcuatum dicunt, a similitudine caelestis arcus.
 Auriginem vero Varro appellari ait a colore auri. Regium
 autem morbum inde aestimant dictum, quod vino bono et 5
 14 regalibus cibus facilius curetur. Cancer a similitudine maritimi
 animalis vocatum. Vulnus sicut medici dicunt nullis medica-
 mentis sanabile. At ergo praecidi solet a corpore membrum,
 ubi nascitur, ut aliquantum diutius vivat: tamen inde mortem,
 15 quamlibet tardius, adfuturam. Furunculus est tumor in acutum 10
 surgens, dictus quod fervet, quasi fervunculus; unde et Graece
 16 *ἄνθραξ* dicitur, quod sit ignitus. Ordeolus est parvissima ac
 purulenta collectio in pilis palpebrum constituta, in medio
 lata et ex utroque conducta, hordei granum similans: unde et
 17 nomen accepit. Oscedo est qua infantum ora exulcerantur, 15
 18 dicta ex languore oscitantium. Frenusculi ulcera circa rictum
 oris, similia his quae fiunt iumentis asperitate frenorum.
 19 Vlcus putredo ipsa; vulnus, quod ferro fit, quasi vi. Et ulcus,
 20 quod olet, quasi olcus, unde et ulcera. Pustula est in super-
 21 ficie corporis turgida veluti collectio. Papula est parvissima 20
 cutis erectio, circumscripta cum rubore; et ideo papula, quasi
 22 pupula. Syringio. Sanies dicta, quia ex sanguine nascitur.
 Excitato enim calore vulneris sanguis in sanie vertitur. Nam
 sanies non fit in quocumque loco, nisi ubi sanguis advenerit;
 quia omne, quod putrescit, nisi calidum et humidum fuerit, 25
 quod est sanguis, putrefieri non potest. Sanies autem et tabes
 sibi differunt. Fluere enim sanie vivorum est, tabe mortuorum.

1 derivatur C nomen om. T 2 a om. K 3 dicunt om. K
 4 auriconem K: auriginem B appellare K a om. B calore C¹
 5 existimant T 6 regali K 8 at K: aut BCT 9 ut] aut T
 diutius om. B 11 dicitur K ferveat BC ferinculus T
 graeci T § 16 post § 7 K: ante § 15 BCDH 13 pilis CK: capillis BT
 palpebrarum C 14 utraque T similis K 16 c. ictum T: c. ictu BD:
 circuitu H 17 qui T 18 Vlnus putrido K sit B vim K
 19 dolet K Pust. . . corp. om. B Bern. 224 20 turgit C Bern. 224:
 turget B 21 et ideo . . . pupula om. B Bern. 224 22 Sirimpio BT
 Rem. Mon.: om. CK: corr. Schwarz quia] quod C 25 fuerit]
 fieret ex fierit K ut vid.

Cicatrix est obductio vulneris, naturalem colorem partibus **23** servans : dicta quod obducatur vulnere atque obcaecat.

DE REMEDIIS ET MEDICAMINIBVS. Medicinae curatio **IX** spernenda non est. Meminimus enim et Esaiam Ezechiae **5** languenti aliquid medicinale mandasse, et Paulus apostolus Timotheo modicum vinum prode esse dixit. Curatio autem **2** morborum tribus generibus constat : Pharmacia, quam Latini medicamina vocant : Chirurgia, quam Latini manuum operationem appellant ; manus enim apud Graecos $\chi\epsilon\iota\rho$ vocatur : **10** Diaeta, quam Latini regulam nuncupant ; est enim observatio legis et vitae. Sunt autem omni curationi species tres : primum genus diaeticum, secundum pharmaceuticum, tertium chirurgicum. Diaeta est observatio legis et vitae. Pharmacia est **3** medicamentorum curatio. Chirurgia ferramentorum incisio ; **15** nam ferro exciduntur quae medicamentorum non senserint medicinam. Antiquior autem medicina herbis tantum et sucis **4** erat. Talis enim medendi usus coepit, deinde ferro et ceteris medicamentis. Omnis autem curatio aut ex contrariis aut ex **5** similibus adhibetur. Ex contrariis, ut frigidum calido, vel **20** humido siccum ; sicut et in homine superbia sanari non potest, nisi humilitate sanetur. Ex similibus vero, sicut ligamentum **6** vulnere rotundo rotundum, vel oblongo oblongum adponitur. Ligatura enim ipsa non eadem membris et vulneribus omnibus, sed similis simili coaptatur, quae duo etiam ipsa adiutoria **25** nominibus suis significant. Nam antidotum Graece, Latine **7** ex contrario datum dicitur. Contraria enim contrariis medicinae ratione curantur. At contra ex simili, ut $\pi\kappa\rho\alpha$, quae interpre-

2 obducet K : abducatur BC¹ obsecrat B 4 enim om. T ezechiel B 6 dixerunt C¹ 7 latinae med. K 9 manus . . . voc. om. K $\chi\epsilon\iota\rho$ ciros (cy-) BCETU vocantur B 10 dictam CKT 11 omnes curationes K 13 legis acutae K 14 ferr.] medicamentorum K 15 exciditur T 16 medicinam BCET : disciplinam K § 4 post § 11 K 18 contrario K aut . . . contrariis om. K ex his milibus C¹ 19 frigida calidis T 20 sanare BC¹ 21 sanet C¹ Ex similitudinis vero T 22 vulnere rotundo K : vel rotundo T : vel rotundo vulnere (-re H : -rum C¹) BCHV : vulnere D 23 edem T : eadem de K 25 Graece om. C¹ K¹ : quod gr. $\tau\kappa\rho\alpha$ 27 ratione om. K similibus B

tatur amara, quia gustus eius amarus est. Ex convenienti enim nomen accepit, quia amaritudo morbi amaritudine solvi solet.

8 Omnia autem medicamenta ex propriis causis habent vocabula. Hieria enim dicta quasi divina. Arteriaca, quod apta sint gutturis meatui, et tumores faucium et arteriarum leniant. 5 Tiriaca est antidotum serpentinum quo venena pelluntur, ut pestis peste solvatur. Catartica Graece, Latine purgatoria dicuntur. Catapotia, eo quod modicum potetur, seu inglu- tiatur. Diamoron a suco morae nomen sumpsit, ex quo conficitur; sicut diacodion, quia ex codia, id est ex papavere fit; 10 sicut diaspermaton, quia ex seminibus componitur. Electuarium vocatum eo quod molle sorbeatur. Trociscos dictus quia in modum rotulae deformatur; τροχός enim Graece rota dicitur. Collyria Latinum sonat, quod vitia oculorum detergant. Epitima, eo quod superponatur aliis adiutoriis praecedentibus. 15

11 Cataplasma, eo quod inductio sola sit. Inplastrum, eo quod inducatur. Malagma, quod sine igne maceretur et comprehen- datur. Enema Graece, Latine relaxatio dicitur. Pessaria 12 dicta quod intus iniciantur. Medicinam iumentorum Chiron quidam Graecus invenit. Inde pingitur dimidia parte homo, 20 dimidia equus. Dicitur autem Chiron ἀπὸ τοῦ χειρίζεσθαι, 13 quia chirurgus fuit. Criticos dies medici vocant, quibus, credo, ex iudicio infirmitatis hoc nomen inpositum est, quod quasi iudicent hominem, et sententia sua aut puniant aut liberent. 25

X DE LIBRIS MEDICINALIBVS. Aforismus est sermo brevis, 2 integrum sensum propositae rei scribens. Prognostica prae- visio aegritudinum, vocata a praenoscendo. Oportet enim

1 gurdus C¹: gurtus ut vid. K¹ eius] est K 2 qui C¹ morbi
 om. B 4 Hieria] Gera BCK et ipse Isid.: Genera T diurna T
 acta C¹ sit KT 5 liniat K 6 serpentium B quo] quae BC¹
 8 dicunt B 9 ex quo vinum conf. K: eo quod conf. T 10 qui ex
 co. K 11 similibus (ex simili-) K 12 trociscus est d. K dictos
 BCT 13 deformantur BCT 15 precentibus ut T 19 inleciantur
 K: imitantur B 20 pingitur om. K 21 dicta C¹ χερ.]
 cirizeite BCET: cyrize id est K 22 fuisset B: fuit dicitur appellatus
 K i. e. Criticos: Credicos K 24 puniat B

medicum et praeterita agnoscere, et praesentia scire, et futura
 praevidere. Dinamidia, potestas herbarum, id est vis et pos- 3
 sibilitas. Nam in herbarum cura vis ipsa δύναμις dicitur;
 unde et dinamidia nuncupatur, ubi eorum medicinae scri- 4
 5 buntur. Butanicum herbarum dicitur quod ibi herbae
 notentur.

DE INSTRUMENTIS MEDICORVM. Enchiridion dictum quod XI
 manu adstringatur, dum plurima contineat ferramenta; χείρ enim
 Graece manus vocatur. Phlebotomum ab incisione vocatum; 2
 10 nam incisio Graece τομή dicitur. Similaria. Angistrum. 3
 Spatomele. Guva, quae a Latinis a similitudine cucurbita,
 a suspirio ventosa vocatur. Denique animata spiritu per igni-
 culum, dehinc praeciso corpori superposita omne, quod intra
 cutem vel altius aestuat, sive humorem, sive sanguinem,
 15 evocat in superficiem. Clistere. Pila a pinsendis seminibus, 4
 id est terendis. Hinc et pigmenta, eo quod in pila et pilo
 aguntur, quasi piligmenta. Est enim pila vas concavum et
 medicorum aptum usui, in quo proprie ptisanæ fieri et pig-
 menta concidissent. Varro autem refert Pilumn[i]um quendam 5
 20 in Italia fuisse, qui pinsendis praefuit arvis, unde [et] pilumni
 et pistores. Ab hoc igitur pilum et pilam inventam, quibus
 far pinsitur, et ex eius nomine ita appellata. Pilum autem est
 unde contunditur quidquid in pila mittitur. Mortarium, quod 6
 ibi iam semina in pulverem redacta et mortua condiantur.

1 cognoscere B 2 Dinamedia *codd.* pot. est herb. C id
 est]idem B 3 earum *Schwars* 4 dinamedia BCK 5 But. autem
 h. T erbarium C 8 contineant B χείρ] ciron ET:
 chiron K: cyro B: cyron C 9 vocatur BCET: dicitur K Fle-
 botomum B: Fleuthomum C¹: Fleothomum K: Fleotomum T 10 τομή]
 tomum (tho-) *codd.* 11 spatomele B: spatumele C: spathumele K:
 sapatomele T guva BET: gura C¹: cura K cocurbite K 12 anima
 K 13 prociso K corporis C¹ 14 aestuat] aest K¹ 15 vocat
 B: evacuat T clisterem T pisendi K 17 qu. pilagmenta T
 enim BCET: autem K 18 abtu T qua BCE et om. K
 20 pensendis BC¹E: pisendi K: pinsandis T et hab. BCE: om. KT
 21 pila inventa est quis K 22 far pisetur K: far pinsatur T: per-
 pensitur E appellatur T est om. K 23 quidquid] quod K
 24 seminum T condiantur BCT: conterantur K

7 Coticula est in qua circumducta collyria resolvuntur. Erit enim lenis. Nam aspera frangi potius quam resolvi collyrium facit.

XII DE ODORIBVS ET VNGVENTIS. Odor vocatus ab aere.
2 Thymiana lingua Graeca vocatur, quod sit odorabile. Nam thymum dicitur flos qui odorem refert. De quo Vergilius (Georg. 4, 169):

Redolentque thymo.

3 Incensum dictum quia igne consumitur, dum offertur. Te-
4 traidos formulae incensi in longitudinem porrectae, quae
fiunt ex quattuor pigmentis. Quattuor enim Graece τέτταρα,
5 formula εἶδος dicitur. Stacten est incensum quod ex pressura
manat, dictum a Graecis παρὰ τὸ σταῦζειν στακτή, id est obtritum.
6 Mirobalanum, quia fit ex glande odorata. De quo Horatius
(C. 3, 29, 4):

Et

Pressa tuis balanus capillis.

Oleum est purum nullique rei admixtum. Vnguentum vero est omne quod ex communi oleo confectum aliarum specierum conmixtione augetur, odoris iucunditatem sumens et longius
7 redolens. Vnguenta autem quaedam dicuntur a locis, ut telinum, cuius Iulius Caesar meminit, dicens:

Corpusque suavi telino unguimus.

Hoc conficiebatur in insula Telo, quae est una ex Cycladibus.
8 Sunt et quaedam ab inventorum nomine, ut amaracinum. Nam quidam tradunt regium quendam puerum Amaracum nomine complura unguentorum genera ferentem casu pro-

1 Coticula *K*: Coticula *BCT* circumducta *K* 2 frangit *B*
3 fit *D* (*non E*) 5 odorabilis *B* (*non DE*) 6 thimum *K*: timo
BDET: thymo *C* de quo . . . thymo *om.* *K* (*non DE*) 11 τέτταρα]
tetra *codd.* 12 forma idos *T*: idos formula *K* 13 obtritum *TUV*:
obritum (opt-) *BCDEK* 16 et pressa] expressa *T* 17 tui *BC*: ui *T*
§§ 7-10 post XIII. 5 *CDE Rem.*¹ (*non Mon.*) 21 au. et qu. *K* (*non DE*)
dicantur *C*¹ 23 suabi *MTUV*: suatita *B* teli non *U* (*non VX*)
unguemus *K* (*non L*): unguinus *M* 24 hoc ex ho *T*: haec *DE* con-
ficebatur *K*: conficiebantur *DETUV* in insula *om.* *KL* telo
BCDETUV: tela *KL* ex cycladibus insulis *K* (*non DE*) 26 quidam]
quaedam *DE*

lapsum esse, et maiorem ex commixtione odorem creasse. Vnde nunc optima unguenta amaracina dicuntur: sunt autem ex genere florum. Item alia quae [a] materiae suae quali-⁹ tate dicuntur, ut rosaceum a rosa, quiprinum a flore quipro; ⁵ unde et propriae materiae odorem referunt. Ex his quae-¹⁰ dam simplicia unguenta sunt, quae ex una tantum specie existunt, unde et sui nominis referunt odoratum, ut anetinum: est enim sincerum ex oleo et aneto tantum. Composita autem sunt quae pluribus admixtis fiunt; unde et nominis ¹⁰ sui odorem non habent, quia obtinentibus aliis, quae admiscentur, incertum odorem ducunt. Cerotum. Calasticum. Marciatum.

DE INITIO MEDICINAE. Quaeritur a quibusdam quare XIII inter ceteras liberales disciplinas Medicinae ars non contineatur. ¹⁵ Propterea, quia illae singulares continent causas, ista vero omnium. Nam et Grammaticam medicus scire debet, ut intellegere vel exponere possit quae legit. Similiter et Rhe-² toricam, ut veracibus argumentis valeat definire quae tractat. Necnon et Dialecticam propter infirmitatum causas ratione ²⁰ adhibita perscrutandas atque curandas. Sic et Arithmeticam propter numerum horarum in accessionibus et periodis dierum. Non aliter et Geometriam propter qualitates regionum et ³ locorum situs, in quibus doceat quid quisque observare oporteat. Porro Musica incognita illi non erit, nam multa sunt ²⁵ quae in aegris hominibus per hanc disciplinam facta leguntur; sicut de David legitur, qui ab spiritu immundo Saulem arte modulationis eripuit. Asclepiades quoque medicus phreneticum quendam per symphoniam pristinae sanitati restituit. Postremo et Astronomiam notam habebit, per quam contem-⁴

3 s. au. gen. T: s. ex gen. B: sicut au. ex gen. C¹ 3 florum om. C¹
a hab. BCE: om. KT qualitatis C¹T 4 i.e. cypro: quae propriae
K 5 unde om. K 7 unde . . . odoratum om. T 8 ol. anetum K
9 admixti K 10 quia] qui C 11 dicunt C¹ cirotum C¹K elasti-
cum K 12 martiacum K: martiatum BC 16 debetur B¹: iubetur C
17 leget K 21 numer. hor.] numerorum B 22 pr. numerum qual.
T et] vel K 23 oporteat BCT: debeat K 25 quae] qui B
29 habet K contemplantur C

pletur rationem astrorum et mutationem temporum. Nam sicut ait quidam medicorum, cum ipsorum qualitatibus et
5 nostra corpora commutantur. Hinc est quod Medicina secunda Philosophia dicitur. Vtraque enim disciplina totum hominem sibi vindicat. Nam sicut per illam anima, ita per **5** hanc corpus curatur.

1 mutationes *BC* nam . . . medicorum *om. T* **4** totum *BCK*:
 doctum *TV* **6** hanc *BCDET*: ista *K*

LIBER V

DE LEGIBVS ET TEMPORIBVS

DE AVCTORIBVS LEGVM. Moyses gentis Hebraicae primus 1
 omnium divinas leges sacris litteris explicavit. Phoroneus rex
 Graecis primus leges iudiciaque constituit. Mercurius Trime- 2
 gistus primus leges Aegyptiis tradidit. Solon primus leges
 5 Atheniensibus dedit. Lycurgus primus Lacedaemoniis iura ex
 Apollinis auctoritate confinxit. Numa Pompilius, qui Romulo 3
 successit in regno, primus leges Romanis edidit; deinde cum
 populus seditiosos magistratus ferre non posset, Decemviros
 legibus scribendis creavit, qui leges ex libris Solonis in Latinum
 10 sermonem translatas duodecim tabulis exposuerunt. Fuerunt 4
 autem hi: Appius Claudius, Genucius, Veterius, Iulius, Manlius,
 Sulpicius, Sextius, Curatius, Romilius, Postumius. Hi Decem-
 viri legum conscribendarum electi sunt. Leges autem redigere 5
 in libris primus consul Pompeius instituere voluit, sed non
 15 perseveravit obtrectatorum metu. Deinde Caesar coepit [id]
 facere, sed ante interfectus est. Paulatim autem antiquae leges 6
 vetustate atque incuria exoleverunt, quarum etsi nullus iam usus
 est, notitia tamen necessaria videtur. Novae a Constantino 7
 Caesare coeperunt et reliquis succedentibus, erantque per-

1-xxvii *De fontibus et verbis Isidori in hac parte libri cf. Kuebler (Herm. 25, pp. 505 sqq.)* 1 hebraicae C: aebraeicae K: hebraeae B: ebraeae I
 2 legis KM 3 iudiciaque (-iti-) BTU Bern.: iudicia KM: iudicavit C
 4 legem At. B 5 atheniensium C¹ lac. ABT: lacedaemonibus CKM
 ex] legum regis KM (non A) 6 apollonis B: apollonii K (non M)
 7 Rom. le. CKM (non A Bern.) dedit K (non AM) 8 populos A:
 populus T: se populus (-pul-) KM seditiosus B possit BKM
 9 creavit (-bit) AB ante corr. T: decrevit (-bit) B ex corr. CMK (ex decrea-
 vit ut vid.) Solonis] salomonis T 11 vicerius KM: Veturius
 edd. Iul. Cur. Rom. Post. Man. Sulp. Sex. CKM manilius BCT
 12 sectius B: sextus CKM curatus CM: curacus K: Curiatius edd.
 romelius BM: rumelius CK (non UV) potamius C¹K: putamius M
 13 autem om. CKM 14 constituere C 15 id B: ita T: om. CKM
 17 exsoluerunt CKT¹ et fort. Isid. 18 videt K Novem C¹ 19 erant
 queppe (qui-) mixtae KM: erant quippe perm. C¹

mixtae et inordinatae. Postea Theodosius minor Augustus ad similitudinem Gregoriani et Hermogeniani codicem factum constitutionum a Constantini temporibus sub proprio cuiusque imperatoris titulo disposuit, quem a suo nomine Theodosianum vocavit.

5

II ... DE LEGIBVS DIVINIS ET HVMANIS. Omnes autem leges aut divinae sunt, aut humanae. Divinae natura, humanae moribus constant; ideoque haec discrepant, quoniam aliae

2 aliis gentibus placent. Fas lex divina est, ius lex humana. Transire per alienum fas est, ius non est.

10

III QUID DIFFERVNT INTER SE IVS, LEGES ET MORES. Ius generale nomen est, lex autem iuris est species. Ius autem dictum, quia iustum [est]. Omne autem ius legibus et moribus

2 constat. Lex est constitutio scripta. Mos est vetustate probata consuetudo, sive lex non scripta. Nam lex a legendo

3 vocata, quia scripta est. Mos autem longa consuetudo est de moribus tracta tantundem. Consuetudo autem est ius quoddam moribus institutum, quod pro lege suscipitur, cum deficit lex:

nec differt scriptura an ratione consistat, quando et legem ratio

4 commendat. Porro si ratione lex constat, lex erit omne iam quod ratione constiterit, dumtaxat quod religioni congruat, quod disciplinae conveniat, quod saluti proficiat. Vocata autem consuetudo, quia in communi est usu.

IV QUID SIT IVS NATVRALE. Ius autem naturale [est], aut civile, aut gentium. Ius naturale [est] commune omnium

25

2 factarum Schwars 3 proprio] priori C¹ 4 deposuit C¹M
6 autem] enim KM (non A) 7 divina n. B naturae KM humanis
B 8 constat B 9 est post Fas CKM (non A) 10 aliena M: aliam
C¹K (non A) fas ius K (non AM) 11 Ius gen. nom. est om. B
12 ius] iustum K (non M) autem] ad C¹ 13 est hab. CKM: om.
BT § 2 (cf. II. x. 1) 15 sive] vel KM (non A: C¹n. l.) 16 vocata
om. C¹KM (non A Bern.) § 3 (cf. II. x. 2) 17 monuribus C¹ tractata
T tandem C¹ quoddam] que Bern.: quod KM: om. C¹ 18 defecit
CKM 19 ratione] ratio C¹ 20 commendat CKM § 4 (cf. II. x. 3)
21 quid disc. T 23 quia BT Bern.: quod CKM 24 autem] ad C¹:
aut AKMUX: om. D: autem aut Bern. est hab. B Bern. TUX:
om. ACKM 25 naturale] naturae (-re) CM est hab A¹ Bern.
CKT²: om. A²BDT²M com. om. nat. BDI Bern. TUX: com. om.
rationum A ut vid. Rem.: communi ratione C¹KM, fort. recte: com-
muniunium (ut vid.) rationum Mon.¹

nationum, et quod ubique instinctu naturae, non constitutione aliqua habetur; ut viri et feminae coniunctio, liberorum successio et educatio, communis omnium possessio, et omnium una libertas, adquisitio eorum quae caelo, terra marique 5 capiuntur. Item depositae rei vel commendatae pecuniae 2 restitutio, violentiae per vim repulsio. Nam hoc, aut si quid huic simile est, numquam iniustum [est], sed naturale aequumque habetur.

QVID SIT IVS CIVILE. Ius civile est quod quisque populus V 10 vel civitas sibi proprium humana divinaque causa constituit.

QVID SIT IVS GENTIUM. Ius gentium est sedium occu- VI patio, aedificatio, munitio, bella, captivitates, servitutes, postliminia, foedera pacis, indutiae, legatorum non violandorum religio, conubia inter alienigenas prohibita. Et inde ius 15 gentium, quia eo iure omnes fere gentes utuntur.

QVID SIT IVS MILITARE. Ius militare est belli inferendi VII sollemnitatis, foederis faciendi nexus, signo dato egressio in hostem vel commissio. Item signo dato receptio; item flagitii 20 militaris disciplina, si locus deseratur; item stipendiorum modus, dignitatum gradus, praemiorum honor, veluti cum corona vel torques donantur. Item praedae decisio, et [pro] personarum 2 qualitibus et labori iusta divisio; item principis portio.

QVID SIT IVS PUBLICUM. Ius publicum est in sacris et VIII sacerdotibus, in magistratibus.

1 et quod ITU; atque Bern.: eo quod BCDKMX instinctu naturae (-re) BDITUX: instinctum naturale est CK: instructu naturales M: institutum natura Bern. non con. om. C¹KM (non A Bern. DI Rem.) 2 aliaque (-ac) habetur (hau-) C¹KM: naturam aliquam habet Bern. aut vi, aut fe. M iunctio K (non AM) succ. educ. KM: susceptio et educ. Arrv. 4 qui CKM 5 capiunt K: cupiunt M (non A Bern.) Item] id C¹ 6 pervenire pulsio M hoc BT: haec (hec) C¹KM 7 est hab. CKM: om. BT ac quacumque M 9 quo (corr. quod) quique populis (corr. -lus) T 10 sibi] sive C¹ 11 occupatum C¹ 12 servitutes om. T 13 paces T 14 convivia (-via) C¹KM 15 quia BT: quod CKM 17 fatiendi K: patiendo C¹: spatiendi M signo dato (prius) om. CKM 18 vel incommissio iter C¹M praeceptio CKM iter C¹ flagelli BCK: flagellis M (non D) 20 honorum uti KM: honorum utique C¹ 21 pro hab. T: om. BCK 22 qualitas B ex corr. labori T: laboris BCK item BT: aut CK 23 sacr. sacc. K 24 in BTV: et CK

- IX QUID SIT IUS QVIRITVM. Ius Quiritum est proprie Romano-
rum, quo nulli tenentur nisi Quirites, id est Romani, tamquam
de legitimis hereditatibus, de cretionibus, de tutelis, de
usucapionibus; quae iura apud alium nullum populum repe-
riuntur, sed propria sunt Romanorum et in eosdem solos
2 constituta. Constat autem ius Quiritum ex legibus et plebi-
scitis, constitutionibus principum et edictis, sive prudentium
responsis.
- X QUID SIT LEX. Lex est constitutio populi, qua maiores
natu simul cum plebibus aliquid sanxerunt. 10
- XI QUID SCITA PLEBIVM. Scita sunt quae plebes tantum
constituunt; et vocata scita quod ea plebs sciat, vel quod
sciscitatur et rogatur ut fiat.
- XII QUID SENATVSCONSVLTVM. Senatusconsultum, quod tan-
tum senatores populis consulendo decernunt. 15
- XIII QUID CONSTITVTIO ET EDICTVM. Constitutio vel edictum,
quod rex vel imperator constituit vel edicit. *Unsd.*
- XIV QUID RESPONSA PRVDENTVM. Responsa sunt quae
iurisconsulti respondere dicuntur consulentibus; unde et
responsa Pauli dicta. Fuerunt enim quidam prudentes et 20
arbitri aequitatis, qui institutiones civilis iuris compositas edide-
runt, quibus dissidentium lites contentionesque sopirent.
- XV DE LEGIBVS CONSVLARIBVS ET TRIBVNITIIS. Quaedam
etiam leges dicuntur ab his qui condiderunt, ut consulares,
tribuniciae, Iuliae, Corneliae. Nam [et] sub Octaviano 25

- 2 quo n. tenentur T: quo n. teneantur V: quod (quae C¹) nulli tenent
BCHKD (seq. spat.) tamquam TH: quam ABD: qui C¹ Bern.: om. K
3 creditionibus C¹K (non Bern.) 4 alium om. A: post nullum B (non
Bern.) TUV 6 constitutum T plebis (-vis) scitis BUV: plebium
scitis M: plebibus scitis T: plebibus sanctis K: plebibus sicut C¹:
plebibus Bern.: plebiscitis senatusconsultis Kuebler (ex Gni. Inst. 1, 2)
9 qua] quo KT: qui B 10 nati K 12 et voc. ABT: vocataque CK
quod... quod] que... que C¹ 13 sciscitat (-ssi-) BT rogatur fiat
C¹K: rogat ut f. BDT: corr. Kuebler. 15 consolendum K: consolendam
C¹ decernunt BDTUV: decernunt A ut vid.: dedecarunt decernunt K:
dederunt decernunt C 16 ed. est quae C 17 constituet et vel edicet T
19 unde... dicta om. CKM (non ADU) 21 arbitrii T: arbitres C¹K
veritatis K iure C¹K reddiderunt C¹ 22 desidentium C¹K
sopirentur CK 24 consules B 25 et hab. BT: om. CK octavio
(-bio) B¹C¹ ut vid. T

Caesare suffecti consules Papius et Poppaeus legem tulerunt, quae a nominibus eorum appellatur Papia Poppaea, continens patrum praemia pro suscipiendis liberis. Sub eodem quoque ² imperatore Falcidius tribunus plebis legem fecit, ne quis plus ⁵ [in] extraneis testamento legaret quam ut quarta pars superesset heredibus. Ex cuius nomine lex Falcidia nuncupata est. Aquilius quoque [legem condidit, quae hactenus Aquilia nuncupatur.]

DE LEGE SATVRA. Satura vero lex est quae de pluribus ^{XVI} simul rebus eloquitur, dicta a copia rerum et quasi a saturitate; unde et saturas scribere est poemata varia condere, ut Horatii, Iuvenalis et Persii. Lex novella.

DE LEGIBVS RHODIIS. Rhodiae leges navalium conmer- ^{XVII} ciorum sunt, ab insula Rhodo cognominatae, in qua antiquitus ¹⁵ mercatorum usus fuit.

DE PRIVILEGIIS. Privilegia autem sunt leges privatorum, ^{XVIII} quasi privatae leges. Nam privilegium inde dictum, quod in privato feratur.

QVID POSSIT LEX. Omnis autem lex aut permittit aliquid, ^{XIX} ut: 'Vir fortis petat praemium,' aut vetat, ut: 'Sacrarum virginum nuptias nulli petere liceat,' aut punit, ut: 'Qui caedem fecerit, capite plectatur.' Eius enim praemio aut poena vita moderatur humana.

QVARE FACTA EST LEX. Factae sunt autem leges ut ^{XX} earum metu humana coerceatur audacia, tutaque sit inter improbos innocentia, et in ipsis iniis formidato supplicio refrenetur nocendi facultas.

1 appius C Poppaeus] pompeius *codd.* 2 Poppaea] pompeia
 CK 3 patrum K 5 in hab. BT Bern.: om. C¹K 6 Falcidia]
 placida T 7 Aq. qu. . . nuncup. Bern. Rem.: Aq. qu. varia . . . persii
 (ex XVI) TUV: alii (aliqui C) qu. caria . . . pe. CKL: om. AB¹D Mon.¹
 9 est om. T (non U) 10 et qu. om. C¹K: et quos Bern. a om. B
 11 u. et satura scr. BCT: u. trahitur (ex tratur) scripta Bern. ut . . .
 novella om. K (non AD Bern.) 15 fuit] est CT ut vid. 17 quod]
 quae C¹ XIX (cf. II. x. 4) 19 permittit T (non U): permittit KM
 21 aut (ult.) BCTU: et KM 23 moderetur T XX (cf. II. x. 5)
 25 coereceretur BT tutaque] tantaque C¹K 26 probos *delt.* iniis]
 improbis BCT

- XXI QVALIS DEBEAT FIERI LEX. Erit autem lex honesta, iusta, possibilis, secundum naturam, secundum consuetudinem patriae, loco temporique conveniens, necessaria, utilis, manifesta quoque, ne aliquid per obscuritatem in captionem contineat, nullo privato commodo, sed pro communi civium utilitate conscripta. 5
- XXII DE CAUSIS. Πράγμα Graecum est, quod Latine dicitur causa, unde et pragmatica negotia dicuntur, et actor causarum et negotiorum pragmaticus nuncupatur.
- XXIII DE TESTIBVS. Testes [sunt quibus veritas quaeritur in iudicio]. Hos quisque ante iudicium sibi placitis alligat, ne cui sit postea liberum aut dissimulare aut subtrahere se; unde et alligati appellantur. Item testes dicti quod testamento adhiberi solent; sicut signatores, quod testamentum signant. 10
- XXIV DE INSTRUMENTIS LEGALIBVS. Voluntas generale nomen omnium legalium instrumentorum; quae quia non vi, sed voluntate procedit, ideo tale nomen accepit. Testamentum vocatur quia, nisi testator mortuus fuerit, nec confirmari potest nec sciri quid in eo scriptum sit, quia clausum et obsignatum est; et inde dictum testamentum, quia non valet nisi post testatoris monumentum, unde et Apostolus (Hebr. 9, 17), 'Testamentum,' inquit, 'in mortuis confirmatur.' 20
- 3 Testamentum sane in Scripturis sanctis non hoc solum dicitur, quod non valet nisi testatoribus mortuis, sed omne pactum et placitum testamentum vocabant. Nam Laban et Iacob testamentum fecerunt, quod utique etiam inter vivos valeret, et in Psalmis legitur (82, 6): 'Adversum te testamentum disposue-

Handst.

xxi (cf. II. x. 6) 5 contingat K nullo ex nulla K: nulli B communi] omni K xxii post xxiii T¹ 7 quod] quae C¹ 8 pragmatia T: pragmata C¹ K neg. et caus. K 10 Testes (-tis) quisque AB¹DH: Hos quisque TU: Testes (-te M) sunt. . . iudicio (-cium C) hos quisque CKM 11 sibi] sive M placidis K (non M) alligant T (non U) 12 insimulare T: insimula U detrahare C¹ 13-14 testes . . . sig.] (cf. X. 265) 14 adhibere C testamenta T 16 quae om. CK 18 quia (prim.)] quod K: que C¹ 20 dict. est test. B 21 post] per C 24 quod] quae C¹ 25 vocabant ABT: vocatur CK nam et Lab. et K (non A) 26 quod] quae C¹ valeret CKT: valuerit AB 27 adversum BT: -sus ACK te om. ACK test. tuum disp. K

runt, hoc est, pactum; et innumerabilia talia. Tabulae 4
 testamenti ideo appellatae sunt, quia ante chartae et membra-
 narum usum in dolatis tabulis non solum testamenta, sed
 etiam epistolarum alloquia scribebantur; unde et portitores
 5 earum tabellarii vocabantur. Testamentum iuris civilis est 5
 quinque testium subscriptione firmatum. Testamentum iuris 6
 praetorii est septem testium signis signatum: sed illud apud
 cives fit, inde civile; istud apud praetores, inde iuris praetorii.
 Testamentum autem signare notare est, id est ut notum sit
 10 quod scriptum est. Holographum testamentum est manu 7
 auctoris totum conscriptum atque subscriptum; unde et
 nomen accepit. Graeci enim *δλον* totum, *γραφην* litteram
 dicunt. Inritum testamentum est, si is qui testavit capite 8
 diminutus est, aut si non rite factum sit. Inofficiosum testa- 9
 15 mentum est, quod frustra liberis exhereditatis sine officio
 naturalis pietatis in extraneas personas redactum est. Ruptum 10
 testamentum inde vocatur, eo quod nascente postumo, neque
 exhereditato nominatim, neque herede instituto, disrumpitur.
 Suppressum testamentum est, quod in fraude heredum vel 11
 20 legatariorum seu libertorum non est palam prolatum: quod si
 non latet, tamen si praedictis personis non proferatur, supprimi
 tamen videtur. Nuncupatio est, quam in tabulis cerisque 12
 testator recitat, dicens: 'Haec ut in his tabulis cerisque
 25 testimonium mihi perhibete,' et hoc dicitur nuncupatio:
 nuncupare est enim palam nominare et confirmare. Ius 13
 liberorum est coniugum sine liberis invicem pro loco pignorum
 hereditatis alterna conscriptio. Codicillum, ut veteres aiunt, 14

2 ideo CKT: inde B 3 testamentum C 4 scribebantur ABCT:
 habebantur K 5 tabularii AC (non D): tabularios H vocantur
 ABD: vocabantur II civile T 9 id est om. B 10 quod] quae C
 12 enim om. T *δλον*] *olo codd.* 13 qui testatus est aut (om. cap.
 dim.) C¹ 14 recte KC²: recta C¹ factus K¹ 15 quae fr. lilucris C¹
 exhereditatis K¹ 16 reductum T 17 vocatum B 18 exhereditato
 C¹K¹ 21 non ferat (-er!) subpraemit non videtur C¹ 23 recit-
 tat . . . cerisque om. B¹ in om. CK (non DH) 24 dico] do Gaius
Inst. 2, 104 25 praebete CK 27 coniugium K¹ 28 Codice
 illum est ut C¹

sine dubio ab auctore dictum, qui hoc scripturae genus instituit. Est autem scriptura nullam indigens sollemnitatem verborum, sed solam testatoris voluntatem qualicumque scripturae significatione expressam. Cuius beneficio voluntatibus defunctorum constat esse subventum propter legalium verborum difficultatem, aut certe propter necessitatem adhibendorum sollemnium, ita ut qui scribit titulum eiusdem scripturae codicillum vocet. Sicut autem codicillus fit vice testamenti, **15** ita epistola vice codicillorum. Cretio est certus dierum numerus, in quo institutus heres aut adit hereditatem, aut **10** finito tempore cretionis excluditur, nec liberum illi est ultra **16** capiendae hereditatis. Cretio autem appellata quasi decretio, id est decernere vel constituere, ut puta: 'ille heres mihi esto': additurque, 'cernitoque infra dies tot.' Adeundarum autem hereditatum centesimus statusus erat dies, quibus non esset **15** **17** cretio addita. Fideicommissum dictum, ut fiat quod a defuncto committitur. Nam fides dicta eo quod fiat; quod tamen non in directis verbis, sed precativis exposcitur. **18** Pactum dicitur inter partes ex pace conveniens scriptura, legibus ac moribus conprobata; et dictum pactum quasi ex **20** **19** pace factum, ab eo quod est paco, unde et pepigit. Placitum quoque similiter ab eo, quod placeat. Alii dicunt pactum esse quod volens quisque facit; placitum vero etiam nolens compellitur, veluti quando quisque paratus sit in iudicio ad respondendum; quod nemo potest dicere pactum, sed placitum. **20** Mandatum dictum, quod olim in commisso negotio

Pactum

1 qui] quia *C¹K* 2 nulla ind. sollemnitate *CK* 4 sign.] pronun-
tiatione *C* expressa (-prae-) *BCK* 7 ita autem et qui *T*
scribet tit. *CT*; scribit et tit. *B* scripturae *om.* *T* 10 adit] ad *C¹K*
11 secluditur *A* illic *K¹*: illis *K²* (*non A*): fort. illi ius 12 quasi]
id est *K* 13 id est] quasi *K* mihi *om.* *T* 14 auditorque *C* intra
edd. 15 statutis *C¹* 16 quod] quae *C¹* a] ad *T¹* 17 nam...
exposcitur *om.* *C¹L* 18 in *om.* *T* 19 Partum (*C¹* (*non L*)) 21 paco
BT: paco *D*: pango *CKL* pepigit foedus *CKL* (*non D*) Placidum *K*
(*non L*) 22 quoque *om.* *CKL* qu. pl. *CKL*: quod placet *B*: quo
placet *T* 23 quisque *CKLT*: quis *B* vero *om.* *CKL* 25 quod]
quae *C¹* (*non L*) 26 quod] quae *C¹* (*non L*) commisso *om.*
C¹KL (*non A*)

alter alteri manum dabat. Ratum vero, quasi rationabile et 21
rectum, unde et qui pollicetur dicit: 'Ratum esse profiteor',
 hoc est, firmum atque perpetuum. Rite autem esse non recte, 22
 sed ex more. Chirographum. Cautio. (Emtio et venditio 23
 5 est rerum commutatio atque contractus ex convenientia veniens.
Emtio autem dicta, quod a me tibi sit: venditio quasi venun-
datio, id est a nundinis. Donatio est cuiuslibet rei transactio. 25
Dictam autem dicunt donationem quasi doni actionem, et
dotem quasi do item. Praecedente enim in nuptiis donatione,
 10 dos sequitur. Nam antiquus nuptiarum erat ritus quo se 26
 maritus et uxor invicem emebant, ne videretur uxor ancilla,
 sicut habemus in iure. Inde est quod praecedente donatione
 viri sequitur dos uxoris. Donatio usufructuaria ideo dicitur, 27
 quod donator ex ea usum fructum adhuc retinet, servato cui
 15 donatum est iure. Donatio directa ideo nuncupatur, quia et 28
 iure et usu statim transit in alterum, nec ultra aliquid inde ad
 ius donatoris retorquetur. Condiciones proprie testium sunt, 29
 et dictae condiciones a condicendo, quasi condiciones, quia
 non ibi testis unus iurat, sed duo vel plures. Non enim in
 20 unius ore, sed in duorum aut trium testium stat omne verbum.
 Item condiciones, quod inter se conveniat sermo testium, quasi
 conditiones. Stipulatio est promissio vel sponsio; unde et 30
promissores stipulatores vocantur. Dicta autem stipulatio ab
stipula. Veteres enim, quando sibi aliquid promittebant,
 25 stipulam tenentes frangebant, quam iterum iungentes sponsio-
nes suas agnoscebant [sive quod stipulum iuxta Paulum iuridi-

vel
scripto

2 qui] que T ra. me esse LK 3 est enim fir. C¹ (non L)
 recte] certe T 4 mo.] more captio C¹ (pro m. Cautio, § 23) (non L)
 Cautio hab. ABKTUV Bern.: om. DLC (sed vide supra) 6 ve-
 nundinatio B 7 cuiuslibet BT actio T 9 praecedentem B
 10 antiquitus C¹KL 11 mar. inv. et ux. CKL 12 sicut] sed B
 in om. L quod] quae C¹ (non L) don.] done L 14 servat L
 15 recta C¹KL 18 qu. condiciones T (i.e. condiciones?): qu.
 conditiones K²: qu. condiciones B¹C¹K¹ 19 sed vel duo vel CT en.
 un. C 20 sed du. K aut] ad C¹ 21 quod] quae C¹ qu. condi-
 tiones BC 22 vel sponsio om. K (non A) 23 promissores ABTU:
 sponsores CK voc.] dicuntur K 26 sive . . . app. add. in marg.
 BT: om. D quod] per C stipulam CKU (non M) iuxta
 Paulum om. T (non U) Paulum om. K (non M) loriticum C

31 cum firmum appellaverunt]. Sacramentum est pignus sponsio-
nis; vocatum autem sacramentum, quia violare quod quisque
promittit perfidiae est.

XXV

DE REBUS.

Hereditas est res quae morte alicuius ad
 quempiam pervenit, vel legata testamento, vel possessione 5
 retenta. Dicta autem hereditas a rebus aditis, sive ab aere,
 2 quia qui possidet agrum et censum solvit; tunde et res.† Res
sunt quae in nostro iure consistunt. Iura autem sunt quae
 3 a nobis iuste possidentur nec aliena sunt. Dicta autem res
a recte habendo, ius a iuste possidendo. Hoc enim iure possi- 10
detur quod iuste, hoc iuste quod bene. Quod autem male
possidetur, alienum est. Male autem possidet qui vel sua
male utitur vel aliena praesumit. Possidet autem iuste qui
non inretitur cupiditate. Qui autem cupiditate tenetur,
 4 possessus est, non possessor. Bona sunt honestorum seu 15
nobilium, quae proinde bona dicuntur, ut non habeant turpem
usum, sed ea homines ad res bonas utantur. Peculium pro-
prie minorum est personarum sive servorum. Nam peculium
 est quod pater vel dominus filium suum vel servum pro suo
 tractare patitur. Peculium autem a pecudibus dictum, in 20
 6 quibus veterum constabat universa substantia. Bonorum
possessio est ius possessionis, certo ordine certoque titulo
 7 adquisita. Intestata hereditas est quae testamento scripta non
 8 est, aut, si scripta sit, iure tamen nequaquam est adita. edita
 9 inde dicitur, quia eius heredes ceciderunt. Familia herciscunda 25
 est divisio hereditatis inter heredes. Herciscunda enim apud
 10 veteres divisio nuncupabatur. Communi dividendo est inter
eos quibus communis res est, quae actio iubet postulanti-
 11 bus his arbitrum dari, cuius arbitratu res dividatur. Finium

servorum
familia

edita

ca

4 more C¹ 5 quodpiam C¹ legato codd. possessiones et
 emta C¹ 6 additis K ab aere] habere CT 7 inde et heres
 Arev. Res om. K 9 iuste] iure K (etiam A¹ ?) (non D) Res au.
 dic. K (non A) 11 iuste... iuste] recte... recte BCD 18 servorum]
 servum C¹ 19 suo iure tr. CK 20 pec. alium au. T 24 sit] est T
 adita K (teste Kueblero): edita BCT 25 dicuntur BCT heres K
 Familiae K erciscunde CT: heriscundae K 26 erciscunde BCT:
 heriscundae K 27 nuncupatur T 28 iubat C¹ 29 arbitrium CT²

edita

regundorum actio dicta eo quod per eam regantur fines utrique, -
 ne dissipentur, dummodo non angustiore quinque pedum loco
 ea controversia sit. Locatio est res ad usum data cum defini- 12
 tione mercedis. Conductio est res in usum accepta cum con- 13
 5 stituta mercede. Res credita est quae in obligationem ita 14
 deducta est, ut ex tempore, quo contrahebatur, certum sit eam
 deberi. Vsura est incrementum feneratoris, ab usu aeris crediti 15
nuncupata. Commod(at)um est id quod nostri iuris est et ad 16
alterum temporaliter translatum est cum modo temporis, quam-
 10 diu apud eum sit, unde et commod(at)um dictum est. Precarium 17
 est dum prece creditor rogatus permittit debitorem in posses-
 sione fundi sibi obligati demorari, et ex eo fructus capere. Et
 dictum precarium quia prece aditur, quasi precadium, R pro D
 littera commutata. Mutuum appellatum est quia id, quod 18
 15 a me tibi datur, ex meo tuum fit. Depositum est pignus com-
 19 mendatum ad tempus, quasi diu positum. Deponere autem
 quis videtur, cum aliquid metu furti, incendii, naufragii, apud
 alium custodiae causa deponit. Interest autem in loquendi 20
 usu inter pignus et arram. Nam pignus est quod datur propter
 20 rem creditam, quae dum redditur, statim pignus aufertur. Arra
 vero est, quae primum pro re bonae fidei contractu empta, ex
 parte datur, et postea completur. Est enim arra complenda, 21
 non auferenda; unde qui habet arram non reddit sicut pignus,
 sed desiderat plenitudinem; et dicta arra a re, pro qua traditur.
 25 Item inter pignus, fiduciam et hypothecam hoc interest.
 Pignus enim est quod propter rem creditam obligatur, cuius rei 22
 possessionem solam ad tempus consequitur creditor. Ceterum

24

auditor

1 regundorum ex regum duorum T regnantur K utriusque
 T 5 obligatione BCK 6 eam d. Arev. : eam (ea teste Kuebleri)
 debere K : cas deferre (i. e. differre !) BCDT : eam deferri A 7 eris
 credita T : crescere K (non A) 8 Commodum codd. : corr. Arev.
 est id est quod A : est quod K nostre T 9 alterum CKT : alios
 ABDH com modo (commodo) CT (A ex corr. ?) : commodum ABK
 quamdiu T 10 commodum codd. 12 et (alt.) om. C 13 quia] quod
 K audiatur K precadium BCT : praecadium K 14 quia]
 quando K 18 causae C² loquendo T ante corr. 20 quod dum K
 21 bono T 23 reddet C ex corr. T (i. e. -dit ?) 24 a re pro qua
 re tr. T 25 pig. et fid. B 26 enim om. K

ISIDORI

23 dominium penes debitorem est. Fiducia est, cum res aliqua
 sumendae mutuae pecuniae gratia vel mancipatur vel in iure
 24 ceditur. Hypotheca est, cum res commodatur sine depositione
 25 pignoris, pacto vel cautione sola interveniente. Momentum
 dictum a temporis brevitatem, ut [quam cito] quam statim salvo 5
 negotio reformetur, nec in ullam moram produci debeat quod
 repetitur; sicut nec ullum spatium est momenti, cuius tam
 brevis est temporis punctus ut in aliquam moram nullo modo
 26 producat. Instrumentum est unde aliquid construimus, ut
 27 cultrus, calamus, ascia. Instructum, quod per instrumentum 10
 28 efficitur, ut baculus, codex, tabula. Vsus, quem in re instructa
 utimur, ut in baculo innitere, in codice legere, in tabula ludere;
 sed et ipse fructus agrorum, quia eo utimur, usus vocatur. Haec
 29 sunt illa tria. Vsusfructus autem vocatus quia solo usu habe-
 30 tur eius fructus, manente apud alium iure. Vsucapio est adeptio 15
 domini per continuationem iustae possessionis, vel biennii aut
 31 alicuius temporis. Mancipatio dicta est quia manu res capitur.
 Vnde oportet eum, qui mancipio accipit, comprehendere id
 32 ipsum, quod ei mancipio datur. Cessio est propriae rei con-
 cessio, sicut est illud: 'Cedo iure propinquitatis.' Cedere enim 20
 dicimus quasi concedere, id est, quae propria sunt; nam aliena
 restituimus, non cedimus. Nam cedere proprie dicitur, qui
 contra veritatem alteri consentit, ut Cicero (Ligar. 7, 22): 'Cessit'
 33 inquit 'amplissimi viri auctoritati, vel potius paruit.' Inter-
 dictum est quod a iudice non in perpetuum, sed pro reformando 25
 momento ad tempus interim dicitur, salva propositione actionis
 34 eius. Pretium vocatum eo quod prius eum damus, ut pro eius

1 debitores *K* 3 creditur *CDK* commendatur *CT* 5 quam
 cito *hab. BDHKT*: *om. C* salvo] solo *K* 6 in nullam *KT* 7 nec
 nullum *KT* huius *K* 10 cultrus *etiam M* arcia *C¹* 11 quem
B: que *T*: quod *K*: qua *C* 13 quia in eo *B*: ex quo *K* vocatur
KT 15 adeptio (-mt-) domini *codd.* 17 quia manus *T*: quae manus
K 18 unde et op. *T* mancipium *BK* accepit *K* id *om. C¹*
 19 e manc. *C* 20 propinq.] proprietatis *Schwarz* 21 concedere] con-
 dere *T¹* id quae pr. s. nam *C¹*: idque proprie nam *T¹* nam si al.
CK 22 quia *B* 23 alter *K* 24 auctoritate *BKT* Int. enim
 est *A ex corr.* 25 quod *ABKT*: quia *C* pro *om. K (non A)*
 27 vocatum *om. T*

vice rem, quam adpetimus, possidere debeamus. Commercium 35
 dictum a mercibus, quo nomine res venales appellamus. Vnde
mercatus dicitur coetus multorum hominum, qui res vendere
 vel emere solent. Integri restitutio est causae vel rei reparatio. 36
 5 Causa redintegratur, quae vi potestatis expleta non est. Res 37
 redintegratur, quae vi potestatis ablata atque extorta est.

DE CRIMINIBVS IN LEGE CONSCRIPTIS. Crimen a carendo XXVI
 nomen: ut furtum, falsitas et cetera, quae non occidunt, sed
 infamant. Facinus dictum a faciendo malum, quod noceat 2
 10 alteri. Flagitium a flagitando corruptelam libidinis, qua noceat 3
 sibi. Haec sunt duo genera omnium peccatorum. Vis est 4
 virtus potestatis, per quam causa sive res vel aufertur vel ex-
 torquetur. Vis privata est, si quisque ante iudicium armatis 5
 hominibus quemquam a suo deiecerit vel expugnaverit. Vis 6
 15 publica est, si quis civem ante populum vel iudicem vel regem
 appellantem necaverit, aut torserit sive verberaverit vel vixerit. --
Dolus est mentis calliditas, ab eo quod deludat. Aliud enim 7 *Umstellung*
 agit, et aliud simulat. Petronius aliter existimat dicens: 'Quid
 est, iudices, dolus? Nimirum ubi aliquid factum est quod legi
 20 dolet. Habetis dolum, accipite nunc malum.' Calumnia est 8
 iurgium alienae litis, a calvendo, id est decipiendo dicta. Fal- 9
 sitas appellata a fando aliud quam verum est. Iniuria est 10
 iniustitia. Hinc est apud Comicos (? Plaut. Mil. 436): 'Iniuria's';
 qui audet aliquid contra ordinem iuris. Seditio dicitur dis- 11
 25 sensio civium, quod seorsum alii ad alios eunt. Nam hi
 maxime turbatione rerum et tumultu gaudent. Sacrilegium 12
 proprie est sacrarum rerum furtum. Postea et in idolorum

2 unde et merc. C 3 coitus T em. vel vend. B 4 Integris B
 5-6 vi (bis) om. B¹ res (eras.) redintegrantur T 6 exhorta C¹:
 exorta BK 9 ad faciendum B 12 sive] si vi B 13 quisque] quis
 B¹ 16 negaverit K aut torserit om. T¹: add. in fine T² aut vinx. K
 17 est om. B eludat K alia enim K ex corr. 18 existimans dicit K
 19 lege B 20 nunc] non K 21 est a diciendo K 22 alium quam
 versum est T 23 iniuria's] iniurias AC¹TUV Rem. Non.¹: iniurias
 iniustitia Bern.: inuria est BDKM: iniurius I codd. Servii ad Aen. 9, 107
 24 audit AM Bern.: tudit D ordinis D (non A Bern.) 25 eunt] se
 aiunt B. 27 est ABCT: esse K sacrum T idol. cul. om. K (non A)

ISIDORI

13 cultu haesit hoc nomen. Adulterium est inlusio alieni coniugii,
 quod, quia alterius torum commaculavit, adulterii nomen ac-
 14 cepit. Stuprum. Raptus proprie est illicitus coitus, a conrum-
 15 pendo dictus; unde et qui 'rpto potitur,' stupro fruitur. Homi-
cidii vocabulum compositum est ex homine et caede. Qui enim 5
 caedem in hominem fecisse conpertus erat, homicidam veteres
 16 appellabant. Parricidii actio non solum in eum dabatur qui
 parentem, id est vel patrem vel matrem interemisset, sed et in
 eum qui fratrem occiderat; et dictum parricidium quasi paren-
 17 tis caedem. Interneceivum iudicium in eum dabatur qui falsum 10
 testamentum fecerat et ob id hominem occiderat. Accusa-
 torem eius possessio bonorum sequebatur. Interneceivi autem
 significatio est, quasi quaedam hominis enectio. Nam prae-
 positionem inter pro e ponebant. Naevius (trag. 52): 'Mare
 interbibere'; et Plautus (frag. 87): 'Interluere mare': id est, 15
 18 ebibere et eluere. Furtum est rei alienae clandestina con-
 tractatio, a furvo, id est fusco vocatum, quia in obscuro fit.
 Furtum autem capitale crimen apud maiores fuit ante poenam
 19 quadrupli. Pervasio est rei alienae manifesta praesumptio.
 Furtum autem earum rerum fit, quae de loco in locum trans- 20
 ferri possunt: pervasio autem et earum quae transferuntur et
 20 earum quae immobilia sunt. Infitiatio est negatio debitae rei,
 cum a creditore deposcitur. Idem et abiuratio, id est rei cre-
 21 ditae abnegatio. Ambitus iudicium in eum est, qui largitione
 honorem capit et ambit, amissurus dignitatem, quam munere 25

r inhesit K: cultum esset A: cultaesis C¹ 2 adulterii]-rium K (-rii
 teste Kueblero) nomen] non C 3 Stuprum. Lenocinium. Raptus T
 (non UV) est om. T illicitus ex -tis T: -ti BK 4 dictum K
 petitur BT 5 ex nomine T 8 id est vel pa. vel ma. T: vel pa. vel
 ma. K: id est qui pa. A: id est qui pa. vel ma. BD: id est qui paren-
 tem aut ma. C 9 [fratrem] parentem A 10 Interneceivum K: -civi
 BT: -cii C *codd. Pauli Fest. 114, 8 partim* interneceivum test., *partim*
 interneceivum test. *praebent* 11 testimonium B (non D) 12 bonorum
 operum seq. C¹K interneceivum CK 13 enectio T: enectio (-ega-
 C¹ ut vid. K: necatio B Bern. 14 in. praeponebant BC¹K neus T:
 ne huius K 16 contractio K 17 furvo] furum T furco C¹ sit K
 19 Prevasio T al. rei K (non A) 20 earundem (-md-) rer. fit ABC:
 om. K 21 prevasio T autem ear. A: vero et ear. K 22 immo-
 biles A 23 cum] quam C¹ item B id est] idem K 24 Ab-
 bitus T¹ qui a larg. B 25 ambita amissurus T quam om. K

invadit. Peculatus iudicium in eos datur qui fraudem aerario 22
 faciunt, pecuniamque publicam intervertunt. Nam a pecunia
peculatum esse dictum. Non autem sic iudicatur furtum rei
publicae, sicut rei privatae. Nam ille sic iudicatur ut sacrilegus,
 5 quia fur est sacrorum. Repetundarum accusatur, qui pecunias 23
a sociis cepit. In hoc iudicio reus si ante moriatur, in bona
 eius iudicium redditur. Incesti iudicium in virgines sacratas vel 24
 propinquas sanguine constitutum est. Qui enim talibus mi-
 scuntur incesti, id est incasti habentur. Maiestatis reatu tenentur 25
 10 hi qui regiam maiestatem laeserunt vel violaverunt, vel qui
 rempublicam prodiderunt vel cum hostibus consenserunt. Piacu- 26
lum dictum pro eo quod expiari potest; commissa sunt enim
quae erant quoquo ordine expianda.

publica

DE POENIS IN LEGIBVS CONSTITVTIS. Dupliciter malum XXVII
 15 appellatur: unum, quod homo facit, alterum, quod patitur.
 Quod facit, peccatum est; quod patitur, poena. Malum autem
 tunc plenum est, cum et praeteritum est et inpendet, ut sit et
 dolor et metus. Poena dicta quod puniat. Est autem epithetum 2
 nomen, et sine adiectione non habet plenum sensum: adicis
 20 poena carceris, poena exilii, poena mortis, et inples sensum.
Supplicium proprie dictum non qui quoquo modo punitur, sed 3
ita damnatur ut bona eius consecrentur et in publico redigantur.
 Nam supplicia dicebantur supplicamenta. Et supplicium dici-
 tur, de cuius damnatione delibatur aliquid Deo; unde et sup-
 25 plicare. Octo genera poenarum in legibus contineri Tullius 4
scribit: id est damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam,
exilium, servitutum et mortem. His namque poenis vindicatur
 omne perpetratum peccatum. Damnium a diminutione rei voca- 5

Umsicilg

1 co K ¹	eratio T	2 a om. T ¹ K (non A)	3 pec. est ABT:
publica pec. est K	dicta K:	dictum iudicium A	rei publ. ...
iudicatur add. in marg. T	5 pecuniam K	6 in hoc om. C ¹	
oriatur T ¹	10 vel voluerunt K	qui om. K	12 commissa
om. K (non A)	enim om. T	13 expiandi K (non A)	17 plenum
quum T	sit dolor et B ¹ ; sit	hodorem U ut vid.	19 adice K
20 p. mortis om. K (teste Kuebler)	inplenscensum T	21 dicitur T	
quomodo BKT ante corr.	punitur] patitur C ¹	22 redicantur K	
23 supplicitor cuius damnatio K (non A)	24 Deo] de co TK (non		
.1)	25 continere K	28 a om. T	

Nervus ferream vinculum quo pedes et
cervices impediuntur.

ISIDORI

6 tum. Vincula a vinciendo, id est artando dicta, eo quod con-
7 stringant atque retineant; vel quia vi ligant. Conpedes dicti
8 quia continent pedes. Peducaae sunt laquei quibus pedes in-
9 laqueantur, dictae a pedibus capiendis. Catenae autem, quod
capiendo teneant utraque vestigia, ne progrediantur. Item 5
10 catenae, quod se capiendo teneant plurimis nodis. Manicae
sunt vincula quibus manus capiuntur; licet et manicae tuni-
11, 12 carum sunt. Nervi. Boia est torques damnatorum, quasi iugum
13 in bove ex genere vinculorum est. Carcer, in quo custodiuntur
noxii. Et dictus carcer quod eo homines coerceantur inclu- 10
danturque, quasi arcer, ab arcendo scilicet. Locum autem in
quo servantur noxii, carcerem dicimus numero tantum singulari;
unde vero emittuntur quadrigae, carceres vocamus numero tan-
14 tum plurali. Verbera dicta, quia cum agitantur, aerem ver-
berant. Hinc flagra et plagae et flagella, quia cum flatu et 15
strepitu in corpore sonant. Nam plagae, quasi flagae; sed
plagae et flagra primae positionis sunt, flagella autem per diminu-
15 tionem dicta. Anguilla est qua coercentur in scholis pueri,
16 quae vulgo scotica dicitur. Fustes sunt quibus iuvenes pro
criminibus feriuntur, appellati quod praefixi in fossis stent; 20
17 quos palos rustici vocant. Vectes dicti quod manibus vecten-
tur, unde ostia saxaque velluntur; sed hi ad poenas legum non
18 pertinent. Virgae sunt summitates frondium arborumque, dictae
quod virides sint, vel quod vim habeant arguendi; quae si lenis
fuerit, virga est; si certe nodosa vel aculeata, scorpio rectissimo 25
19 nomine, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. Ictus proprie

1 vincendo K constringat B 2 quia vigilant vel sciunt K
dictae C 3 Peduces BCK 4 Catena... teneat C 6 Mani-
ces BC 7 manus] manicae K 8 Nervi om. C Boia
sive nervicula est C iugus BT^v: iuga C 9 est om. K in
quo... carcer om. K (non A) 10 quo eo T 11 arcer] a carcere
K (non A) si licet T 12 diximus B tant. num. sing. T: num.
sing. B 14 agitur C¹ verberent T 15 plage corr. in ras. T
17 sed plage T²: set plage ut vid. T¹ per dirivationem K 18 scola
K 19 inscotica C¹ 20 astent C 22 ostea CT: et ostea U:
ostea (ho-) vectea KM (non A), unde Kueblerus versus fingit ostia vectel
Saxaque velluntur hi om. T 24 viride T sunt B
habent T arguendi Schwarz qui si B 25 urga T certe
BCT: autem K 26 acuato K

modell

atome

Res. lib.

plumb

flagellorum sunt, ab agitando vocati. Vngulae dictae quod 20
 effodiant. Haec et fidiculae, quia his rei in eculeo torquentur,
 ut fides inveniatur. Eculeus autem dictus quod extendat. Tor- 21, 22
 menta vero, quod torquendo mentem inveniunt. Est et latomia 23
 5 supplicii genus ad verberandum aptum, inventum a Tarquinio
 Superbo ad poenam sceleratorum. Iste enim prior latomias,
 tormenta, fustes, metalla atque exilia adinvenit, et ipse prior
 regibus exilium meruit. Talio est similitudo vindictae, ut tali- 24
 ter quis patiatur ut fecit. Hoc enim et natura et lege est insti-
 10 tutum, ut 'laedentem similis vindicta sequatur.' Vnde et illud
 est legis (Matth. 5, 38) : 'Oculus pro oculo, dentem pro dente.'
 Talio autem non solum ad iniuriam referendam, sed etiam pro
 beneficio reddendo ponitur. Est enim communis sermo et
 iniuriae et beneficentiae. Ignominium, eo quod desinat habere 25
 15 honestatis nomen is qui in aliquo crimine deprehenditur. Di-
 ctum est autem ignominium quasi sine nomine, sicut ignarus sine
 scientia, sicut ignobilis sine nobilitate. Hoc quoque et in- 26
 famium, quasi sine bona fama. Fama autem dicta quia fando,
 id est loquendo, pervagatur per traduces linguarum et aurium
 20 serpens. Est autem nomen et bonarum rerum et malarum.
 Nam fama felicitatis interdum est, ut illud, 'inlustris fama,'
 quod laus est : malarum, ut Vergilius (Aen. 4, 174) :

Fama, malum qua non aliud velocius ullum.

Fama autem nomen certilocum non habet, quia plurimum men- 27
 25 dax est, adiciens multa vel demutans de veritate : quae tamdiu
 vivit, quamdiu non probat. At ubi probaveris, esse cessat, et

1 vocata T ante corr. 2 ficulae C¹ aculeo BK 3 autem om. K 4 inveniat K La. est sup. K lautumnum BKT :
 lautumium C : lautumnum A 6 poenas BC lautumnas CK : latu-
 mnas T : lautumna B 7 met. fus. K prior regibus ABT : prior
 ex regibus C : prior regum K fort. recte 9 et naturae lege K (teste
 Kuebler) 10 unde ill. T 11 legis om. K 12 autem om. K
 14 Ign. dictum eo T 15 aliquo crimen KT : aliquod crimen BC
 17 sci. et sicut T et om. T 18 b. fame C¹ 19 provocatur B
 21 nam fame T felicitatis K² (K¹ n. l. ; sed felicius teste Kuebler) 22
 22 malorum et virg. K 23 quo B : quia T illud T : illud C¹
 24 Fama K : Famae (-me) BCT Fama, nomen incerti, locum non
 habet Tertull. Apolog. 7 26 ubi probavit, cessat esse Tertull.

28 exinde res nominatur, non fama. Exilium dictum quasi extra solum. Nam exul dicitur qui extra solum est. Vnde postliminium redeuntibus, hoc est de exilio reducendis, qui sunt eieci in iniuria, id est extra limen patriae. Dividitur autem exilium in
 29 relegatis et deportatis. Relegatus est, quem bona sua sequun-
 30 tur : deportatus, quem non sequuntur. Proscriptio exilii procul damnatio, quasi porro scriptio. Item proscriptus, quia palam
 31 scriptus. Metallum est ubi exules depo(r)tantur ad eruendam
 32 venam marmoraque secanda in crustis. Servitus a servando vocata. Apud antiquos enim qui in bello a morte servabantur, 10
 servi vocabantur. Haec est sola malorum omnium postrema, quae liberis omni supplicio gravior est ; nam ubi libertas perit,
 33 una ibi perierunt et omnia. Mortium vero diversi casus, ex quibus crux vel patibulum, in quo homines adpensi cruciantur
 34 vel patiuntur ; unde et nomina habent. Patibulum enim vulgo 15
furca dicitur, quasi ferens caput. Suspensum enim et strangulatum ex eo exanimat ; sed patibuli minor poena quam crucis.
 Nam patibulum adpensos statim exanimat, crux autem subfixos diu cruciat ; unde et in Evangelio latronibus, ut morentur et de ligno ante sabbatum deponerentur, crura confracta sunt, 20
 35 quia ligno suspensi cito mori non poterant. In ipso quoque genere necis differt. Crudelius est enim in aqua spiritum torquentes extingui, ignibus uri, frigore et fame necari, canibus et bestiis exponi. Nam ferro mori aetas quoque maior optavit. Gladius enim sine graviore cruciatu compendiosa morte vitam 25
 36 finire novit. Culleum est parricidale vasculum ab occulendo,

1 Ex. autem dic. K' 2 sol. est nam K ante corr. qui] quia C
 postliminio BT 3 reducentibus K (non A) sint T eiectis
 T ante corr. 4 in iniuriam B (non A) : iniuria C 6 dep. . . .
 seq. om. C 5 exilio C 7 qu. por. scr. om. T scripto K
 quia] quasi C 8 depotantur K : deputantur BCT : corr. dell.
 9 Ser. a vocando K ante corr. 11 servi voc. om. T sola om. T :
 summa K (non A) 13 pereunt omnia C div. sunt ca. C in q.
 CK (ex ex q.) 14 omnes T 16 str. ex eo K : str. haec ex eo BD :
 instr. et ex eo C : str. eo T 17 examinat CT 18 examinat CT
 22 spiritu (spfi) B : ipsum C torquente Arrv. 23 negari CK
 24 aetas] et has T aptavit K : optaverit Tertull. Apol. 9 25 graviore
 (ri) BCK : maiore T 26 masculinum ut vid. T

ETYMOLOGIARVM LIB. V. xxvii-xxx

id est claudendo dictum. Est autem uter ex corio factus, in quo parricidae cum simio et gallo et serpente inclusi in mare praecipitantur. Omnium autem istarum mortium genus animadversio nominatur. Animadversio enim est, quando iudex 37 reum punit; et dicitur animadvertere, id est animum illuc advertere, intendere utique ad puniendum reum, quia iudex est. Ideo 38 autem Romani aquam et ignem interdicebant quibusdam damnatis, quia aer et aqua cunctis patent et omnibus data sunt; ut illi non fruerentur quod omnibus per naturam concessum est.

10 DE CHRONICAE VOCABVLO. Chronica Graece dicitur quae XXVIII Latine temporum series appellatur, qualem apud Graecos Eusebius Caesariensis episcopus edidit, et Hieronymus presbyter in Latinam linguam convertit. *Χρόνος* enim Graece, Latine tempus interpretatur.

15 DE MOMENTIS ET HORIS. Tempora autem momentis, horis, XXIX diebus, mensibus, annis, lustris, saeculis, aetatibus dividuntur. Momentum est minimum atque angustissimum tempus, a motu siderum dictum. Est enim extremitas horae in brevibus intervallis, cum aliquid sibi cedit atque succedit. Hora Graecum 20 nomen est, et tamen Latinum sonat. Hora enim finis est temporis, sicut et ora sunt finis maris, fluviorum, vestimentorum.

DE DIEBVS. Dies est praesentia solis, sive sol supra terras, XXX sicut nox sol sub terris. Vt enim dies aut nox sit, causa est aut supra terram sol, aut sub terris. Dies legitimus viginti quattuor 25 horarum, usque dum dies et nox spatia sui cursus ab oriente usque ad alium orientalem solem caeli volubilitate concludat. Abusive autem dies unus est spatium ab oriente sole usque ad occidentem. Sunt autem diei spatia duo, interdianum atque 2

4 est (prius) om. T 6 ad om. T 7 aquam et ignem CK²:
 aqua et ignem K¹: aqua et igni BT quibus dam. B 8 et om. C¹
 patet BCT data est BT 10 quae ABKT: quia C¹: om. L
 17 menimum CK a mo. si. dic. om. KL (non A) 21 ora] orae
 dell. finis BKL: fines CT 22 prescientia T supra] super
 (corr. ex sup.) T 23 si. non sol C: si. nox B¹T 24 legitimus T¹:
 legitimus est B 25 hor. est us. K 26 orientalem ex orientem K
 vol. concl.] volentem K¹ (L n. l.) 27 abusive . . . sole om. K¹ (non
 AD) (L n. l.)

nocturnum; et est dies quidem horarum viginti quattuor, spa-
 3 tium autem horarum duodecim. Vocatus autem dies a parte
 meliore. Vnde et in usu est ut sine commemoratione noctis
 numerum dicamus dierum, sicut et in lege divina scriptum est
 4 (Genes. 1, 5): 'Factum est vespere et mane dies unus.' Dies 5
 secundum Aegyptios inchoat ab occasu solis: secundum Persas
 ab ortu solis: secundum Athenienses a sexta hora diei; secun-
 dum Romanos a media nocte. Vnde et tunc gallicinium est,
 quorum vox diei ostendit praeconium, quando et mesonyctius
 5 afflatus fit. Dies dicti a diis, quorum nomina Romani quibusdam 10
 sideribus sacrauerunt. Primum enim diem a Sole appellaverunt,
 qui princeps est omnium siderum, sicut et idem dies caput est
 6 cunctorum dierum. Secundum a Luna, quae Soli et splendore
 et magnitudine proxima est, et ex eo mutuat lumen. Tertium
 ab stella Martis, quae Vesper vocatur. Quartum ab stella 15
 7 Mercurii, quam quidam candidum circulum dicunt. Quintum
 ab stella Iovis, quam Phaethontem aiunt. Sextum a Veneris
 stella, quam Luciferum asserunt, quae inter omnia sidera plus
 lucis habet. Septimus ab stella Saturni, quae sexto caelo locata
 8 triginta annis fertur explere cursum suum. Proinde autem ex 20
 his septem stellis nomina dierum gentiles dederunt, eo quod
 per eosdem aliquid sibi effici existimarent, dicentes habere a
 Sole spiritum, a Luna corpus, a Mercurio ingenium et linguam,
 a Venere voluptatem, a Marte sanguinem, a Iove temperantiam,
 a Saturno humorem. Talis quippe exitit gentilium stultitia, 25
 9 qui sibi finxerunt tam ridiculosa figmenta. Apud Hebraeos
 autem dies prima una sabbati dicitur, qui apud nos dies domini-
 cus est, quem gentiles Soli dicaverunt. Secunda sabbati se-

1 spatium] spatia K 5 factum est om. T¹ 8 tunc om. K
 9 quando... fit om. K 10 sit BV §§ 5-7 iterum in fine lib. xv hab. D
 quib. Rom. T 12 quia Isid. nat. var. 3, 2 cap. cunct. K 13 soli et
 CK: solis et B: solis est T 15 Vesper] vespa T 16 quidam] quam B
 19 septimum BC sexto] septimo dell. 20 fertur] ferunt K (L n. l.)
 suum om. K (L n. l.) 21 dierum BCT: diebus K (L n. l.) 22 ali-
 quid om. K (L n. l.) a sole habere B 24 a Mar. sang. ante
 a Merc. K 27 dicebatur K (non D) 28 quem... dic. om. KL
 quam T ut vid. (non U) secunda feria om. K (non L)

cunda feria, quem saeculares diem Lunae vocant. Tertia sabbati tertia feria, quem diem illi Martis vocant. Quarta sabbati quarta feria, qui Mercurii dies dicitur a paganis. Quinta sabbati quinta feria est, id est quintus a die dominico, qui apud 10 gentiles Iovis vocatur. Sexta sabbati sexta feria dicitur, qui apud eosdem paganos Veneris nuncupatur. Sabbatum autem septimus a dominico dies est, quem gentiles Saturno dicaverunt et Saturni nominaverunt. Sabbatum autem ex Hebraeo in Latinum requies interpretatur, eo quod Deus in eo requievisset 10 ab omnibus operibus suis. Melius autem in vocabulis dierum II de ore Christiano ritus loquendi ecclesiasticus procedit. Tamen si quem forte consuetudo traxerit, ut illud exeat ex ore quod inprobat corde, intellegat illos omnes, de quorum nominibus appellati sunt hi dies, homines fuisse: et propter beneficia quae- 15 dam mortalia, quia plurimum potuerunt et eminuerunt in hoc saeculo, delati sunt eis ab amatoribus suis divini honores et in diebus et in sideribus; sed primum a nominibus hominum sidera nuncupata, et a sideribus dies sunt appellati. A fando 12 autem feriae nuncupatae sunt, quod sit in eis nobis tempus dictionis, id est in divino vel humano officio fari. Sed ex his 20 festos dies hominum causa institutos, feriatos divinorum sacrorum. Partes diei tres sunt: mane, meridies et suprema. Mane 13, 14 lux matura et plena, nec iam crepusculum. Et dictum mane a mano; manum enim antiqui bonum dicebant. Quid enim 25 melius luce? Alii mane aestimant vocari a Manibus, quorum conversatio a luna ad terram est. Alii putant ab aere, quia

i quem . . . vocant *om.* *KL* dies *A* (*non D*) tertia . . . (§ 10) nuncupatur] sic tertia quarta et (*om.* *L*) quinta et sexta sabbati sexta feria *KL* 3 qui mercuris *T*: quemcorcoris *U*: qui mercoris *B*: qui mercores *A* dicitur *om.* *A* (*non D*) 6 Sabbatus *K* (*non L*) 7 dies est *CU*: die est *ABDT*: id est *KL* quem . . . autem] a primo qui *KL* quam *C* . 8 et Sat. nom. *om.* *T* saturnis *ABCDU* 9 Deus *om.* *K* 13 de quorum] decorum *B* 14 propter beneficia *CK*: per ben. *D*: pro ben. *T* (*et fort. Isid.*): pro beneficiis *B* 15 eminuerunt *BCDT*: invenerunt *K* 16 ei *K* divino honore sed in *T* 17 a nom.] hominibus *K* 18 app.] nuncupati *K* 19 appellatae *K* eos *T* 21 causas *K* 24 mano] manu *codd.* 25 aestimant *K*: existimant (*ext-*) *BT*: existimant *C* 26 conversio *B* a terra *B* ab ea re *K*: habere *CT*

ISIDORI

15 manus, id est rarus, est atque perspicuus. Meridies dicta quasi
 medidies, hoc est medius dies; vel quia tunc purior dies est.
 Merum enim purum dicitur. In toto enim die nihil clarius
 meridie, quando sol de medio caelo rutilat et omnem orbem
 16 pari claritate inlustrat. Suprema est postrema pars diei, quando 5
 sol cursum suum in occasum vertit: dicta quod superest ad
 17 partem ultimam diei. Serum vocatum a clausis seris, quando
 18 iam nox venit, ut unusquisque somno tutior sit. Hodie quasi
 19 hoc die; et quotidie, non cotidie, ut sit quot diebus. Cras quod
 20 est postea. Hesternum est pridie; et dictum hesternum ab 10
 eo quod iam dies ipse sit a nobis extraneus et praetereundo
 21, 22 alienus. Pridie autem quasi priori die. Perendie, id est per
 ante diem, vel in antecessum, id est prius.

XXXI DE NOCTE. Nox a nocendo dicta, eo quod oculis noceat.
 Quae idcirco lunae ac siderum lucem habet, ne indecora esset, 15
 et ut consolaretur omnes nocte operantes, et ut quibusdam
 animantibus, quae lucem solis ferre non possunt, ad sufficien-
 2 tiam temperaretur. Noctis autem et diei alternatio propter
 vicissitudinem dormiendi vigilandique effecta est, et ut operis
 3 diurni laborem noctis requies temperet. Noctem autem fieri, 20
 aut quia longo itinere lassatur sol, et cum ad ultimum caeli
 spatium pervenit, elanguescit ac tabefactus efflat suos ignes;
 aut quia eadem vi sub terras cogitur qua super terras pertulit
 lumen, et sic umbra terrae noctem facit. Vnde et Vergilius
 (Aen. 2, 250):

Ruit Oceano nox,

involvens umbra magna terramque polumque.

4 Noctis partes septem sunt, id est vesper, crepusculum, conti-

<p>1 <i>vel purior</i> rarus BT: clarus CK purius K: prior T est om. B medio C et ... inl. om. K (non A) 7 clausis ex claris K 8 ut] et T om. T sit om. C¹ p. 572, 29) Externum <i>codd.</i> (et <i>Isid.</i>) K¹ 13 in om. B 14 eo om. T solarentur CK 20 temperaret CK pervenerit C²K: pervenent C¹ Lucr. 5, 651) 23 qui C¹</p>	<p>2 hoc . . . dies om. K (non A) 4 de medio KT: medio B: in 6 a parte ultima T Hodie] Die T 9 non cot. 10 postera <i>Arv.</i> (cf. <i>Aug. loc. hept.</i> 3, 12, externum (-no) ABCT: sternum 15 inde contra T 16 con- 21 lassatus C 22 per- labefactus <i>dell.</i>: labefactus <i>Arv.</i> (ex quia C¹: qui T protulit K</p>
---	---

cinium, intempustum, gallicinium, matutinum, diluculum. Ve- 5
sperum ab stella occidentali vocatum, quae solem occiduum
sequitur et tenebras sequentes praecedit. De qua Vergilius
(Aen. 1, 374):

5 Ante diem clauso conponit vesper Olympo.
Tenebras autem dictas, quod teneant umbras. Crepusculum 6, 7
est dubia lux. Nam creperum dubium dicimus, hoc est
inter lucem et tenebras. Conticinium est quando omnes 8
silent. Conticescere enim silere est. Intempustum est medium 9
10 et inactuosum noctis tempus, quando agi nihil potest et omnia
sopore quieta sunt. Nam tempus per se non intellegitur, nisi per
actus humanos. Medium autem noctis actum caret. Ergo intem- 10
pesta inactuosa, quasi sine tempore, hoc est sine actu, per quem
dinoscitur tempus; unde est: 'Intempestive venisti.' Ergo intem-
15 pesta dicitur quia caret tempora, id est actum. Gallicinium pro- 11
pter gallos lucis praenuntios dictum. Matutinum est inter absces- 12
sum tenebrarum et aurorae adventum; et dictum matutinum
quod hoc tempus inchoante mane sit. Diluculum quasi iam inci- 13
piens parva diei lux. Haec et aurora, quae solem praecedit.
20 Est autem aurora diei clarescentis exordium et primus splendor 14
aeris, qui Graece ἠὼς dicitur; quam nos per derivationem auroram
vocamus, quasi eorum. Vnde est illud (Virg. Aen. 2, 417):

et lactus Eoos

Eurus equis.

25 et (Virg. Aen. 1, 489):

Eoasque acies.

DE HEBDOMADA. Hebdomada dicta a numero septem XXXII
dierum, quorum repetitione et menses et anni et saecula pera-

2 quae] quod B 3 sequuntur B 5 clausum K conponet Virg.
(et Isid. l) § 7 ante § 5 BTD (et Isid.) 8 omnia C 9 silet C¹
10 o. sapore C¹: omni opere A 11 nisi act. B¹ 12 caret actum K
(non A) intempestas C: tempestas B 13 haec est B 14 intem-
pesta K¹ ergo . . . actum om. K in tempestate T 15 quia]
quae A tempore B Gallicinius . . . dictus K 16 est om. K
accessum T 17 aurorae] lucis K (non A) 18 in quo ante C maniscit
K 19 praecidit T 21 quam] quem CK 22 qu. eorum K
23 eous BT¹: eous KT²: eois C 24 cusus C¹ 25 et] et iterum
CK: om. BDT

guntur; ἑπτὰ enim Graeci septem dicunt. Hanc nos septimanam vocamus, quasi septem luces. Nam mane lux est. Octavus autem dies idem primus est, ad quem reditur et a quo rursus hebdomadae series orditur.

- XXXIII DE MENSIBVS. Mensis nomen est Graecum de lunae 5 nomine tractum. Luna enim μήνη Graeco sermone vocatur; unde et apud Hebraeos menses legitimi non ex solis circulo, sed ex lunae cursu enumerantur, quod est de nova ad novam.
- 2 Aegyptii autem primi propter lunae velociorem cursum, et ne error computationis eius velocitate accideret, ex solis cursu 10 diem mensis adinvenerunt; quoniam tardior solis motus facilius poterat comprehendi.
- 3 Ianuarius mensis a Iano dictus, cuius fuit a gentilibus consecratus; vel quia limes et ianua sit anni. Vnde et bifrons idem Ianus pingitur, ut introitus anni et exitus
- 4 demonstraretur. Februarius nuncupatur a Februo, id est Plu- 15 tone, cui eo mense sacrificabatur. Nam Ianuarium diis superis, Februarium diis Manibus Romani consecraverunt. Ergo Februarius a Februo, id est Plutone, non a febre, id est aegritudine
- 5 nominatus. Martius appellatus propter Martem Romanae gentis auctorem, vel quod eo tempore cuncta animantia agantur ad 20
- 6 marem et ad concumbendi voluptatem. Idem appellatur et mensis novorum, quia anni initium mensis est Martius. Idem et novum ver ab indicis scilicet germinum, quia in eo viridan-
- 7 tibus fructibus novis transactorum probatur occasus. Aprilis pro Venere dicitur, quasi Aphrodis; Graece enim Ἀφροδίτη Venus 25 dicitur; vel quia hoc mense omnia aperiuntur in florem, quasi
- 8 Aperilis. Maius dictus a Maia matre Mercurii; vel a maioribus

1 enim om. K grece s. dicitur T 3 oct. . . . ord. om. C prim.
 ad K 4 ebdomadis T 5 gr. no. est C: no. gr. A de . . . trac.
 om. T 6 grece C 7 circulos C 8 numerantur K qui est dell.
 11 dies K: duodecim Schwarz 12 cui CK 13 gentibus K (non A)
 14 biformis K (non A) et om. T 15 demonstratur BT a februa
 codd. (etiam Trin.) 16 cui neominiae sacrificabantur K 17 februarius
 K cons. Rom. K 18 a februa codd. (etiam Trin.) febre egr. T
 20 actorem T 21 marem] martem K 22 concumbendi KT
 K 23 novum ver T²: november BDT A (ex-bris) Trin.: primum (ex-us
 C) ver CK 24 praebetur K 25 afrodis CK: afrodis ABT greci
 K enim om. A Ἀφροδίτη] afrodis codd. 26 hoc in mense K (non
 A) aperiuntur K (non A) 27 a moribus maioris na. K (non A)

natu, qui erant principes reipublicae. Nam hunc mensem maioribus, sequentem vero minoribus Romani consecraverunt. Vnde et Iunius dicitur. Antea enim populus in centurias 9 seniorum et iuniorum divisus erat. Iulius vero et Augustus 10 de honoribus hominum, Iulii et Augusti Caesarum, nuncupati sunt. Nam prius Quintilis et Sextilis vocabantur: Quintilis, quia quintus erat a Martio, quem principem anni testantur esse Romani; Sextilis similiter, quod sextus. September nomen 11 habet a numero et imbri, quia septimus est a Martio et imbres 10 habet. Sic et October, November atque December ex numero et imbribus acceperunt vocabula; quem numerum decurrentem December finit, pro eo quod denarius numerus praecedentes numeros claudit. Kalendas autem, Nonas et Idus propter festos 12 dies Romani instituerunt; vel propter officia magistratuum. In 15 his enim diebus conveniebatur in urbibus. Quidam autem 13 Kalendas a colendo appellari existimant. Apud veteres enim omnium mensuum principia colebantur, sicut et apud Hebraeos. Idus autem plerique Latinorum ab edendo dictum putant, quod hi dies apud veteres epularum essent. Nonae a nundinis 14 20 vocatae. Nundinae enim sunt publicae conventiones sive mercimonia.

DE SOLSTITIIS ET AEQUINOCTIIS. Solstitium dictum quasi XXXIV solis statio, quod tunc sole stante crescant dies vel noctes. Aequinoctium appellatum quod tunc dies et nox horarum 25 spatio aequali consistunt. Duo sunt autem solstitia: unum 2 aestivum, VIII Kal. Iul., de quo tempore remeare sol ad inferiores incipit circulos; aliud hiemale, VIII Kal. Ian., quo tempore sol altiores incipit circulos petere. Vnde hiemalis solstitii dies minimus, sicut aestivi maximus invenitur. Item 3

3 ante <i>CT</i> ex <i>corr.</i>	centuria <i>CKT</i>	4 div. est <i>K</i>	et <i>om.</i>
<i>C</i> ¹ 8 romanis <i>C</i> ¹	quod sit sc. <i>K</i>	9 et imb. ha. sic et <i>om.</i>	
<i>K</i> (<i>non A</i>)	11 decurrente decembre <i>K</i>	12 num. praec. <i>om.</i> <i>T</i>	
18 dictos <i>K</i>	19 apud] quod <i>B</i>	Nonas <i>K</i> : non (<i>del.</i>) ea (<i>del.</i>)	
nonae <i>C</i>	21 mercimonia <i>C</i> ¹	23 statium <i>K</i> crescat <i>C</i> : crescent <i>K</i>	
24 nox] noctes <i>KT</i> ante <i>corr.</i>	25 spatia aequalia <i>K</i>	solicia <i>K</i> ¹	
26 estuum <i>C</i> ¹ : est iunium <i>T</i>	de <i>om.</i> <i>K</i>	28 temp. alt. <i>K</i>	hiemales
... minores ... maiores inveniuntur <i>K</i>		29 solistiis <i>T</i>	

duo sunt aequinoctia, unum vernale et aliud autumnale, quae Graeci *ισημερίας* vocant. Sunt autem haec aequinoctia die VIII Kal. Apr. et VIII Kal. Oct., quia annus olim in duas tantum partes dividebatur, hoc est in aestivum et hiemale solstitium, et in duo hemisphaeria.

XXXV DE TEMPORIBVS ANNI. Tempora anni quattuor sunt: ver, aestas, autumnus et hiems. Dicta sunt autem tempora a communionis temperamento, quod invicem se humore, siccitate, calore et frigore temperent. Haec et curricula dicuntur, quia non stant, sed currunt. Constat autem post factum mundum ex qualitate cursus solis tempora in ternos menses fuisse divisa. Quorum temporum talem veteres faciunt discretionem, ut primo mense ver novum dicatur, secundo adultum, tertio praiceps. Sic [et] aestas in suis tribus mensibus, nova, adulta et praiceps. Sic [et] autumnus, novus, adultus et praiceps. Item hiems, nova, adulta et praiceps sive extrema. Vnde est illud (Virg. Georg. I, 340):

Extremae sub casu hiemis.

Ver autem dictum quod viret. Tunc enim post hiemem vestitur tellus herbis, et in florem cuncta rumpuntur. Aestas dicitur ab aestu, id est a calore; et aestas quasi usta, id est exusta et arida. Nam calor aridus est. Autumnus a tempestate vocatus quando et folia arborum cadunt et omnia maturescunt. Hiemem ratio hemisphaerii nuncupavit, quia tunc breviori sol volvitur circulo. Vnde et hoc tempus bruma dicitur, quasi *βραχύς*, id est brevis; vel a cibo, quod maior sit tunc vescendi appetitus. Edacitas enim Graece *βρῶμα* appellatur; unde et inbrumarii dicuntur

2 octavo kalendarum octubrium et octavo kalendarum aprilium T
3 tan. ol. in diu. T 4 in hiem. BC 6 sunt qu. C 7 aut. hi. K
autem om. K 8 quod] quo K 11 fuisset T 12 tales K discr.
fac. B primum mensem K 13 secundum . . . tertium BK 14 et
hab. BK: om. ACT 15 et hab. BT: om. ACK adul. praec. K
(non A) item . . . praec. om. A 16 adul. praec. K unde et
illud A: unde et est illud B: om. K 18 caso K: casum C 19 vertitur
B 21 usta id est om. K: id est exusta om. T 22 Aut. autem a K
vocator C 25 *βραχύς*] brachin C: bracin B: bracin K: brasin T
quasi *βραχὺ ἡμῶν* id est brevis dies Serv. ad Aen. 2, 472 27 *βρῶμα*
bruma (-mo C) *codd.* inbrumarii C¹: inbruniarum ut vid. T:
brumarii K: brumatici B: brumati Gloss.

quibus fastidium est ciborum. Hibernus autem inter hiemem 7
 et vernum est, quasi hievernus; qui plerumque a parte totum,
 hiemem, significat. Haec tempora singulis etiam caeli partibus
 adscribuntur. Ver quippe orienti datur, quia tunc ex terris 8
 5 omnia oriuntur; aestas vero meridiano, eo quod pars eius
 calore flagrantior sit; hiems septemtrioni, eo quod frigidus
 et perpetuo gelu torpet; autumnus occiduo, propter quod graves
 morbos habet, unde et tunc omnia folia arborum defluit. Ut
 autem autumnus abundet morbis, facit hoc confinium frigoris
 10 et caloris, et conpugnancia inter se contrariorum aerum.

DE ANNIS. Annus est solis anfractus, cum peractis tre- XXXVI
 centis sexaginta quinque diebus ad eadem loca siderum redit.
 Annus autem dictus quia mensibus in se recurrentibus volvitur.
 Vnde et anulus [dicitur], quasi annuus, id est circulus, quod in
 15 se redeat; [ut] Vergilius (Georg. 2, 402):

Atque in se sua per vestigia volvitur annus.

Sic enim apud Aegyptios indicabatur ante inventas litteras 2
 picto dracone caudam suam mordente, quia in se recurrit.
 Alii annum dicunt ἀπὸ τοῦ ἀνανεοῦσθαι, id est ab innova-
 20 tione; renovatur enim semper. Tria sunt autem genera an- 3
 norum. Aut enim lunaris annus est triginta dierum; aut
 solstitialis, qui duodecim continet menses; aut magnus, om-
 nibus planetis in eundem locum recurrentibus, qui fit post
 annos solstitiales plurimos. Aera singulorum annorum est con- 4
 25 stituta a Caesare Augusto, quando primum censu exagitato
 Romanum orbem descripsit. Dicta autem aera ex eo, quod
 omnis orbis aes reddere professus est reipublicae.

DE OLYMPIADIBVS ET LVSTRIS ET IVBILEIS. Olympias XXXVII
 apud Graecos constituta apud Elidem Graeciae civitatem, Eliis

1 hieme et verno BT: hiemen et verno C: hiemem et verem K
 2 hievernus C tota K 5 mer. quod K 6 hiems . . . torpet in fine
 paragraphi T 8 omnes K folio T defluet KT 10 intra se B
 12 eandem KT sid. loca K 13 currentibus K 14 dicitur hab.
 BK: om. CT annus K: annus T 15 ut hab. CK: om. BT
 18 mordentem codd. quia] qui K 19 alii] illi K id est om. B
 a renovatione K 20 genera] tempora BC 26 romanorum urbem
 A dicta . . . recip. om. B¹ au. est era T ex om. A 29 apud]
 apoto K colys ag. K: elisagentibus C¹

agentibus agonem et quinquennale certamen, quattuor mediis annis vacantibus; et ob hoc Elidum certaminis tempus olympiadem vocaverunt, quadriennio in una olympiade supputato.

- 2 Lustrum vero est πεντητηρίς, id est quinquennium, quod quinto anno dicitur condi propter olympiadas a Romanis; adhuc enim 5 consules, adhuc aera nondum erat. Est enim quinquennale tempus. Ideo vero sic vocatum, eo quod censu per quinquennium in republica peracto urbs Roma lustrabatur. Iubileus interpretatur remissionis annus. Est enim Hebraicus et sermo et numerus, qui septenis annorum hebdomadibus, id est, qua- 10 draginta novem annis textitur; in quo clangebantur tubae, et ad omnes revertebatur antiqua possessio, debita absolvebantur, 4 confirmabantur libertates. Hunc numerum etiam in diebus Pentecosten et ipsi celebramus post Domini resurrectionem, remissa culpa et totius debiti chirographo evacuato, ab omni 15 nexu liberi suscipientes advenientem in nos gratiam Spiritus sancti.

XXXVIII

DE SAECVLIS ET AETATIBVS. Saecula generationibus constant; et inde saecula, quod se sequantur: abeuntibus enim

- alii alia succedunt. Hunc quidam quinquagesimum annum 20 dicunt, quem Hebraei iubileum vocant. Ob hanc causam et ille Hebraeus, qui propter uxorem et liberos amans dominum suum aure pertusa servitio subiugatus, servire iubetur in saeculum, hoc est usque ad annum quinquagesimum. Aetas plerumque dicitur et pro uno anno, ut in annalibus, et pro septem, 25 ut hominis, et pro centum, et pro quovis tempore. Vnde et aetas tempus, quod de multis saeculis instruitur. Et dicta

2 eolydum K: Eliorum Schwars 4 πεντητηρίς] pentesin CK: penteteresin BT 6 nondum] non T 7 sic om. K censum . . . peractum K 8 orbis C¹: urbis KT 9 sermone et numeru K 11 textitur om. K (non A) 12 omnem hominem rev. K adsolvebantur T: solvebantur B 13 libertas C etiam om. K 14 pentecostes dell. cebramus K Domini om. T 15 cyrografum deb. evacuatum K xxxviii-ix Pleniorum apparatus in editione Mommseniana chronicorum Isidori inuenies 19 se om. BT 20 aliis alii BC: ali T 23 a serv. subiugatis C: om. K (non A) 24 hoc est id est us. K 25 et om. K (non A) in om. B annalibus C¹: animalibus K: annualibus T 26 certum C¹ unde ctas T

aetas, quasi aevitas, id est similitudo aevi. Nam aevum est 4
 aetas perpetua, cuius neque initium neque extremum noscitur,
 quod Graeci vocant αἰώνας; quod aliquando apud eos pro
 saeculo, aliquando pro aeterno ponitur. Vnde et apud Latinos
 5 est derivatum. Aetas autem proprie duobus modis dicitur: 5
 aut enim hominis, sicut infantia, iuventus, senectus: aut mundi,
 cuius prima aetas est ab Adam usque ad Noe; secunda a Noe
 usque ad Abraham; tertia ab Abraham usque ad David; quarta
 a David usque ad transmigrationem Iuda in Babyloniam; quinta
 10 deinde [a transmigratione Babylonis] usque ad adventum Sal-
 vatoris in carne; sexta, quae nunc agitur, usque quo mundus
 iste finiatur. Quarum decursus per generationes et regna ita 6
 inspicitur.

DE DESCRIPTIONE TEMPORVM. Prima aetas in exordio sui XXXIX
 15 continet creationem mundi. Primo enim die Deus [in] lucis
 nomine condidit angelos; secundo in firmamenti appellatione
 caelos; tertio in discretionis vocabulo speciem aquarum et
 terrae; quarto lūminaria caeli; quinto animantia ex aquis;
 sexto animantia ex terra et hominem, quem appellavit Adam.

20 Prima aetas. Adam ann. ccxxx genuit Seth, a quo filii 2
 Dei. [ccxxx]. Seth ann. ccv genuit Enos, qui coepit invo-
 care nomen Domini. [ccccxxxv]. Enos ann. cxc genuit Cai-
 nan. [dcxxv]. Cainan ann. clxx genuit Malalehel. [dcccxcv].
 Malalehel ann. clxv genuit Iareth. [dcccclx]. Iareth ann. 3
 25 clxii genuit Enoc, qui translatus est. [mcxxii]. Enoc ann.
 clxv genuit Matusalam. [mcclxxxvii]. Matusalam ann. 4
 clxvii genuit Lamech. [mccccliv]. Lamech ann. clxxxviii
 genuit Noe. Arca aedificatur. [mdcxlii]. Noe autem ann.

9 Iuda in om. K (non A) babillonis K (non A) 10 deinde om.
 K a transm. Bab. hab. K: om. ABCT Salv. ABCT: Christi K
 11 in carne om. K (non A) agitur om. K¹ 14 aet. est in C¹
 15 rationem mun. K in hab. K: om. B'CT § 2 sqq. Numeros
 annorum mundi hab. (inter textum) ATU: om. BCK. Eos dedi inter
 textum uncinis inclusos, neglecta in apparatu critico discrepantia codicum
 20 ccxxx] cxxx C 22 clxxxx] cxl K: clxv T 25 Enoch autem
 a. K 26 clxv] clxvi C 28 arca aed. om. K Noe autem . . .
 diluivium BTU: Noe vero . . . catacl. an. iimccxlii CK

ISIDORI

- DC factum est diluuium. [IIMCCXLII]. [Noe vero D cum esset annorum genuit tres filios, Sem, Cham et Iaphet. Cuius sexcentesimo vitae anno factum est diluuium. Sunt autem ab Adam usque ad cataclismum anni IIMCCLII]. **Secunda aetas.**
- 5 Sem [cum esset annorum c] ann. II post diluuium genuit 5 Arfaxat, a quo Chaldaei. [IIMCCXLIV]. Arfaxat ann. cxxxv genuit Sala, a quo Samaritae et Indi. [IIMCCCLXXIX]. Sala 6 ann. cxxx genuit Heber, a quo Hebraei. [IIMDIX]. Heber ann. cxxxiv genuit Falec. Turris aedificatur [hoc tempore divisae sunt linguae et per orbem terrae facta est dispersio in 10 aedificatione turris]. [IIMDCXLIH]. Falec ann. cxxx genuit Ragau. Dii primum adorantur. [IIMDCCLXXIII]. Ragau ann. cxxxii genuit Seruc. Regnum inchoat Scytharum. [IIMDCCCV]. 7 Seruc ann. cxxx genuit Nachor. Regnum Aegyptiorum nascitur. [IIMXXXV]. Nachor ann. LXXIX genuit Thara. Regnum 15 Assyriorum et Scimiorum exoritur. [IIMCXIV]. Thara ann. LXX genuit Abraham. Zoroastres magicam repperit. [IIMCLXXXIV]. 8 **Tertia aetas.** Abraham ann. c genuit Isaac et Ismahel, a quo Ismahelitae. [IIMCCLXXXIV]. Isaac ann. LX genuit Iacob. Argivorum regnum inchoat. [IIMCCCXLIV]. Iacob ann. xc genuit 20 Ioseph. Phoroneus Graeciae leges dedit. [IIMCCCCXXXIV]. 9 Ioseph ann. cx. Graecia segetes habere coepit. [IIMDXLIV]. Hebraeorum [in Aegypto] servitus ann. cxliv. Athlans astrologiam invenit. [IIMDCLXXXVIII]. Moyses ann. xl. Hebraei 10 litteras habere coeperunt. [IIMDCCXXVIII]. Iosue ann. xxvii. 25 Ericthonius in Troia [primus] quadrigam iunxit. [IIMDCCLV]. Gothonihel ann. xl. Catmus litteras Graecis dedit. [IIMDCCXCV].

5 cum es. an. c hab. CK: om. BTU post dil. om. T (non U)
 7 Sala] cainan K a quo . . . Indi om. B: cainan cum esset annorum
 cxxx genuit salam a quo . . . Indi K 9 turr. aed. BCU: tunc turr. aed.
 T: hoc temp. . . in aed. turr. K 11 Falec autem an. B 12 tunc
 primum dii adorantur K² (om. K¹) Ragau . . . Scyth. om. K¹ 13 cxxxv
 K² reg. tunc inc. CK² inquoatus citharum C¹ 14 Scr. . .
 nasc. om. K¹ nascitur] inchoat T ante corr. 17 Zor. artem mag. K
 18 quo et Ism. C 19 Arg. reg. in. om. AK (non Bern. extr.) 20 xc]
 lxl U: xl T: lxx CK 22 cx] cviiii K capit C¹ 23 in Aeg. hab.
 KU: om. BCT servitutis C 24 xl. rexit populum Hebr. Bern. extr.
 (non AU) 25 xxvii] xcvii K 26 primus hab. CK: om. BT

- Aoth ann. lxxx. Fabulae fictae [sunt]. [IIIMDCCCLXXV].
 Debbora ann. xl. Apollo [medicinae artem invenit] citharam
 repperit. [IIIMDCCCXV]. Gedeon ann. xl. Mercurius lyram **II**
 condidit. [IIIMDCCCCLV]. Abimelech ann. III. Chorus in
5 Graecia inventus. [IIIMDCCCCLVIII]. Tola ann. xxIII. Priamus
 regnavit in Troia. [IIIMDCCCCLXXXI]. Iair ann. xxII. Car-
 mentis Latinas litteras repperit. [IVMIII]. Iepte ann. vi.
 Hercules flammis se iniecit. [IVMIX]. Abessa ann. vii. Alex-
 ander Helenam rapuit. [IVMXVI]. Abdon ann. viii. Troia **12**
10 capta est. [IVMXXIV]. Samson ann. xx. Ascanius Albam
 condidit. [IVMXXIV]. Eli [sacerdos] ann. xl. Arca testamenti
 capitur. [IVMLXXXIV]. Samuhel et Saul ann, xl. Homerus
 fuisse putatur. [IVMCXXIV]. **Quarta aetas.** David ann. xl. **13**
 Carthago a Didone conditur. [Gad, Nathan et Asaph pro-
15 phetaverunt.] [IVMCLXIV]. Salomon ann. xl. Templum
 Hierosolymis aedificatur. [IVMCCIV]. Roboam ann. xvii. **14**
 Regnum Israhel et Iuda dividitur. [IVMCCXXI]. Abia ann. III.
 Sub quo Abimelech pontifex fuit. [IVMCCXXIV]. Asab ann.
 xli. Achias, Amos, Ieu, Iohel [et Azarias] prophetaverunt.
20 [IVMCCCLXV]. Iosaphat ann. xxv. Prophetavit Helias, Abdias **15**
 et Micheas. [IVMCCXC]. Ioram ann. viii. Prophetavit Helias
 et Heliseus. [IVMCCXCVIII]. Ochozias ann. i. Helias rapi-
 tur. [IVMCCXCIX]. Athalia ann. vii. Ionadab sacerdos claruit.
 [IVMCCCVI]. Ioasann. xl. Heliseus moritur. [IVMCCCLXVI]. Ama- **16**
25 sias ann. xxix. Carthago condita. [IVMCCCLXXV]. Ozias ann.
 lii. Olympias a Graecis instituitur. [IVMCCCCXXVII]. Ioathan
 ann. xvi. Romulus nascitur. [IVMCCCCXLIII]. Acaz ann. xvi. **17**

1 sunt hab. CKU: om. BT **2** medic. art. inv. hab. B: om. CKTU
 (Ap. . . . Gedeon ann. xl om. Bern. extr.) **3** libram T¹ **5** xxiii]
 xxii B **6** regnavit BCT: regnat KU **7** vi] vii K **8** abessa
 KT: esebon BC **9** Labdon B **11** sacerdos hab. BC: om. KTU
12 et Saul om. KU **14** Gad . . . proph. hab. BC: om. KT proph-
 tabant B **15** xl om. K **17** Israhel] roboam T **19** xli] xlii T
 et Az. hab. B (ante proph.) C (post proph.): om. KTU **20** xxv] xxvi
 T prophetaverunt K Prophetavit . . . Ioram ann. viii om. T¹
 (non U) **21** Ioram] Ioas K Helias prophetavit et Heliseus K
 (non U) **23** Atalia T: Otholia K: Gotolia BC **24** Ioas] Iosias
 K (non U)

- Roma conditur. [IVMCCCCLIX]. Ezechias ann. XXIX. Senatus Romae fit. [IVMCCCCLXXXVIII]. Manasses ann. LV. Sibylla Samia claruit. [IVMDXLIII]. Armon ann. XII. Census primum
 18 agitur. [IVMDLV]. Iosias ann. XXXII. Thales philosophus agnoscitur. [IVMDLXXXVII]. Ioachim ann. XI. Nabuchod- 5
 nosor Iudaeam capit. [IVMDXCVIII]. Sedechias ann. XI. Templum Hierosolymis incensum est. [IVMDCIX]. **Quinta aetas.**
 19 Hebraeorum captivitas ann. LXX. Iudith historia conscribitur. [IVMDCLXXIX]. Darius ann. XXXIV. Iudaeorum captivitas sol-
 vitur. [IVMDCCXIII]. Xerxes ann. XX. Sophocles et Euripides tragoedi celebrantur [celeberrimi ac insignes habentur].
 20 [IVMDCCXXXIII]. Artaxerxes ann. XL. Esdras incensam legem renovat. [IVMDCCCLXXXIII]. Darius [qui et Nothus] ann. XIX. Haec aetas habuit Platonem [IVMDCCXCII]. Artaxerxes ann.
 21 XL. Hester historia expletur. [IVMDCCCXXXII]. Artaxerxes 15 [qui et Ochus] ann. XXVI. Demosthenes et Aristoteles praedicantur. [IVMDCCCLVIII]. Xerxes [Ochi filius] ann. IV. Xenocrates inlustris habetur. [IVMDCCCLXII]. Darius [Arsami filius] ann. VI. Alexander Hierosolymam cepit. [IVMDCCCLXVIII].
 22 Alexander [Macedo] ann. V. [Alexander] Asiam obtinuit. 20 [IVMDCCCLXXXIII]. Ptolomaeus ann. XI. Macchabaeorum liber inchoat primus. [IVMDCCCCXIII] Philadelphus ann. XXXVIII. Septuaginta interpretes agnoscuntur. [IVMDCCCCLI]. Euergetes ann. XXVI. Iesus Sapientiae librum conponit.
 23 [IVMDCCCCLXXVII]. Philopater ann. XVII. Macchabaeorum 25
 secundi libri historia. [IVMDCCCCXCIV]. Epiphanes ann.

1 Roma cond.] senatus rome fit T Ez. a. xxix om. T¹; add. T²
 4 Iosias] Ioas B 6 cepit T 8 conscripsit T (non U) 9 xxxiiii]
 xxxvii CK 11 celebrantur BCT; celebratur U: celeberrimi... haben.
 K 13 renovavit (ex renno-) C: renovat ex revocat A qui et
 No. hab. KU (est): om. BCT 16 qui et Och. hab. B (ante Art.) K:
 om. CTU Bern. extr. qui... Xerxes om. A xxvi] xxxvi Bern.
 extr. 17 Xerxes] Arses K Ochi fil. hab. K: om. BCTU Bern. C (ex
 18 Ars. fil. hab. K: om. ABCTU Bern. extr. 20 Macedo hab. C (ex
 dos) KU: om. BT Bern. extr. Alexander hab. CTU Bern. extr.: om.
 B: qui et K obt. Deinc alexandrie (-lax-) reges incipiunt Photlomeus
 (Ptol.) UT marg. 23 agnoscuntur] habentur T (non U) 24 xxvi]
 xxvii CT¹ 26 secundus liber scribitur K: secundi libri storum T:
 secundi libri storia (hist-) conponitur BC: secundi libri storia scribitur U

- xxiv. Romani Graecos obtinuerunt. [VMXVIII]. Philometer
ann. xxxv. Scipio Africam vicit. [VMLII]. Euergetes ann. 24
xxix. Brutus Hispaniam subegit. [VMLXXXII]. Soter ann. xvii.
Thracas Romanis subiciuntur. [VMXCIX]. Alexander ann. x.
5 Syria [a] Romanis subiecta est. [VMCIX]. Ptolomaeus ann. 25
viii. Rhetorica ars Romae coepit. [VMCXVII]. Dionysius ann.
xxx. Pompeius Iudaeam capit. [VMCXLVII]. Cleopatra ann.
ii. Aegyptus Romanis subditur. [VMCXLIX]. Iulius [Caesar]
ann. v. Hic prior monarchiam tenuit. [VMCLIV]. **Sexta aetas.**
10 Octavianus ann. lvi. Christus nascitur. [VMCCX]. Tiberius 26
ann. xxiii. Christus cruci figitur. [VMCCXXXIII]. Gaius Caligula
ann. iv. Matthaeus Evangelium [suum] scripsit. [VMCCXXXVII].
Claudius ann. xiv. Marcus Evangelium edidit. [VMCCLI]. Nero 27
ann. xiv. Petrus et Paulus necantur. [VMCCXLV]. Vespasia-
15 nus ann. x. Hierosolyma a Tito subvertitur. [VMCCLXXV].
Tito ann. ii. Hic facundus et pius fuit. [VMCCLXXVII]. 28
Domitianus ann. xvi. Iohannes in Pathmos relegatur.
[VMCCXCIII]. Nerva ann. i. Iohannes Ephesum redit.
[VMCCXCIV]. Traianus ann. xix. Iohannes apostolus requiescit.
20 [VMCCXCIII]. Hadrianus ann. xxi. Aquila interpretis habetur. 29
[VMCCXXXIV]. Antoninus [Pius] ann. xxii. Valentinus et
Marcion agnoscuntur. [VMCCCLVI]. Antoninus [Verus] ann.
xix. Cataphrygarum haeresis oritur. [VMCCCLXXV]. Commo- 30
dus ann. xiiii. Theodotion interpretis habetur. [VMCCCLXXXVIII].
25 Helius Pertinax ann. i. Nihil habet historiae. [VMCCCLXXXIX].
Severus ann. xviii. Symmachus interpretis habetur. [VMCCCCVII].
Antoninus ann. vii. Quinta editio Hierosolymis invenitur. 31

2 africanus C¹ 3 xxix] xviii C 4 traces ex siriisa T sub-
iecta est T 5 siriis T a hab. CT: om. BK 6 romam cepit T
8 Caesar hab. BK: om. CT 9 v] vi K prior BKTU: primus C
10 lvi] lii ex lv K 12 Ev. suum scr. K (non A) scribit B
13 marcus christum evangelizat U 18 rediit KT 19 xix] xviii K
apostolus om. U requiebit T 21 antonius KTU Pius
hab. CKT²: om. BT¹U 22 agnoscitur KT (non U) Ant. ...
oritur om. T¹ antonius CKUT² Verus hab. K: om. BCU:
minor T¹ 23 xviii T² (cum Isid. Chronic. codd.) 27 Antonius
KTU Ant. sueri T² edictio C¹ hierosolimis (sim.) TU:
in hierosolimis K

ISIDORI

- [VMCCCCXIV]. Macrinus ann. I. Huius brevitās vitae nihil gestorum habet. [VMCCCCXV]. Aurelius ann. III. Sabellius oritur. [VMCCCCXVIII]. Alexander ann. XIII. Origenes insignis habetur. [VMCCCCXXXI]. Maximus ann. III. Iste Germanos vicit. [VMCCCCXXXIV]. Gordianus ann. VII. Hic de Parthis et Persis triumphavit. [VMCCCCXLI]. Philippus ann. VII. Hic primus Christianus imperator fuit. [VMCCCCXLVIII]. Decius ann. I. Antonius monachus claruit. [VMCCCCXLIX]. Gallus ann. II. Novatus haeresim condidit. [VMCCCCLI]. Valerianus ann. XV. Cyprianus martyrio coronatur. [VMCCCCXLVI]. Claudius ann. II. Iste Gothos ab Illyrico expulit. [VMCCCCXLVIII]. Aurelianus ann. V. Iste Christianos persequitur. [VMCCCCLXXIII]. Tacitus ann. I. [Nihil memorabile egit.] [VMCCCCLXXIV]. Probus ann. VI. Manichaeorum haeresis orta est. [VMCCCCLXXX]. Carus ann. II. Iste de Persis triumphat. [VMCCCCLXXXII]. Diocletianus ann. XX. Iste divinis libris adustus, martyria facit. [VMDII]. Galerius ann. II. [Nihil dignum historiae contulit]. [VMDIV]. Constantinus ann. XXX. Nicaena synodus congregatur. [VMDXXXIV]. Constantius ann. XXIV. Anthropomorphitarum haeresis oritur. [VMDLVIII]. Iulianus ann. II. Hic ex Christiano paganus efficitur. [VMDLX]. Iovianus ann. I. Iste iterum Christianus effectus est. [VMDLXI]. Valentinianus ann. XIV. Gothi haeretici efficiuntur. [VMDLXXV]. Gratianus ann. VI. Priscillianus agnoscitur. [VMDLXXXI]. Valentinianus ann. IX. Hieronymus in Bethleem praedicatur. [VMDXC]. Theodosius ann. III. Iohannes Anachoreta claruit. [VMDXCIII]. Arcadius ann. XIII. Iohannes Chrysostomus floruit. [VMDCVI]. Honorius ann. XV. Augustinus Episcopus claruit. [VMDCXXI].

gestorum habet] habet storie *T* (non *U*) Aurelius aurelianus *B*
 (non *A*) III] III *B* 3 orig. alexandrie insig. *U* 5 VII] VI *B*
 8 Antoninus *B* Gallerius *T* (non *U*) 9 condit *B* 12 v] VI *K*
 13 nihil memorabile egit *CK*: huius vitae brevitatis prenotatione (-notione)
 caret *T*²*U*: haec vita brevitatis natal (i. e. natalis) prenotat *H*: om. *ABT*¹
 14 VI] VII *K* 16 XX] XXV *K* 17 nihil . . . cont. *CU*: nil historiae
 gessit *K*: om. *ABT* 20 ann. II] secundus *B* 21 ex] et *C*¹
 22 Valens (-les) *KU* 24 VI ambrosius mediolanus et martinus turo-
 nensis insignis habetur priscill. *B* Valentinianus *K* (non *U*) 25 IX]
 VII *BC* 26 III] ex IIII ut vid. *K* 27 floruit] claruit *K* (non *U*);

Theodosius ann. xxvii. Nestorius haeresiarches extitit. [vmdcxlviij]. Marcius ann. vi. Chalcedonensis synodus 39 agitur. [vmdcliv]. Leo maior ann. xvi. Aegyptus errore Dioscori latrat. [vmdclxxx]. Zenon ann. xvii. Acephalorum 5 haeresis orta est. [vmdclxxxvii]. Anastasius ann. xxvii. Ful- 40 gentius Episcopus praedicatur. [vmdccxiv]. Iustinus ann. viii. Acephalorum haeresis abdicatur. [vmdccxxii]. Iustinianus ann. xxxix. Vandali Africa extinguuntur. [vmdccclxi]. Iustinus ann. xi. Armeni fidem Christi suscipiunt. [vmdccclxxii]. 10 Tiberius ann. vii. Langobardi Italiam capiunt. [vmdccclxxxix]. 41 Mauricius ann. xxi. Gothi catholici efficiuntur. [vmdccc]. Phocas ann. vii. Romani caeduntur a Persis [vmdcccvii]. Heraclius septimum decimum agit annum. [vmdcccxxiv]. [Huius 42 quinto et quarto religiosissimi principis Sisebuti] Iudaei [in] Hi- 15 spania Christiani efficiuntur. [Colligitur omne tempus ab exordio mundi usque in praesentem gloriosissimi Recesvinti principis annum x, qui est aera dcxcvi, ann. vmdccclvii]. Residuum sextae aetatis tempus Deo soli est cognitum.

1 xxvii] iii *K* (non *U*) haer.] arce *K*¹: heresis arce *K*² existit
B 5 xxvii] xxviii *K* 6 Episcopus om. *K* (non *AU*) Iustinus . . .
 abd. om. *K* Iustinus maior *U* (non *A*) 7 Aceph. haer. abd. hab.
BCTW: om. *U* 8 xxix *T* (cum *Isid. Chronic. codic. parte*) extinguitur
T (non *W*) 11 effecti sunt *C* 12 vii] viii *T* (non *W*) 13 Er.
 xvii ann. agit *K*: Er. ann. xvii *MX Par. extr.*: Er. xvii nunc agit imperii
 annum *V*: Er. septimum decimum nunc agit annum *U*: Er. xvii decimum
 aget (-it) annum *TW Bern. extr.*: Er. xxvii (ann. xxvii) *BCD Trin.*:
 Er. ann. xxii *G*: Er. xiiii (ut vid.) annum agit imperii sui *A*: Er. annus
 xviii agit *H* huius . . . Sisebuti hab. *CDGHIX Trin.*: om. *AKM Bern.*
extr. TUVW: huius (cetera huius libri desunt) *B*: huius imperii xiiii anno
Par. extr. 14 in hab. *AGTVWX Trin.*: om. *CDHIKMU* ispania
 (sp-) iudei *CDI*: iudes hispania *H*: iudaei ab hispanis *Par. extr.*: iudaeam
 hispania *Bern. extr.* 15 Christ. effc.] baptizantur *CDGIX Trin.* Colli-
 gitur omne etc. hab. *C* (marg.) *DH*: om. *AGIKM Par. extr. Bern. extr.*
Trin. TUVWX 16 glor. . . qui] diem seculi secessu temporum
 annorum quae *D*: annum recessu in thin prin annus x qui *H* 17 ae.
 dcxcvi] ae. dclxvi annus *C* marg.: ae. dclxvi *D*: eracli xviii *H*
 18 soli] solio *Bern. extr.* cogn. est *XH* (non *I Trin.*): est cogn.
 hav initio mundi usque ad septimo decimo eracli annus sunt ann.
 v. dcccxxxiii *M*

LIBER VI

DE LIBRIS ET OFFICIIS ECCLESIASTICIS

1 DE VETERI ET NOVO TESTAMENTO. Vetus Testamentum ideo dicitur, quia veniente Novo cessavit. De quo Apostolus meminit dicens (Corinth. ii. 5, 17): 'vetera transierunt, et ecce
2 facta sunt nova.' Testamentum [autem] Novum ideo nuncupatur, quia innovat. Non enim illud discunt nisi homines **5** renovati ex vetustate per gratiam, et pertinentes iam ad Testamentum Novum, quod est regnum caelorum. Hebraei autem Vetus Testamentum, Esdra auctore, iuxta numerum litterarum suarum in viginti duos libros accipiunt, dividentes eos in tres
3 ordines: Legisscilicet, Prophetarum et Hagiographorum. Primus **10** ordo Legis in quinque libris accipitur, quorum primus est Bresith, quod est Genesis; secundus Velle Semoth, quod est Exodus; tertius Vaiicra, quod est Leviticum; quartus Vaie-
4 dabber, quod est Numerus; quintus Elleaddebarim, quod est Deuteronomium. Hi sunt quinque libri Moysi, quos Hebraei **15** Thora, Latini Legem appellant. Proprie autem Lex appellatur, quae per Moysen data est. Secundus ordo est prophetarum, in quo continentur libri octo, quorum primus Iosuae Benun: qui latine Iesu Nave dicitur; secundus Sophtim, quod est Iudicum; tertius Samuel, qui est Regum primus; quartus **20** Malachim, qui est Regum secundus; quintus Esaias; sextus Ieremias; septimus Ezechiel; octavus Thereazar, qui dicitur Duodecim Prophetarum, qui libri, quia sibi pro brevitate adiuncti

3 et om. C **4** autem hab. CKW: om. BT **9** xx duobus libris
 K (non A) eos scilicet in K (non A) **10** le. videlicet K (non A)
11 accipiuntur K **12** bresith BCK: bresit T clesmoth BT:
 ellesmoth C: hellesmoth K **13** vaiegra B: baiegra C: vagegra K:
 vagregra T leviticus K vaiaetaber B: baietaber C: vaiedaber
 K: bagetaber T **14** elladabarim BT: elladaberin C: addabarim K
16 torat B: thora C: thorat K: torath AT Latini id est K **19** dic.
 hiesunave K sobtim BC: sopthim K: sopthim T¹: sopthim T²
21 malachim BK: malacim C¹T **22** taresta ex tarisra ut vid. B:
 taresra C¹T: thareara K: Sene asar Schwarz **23** quia sibi AB:
 sibi C¹K: quasi T

sunt, pro uno accipiuntur. Tertius [est] ordo Hagiographorum, 7
 id est sancta scribentium, in quo sunt libri novem, quorum
 primus Iob; secundus Psalterium; tertius Masloth, quod est
 Proverbia Salomonis; quartus Coheleth, quod est Ecclesiastes;
 5 quintus Sir hassirim, quod est Canticum canticorum; sextus
 Daniel; septimus Dibre haiamin, quod est verba dierum, hoc
 est Paralipomenon; octavus Esdras; nonus Hester; qui simul
 omnes quinque, octo et novem fiunt viginti duo, sicut superius
 comprehensi sunt. Quidam autem Ruth et Cinoth, quod Latine 8
 10 dicitur Lamentatio Ieremiae, Hagiographis adiciunt, et viginti
 quattuor volumina Testamenti Veteris faciunt, iuxta viginti quat-
 tuor seniores qui ante conspectum Dei adsistunt. Quartus est 9
 apud nos ordo Veteris Testamenti eorum librorum qui in canone
 Hebraico non sunt. Quorum primus Sapientiae liber est;
 15 secundus Ecclesiasticus; tertius Thobias; quartus Iudith; quin-
 tus et sextus Macchabaeorum; quos licet Iudaei inter apocrypha
 separant, ecclesia tamen Christi inter divinos libros et honorat
 et praedicat. In Novo autem Testamento duo sunt ordines. 10
 Primus evangelicus, in quo sunt Matthaeus, Marcus, Lucas et
 20 Iohannes. Secundus apostolicus, in quo sunt Paulus in quat-
 tuordecim Epistolis, Petrus in duabus, Iohannes in tribus,
 Iacobus et Iudas in singulis, Actus Apostolorum, et Apocalypsin
 Iohannis. Summa autem utriusque Testamenti trifarie di- 11
 stinguitur: id est in historia, in moribus, in allegoria. Rursus
 25 ista tria multifarie dividuntur: id est quid a Deo, quid ab angelis,
 vel ab hominibus gestum dictumque sit; quid a prophetis
 nuntiatum de Christo et corpore eius; quid de diabolo et mem-

1 sunt ideoque pro *K* (*non A*) accipitur *T* est *hab. BC*:
om. KTU 3 post secundus *add. saphertallim* id est *T*² masloth
BCK: maloth *T* quod] id *K* 4 adcoeleth *BKT*¹: adcoelet *C*:
 adcoheleth *T*² 5 sirasirin *BCT*: sirasirim *K* cantica cant. *BC*
 6 dabraciamin *B*: dabreiamin *CT*: dabriiamin *K* 7 Paral. qui et
Chronicon oct. B 9 cinoth *BCT*: cynoth *K* quod] qui *B*
 14 non sunt hebr. *K* 15 tobi *codd.* 16 quo scilicet *DT*: quos scilicet
*C*¹: quo licet *B*: quos etiam *H* (*non Trin.*) 17 separent *K* Christi
om. K (*non A*) 19 Luc. Ioh. *T* 22 Apost. Apoc. *CK* 23 Iohan-
 nis *om. BC* 24 mor. et in all. *K* 25 ista tria] historia *K* ad deo
*B*¹ ad ang. *C*¹ 26 vel] quit *T* (*i. e.* quid) dictum sit *T* 27 nunt.]
 pronuntiantur *T*

bris ipsius ; quid de veteri et novo populo ; quid de praesenti saeculo et futuro regno atque iudicio.

11 DE SCRIPTORIBVS ET VOCABVLIS SANCTORVM LIBRORVM.
 Veteris Testamenti secundum Hebraeorum traditionem hi perhibentur auctores. Primus Moyses divinae historiae cosmo- 5
 graphiam in quinque voluminibus edidit, quod Pentaticum
 2 nominatur. Pentateuchus autem a quinque voluminibus dicitur ; πέντε enim Graece quinque, τεύχος volumen vocatur.
 3 Genesis liber inde appellatur, eo quod exordium mundi et
 4 generatio saeculi in eo contineatur. Exodus vero exitum ab 10
 Aegypto, vel egressum populi Israelis digerit, et ex ea causa
 5 nomen accepit. Leviticus appellatus eo quod Levitarum ministeria et diversitatem victimarum exequitur, totusque in eo ordo
 6 Leviticus adnotatur. Numerorum liber vocatur eo quod in eo egressae de Aegypto tribus dinumerantur, et quadraginta dua- 15
 7 rum per cretum mansionum in eo discriptio continetur. Deuteronomium Graeco sermone appellatur, quod Latine interpretatur secunda lex, id est repetitio et evangelicae legis praefiguratio ;
 quae sic ea habet quae priora sunt, ut tamen nova sint omnia
 8 quae in eo replicantur. Iosue liber nomen accepit a Iesu filio 20
 Nave, cuius historiam continet ; scriptorem vero eius eundem Iosue Hebraei adseverant ; in cuius textu post Iordanis transitum regna hostium subvertuntur, terra populo dividitur et per singulas urbes, viculos, montes atque confinia Ecclesiae caele-
 9 stisque Hierusalem spiritalia regna praefigurantur. Iudicum 25
 nominatur a principibus populi, qui praefuerunt in Israel post Moysen et Iosue, antequam David et ceteri reges existerent. Hunc librum edidisse creditur Samuel. Liber Samuel eiusdem Samuelis nativitatem et sacerdotium et gesta describit ; idcirco
 10 et ab eo nomen accepit. Et quamvis hic liber Saul et David 30

2 regno] rego *T ante corr. : om. K* 4 Hebr. trad. *ABCT* : hebreos
K 5 probentur *B* 7 Pent. . . vocatur *ABCT (om. a) U* : penta
 enim grece a quinque voluminibus vocatur *K* 10 cont.] coronatur *C¹*
 11 regressum *K* 12 appellatur *K (T incert.)* 14 levitici adn. *C¹*
 18 et *om. T* 19 quae sic *B* : qui sic *CK* : qui sic in *T* 21 eius
 eundem] eiusdem *B* 22 adserunt *B* textum *B* 24 viculos *et*
 vicos *T* 29 discribit *K* : discripsit *T*

historiam contineat, utrique tamen ad Samuel referuntur, quia ipse unxit Saul in regnum, ipse David in regem futurum. Cuius libri primam partem conscripsit idem Samuel, sequentia vero eius usque ad calcem scripsit David. Malachim liber 11
 5 proinde appellatur, eo quod reges Iudae et Israeliticae gentis gestaue eorum per ordinem digerat temporum. Melachim enim Hebraice, Latine Regum interpretatur. Hunc librum Ieremias primus in unum volumen coegit. Nam antea sparsus erat per singulorum regum historias. Paralipomenon Graece 12
 10 dicitur, quod nos praetermissorum vel reliquorum dicere possumus, quia ea, quae in lege vel regum libris vel omissa vel non plene relata sunt, in isto summatim ac breviter explicantur. Librum Iob quidam Moysen scripsisse arbitrantur, alii unum ex 13
 15 scriptorem fuisse existimant, arbitantes ut, qui certamina spiritalis pugnae sustinuit, ipse narraret quas victorias expedit. Principia 14
 autem et fines libri Iob apud Hebraeos prosa oratione contexta sunt, media autem ipsius ab eo loco, quo ait (3, 3): 'percat dies in qua natus sum,' usque ad eum locum (42, 6): 'idcirco
 20 ego me reprehendo et ago poenitentiam,' omnia heroico metro discurrunt. Psalmorum liber Graece psalterium, Hebraice naba, 15
 Latine organum dicitur. Vocatus autem Psalmorum [liber] quod, uno propheta canente ad psalterium, chorus consonando responderet. Titulus autem in psalmis Hebraicus ita est, Sepher 'The-
 25 hilim, quod interpretatur volumen hymnorum. Auctores autem 16
 psalmorum qui ponuntur in titulis: Moyses scilicet et David et Salomon, Asaph, Ethan et Idithun et filii Core, Eman, Ezraithae et reliquorum, quos Esdras uno volumine comprehendit. Omnes 17

4 usque calcem T librum K 6 malat B: malac C: malach
 K: malacie T 8 primum K ante K 9 storias regnum (corr.
 regn. stor.) T 15 exstimant T: extimant B¹ 16 narret K
 17 finis K texta sunt BC: contexta est K (non A) 18 quo] ubi
 K 19 qua] quo C eum] eundem K 21 librum K (non A).
 naba] safartallim T² (non W) 22 vocatur K liber hab. ABC:
 om. KTW 23 una B chorus (co-, -ros) ABCW: cantus K
 24 ebraicis T isphirhallim BCW: isphirtallim K: isphirthaillim T
 25 autem] vero K 27 et asaph et edithun K ezrahelitae (-ael-
 BT: ezralite C: ezdra K 28 uno om. B¹

autem psalmi apud Hebraeos metrico carmine constant esse
 compositi. Nam in more Romani Flacci et Graeci Pindari,
 nunc alii iambo currunt, nunc Alcaico personant, nunc Sapphico
 18 nitent trimetro, vel tetrametro pede incedentes. Salomon, filius
 David, rex Israel iuxta numerum vocabulorum suorum tria 5
 volumina edidit, quorum primus est Masloth: quem Graeci
 Parabolas, Latini Proverbiorum nominant, eo quod in ipso sub
 comparativa similitudine figuras verborum et imagines veritatis
 19 ostenderit. Ipsam autem veritatem ad intellegendum legentibus
 reservavit. Secundum librum Coheleth vocavit, qui Graece 10
 Ecclesiastes dicitur, Latine Contionator, eo quod sermo eius
 non specialiter ad unum, sicut in Proverbiis, sed ad universos
 generaliter dirigatur, docens omnia, quae in mundo cernimus,
 20 caduca esse et brevia, et ob hoc minime adpetenda. Tertium
 librum Sir hassirim praenotavit, qui in Latinam linguam vertitur 15
 Canticum canticorum, ubi per epithalamium carmen coniunctio-
 nem Christi et Ecclesiae mystice canit. Dictum autem Canti-
 cum canticorum, eo quod omnibus canticis praeferatur, quae in
 Scripturis sacris habentur, sicut quaedam in lege dicuntur sancta,
 21 quibus maiora sunt sancta sanctorum. Horum autem trium 20
 librorum carmina hexametris et pentametris versibus apud suos
 composita perhibentur, ut Iosippus Hieronymusque scribunt.
 22 Esaias, evangelista potius quam propheta, edidit librum suum,
 cuius omne textum eloquentiae prosa incedit. Canticum vero
 23 hexametro et pentametro versu discurrit. Hieremias similiter 25
 edidit librum suum cum threnis eius, quos nos Lamenta voca-
 mus, eo quod in tristioribus rebus funeribusque adhibeantur;
 in quibus quadruplicem diverso metro composuit alphabetum,

2 et om. B 3 alcaico] alco A: eroico K 4 incedentes T
 5 rex in Isr. K: regis Isr. ABC 6 masloth codd. 8 comp. ut
 simil. C¹ 9 ostenderet B 10 coeleth ABKT: coelet C¹ voc.
 om. K¹ 12 ad un. spec. K (non A) 14 menime K: menine C¹:
 nomine B 15 sirasirim BCK: sisarim T vert. cantica C
 18 quae] qui C 19 sacris] sanctis K 20 autem] igitur T 21 suos]
 hebreos K 24 tex. vel eloq. T eloq. suae inc. C verum T
 25 discurrunt C 26 eius et quos C: sed quos B¹: eius quas K (non A):
 nos om. K (non A) 27 tristioribus C 28 quadrubla cum C¹:
 quatruplez K

quorum duo prima quasi Sapphico metro scripta sunt, quia tres versiculos, qui sibi nexi sunt et ab una tantum littera incipiunt, heroicum comma concludit. Tertium alphabetum trimetro 24 scriptum est, et a ternis litteris iidem terni versus incipiunt.

5 Quartum alphabetum simile primo et secundo habetur. Eze- 25 chiel et Daniel a viris quibusdam sapientibus scripti esse perhibentur, quorum Ezechiel principia et fines multis habet obscuritatibus involuta. Daniel vero claro sermone regna orbis pronuntiat et tempus adventus Christi manifestissima praedicatione 10 adnotat. Hi sunt quattuor prophetae qui Maiores vocantur, 26 quia prolixa volumina condiderunt. Libri duodecim prophetarum auctorum suorum nominibus praenotantur; qui propterea dicuntur Minores, quia sermones eorum breves sunt. Vnde et 27 conexi sibimet invicem in uno volumine continentur, quorum 15 nomina sunt: Osee, Iohel, Amos, Abdias, Ionas, Micheas, Naum, Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias et Malachias. Esdra liber auctoris sui titulo praenotatur, in cuius textu eius- 28 dem Esdrae Nehemiaeque sermones pariter continentur. Nec quemquam moveat quod unus Esdrae dicitur liber, quia secundus, tertius et quartus non habentur apud Hebraeos, sed inter apocryphos deputantur. Hester librum Esdras creditur con- 29 scripsisse. In quo eadem regina sub figura Ecclesiae Dei populum a servitute et morte eripuisse scribitur, atque, interfecto Aman, qui interpretatur iniquitas, diei celebritas in posteros 25 mittitur. Liber Sapientiae apud Hebraeos nusquam est, unde 30 et ipse titulus Graecam magis eloquentiam redolet. Hunc Iudaei Philonis esse adfirmant, qui proinde Sapientiae nominatur, quia in eo Christi adventus, qui est sapientia Patris, et passio eius evidenter exprimitur. Librum autem Ecclesiasticum 31 30 certissime Iesus filius Sirach, Hierosolymita, nepos Iesu sacer-

2 tantum] tamen <i>K</i> (<i>non A</i>)	3 eroici <i>B</i>	concluit <i>K</i> (<i>non A</i>)
4 litt. item tamen ver. <i>K</i>	9 praedicatione <i>Schwars</i>	11 liber
<i>codd.</i> 12 praenotatur (pre-) <i>CT</i>	14 sibi <i>AK</i>	inv. . . . vol
<i>om.</i> <i>K</i> qu. no. sunt <i>om.</i> <i>T</i>	17 Esdrae <i>K</i>	19 movet <i>B</i>
23 describitur <i>K</i> int. hoste aman <i>K</i>	26 greca ma. eloquentia <i>K</i>	
29 autem <i>om.</i> <i>K</i>		

dotis magni, composuit, de quo meminit et Zacharias, qui liber apud Latinos propter eloquii similitudinem Salomonis titulo
 32 prae-notatur. Dicitur autem Ecclesiasticus eo quod de totius Ecclesiae disciplina religiosae conversationis magna cura et ratione sit editus. Hic et apud Hebraeos reperitur, sed inter
 33 apocryphos habetur. Iudith vero et Tobiae, sive Machabaeorum libri quibus auctoribus scripti sunt minime constat. Habent autem vocabula ex eorum nominibus, quorum gesta scri-
 34 bunt. Quattuor libros Evangeliorum quattuor Evangelistae singu-
 35 lariter conscripserunt. Primus Matthaeus conscripsit Evangelium 10 litteris Hebraicis et sermonibus in Iudaea initians evangelizare ab humana Christi nativitate dicens (1, 1): 'Liber generationis Iesu Christi filii David, filii Abraham': significans descendisse corporaliter ex semine patriarcharum Christum, sicut promissum
 36 erat in prophetis per Spiritum sanctum. Secundus Marcus 15 plenus sancto Spiritu scripsit Evangelium Christi eloquio Graeco in Italia, secutus Petrum ut discipulus. Is initium ab spiritu prophetali fecit dicens (1, 3): 'Vox clamantis in deserto, parate viam Domino': ut ostenderet Christum post adsumptionem carnis Evangelium praedicasse in mundo. Ipse enim 20
 Christus et propheta dictus est, sicut scriptum est (Jerem. 1, 5):
 37 'Et prophetam in gentibus posui te.' Tertius Lucas, inter omnes evangelistas Graeci sermonis eruditissimus, quippe ut medicus in Graecia, Evangelium scripsit Theophilo Episcopo, initians a sacerdotali spiritu dicens (1, 5): 'Fuit in diebus Herodis regis 25 Iudaeae sacerdos Zacharias,' ut manifestaret Christum post nativitatem carnis et praedicationem Evangelii hostiam fuisse
 38 effectum pro salute mundi. Ipse est sacerdos de quo dictum

1 et om. K	3 de om. K	6 apocr.] agiographus K	tobi
codd.	sive] sibi B	7 lib. a qu. T ²	scripta T
constant T	habent T: habemus K	8 exorum C	sint BC
T (ex corr. 1) Trin.	11 ebreis K	Iudaea] dea T ¹	14 exeminae
T 15 erat] est K	16 eloquio] sermone K (non A)	17 sequens	
K non A)	is om. K (non A)	19 par. vi. dom. om. K (non A)	
osteret T	20 carn. et evang. B ¹ C	in om. K	enim ipse T
23 ut] et K	24 greciam T	initiis BC ¹ : initiis	evangelium T
a om. K	26 iudae BC	sac. quidam nomine za. C	27 praedi-
ctionem C ¹	28 est] enim B: est enim C		

est in Psalmis (110, 4): 'Tu es sacerdos in aeternum secundum
 ordinem Melchisedech.' Vbi enim Christus advenit, sacerdo-
 tium Iudaeorum obmutuit, lex et prophetia cessavit. Quartus 39
 Iohannes scripsit Evangelium ultimus in Asia, incipiens a Verbo,
 5 ut ostenderet eundem Salvatorem, qui pro nobis dignatus est
 nasci et pati, ipsum ante saecula Dei Verbum esse, ipsum a
 caelo venisse, et post mortem ad caelum iterum remeasse. Hi 40
 sunt quattuor Evangelistae, quos per Ezechielem Spiritus sanctus
 significavit in quattuor animalibus. Propterea autem quattuor
 10 animalia, quia per quattuor mundi partes fides Christianae re-
 ligionis eorum praedicatione disseminata est. Animalia autem 41
 dicta sunt quoniam propter animam hominis praedicatur
 Evangelium Christi. Nam et oculis plena erant intus et foris,
 quoniam praevident Evangelia quae dicta sunt a prophetis, et
 15 quae promiserit in priori. Crura autem eorum recta, quia nihil 42
 pravum in Evangeliiis est; et alas senas, tegentes crura et facies
 suas; revelata sunt enim quae tegebantur in adventum Christi.
 Evangelium autem interpretatur bona adnuntiatio. Graece 43
 enim εὐ bonum, ἀγγελία adnuntiatio dicitur. Vnde et angelus
 20 nuntius interpretatur. Paulus Apostolus suas scripsit Epistolas 44
 quattuordecim, e quibus novem septem ecclesiis scripsit, reliquas
 discipulis suis Timotheo, Tito et Philemoni. Ad Hebraeos 45
 autem Epistola plerisque Latinis eius esse incerta est propter
 dissonantiam sermonis, eandemque alii Barnaban conscripsisse,
 25 alii a Clemente scriptam fuisse suspicantur. Petrus scripsit 46
 duas nominis sui Epistolas, quae Catholicae ideo nominantur,
 quia non uni tantum populo vel civitati, sed universis gentibus

2 sacerdotum C 3 propheta BK 4 a om. C 5 est et nas.
 et T 6 a] e B 7 evenisse T et post mortem] ipsum K (non A)
 9 propt. au. qu. an. om. K: quattuor om. A 10 partibus K Christi
 fides in rel. K 11 eorum praed. eorum C ante corr. 12 quoniam]
 quia K 13 erant] sunt K: er C 14 pervident T: praevisunt K
 Evangelia om. K 15 promiserunt (ex -iss-) C 17 velatas C: velate
 T quae om. K (non A) 18 autem om. K Graece . . . interp.
 om. K (non A): Graece . . . dicitur om. B 19 ἀγγελία] angeliium codd.
 21 quatt. om. K (etiam A ut vid.) novem et septem T 23 a pl.
 lat. K: pl. a lat. BC (ex pl. ex) 24 scripsisse K 26 nom. sui ep.
 om. K (A n. l.) 27 unius T civitatis C sed univ. om. C

47 generaliter scriptae sunt. Iacobus et Iohannes et Iudas suas
 48 scripserunt Epistolas. Actus Apostolorum primordia fidei
 Christianae in gentibus et nascentis Ecclesiae historiam digere.
 Actuum Apostolorum scriptorem Lucam esse evangelistam, in
 quo opere nascentis Ecclesiae infantia textitur, et apostolorum 5
 49 historia retinetur. Vnde et Actus Apostolorum dicitur. Apo-
 calypsin librum Iohannes evangelista scripsit eo tempore, quo
 ob evangelii praedicationem in insulam Pathmon traditur rele-
 gatus. Apocalypsin autem ex Graeco in Latinum revelatio in-
 terpretatur. Revelatio enim dicitur manifestatio eorum quae 10
 abscondita erant, iuxta quod et ipse Iohannes dicit (1, 1): 'Apo-
 calypsin Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis
 50 suis.' Hi sunt scriptores sacrorum librorum, qui per Spiritum
 sanctum loquentes ad eruditionem nostram et praecepta vivendi
 51 et credendi regulam conscripserunt. Praeter haec alia volu- 15
 mina apocrypha nuncupantur. Apocrypha autem dicta, id est
 secreta, quia in dubium veniunt. Est enim eorum occulta
 origo nec patet Patribus, a quibus usque ad nos auctoritas vera-
 cium scripturarum certissima et notissima successione pervenit.
 52 In iis apocryphis etsi invenitur aliqua veritas, tamen propter 20
 multa falsa nulla est in eis canonica auctoritas; quae recte a
 prudentibus iudicantur non esse eorum credenda, quibus ad-
 53 scribuntur. Nam multa et sub nominibus prophetarum, et
 recentiora sub nominibus apostolorum ab haereticis proferun-
 tur, quae omnia sub nomine apocryphorum auctoritate canonica 25
 diligenti examinatione remota sunt.

III DE BIBLIOTHECIS. Bibliotheca a Graeco nomen accepit,
 eo quod ibi recondantur libri. Nam βιβλίον librorum, θήκη
 2 repositio interpretatur. Bibliothecam Veteris Testamenti Esdras

4 in quo opera nasc. ec. textit T 5 tegitur C¹ 6 unde act. C
 8 ob om. BKO praedicatione (pre-) KO insula codd. pathmos
 (-tm-) BCK fort. in insula Pathmo religatus BC (-tas C¹) T:
 alligatus KO 11 ipsa C¹ 12 quem C¹ 13 libr. sacr. libr. T
 14 ad om. K 15 credenti C¹ 17 earum BCK occulta om. B
 18 patet] pat C¹ a] e B 22 eorum om. T 23 proph. . . . nom.
 om. B 24 rectoria K 26 exanimatione C¹ 28 recondantur
 C¹ T 29 Bibl. om. K

scriba post incensam Legem a Chaldaeis, dum Iudaei regressi
 fuissent in Hierusalem, divino afflatus Spiritu reparavit, cuncta-
 que Legis ac Prophetarum volumina quae fuerant a gentibus
 corrupta correxit, totumque Vetus Testamentum in viginti duos
 5 libros constituit, ut tot libri essent in Lege quot habebantur et
 litterae. Apud Graecos autem bibliothecam primus instituisse 3
 Pisistratus creditur, Atheniensium tyrannus, quam deinceps ab
 Atheniensibus auctam Xerxes, incensis Athenis, evexit in Per-
 sas, longoque post tempore Seleucus Nicanor rursus in Grae-
 10 ciam rettulit. Hinc studium regibus urbibusque ceteris natum 4
 est comparandi volumina diversarum gentium, et per interpretes
 in Graecam linguam vertendi. Dehinc magnus Alexander vel 5
 successores eius instruendis omnium librorum bibliothecis ani-
 mum intenderunt; maxime Ptolomaeus cognomento Philadel-
 15 phus omnis litteraturae sagacissimus, cum studio bibliothecarum
 Pisistratum aemularetur, non solum gentium scripturas, sed
 etiam et divinas litteras in bibliothecam suam contulit. Nam
 septuaginta milia librorum huius temporibus Alexandriae inventa
 sunt.

20 DE INTERPRETIBVS. Hic etiam et ab Eleazaro pontifice IV
 petens Scripturas Veteris Testamenti, in Graecam vocem ex
 Hebraica lingua per septuaginta interpretes transferre curavit,
 quas in Alexandrina bibliotheca habuit. Siquidem singuli in 2
 singulis cellulis separati ita omnia per Spiritum sanctum inter-
 25 pretati sunt, ut nihil in alicuius eorum codice inventum esset
 quod in ceteris vel in verborum ordine discreparet. Fuerunt et 3

1 scriba] scribta C¹ 2 in] et T cunctamque legem K 4 totum
 vetus K 5 libros] volumina K (non A) in lege om. K habebatur
 B¹: habentur K (non A) 8 auct. Xer.] artaxerses C¹ 9 longo et B
 13 eius] eorum BCT instituendis K bibliothecas K 15 omnes litera-
 tores sagacissimos K 17 etiam div. K 18 temporis B 20 Hinc AB
 et om. C (non A) 22 transferre curavit BT: ferre curabit (-vit) C¹D:
 perferre curabit A ut vid.: ferre (ex perferre) curavit Trin.: procuravit K
 23 quas] quam AK in om. K singuli in om. T 24 celluis T:
 celulis U 25 esset BCTU: est A: sit K 26 post discreparet add. in
 marg. sanctissimus ieronimus de LXX interpretes dicit et eos divisos fuisse
 negat (ex su. neg. di.) et multa addisse vel ademisse refert T (etiam V,
 praefixo Aliter) (non U)

alii interpretes, qui ex Hebraea lingua in Graecum sacra eloquia transtulerunt, sicut Aquila, Symmachus et Theodotion, sicut etiam et vulgaris illa interpretatio, cuius auctor non apparet et ob hoc sine nomine interpretis Quinta Editio nuncupatur.

4 Praeterea sextam et septimam editionem Origenes miro labore 5
5 repperit, et cum ceteris editionibus comparavit. Presbyter quoque Hieronymus trium linguarum peritus ex Hebraeo in Latinum eloquium easdem Scripturas convertit, eloquenterque transfudit. Cuius interpretatio merito ceteris antefertur; nam [est] et verborum tenacior, et perspicuitate sententiae clarior [atque, ut 10
pote a Christiano, interpretatio verior].

V DE EO QVI PRIMVM ROMAM LIBROS ADVEXIT. Romae primus librorum copiam advexit Aemilius Paulus, Perse Macedonum rege devicto; deinde Lucullus e Pontica praeda. Post hos Caesar dedit Marco Varroni negotium quam maximae 15
2 bibliothecae construendae. Primum autem Romae bibliothecas publicavit Pollio, Graecas simul atque Latinas, additis auctorum imaginibus in atrio, quod de manubiis magnificentissimum instruxerat.

VI QVI APVD NOS BIBLIOTHECAS INSTITVERVNT. Apud nos 20
quoque Pamphilus martyr, cuius vitam Eusebius Caesariensis conscripsit, Pisistratum in sacrae bibliothecae studio primus adaequare contendit. Hic enim in bibliotheca sua prope tri-
2 ginta voluminum milia habuit. Hieronymus quoque atque Gennadius ecclesiasticos scriptores toto orbe quaerentes ordine 25
persecuti sunt, eorumque studia in uno voluminis indiculo comprehenderunt.

VII QVI MVLTA SCRIPSERVNT. Marcus Terentius Varro apud

1 grega *K* (i. e. Graecam) § 4 *om. K¹*: *add. in marg. K²* 6 cum
om. K² editionibus *om. T* 8 eandem *T* 9 est et *BC*: et
KT¹: est *T²U* 10 clarior est *KM* atque . . . verior hab. *TU*:
om. BCK ut postea *T* 13 macedonio *T¹*: -nium *T²* 15 quam
A: cum *B*; eum *C*: quam *an* quum *inc. T*; etiam *K* 16 instituendae
K (*non A*) 17 publiabit pollio hinc gr. *C¹* greca *C¹T* addedis
K 18 de] diis *K²* (*K¹ n. l.*) manibus *BKT* magnificentissime *K*
21 cuius] cui *BT* 22 pissistrarum in *A*: pisis orator *K* 23 enim]
autem *K* (*non A*) in *om. K* (*non A*) trecenta *K* 25 ecclesia-
sticus *C¹*

Latinos innumerabiles libros scripsit. Apud Graecos quoque Chalcenterus miris attollitur laudibus, quod tantos libros ediderit quantos quisque nostrum alienos scribere propria manu vix possit. De nostris quoque apud Graecos Origenes in scripturarum labore tam Graecos quam Latinos operum suorum numero superavit. Denique Hieronymus sex milia librorum eius legisse fatetur. Horum tamen omnium studia Augustinus ingenio vel scientia sui vicit. Nam tanta scripsit ut diebus ac noctibus non solum scribere libros eius quisquam, sed nec legere quidem occurrat.

DE GENERIBVS OPVSCLORVM. Opusculorum genera esse VIII tria. Primum genus excerpta sunt, quae Graece scholia nuncupantur; in quibus ea quae videntur obscura vel difficilia summam ac breviter praestringuntur. Secundum genus homiliae sunt, quas Latini verbum appellant, quae proferuntur in populis. Tertium tomi, quos nos libros vel volumina nuncupamus. Homiliae autem ad vulgus loquuntur, tomi vero, id est libri, maiores sunt disputationes. Dialogus est conlatio duorum vel plurimorum, quem Latini sermonem dicunt. Nam quos Graeci dialogos vocant, nos sermones vocamus. Sermo autem dictus quia inter utrumque seritur. Vnde in Vergilio (Aen. 6, 160):

Multi inter se serebant.

Tractatus est * * .

Differt autem sermo, tractatus et verbum. Sermo enim alteram eget personam; tractatus specialiter ad se ipsum est; verbum autem ad omnes. Vnde et dicitur: 'Verbum fecit ad populum.' Commentaria dicta, quasi cum mente. Sunt enim in-

1 scripsit] scripserunt K 2 calciterus BT: calciteris C¹: calcidorus K
6 librorum eius ABCT: eius volumina K add. in marg. hos sex milia
librorum iheronimus in libris contra rufinum datos se negat legisse V
8 suadet. 10 occurrant K: occurrunt C¹ 11 tria esse C 12 nuncupatur T
14 perstringuntur CK 15 verba dett. quae] qui C¹ 16 vel om. T
17 vulgas C¹ 18 maioris BC disputationis BCT vel in plur. C¹
19 sermones K quos om. C¹ grece T 21 quia] quod K 22 se]
se esse T²U 23 Tractatus est om. C: Tr. est unius (universae T²)
rei multiplex expositio eo quod trahat sensum in multa sentiendi con-
tractando secum UT: Tr. est seq. trium versuum spatio V 27 quasi]
quia K commente B¹KT enim om. K

6 terpretationes, ut commenta iuris, commenta Evangelii. Apo-
 logeticum est excusatio, in quo solent quidam accusantibus
 respondere. In defensione enim aut negatione sola positum
 7 est; et est nomen Graecum. Panegyricum est licentiosum et
 lasciviosum genus dicendi in laudibus regum, in cuius composi- 5
 tione homines multis mendaciis adulantur. Quod malum a
 Graecis exortum est, quorum levitas instructa dicendi facultate
 et copia incredibili multas mendaciorum nebulas suscitavit.
 8 Fastorum libri sunt in quibus reges vel consules scribuntur, a
 fascibus dicti, id est potestatibus. Vnde et Ovidii libri Fasto- 10
 9 rum dicuntur, quia de regibus et consulibus editi sunt. Prooe-
 mium est initium dicendi. Sunt enim proemia principia libro-
 rum, quae ante causae narrationem ad instruendas audientium
 aures coaptantur. Cuius nomen plerique latinitatis periti sine
 translatione posuerunt. Hoc autem vocabulum apud nos inter- 15
 10 pretatum praefatio nuncupatur, quasi praelocutio. Praecepta
 sunt quae aut quid faciendum aut quid non faciendum docent.
 Quid faciendum, ut: 'Dilige [Dominum] Deum tuum,' et:
 'honora patrem tuum et matrem tuam.' Quid non faciendum,
 11 ut: 'Non moechaberis,' 'Non furtum facies.' Similiter et genti- 20
 lium praecepta vel iubent vel vetant. Iubent faciendum, ut
 (Virg. Georg. 1, 299):

Nudus ara, sere nudus.

• Vetant, ut (Virg. Georg. 2, 299):

Neve inter vites corylum sere, neve flagella 25
 summa pete.

12 Primus autem praecepta apud Hebraeos Moyses scripsit; apud
 Latinos Marcius vates primus praecepta composuit. Ex quibus
 est illud (1):

Postremus dicas, primus taceas.

2 ad causantibus C¹ 3 enim om. C¹ 7 levitas] brevitatis B
 dictendi K 8 copio B suscitabit C¹: suscitant K 9 reges om.
 K¹ scribebantur T a om. K 10 unde ovidii K 13 causa K
 15 interpretatur K 16 nuncupatur om. K 17 quid (prius) supra
 lin. T fac. docet T: fac. sit docent C 18 diliges C Dominum
 hab. CK: om. BT 21 iubendi K vetandi K 24 vetent B:
 vetat K ut et neve C 25 corillum codd.

Parabola et problemata nominibus suis indicant altius se per- 13
 scrutari oportere. Parabola quippe alicuius rei similitudinem
 prae se gerit. Quod licet sit vocabulum Graecum, iam tamen
 pro Latino usurpatur. Et notum est quod in parabolis quae
 5 dicuntur rerum similitudines rebus, de quibus agitur, con-
 parant. Problemata autem, quae Latine appellantur proposi- 14
 tiones, quaestiones sunt habentes aliquid quod disputatione
 solvendum sit. Quaestio autem est quaesitio, cum quaeritur 15
 an sit, quid sit, quale sit. Argumentum vero dictum quasi 16
 10 argutum, vel quod sit argute inventum ad conprobandas res.
 Epistolam proprie Graeci vocant, quod interpretatur Latine 17
 missa. *Στόλα* enim sive *στόλοι* missa vel missi. Ante cartae 18
 et membranarum usum in dedolatis ex ligno codicellis episto-
 larum alloquia scribebantur, unde et portitores earum tabellarios
 15 vocaverunt.

DE CERIS. Cerae litterarum materies, parvulorum nutrices, IX
 ipsae (Dracont. Satisf. 63):

Dant ingenium pueris, primordia sensus.

Quarum studium primi Graeci tradidisse produntur. Graeci
 20 autem et Tusci primum ferro in ceris scripserunt; postea
 Romani iusserunt ne graphium ferreum quis haberet. Vnde 2
 et apud scribas dicebatur: 'Ceram ferro ne caedito.' Postea
 institutum ut cera ossibus scriberent, sicut indicat Atta in Satur-
 a dicens (12):

25 Vertamus vomerem
 in cera mucroneque aremus osseo.

3 prae (pre) *BCU*: per *KT* iam *om. K* 4 quae dic. quasi per
 rer. *K* 5 similitudinem *B* comp. ag. *T* (*non U*) 6 au. sunt
 qu. *K* quae *om. B* 7 sunt *om. B* 8 quaesitio *om. K*
 9 an sit an quid sit an quale sit *BDKTU*: an sit aut quid sit aut quale sit
dell. 10 vel ... argute *om. TU* acute *K* 11 Epistola *BK*
 grece vocatur *KM* 12 *στόλα* ... missi scripsi (*cf.* VII. ix. 1): stila (stula)
 enim sive (vel *H*) stili missa vel missi *CH Trin. TU*: stili vel stili missa
KMO: *om. B* Ante *om. KO* (*non A*): Arte *C* 13 et *ABCTU*:
 vel *KO* usum (hu-) *ABCTU*: modo *KO* ex ligno *B¹C*: et
 ligni *A*: et igni *T*: et igno *U*: ex ligneis *K*: et ligneis *O* ep.
 alloquia (adl-) *ABCTU*: prius epistolae (-ule) *KO* 18 ingenia *K*
 19 creduntur *K* 22 caera ferro nec edita *K* 23 inst. est ut *C*
 ceram *dell.* 25 vomere *K* 26 cera (cac-) *BCKO*: ceram (cae-) *TU*
Rem. mucronique *Atta*, *ni fallor*: mucronemque *U*: mucronē quae *C*

ISIDORI

Graphium autem Graece, Latine scriptorium dicitur. Nam γραφή scriptura est.

X DE CARTIS. Cartarum usum primum Aegyptus ministravit, coeptum apud Memphiticam urbem. Memphis enim civitas est Aegyptiorum, ubi cartae usus inventus est primum, sicut ait Lucanus (4, 135):

Conficitur bibula Memphitis carta papyro.

- 2 Bibulam autem papyrum dixit quod humorem bibat. Carta autem dicta quod carptim papyri tegmen decerptum glutinatur. Cuius genera quam plura sunt. Prima et praecipua Augustea 10 regia, maioris formae in honorem Octaviani Augusti appellata.
- 3 Secunda Libyana, ob honorem Libyae provinciae. Tertia hieratica dicta [eo] quod ad sacros libros eligebatur, similis
- 4 Augusteae, sed subcolorata. Quarta Taeneotica, a loco Alexandriae qui ita vocatur, ubi fiebat. Quinta Saitica, ab oppido 15
- 5 Sai. Sexta Corneliana, a Cornelio Gallo praefecto Aegypti primum confecta. Septima emporetica, quod ea merces involvuntur, cum sit scripturis minus idonea.

XI DE PERGAMENIS. Pergameni reges cum carta indigerent, membrana primi excogitaverunt. Vnde et pergamenarum nomen hucusque tradente sibi posteritate servatum est. Haec et membrana dicuntur, quia ex membris pecudum detrahuntur.

2 Fiebant autem primum coloris lutei, id est crocei, postea vero

2 γραφή] grafia (-via) codd. est KTU: dicitur BC 3 primus
 BTU 4 ap. memphitici ur. T (non U) enim om. K 5 est om.
 K primus TU: om. C 7 configit C¹ memphiticis K
 8 papyrum] papa C¹ dicitur K 9 carptim AB Trin.: curtem C¹:
 cortim D: cartim TU: coartet KO papiro C¹ glutinatur
 ABCDTU: glutino KO 10 cui BTU plura (a ex corr.) O 11 reg.
 et mai. CU: reg. et maior T octavii T augustea C¹ appellatur
 K: appellati D 12 luiana ex aluiana ut vid. T (non U): liviana M
 in honore KM: honorem (om. praep.) A livic M Liviana ob hon.
 Liviae (del. prov.) Arev. hieratica (ier., &c.) ABCTU: sacratia KO
 13 eo hab. CK: om. BTU liberos B¹C¹ 14 augustae K: aguste U
 teneotica codd. 15 qui ita . . . sexta (§ 5) om. B qui] quae (que)
 CT ubi om. TU saitica CTU: salatica K 16 salo CKTU
 17 empormica K quod eam TU: qua K 18 scripturis BCTU:
 scriptoribus K 19 Pergamensae K 20 membranas K 21 tra-
 dentes K 22 ex] a K 23 autem om. C¹ primi T: primic K¹
 colores B id est] ideo C¹

Romae candida membrana reperta sunt ; quod apparuit inhabile esse, quod et facile sordescant, aciemque legentium laedant ; cum peritiores architecti neque aurea lacunaria ponenda in bibliothecis putent neque pavimenta alia quam e Carysteo marmore, quod auri fulgor hebetat et Carystei viriditas reficiat oculos. Nam et qui nummulariam discunt, denariorum formis myrteos pannos subiciunt, et gemmarum sculptores scarabaeorum terga, quibus nihil est viridius, subinde respiciunt, et pictores [idem faciunt, ut laborem visus eorum viriditate recreent]. Membrana autem aut candida aut lutea aut purpurea sunt. Candida naturaliter existunt. Luteum membranum bicolor est, quod a confectore una tingitur parte, id est crocatur. De quo Persius (3, 10) :

Iam liber et positis bicolor membrana capillis.
 15 Purpurea vero inficiuntur colore purpureo, in quibus aurum et 5
 argentum liquescens patescat in litteris.

DE LIBRIS CONFICIENDIS. Quaedam nomina librorum XII
 apud gentiles certis modulis conficiebantur. Breviori forma
 carmina atque epistolae. At vero historiae maiori modulo
 20 scribebantur, et non solum in carta vel membranis, sed etiam
 et in omentis elephantinis textilibusque malvarum foliis atque
 palmarum. Cuius generis Cinna sic meminit (11) : 2

Haec tibi Arateis multum invigilata lucernis
 carmina, quis ignis novimus aeries,
 25 levis in aridulo malvae descripta libello
 Prusiaca vexi munera navicula.

Circumcidi libros Siciliae primum increbuit. Nam initio pumicabantur. Vnde et Catullus ait (1, 1) :

1 Romae om. AK (non DH Trin.) 4 alia quam B : aliquam CT :
 aliaque A : aliqua quam K e Car.] eticharisteeo K : eucharisteeo
 (-ca-) ABC 5 habet C : rehabet K (non A) et caristi (cha-)
 KT : eucaristi (eoch-) BC 6 et om. AK nummulariorum dicunt
 K (non A) fo. in m. AK : fo. in musteeo B : fo. in musteos C 7 subi-
 cere K (non A) 9 idem . . . recreent hab. C Trin. TU : om. BDHK
 visus] husus T (i. e. usus) 15 col. vero pu. T aur. argentumque K
 17 nomina BCK : genera TU 19 carmina om. B 23 tibi om. K
 (non A) aratis BC : areteis K invigilata K 24 quas K
 (non A) 25 descripta CKT 26 vexi] vix K 27 increpuit CAK

Cui dono lepidum novum libellum
arido modo pumice expoliturum?

XIII DE LIBRORVM VOCABVLIS. Codex multorum librorum est ;
liber unius voluminis. Et dictus codex per translationem a
codicibus arborum seu vitium, quasi caudex, quod ex se multi-
tudinem librorum quasi ramorum contineat. Volumen liber
est a volvendo dictus, sicut apud Hebraeos volumina Legis,
volumina Prophetarum. Liber est interior tunica corticis, quae
ligno cohaeret. De quo Vergilius sic (Ecl. 10, 67):

Alta liber haeret in ulmo.

10

Vnde et liber dicitur in quo scribimus, quia ante usum cartae
vel membranarum de libris arborum volumina fiebant, id est
compaginabantur. Vnde et scriptores a libris arborum librarios
vocaverunt.

XIV DE LIBRARIIS ET EORVM INSTRUMENTIS. Librarios antea
bibliopolas dictos. Librum enim Graeci βιβλον vocant. Li-
brarii autem iidem et antiquarii vocantur: sed librarii sunt
qui et nova scribunt et vetera; antiquarii, qui tantummodo
vetera, unde et nomen sumpserunt. Ab scribendo autem scriba
nomen accepit, officium exprimens vocabuli qualitate. Instru-
menta scribae calamus et pinna. Ex his enim verba paginis
infiguntur; sed calamus arboris est, pinna avis; cuius acumen
in dyade dividitur, in toto corpore unitate servata, credo propter
mysterium, ut in duobus apicibus Vetus et Novum Testa-
mentum signaretur, quibus exprimitur verbi sacramentum san-
guine Passionis effusum. Dictus autem calamus quod liquorem
ponat. Vnde et apud nautas calare ponere dicitur. Pinna

25

1 dono K inlepidum C¹ novo libello K 2 pomice K: pumici
B polito K (non A) 3 libr. est et dic. co. li. un. vol. per T
4 codex] quod ex C¹ 5 corticibus K viciium C¹: fort. vitio. Certe
illud quod ex ad codex alludere videtur in se C: ex T multi-
tudine K 7 dictum C² 9 sic om. K¹ 10 alta] ait K 11 quia] qui B
12 fiebant] faciebant K 13 un. et et scr. K 15 Liber an. bibliopola
dictus K ante BC (non A) 16 librariis iid. C¹ 17 iidem om. K (non A)
antiquarium C¹ 18 quae et C¹ quia tan. C¹ 19 Adscribendo C¹
autem] his ut vid. C¹ 21 calamum et pinnam K paginis om. B
22 ac.] eumen C¹ 23 diade BCT: duo K umitate K 25 sacr.
signaretur sang. T² 26 autem] his C¹ 27 Pi. his apud a C¹

autem a pendendo vocata, id est volando. Est enim, ut diximus, avium. Foliae autem librorum appellatae sive ex similitudine 6 foliorum arborum, seu quia ex follibus fiunt, id est ex pellibus, qui de occisis pecudibus detrahi solent; cuius partes paginae 5 dicuntur, eo quod sibi invicem conpingantur. Versus autem 7 vulgo vocati quia sic scribebant antiqui sicut aratur terra. A sinistra enim ad dexteram primum deducebant stilum, deinde convertebantur ab inferiore, et rursus ad dexteram versus; quos et hodieque rustici versus vocant. Scheda est quod adhuc 8 emendatur, et necdum in libris redactum est; et est nomen 10 Graecum, sicut et tomus.

DE CANONIBVS EVANGELIORVM. Canones Evangeliorum XV Ammonius Alexandriae primus excogitavit, quem postea Eusebius Caesariensis secutus plenius composuit. Qui ideo facti 15 sunt, ut per eos invenire et scire possimus qui reliquorum Evangelistarum similia aut propria dixerunt. Sunt autem 2 numero decem, quorum primus continet numeros in quibus quattuor eadem dixerunt: Matthaeus, Marcus, Lucas, Iohannes. Secundus, in quibus tres: Matthaeus, Marcus, Lucas. Tertius, 20 in quibus tres: Matthaeus, Lucas, Iohannes. Quartus, in quibus tres: Matthaeus, Marcus, Iohannes. Quintus, in quibus duo: Matthaeus, Lucas. Sextus, in quibus duo: Matthaeus, Marcus. Septimus, in quibus duo: Matthaeus, Iohannes. Octavus, in quibus duo: Lucas, Marcus. Nonus, 25 in quibus duo: Lucas, Iohannes. Decimus, in quibus singuli eorum propria quaedam dixerunt. Quorum expositio haec est. Per singulos enim Evangelistas numerus quidam capitulis adfixus adiacet, quibus numeris subdita est aera quaedam mineo notata, quae indicat in quoto canone positus sit numerus, cui

1 pendendo *T* est enim . . . avium *add. in marg. T* 2 Folia *K*
autem] his *C*¹ sim.] multitudine *T* 5 coniungantur *K* (*non A*)
autem] his *C*¹ 6 vocant *K* 7 primum primum *K* 8 ad inferiorem
K: ad inferiora *T* inf. rurs. *C* q. et hodie *A*: quos sedocie *B*
13 amnius *K* 15 possemus *C*: possumus *T* 16 simili autem pr. *T*
25 in qui. sunt sing. *T* singulorum (-gol-) *C*¹*K* 26 haec om. *C*¹
27 num. quadam *T* 28 iacet *T*¹ quaedam in eo not. *C*¹

5 subiecta est aera. Verbi gratia: Si est aera .i., in primo
 canone; si secunda, in secundo; si tertia, in tertio; et sic per
 6 ordinem usque ad decimum perveniens. Si igitur, aperto quo-
 libet Evangelio, placuerit scire qui reliquorum Evangelistarum
 similia dixerunt, adsumes adiacentem numerum capituli, et
 requires ipsum numerum in suo canone quem indicat, ibique
 invenies quot et qui dixerint; et ita demum in corpore inquisita
 loca, quae ex ipsis numeris indicantur, per singula Evangelia
 de eisdem dixisse invenies.

XVI DE CANONIBVS CONCILIORVM. Canon autem Graece, 10
 Latine regula nuncupatur. Regula autem dicta quod recte
 ducit, nec aliquando aliorum trahit. Alii dixerunt regulam
 dictam vel quod regat, vel quod normam recte vivendi prae-
 2 beat, vel quod distortum pravumque quid corrigat. Canones
 autem generalium conciliorum a temporibus Constantini coe- 15
 perunt. In praecedentibus namque annis, persecutione fervente,
 3 docendarum plebium minime dabatur facultas. Inde Chri-
 stianitas in diversas haereses scissa est, quia non erat licentia
 [episcopis] in unum convenire, nisi tempore supradicti impera-
 toris. Ipse enim dedit facultatem Christianis libere congregare. 20
 4 Sub hoc etiam sancti Patres in concilio Nicaeno de omni orbe
 terrarum convenientes, iuxta fidem evangelicam et apostolicam,
 5 secundum post Apostolos symbolum tradiderunt. Inter cetera
 autem concilia quattuor esse venerabiles synodos, quae totam
 principaliter fidem complectunt, quasi quattuor evangelia, vel toti- 25
 6 dem paradisi flumina. Harum prior Nicaena synodus trecento-
 rum decem et octo episcoporum Constantino Augusto imperante
 peracta est. In qua Arianae perfidiae blasphemia condemnata,
 quam de inaequalitate sanctae Trinitatis idem Arius adser-

2 in sec. tert. K 3 pervenies BT 4 qui] quo C¹ 5 adsumens
 T ad-latentem C¹ 7 quod et qui T: qui et quid BC: qui quod K
 dixerunt T 9 eisdem] eis B 11 latina C recto BT 12 nec] ne
 T¹ 14 quid om. B 15 a om. T¹ 18 quia] quae A 19 episcopis
 ACT: Christianis K: om. B 21 hoc] eo K 24 quae] quo T
 25 quasi] quia si C¹ 26 prior BT: prima CK 28 blasphemiae damnata
 T: blasphemia damnata K: condemnata (-mpn-) bl. ABC 29 iniqui-
 tate T

bat; consubstantialem Deo patri Deum filium †idem† sancta
 synodus per symbolum definivit. Secunda synodus centum 7
 quinquaginta Patrum sub Theodosio seniore Constantinopolim
 congregata est, quae Macedonium, sanctum Spiritum Deum esse
 5 negantem, condemnans, consubstantialem Patri et Filio sanctum
 Spiritum demonstravit, dans symboli formam quam tota Graeco-
 rum et Latinorum [confessio] in ecclesiis praedicat. Tertia 8
 synodus Ephesina prima ducentorum episcoporum sub iuniore
 Theodosio Augusto edita, quae Nestorium duas personas in
 10 Christo adserentem iusto anathemate condemnavit, ostendens
 manere in duabus naturis unam Domini [nostri] Iesu Christi
 personam. Quarta synodus Chalcedonensis sexcentorum tri- 9
 ginta sacerdotum sub Marciano principe habita est, in qua
 Eutychem Constantinopolitanum abbatem Verbi Dei et carnis
 15 unam naturam pronuntiantem, et eius defensorem Dioscorum,
 quondam Alexandrinum Episcopum, et ipsum rursus Nestorium
 cum reliquis haereticis una Patrum sententia condemnavit;
 praedicans eadem synodus Christum Dominum sic natum de
 Virgine, ut in eo substantiam et divinae et humanae con-
 20 siteamur naturae. Haec sunt quattuor synodi principales, fidei 10
 doctrinam plenissime praedicantes; sed et si qua sunt concilia
 quae sancti Patres spiritu Dei pleni sanxerunt, post istorum
 quattuor auctoritatem omni manent stabilita vigore, quorum
 gesta in hoc opere condita continentur. Synodum autem ex 11
 25 Graeco interpretari comitatum vel coetum. Concilii vero nomen 12
 tractum ex more Romano. Tempore enim, quo causae age-
 bantur, conveniebant omnes in unum communique intentione

1 cons. vero deo *K* (*non A*): cons. in deo *B* eadem *dett.*:
fort. item 3 Constantinopoli *dett.* 4 spir. sa. *A* 5 spir. sa. *A*:
 et sp. sa. *B* 6 symbolum *T* totam *C* 7 lat. conf. in eccl. pr.
BCD Trin.: lat. ecclesia praed. et confitetur *K*: lat. confessio praed.
AH: lat. in ecclesiis praedicat *T* Tert. autem sin. *B* 9 quae]
 quem *T* duas personas . . . provenerit in alium (xvii. 19) *om. D*
 11 du. na.] duas naturas *BT* Dom. no. Ie. Chr. *B*: domini iesu christi
CT: domini nostri *A*: dei christi *K* 13 maximiano *K* abita *ex*
 abta *T* (*non V*) 14 euthecium (*ex eth-*) *K* 17 condemnavit *K*: prae-
 damnavit *BCT* 18 pedicans *T* synodus eadem *K* Dominum] deum
BT 19 ut in eum *C*: et in eum *B*¹: in cum *T* confitemur *K*
 21 doctissime *K* (*non A*) 22 ist.] ortorum *T* 23 omnium *K*
 25 Concilium *K* 26 quo *om. T* (*non V*)

tractabant. Vnde et concilium a communi intentione dictum, quasi concilium. Nam cilia oculorum sunt. Vnde et considium consilium, D in L litteram transeunte. Coetus vero conventus est vel congregatio, a coeundo, id est conveniendo in unum. Vnde et conventum est nuncupatum, sicut conventus coetus vel concilium, a societate multorum in unum.

XVII DE CYCLO PASCHALI. Paschalem cyclum Hippolytus episcopus temporibus Alexandri imperatoris primus conscripsit. Post quem probatissimi auctores Eusebius Caesariensis, Theophilus Alexandrinus, Prosper quoque natione Aquitanus atque Victorius, amplificatis eiusdem festivitatis rationibus, multiplices circulos ediderunt. Cuius quidem rationem beatissimus Cyrillus Alexandriae urbis episcopus in nonaginta quinque annos per quinques decem novies calculans, quoto Kal. vel luna debeat paschalis sollemnitas celebrari, summa brevitate notavit. Cyclum autem vocatum eo quod in orbe digestum sit, et quasi in circulo dispositum ordinem complectat annorum sine varietate et sine ulla arte. Vnde factum est ut cuiusque materiae carmina simplici firmitate facta cyclica vocarentur. Hinc et laterculum dictum, quod ordinem habeat stratum annorum.

5 CYCLVS PRIMVS DECENNOVENALIS.

		Lunae	
	B. Com. an. II. Idus	April.	xx.
	C. VI. Kal.	April.	xvi.
	Em. XVI. Kal.	Mai.	xvii.
	C. VI. Idus	April.	xx.

1 unde conc. C intemptatione M 2 concilium] concilium MT: consilium U: consilium BCKV: communicilium Arev. considium consilium BCMK¹ ut vid. V: considium T: consilium consilium K² 5 si. a conventu coe. ita et conc. K (non A): si. conventus vel conc. CT: si. et con. coe. vel concilio V: fort. si. conventu coe. vel conc. 6 in unum om. K (non A) 11. victorinus BCK 13 alexandrinae urbis BC: alexandrinus K 14 quinques] quies K (non A) 17 disposito K 18 cuique B: quique T: cuiuscumque CK 19 firmitate K cycla (ci-) C¹K Hinc et usque ad Mai. xvi (xvii § 9 ad fin.) desunt in K (ubi folium unum excissum est) OC¹. In M aliena substituta sunt. §§ 5-9 Codicum discrepantias in tabulae Paschalis numeris neglexi. Tabulam secundum Arevatum dedi

ETYMOLOGIARVM LIB. VI. xvi, xvii

	B.	C. ix. Kal.	April.	xv.
		E. ii. Idus	April.	xvi.
		C. ii. Non.	April.	xix.
		E. viii. Kal.	Mai.	xx.
5	B.	C. v. Idus	April.	xv.
		C. ii. Kal.	April.	xviii.
		E. xii. Kal.	Mai.	xix.
		C. Non.	April.	xv.
10	B.	C. v. Kal.	April.	xvii.
		E. xvi. Kal.	Mai.	xviii.
		C. vi. Idus	April.	xxi.
		C. ix. Kal.	April.	xvii.
	B.	E. xi. Idus	April.	xvii.
		C. ii. Non.	April.	xx.
15		E. viii. Kal.	Mai.	xxi.
		SECUNDVS CYCLVS LVNAE.		
		C. v. Idus	April.	xviii.
	B.	C. ii. Kal.	April.	xx.
		E. xii. Kal.	Mai.	xxi.
20		C. Non.	April.	xvii.
		C. v. Kal.	April.	xx.
	B.	E. xvi. Kal.	Mai.	xx.
		C. Kal.	April.	xvi.
		E. xi. Kal.	Mai.	xvii.
25		C. Idus	April.	xx.
	B.	C. v. Kal.	April.	xv.
		E. xv. Kal.	Mai.	xvi.
		C. v. Idus	April.	xix.
		C. viii. Kal.	April.	xv.
30	B.	E. Idus	April.	xv.
		C. Non.	April.	xviii.
		C. v. Kal.	April.	xxi.
		E. iv. Idus	April.	xv.
	B.	C. Kal.	April.	xvii.
35		E. xi. Kal.	Mai.	xviii.

ISIDORI

7

TERTIVS CYCLVS LVNAE.

	C. VIII. Idus	April.	xv.	
	C. iv. Kal.	April.	xviii.	
B.	E. xv. Kal.	Mai.	xviii.	
	C. v. Idus	April.	xxi.	5
	C. viii. Kal.	April.	xvii.	
	E. xviii. Kal.	Mai.	xviii.	
B.	C. Non.	April.	xx.	
	E. vii. Kal.	Mai.	xvi.	
	C. iv. Idus	April.	xxii.	10
	C. vi. Non.	April.	xx	
B.	E. xi. Kal.	Mai.	xx.	
	C. viii. Idus	April.	xvi.	
	C. iv. Kal.	April.	xix.	
	E. xiv. Kal.	Mai.	xx.	15
B.	C. iv. Non.	April.	xv.	
	C. viii. Kal.	April.	xviii.	
	E. xviii. Kal.	Mai.	xviii.	

8

QVARTVS CYCLVS LVNAE.

	C. iii. Kal.	April.	xix.	20
B.	E. xiv. Kal.	Mai.	xv.	
	C. ii. Idus	April.	xix.	
	C. vii. Kal.	April.	xv.	
	E. xvii. Kal.	Mai.	xvi.	
B.	C. viii. Idus	April.	xviii.	25
	C. iv. Kal.	April.	xxi.	
	E. iii. Idus	April.	xv.	
	C. iii. Non.	April.	xviii.	
B.	E. x. Kal.	Mai.	xviii.	
	C. xviii. Kal.	Mai.	xxi.	30
	C. iii. Kal.	April.	xvii.	
	E. xiii. Kal.	Mai.	xviii.	
B.	C. iv. Idus	April.	xx.	

		C. vii. Kal.	April.	xvi.
		E. xvii. Kal.	Mai.	xvi.
		C. vii. Idus	April.	xx.
	B.	C. xi. Kal.	April.	xv.
5		E. iii. Idus	April.	xvi.
		C. iii. Non.	April.	xix.
		E. ix. Kal.	Mai.	xx.

QVINTVS CYCLVS LVNAE.

9

	B.	C. vii. Idus	April.	xvi.
10		C. iii. Kal.	April.	xix.
		E. xiii. Kal.	Mai.	xx.
		C. ii. Non.	April.	xvi.
	B.	C. vii. Kal.	April.	xvii.
		E. xviii. Kal.	Mai.	xix.
15		C. ii. Kal.	April.	xv.
		E. xii. Kal.	Mai.	xvi.
	B.	C. iii. Idus	April.	xviii.
		C. iii. Non.	April.	xxi.
		E. xvi. Kal.	Mai.	xv.
20		C. vi. Idus	April.	xviii.
	B.	C. iii. Kal.	April.	xx.
		E. xiii. Kal.	Mai.	xxi.
		C. ii. Non.	April.	xvii.
		C. vi. Kal.	April.	xx.
25	B.	E. xvii. Kal.	Mai.	xx.
		C. ii. Kal.	April.	xvi.
		E. xii. Kal.	Mai.	xvi.

post cuius expletionem ad primum exordium recurrendum.

[A conditione mundi usque ad hunc novissimum cyclum con-
30 putantur anni.] Antiquitus Ecclesia pascha quarta decima luna 10

28 ad exord. est recurr. *K* (non *A Trin.*): ad primum recurr. *U*
29 a cond. . . . anni hab. *C¹C²GKO Mon.* (sed ante post cuius *C²G*): a
constitutione anni hab. (ante post expletionem) *H*: om. *ABTUW*
Rem. Trin. ciclum *K*: cycli (ci-) annum *C¹C²GH Mon.* (*O*1) 30 anni]
anni *v̄m̄dcccxxi C¹*: anni *v̄m̄dcccxx GH Mon.*: anni *v̄m̄dcccxx C² (O)*

cum Iudaeis celebrabat, quocumque die occurreret. Quem ritum sancti Patres in Nicaena synodo prohibuerunt, constituentes non solum lunam paschalem et mensem inquirere, sed etiam et diem resurrectionis Dominicae observare; et ob hoc pascha a quarta decima luna usque ad vicesimam primam 5
 II extenderunt, ut dies Dominicus non omitteretur. Paschae autem vocabulum non Graecum, sed Hebraeum est; nec a passione, quoniam πάσχειν Graece dicitur pati, sed a transitu Hebraeo verbo pascha appellata est, eo quod tunc populus Dei ex Aegypto transierit. Vnde et in Evangelio (Ioann. 13, 1): 10
 'Cum vidisset,' inquit, 'Iesus quia venit hora ut transiret de mundo ad Patrem.' Cuius nox ideo pervigilia ducitur, propter adventum regis ac Dei nostri, ut tempus resurrectionis eius nos non dormientes, sed vigilantes inveniat. Cuius noctis duplex ratio est: sive quod in ea et vitam tunc recepit, cum passus est; 15
 sive quod postea eadem hora, qua resurrexit, ad iudicandum 13 venturus est. Eo autem modo agimus pascha, ut non solum mortem et resurrectionem Christi in memoriam revocemus, sed etiam cetera, quae circa eum adtestantur, ad sacramentorum 14 significationem inspiciamus. Propter initium enim novae vitae 20 et propter novum hominem, quem iubemur induere et exuere veterem, expurgantes vetus fermentum, ut simus nova conspersio, quoniam pascha nostrum inmolatus est Christus. Propter hanc ergo vitae novitatem primus mensis novorum in mensibus anni celebrationi paschali mystice adtributus est. 25
 15 Quod vero tertiae hebdomadae die pascha celebratur, id est qui dies occurrit a quarta decima in vicesimam primam, hoc

1 occurrerit diem *K* (*non A*) quod ritum *BT*: quem primum *K*
 5 ad *om. B* 8 pass. domini quam *K* (*non A*) 9 app. est] appellatur
K 10 ex *om. C* 11 hora eius ut *K* (*non A*) transisset *U* 12 vox
T perv. dicitur *BT*: pervigil adicitur *K*: pervigilio celebratur
Lactant. inst. 7, 19. 3 13 Dei] Domini *CK* eius *om. C* 15 ea et
ACTU: eadem *B*; ea *K* respicit *K* (*non A*) cum pas. est
om. K (*non A*) 16 seu *K* (*non A*) eadem *om. B* 20 enim]
om. K: autem *C* 21 exure *T* 22 fermentum *C* nova] nonia *B*
 24 vitae *om. K* in anni (-nis *T*) mensibus *CT* 26 celebrata *C*
 27 occurrerit *K* quinta *ABCTU* dec. luna in *C*

significat quia in toto tempore saeculi, quod septenario dierum numero agitur, nunc tertium tempus hoc sacramentum aperuit. Primum enim tempus est ante legem, secundum sub lege, 16 tertium sub gratia; ubi iam manifestatum est sacramentum 5 prius occultum in prophetico aenigmate: ideo et propter haec tria saeculi tempora resurrectio Domini tridua est. Quod 17 vero a quarta decima luna usque ad vicesimam primam per dies septem paschalis dies quaeritur, propter ipsum numerum septenarium, quo universitatis significatio saepe figuratur; qui 10 etiam ipsi Ecclesiae tribuitur propter instar universitatis, unde et Iohannes Apostolus in Apocalypsin ad septem scribit ecclesias. Ecclesia vero adhuc in ista mortalitate carnis constituta 18 propter ipsam mutabilitatem lunae nomine in Scripturis significatur. Varia autem observantia opinionum paschalis festivi- 19 tatis interdum errorem gignit. Latini namque a III Non. Mart. usque in III Non. Apr. primi mensis lunam inquirunt; et si quinta decima luna die Dominico provenerit, in alium Dominicum pascha protrahunt. Graeci primi mensis lunam ab VIII 20 Id. Mart. usque in diem Non. Apr. observant; et si decima quinta luna die Dominico incurrerit, sanctum pascha celebrant. Huiusmodi ergo dissensio inter utrosque paschalem regulam turbat. Communis annus dicitur, qui duodecim tantum lunas, 21 hoc est dies CCCLIV habet. Dicitur autem communis quia saepe duo ita coniuncti incedunt ut invicem se in paschali 25 sollemnitate sequantur. Nam embolismus annus semper solus est. Embolismus annus est qui tredecim menses lunares, id 22 est CCCLXXXIV dies habere monstratur. Ipse est annus sancto Moysi divinitus revelatus, in quo iubentur hi, qui longius habi-

1 quia BCKTU: quod A quod C: qui BKT: que U 2 numerum
 B temp. in sacramento K apparuit *codl. : corr. dett.* 3 temp.
 an. K 4 manifestum B¹ 8 qu. hoc fit prop. C 9 quo] quod B
 11 ad om. K 12 in ista adhuc K 15 latine T 17 quinta] quarta
dett. alio dominico CKT: alio die dominico B 18 lunam om.
 C¹ 20 sanc. paschae K 22 dicitur] est K (*ex est est*) (*non A*)
 23 id est K 24 in om. T 25 nam embolismus annus solus est (*om.*
semper) *add. in marg. T² (om. T¹)* 27 sancto] cum C¹K¹ 28 habi-
 tant K

- 23 tabant, in secundo mense pascha celebrare. Embolismus autem nomen Graecum est, quod interpretatur Latine supraaugmentum; eo quod expleat numerum annorum communium, quibus
- 24 undecim lunares dies deesse cernuntur. Embolismi autem anni et communes sic inveniuntur. Si enim a quarta decima 5 luna paschae praecedentis usque ad quartam decimam sequentis CCCLXXXIV dies fuerint, embolismus annus est; si CCCLIV, com-
- 25 munis [est]. Bissexus est per annos quattuor unus dies adiectus. Crescit enim per singulos annos quarta pars assis. At ubi quarto anno assem compleverit, bissexum unum facit. 10
- 26 Dictus autem bissexus quia bis sexies ductus assem facit, quod est unus dies; sicut et quadrantem propter quater ductum; quod est bissexus quem super dierum cursum in anno sol facit. [sive quod nequeat anno suo introduci, nisi bis sextum nonas Martias computaveris, hoc est et primo die sexto nonas 15 Martias et, addito bis sexto, alio die sexto nonas Martias itera-
- 27 veris.] A VI autem Non. Mart. usque in diem prid. Kal. Ian.,
- 28 in lunae cursu bissexus adponitur atque inde detrahitur. Intercalares autem dies idcirco vocantur, quia interponuntur ut ratio lunae solisque conveniat. Calare enim ponere dicitur, 20
- 29 intercalare interponere. Epactas Graeci vocant, Latini adiectiones annuas lunares, quae per undenarium numerum usque ad tricenarium in se revolvuntur. Quas ideo Aegyptii adiciunt,
- 30 ut lunaris emensio rationi solis aequetur. Luna enim iuxta cursum suum viginti novem semis dies lucere dinoscitur, et 25 fiunt in anno lunares dies CCCLIV; remanent ad cursum anni

2 superamento T¹ 4 Embolismus au. et comm. K 5 communis
 B dec. qu. K 7 dies fuerunt T: fuerint dies K (non A) 8 est hab.
 CK: om. BT per] post C 9 adiectus est C¹: dictus K 10 unum
 CT: annum BK 11 sex dies K: sextus C 12 quod] quo T an pr.
 ter qu. 1 dictum CK¹ 13 in annum BCTU: in annos K 14 sive
 quod ... iteraveris hab. CTU: om. BD Trin. KM quod om. T intra-
 duci T (non U) sextum] sexto codd. 15 computabis T (U¹) 16 et
 add. ... Martias (§ 27) om. U iteraveris om. T 17 nonas autem T
 18 trahitur C¹ 22 quae om. K duodenarium K 23 adici. ut]
 dicunt quod K 24 lun. et emen. C¹ rationem so. sequitur K
 enim om. C 25 cur. su.] cursum T vig. no. enim sem. C¹
 26 in annum BC¹T

solaris dies undecim, quos Aegyptii adiciunt. Vnde et adie-
 ctiones vocantur: absque his non invenies luna quota sit in
 quolibet anno et mense et die. Istaepactae semper xi Kal.
 April. reperiuntur in eadem luna quae fuerit eo die. Con-
 5 tinentur autem circulo decemnovenali; sed cum ad viginti
 novem epactas pervenerint, qui est circulus nonus decimus,
 iam sequenti anno non addes super viginti novem undecim,
 ut decem adnunties detractis triginta, sed inde reverteris, ut
 undecim pronunties.

10 DE RELIQUIS FESTIVITATIBVS. Festivitas dicta a festis XVIII
 diebus, quasi festiditas, eo quod in eis sola res divina fit.
 Quibus contrarii sunt fasti, in quibus ius fatur, id est dicitur.
 Sollemnitas a sacris dicitur, ita suscepta ut mutari ob religionem
 non debeat, ab† solito†, id est firmo atque solido nominata. [vel
 15 ex eo, quod soleat fieri in anno.] Celebritas autem vocatur 2
 quod non ibi terrena, sed caelestia tantum agantur. Pascha 3
 festivitatum omnium prima est, de cuius vocabulo iam superius
 dictum est. Pentecoste, sicut et pascha, apud Hebraeos cele- 4
 bris dies erat, quod post quinque decadas paschae colebatur;
 20 unde et vocabulum sumpsit. Πέντε enim Graece quinque, in
 quo die secundum legem panes propositionis de novis frugibus
 offerebantur. Cuius figuram annus iubileus in Testamento 5
 Veteri gessit, qui nunc iterum per figuram repromissionis
 aeternam praefigurat. Epiphania Graece, Latine 6
 25 apparitio [sive manifestatio] vocatur. Eo enim die Christus
 sideris indicio Magis apparuit adorandus. Quod fuit figura

1 solis K Vnde adi. K 2 his] as T (i. e. has) lunam CT
 4 qua BK eo die] odie T 5 decemnovennalis cum K 6 per-
 veniunt C: pervenerit dell. 8 detractos BT 10 a om. B 11 qu.
 festid. om. K (non A) 12 in om. T id est] om. B: vel ex eo quod
 soleat fieri in anno C 13 mutare K 14 ab sol.] absoluto BKT: a solo
 dell. (cf. XI. 1. 115): vix absollo vel ex... anno hab. CTUV: om. ABD
 Trin. K 15 Caelebritas BK 16 quo T aguntur T 18 Pentecostes
 T: Pentecosten BCK celeser K 19 quod] que T colebatur
 CT: caelebratur (cel-) BD Trin.: celebrantur K 20 πέντε... quinque
 om. K (non A) 21 quem diem K: quo dies T panis... offerebatur
 K panes om. B 23 qui K: quae BCT per futuram BC
 Trin. T 25 sive man. hab. BC Trin.: om. KT 26 indicia K

7 primitiae credentium gentium. Quo die [et] Dominici bapti-
 smatis sacramentum et permutatae in vinum aquae, factorum
 8 per Dominum signorum principia extiterunt. Duae sunt autem
 epiphaniae: prima, in qua natus Christus [et] pastoribus Hebraeo-
 rum angelo nuntiante apparuit; secunda, in qua ex gentium 5
 populis stella indice praesepis cunabula Magos adoraturos ex-
 hibuit. Scenopogia sollemnitatis Hebraeorum, de Graeco in
 Latinum tabernaculorum dedicatio interpretatur; quae celebra-
 batur a Iudaeis in memoriam expeditionis, cum ab Aegypto
 promoti in tabernaculis agebant, et ex eo scenopogia. Σκηνη 10
 enim Graece tabernaculum dicitur. Quae sollemnitatis apud
 10 Hebraeos Septembri mense celebrabatur. Neomenia apud
 nos kalendae, apud Hebraeos autem, quia secundum lunarem
 cursum menses supputantur, et Graece μήνη luna appellatur,
 11 inde neomenia, id est nova luna. Erant enim apud Hebraeos 15
 ipsi dies kalendarum ex legali institutione sollemnes, de quibus
 in Psalterio dicitur (81, 4): 'Canite initio mensis tuba, in die
 12 insigni sollemnitatis vestrae.' Encaenia est nova templi dedi-
 catio. Graece enim καινὸν dicitur novum. Quando enim
 aliquid novum dedicatur, encaenia dicitur. Hanc dedicationis 20
 13 templi sollemnitatem Iudaei Octobri mense celebrabant. Dies
 Palmarum ideo dicitur, quia in eo Dominus et Salvator noster,
 sicut Propheta cecinit, Hierusalem tendens asellum sedisse
 perhibetur. Tunc gradiens cum ramis palmarum multitudo
 plebium obviam ei clamaverunt (Ioann. 12, 13): 'Osanna, bene- 25
 14 dictus qui venit in nomine Domini rex Israel.' Vulgus autem
 ideo hunc diem Capitilavium vocant, quia [in eo] tunc moris

1 primitivae K die K: diem T: die et BC dominicae
 (-cc) BC¹: dominico K 2 aquae in vino atque fac. K 3 au. sunt
 K: sunt (per compend.) sunt au. A 4 na. est chr. pa. T: na. chr. pa.
 BC 6 populo CK stellam indicem K magis adoraturis dell.
 7 Scenopogia (-phi-, -se-) codd. 9 cum] eius B 10 ex eo sc. dicta
 K (non A) 12 celebratur B: celebrabantur K 13 nos] Latinos C
 quia om. K 15 enim] autem K 16 ex] et K 17 initium T: in
 initio C 18 insignis CK: signis B¹ nostrae T est om. K
 dedicatio K: aedificatio (ed-) BCT 21 celebant B: colebant CT
 25 oviam (vix ovium) T 26 autem om. K (non A) 27 hunc] eum
 T in eo hab. CK: om. BT mos CK

est lavandi capita infantium, qui unguendi sunt ne observatione
 quadragesimae sordidata ad unctionem accederent. Hoc autem 15
 die symbolum competentibus traditur propter confinem Do-
 minicae paschae sollemnitatem; ut qui iam ad Dei gratiam
 5 percipiendam festinant, fidem, quam confiteantur, agnoscant.
 Coena Dominica dicta est, eo quod in eo die Salvator pascha 16
 cum suis discipulis fecerit; quod et hodieque, sicut est traditum,
 celebratur, sanctumque in eo chrisma conficitur, atque initium
 novi et veteris testamenti cessatio declaratur. Sabbatum ab 17
 10 Hebraeis ex interpretatione vocabuli sui requies nominatur,
 quod Deus in ipso, perfecto mundo, requievisset. Siquidem 18
 et eo die requievit Dominus in sepulchro, ut quietis illius
 mysterium confirmaret; quod Iudaeis observandum in umbra
 futuri praeceptum est. Sed postquam Christus in sepultura
 15 sua eius figuram adimplevit, observatio eius quievit. Dominicus 19
 dies proinde vocatur, quia in eo resurrectionis Domini nostri
 gaudium celebratur. Qui dies non Iudaeis, sed Christianis in
 resurrectionem Domini declaratus est, et ex illo habere coepit
 festivitatem suam. Illis enim solum celebrandum sabbatum 20
 20 traditum est, quia erat antea requies mortuorum; resurrectio
 autem nullius erat qui resurgens a mortuis non moreretur.
 Postquam autem facta est talis resurrectio in corpore Domini, 21
 ut praeiret in capite Ecclesiae quod corpus Ecclesiae speraret
 in finem, iam dies Dominicus, id est octavus, qui et primus,
 25 celebrari coepit.

DE OFFICIIS. Officiorum plurima genera esse, sed prae- XIX

1 labanda *B* observationem *C¹K*: ob observationem *B* 2 sordata
K 3 die *om. K* confitentibus *K* (*non D Trin.*) confinium *B*
Trin. T 7 et eo die quae *C¹*: et odie *KT*: hodieque *B*: et usque hodie
Trin. 8 sanct. . . conf. post declaratur *T*: post agnoscant (§ 15) *C¹*
 (*non Trin.*) atque . . . declar. *om. BDH Trin.*: atque *om. C* 9 cess.
 test. *CT* 10 nuncupatur *K* 11 perfectum mundum *K* 12 et
om. K (*non A*) in eo *K*: hoc *T* 13 misterio *K*: ministerium
B confirmare quem *T*: confirmare et quem *K*: confirmet quem *A*:
 confirmaret quem *B* 14 futurum *C* in sepulchro suo *K* (*non A*)
 15 qui.] cessavit *K* (*non A*) 18 resurrectione *BK* dom. nostri iesu
 christi *K* (*non A*) declaratum est *K*: declaratus *T* 19 fest. suam]
 sollemnitatem *K* (*non A*) 20 est *om. C¹* quia] qui *K* 23 quod
 corp. eccl. *om. T* sper.] parat *K*

ISIDORI

cippum illud quod in sacris divinisque rebus habetur. Officium
 autem ab efficiendo dictum, quasi efficium, propter decorem
 sermonis una mutata littera; vel certe ut quisque illa agat quae
 2 nulli officiant, sed prosint omnibus. Vespertinum officium est
 in noctis initio, vocatum ab stella Vespere, quae surgit oriente
 3 nocte. Matutinum vero officium est in lucis initio, ab stella
 Lucifero appellatum, quae oritur inchoante mane. Quorum
 duorum temporum significatione ostenditur ut die ac nocte
 4 semper Deus laudetur. Missa tempore sacrificii est, quando
 catechumeni foris mittuntur, clamante levita: 'Si quis catechu- 10
 menus remansit, exeat foras'; et inde missa, quia sacramentis
 altaris interesse non possunt qui nondum regenerati noscuntur.
 5 Chorus est multitudo in sacris collecta; et dictus chorus quod
 initio in modum coronae circum aras starent et ita psallerent.
 Alii chorum dixerunt a concordia, quae in caritate consistit; 15
 quia, si caritatem non habeat, respondere convenienter non po-
 6 test. Cum autem unus canit, Graece monodia, Latine sicinium
 dicitur; cum vero duo canunt, bicinium appellatur; cum multi,
 chorus. Nam chorea ludicrum cantilenae vel saltationes clas-
 7 sium sunt. Antiphona ex Graeco interpretatur vox reciproca: 20
 duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine commutato,
 sive de uno ad unum. Quod genus psallendi Graeci invenisse
 8 traduntur. Responsorios Itali tradiderunt. Quos inde respon-
 sorios cantus vocant, quod alio desinente id alter respondeat.
 Inter responsorios autem et antiphonam hoc differt, quod in re- 25
 sponsoriis unus versum dicit, in antiphonis autem versibus al-
 9 ternant chori. Lectio dicitur quia non cantatur, ut psalmus
 vel hymnus, sed legitur tantum. Illic enim modulatio, hic sola

1 in om. T 3 quisquis K ante corr. 5 initium CT vocatis C¹
 nocte oriente C 6 est om. T initium codd. 10 foras K
 rem. cat. C; remanserit cat. T 11 sacramentum T² 13 collectus BT
 14 chorone in modo K 15 consistat K²; consistunt T² 16 quae si ca.
 non habet add. in marg. K non om. K 17 sincinia Paul. Fest.
 codd. p. 337 (cf. tamen Gell. 20, 3) 18 bic. dicitur K 19 coreas BCT:
 choreae dell. classium suspectum 20 ex Gr. int.] grece K (non A)
 22 sive] sed K (non A) grece C adinvenisse K 24 id] it T: id
 est C¹: om. K 25 autem om. K antiphonas K 26 un. ver.
 dicitur T (pro unus versus dicitur?) 27 qui C¹ 28 tantum]

psalmus C¹ illuc BT

pronuntiatio quaeritur. Canticum est vox cantantis in laetitiam. 10
 Psalmus autem dicitur qui cantatur ad Psalterium, quod usum 11
 esse David prophetam in magno mysterio prodit historia. Haec
 autem duo in quibusdam Psalmorum titulis iuxta musicam
 5 artem alternatim sibi adponuntur. Nam canticum Psalmi est, 12
 cum id quod organum modulatur, vox postea cantantis eloquitur.
 Psalmus vero cantici, cum quod humana vox praeloquitur, ars
 organi modulantis imitatur. Psalmus autem a psalterio dicitur,
 unde nec mos est ex alio opere eum conponi. Tres autem 13
 10 gradus sunt in cantando: primus succentoris, secundus incen-
 toris, tertius accentoris. Diapsalma quidam Hebraeum verbum 14
 esse volunt, quo significatur semper; id est, quod illa, quibus
 hoc interponitur, sempiterna esse confirmant. Quidam vero 15
 Graecum verbum existimant, quo significatur intervallum psal-
 15 lendi; ut psalma sit quod psallitur, diapsalma vero interpositum
 in psallendo silentium: ut quemadmodum synpsalma dicitur
 vocis copulatio in cantando, ita diapsalma disiunctio earum,
 ubi quaedam requies distincta continuationis ostenditur. Vnde 16
 illud probabile est, non coniungendas sententias in psallendo,
 20 ubi diapsalma interposita fuerit; quia ideo interponitur, ut con-
 versio sensuum vel personarum esse noscantur. Hymnus est 17
 canticum laudantium, quod de Graeco in Latinum laus interpre-
 tatur, pro eo quod sit carmen laetitiae et laudis. Proprie autem
 hymni sunt continententes laudem Dei. Si ergo sit laus et non sit
 25 Dei, non est hymnus: si sit et laus et Dei laus, et non cantetur,
 non est hymnus. Si ergo et in laudem Dei dicitur et cantatur,
 tunc est hymnus. Cui contrarium est threnum, quod est car- 18
 men lamenti et funeris. Alleluia duorum verborum interpre- 19
 tatio est, hoc est laus Dei, et est Hebraeum. Ia enim unum est

1 laetitia K 2 ad] ut C¹ quod usu K: quo usum T 4 autem
 om. K 7 cantici cum dell.: canticum BKT: cantici C proloquitur
 B 9 mos] nos C¹ 10 gratus K pr. sec. inc. succ. K primus]
 infimus T 11 hebraicorum K 12 quod CK 13 sempiternam T
 14 quod BK 15 interposito . . . silentio K 16 dicitur post cantando K
 (non A) 17 vocum Aug. in Ps. 4 eorum CK 18 disiunctae Aug.
 continuatione K Vnde et ille C¹ 21 noscatur BC 24 non sit]
 non est K (non A)

de decem nominibus, quibus apud Hebraeos Deus vocatur.
 20 Amen significat vere, sive fideliter, quod et ipsud Hebraeum est.
 Quae duo verba amen et alleluia nec Graecis nec Latinis nec
 barbaris licet in suam linguam omnino transferre vel alia lingua
 adnuntiare. Nam quamvis interpretari possint, propter san- 5
 ctio-rem tamen auctoritatem servata est ab Apostolis in his pro-
 21 priae linguae antiquitas. Tanto enim sacra sunt nomina ut
 etiam Iohannes in Apocalypsin referat se Spiritu revelante vi-
 disse et audisse vocem caelestis exercitus tamquam vocem
 aquarum multarum et tonitruum validorum dicentium : amen 10
 et alleluia : ac per hoc sic oportet in terris utraque dici, sicut
 22 in caelo resonant. Osanna in alterius linguae interpretationem
 in toto transire non potest. Osi enim salvifica interpretatur ;
 anna interiectio est, motum animi significans sub deprecantis
 23 affectu. Integre autem dicitur osianna, quod nos corrupta media 15
 vocali littera et elisa dicimus osanna, sicut fit in versibus cum
 scandimus. Littera enim prima verbi sequentis extremam prioris
 verbi veniens excludit, et dicitur Hebraice osanna, quod inter-
 pretatur salvifica, subaudiendo vel : populum tuum, vel : totum
 24 mundum. Offertorium tali ex causa sumpsit vocabulum. Fer- 20
 tum enim dicitur oblatio quae altari offertur et sacrificatur a
 pontificibus, a quo offertorium nominatum, quasi propter fertum.
 25, 26 Oblatio vocatur quia offertur. Dona proprie divina dicuntur,
 27 munera hominum. Nam munera dicuntur obsequia, quae pau-
 peres divitibus loco munerum solvunt. Itaque munus homini 25
 datur, donum Deo. Vnde etiam in templis donaria dicimus.
 Munera autem vocantur quia manibus vel accipiuntur vel dan-
 28 tur. Duo sunt autem quae offeruntur : donum et sacrificium.
 29 Donum dicitur quicquid auro argentoque aut qualibet alia
 30 specie efficitur. Sacrificium autem est victima et quaecumque 30

2 quod ipsud ebreum que duo T	7 Tantum K	10 amen all. K
11 oportent CT	12 lingua B	13 totum K
15 affectum BCT	corrupte K	16 vocabuli C
17 prioris ven. C	18 Hebraice add. K ²	osianna T
22 propter] prae K	fertur B	21 altario K
B : di (i. e. Dei) Trin., fort. recte	24 hominum om. A	quae] quo T
25 locum KC ¹	27 vocatur K	qua C ¹
		29 quelibet C ¹

in ara cremantur seu ponuntur. Omne autem quod Deo datur, aut dedicatur aut consecratur. Quod dedicatur, dicendo datur; unde et appellatur. Vnde errant qui consecrationem dedicationem putant significari. Immolatio ab antiquis dicta eo quod 31
 5 in mole altaris posita victima caederetur. Vnde et mactatio post immolationem est. Nunc autem immolatio panis et calicis convenit, libatio autem tantummodo calicis oblatio est. Hinc 32
 est illud (Eccles. 50, 17): 'Et libavit de sanguine uvae.' Sicut et saecularium quidam poetarum (Virg. Aen. 7, 133): 'Nunc,'
 10 inquit, 'pateras libate Iovi.' Libare ergo proprie fundere est, sumptumque nomen ex Libero quodam, qui in Graecia usum repperit vitis. Hostiae apud veteres dicebantur sacrificia quae 33
 fiebant antequam ad hostem pergerent. Victimae vero sacrificia 34
 quae post victoriam, devictis hostibus, immolabant. Et erant
 15 victimae maiora sacrificia quam hostiae. Alii victimam dictam putaverunt, quia ictu percussa cadebat, vel quia vincita ad aras ducebatur. Holocaustum illud est, ubi totum igne consumitur 35
 quod offertur. Antiqui enim cum maxima sacrificia administrarent, solebant totas hostias in sacrorum consumere flamma,
 20 et ipsa erant holocaustomata. *Ολον enim Graece totum dicitur, καθύς incensio, et holocaustum totum incensum. Caerimoniae apud Latinos dicuntur sacra omnia quae apud Graecos orgia vocantur. Proprie autem visum est doctoribus a carendo appellari caerimonias, quasi carimonias; eo quod ea quae in
 25 sacris divinis offeruntur, in suo usu id carerent homines; quod nomen etiam in usu est litterarum sanctarum. Alii caerimonias 37
 proprie in observationibus Iudaeorum credunt; abstinentiam scilicet quarundam escarum secundum veterem legem, eo quod observantes careant his rebus quibus se abstinerunt. Sacrificium 38
 30 dictum quasi sacrum factum, quia prece mystica consecratur in

3 erant BK ¹	dedicationem om. T	5 mola K, vix recte
7 labatio B	oblatio om. K	8 sicut] sic T
12 utis B	13 ad hostes K	10 iovis BT
17 ubi] ibi T	21 incensio holoc. K	15 sacrificiae BK
primum K	cerendo T	22 quae om. K
sacrarum K	25 id] his C	26 in usum (hu-) BCT
nuerint BC	cerimonia K	29 car. in his K
	30 qu. sacri K	absti-
	quia] quod K	consecratum B

memoriam pro nobis Dominicae passiónis ; unde hoc eo iubente corpus Christi et sanguinem dicimus. Quod dum sit ex fructibus terrae, sanctificatur et fit sacramentum, operante invisibiliter Spiritu Dei ; cuius panis et calicis sacramentum Graeci Eucharistian dicunt, quod Latine bona gratia interpretatur. Et 5
 39 quid melius sanguine et corpore Christi? Sacramentum est in aliqua celebratione, cum res gesta ita fit ut aliquid significare intellegatur, quod sancte accipiendum est. Sunt autem sacramenta baptismum et chrisma, corpus et sanguis [Domini].
 40 Quae ob id sacramenta dicuntur, quia sub tegumento corporalium rerum virtus divina secretius salutem eorundem sacramentorum operatur ; unde et a secretis virtutibus vel a
 41 sacris sacramenta dicuntur. Quae ideo fructuose penes Ecclesiam fiunt, quia sanctus in ea manens Spiritus eundem sacramentorum latenter operatur effectum. Vnde, seu per bonos seu 15
 per malos ministros intra Dei ecclesiam dispensentur, tamen quia sanctus Spiritus mystice illa vivificat, qui quondam Apostolico in tempore visibilibus apparebat operibus, nec bonorum meritis dispensatorum amplificantur haec dona, nec malorum adtenuantur, quia (1 Cor. 3, 7) : 'neque qui plantat est aliquid, neque qui 20
 rigat, sed qui incrementum dat, Deus' ; unde et Graece mysterium
 43 dicitur, quod secretam et reconditam habeat dispositionem. Baptismum Graece, Latine tinctio interpretatur ; quae idcirco tinctio dicitur, quia ibi homo spiritu gratiae in melius inmutatur, et
 44 longe aliud quam erat efficitur. Prius enim foedi eramus deformitate peccatorum, in ipsa tinctione reddimur pulchri dealbatione virtutum ; unde et in Canticis scribitur canticorum (8,
 45 5) : 'Quae est ista quae ascendit dealbata ?' Cuius mysterium

3 sacrificatur *T* : sanctificatus *B* 5 quod] que *C* 6 sanguine et corporis *B* : sanguini et corporis *T* : corpore et sanguine *K*
 7 fit] sit *K* sign. inte intell. *C* 9 et chrisma *om.* *K* (*non A*) :
 et *om.* *B* sanguis *BC* : sanguinis *T* : sanguis domini *K* (*non A*)
 10 tegumen *B* 11 salute *K* cor. sacr. *secl. Schwarz*
 12 vel sacris *C* 16 dispensetur *TK* (*non A*) tamen] tunc *K* (*non A*)
 18 visibiliter *K* 19 haec dona *om.* *B* 20 neque plantat *C*
 neque rigat *T* 22 dispositionem *A Trim.* *T* : disponsionem *B* : dispensationem *C* : dispsionem *D* : repositionem *K* 24 quia] qui *B*
 26 tinctio *T* : intinctione *B*

non aliter nisi sub Trinitatis designatione, id est Patris et Filii et Spiritus sancti, cognominatione complectur, dicente Domino ad Apostolos (Matth. 28, 19): 'Ite docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti.' Sicut 46
 5 enim in tribus testibus stat omne verbum, ita hoc sacramentum confirmat ternarius numerus nominum divinorum. Quod autem 47
 per aquam baptismum datur, haec ratio est. Voluit enim Dominus ut res illa invisibilis per congruentem, sed profecto contractabilem et visibilem in penderetur elementum, super quem
 10 etiam in principio ferebatur Spiritus sanctus. Nam sicut aqua 48
 purgatur exterius corpus, ita latenter eius mysterio per Spiritum sanctum purificatur et animus. Cuius sanctificatio ita est. In- 49
 vocato enim Deo descendit Spiritus sanctus de caelis, et medicatis aquis sanctificat eas de semetipso; et accipiunt vim purgationis,
 15 ut in eis et caro et anima delictis inquinata mundetur. Chrisma 50
 Graece, Latine unctio nominatur; ex cuius nomine et Christus dicitur, et homo post lavacrum sanctificatur. Nam sicut in ba- 51
 ptismo peccatorum remissio datur, ita per unctionem sanctificatio spiritus adhibetur; et hoc de pristina disciplina, qua ungui in
 20 sacerdotium et in regnum solebant, ex quo et Aaron a Moysse unctus est. Quae dum carnaliter fit, spiritaliter proficit; quo- 52
 modo et in ipsa baptismi gratia visibilis actus, quod in aqua mergimur, sed spiritalis effectus, quod delictis mundamur. Hoc 53
 significat illud unguentum, quod peccatrix mulier super pedes, 25
 et ea quae dicitur non fuisse peccatrix, super caput Iesu fudisse scribuntur. Manus inpositio ideo fit, ut per benedictionem ad- 54
 vocatus invitetur Spiritus sanctus. Tunc enim ille Paracletus

2 cognitione *K* (*non A*) 4 eas *K* 7 vol. deus ut *T* 8 congruentiam sed prof. contractabilem vis. *K*: congruens et prof. contractabile et vis. *C* (*non Trin.*) contractabilem *B* 9 invisibilem *BT* imperitiretur *Schwartz* elemento *K* quem] quod *C* (*non D Trin.*): quod elementum *K* 11 misterium *K* 12 sanctum *om. C* et *om. T* anima *K* 13 de caelis *om. K*¹ 15 eis caro *B* 17 baptismum (-pt-) *BCT* 18 ita et per *B* 19 spiritalis *T* 20 quae] quia *KT* 20 sacerdotio et in regno *K* et *om. K* 21 uctus *T* 22 et ip. ba. *K*: et in baptismo *T* 23 mergitur *C*: merguntur *T* *ex corr.* spiritaliter *K*¹ 25 fu. scribitur *K*: fudisse 26 ideo] inde *T* 27 ille *om. K* (*non A*) 28 mundantur *K* 29 discubuntur *T*

post mundata et benedicta corpora libens a Patre descendit, et quasi super baptismi aquam tamquam super pristinam sedem recognoscens quiescit. Nam legitur quod in principio aquis
 55 superferebatur Spiritus sanctus. Exorcismus Graece, Latine coniuratio, sive sermo increpationis est adversus diabolum, ut discedat: sicut est illud in Zacharia (3, 1): 'Et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Dei, et Satan stabat a dextris eius, ut adversaretur ei; et dixit Dominus ad Satan: Increpet Dominus in te, Satan, et increpet in te Dominus, qui elegit
 56 Hierusalem.' Hoc est exorcismus increpare et coniurare adversus diabolum; unde sciendum est quod non creatura Dei in infantibus exorcizatur aut exsufflatur, sed ille sub quo sunt omnes qui cum peccato nascuntur. Est enim princeps peccatorum.
 57 Symbolum per linguam Graecam signum vel cognitio interpretatur. Discessuri enim Apostoli ad evangelizandum in gentibus 15
 58 hoc sibi praedicationis signum vel indicium posuerunt. Continet autem confessionem Trinitatis et unitatem Ecclesiae et omne Christiani dogmatis sacramentum. Quod symbolum fidei et spei nostrae non scribitur in carta et atramento, sed in tabulis
 59 cordis carnalibus. Oratio petitio dicitur. Nam orare est petere, 20 sicut exorare inpetrare. Constat autem oratio loco et tempore. Loco, quia non ubique, cum prohibeamur a Christo in publico, sed ubi opportunitas dederit aut necessitas inportaverit. Neque enim contra praeceptum reputatur ab Apostolis factum, quia in
 60 carcere audientibus custodibus orabant et canebant Deo. De 25 tempore vero dictum est (1 Thess. 5, 17): 'Sine intermissione orate,' sed hoc [in] singularibus. Nam est observatio quarundam horarum communium, quae diei interspatia signant, tertia,

1 descendet C¹ 2 per ba. T ta. prist. Tertull. de bapt. 8 3 se
 cognoscens T quiescet T 4 sp. sa. sup. K (non A) 7 dei] domini
 BC 9 Dom. in te] tibi dom. K Sat. et incr. om. B¹ Dom.
 in te BC 10 exorcismum CKT 11 sci. quod BT 13 est enim]
 et est K 14 vel] aut K (non A) cogn.] collatio Arrv. 15 de-
 scensuri (di-) BCAT: discesserunt K 16 iudicium K Continent BT
 17 et in un. T 18 omnem BT fidei spei T 21 si. et exor. T
 autem om. K 22 in publicum BCT: in publico orare K 24 quia]
 qui BC 25 Deo om. C 27 in om. B¹CK: ante hoc T est]
 et T 28 die KT signat K

sexta et nona ; similiter et noctis. Sed ideo haec orandi horae 61
 divisae sunt, ut si forte aliquo fuerimus opere detenti, ipsud nos
 ad officium tempus admoneat ; quae tempora in Scripturis inve-
 niuntur. Primum enim Spiritus sanctus congregatis discipulis 62
 5 hora tertia infusus est. Petrus, qua die visionem communica-
 tionis in illo vasculo expertus est, sexta hora orandi gratia ascen-
 derat. Idem etiam cum Iohanne hora nona templum adiit,
 quando paralyticum sanitati reformavit. Sed et Danielum legi- 63
 mus haec tempora in oratione observasse, et utique ex Israelis
 10 disciplina, ut ne minus quam ter die adoremus. Debitores enim
 sumus trium, Patris et Filii et Spiritus sancti ; exceptis utique
 et aliis legitimis orationibus, quae sine ulla admonitione debentur,
 ingressus lucis ac noctis sive vigiliarum ; sed et cibum non 64
 prius sumere quam interposita oratione. Priora enim habenda
 15 sunt spiritus refrigeria, quia priora caelestia quam terrena. Qui
 autem vult orationem suam volare ad Deum, faciat illi duas alas,
 ieiunium et eleemosynam, et ascendet celeriter et exaudietur.
 Ieiunium est parsimonia victus abstinentiaque ciborum, cui no- 65
 men est inditum ex quadam parte viscerum tenui semper et va-
 20 cua, quod vulgo ieiunium vocatur. Vnde ieiunii nomen creditur
 derivatum, quod sui inedia viscera vacua et exinanita existant.
 Ieiunium autem et statio dicitur. Statio autem de militari ex- 66
 emplo nomen accepit, pro eo quod nulla laetitia obvniens ca-
 stris stationem militum rescindit. Nam laetitia libentius, tristitia
 25 sollicitius administrat disciplinam ; unde et milites numquam
 inmemores sacramenti magis stationibus parent. Discernunt 67

1 sex. no. C¹ 2 aliquod T detempti C¹ : detempti (-npi) T
 ipsud] id sud C¹ 4 Primus BCT (cf. Tertull. de orat. 25) enim
 om. T congregatis ex congratis T 8 paraclitum K¹ san.
 pristinae ref. K (A n. L) 9 et utique ex BC Trin. : utique ex K : ut
 antiquae (i. e. -ae) T 10 disciplinam T ut ne] non K diei T :
 in die K 11 ut. al. T 13 ingressu Tertull. de orat. 25 14 prius]
 potius B interpositam orationem K 15 terrena] terrestria T
 16 deum BT : dominum CT facit B¹ illi] ei T 17 ascendit
 CK exauditur BCK 19 viscerum om. K (non A) semp.
 vac. C¹ 20 ieiunium] ieiunium BCT 21 existat K 22 stadio K
 23 lae. sive tristitia o. Arv. (ex Tertull. de orat. 19) castris T
 24 letia T tristitias C¹ 26 magis . . . inter ieiunium om. T

autem quidam inter ieiunium et stationem. Nam ieiunium est
indifferentem cuiuslibet diei abstinentia, non secundum legem,
sed secundum propriam voluntatem; statio autem est observatio
68 statutorum dierum vel temporum. Dierum, ut quartae feriae et
sextae feriae ieiunium ex veteri lege praeceptum: de qua statione 5
in Evangelio dixit ille (Luc. 18, 12): 'Ieiuno bis in sabbato,' id
69 est quarta et sexta sabbati. Temporum autem, quae legalibus
ac prophetis institutionibus terminatis temporibus statuta sunt,
ut ieiunium quarti, quinti, septimi, ac decimi mensis; vel, sicut
in Evangelio (Matth. 9, 15), dies illi in quibus ablatus est sponsus; 10
vel sicut observatio quadragesimae, quae in universo orbe
institutione Apostolica observatur circa confinium Dominicae
70 passionis. His tertium genus quidam adiciunt quam Xero-
phagiam dicunt, abstinentiam scilicet ciborum humentium.
Vnde et nomen hoc datum, eo quod siccis quidam escis utantur. 15
71 Poenitentia appellata, quasi punitentia, eo quod ipse homo in se
poenitendo puniat quod male admisit. Nam nihil aliud agunt,
quos veraciter poenitet, nisi ut id, quod male fecerunt, inpunitum
esse non sinant. Eo quippe modo sibi non parcentibus ille par-
cit, cuius altum iustumque iudicium nullus contemptor evadit. 20
72 Perfecta est autem poenitentia, praeterita deflere et futura non
admittere. Haec secunda in similitudine fontis est, ut si forte
inpugnante diabolo aliquod peccatum inreperit, huius satisfac-
73 ctione purgetur. Satisfactio autem est causas peccatorum et
74 suggestiones excludere et ultra peccatum non iterare. Recon- 25
ciliatio vero est, quae post complementum poenitentiae adhibetur.
Nam sicut conciliamur Deo, quando primum a gentilitate con-

1 nam om. K 2 secundum] per K (A n. l.) 3 sed sec. om. T:
sed per K (A n. l.) 4 statutorum C¹: istorum T st. vel di. vel B
et sex. fer. om. K¹ 5 ex om. T legem C¹ 7 au. quae] vel B
8 ac] et K 9 ac] et K mensis om. BT vel om. K 10 ille B
11 quae] qui T 12 apost.] evangelica K (non A) 13 tertium om. K¹
adiciunt] dicunt K¹ quam BT: quod CK scenophigia dicitur K
14 scil.] quidem K (non A) humectuum K (A n. l.) 15 quidam siccis
K fort. quidem: del. Schwarz utuntur ut vid. T 16 Penitentiam
KT appellatam K punitentia BK: paenitentia C¹ 17 punit BCT
aliud om. T 18 poenitet] punit K 20 evadet K 23 peccato C¹
24 purgentur C¹ 25 suggestionum a se excl. K § 74 om. KMO (non
A Trin.) 26 vero] autem T 27 nam... regredimur om. T (non U Trin.)

vertimur, ita reconciliamur, quando post peccatum poenitendo
 regredimur. Exomologesis Graeco vocabulo dicitur, quod Latine 75
 confessio interpretatur, cuius nominis duplex significatio est.
 Aut enim in laude intellegitur confessio, sicut est: 'Confitebor
 5 tibi Domine Pater caeli et terrae': aut dum quisque confitetur
 sua peccata ab eo indulgenda, cuius indeficiens est misericordia.
 Ex hoc igitur Graeco vocabulo exprimitur et frequentatur exomo- 76
 logesis, qua delictum nostrum Domino confitemur; non quidem
 ut ignaro, cuius cognitioni nihil occultum est; sed confessio
 10 est rei scilicet eius quae ignoratur professa cognitio. Vtile 77
 enim sibi ac iucundum quisquam esse existimaverat rapere,
 adulterare, furari; sed ubi haec aeternae damnationi obnoxia
 esse cognovit, cognitis his, confitetur errorem. Confessio autem 78
 erroris professio est desinendi: desinendum ergo a peccatis est,
 15 dum confessio est. Confessio autem antecedit, remissio sequitur.
 Ceterum extra veniam est qui peccatum cognoscit nec cognitum
 confitetur. Itaque exomologesis prosternendi et humiliificandi 79
 hominis disciplina est, habitu atque victu, sacco et cinere incu-
 bare, corpus sordibus obscurare, animum maeroribus deicere,
 20 illa, quae peccant, tristi tractatione mutare. Litaniae autem 80
 Graeco nomine appellantur, quae Latine dicuntur rogationes.
 Inter litanias vero et exomologesin hoc differt, quod exomolo-
 gesis pro sola confessione peccatorum agitur; litaniae vero,
 quae indicuntur propter rogandum Deum et inpetrandam in
 25 aliquo misericordiam eius. Sed nunc iam utrumque vocabulum 81

3 interpretatur . . . intellegitur *om. T* sign. aut *C* 4 confiteor
BC 6 indulgentia *B (non A)* 7 Graeco *om. K* frequenter *B*
 exomologis *K (i. e. ἑξομολογείσ)* 8 qua] quia *CKT* 9 ut] non *C¹*:
om. K 11 quisquam (ex quisque) ignoratur professa cognitio quam *T*
 (cf. § 76) 12 furare *BCT* hac *T* damnatione *C¹* noxia *C¹K*
 13 esse *om. K* cognitus *K* 14 desinendo ergo *K* pecc. dum
C 15 antecedit *T* 17 humiliandi hominibus *K* 18 disciplin **
 habitu *C¹* cineri *T* incurbare *T* 19 animo *C¹* erroribus *T*
 dedere *K (non A)* 20 illi *K* peccanti *C¹K*: peccavit *C² (cum Tertull.*
de paenit. 9) tristitia tra. *C¹* autem *om. K* 21 Latine] letanie
T 22 exomologesis *B¹ ut vid. K* exomologesin *BT* 23 pecc.
 conf. *T* aguntur *BT* († pro Inter. lit. ve. et exomologeses h. d. q.
 exomologeses . . . aguntur) vero dicuntur *T¹*: vero inde dicuntur *T²*
 24 inpetrandum *BC* 25 aliqua *C¹* iam] distat vulgo *T*

sub una designatione habetur, nec distat vulgo utrum litaniae an
 exomologesis dicantur. Supplicationis autem nomen quodam-
 82 modo nunc ex gentilitate retinetur. Nam feriae aut legitimae
 erant apud eos aut indictae. Indictae autem, quia paupertas
 antiqua Romanorum ex conlatione sacrificabat, aut certe de bonis 5
 damnatorum. Vnde supplicia dicuntur supplicationes, quae
 fiebant de bonis passorum supplicia. Sacrae enim res de rebus
 execrandorum fiebant.

1 adsignatione B 2 exomologesin B²CT: omologesin B¹ indi-
 cantur ut vid. B¹ 3 fer. leg. T 5 sacrificabant T 6 unde a
 suppl. K: unde et suppl. Serv. ad Aen. 1, 632 7 passorum] possesso-
 rum CK (non A) supplicia om. K (non A) sacra B res om. KM
 8 fiebat C¹ Sequitur Hieronymi tractatus DE FESTIS DIEBUS IN VETERI
 LEGE (in una pagina) in T

LIBER VII

DE DEO, ANGELIS ET SANCTIS

DE DEO. Beatissimus Hieronymus, vir eruditissimus et I
 multarum linguarum peritus, Hebraeorum nominum interpreta-
 tionem primus in Latinam linguam convertit. Ex quibus pro
 brevitate praetermissis multis quaedam huic operi adiectis
 5 interpretationibus interponenda studui. Vocabulorum enim 2
 expositio satis indicat quid velit intellegi. Habent enim quae-
 dam ex propriis causis nominum rationem. In principio autem
 decem nomina ponimus, quibus apud Hebraeos Deus vocatur.
 Primum apud Hebraeos Dei nomen El dicitur; quod alii 3
 10 Deum, alii etymologiam eius exprimentes *ισχυρός*, id est fortem
 interpretati sunt, ideo quod nulla infirmitate opprimitur, sed
 fortis est et sufficiens ad omnia perpetranda. Secundum nomen 4
 Eloi. Tertium Eloë, quod utrumque in Latino Deus dicitur. 5
 Est autem nomen in Latinum ex Graeca appellatione transla-
 15 tum. Nam Deus Graece *δέος*, *φόβος* dicitur, id est timor, unde
 tractum est Deus, quod eum colentibus sit timor. Deus autem 6
 proprie nomen est Trinitatis pertinens ad Patrem et Filium et
 Spiritum sanctum. Ad quam Trinitatem etiam reliqua quae
 in Deo infra sunt posita vocabula referuntur. Quartum nomen 7
 20 Dei dicitur Sabaoth, quod vertitur in Latinum exercituum sive
 virtutum, de quo in Psalmo ab angelis dicitur (23, 10): 'Quis
 est iste rex gloriae? Dominus virtutum.' Sunt enim in huius 8
 mundi ordinatione virtutes multae, ut angeli, archangeli, princi-
 patus et potestates, cunctique caelestis militiae ordines, quorum
 25 tamen ille Dominus est. Omnes enim sub ipso sunt eiusque

1 Beatus K 5 studii T enim] autem CK (non A) 6 vellint
 (velint) ABC 9 eli B 10 deum et alii T 11 nulli de firmitate T
 12 est om. K perpetrata T 13 quod om. K (non A) latinum BCT
 14 nom. latinum C 15 *δέος*] theos *codd.* foebos CT: febos B: fibos
 A: om. K 16 est nomen deus K eum] enim B 18 ad quam] aliqua
 in K (non A) 20 dei dicitur BT: est K: est dei dicitur C¹ 21 quo]
 quod C¹ psalmis K qui es T¹ 22 huiusmodi K 23 ordinationes
 C¹: observatione K (non A) 24 et om. K (non A) 25 illi B est om. C¹

9 dominatui subiacent. Quintum Elion, quod interpretatur in
 Latinum excelsus, quia supra caelos est, sicut scriptum est de
 eo (Ps. 113, 4); 'Excelsus Dominus; super caelos gloria eius.'
 Excelsus autem dictus pro valde celsus. Ex enim pro valde
 10 ponitur, sicut eximius, quasi valde eminens. Sextum Eie, id
 est, qui est. Deus enim solus, quia aeternus est, hoc est, quia
 exordium non habet, essentiae nomen vere tenet. Hoc enim
 11 nomen ad sanctum Moysen per angelum est delatum. Quae-
 renti enim quod esset nomen eius, qui eum pergere praecipiebat
 ad populum ex Aegypto liberandum, respondit (Exod. 3, 14): 10
 'Ego sum, qui sum: et dices filiis Israel: Qui est, misit me
 ad vos'; tamquam in eius conparatione, qui vere est, quia in-
 commutabilis est, ea, quae commutabilia, facta sunt quasi non
 12 sint. Quod enim dicitur fuit, non est: et quod dicitur erit,
 nondum est. Deus autem esse tantum novit, fuisse et futurum 15
 13 esse non novit. Solus enim Pater cum Filio et Spiritu sancto
 veraciter est. Cuius essentiae comparatum esse nostrum non
 esse est. Vnde et in conloquio dicimus: 'Vivit Deus,' quia
 14 essentia vita vivit, quam mors non habet. Septimum Adonai,
 quod generaliter interpretatur Dominus, quod dominetur crea- 20
 turae cunctae, vel quod creatura omnis dominatui eius deserviat.
 Dominus ergo et Deus, vel quod dominetur omnibus, vel quod
 15 timeatur a cunctis. Octavum Ia, quod in Deo tantum ponitur,
 16 quod etiam in alleluia in novissima syllaba sonat. Nonum
 Tetragrammaton, hoc est quattuor litterarum, quod proprie 25
 apud Hebraeos in Deo ponitur, iod, he, iod, he, id est, duabus
 ia, quae duplicata ineffabile illud et gloriosum Dei nomen

1 eloin B 3 super] supra BCK 5 ei ei K: ei B: ei ei e (i. e.
 est) C: eifie A: ehie T: ei ei e T² 6 qui est] qui est qui est T²
 deus enim solus q. exord. (cell. om.) A quia om. K (non D Trin.)
 hoc est] et ob hoc C qui K (non D Trin.¹) 7 ess. enim nom.
 K tenebit K: retinet B: tenit D¹ 9 percipiebat T 11 dicis
 K 14 Qui B non est et om. K 15 deus] dum K (non A)
 tantum esse K (non A) 16 enim] autem K 18 dicitur K deus
 BT: dominus CK 19 quam] quod K 21 vel quo C dominatu
 T serviat K¹ (non A) 23 in deo] inde T 24 Novum B
 26 iod he iod he T: iode iode BC: ioe ioe C¹ K 27 quae] quod K:
 om. T

efficiunt. Dicitur autem ineffabilis, non quia dici non potest, sed quia finiri sensu et intellectu humano nullatenus potest; et ideo, quia de eo nihil digne dici potest, ineffabilis est. Deci- 17
 mum Saddai, id est, omnipotens. Vocatus autem omnipotens
 5 eo quod omnia potest, sed a faciendo quod vult, non a pa-
 tiendo quod non vult. Quod si ei accideret, nequaquam esset
 omnipotens; facit enim quidquid vult, et inde omnipotens.
 Item omnipotens, quia ipsius sunt omnia quae ubique sunt; 18
 solus enim totius mundi habet imperium. Dicuntur autem et
 10 alia quaedam in Deum substantialiter nomina, ut immortalis,
 incorruptibilis, incommutabilis, aeternus. Vnde et merito
 cunctae praepositur creaturae. Immortalis, sicut de eo scri- 19
 ptum est (1 Timoth. 6, 16): 'Qui solus habet immortalitatem':
 quia in eius natura nulla est commutatio. Nam omnis muta-
 15 bilitas non inconvenienter mortalitas dicitur; secundum quam
 et anima dicitur mori, non quia in corpus vel in aliquam alte-
 ram substantiam mutatur et vertitur, sed in ipsa sua substantia
 quidquid alio modo nunc est aut fuit, secundum id quod
 destitit esse quod erat, mortalis utique deprehenditur; ac per
 20 hoc solus Deus dicitur immortalis, quia solus incommutabilis.
 Incorruptibilis appellatur quia corrumpi et dissolvi non potest 20
 nec dividi. Quidquid enim capit divisionem et interitum capit.
 Ille nec dividi potest nec interire; inde incorruptibilis est.
 Incommutabilis est quia semper manet et mutari nescit. Nec 21
 25 proficit, quia perfectus est, nec deficit, quia aeternus est.
 Aeternus est, quia sine tempore est. Non enim habet initium 22

1 ineffabile C¹ 2 potest ideo quia (qui?) A 3 eo] deo C
 4 autem om. K (non A) 5 ad faciendum . . . ad patiendum K: ad
 faciendum . . . a patiendum A non a pat. . . vult om. B 6 quod
 non vult om. AK ei aliquid accederet A 7 quidquid] quod K
 (non A) inde] ideo K (non A) 8 Idem K omnia om. C (non
 A) 9 autem om. K (non A) 10 in deo. qu. K (non A) 11 in-
 comm.] inconsummabilis T 13 solum C¹ 15 mortalitas CK:
 mortalis BT quam] quod K (non A) 16 aliqua altera substantia
 K 17 sed in ipsa sua subst. quidquid (delatum) mutatur et vertitur sed
 ipsa sua substantia quidquid alio K (non A) 18 alium modo B aut]
 ac Schwarz 20 deus solus K incomm. est K 21 appellatur
 om. K (non A) 22 nec dividi om. C quidquid] quid C¹ 23 inde]
 unde K est om. K¹

- neque finem. Hinc et sempiternus, eo quod sit semper aeternus. A quibusdam autem aeternus ab aethere creditur dictus, quoniam caelum sedes eius habetur. Vnde est illud (Ps. 114, 16): 'Caelum caeli Domino': et haec ista quattuor unum significant, nam una eademque res dicitur, sive dicatur aeternus 5 Deus, sive immortalis, sive incorruptibilis, sive inmutabilis.
- 23 Invisibilis, quia numquam per substantiam suam apparuit oculis mortalium Trinitas, nisi per speciem subiectae creaturae eademque corporeae. Nam nemo potest ipsam manifestationem essentiae Dei videre et vivere, sicut et dictum est Moysi; unde 10 et Dominus in Evangelio dicit (Ioann. 1, 18): 'Deum nemo vidit unquam.' Res est enim invisibilis, ideoque non oculo,
- 24 sed corde quaerendus est. Inpassibilis, quia nullis perturbationibus afficitur, quibus fragilitas humana subcumbit. Non enim adtingunt eum ullae passiones, ut libido, iracundia, cupiditas, 15 timor, maeror, invidia, et cetera quibus mens humana turbatur.
- 25 Sed cum dicitur Deum irasci aut zelare aut dolere, nostro usu dicitur. Apud Deum enim perturbatio nulla est, apud quem
- 26 tranquillitas summa est. Simplex autem dicitur sive non amittendo quod habet, seu quia non aliud est ipse et aliud 20 quod in ipso est, sicut in homine, cuius aliud [est] esse, [et] aliud
- 27 sapere. Nam et esse potest, et sapiens non esse; Deus autem habet essentiam, habet et sapientiam; sed quae habet, hoc et est, et omnia unus est; ac proinde simplex est, quia non in eo aliquid accidentis est, sed et quod est, et quod in ipso est, 25 essentialiter est, excepto quod relative ad quamcumque per-

1 hic et C: hinc est et A 2 ab aethere] habere AK creditur
 om. B 3 habetur] est K (non A) 4 caelum om. AK Domino]
 deo vel domino K haec om. K (non A) 5 unam eandemque B
 6 inmut.] incommutabilis T (non V) 7 per] secundum K 8 trinitatis
 T (non V) eiusdemque dell. 10 sicut dic. T (non V) 11 dixit T
 (non V) 12 res enim K non om. B¹ oculos C¹ 14 sub-
 cumbit ex-bat T 16 maeror] memoria T (non V) 17 zelari B¹
 dolore B¹ nostro] non K (non A): in C¹ 18 enim om. K (non A)
 nulla pert. nulla C¹ quem om. B¹ 19 autem] enim T (non V)
 20 quia] qui A 21 quod ipso T (non V) est hab. CKV: om. BT
 et hab. CTV: om. BK 22 Nam esse T (non V) 23 habet sapientiam
 (-ia) B¹K sed om. K (non A) quod dell. hab. hoc et est om.
 K (non A) 26 quemcumque C¹TV

sonam est. Summe bonus, quia incommutabilis est. Creatura 28
 vero bonum, sed non summum est, quia mutabilis est. Et dum
 sit quidem bonum, non tamen esse potest et summum. In- 29
 corporeus autem vel incorporealis ideo dicitur Deus, ut spiritus
 5 credatur vel intellegatur esse, non corpus. Nam dum dicitur
 spiritus, eius significatur substantia. Inmensus, quia cuncta 30
 concludit, ipse a nullo concluditur; sed omnia intra eius omni-
 potentiam coartantur. Perfectus dicitur quia nihil ei possit 31
 adici. Adtamen de consummatione alicuius facti perfectio dici-
 10 tur. Deus autem, qui non est factus, quomodo est perfectus?
 Sed hoc vocabulum de usu nostro sumpsit humana inopia, 32
 sicut et reliqua verba, quatenus id quod ineffabile est utcumque
 dici possit, quoniam de Deo nihil digne humanus sermo dicit,
 sicut sunt et alia. Creator dictus pro totius mundi rebus ab 33
 15 ipso creatis. Nihil enim est quod non originem a Deo traxerit.
 Ipse et unus, quia dividi non potest, vel quia nihil aliud esse
 potest quod tantundem capiat potestatis. Haec igitur, quae 34
 de Deo dicta sunt, ad totam pertinent Trinitatem propter unam
 et coaeternam substantiam, sive in Patre, sive in Filio eius uni-
 20 genito in forma Dei, sive in Spiritu sancto, qui unus Spiritus est
 Dei Patris et Filii eius unigeniti. Sunt et quaedam vocabula 35
 ex usu nostro ad Deum sumpta, de membris nostris, sive de
 inferioribus; et quia in propria natura invisibilis et incorporeus
 est, pro efficientiis tamen causarum in ipso rerum species adscri-
 25 buntur, ut more locutionis nostrae facilius se ipsum insinuet: ut
 quia omnia videt, dicatur oculus; et propter quod audit omnia,
 dicatur auris; pro eo autem quod avertitur, ambulat; pro eo
 quod spectat, stat. Sic et in ceteris horum similibus ab huma- 36

1 creature *T* (*non V*) . 2 summum quia *C* 3 quidem] qui *T*¹
 (*non V*) potest esse *K* 4 Deus *om.* *K* 5 credatur] dicitur *K*
 dic. est (*delet.*) spir. est sign. substantiam *K* 7 potentiam *K* (*non A*)
 8 coartatur *T* (*non V*) quia] quod *C* (*non A*) ei *om.* *C* 9 ut
 tamen *K* 10 est perf.] imperfectus *K* 12 qu. in id *K* effabile
T: ineffabilis *K*¹ 13 quoniam] quae *B* 15 trax. et ipse et *T*² (*non*
V) 16 es. al. po. *TV* 19 eius *om.* *K* unigen. for. *K* 20 qui]
 quia *T* (*non V*) Spiritus *om.* *B*¹ 22 sive] vel *K* 24 efficientis *T*
ante corr. (*non V*): efficientes *K* adscribentur *C*¹ 28 expectat *K*
 Sicut et *K*

nis mentibus trahitur similitudo ad Deum, sicut est obliviscens et memorans. Hinc est quod et Propheta dicit (Ierem. 51, 14): 'Juravit Dominus exercituum per animam suam': non quod
37 Deus animam habeat, sed hoc nostro narrat affectu. Nam et facies Dei in Scripturis sanctis non caro, sed divina cognitio **5** intellegitur, eadem ratione qua per faciem conspectam quisque cognoscitur. Hoc enim in oratione dicitur Deo (Psalm. 80, 4): 'Ostende nobis faciem tuam': ac si dicatur: 'Da nobis cogni-
38 tionem tuam.' Sic et vestigia Dei dicuntur, quia nunc Deus per speculum agnoscitur, ad perfectum vero omnipotens repe- **10** ritur, dum in futurum facie ad faciem quibusque electis praesentabitur, ut ipsam speciem contemplantur, cuius nunc vestigia comprehendere conantur, hoc est, quem videre per speculum
39 dicitur. Nam et situs et habitus et locus et tempus in Deum non proprie, sed per similitudinem translate dicuntur; quippe **15** (Psalm. 99, 1) 'sedere super Cherubin' dicitur, quod est ad situm; et (Psalm. 104, 6): 'Abyssum tanquam vestimentum amictus,' quod est ad habitum; et (Psalm. 102, 28): 'Anni tui non deficient,' quod ad tempus pertinet; et (Psalm. 139, 8):
40 'Si ascendero in caelum, tu ibi es,' quod ad locum. Nam et **20** in Propheta (Amos 2, 13): 'Plaustrum portantis fenum' species ad Deum dicitur. Et haec omnia per figuram Deus, quia nihil est horum ad proprietatem substantiae eius.

II DE FILIO DEI. Multis etiam modis Christus appellari in scripturis invenitur divinis. Nam ipse Dei Patris Vnigenitus **25** filius, dum esset aequalis Patri, propter salutem nostram formam servi accepit. Proinde quaedam nomina in illo ex divinitatis substantia, quaedam ex dispensatione susceptae humanitatis
2 adsumpta sunt. Christus namque a chrismate est appellatus,

2 est quod *om.* *K* et *om.* *T¹* (*non V*) **4** sed hoc *BTV*: sed
quod *K*: sed que *C¹* nostrum *na.* affectum *K* **5** sanctis *om.*
K¹ **6** eandem *C¹* qua] quia *BCT* **10** reperietur *C* **12** ut
in ipsa specie contempletur *K* **14** dicuntur *C* in deo *K* (*non A*)
17 abyssum] ab ipso *K* (*non A*): ad ipsum *C¹* **18** quod est] quidem *K*
(*non A*) ab habitu *K* (*non A*) **20** ibi *BTV*: illic *CK* loc. manet
in proph. *BCD* **27** nomina . . . eius nomen (*viii. 22*) *desunt in M*
in illo] illa *B* **29** esse appellatus *K*

hoc est unctus. Praeceptum enim fuerat Iudaeis ut sacrum conficerent unguentum, quo perungui possent hi qui vocabantur ad sacerdotium vel ad regnum: et sicut nunc regibus indumentum purpurae insigne est regiae dignitatis, sic illis unctio 5 sacri unguenti nomen ac potestatem regiam conferebat; et inde Christi dicti a chrismate, quod est unctio. Nam chrisma 3 Graece, Latine unctio nuncupatur, quae etiam Domino nomen adcommodavit facta spiritalis, quia Spiritu unctus est a Deo Patre, sicut in Actibus (4, 27): 'Collecti sunt enim in hac 10 civitate adversus sanctum Filium tuum, quem unxisti': non utique oleo visibili, sed gratiae dono, quod visibili significatur unguento. Non est autem Salvatoris proprium nomen Christus, 4 sed communis nuncupatio potestatis. Dum enim dicitur Christus, commune dignitatis nomen est; dum Iesus Christus, 15 proprium est vocabulum Salvatoris. Christi autem nomen nusquam alibi omnino nec in aliqua gente fuit, nisi tantum in illo regno ubi Christus prophetabatur, et unde venturus erat. Messias autem Hebraice dicitur, Graece Christus, Latina autem 6 locutione unctus. Iesus Hebraice, Graece σωτήρ, Latine autem 7 salutaris sive salvator interpretatur, pro eo quod cunctis gentibus salutifer venit. Etymologiam autem nominis huius etiam 8 Evangelista significat, dicens (Matth. 1, 21): 'Vocabis nomen eius Salvator, quia ipse salvum faciet populum suum.' Sicut enim Christus significat regem, ita Iesus significat salvatorem. 25 Non itaque nos salvos facit quicumque rex, sed rex Salvator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, sed habere poterat, sicut potuit, quando voluit. Emmanuel ex Hebraeo 10

2 unguentum] unctum C¹ possint KT 3 regibus] Romanis
Lactant. inst. 4, 7, 6 4 sic] sed K 5 et exinde K 6 dicti om.
K unctionem K 9 actibus KT¹ ut vid. V: actibus dicitur B¹:
actibus apostolorum legitur C: actibus apostolorum scribitur T² enim
om. K 11 qu. invisibili K 12 autem BKV: ergo CT propr.
Salv. K 14 commune . . . Christus om. K (non A) Iesus om. A
15 propr. vocab. TV 18 autem loc. om. K 19 Ies. autem hebr.
T² (non V) 20 pro eo . . . venit om. B 21 sal. venit] saluti pre-
venit T (non V) autem] enim BC huius] eius B 22 dicens
om. K 23 Salvator] salvatorem B quia] quod B 24 significans
re. C regem . . . sign. om. T¹ (significat om. T²)

in Latinum significat 'nobiscum Deus,' scilicet quia per
 Virginem natus Deus hominibus in carne mortali apparuit,
 ut terrenis viam salutis ad caelum aperiret. Ad divinitatis
 11 substantiam quae pertinent ista sunt: Deus, Dominus. Deus
 autem dictus propter unitam cum Patre substantiam. Dominus 5
 12 propter servientem creaturam. Deus autem et homo, quia Ver-
 bum et caro. Vnde et bis genitus dicitur, sive quia Pater eum
 genuit sine matre in aeternitate, sive quia mater sine patre in tem-
 13 pore. Unigenitus autem vocatur secundum divinitatis excellen-
 tiam, quia sine fratribus; Primogenitus, secundum susceptionem 10
 hominis, in qua per adoptionis gratiam fratres habere dignatus est,
 14 quibus esset primogenitus. Homousion Patri ab unitate sub-
 stantiae appellatur. Substantia enim vel essentia Graece οὐσία
 dicitur, ὄμο- unum. Vtrumque igitur coniunctum sonat una sub-
 stantia. Hoc enim vocatur Homousion, quod est (Ioann. 10, 15
 30): 'Ego et Pater unum sumus,' hoc est, eiusdem cum Patre
 15 substantiae. Quod nomen etsi scriptum in sanctis litteris non
 inveniatur, in assertione tamen totius Trinitatis defenditur, quia
 datur ratio unde recte dici ostendatur; sicut et Pater in illis
 libris nusquam Ingenitus legitur, sed tamen dicendus esse atque 20
 16 credendus non dubitatur. Homoeusion, similis substantiae,
 quia qualis Deus, talis est et imago eius. Invisibilis Deus et
 17 imago invisibilis. Principium, eo quod ab ipso sint omnia, et
 18 quia ante eum nihil. Finis, vel quia dignatus est in fine tem-
 porum humiliter in carne nasci et mori, et iudicium novissimum 25
 ipse suscipere, vel quia quidquid agimus ad illum referimus. Et
 cum ad eum pervenerimus, ultra quod quaeramus non habemus.
 19 Os Dei est, quia Verbum eius est. Nam sicut pro verbis, quae
 per linguam fiunt, saepe dicimus illa et illa lingua, ita et pro

1 latinam K 4 quae] quem C¹ 5 unitatem T: unicam dell.
 7 bis gen.] virginitus C¹ 9 vocatus ut vid. C exc. et quia T²
 11 adoptionem (-obt-) gratiae (-tie) BCT 13 appellatus ut vid. T
 14 ὄμο-] homo (omo) codd. utraque C¹ 21 Homousion codd.: corr.
 dell. 22 et (prius)] etiam K: om. T 23 ab om. T¹ sunt T
 24 Finis om. K dignatu T temporum] saeculorum K 25 in carne
 om. K 26 quia om. T 28 dei quia K 29 fiunt ex fuerunt ut
 vid. T pro verbo dei C: verbum K

Dei verbo os ponitur, quia mos est ut ore verba formentur.
 Verbum autem ideo dicitur, quia per eum Pater omnia condidit, **20**
 sive iussit. Veritas, quia non fallit, sed tribuit quod promisit. **21**
 Vita, quia creavit. Imago dicitur propter parem similitudinem
5 Patris. Figura est, quia suscipiens formam servi operum vir- **22**
 tutumque similitudine Patris in se imaginem atque immensam
 magnitudinem designavit. Manus Dei est, quod omnia per **23**
 ipsum facta sunt. Hinc et dextera propter effectum operis
 totius creaturae, quae per ipsum formata est. Brachium, quia
10 ab ipso omnia continentur. Virtus, pro eo quod omnem **24**
 potestatem Patris in semetipso habeat, et omnem caeli terrae-
 que creaturam gubernet, contineat atque regat. Sapientia, pro **25**
 eo quod ipse revelet mysteria scientiae et arcana sapientiae.
 Sed tamen cum sit Pater et Spiritus sanctus sapientia et virtus
15 et lumen et lux, proprie tamen his nominibus Filius nuncu-
 patur. Splendor autem appellatur propter quod manifestat. **26**
 Lumen, quia inluminat. Lux, quia ad veritatem contem-
 plandam cordis oculos reserat. Sol, quia inluminator. Oriens, **27**
 quia luminis fons et inlustrator est rerum, et quod oriri
20 nos faciat ad vitam aeternam. Fons, quia rerum origo est, vel **28**
 quod satiat sitientes. Ipse quoque A et Ω. Alpha enim litteram
 nulla praecedit; prima est enim litterarum, sicut et Filius Dei;
 ipse enim se principium Iudaeis interrogantibus esse respondit.
 Vnde et Iohannes in Apocalypsi proprie ipsam litteram ponens
25 ait (22, 13): 'Ego sum A et Ω, primus et novissimus.' Primus,
 quia ante eum nihil est. Novissimus, quia iudicium novissi-
 mum ipse suscepit. Mediator, quia inter Deum et hominem **29**
 medius constitutus est, ut hominem ad Deum perduceret; unde

1 ora verba T	3 tribuet CT	promittit K	4 quia a T
ante corr.	parem] patrem T: om. K	6 similitudinem codd.	
8 hunc T	10 ab ipso] per ipsum K	11 semetipsum BCT: se	
ipso K	creat. cae. ter. K	13 mist. sap. et arch. sci. K	14 virtus
lum. C	15 tamen] in K	omnibus B ¹	16 nuncupatur K (non
A)	17 quia (prim.)] quod K (non A)	18 inl. est K: inluminatur	littera nulla K: litterarum
C ¹ T	21 quod] quia CK (non A)	24 unde ioh. K	in Apoc.
nulla C	22 est lit. K	sicut fil B	
om. K (non A)	26 iud. novissimus K	27 suscipit Arrv.	

30 et illum Graeci *μεσίτην* vocant. Paracletus, id est advocatus, quia pro nobis intercedit apud Patrem, sicut de eo dicit Iohannes (1 Ep. 2. 1): 'Advocatum habemus apud Patrem Iesum
 31 Christum iustum.' Paracletus autem Graecum est, quod Latine dicitur advocatus. Quod nomen et Filio et Spiritui sancto 5
 adscribitur, iuxta quod et Dominus in Evangelio ait (Ioann. 14, 16): 'Rogabo Patrem, et alium paracletum dabit vobis.'
 32 Intercessor autem ideo vocatur, quia pro culpa nostra removenda curam gerit, et pro abluendis nostris criminibus curam
 33 inpendit. Sponsus, quia descendens de caelo adhaesit Eccle- 10
 34 siae, ut pace Novi Testamenti essent duo in carne una. Angelus dicitur propter adnuntiationem paternae ac suae voluntatis. Vnde [et] apud Prophetam (Esai. 9, 6) 'magni consilii angelus'
 35 legitur, dum sit Deus et Dominus angelorum. Missus dicitur eo quod apparuit huic mundo Verbum caro factum, unde et 15
 idem dicit (Ioann. 16, 28): 'Ego a Patre exii, et veni in hunc
 36 mundum.' Homo autem dicitur quia natus est. Propheta, quia futura revelavit. Sacerdos, quia pro nobis hostiam se obtulit. Pastor, quia custos. Magister, quia ostensor. Nazarenus vero a loco. Nazareus a merito, id est sanctus sive mundus, 20
 37 quia peccatum non fecit. Siquidem et de aliis inferioribus rebus nominum species ad se trahit Christus, ut facilius intelle-
 38 gatur. Dicitur enim Panis, quia caro. Vitis, quia sanguine ipsius redempti sumus. Flos, quia electus. Via, quia per ipsum ad Deum imus. Ostium, quia per ipsum ad Deum in- 25
 gredimur. Mons, quia fortis. Petra, quia firmitas est creden-
 39 tium. Lapis angularis, vel quia duos parietes e diverso, id est de circumcissione et praepotio, venientes in unam fabricam Ecclesiae iungit, vel quod pacem in se angelis et hominibus

1 Paracletus autem grecum est id est B (ex § 31) 2 sicut et de BC
 4 Par. au. grece latine adv. K 5 adv. dicitur B nomine et fi. K
 6 adscivitur K 8 ideo] idem T movenda K¹ (pro amov. ?)
 10 inpendet KT de K: ae BC¹: e T 13 et hab. CK: om. BT
 mag. cons. om. T 16 dicit] dicitur T 18 qui fut. B se hostiam
 (ost-) CT 19 tulit T nazarenus B: -reus CKT 21 de om.
 K 22 traxit C 23 enim] autem BK qu. ex sang. K 24 via
 qui per C: via per B¹ 25 ipsum (prius)] cum T ad dominum
 ingr. B 28 de om. T

facit. Lapis offensionis, quia veniens humilis offenderunt in 40
 eum increduli homines, et factus est petra scandali, sicut dicit
 Apostolus (1 Corinth. 1, 23): 'Iudaeis quidem scandalum.'
 Fundamentum autem ideo vocatur, quia fides in eo firmissima 41
 5 est, vel quia super eum catholica Ecclesia constructa est. Nam 42
 et Christus Agnus pro innocentia; et Ovis propter patientiam;
 et Aries propter principatum; et Haedus propter similitudinem
 carnis peccati; et Vitulus pro eo quod pro nobis est immolatus; 43
 et Leo pro regno et fortitudine; et Serpens pro morte et sa-
 10 pientia; idem et Vermis, quia resurrexit; Aquila, propter quod 44
 post resurrectionem ad astra remeavit. Nec mirum si vilibus
 significationibus figuretur, qui usque ad nostrarum passionum
 seu carnis contumelias descendisse cognoscitur. Qui dum sit 45
 Dei Patris coaeternus ante saecula Filius, postquam venit pleni-
 15 tudo temporis, propter salutem nostram formam servi accepit,
 et factus est Filius Dei hominis filius. Vnde et quaedam de 46
 illo in Scripturis secundum formam Dei, quaedam secundum
 formam servi dicuntur. Quorum, exempli gratia, duo quaedam
 commemorantur, ut singula ad singula referantur. Secundum
 20 formam enim Dei de se ipso dixit (Ioann. 10, 30): 'Ego et
 Pater unum sumus': secundum formam servi (Ioann. 14, 28):
 'Quoniam Pater maior me est.' Homines autem minus intelle- 47
 gentes quid pro quid dicatur, ea quae propter formam servi
 dicta sunt volunt transferre ad formam Dei; et rursus ea quae
 25 dicta sunt ut ad se invicem personae referantur, volunt nomina
 esse naturae atque substantiae, et faciunt errorem in fide. Sic 48
 autem Dei filio coniuncta est humana natura, ut ex duabus sub-
 stantiis fieret una persona. Solus igitur homo pertulit crucem,

2 dixit AK 4 autem om. K (non A) 5 Nam agnus et ovis pro
 inn. et aries prop. pri. KO (non A) Nam chr. agn. T¹ 8 et
 (prim.) om. K (non A) 10 idem] item C (non A) propter om. CT
 quod] qui C¹ (quia C²) 12 figuratur K qui usque] cuius K (non A)
 13 seu] sue T (i.e. suae) Qui cum B: Quia dum C¹ 16 fil. dei hom.
 fi. AB: fil. hom. K: hom. fil. CT Inde qu. BT 19 ad singulare
 C¹ 20 enim om. AK: ante form. T dei deus de T¹ de ipso
 B¹K¹ 23 quid pro quo A dicitur T 24 fort. et rursus ea
 quae Dei sunt 25 nomine K 26 Sic . . . persona om. K
 28 fieret] fuerit A

- 49 sed propter unitatem personae et Deus dicitur pertulisse. Hinc est quod scribitur (1 Corinth. 2, 8): 'Si enim cognovissent, numquam Dominum gloriae crucifixissent.' Filium ergo Dei crucifixum fatemur, non ex virtute divinitatis, sed ex infirmitate humanitatis: non ex suae naturae permansione, sed ex nostra 5 susceptione.
- III DE SPIRITU SANCTO. Spiritus sanctus ideo praedicatur Deus, quia ex Patre Filioque procedit, et substantiam eius habet. Neque enim aliud de Patre procedere potuit quam quod ipse 2 est Pater. Spiritus autem dictus secundum id quod ad aliquid 10 refertur spiratus; et spirans utique spiritu inspirans est, et ex eo appellatus Spiritus est. Proprio autem modo quodam dicitur Spiritus sanctus secundum quod refertur ad Patrem et Filium, 3 quod eorum spiritus sit. Nam et hoc nomen, quod Spiritus dicitur, non secundum id quod refertur ad aliquid, sed secun- 15 dum id quod aliquam naturam significat. Omnis enim incorporea natura spiritus in Scripturis sacris appellatur, unde non tantum Patri et Filio et Spiritui sancto, sed omni rationali 5 creaturae et animae hoc vocabulum congruit. Ideo igitur Spiritus Dei sanctus vocatur, quia Patris et Filii sanctitas est. 20 Nam cum sit et Pater spiritus et Filius spiritus, et Pater sanctus et Filius sanctus, proprie tamen ipse vocatur Spiritus sanctus, tanquam sanctitas coessentialis et consubstantialis amborum.
- 6 Spiritus sanctus ideo non dicitur genitus, ne duo in Trinitate Filii suspicentur. Ideo non praedicatur ingenitus, ne duo 25 7 Patres in ipsa Trinitate credantur. Procedens autem dicitur testimonio Domini dicentis (Ioann. 16, 12): 'Multa adhuc

1 et de. di. et pert. *K* (*non A*) Hinc quod scribitur *A*: Hinc
 scriptura *K* 3 ergo] enim *AK* 4 sed ex . . . permans. *om. K*
 (*non A*): sed ex . . . human. *om. B*¹ 5 permansiones (*in ras.*) *T*²
 (*in marg.* perferens) 7 Ideo praed. sp. sa. *K* (*non A*) 8 quia]
 qui *T* eius] eorum *BC* (*non A*) 10 Spir. sanctus au. *BC* dicitur
C: dictus est *K* id *om. T* ad *om. B*¹*C*¹ 11 spirans et spirans
C (*non A*): spirans *T* 12 spir. propr. *K* (*non A*): spir. sanctus est
 propr. *C* 15 non semper sec. *B* (*marg.*) *C* id quod . . . secundum
om. C ad *om. T* sed *om. T* 17 unde et non *T* ante corr. 20 san-
 ctitatis *T* 22 vocatus *K* 25 suscipiantur *K* ne] non *B*
 26 credamus *C* 27 Domini] dei *K*

habeo quae vobis loquar, sed non potestis illa modo audire. Veniet autem Spiritus veritatis, qui a Patre procedit, et de meo accipiet: ille vobis indicabit omnia.' Hic autem non solum natura procedit, sed semper ad peragenda opera Trinitatis indesinenter procedit. Hoc autem interest inter nascentem 8 Filium et procedentem Spiritum sanctum, quod Filius ex uno nascitur, Spiritus sanctus ex utroque procedit; et ideo dicit Apostolus (Rom. 8, 9): 'Qui autem Spiritum Christi non habet, hic non est eius.' Spiritus sanctus ex opere etiam et 9 angelus intellegitur. Dictum est enim de illo (Ioann. 16, 13): 'Et quae ventura sunt adnuntiabit vobis'; et utique angelus Graece, Latine nuntius interpretatur. Vnde et duo angeli apparuerunt Loth, in quibus Dominus singulariter appellatur, quos intellegimus Filium et Spiritum sanctum, nam Pater numquam legitur missus. Spiritus sanctus, quod dicitur Paracletus, 10 a consolatione dicitur; παράκλησις enim Latine consolatio appellatur. Christus enim eum Apostolis lugentibus misit, postquam ab eorum oculis ipse in caelum ascendit. Consolator 11 enim tristibus mittitur, secundum illam eiusdem Domini sententiam (Matth. 5, 4): 'Beati lugentes, quoniam ipsi consolabuntur.' Ipse etiam dixit (Matth. 9, 15): 'Tunc lugebunt filii sponsi, cum ab eis ablatus fuerit sponsus.' Item Paracletus, 12 pro eo quod consolationem praestet animabus, qui gaudium temporale amittunt. Alii Paracletum [dicunt] Latine oratorem 25 vel advocatum interpretantur. Ipse enim Spiritus sanctus dicit; ipse docet; per ipsum datur sermo sapientiae; ab ipso sancta Scriptura inspirata est. Spiritus sanctus ideo septiformis nuncupatur, propter dona quae de unitatis eius plenitudine par-

1 modo illa C 2 procedet T 3 autem] enim C 4 procedet T
 sed om. T¹ 5 procedet T: precedit K² 12 int. nunt. K (non A)
 duo] hi K In marg. non naturaliter apparuerunt sed per subiectam
 creaturam figurate T² 13 appellatur] est K 17 cum om. T lug.
 apost. B 19 enim] autem K (non A) mittetur T eiusdem
 om. K (non A) 22 ablatus CKT: sublatus AB abl. fu. ab eis K
 (non A) 23 praestat (pre-) AK qui] quae CK 24 tem-
 poralem BKT par. dicunt lat. BC latini K 25 dicet
 ipsetocet (corr. ipse docet) T 27 Ideo Spir. sa. BK²: Ideo Spir.
 K¹ 28 unitas C¹: unita B

ticulatim quique, ut digni sunt, consequi promerentur. Ipse enim Spiritus sapientiae et intellectus: Spiritus consilii et fortitudinis: Spiritus scientiae et pietatis: Spiritus timoris
 14 Domini. Spiritus autem principalis in Psalmo quinquagesimo legitur, ubi quia tertio spiritus repetitur, nonnulli Trinitatem intellexerunt ideo quia scriptum est (Ioann. 4, 24): 'Deus Spiritus est.' Quod enim non est corpus, et tamen est, videtur restare ut spiritus sit. Intellegunt enim ibi nonnulli Trinitatem significari: in Spiritu principali Patrem: in Spiritu recto Filium:
 15 in Spiritu sancto Spiritum sanctum. Spiritus sanctus ideo donum dicitur, eo quod datur. A dando enim donum est nuncupatum. Notissimum est enim Dominum Iesum Christum, cum post resurrectionem a mortuis ascendisset in caelum, dedisse Spiritum sanctum, quo credentes inpleti linguis omnium
 16 gentium loquebantur. In tantum autem donum Dei est, in quantum datur eis qui per eum diligunt Deum. Apud se autem Deus est: apud nos donum est; sed sempiternae Spiritus sanctus donum est, distribuens singulis, prout vult, gratiarum
 17 dona. Nam et prophetias quibus vult inperitit, et peccata quibus vult dimittit. Nam peccata sine Spiritu sancto non donantur.
 18 Spiritus sanctus inde proprie caritas nuncupatur, vel quia naturaliter eos, a quibus procedit, coniungit et se unum cum eis esse ostendit, vel quia in nobis id agit ut in Deo maneamus, et ipse
 19 in nobis. Vnde et in donis Dei nihil maius est caritate, et nul-
 20 lum est maius donum Dei quam Spiritus sanctus. Ipse est et gratia, quae quia non meritis nostris, sed voluntate divina gratis datur, inde gratia nuncupatur. Sicut autem unicum Dei Ver-

1 digne T sint C¹ ipse ex corr. T 4 Domini] dei K (non A)
 autem om. B 6 ideo] in deo K: in domino B Deus] dominus
 C¹ 7 enim] hic erit T¹: autem K videtur] unde T² 8 sit]
 est T¹ intellegent K: ita agunt T enim] ergo C 11 don.
 dei dic. K (non A) enim om. K (non A) nunc.] appellatum K
 (non A) 12 enim om. K 13 asc. ad cae. K 14 quo] quod T
 15 autem om. T¹: enim K 16 eis] ei K Deum] cum K¹ T²
 17 autem] enim T² nos autem do. BCT sed om. B 19 vult
 om. B¹ 20 vult] volet T 21 inde om. K car. propr. K (non
 A) 22 et se ex corr. T esse om. K (non A) 23 deum T (non
 A) 24 in (prius) om. T¹ nullum] nihi K (non A) 25 maius
 est K (non A) 27 verbum] verum C¹

bum proprie vocamus nomine Sapientiae, cum sit universaliter et Spiritus sanctus et Pater ipse sapientia, ita Spiritus sanctus proprie nuncupatur vocabulo Caritatis, cum sit et Pater et Filius universaliter caritas. Spiritus sanctus Digitus Dei esse in libris 21
 5 Evangelii apertissime declaratur. Cum enim unus Evangelista dixisset (Luc. 11, 20): 'In digito Dei eicio daemonia': alius hoc idem ita dixit (Matth. 12, 28): 'In spiritu Dei eicio daemonia.' Vnde et digito Dei scripta est lex, data die quinquagesimo ab occisione agni, et die quinquagesimo venit Spiritus
 10 sanctus a passione Domini nostri Iesu Christi. Ideo autem 22 digitus Dei dicitur, ut eius operatoria virtus cum Patre et Filio significetur. Vnde et Paulus ait (1 Cor. 12, 11): 'Haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.' Sicut autem per baptismum in Christo morimur et re-
 15 nascimur, ita Spiritu signamur, quod est digitus Dei et spiritale signaculum. Spiritus sanctus idcirco in columbae specie venisse scribitur, ut natura eius per avem simplicitatis et innocentiae declararetur. Vnde et Dominus (Matth. 10, 16): 'Estote,' inquit, 'simplices sicut columbae.' Haec enim avis corporaliter ipso
 20 felle caret, habens tantum innocentiam et amorem. Spiritus 23 sanctus inde nomine ignis appellatur, pro eo quod in Apostolorum Actibus per divisionem linguarum ut ignis apparuit, qui et insedit super unumquemque eorum. Propterea autem diver-
 24 sarum linguarum gratiam apostolis dedit, ut idonei efficerentur 25 fidelium eruditioni populorum. Quod vero supra singulos 25 sedisse memoratur, id causa est, ut intellegatur per plures non fuisse divisus, sed mansisse in singulis totus, sicut fere ignibus mos est. Hanc enim habet naturam ignis accensus, ut quanti 26

2 ita BT: et K: ita et C	3 karitatis T	5 evang. . . . cum
om. C ¹	7 idem ita CK: identidem T ex corr.: idem B	8 lex est
BCT	10 autem om. A	11 Dei om. AK
A	12 significatur C ¹	unde pau. K (non A)
(non A)	13 omnia] eadem K (non A)	14 renascimur] resurgimur
K (non A)	15 Spir. sancto sign. B	qui est K
B	unde et Dom. om. T ¹	18 declaratur
serpentes et T ²	19 avis] ab his C ¹	post inquit add. prudentes sicut
propter CT	23 Propter T	ipso om. K
causae C	25 eruditione BCT	21 pro eo]
	28 ignis T	26 id] hec T

ad eum, quanti ad 'crinēm purpurei splendoris' aspexerint, tantis visum suae lucis inperiat, tantis ministerium sui muneris
 27 tribuat, et ipse nihilominus in sua integritate permaneat. Spiritus sanctus nomine aquae appellatur in Evangelio, Domino clamante et dicente (Ioann. 7, 38): 'Si quis sitit, veniat ad me et bibat. 5 Qui credit in me, flumina aquae vivae fluent de ventre eius.' Evangelista autem exposuit unde diceret. Secutus enim ait: 'Hoc enim dicebat de Spiritu, quem accepturi erant credentes
 28 in eum.' Sed aliud est aqua sacramenti, aliud aqua quae significat Spiritum Dei. Aqua enim sacramenti visibilis est: aqua 10 Spiritus invisibilis est. Ista abluit corpus, et significat quod fit in anima: per illum autem Spiritum sanctum ipsa anima
 29 mundatur et saginatur. Spiritus sanctus ideo unctio dicitur, Iohanne testante apostolo, quia sicut oleum naturali pondere superfertur omni liquori, ita in principio superferebatur Spiritus 15 sanctus aquis. Vnde et Dominus oleo exultationis, hoc est
 30 Spiritu sancto, legitur fuisse unctus. Sed et Iohannes apostolus Spiritum sanctum unctionem vocat dicens (1 Ep. 2, 27): 'Et vos,' inquit, 'unctionem quam accepistis ab eo, permaneat in vobis; et necesse non habetis ut aliquis doceat vos: sed sicut 20 unctio eius docet vos de omni re.' Ipse est enim Spiritus sanctus unctio invisibilis.

IV DE TRINITATE. Trinitas appellata quod fiat totum unum ex quibusdam tribus, quasi Triunitas; ut memoria, intelligentia et voluntas, in quibus mens habet in se quandam imaginem 25 divinae Trinitatis. Nam dum tria sint, unum sunt, quia et
 2 singula in se manent et omnia in omnibus. Pater igitur et Filius et Spiritus sanctus trinitas et unitas. Idem enim unum,

1 quam. crin. purpure splend. T crinen ex crimen B 2 tant. vis. . . . in p. om. B¹ misterium T sui mun. tr.] luminis prebeat K (non A) 3 suae int. B 6 flum. de ven. eius fluent aq. vi. K 7 enim] vero K (non A) 8 quam T 11 invis. ista K abluet T sanctificat B 12 san. spir. B 13 et sag. om. AK 15 loquori B¹ 17 fuisse legitur CT 18 san. spir. CT 19 vos inquit om. K quam om. T 21 ipse enim AK 22 unct. est inv. K (non A) 23 appellatur B 24 quasi trinitas B: quasi unitas C¹ int. vol K 25 habens K in sequendam im. T 26 dum] dua C¹ sint om. B: sunt T¹ quia sing. se B¹

idem [et] tria. In natura unum, in personis tria. Vnum propter maiestatis communionem, tria propter personarum proprietatem. Nam alius Pater, alius Filius, alius Spiritus sanctus: 3 sed alius quidem non aliud, quia pariter simplex pariterque 5 incommutabile bonum et coaeternum. Pater solus non est de alio; ideo solus appellatur ingenitus. Filius solus de Patre est natus; ideo solus dicitur genitus. Spiritus sanctus solus de Patre et Filio procedit; ideo solus amborum nuncupatur spiritus. In hac Trinitate alia appellativa nomina, alia propria 5 sunt. Propria sunt essentialia, ut Deus, Dominus, Omnipotens, Inmutabilis, Inmortalis. Et inde propria, quia ipsam substantiam significant qua unum sunt. Appellativa vero Pater et 6 Filius et Spiritus sanctus, Ingenitus et Genitus et Procedens. Eadem et relativa, quia ad se invicem referuntur. Cum enim 15 dicitur Deus, essentia est, quia ad se ipsum dicitur. Cum vero dicitur Pater et Filius et Spiritus sanctus, relative dicuntur, quia ad se invicem referuntur. Nam Pater non ad se ipsum, 7 sed ad Filium relative dicitur, quia est ei filius: sic et Filius relative dicitur, quia est ei pater: sic et Spiritus sanctus, quia 20 est Patris Filiique spiritus. His enim appellationibus hoc significatur, quod ad se invicem referuntur, non ipsa substantia qua unum sunt. Proinde Trinitas in relativis personarum nominibus est; deitas non triplicatur, sed in singularitate est; quia si triplicatur, deorum inducimus pluralitatem. Nomen 9 autem deorum in angelis et sanctis hominibus ideo pluraliter dicitur, propter quod non sint merito aequales. De quibus 10 Psalmus (81, 6): 'Ego dixi: Dii estis.' De Patre autem et Filio et Spiritu sancto propter unam et aequalem divinitatem

1 idem et tria K: idem tria CT: idem et B¹ in nat. . . . tria om.
 K¹ personis] persona T² 4 qu. pater simp. K 5 est om.
 T¹ de alio] et K (non A) 6 ideo om. A ing.] unigenitus T
 7 ideo . . . genitus om. T sanct. de T 9 al. sunt propria B
 10 dom. deus dom. T 11 inde] ideo K 12 qua] quia CK 13 in-
 gen. gen. K 14 qui ad se C¹ 18 quia est ei . . . dicitur om. K
 (non A) 19 quia] quod K (non A) sic spir. AB 20 patri
 filioque T: patris filii quia C 21 referantur K 22 qua] quia CT
 23 sed in . . . tripl. om. C¹ 24 indicimus T

non nomen deorum, sed Dei esse ostenditur, sicut ait Apostolus (1 Cor. 8, 6): 'Nobis tamen unus Deus,' vel sicut voce divina dicitur (Marc. 12, 29): 'Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus unus est,' scilicet ut et Trinitas sit, et unus Dominus Deus sit.

11 Fides apud Graecos de Trinitate hoc modo est: una οὐσία, ac si dicat una natura aut una essentia: tres ὑποστάσεις, quod resonat in Latinum vel tres personas vel tres substantias. Nam Latinitas proprie non dicit de Deo nisi essentiam; substantiam vero non proprie dicit, sed abusive; quoniam vere substantia apud Graecos persona intellegitur, non natura. 10

V DE ANGELIS. Angeli Graece vocantur, Hebraice mala-choth, Latine vero nuntii interpretantur, ab eo quod Domini voluntatem populis nuntiant. Angelorum autem vocabulum officii nomen est, non naturae. Semper enim spiritus sunt, sed cum mittuntur, vocantur angeli. Quibus ideo pictorum licentia pinnas faciunt, ut celerem eorum in cuncta discursum significant, sicut et iuxta fabulas poetarum venti pinnas habere dicuntur, propter velocitatem scilicet. Vnde et Scriptura sacra dicit (Psalm. 104, 3): 'Qui ambulat super pinnas ventorum.'

4 Novem autem esse ordines angelorum sacrae Scripturae testatur, id est angeli, archangeli, throni, dominationes, virtutes, principatus, potestates, cherubim et seraphim. Quorum officiorum vocabula cur ita dicta sint, interpretando exequimur. Angeli vocantur propter quod de caelis ad adnuntiandum hominibus mittuntur. Angelus enim Graece, Latine nuntius dicitur. Archangeli Graeca lingua summi nuntii interpretantur. Qui enim parva vel minima adnuntiant, angeli; qui vero summa, archangeli nuncupantur. Archangeli dicti eo quod primatum

4 scilicet om. K et ut trin. K 6 ipostasis C: ipostasis B: ipotasis KT 7 personas vel om. T¹ 8 dicitur T essentia KT 9 non om. C¹ dici BT: dicitur C vere ex vero C 10 ap. Gr. secl. Schwarz 11 hebraice ex hebrei B he. dicuntur ma. T malaoth BCT: molooth K 13 nuntient K vocabula BC 16 facit C 17 significet C 18 scilicet om. K (non A) 20 sac. et scrip. C¹: sacra scriptura K testatur B¹K 21 princ. et pot. C 23 ita] it K dicta CT: distincta BK sunt T exequemur T¹: exsequamur K² Ang. vero vo. K ante corr. 25 mittantur C vel ἄγγελος enim 26 Gr. ling. om. K (non A) 27 summa T 28 archangeli dicti . . . cognovisset (§ 8) desunt in K (in quo novus quaternio a § 9 incipit)

teneant inter angelos ; ἀρχός enim Graece, Latine princeps interpretatur. Sunt enim duces et principes, sub quorum ordine unicuique angelorum officia deputata sunt. Nam quia arch-
 7 angeli angelis praesunt Zacharias propheta testatur dicens (2, 3):
 5 ' Ecce angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, et angelus
 alius egrediebatur in occursum eius, et dixit ad eum : Curre,
 loquere ad puerum istum dicens : Absque muro habitabitur
 Hierusalem.' Si enim in ipsis officiis angelorum nequaquam 8
 potestates superiores inferiores disponent, nullo modo hoc,
 10 quod homini diceret angelus, ab angelo cognovisset. Quidam 9
 autem archangelorum privatis nominibus appellantur, ut per
 vocabula ipsa in opere suo quid valeant designetur. Gabriel 10
 Hebraice in linguam nostram vertitur fortitudo Dei. Vbi enim
 potentia divina vel fortitudo manifestatur, Gabriel mittitur.
 15 Vnde et eo tempore, quo erat Dominus nasciturus et trium- 11
 phaturus de mundo, Gabriel venit ad Mariam, ut illum adnun-
 tiaret qui ad debellandas aeras potestates humilis venire di-
 gnatus est. Michael interpretatur, Qui sicut Deus. Quando 12
 enim aliquid in mundo mirae virtutis fit, hic archangelus mitti-
 20 tur. Et ex ipso opere nomen est eius, quia nemo valet facere
 quod facere potest Deus. Raphael interpretatur curatio vel 13
 medicina Dei. Vbicumque enim curandi et medendi opus
 necessarium est, hic archangelus a Deo mittitur ; et inde medi-
 cina Dei vocatur. Vnde et ad Tobiam idem archangelus 14
 25 missus oculis eius curationem adhibuit, et caecitate detersa
 visum ei restituit. Nominis enim interpretatione et angeli
 officium designatur. Vriel interpretatur ignis Dei, sicut legimus 15
 apparuisse ignem in rubo. Legimus etiam ignem missum
 desuper, et inpluisse quod praeceptum est. Throni autem et 16
 30 dominationes et principatus et potestates et virtutes, quibus

5 al. ang. C 7 habitatur T 10 dicerent C¹ 11 privatis] supra
 vatis T 12 suo om. T valeat T 13 convertitur B (non A)
 14 manifestabitur TB (non A) 15 quod T dom.] Iesus K (non A)
 16 venit] mittitur K 19 mira eius virt. sit B 20 ex om. T 23 hic]
 huic K (non A) 25 missus] mittitur AK oculos C¹ adhibet K
 26 ei om. BT int. ex ang. officio K

universam caelestem societatem Apostolus conplectitur, ordines angelorum et dignitates intelleguntur; et pro hac ipsa distributione officiorum alii throni, alii dominationes, alii principatus, alii potestates dicuntur, pro certis dignitatibus quibus invicem 5
 17 distinguntur. Virtutes angelicae quaedam ministeria perhibentur, per quos signa et miracula in mundo fiunt; propter quod 18
 18 et Virtutes dicuntur. Potestates sunt, quibus virtutes adversae subiectae sunt, et inde Potestatum nomine nuncupantur, quia maligni spiritus eorum potestate coercentur, ne tantum mundo 19
 19 noceant quantum cupiunt. Principatus sunt hi qui angelorum 10
 10 agminibus praesunt. Qui pro eo, quod subditos angelos ad explendum ministerium divinum disponunt, principatus vocabulum acceperunt. Nam alii sunt qui administrant, alii qui adsistunt, sicut et per Danielum dicitur (7, 10): 'Milia milium ministrabant ei, et decies milies centena milia adsistebant ei.' 15
 20 Dominationes sunt ii qui etiam Virtutibus et Principatibus praecminent, qui pro eo, quod ceteris angelorum agminibus 21
 21 dominantur, Dominationes vocantur. Throni sunt agmina angelorum, qui Latino eloquio sedes dicuntur; et vocati Throni quia illis conditor praesidet, et per eos iudicia sua disponit. 20
 22 Cherubin autem et ipsi sublimes caelorum potestates et angelica ministeria perhibentur; qui ex Hebraeo in linguam nostram interpretantur scientiae multitudo. Sunt enim sublimiora agmina angelorum, qui pro eo, quod vicinius positi divina scientia ceteris amplius pleni sunt, Cherubin, id est plenitudo scientiae, 25
 23 appellantur. Ipsa sunt illa duo animalia super propitiatorium arcae ficta ex metallo, propter significandam angelorum praesentiam, in quorum medio ostenditur Deus. Seraphin quoque similiter multitudo est angelorum, qui ex Hebraeo in Latinum ardentis vel incendentes interpretantur. Qui idcirco ardentis 30

1 ordines] ordinationes T § 17 om. T¹ 5 angelica B 9 eor.
 potestatibus K mundum B 13 nam et al. B 14 sicut per K
 15 ei om. C¹ ei] illi C 17 praecminent (prem-) BKT 20 quia
 in illis K 21 cael. subl. K (non A) et evangelica C¹ 22 misteria
 T¹ in lingua nostra K (non A) 23 interpretatur C¹ K enim]
 autem K 24 vicinis T 25 sunt pleni K 26 duo an. il.
 C supra K propitiatorium B 27 ficata T 29 quia ex C¹

vocantur, quia inter eos et Deum nulli angeli consistunt; et ideo quanto vicinius coram eo consistunt, tanto magis luminis claritate divini inflammantur. Vnde et ipsi velant faciem et 25 pedes sedentis in throno Dei; et idcirco cetera angelorum turba 5 videre Dei essentiam plene non valent, quoniam Cherubin eam tegit. Haec igitur vocabula agminum angelorum ita sunt 26 specialia ordinum singulorum, ut tamen sint ex parte communia omnium. Nam dum Throni sedes Dei in quorundam angelorum ordine specialiter designentur, tamen per Psalmistam 10 (79, 2): 'Qui sedes super Cherubin,' dicitur. Sed ideo isti 27 ordines angelorum privatis nominibus appellantur, quia hoc ipsud officium in proprio ordine plenius acceperunt. Et cum sint omnibus communia, proprie tamen haec nomina suis ordinibus deputantur. Vnicuique enim, sicut praedictum est, 28 15 propria officia sunt iniuncta, quae promeruisse eos in mundi constat exordio. Nam quia angeli et locis et hominibus praesunt, per Prophetam testatur angelus dicens (Daniel. 10, 13): 'Princeps regni Persarum restitit mihi.' Vnde apparet nullum 29 esse locum cui angeli non praesint. Praesunt enim et auspiciis 30 operum omnium. Hic est ordo vel distinctio angelorum, qui post lapsum malorum in caelesti vigore steterunt. Nam postquam apostatae angeli ceciderunt, hi perseverantia aeternae beatitudinis solidati sunt. Vnde et post caeli creationem in principio reperitur (Genes. 1, 6, 8): 'Fiat firmamentum, et 25 vocatum est firmamentum caelum.' Nimirum ostendentis quod 31 post ruinam angelorum malorum hi, qui permanserunt, firmitatem aeternae perseverantiae consecuti sunt, nullo iam lapsu

1 nul. alii ang. AB 2 quantum A¹BK vicinus C cons.] sita
sunt K (non A) 4 sedentes K 5 dei ess. vid. K (non A) videri
B valet BCK 6 teget TC¹ ita sunt. . . singulorum om.
K 8 dum ad t. K¹ 9 ordines BCT 10 sedet T: sedit
C 13 omnibus] omnia C propria dell. haec] et C nomina]
omnia T 14 enim] etiam C (non A) est om. T 16 exordium
BCT 17 per om. T dic. ang. K (non A) 19 cui non pr. K¹: cui non
pr. ang. K² (non A) et auspiciis BT: ut auspicient K: et aspicient C¹
20 distinctio] dictio K 22 perseverantiam K 23 solidati] vocati T
et post cae. crc. om. T 24 princ. . . . firm. et om. B¹ repetitur CT
25 ostendentes cold. 26 malorum om. K remanserunt T

- aversi, nulla superbia cadentes, sed firmiter in Dei amore et contemplatione manentes, nihil aliud dulce habent nisi cum a
 32 quo creati sunt. Quod autem duo Seraphim in Esaia (6, 2) leguntur, figuraliter Veteris et Novi Testamenti significationem ostendunt. Quod vero faciem et pedes Dei operiunt, quia 5 praeterita ante mundum et futura post mundum scire non possumus, sed media tantum eorum testimonio contemplantur.
- 33 Singuli senas alas habent, quia de fabrica tantum mundi, quae in sex diebus facta sunt, in praesenti sacculo novimus. Quod clamat ter Sanctus alter ad alterum, Trinitatis in una divinitate 10 demonstrat mysterium.

VI DE HOMINIBVS QVI QVODAM PRAESAGIO NOMEN ACCEPERVNT. Plerique primorum hominum ex propriis causis originem nominum habent. Quibus ita propheticè indita sunt vocabula, ut aut futuris aut praecedentibus eorum causis convenient. 15

2 In quibus tamen manente spiritali sacramento, nunc tantum ad litteram intellectum historiae persequimur. Vbi autem etymologiae interpretationem non attingimus, solam ipsam in Latino 3 etymologiam posuimus. Quod autem unum nomen Hebraicum aliter atque aliter interpretatur, hoc secundum accentuum et 20 litterarum evenit diversitatem, ut in variis significationibus nomina commutentur. Adam, sicut beatus Hieronymus tradit, homo sive terrenus sive terra rubra interpretatur. Ex terra enim facta est caro, et humus hominis faciendi materies fuit.

5 Eva interpretatur vita sive calamitas sive vae. Vita, quia origo 25 fuit nascendi: calamitas et vae, quia praevaricatione causa extitit moriendi. A cadendo enim nomen sumpsit calamitas.

2 dulce *corr. ms.* duce *T*: ducem *K* 5 vero *om.* *K*¹ Dei] ei
dett. 6 et fut. . . non poss. *om.* *T* 7 testimonia *KT* conpro-
 bantur *B* 8 quae sex *K* 10 clamat ter] clamantes *C* 11 demon-
 strant ministerium *C*¹ 13 hominum] omnium *C*¹ ex *om.* *T*
 16 nuc *B* tantum] tamen *T* 17 persequemur *CT* 18 attingimus
 (att-) *BCK* latinum *codd.* 20 accentum (acc-) *C*¹*KT* 21 diversi-
 tate *BT* 23 sive (*alt.*)] vel *K* 24 homini fac. materiae *K*
 25 sive] si *K*¹ sive] aut *K* (*non A*) vae *om.* *C*¹ Vita . . .
 vae *om.* *K* (*non A*) 26 vae] aciae *C*¹ quia ex quae *A* praevarica-
 tionem *BC*: per praefaricationem *T*: praefaricationis *A* 27 A cad. . .
 cal. *om.* *K* (*non A*)

Alii autem dicunt : ob hoc Eva vita et calamitas appellata, quia 6
 saepe mulier viro causa salutis est, saepe calamitatis et mortis,
 quod est vae. Cain possessio interpretatur, unde etymologiam 7
 ipsius exprimens pater eius ait (Genes. 4, 1): 'Cain, id est, Pos-
 5 sedi hominem per Deum.' Idem et lamentatio, eo quod pro
 interfecto Abel interfectus sit, et poenam sui sceleris dederit.
 Abel luctus interpretatur, quo nomine praefigurabatur occiden- 8
 dus. Idem et vanitas, quia cito solutus est atque subtractus.
 Seth interpretatur resurrectio, eo quod post fratris interfe- 9
 10 ctionem natus sit, quasi resurrectionem fratris ex mortuis susci-
 tarct. Idem et positio, quia posuit eum Deus pro Abel. Enos 10
 iuxta propriae linguae varietatem homo vel vir dicitur. Et con-
 grue hoc vocabulum habuit. De eo enim scriptum est (Genes.
 4, 26): 'Tunc initium fuit invocandi nomen Domini'; licet
 15 plerique Hebraeorum arbitrentur quod tunc primum in nomine
 Domini et in similitudine eius fabricata sint idola. Enoch 11
 dedicatio. In ipsius enim nomine civitatem postea aedificavit
 Cain. Cainan lamentatio vel possessio eorum; sicut enim Cain 12
 possessio, ita derivatum nomen, quod est Cainan, facit possessio
 20 eorum. Matusalam interpretatur mortuus est. Evidens etymo- 13
 logia nominis. Quidam enim eum cum patre translatum fuisse,
 et diluvium praeterisse putaverunt. Ob hoc signanter trans-
 fertur: mortuus est, ut ostenderetur non vixisse eum post dilu-
 vium, sed in eodem cataclysmo fuisse defunctum. Soli enim
 25 octo homines in arca diluvium evaserunt. Lamech percutiens. 14
 Iste enim percussit et interfecit Cain: quod etiam ipse postea
 perpetrasset uxoribus confitetur. Noe requies interpretatur, pro 15
 eo quod sub illo omnia retro opera quieverunt per diluvium.

1 cal. est app. K 3 vae] evae B 4 cain id est BK: canet id est
 C¹T²: canet T¹: om. A 5 per intersectionem abel K (non A)
 6 dedit B 7 quo nom.] quomine B¹ 8 unitas C¹ quia] qui T
 9 Sedh B: Sed C interpretatur om. K (non A) 10 quasi] quia
 si C¹ susc.] repararet K (non A) 16 sint] sunt BT 18 vel]
 et K 19 dirivativum K est om. AK 20 fort. mortuus est. Est
 evidens 21 cum patre om. AK 22 put. et ob hoc B 24 cataclis-
 mum C¹T 25 dil. in arca evas. B 26 iste] ipse BC 28 omnia
 om. K (non A) opere T

Vnde et pater eius vocans nomen eius Noe dixit (Genes. 5, 29):
 16 'Iste requiescere nos facit ab omnibus operibus nostris.' Sem
 dicitur nominatus, quod nomen ex praesagio posteritatis accepit.
 Ex ipso enim patriarchae et apostoli et populus Dei. Ex eius
 quoque stirpe et Christus, cuius ab ortu solis usque ad occasum 5
 17 magnum est nomen in gentibus. Cham calidus, et ipse ex prae-
 sagio futuri cognominatus. Posteritas enim eius eam terrae par-
 tem possedit, quae vicino sole calentior est. Vnde et Aegyptus
 18 usque hodie Aegyptiorum lingua Kam dicitur. Iapheth latitudo.
 Ex eo enim populus gentium nascitur; et quia lata est ex genti- 10
 bus multitudo credentium, ab eadem latitudine Iapheth dictus
 19 est. Canaan filius Cham interpretatur motus eorum. Quod
 quid est aliud nisi opus eorum? Pro motu enim patris, id est
 20 pro opere eius, maledictus est. Arfaxat sanans depopulationem.
 21 Chus Hebraice Aethiops interpretatur; a posteritate sui generis 15
 22 nomen sortitus. Ab ipso enim sunt progeniti Aethiopes. Nem-
 broth interpretatur tyrannus. Iste enim prior arripuit insuetam
 in populo tyrannidem, et ipse adgressus est adversus Deum
 23 impietatis aedificare turrem. Heber transitus. Etymologia eius
 mystica est, quod ab eius stirpe transiret Deus, nec perseveraret 20
 in eis, tralata in gentibus gratia. Ex ipso enim sunt exorti
 24 Hebraei. Phaleg divisio, cui pater propterea tale nomen in-
 posuit, quia tunc natus est, quando per linguas terra divisa est.
 25 Thara exploratio ascensionis. Melchisedech rex iustus. Rex,
 quia ipse postea imperavit Salem. Iustus, pro eo quod dis- 25
 cernens sacramenta Legis et Evangelii, non pecudum victimas,
 26 sed oblationem panis et calicis in sacrificio obtulit. Loth
 declinans. Factis enim Sodomorum non consensit, sed eorum

4 patr. prophetae et apost. C 5 et] est C 6 nomen est T: est
 nomen eius B ex om. K 7 eius om. C¹ 9 hodie] die C¹
 negyptorum K linguam T kam B: cam CT: chaam
 K 10 eo] quo K enim om. T 11 ab] iafeth latitudo T
 14 opera T 15 ezobs T 16 eziopes T 18 populos BT
 adgressus est om. K¹ 20 quod] quo T nec] ne B 21 sunt enim
 AC 22 Fares C posuit K 24 accensiones C¹ iustus
 (prms)] ductus C¹ 26 Evang.] egelii C¹ 27 panem K sacri-
 ficium BC: sacrificio primum T 28 declinas C¹ consentit K

inlicita carnis incendia declinavit. Moab ex patre. Et totum 27
 nomen etymologiam habet. Concepit enim eum primogenita
 filia de patre. Ammon, cuius causa nomen redditur filius 28
 populi mei, sic derivatur, ut ex parte sensus nominis, ex parte
 5 ipse sit sermo. Ammi enim, a quo dicti sunt Ammonitae,
 vocatur populus meus. Sarai interpretatur princeps mea, eo 29
 quod esset unius tantummodo domus materfamilias. Postea
 causa nominis inmutata, ablata de fine I littera, dicitur Sara,
 id est princeps. Omnium quippe gentium futura princeps
 10 erat, sicut et Dominus pollicitus fuerat ad Abraham (Gen. 17,
 16): 'Dabo tibi ex Sara filium, et benedicam ei, et erit in gentes,
 et reges populorum erunt ex ea.' Agar advena, vel conversa. 30
 Fuit enim. [complexui Abrahae advena causa generandi data,
 quae post contemptum, angelo increpante, conversa est ad
 15 Saram.] Cethura thymiama. Ismahel interpretatur auditio 31, 32
 Dei; sic enim scriptum est (Genes. 16, 11): 'Et vocavit nomen
 eius Ismahel, quia exaudivit eum Deus.' Esau trinomius est, 33
 et ex propriis causis varie nuncupatur. Dicitur enim Esau, id
 est rufus, ob coctionem scilicet rufae lentis ita appellatus, cuius
 20 edulio primogenita perdidit. Edom autem ob ruborem corporis
 dictus est, quod Latine sanguineus dicitur. Seir vero, quod
 fuerit hispidus et pilosus; quando enim natus est, totus sicut
 pellis pilosus erat. Atque idem tribus nominibus appellatur: 34
 Esau, id est rufus: Edom, id est sanguineus: Seir, id est pilo-
 25 sus, quia non habuit lenitatem. Rebecca patientia, sive quae 35
 multum acceperit. Lia laboriosa, utique generando. Plurimos 36
 enim dolores quam Rachel fecunditate pariendi experta est.
 Rachel interpretatur ovis. Pro ea enim Iacob pavit oves Laban. 37

1 inl. ca. om. T¹ 3 de] ex K nominis Arrv. 5 Ammi] amon
 CK 6 voc. pop. m. om. K (non A) vocantur C¹ 7 po. cau. om. K
 (non A) 8 I] una K 10 sicut dom. C 11 tibi ex ti K filium]
 semen K (non A) gente C¹ 13 compl. . . ad Saram hab. CTU:
 om. ABDK: aegyptia H 14 cont. ab ang. U 15 Ce. th. interpret-
 atur K (non A) int. om. K (non A) 16 vocabit C: voca B
 18 nuncupatus BT 20 roborem KT 22 spidus T totus om. K
 (non A) 23 erat om. K (non A) idem om. K (non A): fort.
 inde trinominibus A 24 id est (terl.) om. K (non A) 25 qui B

- 38 Zelpha os hians. Bala inveterata. Dina transfertur in causam.
 39 Iurgii enim in Sichimis causa extitit. Thamar amaritudo pro
 viris mortuis. Item et commutans. Mutavit enim se in habitu
 40 meretricis, quando cum socero suo concubuit. Phares divisio,
 ab eo quod diviserit membranula secundarum, divisoris, id est
 phares, sortitus est nomen. Vnde et Pharisei, qui se quasi
 41 iustos a populo separabant, divisi appellabantur. Zara frater
 eius, in cuius manu erat coccinum, interpretatur oriens; sive
 quia primus apparuit, sive quod plurimi ex eo iusti nati sunt, ut
 in libro Paralipomenon continetur, Zara, id est oriens, appella- 10
 42 tus est. Iob in Latinum vertitur dolens; et recte dolens, pro-
 pter percussionem carnis et passiones dolorum. Calamitates
 43 enim suas nominis etymologia praefiguravit. Pharaon nomen
 est non hominis, sed honoris, sicut et apud nos Augusti appel-
 lantur reges, cum propriis nominibus censeantur. Exprimitur 15
 autem in Latino Pharaon denegans eum, utique Deum, sive dis-
 44 sipator eius. Populi enim Dei fuit afflictor. Iannes marinus,
 sive ubi est signum. Cessit enim et defecit signum eius coram
 signis Moysi; unde et dixerunt magi (Exod.8, 19): 'Hic digi-
 45 tus Dei est.' Mambres mare pellicium sive mare in capite. 20
 46 Denique Moyses interpretatur sumptus ex aqua. Invenit
 eum ad ripam fluminis expositum filia Pharaonis, quem colli-
 gens adoptavit sibi; vocavitque nomen eius Moysen, eo quod
 47 de aqua sumpsisset eum. Aaron mons fortitudinis interpre-
 tatur, propter quod turibulum accipiens in medio supersti- 25
 tum et interemptorum obviam stetit, et ruinam mortis quasi

1 os iens BCT: oriens K 3 idem BT: eadem C 5 membra
 nullam C¹ divisoris T: divisionis Hieronymus id est] inde et
 B 6 faris B: fares CKT unde far. B 7 apopolos K: apostolo
 C¹ 9 ut] et T 10 in om. K (non A) Zara . . . app. est om.
 K (non A) 11 est om. T dolens (all.) om. CT 12 perc. carn.
 et passionem carnis et passionis dolorem K (non A) passionis B¹
 calamitatis B¹C 14 sicut enim et T: sicut K angusta C¹
 16 autem] enim B den.] denudans Arev. 17 marinus] marsus K
 (non A) 18 sig. eius cor. enim signis Moy. ces. et def. signum eius K
 (non A) 19 hic om. B 20 pellicosum K (pro perliquosum?):
 pellucidum Arev. 21 inv. enim cum B 23 adportavit T eo]
 ego C¹ 25 superstitutum B: supraestitum (subp-, -pre-) C¹KT
 26 obviam (ovi-) TC

quidam mons fortis exclusit. Eleazar Dei adiutorium. Balac 48
 praecipitans, sive devorans. Balaam vanus populus. Phinees 49
 ori parcens. Transfixit enim pugione Zambri cum scorto
 Madianitide, et Domini furorem placavit, ut parceret. Zambri 50
 5 iste lacesiens vel amaricans. Proprie enim nomen ab
 amaritudine figuratum, quod peccando amaricaverit populum.
 Raab latitudo, vel fames, sive impetus. Iosue interpretatur 51
 salvator. Ipse enim in figura Christi populum a deserto
 salvavit, et in terram repromissionis induxit. Caleph quasi 52
 10 cor, aut canis. Othoniel tempus eius Deus, vel responsio 53
 Dei. Aoth gloriosus. Barach fulgurans. Debbora apis vel
 loquax. Apis, quia fuit ad bellum promptissima, dimicans
 adversus Sisaram, quo perempto cecinit canticum; inde lo-
 quax. Iahel ascensio. Gedeon experimentum iniquitatis 54
 15 eorum. Frequentibus enim documentis informatus est quali
 praesagio contra hostes futuram victoriam expediret, ex quo
 futuro experimento etymologiam nominis sumpsit. Abime-
 lech pater meus rex. Tola vermiculum, vel coccinum. Iair 55
 inluminans. Iephte aperiens, vel apertus. Esebon cogita-
 20 tio, sive vinculum maeroris. Abdo servus eius. Samson sol 56
 eorum, vel solis fortitudo. Fuit enim virtute clarus, et libera-
 vit Israel de hostibus. Dalila paupercula, vel situla. Booz in
 fortitudine, [sive] in quo robur. Noemi, quam interpretare 57
 possumus consolatam, eo quod marito et liberis peregre mortuis,
 25 nurum Moabitidem in consolatione sua tenuit. Ruth inter- 58
 pretatur festinans. Alienigena enim erat ex populo gentili,

1 mons *om. T* 2 deforans *T* 3 pugionem *CKT*: pugioni *B*
 scortu *KT*: scurtu *C* 4 Zambri stella cessiens *B*: Zambri stela-
 cescens *C* 5 iste *om. K* nom. amaritudinis figuratur *K* 6 peccato
K amaricavit (*add. in marg.* populum dei) *B* 7 famis *BKT*
 seu *K* interp. *om. K (non A)* 8 figuram *BT* 11 Bar. fulg.
om. K (non A) Deborra apix *K* 12 quia] quod *B* 14 adensio
C 16 quo *om. B* 17 nominis *om. T* 18 Tola . . . inlum. *om. B*
 20 memoris *B*: messoris *K* 21 eorum *om. K (non A)* *U*² (*non V*)
 enim *om. B* 22 Dalila . . . robur *om. K (non A)* 23 sive hab.
BCU: *om. T*: vel *A* qua *K* 24 possumus *B* quod a marito *C*
 25 interp. *om. K (non A)*

- quae relicta patria festinavit transire in terram Israel, dicens
socrui suae (Ruth 1, 16): 'Quocumque perrexeris, pergam.'
- 59 Anna gratia eius interpretatur, quia, dum prius esset sterilis
natura, postremo Dei gratia secundata est. Heli Deus meus.
- 60 Ophni discalciatus. Filius enim fuit Heli electus in ministerium 5
sacerdotii, cuius amissionem suo expressit vocabulo. Apostolus
enim ait (Ephes. 6, 15): 'Calciati pedes in praeparationem
61 Evangelii pacis.' Et Propheta (Isai. 52, 7): 'Quam speciosi
pedes qui adnuntiant pacem!' Iste ergo discalciatus interpre-
tatur, ut eius nomine Veteris Testamenti sacerdotium a veteri 10
62 populo significaretur ablatum. Phinees frater Ophni os mutum
interpretatur, quo significatur sacerdotii veteris et doctrinae
silentium. Samuel nomen eius Deus. Iessai insulae sacrifi-
63 cium, vel incensum. Saul petitio [interpretatur]. Notum est
enim quomodo Hebraeorum populus eum sibi regem petierit, 15
et accepit non secundum Deum, sed secundum suam volunta-
64 tem. David fortis manu, utique quia fortissimus in proeliis fuit.
Ipsa et desiderabilis, in stirpe scilicet sua, de qua praedixerat
Propheta (Agg. 2. 7): 'Veniet desideratus cunctis gentibus.'
- 65 Salomon tribus nominibus fuisse perhibetur. Primum vocabu- 20
lum eius Salomon dicitur, id est pacificus, eo quod in regno
eius pax fuerit. Secundum nomen Ididia, eo quod fuerit dile-
ctus et amabilis Domino. Tertium vocabulum eius Coheleth,
quod Graece appellatur Ecclesiastes, Latine Contionator,
66 quod ad populum loqueretur. Ionathan columbae donum. 25
67 Absalon patris pax per antiphrasin, eo quod bellum adversus

1 rel. patr. sua AC: relicto patre K transire om. K (non A)
2 socrus T: socerae K (non A) 4 postremum B 5 Heli fuit K
(non A) ministerio K 6 sacerdotii C apostolorum B 7 pre-
paratione BK 9 adnuntiant C ergo] enim BC 11 fratre
C T motum C 12 quod C TK (non A) significat K vet.
testamenti et B 13 Samuel . . . Deus om. K (non A) insule K: in
sole ABCT 14 interp. om. K (non A) interp. pet. T 15 quo-
modo] quoniam K (non A) petit K 16 non] nomen non B
17 for. ma.] fortissimum T quia] quod B fortis mum T 19 veniat
K 20 trib. nom.] trinomius K (non A) 23 voc. eius om. K (non
A) 25 a populo B 26 patrie C pax] vox K ad-
versum T

patrem gessisset, sive quod in ipso bello David pacatum fuisse legitur filio, adeo ut etiam magno cum dolore extinctum plangeret. Roboam latitudo populi, et ipsud per antiphrasin, quod decem 68 tribubus ab eo separatis, duae tantum ei relictæ sint. Abia 69
 5 pater Dominus, vel pater fuit. Asa tollens, sive sustollens. Iosaphat Domini iudicium. Ioram, qui est excelsus. Achazias adprehendens Dominum. Athalia tempus Domini. Ioas 70 spirans, vel Domini robur. Amasias populum tollens. Ozias 71 fortitudo Domini. Azarias auxilium Domini. Ozias autem
 10 ipse est qui Azarias duplici nomine. Iste est qui, illicitum sibi sacerdotium vindicare conatus, lepra in fronte percussus est. Ioatham est perfectus. Pulchram etymologiam nominis. 72 Fecit enim rectum in conspectu Domini, et portam templi aedificavit excelsam. Achaz adprehendens. Ezechias fortis 73
 15 Dominus. Manasse obliuioſus. Per multa enim scelera et sacrilegia reliquerat et oblitus fuerat Deum. [sive quod oblitus est Deus peccatorum illius.] Amon fidelis vel onustus. Iosias, 74 ubi est incensum Domini, propria etymologia nominis. Iste [est] enim qui simulacra conbussit. Ioachaz robustus. Ioachim, 75
 20 ubi est praeſeparatio. Eliachim Dei resurrectio. Ieconias praeſeparatio Domini. Sedechias iustus Domini. Ieroboam iudicatio sive causa populi, vel, ut quidam aiunt, divisio interpretatur, pro eo quod in regno eius divisus sit populus Israel, et praecisus a regno stirpis David. Divisionis enim populi causa iste
 25 extitit. Zambri psalmus vel canticum meum. Omri crispans 77

1 egisset *K* ipso] illo *C* David] dixerunt *K* (*pro* *dd*, *i. e.*
 David) pactum *C*: peccatum *K* 2 plangerent *C*: plangerit
K 3 quod] ut *K* (*non A*) 4 tribubus *C* (*non A*) eo] eis *K*
 (*non A*) sep.] set parentis *C* sunt *ABC*¹ Abia ...
 fort. Domini (§ 71) *om. K* 5 tolles *C*: dolens *AB* sust.] sustinens
C (*non A*) 7 deprehendens *C* (*non A*) 8 robur *ex rubor AT*:
 solus *C* 9 Ozias autem ... Azarias. *om. K* autem *om. B* (*non*
A) 10 est *om. K* (*non A*) illicitus *B*: illicite *K* (*non A*)
 12 pulchre *K* 14 Achaz] Achazias (Aca-) *BK* 15 domini *K*
 per] prae *K* vel permulta deliquerat. *Schwarz*, fort. *recte* 16 dei
TU sive ... illius hab. *CT²U*: *om. BKT*¹ 17 sit *C* honestus
 (*on-*) *codd.* 18 Domini] dei *K* 19 est *om. BK*: hab. *CT* qui
om. K 20 Eliachim Dei] hebraice in deo *K* (*non A*) 22 veluti
B: vel *T* 24 reg. in stir. *C* 25 Za. vel ps. *K* meum *BT*: vel
 hynumm (*ym-*) *CK* ombri *C*: umbri *K*

- 78 meus. Achab frater patris. Iezabel fluxus sanguinis, vel fluens sanguinem: sed melius, ubi est sterquilinum. Praecipitata enim deorsum comederunt carnes eius canes, sicut praedixerat Helias (4 Reg. 9, 37): 'Et erunt,' inquit, 'carnes Iezabel sicut stercus super faciem terrae.' Ochozias adprehendens Deum. Iehu 5 ipse, vel est. Ioatha robustus. Sella umbra eius, vel petitio.
- 80 Manahem consolans. Paceas aperiens. Nabuchodonosor prophetia lagunculae angustae, sive prophetans istiusmodi signum, pro somnio scilicet futurorum quod vidisse narratur, et Daniel interpretatus est; sive sessio in agnitione angustiae, pro 10
- 81 his qui in captivitatem ab eo ducti sunt. Zorobabel apud Hebraeos ex tribus integris nominibus traditur esse compositus: zo iste, ro magister, babel proprie Babylonium sonat; et efficitur nomen Zorobabel, iste magister de Babylone. In Babylone enim ortus est, ubi et princeps gentis Iudaeae extitit. 15

- VII DE PATRIARCHIS. Quorundam patriarcharum etymologiae notandae sunt, ut sciamus quid in suo vocabulo resonant. Nam plerique eorum ex causis propriis nomina acceperunt. Patriarchae interpretantur patrum principes. 'Αρχός enim Graece 2 princeps est. Abram primum vocatus est pater videns populum, 20 propter Israel scilicet tantum. Postea appellatus est Abraham, quod transfertur pater multarum gentium, quod erat adhuc per fidem futurum. Gentium autem non habetur in nomine, sed subauditur, iuxta illud (Genes. 17, 5): 'Erit nomen tuum 3 Abraham, quia patrem multarum gentium posui te.' Isaac ex 25 risu nomen accepit. Riserat enim pater, quando ei promissus est, admirans in gaudio. Risit et mater, quando per illos tres viros promissus est, dubitans in gaudio. Ex hac ergo causa 4 nomen accepit Isaac; interpretatur enim risus. Sciendum

2 sed] sicut B praecipitat K 3 canes] carnes C¹ 8 labuncule C¹ 9 somnium K 10 sensio C¹ 11 Zor. proprie aput T 12 compositum K 13 zo iste robabel (*delet.*) ro ma (*sic*) babil propr. K: zo sterobus magister. Babel propr. T efficiatur B 14 in bab. est ortus ubi K (*non A*) 15 iude ext. T: iudex ext. B 17 quod C¹ T Nam om. B 18 propr. cau. C patriarcha interpretatur pa. princeps K 21 appellatur C 23 autem] hoc B 24 subaudiatur T 25 pater K 26 acc. et ris. C¹ pater] mater KT¹

autem quod quattuor in Veteri Testamento absque ullo
 velamine nominibus suis, antequam nascerentur, vocati sunt :
 Ismahel, Isaac, Salomon et Iosias. Lege Scripturas. Iacob sub- 5
 plantator interpretatur, sive quod in ortu plantam nascentis fra-
 5 tris adprehenderit, sive quod postea fratrem arte deceperit.
 Vnde et Esau dixit (Genes. 27, 36) : 'Iuste vocatum est nomen
 eius Iacob, subplantavit enim me ecce secundo.' Israel vir 6
 videns Deum. Tunc enim hoc nomen accepit, quando tota
 nocte luctatus vicit in certamine angelum, et oriente lucifero
 10 benedictus est. Inde propter visionem Dei Israel appellatus
 est, sicut et ipse ait (Genes. 32, 30) : 'Vidi Dominum et salva
 facta est anima mea.' Ruben interpretatur visionis filius. Sic 7
 enim, quando eum peperit Lia, vocavit nomen eius Ruben dicens
 (Genes. 29, 32) : 'Quia vidit Deus humilitatem meam.' Simeon 8
 15 interpretatur auditio. Sic enim dixit Lia, quando peperit eum
 (Genes. 29, 33) : 'Quia exaudivit me Deus.' Levi additus. Dixit 9
 enim Lia, quando peperit eum, non ambigens de amore viri
 (Genes. 29, 34) : 'Nunc mecum erit vir meus, quia peperi ei
 tres filios.' Iudas confessio dicitur. Quando enim peperit eum 10
 20 Lia, laudem Domino rettulit dicens (Genes. 29, 35) : 'Nunc super
 hoc confitebor Domino,' et ob id vocatus est Iudas. A confes-
 sione itaque nomen eius [est] dictum, quod est gratiarum actio.
 Issachar interpretatus est merces. Is quippe dicitur est, sachar 11
 merces. Hoc autem ideo, quia mandragoris filii Ruben introi-
 25 tum viri, qui Racheli debebatur, ad se emerat Lia. Vnde et
 dum natus est, dixit Lia (Genes. 30, 18) : 'Dedit Deus merce-
 dem meam.' Zabulon interpretatur habitaculum. Sextum enim 12
 hunc filium genuerat Lia : propterea iam segura dixit (Genes.
 30, 20) : 'Habitabit mecum vir meus.' Vnde et filius eius vo-

1 autem] enim C¹ 3 et ozias BT: ozias K leges C¹ 4 quod]
 quae B in horta (corr. ortu) suo plan. C 7 ecce om. K 10 app.
 Isr. sicut K 13 peperit om. T¹ 14 quia] quod B: om. C
 16 quia] quod B 18 quia] quod B 21 id] hoc K 22 est hab.
 BK: om. CT 23 int. om. K (non A): -tur Arav. is (his) quippe di.
 est (om. B) isacar (-ch-) ABCT: hachar quoque di. saca K 24 hoc
 au. id.] propter hoc K (non A) quia] quod B 25 qui] quia C¹
 28 generat K Lia gen. B iam om. T 29 habitavit (ab-) BKT

13 ~~causa~~ est habitaculum. Nephtalim. De conversione, sive con-
 panatione causa nominis eius est. Vnde et dixit Rachel, cum
 eum peperisset ancilla eius Bala (Genes. 30, 8): 'Habitare me
 14 fecit Deus habitationem cum sorore mea.' Dan interpretatur
 iudicium. Bala enim dum eum peperisset, dixit Rachel domina 5
 eius (Genes. 30, 6): 'Iudicavit me Dominus, et exaudiens
 dedit mihi filium.' Causam nominis expressit, ut ab eo quod
 15 iudicasset Dominus, filio ancillae iudicii nomen inponeret. Gad
 ab eventu, sive procinctu vocatus est. Quando enim peperit
 eum Zepha, dixit domina eius Lia: In fortuna, id est quod 10
 16 dicitur, in procinctu vel eventu. Aser beatus dicitur. Dum
 enim peperisset eum Zelpha, dixit Lia (Genes. 30, 13): 'Beata
 ego, et beatificant me mulieres': et ab eo, quod beata dicatur,
 17 ex etymologia nominis beatum vocavit. Ioseph ab eo, quod
 sibi solum addi mater optaverat, vocavit augmentum. Hunc 15
 pharao Zaphanath appellavit, quod Hebraice absconditorum
 repositorem sonat, pro eo quod obscura somnia revelavit et
 18 sterilitatem praedixit. Tamen, quia hoc nomen ab Aegypto
 ponitur, ipsius linguae debet habere rationem. Interpretatur
 ergo Zaphanath Aegypto sermone salvator mundi, eo quod 20
 19 orbem terrae ab imminente famis excidio liberavit. Benjamin
 interpretatur filius dexteræ, quod est virtutis. Dextera enim
 appellatur iamin. Mater quippe eius moriens vocaverat nomen
 eius Benoni, id est filius doloris mei. Pater hoc mutavit, filium
 20 dexteræ nominans. Manasses dictus ab eo, quod sit pater 25
 eius oblitus laborum suorum. Ita enim Hebraice vocatur ob-
 21 livia Ephraim, eo quod auxerit eum Deus; et ex hoc voca-
 bulo in linguam nostram transfertur augmentum.

VIII. DE PROPHETIS. Quos gentilitas vates appellant, hos no-

1 conversione K 2 est om. K 3 anc. balla B 4 habitatione
 HCT 6 et exaudivit et dc. K (non A) 8 iudicansset C: iudicasset
 se T 9 seu K (non A) 10 fortune T quod dic. om. K (non A)
 13 dicitur] dicitur K 14 ex om. K beatam B 17 sonant C
 18 tunc] Nam et tunc non K (non A) quia] quod B 20 ergo]
 enim] sal. mun. aeg. serm. K 21 terrae] mundi K (non A)
 liberat BK 22 quod virt. B 23 matre quia pro eo mor. K (non A)
 vocavit K 24 Benoni] beniamin C K 27 ex] ab B 29 Quod
 T serm. K: gentilitates corr. -litas A appellat B

stri prophetas vocant, quasi praefatores, quia porro fantur et de futuris vera praedicunt. Qui autem [a] nobis prophetae, in Veteri Testamento videntes appellabantur, quia videbant ea quae ceteri non videbant, et praespiciebant quae in mysterio
 5 abscondita erant. Hinc est quod scriptum est in Samuele 2 (1 Reg. 9, 9): 'Eamus ad videntem.' Hinc Esaias (Esai. 6, 1): 'Vidi,' inquit, 'Dominum sedentem super thronum excelsum et elevatum.' Et Ezechiel (1, 1): 'Aperti sunt caeli et vidi visiones Dei.' Quorundam autem prophetarum etymo-
 10 logiae nominum adnotandae sunt. Vocabula enim eorum satis ostendunt quid in futuris factis dictisque suis praenuntiassent. Helias interpretatur Dominus Deus. Ex futuri igitur praesagio 4 sic vocatus. Nam dum altercetur in sacrificio cum quadringentis sacerdotibus Baal, invocato nomine Domini descendit de
 15 caelo ignis super holocaustum. 'Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam et ait: Dominus ipse est Deus' (3 Reg. 18, 39). Ex hac igitur causa tale prius nomen accepit, 5 pro eo quod per eum postea cognoverit populus Dominum Deum. Idem et fortis Dominus interpretatur, vel propter quod
 20 interfecit eosdem sacerdotes, vel propter quod Achab adversitatem toleravit. Helisaeus Domini salus interpretatur; vocabulum autem et idem ex futuri praesagio suscepit. Denique et multas virtutes fecit et famem pellens populum a morte salvavit. Nathan dedit, sive dantis. Esaias interpretatur salvator Domini. 7
 25 Et merito; Salvatorem enim universarum gentium eiusque sacramenta amplius quam ceteri praedicat. Ieremias excelsus 8 Domini, pro eo quod dictum est ei (Ierem. 1, 10): 'Constitui te super gentes et regna.' Ezechiel fortitudo Dei. Daniel 9

1 prevatores T: prof. dett. quia] quod BK fantur om. K¹ 2 a
 hab. CK: om. BT prophetae om. K (non A) 3 appellantur K
 quia] quod B 4 ceteri... quae om. C praespiciebant B: prospicie-
 bant T: praespiciebant K ministerio BC T 5 Hic T 6 hinc et
 es. T 9 etymologiam nom. adnotanda K 11 qui in futurum K
 pronuntiassent C 13 sicut vocatur C 16 cecidit] cedit K
 18 Dominum om. K (non A) 20 interfecit K: interfecit C eodem
 C¹ 21 sal. int. . . . sancti spiritus (§ 36) desunt in D (folio amisso)
 22 au. idem B 23 morte] fame T sanavit K 24 salus dom. int.
 K Dom. et mer. om. A 25 eius sacr. K 26 predicant B

iudicium Dei, sive quia in presbyterorum iudicio sententiam
 divinae examinationis exhibuit, dum reperta eorum falsitate
 Susannam ab interitu liberavit; sive quod visiones et somnia,
 quibus per singula quaedam et aenigmata futura monstrabantur,
 sagaci mente discernens aperuit. Hic et desideriorum vir appel- 5
 latus est, quia panem desiderii non manducavit et vinum con-
 10 cupiscentiae non bibit. Ozee salvator, aut salvans. Dum
 enim iram Dei in populum Israel ob crimen idolatriae prophe-
 tasset, domui Iudae salutem pronuntiavit. Propter quod Eze-
 chias rex Iuda, sublatis idolis, quos praecedentes reges consecra- 10
 verant, templum Domini purgasse ac purificasse monstratur.
 11 Iohel Dominus Deus, sive incipiens Deo, vel fuit Dei. Haec
 12 enim eius vocabulum resonat etymologia incerta. Amos po-
 pulus avulsus. Prophetia enim eius ad populum fuit Israel, quia
 iam avulsus erat a Domino, et aureis vitulis serviebat, sive avulsus 15
 13 a regno stirpis David. Nahum gemens, sive consolator. In-
 crepat enim civitatem sanguinum, et post eversionem illius
 consolatur Sion dicens (Nahum 1, 15): 'Ecce super montes
 14 pedes evangelizantis et adnuntiantis pacem.' Habacuc am-
 plexans; qui vel ex eo, quod amabilis Domini fuit, vocatur 20
 amplexatio, vel quod in certamen cum Deo congreditur, ample-
 xantis, id est luctantis, sortitus est nomen. Nullus enim tam
 audaci voce ausus est Deum ad disceptationem iustitiae provo-
 care, cur in rebus humanis et mundi istius tanta rerum versatur
 15, 16 iniquitas. Micheas, quis hic, vel quis iste? Sophonias specu- 25

1 iud. sive K¹ quia] quod K in] inter T iudicium K
 4 singula] signa C¹ (non H): sigla *Arv.*, fort. recte aen.] ignota K
 monstrabatur K 5 hic des. BK 6 quia] quod B 9 iudaea C¹
 10 consecraverunt C¹: conservaverunt K 11 Domini om. K ac] et
 K demonstratur B 12 hoc K 13 vocabolo K 14 a populo K:
 a populum C¹ quia] quod B 16 gemens] gemen T ante corr.:
 germen T ex corr. BCK consolatus B 18 consolatus B
 19 evang. pacem et adnuntis (sic) bona T (non H): evangelizantium
 pacem K 20 qui vel T: quia (1 qui) vel quod A: quia vel BCK
 domino K 21 congr.] ingrederetur K 22 sort. nom. K 23 post
 deum eras. est vidisse in T 24 versatur BCT: versetur AK § 15 In
 fine add. comminatur Samariae ob causam simulacrorum illo modo, quod
 (leg. quo) Eliu dicitur, quis (qui U) est iste involvens sententias CT²U:
 om. ABKT¹ ob hanc cau. C mo. de quo Hel. C 25 specula
Arv.

lum, vel arcanum Domini interpretatur. Vtrumque ad prophetam convenit; ipsi enim sciunt mysteria Dei. Vnde et ad Ezechiel dicitur (3, 17): 'Speculatorem te posui.' Et alibi (Amos 3, 7): 'Non faciet Dominus quicquam, nisi revelaverit 5 servis suis prophetis.' Abdias servus Domini. Sicut enim 17 Moyses famulus Domini et apostolus servus Christi, ita iste legatus ad gentes missus venit et praedicat, quae prophetali digna sunt ministerio et servitute: inde servus Domini. Ionas 18 interpretatur columba, sive dolens. Columba pro gemitu, 10 quando in ventre ceti triduo fuit. Dolens autem vel propter tristitiam, quam habuit de salute Ninivitarum, vel propter hederam subito arescentem, cuius umbraculo tegebatur contra solis ardorem. Ipse est et Amathi, Sareptanae viduae filius, ut 19 Iudaei adfirmant, quem resuscitavit Helias, matre postea ad 15 eum dicente (3 Reg. 17, 24): 'Nunc cognovi quia vir Dei es tu, et verbum Dei in ore tuo est veritatis.' Ob hanc causam ipsum puerum Amathi vocitatum. Amathi enim ex Hebraeo in Latinam linguam veritas dicitur; [et] ex eo quod verum Helias locutus est, ille, qui suscitatus est, filius nuncupatus est veritatis. 20 Zacharias memoria Domini. Septuagesimo enim anno desolationis templi completo, Zacharia praedicante, memoratus est Dominus populum suum, iussuque Darii reversus est Dei populus, et reaedificatum est et urbs et templum. Aggaeus in Latino 21 festinus et laetus resonat. Destructum enim templum aedificandum prophetat, et post luctum captivitatis regressionis laetitiam praedicat. Malachias interpretatur angelus Domini, id est 22 nuntius. Quidquid enim loquebatur, quasi a Domino essent

2 ipse B misterium K inde T ad Ez. KT: ezechiel
 C: ezechieli B 4 facit K 5 Domini] dei K enim] et K
 6 Domini] dei B is. leg.] intellegatus C¹ 7 venit C¹K: videt BHT
 8 misterio T: in misterio K 10 fuit] fecit C¹ au. quando vel prop. T
 13 est Ama. K ut] et B 15 quia] quod K (non A) 16 veritas B
 (non A) ob hanc . . . vocit. om. K: Am. voc. om. A 18 dic. et ex
 BK 19 veritas B 20 enim om. T 22 populo suo BT: populi sui
 C 23 reedif. urbs T¹: reedif. est urbs T²: reaedificata urbis (ut vid.) C¹
 24 festivus B 25 prophetet T laet. pred. reversionis K (non A)
 26 ang. Dom. int. K (non A) id est nun. om. K (non A)

ISIDORI

mandata, ita credebantur; et inde ita eius nomen Septuaginta transtulerunt dicentes (Malach. 1, 1): 'Adsumptio verbi Domini
 23 super Israel in manu angeli eius.' Esdras adiutor. Nehemias
 consolator a Domino. Quodam enim praesagio futuri nomina
 ista sortiti sunt. Fuerunt enim in adiutorium et consolationem 5
 omni illius populo redeunti ad patriam. Nam et templum
 Domini iidem reaedificaverunt, et murorum ac turrium opus
 24 ipsi restauraverunt. Ananias gratia Dei. Idem et Sidrac lin-
 25 gua Chaldaea, quod interpretatur decorus meus. Azarias
 auxilium Domini. Idem et Abdenago, quod in Latinum ver- 10
 26 titur serviens taceo. Misahel, qui populus Domini. Ipse et
 27 Misac, quod interpretatur risus vel gaudium. Ahia frater meus.
 Semeia audiens Dominum. Asaph [congregans]. Ethan [ro-
 28 bustus sive ascensus]. Idithun transiliens eos, sive saliens eos.
 Quosdam enim inhaerentes humo, curvatos in terram, et ea 15
 quae in imo sunt cogitantes, et in rebus transeuntibus spem
 29 ponentes transilivit canendo iste, qui vocatur transiliens. Eman
 accipiens, vel formido eorum. Ethan robustus. Barachia
 benedictus Domini, vel benedictus Dominus. Olda districtio, sive
 diverticulum. Iudith laudans, vel confitens. Hester absconsa. 20
 30 Zacharias [memoria Domini, ob hoc quod canit (Luc. 1, 72):
 31 'Memorare testamenti sancti sui']. Iohannes [baptista, Domini
 gratia, eo quod sit limes prophetiae, praenuntius gratiae, sive ini-
 32 tium baptismatis, per quod gratia ministratur]. Hi sunt prophetae
 Veteris Novique Testamenti, quorum finis Christus, cui dicitur 25
 a Patre (Ierem. 1, 5): 'Et prophetam in gentibus posui te.'
 33 Prophetiae autem genera septem sunt. Primum genus ecstasis,
 quod est mentis excessus; sicut vidit Petrus vas illud summissum

2 adsumpto verba T 4 futurorum K 6 illi CK redeuntis BT
 8 item B 11 quia pop. C¹ 12 Ahia] Azarias B 13 congregans
 hab. CT (vel T²): om. ABK rob. si. asc. hab. CT (vel T²): om. ABK
 14 sive] vel K 15 humo] homo C¹ 16 ima T¹ 18 Eth. rob. om.
 K Ethan] eman ABCT 19 Dominus om. K¹ 20 confidens BK
 21 mem. Dom. hab. CKOT²U: om. ABT¹ ob hoc... sui hab.
 CT²U: om. ABKOT¹ 22 bapt. (baptisma A) hab. ABCHOT²U: om.
 KT¹ Domini gratia (gratia dei K) hab. CKOT²U: om. ABT¹ 23 eo
 quod... prophetiae hab. COT²U: om. ABKT¹ praenunt... mini-
 stratur hab. CT²U: om. ABKOT¹ 25 fines Christi T: finis Christus
 est C 26 et om. K 28 excelsus T

de caelo in stupore mentis cum variis animalibus. Secundum 34
 genus visio; sicut apud Esaiam dicentem (Esai. 6, 1): 'Vidi
 Dominum sedentem super solium excelsum.' Tertium genus
 somnium; sicut Iacob subnixam in caelo scalam dormiens
 5 vidit. Quartum genus per nubem; sicut ad Moysen et
 ad Iob post plagam loquitur Deus. Quintum genus vox de 35
 caelo; sicut ad Abraham sonuit dicens (Genes. 22, 12):
 'Ne incias manum tuam in puerum.' Et ad Saulum in via
 (Act. 9, 4): 'Saule, Saule, quid me persequeris?' Sextum 36
 10 genus accepta parabola; sicut apud Salomonem in Proverbiis,
 et apud Balaam, cum evocaretur a Balac. Septimum genus
 repletio sancti Spiritus; sicut pene apud omnes prophetas.
 Alii tria genera visionum [esse] dixerunt. Vnum secundum 37
 oculos corporis; sicut vidit Abraham tres viros sub ilice Mambre,
 15 et Moyses ignem in rubo, et discipuli transfiguratum Dominum
 in monte inter Moysen et Heliam, et cetera huiusmodi. Alterum 38
 secundum spiritum, quo imaginamur ea quae per corpus senti-
 mus; sicut vidit Petrus discum illum submitti de caelo cum
 variis animalibus, et sicut Esaias Deum in sede altissima non
 20 corporaliter, sed spiritaliter vidit. Non enim Deum forma cor- 39
 pore circumterminat, sed quemadmodum figurate, non proprie
 multa dicuntur, ita etiam figurate multa monstrantur. Tertium 40
 autem genus visionis est, quod neque corporeis sensibus, neque
 illa parte animae qua corporalium [rerum] imagines capiuntur,
 25 sed per intuitum mentis quo intellecta conspicitur veritas
 sicut Daniel praeditus mente vidit quod Balthasar viderat cor-
 pore, sine quo genere illa duo vel infructuosa sunt, vel etiam in
 errorem mittunt. Omnia tamen haec genera Spiritus sanctus

3 exelselum T 4 in caelum C 5 ad] per T 6 ad om. K
 8 puero BK 11 evoc.] expelleretur T¹ 12 spir. san. C 13 Alla C¹
 esse hab. BCT²: om. AKT¹ 14 Abr. tr. vidit A viros om. K¹
 15 rubro B¹ 17 quo] quod C¹ imaginantur K (non A): imaginatum
 T per] secundum K (non A) 18 subm.] committi T cum var.
 an. om. K (non A) 19 Deum] dominum CK 20 spiritaliter T 22 et.
 figurati K 23 quo Schwarz 24 ulla K qua] quae C¹: neque K
 rerum hab. CK³T: om. BK¹ 25 quod BC¹: sed. Schwarz conspiciun-
 tur B¹T 26 praedictus (pre-) C¹T 27 influctuosa C¹ 28 spiritu
 sancto moderantur K

41 moderatur. Habere autem prophetiam non solum bonus, sed etiam et malus potest. Nam invenimus Saulem regem prophettasse. Persequebatur enim sanctum David, et inpletus Spiritu sancto prophetare coepit.

IX DE APOSTOLIS. Apostoli missi interpretantur. Hoc enim 5 eorum nomen indicat. Nam sicut Graece ἀγγελοι, Latine nuntii vocantur, ita Graece Apostoli, Latine missi appellantur. Ipsos enim misit Christus evangelizare per universum mundum, ita ut quidam Persas Indosque penetrarent docentes gentes, et facientes in nomine Christi magna et incredibilia miracula, ut adtestanti- 10 bus signis et prodigiis crederetur illis in his quae dicebant et viderant. Habent autem plerique ex his causas suorum vocabulorum. Petrus a petra nomen accepit, hoc est a Christo, super quem est fundata Ecclesia. Non enim a Petro petra, sed Petrus a petra nomen sortitus est, sicut non Christus a Christiano, 15 sed Christianus a Christo vocatur; ideoque ait Dominus (Matth. 16, 18): 'Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,' quia dixerat Petrus: 'Tu es Christus filius Dei vivi'; deinde ei Dominus: 'Super hanc,' inquit, 'petram,' quam confessus es, 'aedificabo ecclesiam meam.' Petra enim 20 erat Christus, super quod fundamentum etiam ipse aedificatus est Petrus. Cephas dictus eo quod in capite sit constitutus Apostolorum; κεφαλῆ enim Graece caput dicitur, et ipsud nomen in Petro Syrum est. Simon Bar-iona in lingua nostra sonat filius columbae, et est nomen Syrum pariter et Hebraeum. 25 Bār quippe Syra lingua filius, Iona Hebraice columba; utroque sermone dicitur Bariona. Alii simpliciter accipiunt, quod Simon,

1 prophitia K bonos K¹ 2 etiammet T malos C¹ 4 sancto om. T Post proph. coep. sequuntur in T (non UA) haec fere: Invenitur siquidem spiritus prophetiae in Anna sacerdote pro Christo dixisse: 'Expediit unum mori quam ut tota gens percat.' Et in uxore Pilati: 'Multa passa sum hac nocte pro viro.' Licet in alia comparetur parte, id est in diaboli astutiis, ut Christum subtraheret a mortis patibulo. 6 ind. grece K nam . . . appellantur om. K: nuntii . . . Latine om. A 7 vel Graece ἀπόστολοι 10 incred.] inaudita K (non A) 11 docebant K (non A) et viderent T: om. K (non A) 12 causis T 14 sed a petra petrus K (non A): om. B¹ 16 sed christiano T 19 pet. ad quam B 20 es] erat K 26 Syra lingua om. K (non A) 27 acc.] accipiunt dici T² in ras.

id est Petrus, filius sit Iohannis, iuxta illam interrogationem (Ioh. 21, 15): 'Simon Iohannis, diligis me?' et volunt scriptorum vitio depravatum, ut pro Bar-Iohannem, hoc est filium Iohannis, Barione scriptum sit, una detracta syllaba. Iohanna autem 5 interpretatur Domini gratia. Et fuisse Petrum trinomium: 6 Petrum, Cephan, et Simon Bariona: Simon autem Hebraice interpretatur audiens. Saulus Hebraeo sermone temptatio dici- 7 tur, eo quod prius in temptatione Ecclesiae sit versatus. Persecutor enim erat: inde nomen habet istud, quando perseque- 10 batur Christianos. Postea mutato nomine de Saulo factus est 8 Paulus, quod interpretatur mirabilis, sive electus. Mirabilis, vel quia multa signa fecit, vel quia ab oriente usque ad occasum evangelium Christi in omnibus gentibus praedicavit. Electus, 9 sicut in Actibus apostolorum Spiritus sanctus dicit (13, 2): 15 'Segregate mihi Barnaban et Paulum ad opus, quod elegi eos.' Latino autem sermone Paulus a modico dictus, unde et ipse ait (1 Cor. 15, 9): 'Ego autem sum minimus omnium apostolorum.' Quando enim Saulus, superbus, elatus; quando Paulus, humilis, modicus. Ideo sic loquimur: 'paulo post videbo te,' 10 id est post modicum. Nam quia modicus factus est, ipse dicit: 20 'Ego enim sum novissimus [omnium] apostolorum,' et (Eph. 3, 8): 'Mihi minimo omnium sanctorum.' Cephas autem et Saulus ideo mutato nomine sunt vocati, ut essent etiam ipso nomine novi, sicut Abraham et Sarra. Andreas frater Petri 25 carne, et cohaeres gratia. Secundum Hebraeam etymologiam interpretatur decorus, sive respondens; sermone autem Graeco a viro virilis appellatur. Iohannes quodam vaticinio ex merito 12

2 scripturam vi. depravatam B 3 pro om. K: per T bario-
 hanna B: vario iohannam T filius B 4 bariona BK 5 trin-
 Petrum om. T 6 petrus caephas K et Simon om. B 7 dictus B:
 dictus est K (non A) 8 ecclesia B conversatus B (non A)
 persecutorem B¹ 9 inde] ideo A habebat C 12 qui ab T ad
 om. K 14 sanc. spir. T dicitur B¹ 15 quod] ad quod B 16 a] ad
 B dictus] appellatus K 19 De eo AK loquitur K 20 nam...
 sanctorum om. K (non A) 21 enim sum] minimus T. omnium hab.
 CT: om. AB 22 autem] enim T (non A) 24 novi om. K¹: nivi K²
 25 carnes C¹ gratiac C 26 interpretatur om. K¹ (non A)
 27 app.] vocatur K (non A) quidam B

- nomen accepit. Interpretatur enim, In quo est gratia, vel Domini gratia. Amplius enim eum ceteris Apostolis dilexit
- 13 Iesus. Iacobus Zebedaei a patre cognominatur, quem relin-
quens cum Iohanne verum patrem secuti sunt. Hi sunt filii tonitruum, qui etiam Boanerges ex firmitate et magnitudine 5
fidei nominati sunt. Hic est Iacobus filius Zebedaei, frater Iohannis, qui post ascensionem Domini ab Herode manifesta-
14 tur occisus. Iacobus Alphaei ob distinctionem prioris cognominatus, qui dicitur filius Zebedaei, sicut iste filius Alphaei.
- 15 Cognomentum igitur ambo a patre sumpserunt. Iste est Iaco- 10
bus minor, qui in Evangelio frater Domini nominatur, quia Maria uxor Alphaei soror fuit matris Domini, quam Mariam Cleophae Iohannes evangelista cognominat, a patre, sive a gentilitate familiae, aut quacumque alia causa ei nomen imponens. Alphaeus autem Hebraeo sermone in Latino exprimitur millesi- 15
16 mus, sive doctus. Philippus os lampadarum, vel os manuum. Thomas abyssus, vel geminus, unde et Graece Didymus appellatur. Bartholomeus filius suspendentis aquas, vel filius suspendentis me. Syrum est, non Hebraeum. Matthaeus in Hebraeo donatus exprimitur. Idem et appellatus Levi ex tribu a qua 20
ortus fuit. In Latino autem ex opere publicani nomen accepit, quia ex publicanis fuit electus et in apostolatam translatus.
- 18 Simon Cananeus ad distinctionem Simonis Petri, de vico Galileae Cana, ubi aquas Dominus mutavit in vinum. Ipse est qui in alio evangelista scribitur Zelotes. Cana quippe zelum 25
19 interpretatur. Iudas Iacobi, qui alibi appellatur Lebbaeus, figuratum nomen habet a corde, quod nos diminutive corculum possumus appellare; ipse in alio evangelista Thaddaeus scribitur, quem ecclesiastica tradit historia missum Edessam ad Ab-
20 garum regem. Iudas Iscariotes vel a vico in quo ortus est, vel 30

1 nomine *K* 5 ex infirmitate *C*¹ 6 iac. alfei (*eras.*) fi. zeb.
fratre *T* 9 filius (*prius*) *om.* *B*¹ 10 cognominatum ig. *T* ambo ex
ab eo *T* 11 nuncupatur *K* 12 quem maria cl. *K* 14 qualicumque
K 16 velox manum *T* 18 filius (*prius*) *om.* *T*¹ aquis *B* susp.
si me *C*¹ 19 non Hebr. *om.* *K* (*non A*) in] ex *K* 20 et *om.* *T*
Levi] pre ut vid. *K*¹: del. *K*² quo *CK* 21 op. publico *K* 22 tr.
est *B* 24 ubi *om.* *B*¹ 29 missum *om.* *K*¹ 30 natus est vel a tr. *K*

ex tribu Issachar vocabulum sumpsit, quodam praesagio futuri
 in condemnationem sui. Issachar enim interpretatur merces,
 ut significaretur pretium proditoris quo vendidit Dominum,
 sicut scriptum est (Matth. 27, 9): '[Et] acceperunt mercedem
 5 meam, triginta argenteos, pretium quod adpretiatus sum ab eis.'
 Matthias, qui inter Apostolos sine cognomine solus habetur, in- 21
 terpretatur donatus, ut subaudiatur pro Iuda. Iste enim in
 locum eius electus est ab Apostolis, cum pro duobus sors
 mitteretur. Marcus excelsus mandato, utique propter Evange- 22
 10 lium Altissimi, quod praedicavit. Lucas ipse consurgens, sive 23
 ipse elevans [eo quod elevaverit praedicationem Evangelii post
 alios]. Barnabas filius prophetae, vel filius consolationis. 24

DE RELIQVIS IN EVANGELIO NOMINIBVS. Maria inlumi- X
 natrix, sive stella maris. Genuit enim lumen mundi. Sermone
 15 autem Syro Maria domina nuncupatur; et pulchre; quia Domi-
 num genuit. Elisabeth Dei mei saturitas, vel Dei mei iura- 2
 mentum. Magdalena turris. Martha inritans, [vel] provocans. 3
 Sermone autem Syro interpretatur dominans. Nathanael donum 4
 Dei [quia dolus, id est simulatio, dono Dei in eo non fuit].
 20 Zebedaeus donatus, sive fluens iste. Zacchaeus iustus, sive iustifi- 5
 catus, aut iustificandus. Syrum est nomen, non Hebraeum.
 Lazarus adiutus [eo quod sit a morte resuscitatus]. Herodes 6
 pellicius, gloriosus. Caiphaz investigator, aut sagax, aut vomens 7
 ore. Inique enim ore suo iustum condemnavit, quamvis hoc
 25 mysterio prophetali adnuntiasset. Pontius declinans consilium, 8
 utique Iudaeorum. Accepta enim aqua lavit manus suas dicens
 (Matth. 27, 24): 'Innocens ego sum a sanguine iusti huius.'

3 quo] quod C¹ Dominum] Deum B 4 et hab. BC: om. KT
 5 argenteis K 6 qui interpretatur apostolus K: om. C: qui om. B¹
 8 duabus T 9 excelso K (non A) 11 ipse om. B levans
 C eo quod . . . alios hab. CT: om. BDK 14 enim om. K (non A)
 15 Maria om. K (non A) 17 vel hab. CK: om. B¹T 19 quia . . . fuit
 hab. CTU: om. BDK dono dei om. U 21 aut . . . Hebraeum
 om. K 22 eo . . . resusc. hab. CTU: om. BK sit] se C¹ susci-
 tatus T 23 pell. glor. clara ethimologia C: pellis gloria K in-
 vestigatus T aut (alt.)] vel K 24 iniquo C 25 ministerio
 K ad adnuntiassent T 27 innocens om. K¹ iusti om. K
 (non A)

9 Pilatus os malleatoris [quia dum Christum ore suo et iustificabat
10 et condemnabat, more malleatoris utraque ferit]. Barabba filius
magistri eorum; absque dubio Iudaeorum magistri, qui est
diabolus, homicidiorum auctor, qui usque hodie regnat in eis.

XI DE MARTYRIBVS. Martyres Graeca lingua, Latine testes 5
dicuntur, unde et testimonia Graece martyria nuncupantur.
Testes autem ideo vocati sunt, quia propter testimonium Christi
passiones sustinuerunt, et usque ad mortem pro veritate certa-
2 verunt. Quod vero non testes (quod Latine utique possemus),
sed Graece martyres appellamus, familiarius Ecclesiae auribus 10
hoc Graecum verbum sonat, sicut multa Graeca nomina quae
3 pro Latinis utimur. Martyrum primus in Novo Testamento
Stephanus fuit, qui Hebraeo sermone interpretatur norma, quod
prior fuerit in martyrio ad imitationem fidelium. Idem autem
ex Graeco sermone in Latinum vertitur coronatus; et hoc 15
prophetice ut, quod sequeretur in re, vaticinio quodam futuri
prius in vocabulo resonaret. Passus est enim, et quod vocabatur
accepti. Stephanus enim corona dicitur; humiliter lapidatus,
4 sed sublimiter coronatus. Duo sunt autem martyrii genera,
unum in aperta passione, alterum in occulta animi virtute. Nam 20
multi hostis insidias tolerantes, et cunctis carnalibus desiderii
resistentes per hoc, quod se omnipotenti Deo in corde macta-
verunt, etiam pacis tempore martyres facti sunt, qui etiam si
persecutionis tempus existeret, martyres esse potuerunt.

XII DE CLERICIS. Cleros et clericos hinc appellatos, quia 25
Matthias sorte electus est, quem primum per Apostolos legimus
ordinatum. Κληρος enim Graece sors vel hereditas dicitur.

1 malleatorum K	quia . . . ferit hab. CTU: om. BDK	more
TU	et iustificat et condemnat C (non U)	2 fierit T (non U)
3 Iud. magister K	4 homicidii (ex homm-) K	6 et om. C
vel Graece μαρτύρια	7 vocantur quod pr. K (non A)	9 Quod . . .
app. om. K (non A)	possimus A: possumus B	10 hoc Gr. ver. Eccl.
aur. K	11 si. et mu. BC	12 Martir T
et BCT	16 prophético T	17 in voc. . . . passus
om. T	sonaret B	et] ut C ¹
(non A)	hostis om. K (non A)	19 sed] et C
23 qui . . . potuerunt om. T ¹	24 per resurrectionis tempore ut vid. T ²	21 multas C ¹
existerent C ¹ : exteterit A: extetissent K	potuissent K (non A)	22 per] pro K
26 apostolum T ¹ ut vid.		

Propterea ergo dicti clerici, quia de sorte sunt Domini, vel 2
quia Domini partem habent. Generaliter autem clerici nuncu-
pantur omnes qui in ecclesia Christi deserviunt, quorum gradus
et nomina haec sunt: ostiarius, psalmista, lector, exorcista, 3
5 acolythus, subdiaconus, diaconus, presbyter, episcopus. Ordo 4
episcoporum quadripartitus est, id est in patriarchis, archi-
episcopis, metropolitanis atque episcopis. Patriarcha Graeca 5
lingua summus patrum interpretatur, quia primum, id est apo-
stolicum, retinet locum; et ideo, quia summo honore fungitur,
10 tali nomine censetur, sicut Romanus, Antiochenus et Ale-
xandrinus. Archiepiscopus Graeco vocabulo quod sit summus 6
episcoporum. Tenet enim vicem apostolicam et praesidet tam
metropolitanis quam episcopis ceteris. [Metropolitani autem 7
a mensura civitatum vocati.] Singulis enim provinciis prae-
15 eminent, quorum auctoritati et doctrinae ceteri sacerdotes
subiecti sunt, sine quibus nihil reliquos episcopos agere licet.
Sollicitudo enim totius provinciae ipsis commissa est. Omnes 8
autem superius designati ordines uno eodemque vocabulo epi-
scopi nominantur, sed inde privato nomine quidam utuntur,
20 propter distinctionem potestatum quam singulariter acceperunt.
Patriarcha pater principum. *Ἀρχων enim princeps. Archiepi- 9, 10
scopus princeps episcoporum. Metropolitanus. Episcopatus 11
autem vocabulum inde dictum, quod ille, qui superefficitur,
superintendat, curam scilicet subditorum gerens. Σκοπεῖν enim
25 Latine intendere dicitur. Episcopi autem Graece, Latine specu- 12
latores interpretantur. Nam speculator est praepositus in Ec-

1 quia] quod BC 2 Deum partem C 6 quadripartita C
7 metropolitans BCT 10 tal. nom.] talione T 11 Gr. voc.] Graeca lingua
K (non AD) sit om. D 12 arceepiscoporum C¹ 13 Metrop. . . .
voc. hab. CTU Mon.: om. BDGKO Rem. 14 vocantur C Mon. (non U)
singuli C (non U) enim om. T (non U) preminet (prae-) BVoss. 82
15 auctoritate et doctrina K 16 reliquis episcopis nil K (non A)
18 autem om. K (non A) 19 inde] ideo BC 21 vel ἀρχός: arcon
(-ch-) codd. Archiepiscopi principes K 22 post episc. add. patriarcha
et archiepiscopus et alii cfr (i. e. clerici!) episcopi Trin. Metr. AKT
Rem. Trin.: sicut metr. BDGO: metr. a mensura civitatum C Mon. (om.
a): metr. mensura civitatem U Episcopus O 23 autem om. K
(non A) i. ductum T ante corr.: inductum A 24 en. in lat. T
25 autem om. K (non A)

clesia ; dictus eo quod speculatur, atque praespiciat populorum
 13 infra se positorum mores et vitam. Pontifex princeps sacer-
 dotum est, quasi via sequentium. Ipse et summus sacerdos,
 ipse pontifex maximus nuncupatur. Ipse enim efficit sacerdotes
 atque levitas : ipse omnes ordines ecclesiasticos disponit : ipse 5
 14 quod unusquisque facere debeat ostendit. Antea autem ponti-
 fices et reges erant. Nam maiorum haec erat consuetudo, ut
 rex esset etiam sacerdos vel pontifex. Vnde et Romani impe-
 15 ratores pontifices dicebantur. Vates a vi mentis appellatos,
 cuius significatio multiplex est. Nam modo sacerdotem, modo 10
 16 prophetam significat, modo poetam. Antistes sacerdos dictus
 ab eo quod ante stat. Primus est enim in ordine Ecclesiae, et
 17 supra se nullum habet. Sacerdos autem nomen habet con-
 positum ex Graeco et Latino, quasi sacrum dans ; sicut enim
 rex a regendo, ita sacerdos a sacrificando vocatus est. Consecrat 15
 18 enim et sanctificat. Sacerdotes autem gentilium flamines dice-
 bantur. Hi in capite habebant pilleum, in quo erat brevis virga
 desuper habens lanae aliquid. Quod cum per aestum ferre
 19 non possent, filo tantum capita religare coeperunt. Nam nudis
 penitus eos capitibus incedere nefas erat. Vnde a filo, quo 20
 utebantur, flamines dicti sunt, quasi filamines. Verum festis
 diebus filo deposito pilleum inponebant pro sacerdotii eminentia.
 20 Presbyter Graece, Latine senior interpretatur, non pro aetate, vel
 decrepita senectute ; sed propter honorem et dignitatem, quam
 21 acceperunt, presbyteri nominantur. Ideo autem et presbyteri 25
 sacerdotes vocantur, quia sacrum dant, sicut episcopi, qui licet
 sint sacerdotes, tamen pontificatus apicem non habent ; quia
 nec chrismate frontem signant, nec Paracletum Spiritum dant,
 quod solis deberi episcopis lectio Actuum apostolorum demon-

1 eo om. K speculator AB¹KT : speculetur C perspiciat
 A : praesciat K 2 pos. infra se K (non A) 3 et om. B¹ : est
 T 8 vel] et K 10 modo (alt.) om. T proph. modo po. sign.
 K (non A) 12 enim est K (non A) 15 sanctificando B est
 om. K 16 enim om. K 18 laneum C¹K 19 possent BC : possint
 K : possunt T capite relegare BK coeperint B 20 eos pen.
 eos K penitus in ras. T² ut vid. 22 depositum B 23 non modo
 pro C 24 hon. vel dignitate K 25 nuncupantur B 26 si. et cpi. K
 quia lic. T 29 cpi. deb. K (non A)

strat. · Vnde et apud veteres idem episcopi et presbyteri fuerunt, quia illud nomen dignitatis est, hoc aetatis. Levitae ex nomine 22 auctoris vocati. De Levi enim levitae exorti sunt, a quibus in templo Dei mystici sacramenti ministeria explebantur. Hi 5 Graece diacones, Latine ministri dicuntur, quia sicut in sacerdote consecratio, ita in diacono ministerii dispensatio habetur. Hypo- 23 diacones Graece, quos nos subdiaconos dicimus, qui ideo sic appellantur, quia subiacent praeceptis et officiis levitarum. Oblationes enim in templo Dei a fidelibus ipsi suscipiunt, et 10 levitis superponendas altaribus deferunt. Hi apud Hebraeos Nathanei vocantur. Lectores a legendo, psalmistae a psalmis 24 canendis vocati. Illi enim praedicant populis quid sequantur, isti canunt ut excitent ad conpunctionem animos audientium; licet et quidam lectores ita miseranter pronuntiant, ut quosdam 15 ad luctum lamentationemque compellant. Idem etiam et pro- 25 nuntiatores vocantur, quod porro adnuntiant. Tanta enim et tam clara erit eorum vox, ut quamvis longe positorum aures adimpleant. Cantor autem vocatus quia voce modulatur in 26 cantu. Huius duo genera dicuntur in arte musica, sicut ea 20 docti homines Latine dicere potuerunt, praecentor et succentor. Praecentor scilicet, qui vocem praemittit in cantu. Succentor 27 autem, qui subsequenter canendo respondet. Concenter autem 28 dicitur, quia consonat: qui autem consonat nec concinit, nec concenter erit. Acolythy Graece, Latine cerosferarii dicuntur, 29 a deportandis cereis, quando legendum est Evangelium, aut sacrificium offerendum. Tunc enim accenduntur luminaria ab 30 eis et deportantur, non ad effugandas tenebras, dum sol eodem tempore rutillet, sed ad signum laetitiae demonstrandum, ut sub

1 unde . . . act. post § 20 U 2 quia et illud K (non A) est om. A
 hoc ABT: non CK 3 de levi enim BT: de nomine levi CK²: de
 nomine K¹ 4 misteria exp. K 7 quos] quod C quia id. T
 10 superponendis K 12 canendo B 13 canent BC¹T 14 quedam
 T ut quodam B ante corr. 17 aure T 18 quod K vocem C
 21 quia B voce K 22 qui subs. . . Conc. autem om. B sub-
 sequen. K¹ 23 quia] qui K cons.] an concinit au. non
 cons. BCK 24 cerosferarii T: cerofarii CK 25 ad AT depor-
 tando K (non A) qu. Evan. legitur K (non A) 26 offertur K (non
 A) acceduntur B 27 effugendas T

ISIDORI

typo luminis corporalis illa lux ostendatur de qua in Evangelio legitur (Ioh. 1, 9): 'Erat lux vera, quae inluminat omnem hominem venientem in hunc mundum.' Exorcistae ex Graeco in Latino adiurantes sive increpantes vocantur. Invocant enim super cathecumenos, vel super eos qui habent spiritum inmundum, nomen Domini Iesu, adiurantes per eum ut egrediatur ab eis. Ostiarii idem et ianitores, qui in Veteri Testamento electi sunt ad custodiam templi, ut non ingrederetur eum inmundus in omni re. Dicti autem ostiarii, quod praesint ostiis templi. Ipsi enim tenentes clavem omnia intus extraque custodiunt, atque inter bonos et malos habentes iudicium fideles recipiunt, respuunt infideles.

XIII DE MONACHIS. Monachus Graeca etymologia vocatus, eo quod sit singularis. *Μονάς* enim Graece singularitas dicitur. Ergo si solitarius interpretatur vocabulum monachi, quid facit in turba qui solus est? Plura sunt autem genera monachorum.

1 Coenobitae, quos nos In commune viventes possumus appellare.

2 Coenobium enim plurimorum est. Anachoritae sunt qui post coenobialem vitam deserta petunt et soli habitant per deserta; et ab eo, quod procul ab hominibus recesserunt, tali nomine nuncupantur; sed anachoritae Heliam et Iohannem, coenobitae Apostolos imitantur. Eremitae hi sunt, qui et anachoritae, ab hominum conspectu remoti, eremum et desertas solitudines appetentes. Nam eremum dicitur quasi remotum. Abba autem Syrum nomen, significat in Latino pater, quod Paulus Romanis scribens exposuit dicens (8, 15): 'In quo clamamus: Abba pater': in uno nomine duabus usus linguis. Dicit enim abba Syro nomine patrem, et rursus Latine nominat itidem patrem.

XIV DE CETERIS FIDELIBVS. Christianus, quantum interpretatio

3 Exorcista <i>K</i>	4 adiuratores <i>B</i>	6 eum et egrediebatur <i>C</i>
8 egrederetur <i>B</i>	eum] in eo <i>K</i>	9 presunt <i>T</i> ostii <i>T</i>
10 int. ex utraque <i>B</i>	15 si singularis vel sol. <i>K</i> (<i>non A</i>)	16 sol. est]
singularis esse debet <i>K</i> (<i>non A</i>)	17 Cynobitarum <i>K</i>	21 sed . . .
imit. om. <i>B</i> ¹	Heliam . . . Graecum est (xiv. 10) Liber VIII Finit	24 autem
in folio interposito hab. <i>A</i>	22 cynobitae del. ante an. <i>K</i>	27 dicit . . . patrem om. <i>K</i> (<i>non A</i>)
om. <i>T</i>	25 quod om. <i>B</i>	27 dicit . . . patrem om. <i>K</i> (<i>non A</i>)
28 patrem secl. Schwarz	itidem <i>CT</i> : idem <i>B</i> : id est <i>A</i>	

ETYMOLOGIARVM LIB. VII. xii-xiv

ostendit, de unctione deducitur, sive de nomine auctoris et creatoris. A Christo enim Christiani sunt cognominati, sicut a Iuda Iudaei. De magistri quippe nomine cognomen sectatoribus datum est. Christiani autem olim a Iudaeis quasi opprobrio Nazaraei vocabantur, pro eo quod Dominus noster atque Salvator a vico quodam Galileae Nazaraeus sit appellatus. Non se autem gloriatur Christianum, qui nomen habet et facta non habet. Vbi autem nomen secutum fuerit opus, certissime ille est Christianus, quia se factis ostendit Christianum, ambulans sicut et ille ambulavit a quo et nomen traxit. Catholicus universalis sive generalis interpretatur. Nam Graeci universale καθολικόν vocant. Orthodoxus est recte credens, et ut credit [recte] vivens. Ὁρθῶς enim Graece recte dicitur, δόξα gloria est: hoc est vir rectae gloriae. Quo nomine non potest vocari, qui aliter vivit quam credit. Neophytus Graece, Latine novellus et rudis fidelis, vel nuper renatus interpretari potest. Catechumenus dictus pro eo, quod adhuc doctrinam fidei audit, necdum tamen baptismum recepit. Nam κατηγορούμενος Graece auditor interpretatur. Competens vocatus, quia post instructionem fidei competit gratiam Christi; inde et a petendo competentes vocati. Laicus popularis. Λαός enim Graece populus dicitur. Proselytus, id est advena et circumcisis qui miscebatur populo Dei, Graecum est.

1 ded.] dicitur BK 4 ol. iudei K qu. ob obproprio B
7 factum CK 9 est om. K: post Chr. B ostendet KT 11 gr.
universalem C: grece universe T 13 recte hab. CK: om. BT
ortho (-to) codd. doxo codd. gloriae (-ie) codd. 16 et] est C
17 dictus CT: dicitur BK audet K 18 recipit B: percepit C
Graece om. K (non A) 19 int. vel instructus K (non D) Con-
petentes vocantur qui K 20 competet T: competunt K unde B
competens T vocantur K

LIBER VIII

DE ECCLESIA ET SECTIS

1 DE ECCLESIA ET SYNAGOGA. Ecclesia Graecum est, quod
 in Latinum vertitur convocatio, propter quod omnes ad se
 vocet. Catholica, universalis, ἀπὸ τοῦ καθ' ὅλον, id est secun-
 dum totum. Non enim sicut conventicula haereticorum in
 aliquibus regionum partibus coartatur, sed per totum terrarum 5
 2 orbem dilatata diffunditur. Quod etiam Apostolus adprobat
 ad Romanos dicens (1, 8): 'Gratias ago Deo meo pro omnibus
 vobis, quia fides vestra adnuntiatur in universo mundo.' Hinc
 et universitas ab uno cognominata est, propter quod in unitatem
 colligitur. Vnde Dominus in Evangelio (Luc. 11, 23): 'Qui 10
 3 mecum non colligit, spargit.' Cur autem Ecclesia cum una sit,
 a Iohanne septem scribuntur, nisi ut una catholica septiformi
 plena Spiritu designetur? Sicut [et] de Domino novimus dixisse
 Salomonem (Proverb. 9, 1): 'Sapientia aedificavit sibi domum
 et excidit columnas septem,' quae tamen septem una esse non 15
 ambigitur, dicente Apostolo (1 Timoth. 3, 15): 'Ecclesia Dei
 4 vivi, quae est columna et firmamentum veritatis.' Inchoavit
 autem Ecclesia a loco ubi venit de caelo Spiritus sanctus, et
 5 inplevit uno loco sedentes. Pro peregrinatione autem praesenti
 Ecclesia Sion dicitur, eo quod ab huius peregrinationis longi- 20
 tudine posita promissionem rerum caelestium speculetur; et
 6 idcirco Sion, id est speculatio, nomen accepit. Pro futura vero
 patriae pace Hierusalem vocatur. Nam Hierusalem pacis visio
 interpretatur. Ibi enim absorpta omni adversitate pacem, quae
 7 est Christus, praesenti possidebit obtutu. Synagoga Graece con- 25
 gregatio dicitur, quod proprium nomen Iudaeorum populus

3 convocet *K*: vocat *Harl. extr.* 4 in *om. B¹* 5 coartantur *T*
 6 dilatata *C* Quo *C¹* 8 vobis *om. C* adn.] praedicatur *K*
Harl. extr. (non A) 11 Cur] Quomodo *K (non A)* 12 ad iohannes
T 13 et hab. *BT*: *om. CK* 18 a *om. K* 20 ecclesiae *K* di.
 pro eo *K* 21 speculatur *K* specularetur *C (non Harl. extr.)* 23 voc.
 Nam Hier. *om. KC¹ (non A Harl. extr.)* 24 aborta *T* ante corr. *B*
 25 obtutum *CT*: obtutus *A (non Harl. extr.)* Gr. latine cong. *B*

tenuit. Ipsorum enim proprie synagoga dici solet, quanvis et ecclesia dicta sit. Nostram vero Apostoli numquam synagogam 8 dixerunt, sed semper ecclesiam, sive discernendi causa, sive quod inter congregationem, unde synagoga, et conuocationem, 5 unde ecclesia nomen accepit, distet aliquid; quod scilicet congregari et pecora solent, quorum et greges proprie dicimus; convocari autem magis est utentum ratione, sicut sunt homines.

DE RELIGIONE ET FIDE. Dogma a putando philosophi 11 nominaverunt, id est, 'hoc puto esse bonum,' 'hoc puto esse 10 verum.' Religio appellata, quod per eam uni Deo religamus 2 animas nostras ad cultum diuinum vinculo seruiendi. Quod verbum compositum est a relegendo, id est eligendo, ut ita Latinum videatur religio sicut eligio. Tria sunt autem quae 3 in religionis cultu ad colendum Deum in hominibus perqui- 15 runtur, id est fides, spes, caritas. In fide, quid credendum; in spe, quid sperandum; in caritate, quid sit amandum. Fides 4 est qua veraciter credimus id quod nequaquam videre valemus. Nam credere iam non possumus quod videmus. Proprie autem nomen fidei inde est dictum, si omnino fiat quod dictum est aut 20 promissum. Et inde fides vocata, ab eo quod fit illud quod inter utrosque placitum est, quasi inter Deum et hominem; hinc et foedus. Spes vocata quod sit pes progrediendi, quasi 5 'est pes.' Vnde et e contrario desperatio. Deest enim ibi pes, nullaque progrediendi facultas est; quia dum quisque peccatum 25 amat, futuram gloriam non sperat. Caritas Graece, Latine 6 dilectio interpretatur, quod duos in se liget. Nam dilectio a duobus incipit, quod est amor Dei et proximi; de qua Apostolus

1 ipso T et om. BC 2 Nostram] Nam CDKO (non A Harl. extr.)
 vero om. CK (non OA Harl. extr.) 3 disc. cau. inter sin. et conga-
 tionem unde et sinagoga convocata aeclesia nom. acc. O 4 inter] in B
 unde est sin. T: sin. K (non A) 5 distat K 6 proprium T 7 uten-
 dum codd. hom. sunt A (non O Harl. extr.) 8 a put. T¹: a disput.
 T² 9 hoc... bonum om. KO (non A) 12 religando B id est
 a ligendo T 14 ad colendo Deo K: a colendo Deum B¹ omnibus T
 17 quia B id est quod K 18 non om. K 19 ductum T 20 fit]
 sit K 22 spes progr. T 23 pes (pr.) om. B¹ et om. T
 e om. C 24 progrediendi ibi fac. B est om. K 25 amat]
 manat C¹ 26 liget] inliget T²: inligit B

7 (Rom. 13, 10) 'Plenitudo', inquit, 'legis dilectio.' Maior est
 -autem haec omnibus, quia qui diligit et credit et sperat. Qui
 autem non diligit, quamvis multa bona faciat, frustra laborat.
 Omnis autem dilectio carnalis non dilectio, sed magis amor dici
 solet. Dilectionis autem nomen tantum in melioribus rebus 5
 accipi solet.

- III DE HAERESI ET SCHISMATE. Haeresis Graece ab electione
 vocatur, quod scilicet unusquisque id sibi eligat quod melius
 illi esse videtur, ut philosophi Peripatetici, Academici, et Epi-
 curei et Stoici, vel sicut alii qui perversum dogma cogitantes 10
 2 arbitrio suo de Ecclesia recesserunt. Inde ergo haeresis, dicta
 Graeca voce, ex interpretatione electionis, qua quisque arbitrio
 suo ad instituenda, sive ad suscipienda quaelibet ipse sibi elegit.
 Nobis vero nihil ex nostro arbitrio inducere licet, sed nec eligere
 3 quod aliqui de arbitrio suo induxerit. Apostolos Dei habemus 15
 auctores, qui nec ipsi quicquam ex suo arbitrio, quod indu-
 cerent, elegerunt; sed acceptam a Christo disciplinam fideliter
 nationibus adsignaverunt. Itaque etiamsi angelus de caelis
 4 aliter evangelizaverit, anathema vocabitur. Secta a sequendo
 et tenendo nominata. Nam sectas dicimus habitus animorum, 20
 ac instituta circa disciplinam vel propositum, quem tenendo
 sequuntur, longe alia in religionis cultu opinantes quam ceteri.
 5 Schisma ab scissura animorum vocata. Eodem enim cultu,
 eodem ritu credit ut ceteri; solo congregationis delectatur dis-
 cidio. Fit autem schisma cum dicunt homines, 'nos iusti 25
 6 sumus,' 'nos sanctificamus immundos,' et cetera similia. Super-
 stitio dicta eo quod sit superflua aut superinstituta observatio.
 Alii dicunt a senibus, quia multis annis superstites per aetatem

1 legis caritas id est dil. *K* (non *A*) 2 haec] his *A* 3 faciat *b*.
K: *b*. faciet *A* 9 illi] sibi *O* est vid. *K* Ac. Ep. St. *K* 10 alii
 per. *B*: aliqui perversa *K* 11 dic. Gr. dicta vel voce *A* 12 quas
T: quia *BK* 13 sive susc. *C*: om. *T* qu. et ipse *B* eligit *BT*
 14 el. et quod *K* 15 aliquid *T*: aliquis *CK* 16 quod induerunt *T*
 18 caelo *K* 19 a sectando *CK* 21 praepositum *C* 22 sequitur
B 23 eundem *T* ante corr. en. cul. eod. om. *C* 24 creditur
 cet. *K* 25 nos iussimus nos sa. *T*: nos sa. *K*: sa. *B*¹ 27 super-
 statuta *B*

delerant et errant superstitione quadam, nescientes quae vetera colant aut quae veterum ignari adsciscant. Lucretius autem 7 superstitionem dicit superstantium rerum, id est caelestium et divinorum quae super nos stant; sed male dicit. Haereticorum autem dogmata ut facile possint agnosci, causas eorum vel nomina demonstrare oportuit.

DE HAERESIBVS IVDÆORVM. Iudaei confessores inter- IV pretantur. Multos enim ex his sequitur confessio, quos antea perfidia possidebat. Hebraei transitores dicuntur. Quo nomine 2 admonentur ut de peioribus ad meliora transeant, et pristinos errores relinquunt. Pharisei [negant Christum venisse nec 3 nulla in rebus praedictis communicant] [Pharisei et Saducaei inter se contrarii sunt. Nam Pharisei ex Hebraeo in Latinum interpretantur Divisi, eo quod traditionum et observationum, 15 quas illi *δευτερήσις* vocant, iustitiam praeferebant. Vnde et divisi vocantur a populo, quasi per iustitiam.] Saducaei [negant resur- 4 rectionem, dicentes dictum esse in Genesi (3, 19): 'Dudum terra es, et in terram ibis.'] [Sadducaeii interpretantur iusti. Vindicant enim sibi quod non sunt, corporis resurrectionem 20 negant, et animam interire cum corpore praedicant. Hi quinque tantum libros Legis recipiunt, Prophetarum vaticinia respuunt.] Essei dicunt ipsum esse Christum qui docuit illos omnem 5 abstinentiam. [Galilaei dicunt Christum venisse et docuisse eos ne dicerent dominum Caesarem neque eius monitis uterentur.] 25 Masbothei dicunt ipsum esse Christum qui docuit illos in 6 omni re sabbatizare. Genistae [praesumunt quoniam de genere 7

1 vera B¹ 2 colunt K adsciscunt K 3 superstantiam C
 5 dogma K: docma T possit BC agnosci om. K §§ 1-2 om.,
ceteris sic dispositis, 5, 6, 3, 4, 7-10 KM (non A) 8 sequitur D ante
 corr. 9 quae B (non ADG) 11 negant... communicant hab. KM:
 om. ABCDGT 12 et Sad... per iustitiam hab. ABCDGT: om. KM
 13 intra C¹ (non D) 14 traditionem et observationem D 15 deutereresis
 BDT: deuterocrosis C 16 negant... ibis hab. KM: om. ABCDGT
 18 interp. ... respuunt hab. ABCDGT: om. KM 19 sint A (non D)
 20 quique C¹: qui D 21 vaticinio D 22 Prima efnai d. Chr. docuisse
 i. o. a. K (non AD) efnai BKTU Mon.: ephnei Rem.: esnei D: esnei C
 23 Gal... uter. hab. KM: om. ABCDGTU 25 Masbonei AK:
 Marbonei BCDTU 26 praes... sunt hab. KM: om. ABCDTU

Abrahae sunt] [dicti eo quod de genere Abrahae esse gloriantur. Nam cum in Babyloniam venisset populus Dei, plerique relinquentes uxores suas Babylonicis mulieribus adhaeserunt: quidam autem Israeliticis tantum coniugiis contenti, vel ex eis geniti, dum reversi essent de Babylonia, dividerunt se ab omni 5
 8 populo et adsumserunt sibi hoc nomen iactantiae.] Meristae appellati eo quod separent Scripturas, non credentes omnibus Prophetis, dicentes aliis et aliis spiritibus illos prophetasse.
 9 [Meris enim Graece.] Samaritae [qui in locum, Israhel captivo abducto in Babyloniam, translati sunt, venientes in terram 10 regionis Samariae, ex parte Israhelitarum consuetudinem, quam per sacerdotem reductum didicerunt, tenent, ex parte gentilem, quam in nativitate sua terra habuerunt. Nam in observationibus suis a Iudaeis omnino separantur, quorum superstitio proculdubio omnibus nota est.] [Samaritae dicti quod Legem 15
 10 solam custodiant. Nam Prophetas non recipiunt.] [Herodiani. Haec haeresis temporibus Salvatoris surrexit. Hi Herodem 11 magnificabant, dicentes ipsum esse Christum]. Hemerobaptistae [qui cotidie corpora sua et domum et supellectile lavant] [eo quod cotidie vestimenta sua et corpora lavent.] 20

V DE HAERESIBVS CHRISTIANORVM. Quidam etiam haeretici, qui de Ecclesia recesserunt, ex nomine suorum auctorum nuncupantur; quidam vero ex causis quas elegentes instituerunt.
 2 Simoniani dicti a Simone magicae disciplinae perito, cui Petrus in Actibus apostolorum maledixit, pro eo quod ab Apostolis 25 Spiritus sancti gratiam pecunia emere voluisset. Hi dicunt creaturam non a Deo, sed a virtute quadam superna creatam.
 3 Menandriani a Menandro mago, discipulo Simonis nuncupati;

1 dicti . . . iactantiae hab. ABCDTU: om. KM esse se gl. CD
 (non U) 4 coniugibus T contemti (-mpti) BCDU (T incert.)
 vel ex om. B¹ 7 app. eo quod om. K (non DU) separent K
 (non DU) 9 meris enim Graece (nihil amplius) hab. ABCDTU: om.
 K: μέρις enim Gr. portio dicitur dell. qui in . . . nota est hab. KM:
 om. ABCDTU 15 dicti . . . recipiunt hab. ABCDTU: om. KM
 solam legem B: l. solem C¹ 16 Herodiani . . . Christum hab. KM:
 om. ABCDTU 19 qui . . . lavant KM: eo quod . . . lavent ABCDTU
 22 qui om. T 24 magie (-ae) CT 25 eo om. C¹ 26 emereri K
 27 sed a virtute . . . non a Deo (§ 3) om. B¹

qui mundum non a Deo, sed ab angelis factum asserunt. Basi- 4
 lidiani a Basilide appellati, qui inter reliquas blasphemias passum
 Iesum abnegavit. Nicolaitae dicti a Nicolao, diacono ecclesiae 5
 Hierosolymorum, qui cum Stephano et ceteris constitutus est
 5 a Petro; qui propter pulchritudinem relinquens uxorem, ut qui
 vellet eam uteretur, versa est in stuprum talis consuetudo, ut
 invicem coniugia commutarentur. Quos Iohannes in Apoca-
 lypsi inprobat dicens (2, 6): 'Sed hoc habes, quod odisti facta
 Nicolaitarum.' Gnostici propter excellentiam scientiae se ita 6
 10 appellare voluerunt. Animam naturam Dei esse dicunt, bonum
 et malum Deum suis dogmatibus fingunt. Carpocratiani a Car- 7
 pocrate quodam vocantur, qui dixit Christum hominem fuisse
 tantum, et de utroque sexu progenitum. Cerinthiani a Cerintho 8
 quodam nuncupati. Hi inter cetera circumcisionem observant;
 15 mille annos post resurrectionem in voluptate carnis futuros prae-
 dicant. Vnde et Graece Chiliastae, Latine Miliasti sunt appel-
 lati. Nazaraei dicti, qui dum Christum, qui a vico Nazaraeus 9
 est appellatus, filium Dei confiteantur, omnia tamen veteris Legis
 custodiunt. Ophitae a colubro nominati sunt. Coluber enim 10
 20 Graece ὄφις dicitur. Colunt enim serpentem, dicentes ipsum in
 paradiso induxisse virtutis cognitionem. Valentiniiani a Valen- 11
 tino quodam Platonico sectatore vocati, qui αἰῶνας, id est saecula
 quaedam, in originem Dei creatoris induxit; Christum quoque
 de Virgine nihil corporis adsumpsisse, sed per eam quasi per
 25 fistulam transisse adseruit. Apellitae, quorum Apelles princeps 12
 fuit, qui, creatorem angelum nescio quem gloriosum superioris
 Dei faciens, Deum legis Israhel illum igneum adfirmans, dixit
 Christum non Deum in veritate, sed hominem in phantasia

1 non deo T¹ adseruit (ass-) BC 3 abnegant K 5 ut vel-
 let K 6 utere uteretur B 13 utroque C¹ 16 militasti K:
 militia isti C¹: Millenarii Arv. 17 dici K qui dum BK: quia
 dum CT 20 ὄφης] ofi (offi) codd. 21 virtutes K cognitione B a
 valentiniano C¹ 22 Platonicae Tertull. de praescr. haer. 30 voc.
 que onas T 25 qu. auctor Ap. C: qu. apellenes K 26 nescioque
 ingloriosum T 27 legis et Isr. Tertull. de praescr. haer. 34 post
 adfirmans inculcata sunt appellitae (-te) quorum auctor apelles qui
 BCDK: auctor apelles qui T: qui U 28 sed hominem omi. T

13 apparuisse. Archontiaci a principibus appellantur, qui uni-
 versitatem, quam Deus condidit, opera esse archangelorum de-
 14 fendunt. Adamiani vocati, quod Adae imitentur nuditatem;
 unde et nudi orant, et nudi inter se mares feminaeque con-
 15 veniunt. Caiani proinde sic appellati, quoniam Cain adorant. 5
 16 Sethiani nomen acceperunt a filio Adam, qui vocatus est Seth,
 17 dicentes eundem esse Christum. Melchisedechiani vocati pro
 eo, quod Melchisedech sacerdotem Dei non hominem fuisse,
 18 sed virtutem Dei esse arbitrantur. Angelici vocati, quia angelos
 19 colunt. Apostolici hoc sibi nomen ideo praesumpserunt, quod 10
 nihil possidentes proprium, nequaquam recipiunt eos qui ali-
 20 quid in hoc mundo utuntur. Cerdoniani a Cerdone quodam
 21 nominati; qui duo contraria principia adserunt. Marcionistae
 a Marcione Stoico philosopho appellati, qui Cerdonis dogma
 secutus, alterum bonum, alterum iustum Deum adseruit, tam- 15
 22 quam duo principia creatoris et bonitatis. Artotyritae ab obla-
 tionem vocati. Panem enim et caseum offerunt, dicentes primis
 hominibus oblationem a fructibus terrae et a fructibus ovium
 23 fuisse celebratam. Aquarii appellati, eo quod aquam solam
 24 offerunt in calice sacramenti. Severiani a Severo exorti vinum 20
 non bibunt: Vetus Testamentum et resurrectionem non re-
 25 cipiunt. Tatiani a Tatiano quodam vocati, qui et Encratitae
 26 dicti, quia carnes abominantur. Alogii vocantur tamquam sine
 Verbo. Λόγος enim Graece verbum dicitur. Deum enim
 Verbum non credunt, respuentes Iohannis evangelium et Apo- 25
 27 calypsin. Cataphrygiis nomen provincia Phrygia dedit, quia
 ibi extiterunt. Auctores eorum Montanus, Prisca et Maximilla
 fuerunt. Hi adventum Spiritus Sancti non in Apostolis, sed
 28 in se traditum adserunt. Catharoe propter munditiam ita se

1 quia CT 2 quam] quod K 3 adtae C¹ 4 orant] erant B
 6 nomen] nominati K¹ 8 melch. hunc sac. K 9 arbitrabantur B¹
 qui T: quod K 11 recipientes eos K 13 nominato C¹ ad-
 seruit C 16 creatoris] creationis Arrv. Artoteritae (-co-, -te)
 codd. ab ob.] ablatione C¹ 17 primus T 18 omnibus C¹ et
 fr. ov. T¹ 23 dicte C¹ quia] quod K abuminant K
 tamquod K 24 enim om. C¹ 25 iohanne C¹ 26 Catafrigis
 K (pro -ges?) pr. afragia B: provinciae a frigia K quia]
 quod K 27 maxilla T¹ 28 fuerunt om. K

nominaverunt. Gloriantes enim de suis meritis, negant paenitentibus veniam peccatorum: viduas, si nupserint, tamquam adulteras damnant: mundiores se ceteris praedicant. Qui nomen suum si cognoscere vellent, mundanos se potius quam mundos
 5 vocarent. Pauliani a Paulo Samosateno exorti sunt, qui dixit 29 non semper fuisse Christum, sed a Maria sumpsisse initium. Hermogeniani ab Hermogene quodam vocati, qui materiam 30 non natam introducens, Deo non nato eam comparavit, matremque elementorum et deam adseruit; quos Apostolus inprobat,
 10 elementis servientes. Manichei a quodam Persa extiterunt, qui 31 vocatus est Manes. Hic duas naturas et substantias introduxit, id est bonam et malam, et animas ex Deo quasi ex aliquo fonte manare adseruit. Testamentum Vetus respuunt: Novum ex parte recipiunt. Anthropomorphitae dicti pro eo, quod simpli- 32
 15 citate rustica Deum habere humana membra, quae in divinis libris scripta sunt, arbitrantur; *ἄνθρωπος* enim Graece, Latine homo interpretatur: ignorantes vocem Domini, qui ait (Ioh. 4, 24): 'Spiritus est Deus.' Incorporeus est enim, nec membris distinguitur, nec corporis mole censetur. Heraclitae ab Hera- 33
 20 clio auctore exorti. Monachos tantum recipiunt, coniugia respuunt, regna caelorum parvulos habere non credunt. Nova- 34 tiani a Novato Romae urbis presbytero exorti, qui adversus Cornelium cathedram sacerdotalem conatus invadere, haeresim instituit, nolens apostatas suscipere, et rebaptizans baptizatos.
 25 Montani haeretici dicti, quod tempore persecutionis in montibus 35 latuerunt; qua occasione se a catholicae Ecclesiae corpore diviserunt. Ebionitae ab Ebione dicti. Hi semiiudaei sunt, 36

a viduas] in duas K 3 nomen] in omnem T: non K 4 sic co. T
 6 Chr. non sem. fu. B 7 quadam B 8 non natatam K
 natu de eum corporavit T 10 extiterant B¹ 13 adserunt et test.
 AK 14 post recipiunt add. Canomiani (leg. An-) id est qui (quia B)
 latine sine lege dicuntur BD (non AU) 18 spir. sanctus est incorp.
 nec mem. K 19 distinguntur K ab om. T Hieracitae ab
 Hieraca Arv. (ex Aug. de haeres. 47), recte, nisi Isidori error subest
 22 urbis romae K exorti om. K 23 conatur BT ut vid. 25 quod
 in temp. K 26 quo K 27 post dicti add. sive a paupertate. Christum
 enim per profectum solum virum iustum putant effectum. Vnde con-
 petenter ebionei pro paupertate intelligentiae appellati (comp. C) sunt
 CUT² (non AD)

et ita tenent Evangelium ut Legem carnaliter servant : adversus
 37 quos ad Galatas Apostolus scribens invenitur. Photiniani a
 Photino Gallograeciae Sirmiae episcopo nuncupati, qui Ebioni-
 tarum haeresim suscitans adseruit Christum a Maria per Ioseph
 38 nuptiali coitu fuisse conceptum. Aeriani ab Aerio quodam 5
 nuncupati sunt. Hi offerre sacrificium pro defunctis spernunt.
 39 Aetiani ab Aetio sunt vocati. Idemque Eunomiani, ab Eunomio
 quodam dialectico, Aetii discipulo, ex cuius nomine magis in-
 notuerunt : dissimilem Patri asserentes Filium et Filio Spiritum
 sanctum. Dicunt etiam nullum inputari peccatum in fide 10
 40 manentium. Origeniani Origene auctore exorti sunt, dicentes
 quod non possit Filius videre Patrem, nec Spiritus sanctus
 Filium. Animas quoque in mundi principio dicunt peccasse,
 et pro diversitate peccatorum de caelis usque ad terras diversa
 corpora quasi vincula meruisse, eaque causa factum fuisse 15
 41 mundum. Noetiani a quodam Noeto vocati, qui dicebat
 Christum eundem esse et Patrem et Spiritum sanctum, ipsam-
 que Trinitatem in officiorum nominibus, non in personis ac-
 cipiunt. Vnde et Patripassiani vocantur, quia Patrem passum
 42 dicunt. Sabelliani ab eodem Noeto pullulasse dicuntur, cuius 20
 discipulum perhibent fuisse Sabellium, ex cuius nomine maxime
 innotuerunt ; unde et Sabelliani vocati sunt. Hi unam per-
 43 sonam Patris et Filii et Spiritus sancti astruunt. Ariani ab
 Ario Alexandrino presbytero orti sunt, qui coaeternum Patri
 Filium non agnoscens, diversas in Trinitate substantias adseruit, 25
 contra illud quod ait Dominus (Ioh. 10, 30) : 'Ego et Pater
 44 unum sumus.' Macedoniani a Macedonio Constantinopolitano
 episcopo dicti sunt, negantes Deum esse Spiritum sanctum.

1 ut] et T¹ 2 invehitur *Tertull. de praescr. haer.* 33 4 adseruit
 BCT: addidit (-ded-) AK Chr. maria C¹: Chr. amari T¹
 5 Arriani ab arrio K 6 sacri sacrificium T 7 ab eunominio K:
 ab unomio T 8 etio K 9 patrias B filios sp. B: filius sp.
 K: filium (corr. -io) spiritu T 10 inputare BK fidei B 11 Orig.
 ab Orig. B 12 filium C¹ pat. vid. K san. Spir. CT 14 de K:
 a T: ae C¹: e B divisa T 16 Noetani B a om. C¹
 17 in ipsamque T 18 non pers. CT 19 quia] quod K 21 disci-
 pulus K 23 astr.] adserunt K (non A) Arriani codd. 25 adserunt
 KT 26 contra] non T 27 Pacedoniani T

Apollinaristae ab Apollinare vocati sunt, dicentes Christum 45
 corpus tantummodo sine anima suscepisse. Antidicomaritae 46
 appellati sunt pro eo, quod Mariae virginitati contradicunt, ad-
 serentes eam post Christum natum viro suo fuisse conmixtam.
 5 Metangismonitae ideo tale nomen acceperunt, quia ἀγγος Graece 47
 vas dicitur. Adserunt enim sic esse in Patre Filium, tanquam
 vas minus intra vas maius. Patriciani a quodam Patricio nun- 48
 cupati sunt, qui substantiam humanae carnis a diabolo conditam
 dicunt. Coluthiani a quodam Colutho nominati, qui dicunt 49
 10 Deum non facere mala, contra illud quod scriptum est (Isai.
 45, 7): 'Ego Deus, creans mala.' Floriani a Florino, qui e 50
 contrario dicunt Deum creasse male, contra id quod scriptum
 est (Genes. 1, 31): 'Fecit Deus omnia bona.' Donatistae a 51
 Donato quodam Afro nuncupati, qui de Numidia veniens totam
 15 pene Africam sua persuasione decepit, adserens minorem
 Patre Filium, et minorem Filio Spiritum sanctum, et re-
 baptizans catholicos. Bonosiaci a Bonoso quodam episcopo 52
 exorti produntur, qui Christum filium Dei adoptivum, non pro-
 prium adserunt. Circumcelliones dicti eo, quod agrestes sint, 53
 20 quos Cotopitas vocant, supradictae haeresis habentes doctrinam.
 Hi amore martyrii semetipsos perimunt, ut violenter de hac
 vita discedentes martyres nominentur. Priscillianistae a Priscil- 54
 liano vocati, qui in Hispania ex errore Gnosticorum et Mani-
 chaeorum permixtum dogma composuit. Luciferiani a Lucifero 55
 25 Sirmiae episcopo orti, qui episcopos catholicos, qui Constantii
 persecutione perfidiae Arianorum consentientes erant, et postea
 correcti redire in catholicam delegerunt, damnantes, sive quod

2 Ante-codd. 3 contradicti sunt T ads. . . conm. del. in T
 5 Metangisnominatē CT (B¹ u. l.): Metangeosmonitae K angeos
 (-gios) codd.: ἀγγέιον Aug. de haeres. 58 7 magis B 8 condida BK
 9 Colitiani . . . colito codd. 10 male T 11 Deus] Dominus BCT
 Floriniani dett. 12 creans T male K: mala BCT id om. B
 14 quodam om. B totam] tam B¹ 15 africa suam K 17 Bonosiati
 K 19 Circumcelliones CT: Circoncilianes B sunt BT 20 quoto-
 pitas K supradicti BK 23 agnosticorum T 24 permixto BK
 25 sirm. ab episc. AK Sirmiae] Sardiniae Arév. episcopos]
 episcopus ut vid. C qui (alt.) om. ABKT constantino AK
 26 perfidiam K consitientes T 27 damnatis K

crediderunt, sive quod se credidisse simulaverant ; quos Ecclesia catholica materno recepit sinu, tamquam Petrum post fletum negationis. Hanc illi matris caritatem superbe accipientes eosque recipere nolentes ab Ecclesiae communionem recesserunt et cum ipso Lucifero auctore suo, qui mane oriebatur, cadere 5
 56 meruerunt. Iovinianistae a Ioviniano quodam monacho dicti, adserentes nullam nuptiarum et virginum esse distantiam, nul- lumque inter abstinentes et simpliciter epulantes esse discrimen.
 57 Elvidiani ab Elvidio nominati, qui dicunt post natum Christum
 58 alios Mariam filios de viro Ioseph peperisse. Paterniani a 10 Paterno quodam exorti [qui] inferiores corporis partes a diabolo
 59 factas opinantur. Arabici nuncupati, eo quod in Arabia exorti sunt, dicentes animam cum corpore mori, atque in novissimum
 60 utrumque resurgi. Tertullianistae dicti a Tertulliano presbytero Africanæ provinciae, civitatis Carthaginensis, animam immor- 15 talem esse, sed corpoream praedicantes, et animas hominum
 61 peccatorum post mortem in daemones verti putantes. Tessa- rescaecatitae dicti, quia XIV luna pascha cum Iudaeis obser- vandum contendunt. Nam τέσσαρες quattuor significat, et δέκα
 62 decem. Nyctages a somno nuncupati, quod vigilias noctis 20 respuant, superstitionem esse dicentes iura temerari divina,
 63 qui noctem ad requiem tribuit. Pelagiani a Pelagio monacho exorti. Hi liberum arbitrium divinae gratiae anteponunt, di-
 64 centes sufficere voluntatem ad implenda iussa divina. Nestoriani a Nestorio Constantinopolitano episcopo nuncupati, qui beatam 25 Virginem Mariam non Dei, sed hominis tantummodo adseruit genetricem, ut aliam personam carnis, aliam faceret Deitatis : nec unum Christum in verbo Dei et carne credidit, sed separatim

1 cred. sive quod om. AK	se om. B (non A)	simulaverunt
ABK	2 cath. in mat. K (non A)	recipit B
ma. C ¹	superbi K (B ex corr.)	4 eos B
ioviniano T	docti C ¹	7 nuptiarum codd.
(non A)	11 ex. qui inf. om. AK : qui om. T	9 ab elvidiano K
T	16 sed est cor. K	17 verbi ut vid. T
decaditae K : Tesserescatitae (-te, T-tiae C) BCT		21 respuunt K
iure B	temerare BC ¹ (T ante corr. 1)	23 etorti C ¹
C ¹	25 be. semper virg. K (non A)	26 adserunt B ¹
28 tradidit B		27 facere T

atque seiunctim alterum filium Dei, alterum hominis praedi-
 cavit. Eutychediani dicti ab Eutyche Constantinopolitano abbate, 65
 qui Christum post humanam adsumptionem negavit adistere de
 duabus naturis, sed solam in eo divinam adseruit esse naturam.
 5 Acephali dicti, id est sine capite quem sequuntur haeretici. 66
 Nullus enim eorum reperitur auctor, a quo exorti sunt. Hi
 trium Chalcedonensium capitulorum impugnatores duarum in
 Christo substantiarum proprietatem negant, et unam in eius
 persona naturam praedicant. Theodosiani et Gaianitae appel- 67
 10 lati a Theodosio et Gaiano, qui temporibus Iustiniani principis
 in Alexandria populi perversi electione uno die sunt ordinati
 episcopi. Hi errores Eutychedis et Dioscori sequentes Chalcedo-
 nense concilium respuunt: ex duabus unam in Christo naturam
 adserunt, quam Theodosiani corruptam, Gaianitae incorruptam
 15 contendunt. Agnoitae et Tritheitae a Theodosianis exorti sunt; 68
 ex quibus Agnoitae ab ignorantia dicti, quia perversitati, a qua
 exorti sunt, id adiciunt, quod Christi divinitas ignoret futura,
 quae sunt scripta de die et hora novissima, non recordantes
 Christi personam in Esaia loquentis (63, 4): 'Dies iudicii in
 20 corde meo.' Tritheitae vero vocati, quod sicut tres personas
 in Trinitate, ita quoque tres adstruunt Deos esse, contra illud
 quod scriptum est (Deuteron. 6, 4): 'Audi, Israel; Dominus
 Deus tuus Deus unus est.' Sunt et aliae haereses sine auctore et 69
 sine nominibus: ex quibus aliae triformem putant esse Deum:
 25 aliae Christi divinitatem passibilem dicunt: aliae Christi de
 Patre nativitati initium temporis dant: aliae liberationem homi-
 num apud inferos factam Christi descensione [non] credunt:

1 se. in alt. AK	fil. Dei alt. om. AB ¹ K	2 ab auctice C ¹
3 post] pro K (non A)	existere B (non A)	5 cap. dicti B
quem seq. haer. serl. Arrev.	9 personam BKT	10 gaiani K
11 sunt om. K	12 euticesis T: euticetis BC	14 adseruit T
quem B ¹ : quae K	15 Gnoitae (-te) BC ² T: Genoitae C ¹ : Cognoitae	
K tritoitae (-te) codd.	16 gnoitae (-te) codd.	ignobantia T
quia om. K	perversitate CK	dicti (delet.) a K
divinas K	20 tritoitae BCK	21 adinstruunt K: adtrahunt C ¹
22 au. Isr. om. B ¹	25 Chr. de patris de patris nativitati (corr. -tem)	
K: Chr. de patri nativitate T	26 hom.] omnium Arrev.	27 de-
scensionem (disci-) BK	non hab. BCK: om. T	

aliae animam imaginem Dei negant : aliae animas converti in daemones et in quacumque animalia existimant : aliae de mundi statu dissentiunt : aliae innumerabiles mundos opinantur : aliae aquam Deo coaeternam faciunt : aliae nudis pedibus ambulant :
 70 aliae cum hominibus non manducant. Haec sunt haereses 5
 adversus catholicam fidem exortae, et ab Apostolis et a sanctis Patribus vel Conciliis praedamnatae : quae dum in se multis erroribus divisae invicem sibi dissentiant, communi tamen nomine adversus Ecclesiam Dei conspirant. Sed et quicumque aliter Scripturam sanctam intellegit quam sensus Spiritus 10
 sancti flagitat, a quo conscripta est, licet de Ecclesia non recesserit, tamen haereticus appellari potest.

VI DE PHILOSOPHIS GENTIVM. Philosophi Graeca appellatione vocantur, qui Latine amatores sapientiae interpretantur. Est enim Philosophus qui divinarum et humanarum [rerum] 15
 scientiam habet, et omnem bene vivendi tramitem tenet.
 2 Nomen Philosophorum primum a Pythagora fertur exortum. Nam dum antea Graeci veteres sophistas, id est sapientes, aut doctores sapientiae semetipsos iactantius nominarent, iste interrogatus quid profiteretur, verecundo nomine philosophum, 20
 id est amatorem sapientiae se esse respondit, quoniam sapientem profiteri arrogantissimum videbatur. Ita deinceps posteris placuit ut, quantalibet de rebus ad sapientiam pertinentibus doctrina quisque vel sibi vel aliis videretur excellere, non nisi philosophus vocaretur. Idem autem philosophi triplici genere 25
 dividuntur : nam aut Physici sunt, aut Ethici, aut Logici.
 4 Physici dicti, quia de naturis tractant. Natura quippe Graece
 5 φύσις vocatur. Ethici, quia de moribus disputant. Mores

1 imaginem] in ignem K Dei n.] denegant B 2 existunt C¹
 3 innum.] in mirabilibus K 5 Haec erunt C¹ 6 ab om. B apos. vel
 a K 7 praedamnante C¹; perdamnate T 8 dissentiunt B 14 post
 interpretatur (sic) iterum hab. greca appellatione philosophi vocantur K
 (non A) 15 rerum hab. (post et) A : (post hum.) BCK : om. T 18 ante
 K 19 iactantius T¹ 20 profeceretur K : profitetur T¹ 21 qu.
 sapientem K 22 adrogantis simul C¹ 23 ad om. C¹ 24 vel
 sibi aliis videtur C 26 aut (prim.) ad C¹ 27 quippe om. K (non A)
 28 ethis codd. (etiam A)

enim apud Graecos ἡθῆ appellatur. Logici autem, quia in 6
 natura et in moribus rationem adiungunt. Ratio enim Graece
 λόγος dicitur. Divisi sunt autem et hi in haeresibus suis,
 habentes quidam nomina ex auctoribus, ut Platonici, Epicurei,
 5 Pythagorici: alii a locis conventiculorum et stationum suarum,
 ut Peripatetici, Stoici, Academici. Platonici a Platone philo- 7
 sopho dicti. Hi animarum creatorem esse Deum, corporum
 angelos asserunt; per multos annorum circulos in diversa cor-
 pora redire animas dicunt. Stoici a loco dicti. Porticus enim 8
 10 fuit Athenis, quam ποικίλην στοῶν appellabant, in qua picta
 erant gesta sapientium atque virorum fortium historiae. In
 hac porticu sapientes philosophabantur, ex quo et Stoici dicti
 sunt. Graece enim porticus στοὰ dicitur. Hanc sectam primus
 Zenon instituit. Hi negant sine virtute effici quemquam beatum. 9
 15 Omne peccatum uniforme esse asserunt, dicentes: 'Sic ille
 nocens erit qui paleas furaverit quam qui aurum; qui mergum
 occiderit quam qui equum. Non enim animal crimen, sed
 animus facit.' Hi etiam animam cum corpore perire dicunt, 10
 animam quoque. Virtutem continentiae esse negant. Affectant
 20 gloriam aeternam, cum se fateantur non esse aeternos. Acade- 11
 mici appellati a villa Platonis Academia Athenarum, ubi idem
 Plato docebat. Hi omnia incerta opinantur; sed, sicut faten-
 dum est multa incerta et occulta esse, quae voluit Deus intelli-
 gentiam hominis excedere, sic tamen plurima esse quae pos-
 25 sint et sensibus capi et ratione comprehendi. Hanc sectam 12
 Arcesilaus Cyrenaicus philosophus repperit; cuius sectator

1 appellatur *T* Loica *K* 2 naturis *BCT* 3 autem om. *K* (non
A) et hi] ethici *CK*: et ethnici *Klussmann*, *excerpt. Tertull. p. 19*
 4 habent *K* (non *A*) auct. suis ut *K* ante corr. (cum *Tertull. apol. 3*)
 7 corporeum *T* 8 a. et per *C*: a. post *del.* 10 f. in *Ath. C¹*
 quem *T*: om. *BK* 12 philosophabantur *B*: filosofantur *K*: philophan-
 bantur *C* ex qua *K* 13 sextam *C¹*: sentam ut *vid. T* 15 esse
 om. *K* 16 quia pal. *T* furatur *K* 18 fecit *T* animum *BC¹*
 18 an. quoque per. cum corp. *K* (non *A*) corp. om. *D* 19 animam]
 amant *Arev.*, fort. recte quoque om. *K* (non *A*) virtute *K* esse
 negant (nec-) hab. *ABCDK*: om. *T* (*Arev.*) 20 fatentur *T* 21 ap-
 pellantur *B* 22 dicebat *B* 23 Deus] Dominus *B* 24 si tamen *K*
 possunt *B*: possent *K* 25 sensus *BK* (non *D*) capi et ratio *D*: et
 ratione *CK*: pie traditione *T*: penetratione *B* 26 cui *B*: om. *T*

- fuit Democritus, qui dixit tamquam in puteo alto, ita ut
 13 fundus nullus sit, ita in occulto iacere veritatem. Peripatetici
 a deambulatione dicti, eo quod Aristoteles auctor eorum deambulans
 disputare solitus esset. Hi dicunt quandam particulam
 animae esse aeternam: de reliquo magna ex parte mortalem. 5
 14 Cynici ab inmunditia inprudencia nuncupati. Contra humanam
 enim verecundiam in propatulo coire cum coniugibus eis mos
 erat, censentes licitum honestumque esse palam cum uxore
 concumbere, quia coniugium iustum est, publice id praedi-
 cantes agendum, ut canes in vicis vel plateis. Vnde et a cani- 10
 bus, quorum vitam imitabantur, etiam vocabulum nomenque
 15 traxerunt. Epicurei dicti ab Epicuro quodam philosopho ama-
 tore vanitatis, non sapientiae, quem etiam ipsi philosophi porcum
 nominaverunt, quasi volutans in caeno carnali, voluptatem cor-
 poris summum bonum adserens; qui etiam dixit nulla divina 15
 16 providentia instructum esse aut regi mundum. Sed originem
 rerum atomis, id est insecabilibus ac solidis corporibus adsigna-
 vit, quorum fortuitis concursionibus universa nascantur et nata
 sint. Adserunt autem Deum nihil agere: omnia constare cor-
 20 poribus: animam nihil aliud esse quam corpus. Vnde et
 17 dixit: 'Non ero, posteaquam mortuus fuero.' Gymnosophistae
 nudi per opacas Indiae solitudines perhibentur philosophari,
 adhibentes tantum genitalibus tegmina. Gymnasium enim ex
 eo dictum est, quod iuvenes nudi exercerentur in campo, ubi
 pudenda sola tantum operiunt. Hi et a generando se cohibent. 25
 18 Theologi autem idem sunt qui et Physici. Dicti autem Theo-
 logi, quoniam in scriptis suis de Deo dixerunt. Quorum varia
 constat opinio, quid Deus esset dum quaerent. Quidam

1 fuit *om.* *K*¹ ut] et *C*¹ 2 icculto *K* 4 particulae *K* 5 mor-
 tali *K* 6 nominati *B* 7 prop. ire coniug. *K* (*non A*) 9 iustum
om. *K* (*non A*) 10 vel] aut *K* (*non A*): et in *T* et *om.* *K* (*non A*)
 11 nomenque *om.* *K* (*non A*) 13 percum *C*¹ 14 cenu (-na!) *T*
 corporum *BC* 16 origine *BK* 17 verum *C*¹ 18 nota *T*
 19 autem *om.* *B* 21 postquam *K* 23 gymnasium *Arrv.* (*ex XVIII.*
xvii. a): gymno (gi-, ge-, -ne) *codd.* 24 dictum *om.* *K* (*non A*)
 iubentus *K* (*non A*) exercentur *BC* (*cum XVIII. xvii. a*) 25 aula *K*
 (*non A*) 26 dic. au. theol. *om.* *CK* (*non A*) 27 scripturis *CK*
 28 esset quidam *K*¹: esset et dum quaerent quidam *K*² queret *ut vid.* *T*

enim corporeo sensu hunc mundum visibilem ex quattuor elementis Deum esse dixerunt, ut Dionysius Stoicus. Alii vero spiritualiter intellexerunt mentem esse Deum, ut Thales Milesius. Quidam animum in omnibus commanentem et lucidum, 19
 5 ut Pythagoras. Quidam Deum sine tempore incommutabilem, ut Plato. Quidam mentem solutam, ut Cicero. Quidam et spiritum et mentem, ut Maro. Inventum enim solummodo Deum, non ut invenerunt, exposuerunt, quia evanuerunt in cogitationibus suis. Dicentes enim se esse sapientes stulti facti
 10 sunt. [Item] Platonici quidem Deum curatorem et arbitrum et iudicem asserunt. Epicurei otiosum et inexercitatum. De mundo autem Platonici adfirmant incorporalem; Stoici corporealem; Epicurus atomis; Pythagoras ex numeris; Heraclitus ex igni. Vnde et Varro ignem mundi animum dicit, proinde
 15 quod in mundo ignis omnia gubernet, sicut animus in nobis. Quam vanissime: 'Qui cum est,' inquit, 'in nobis, ipsi sumus: cum exit, emoritur.' Ergo et ignis cum de mundo per fulgura proficiscitur, mundus emoritur. Hi philosophorum errores
 20 etiam et apud Ecclesiam induxerunt haereses. Inde αἰῶνες et formae nescio quae, inde apud Arium Trinitas nominis, et apud Valentinum Platonius furor. Inde Marcionis Deus melior de
 23 tranquillitate: ab Stoicis enim venerat; et ut anima interire dicatur, Epicurus observatur; et ut carnis restitutio negetur, de vana omnium philosophorum schola sumitur; et ubi materia
 25 cum Deo aequatur, Zenonis disciplina est; et ubi quid de igneo Deo legitur, Heraclitus intervenit. Eadem materia apud haereticos et philosophos volutatur, idem retractatus implicantur.

1 enim om. K (non A) corporeum sensum AK 2 ut Dion.
 Sto. om. T 4 animam K commeanent Arcv. (cf. Lacl. inst. 1, 5,
 17) 5 incomm. om. K (non A) 6 qu. spir. T 7 varo B¹: varro B²
 9 se om. B (non A) 10 Item hab. CK: om. B¹T De. cur. qui. K:
 quidam cur. A et iud. ass. om. K (non A) 11 ass.] dixerunt T
 13 Epic. ex at. dell. 15 gubernat B 16 quam . . . nobis add. in
 marg. T 17 exiit C (cum codd. Tertull. ad nat. 2, 2) - per] pre T
 18 emor.] et mor. T 20 inde] deinde B trinis nomini T
 22 ab histiciis C¹ et ut an.] ut an. K 23 et ut car.] ut car. K
 24 vana] una Tert. praescr. haer. 7 et ubi] ut ubi C¹ 27 idem et
 retr. CK: id est retractus B implicatur BT: replicantur K; om. A

VII DE POETIS. Poetae unde sint dicti, sic ait Tranquillus (de poet. 2): 'Cum primum homines exuta feritate rationem vitae habere coepissent, seque ac deos suos nosse, cultum modicum ac sermonem necessarium commenti sibi, utriusque magnificentiam 2 ad religionem deorum suorum excogitaverunt. Igitur ut tem- 5 pla illis domibus pulchriora, et simulacra corporibus ampliora faciebant, ita eloquio etiam quasi angustiore honorandos putaverunt, laudesque eorum et verbis inlustrioribus et iucundioribus numeris extulerunt. Id genus quia forma quadam efficitur, quae ποιότης dicitur, poema vocitatum est, eiusque fictores 10 3 poetae.' Vates a vi mentis appellatos Varro auctor est; vel a viendis carminibus, id est flectendis, hoc est modulandis: et proinde poetae Latine vates olim, scripta eorum vaticinia dicebantur, quod vi quadam et quasi vesania in scribendo commoverentur; vel quod modis verba conecterent, viere antiquis 15 pro vincire ponentibus. Etiam per furorem divini eodem erant 4 nomine, quia et ipsi quoque pleraque versibus efferebant. Lyrici poetae ἀπὸ τοῦ ληραίν, id est a varietate carminum. Vnde et lyra 5 dicta. Tragoedi dicti, quod initio canentibus praemium erat hircus, quem Graeci τράγος vocant. Vnde et Horatius (A. P. 220): 20

Carmine qui tragico vilem certavit ob hircum.

Iam dehinc sequentes tragici multum honorem adepti sunt, excellentes in argumentis fabularum ad veritatis imaginem 6 fictis. Comoedi appellati sive a loco, quia circum pagos agebant, quos Graeci κώμας vocant, sive a comisatione. Solebant 25 enim post cibum homines ad eos audiendos venire. Sed comici

1 sunt *K* (*non A*) sicut ait *K* (*non A*) 2 exutam *K* veritate *T*: feritatem *CK* 3 nosse] non se *T*: se *B*¹ 4 sermone *K* utriusque *BC* 5 regionem *B*¹ 7 elo. quietam (*pro* eloquioque etiam ?) quasi *T*: eloquium quasi *K* (*non A*) angustiore *BC*: -rem *K* 8 inlustribus *K* 10 ποιότης] poetas *ABCT*: -tis *K* vocatum *B*¹ (*non A*) ei. victores *T*: eius quae fictoris *B* 11 appellatus *A*: appellantur *K* 12 videndis *T*: vientis *B*¹ carnibus *B* plectendis *Goetz. et Schoell. ad Varr. L. L. 7, 36* 13 latini *K* ol. est (*pro et!*) scr. *T* 14 vesania dicebantur in scrib. connov. *B* vesaniam *K* 15 conecterentur (*conn-*) *BC* antiqui *K* 16 vincere *CK* per] super *K*: pro *B*¹ 18 po. dicti apo *T* ληραίν] lirin *codd.* (*cf. III. xxii. 8*) a om. *K* 21 vile certant ab hircu *K* 22 sunt et exc. *B* 23 ad] aut *K*: a *T*¹ imagine *K* 24 Comici *C*: Comihi *T marg.* 26 cibos *K* (*non A*) aud- ex stud- *K*

privatorum hominum praedicant acta; tragici vero res publicas et regum historias. Item tragicorum argumenta ex rebus luctuosis sunt: comicorum ex rebus laetis. Duo sunt autem 7 genera comicorum, id est, veteres et novi. Veteres, qui et ioco 5 ridiculares extiterunt, ut Plautus, Accius, Terentius. Novi, qui et Satirici, a quibus generaliter vitia carpuntur, ut Flaccus, Persius, Iuvenalis vel alii. Hi enim universorum delicta corripunt, nec vitabatur eis pessimum quemque describere, nec cuilibet peccata moresque reprehendere. Vnde et nudi pin- 10 guntur, eo quod per eos vitia singula denudentur. Saturici 8 autem dicti, sive quod pleni sint omni facundia, sive a saturitate et copia: de pluribus enim simul rebus loquuntur; seu ab illa lance quae diversis frugum vel pomorum generibus ad templa gentilium solebat deferri; aut a satyris nomen tractum, qui 15 inulta habent ea quae per vinolentiam dicuntur. Quidam 9 autem poetae Theologici dicti sunt, quoniam de diis carmina faciebant. Officium autem poetae in eo est ut ea, quae vere 10 gesta sunt, in alias species obliquis figurationibus cum decore aliquo conversa transducant. Vnde et Lucanus ideo in nume- 20 ro poetarum non ponitur, quia videtur historias composuisse, non poema. Apud poetas autem tres characteres esse dicendi: 11 unum, in quo tantum poeta loquitur, ut est in libris Vergilii Georgicorum: alium dramaticum, in quo nusquam poeta loquitur, ut est in comoediis et tragoediis: tertium mixtum, ut est 25 in Aeneide. Nam poeta illic et introductae personae loquuntur.

1 pu. reg. *K*¹: pu. et regnum *T* ante corr. 2 ex rebus... genera (§ 7)
om. *T* 4 id est *om.* *K* (*non A*) veteris *K* veteres *om.* *K*
(*non A*) iocu (-ca 1) rid. *T*: ioca redicutores *B*¹ 5 ut] et *B*¹
Acc. et Ter. *C* 6 a] ex *K*: e *BC* 7 enim *om.* *K* (*non A*)
8 vetabatur *B*¹*K* pessime *B* 9 colibet (*i. e.* quolibet) *T*: cuiuslibet
C reprehendere *C* 10 vita *T* denudentur *B*¹ 11 dicun-
tur *B* sunt *BT* 12 sef ab *T*¹ ut vid.: sed ab *BK* ex corr. 14 gen-
tium *K* solebant *BKT* 15 multa *B* habente *K* vio-
lenti**a *T* Quaedam *B*¹. 16 theologici *CK*: theologi *BT*
17 autem *om.* *K* 18 aliis *B* oblicis quis fig. *C*¹ 19 transducunt
B: traducat *Lactantii inst.* 1, 11, 25 *codd. aliquot* inun vero *C*¹
21 cataractes *B*¹ 22 vergiliis *T* 23 numquam *K* 24 ut in *Aen.*
B: est in *Aen.* *T*: ut est *Aen.* *C* 25 aedem *B*¹: acneidos (cn-) *CK*
ill. intr. *B*¹ loquitur *C*¹

VIII DE SIBYLLIS. Sibyllae generaliter dicuntur omnes feminae
 vates lingua Graeca. Nam σιως Aeolico sermone deos, βουλήν
 Graeci mentem nuncupant, quasi dei mentem. Proinde igitur,
 quia divinam voluntatem hominibus interpretari solebant,
 2 Sibyllae nominatae sunt. Sicut enim omnis vir prophetans vel 5
 vates dicitur vel propheta, ita omnis femina prophetans Sibylla
 vocatur. Quod nomen ex officio, non ex proprietate vocabuli
 3 est. Decem autem Sibyllae a doctissimis auctoribus fuisse
 traduntur. Quarum prima de Persis fuit; secunda Libyssa;
 tertia Delphica in templo Delphii Apollinis genita, quae ante 10
 Troiana bella vaticinata est, cuius plurimos versus operi suo
 4 Homerus inseruit. Quarta Cimberia in Italia; quinta Ery-
 thraea nomine Herophila in Babylone orta, quae Graecis Ilium
 petentibus vaticinata est perituram esse Troiam, et Homerum
 mendacia scripturum. Dicta autem Erythraea, quia in eadem 15
 insula eius inventa sunt carmina. Sexta Samia, quae Phemonoe
 5 dicta est, a Samo insula, unde fuit cognominata. Septima
 Cumana, nomine Amalthea, quae novem libros adtulit Tarquinio
 Prisco, in quibus erant decreta Romana conscripta. Ipsa est et
 Cumaea, de qua Vergilius (Ecl. 4, 4):

Ultima Cumaei venit iam carminis aetas.

Dicta autem Cumana a civitate Cumas, quae est in Campania,
 6 cuius sepulchrum in Sicilia adhuc manet. Octava Hellespontia
 in agro Troiano nata, quae scribitur Solonis et Cyri fuisse tem-
 poribus; nona Phrygia, quae vaticinata est Ancyrae, decima 25
 7 Tiburtina, nomine Albunea. Quarum omnium carmina effe-
 runtur, in quibus de Deo et de Christo et gentibus multa
 scripsisse manifestissime conprobantur. Celebrior autem inter
 ceteras ac nobilior Erythraea perhibetur.

2 Graeca om. K sios] nos K: σιως codd. Lactantii inst. 1, 6, 7 deus
 BCK βουλήν] belen (-em) codd. 3 deum T (gen. plur. I) 5 enim
 om. K 7 vocabulis C¹ T 8 sybyllis K doctoribus B 9 libica B
 10 Delphida (-is) Lactantii codd. aliquot 12 instituit K erithriana mine
 K: eritrima nomine A 13 Herophille Lactant. 15 scripturarum
 C¹ 19 in om. T erat B¹ con. Ro. dec. K 22 cumis dett. in
 eampania T 23 adhuc manet om. B¹ 25 est om. K 26 tiburtim
 BKT: -ti C: Tiburs (-tis?) Lactant. offeruntur K: et feruntur
 Lactant. 27 in] ex K 28 au. erat int. K in cet. hanc nob. C¹

DE MAGIS. Magorum primus Zoroastres rex Bactrianorum, IX quem Ninus rex Assyriorum proelio interfecit: de quo Aristoteles scribit quod vices centum milia versuum ab ipso condita indiciis voluminum eius declarentur. Hanc artem 2
5 multa post saecula Democritus ampliavit, quando et Hippocrates medicinae disciplina effloruit. Apud Assyrios autem magicae artes copiosae sunt testante Lucano (6, 427):

Quis noscere fibra

facta queat, quis prodat aves, quis fulgura caeli
10 servet, et Assyria scrutetur sidera cura?

Itaque haec vanitas magicarum artium ex traditione angelorum 3 malorum in toto terrarum orbe plurimis saeculis valuit. Per quandam scientiam futurorum et infernorum et vocationes eorum inventa sunt aruspicia, augurationes, et ipsa quae di-
15 cuntur oracula et necromantia. Nec mirum de magorum 4 praestigiis, quorum in tantum prodire maleficiorum artes ut etiam Moysi simillimis signis resisterent, vertentes virgas in dracones, aquas in sanguinem. Fertur et quaedam maga 5 famosissima Circe, quae socios Vlixis mutavit in bestias. Le-
20 gitur et de sacrificio quod Arcades deo suo Lycaeo immolabant, ex quo quicumque sumerent in bestiarum formas convertebantur. Hinc apparet non esse in toto dubium, quod nobilis 6 ille poeta scribit de quadam femina, quae magicis artibus ex-
cellebat (Virg. Aen. 4, 487):

25 'Haec,' inquit, 'se carminibus promittit solvere mentes
quas velit, ast aliis duras inmittere curas;
sistere aquam fluminis, et vertere sidera retro;

1 Bac. fuit quem C¹ 2 int. proc. K (non A) 3 scripsit K . 4 in-
dicibus Plin. N.H. 30, 4 5 po. sac. mu. K (non A) 6 magnae B
7 luca B¹ 9 fata Luc. quisque prod. C¹ 10 servit K: eruet B¹
assurias C¹ 11 traductione C¹ 13 quendam B et invocations B
inf. evocations. Eorum inventa Arrv. 14 sunt astrologia et haruspicia
et auguratio et ipsa Lactant. 2, 16, 1 16 prodire C¹T 17 similibus
C 18 mala K (non A) 19 circaeae K: circee T: circaeae B: circe
et C¹ 20 et om. T imm. Lyc. B: Lyc. immolabat K 22 appareret
T non om. T¹ vel totum 23 scribit C: scribet K: scripsit BT
25 carm. sc C 26 qu. vellet velle K: quam vellet C¹ alis du. in me
inmit. K 27 fluviis dett. (cum Virg.)

nocturnosque ciet manes; mugire videbis
sub pedibus terram, et descendere montibus ornos.

7 Quid plura, si credere fas est, de Pythonissa, ut prophetae
Samuelis animam de inferni abditis evocaret, et vivorum praesentaret conspectibus; si tamen animam prophetae fuisse cre- 5
damus, et non aliquam phantasmaticam inlusionem Satanae
8 fallacia factam? Prudentius quoque de Mercurio sic ait (1 con.
Symmach. 90):

Traditur extinctas sumpto moderamine virgae
in lucem revocasse animas, 10
ast alios damnasse neci.

Et post paululum adiecit:

Murmure nam magico tenues excire figuras,
atque sepulchrales scite incantare favillas.
Vita itidem spoliare alios ars noxia novit. 15

9 Magi sunt, qui vulgo malefici ob facinorum magnitudinem nuncupantur. Hi et elementa concutiunt, turbant mentes hominum, ac sine ullo veneni haustu violentia tantum carminis
10 interimunt. Vnde et Lucanus (6, 457):

Mens hausti nulla sanie polluta veneni 20
incantata perit.

Daemonibus enim aditis audent ventilare, ut quisque suos
perimat malis artibus inimicos. Hi etiam sanguine utuntur
11 et victimis, et saepe contingunt corpora mortuorum. Necromantii sunt, quorum praecantationibus videntur resuscitati 25
mortui divinare, et ad interrogata respondere. *Νεκρὸς* enim
Graece mortuus, *μαντεία* divinatio nuncupatur: ad quos sciscitandos cadaveri sanguis adicitur. Nam amare daemones sanguinem dicitur. Ideoque quotiens necromantia fit, cruor aqua

2 subpendibus *K* discindere *T* 3 ut] aut *B* propheta
CT: profetis *A* 4 presentare *T* 6 phantasmaticam (fa-) *BCKT*
-cum *K* inlusionem *CK*: -ne *BT* 7 fallacia (-tia) *BCKT*
facta *K* 9 tr. hic ex. *KT*¹: tr. hinc ex. *B* 11 at *C*¹ alias *K*
damnassam *T*¹ 12 adiecit] sic ait *C* 14 scite] istice *T* fabellas *C*¹
15 vitam *K* 18 s. nullo veni *C*¹ 19 luca *A* 20 austa *ABCK*
22 adscitis *T*² 23 perimit *B*¹ 24 invictimis *B* 26 enim *omn.* *K*
27 sciscitando his cad. sanguinis *T* 28 cadaveris *dell.* dicitur *T*
ex *corr.*: dicunt *BK*: dicuntur *C* 29 et ideo *K*

miscitur, ut cruore sanguinis facilius provocentur. Hydro- 12
 mantii ab aqua dicti. Est enim hydromantia in aquae in-
 spectione umbras daemonum evocare, et imagines vel ludifica-
 tiones eorum videre, ibique ab eis aliqua audire, ubi adhibito
 5 sanguine etiam inferos perhibentur sciscitari. Quod genus 13
 divinationis a Persis fertur adlatum. Varro dicit divinationis
 quattuor esse genera, terram, aquam, aerem et ignem. Hinc
 geomantiam, hydromantiam, aeromantiam, pyromantiam dictam.
 Divini dicti, quasi deo pleni: divinitate enim se plenos adsi- 14
 10 mulant et astutia quadam fraudulenta hominibus futura con-
 jectant. Duo sunt [autem] genera divinationis: ars et furor.
 Incantatores dicti sunt, qui artem verbis peragunt. Arioli vocati, 15, 16
 propter quod circa aras idolorum nefarias preces emittunt, et
 funesta sacrificia offerunt, iisque celebritatibus daemonum re-
 15 sponsa accipiunt. Haruspices nuncupati, quasi horarum in- 17
 spectores: dies enim et horas in agendis negotiis operibusque
 custodiunt, et quid per singula tempora observare debeat homo,
 intendunt. Hi etiam exta pecudum inspiciunt, et ex eis futura
 praedicunt. Augures sunt, qui volatus avium et voces inten- 18
 20 dunt, aliaque signa rerum vel observationes inprovisas homini-
 bus occurrentes. Idem et auspices. Nam auspicia sunt quae
 iter facientes observant. Dicta sunt autem auspicia, quasi 19
 avium aspicia, et auguria, quasi avium garria, hoc est avium
 voces et linguae. Item augurium, quasi avigerium, quod aves
 25 gerunt. Duo sunt autem genera auspicio- rum: unum ad oculos, 20
 alterum ad aures pertinens. Ad oculos scilicet volatus; ad
 aures vox avium. Pythonissae a Pythio Apolline dictae, quod 21
 is auctor fuerit divinandi. Astrologi dicti, eo quod in astris 22

1 colore CT revocarentur K Ydromantia K 2 aqua insp. T
 3 umbris B et vocare T 4 ibique . . . audire om. T 5 suscitari C¹
 6 varra div. qu. dicit B 8 dictam om. B¹ 11 autem hab. CT: om.
 BK 12 qui rem K: an quia rem? 14 celebrantibus B 15 Auru-
 spices T: Ar- BCK 17 quid] que B 18 Hi . . . praedicunt om. K¹
 19 praedicant B¹ C¹ ex B 20 alique T homines BT (et fort. Isid.)
 21 quae] qui B 22 au. sunt B: sunt C qu. av. a. om. K 23 au.
 auspicia BCTUV (non Trin.) 24 linguas codd. idem K 25 au. sunt
 B: sunt K auspicio- rum C¹: aus picorum T 27 aure (i. e. -em?)
 vox T Pitones C¹ T a pito T dicti B 28 his codd.
 dicti om. K

- 23 auguriantur. Genethliaci appellati propter natalium considera-
 tiones dierum. Geneses enim hominum per duodecim caeli
 signa describunt, siderumque cursu nascentium mores, actus,
 24 nata, aut quem effectum habeat vitae qui nascitur. Hi sunt 5
 qui vulgo Mathematici vocantur; cuius superstitionis genus
 Constellationes Latini vocant, id est notationes siderum, quo-
 25 modo se habeant cum quisque nascitur. Primum autem idem
 stellarum interpretes magi nuncupabantur, sicut de his legitur
 qui in Evangelio natum Christum adnuntiaverunt; postea hoc 10
 26 nomine soli Mathematici. Cuius artis scientia usque ad
 Evangelium fuit concessa, ut Christo edito nemo exinde nativi-
 27 tatem alicuius de caelo interpretaretur. Horoscopi dicti, quod
 horas nativitatibus hominum speculantur dissimili et diverso fato.
 28 Sortilegi sunt qui sub nomine fictae religionis per quasdam, 15
 quas sanctorum sortes vocant, divinationis scientiam profitentur,
 aut quarumcumque scripturarum inspectione futura promittunt.
 29 Salisatores vocati sunt, quia dum eis membrorum quaecumque
 partes salierint, aliquid sibi exinde prosperum seu triste signifi-
 30 care praedicunt. Ad haec omnia pertinent et ligaturae execra- 20
 bilium remediorum, quae ars medicorum condemnat, sive in
 praecantationibus, sive in characteribus, vel in quibuscumque
 31 rebus suspendendis atque ligandis. In quibus omnibus ars
 daemonum est ex quadam pestifera societate hominum et ange-
 lorum malorum exorta. Vnde cuncta vitanda sunt a Christiano, 25
 et omni penitus execratione repudianda atque damnanda.
 32,33 Auguria autem avium Phryges primi invenerunt. Praestigium

1 Genethliaci B: Genethliaci T: Genethliaci K app.] dicti B¹ con-
 siderationem di. B: consideratione siderum K 2 genus K (non A)
 hominum om. T signa caeli B: signa K (non A) 4 praedicere
 dell. 8 habeat BKT cumque na. B¹ 9 nuncupantur sed
 sicut K 10 qui om. K nato Christo abnuntiaverunt K 12 edita
 C¹T 14 orans T ante corr. diversu T fato dell.: fatu BC¹T:
 factu K 16 quas] quam C¹: om. T vocantur B prof.]
 proferunt K (non A) 17 ut qu. scripturam T 18 qu. m. K (non
 A): m. quecum B¹ 19 salierent C¹K 20 praedicant C¹ Ad
 om. T 22 vel om. T 23 atque] aut K alligandis C 25 ex.
 mal. K (non A) evitanda T 26 pen. et ex. C¹ rep.] vitanda K
 (non A)

vero Mercurius primus dicitur invenisse. Dictum autem
 praestigium, quod praestringat aciem oculorum. Aruspicinae 34
 artem primus Etruscis tradidisse dicitur quidam Tages. Hic
 ex torist aruspicinam dictavit, et postea non apparuit. Nam 35
 5 dicitur fabulose, arante quodam rustico, subito hunc ex glebis
 exiluisse et aruspicinam dictasse, qua die et mortuus est. Quos
 libros Romani ex Tusca lingua in propriam mutaverunt.

DE PAGANIS. Pagani ex pagis Atheniensium dicti, ubi x
 exorti sunt. Ibi enim in locis agrestibus et pagis gentiles lucos
 10 idolaque statuerunt, et a tali initio vocabulum pagani sortiti
 sunt. Gentiles sunt qui sine lege sunt, et nondum crediderunt. 2
 Dicti autem gentiles, quia ita sunt ut fuerunt geniti, id est, sicut
 in carne descenderunt sub peccato, scilicet idolis servientes et
 necdum regenerati. Proinde gentiles primitus nuncupantur: 3
 15 ipsi dicuntur Graece Ethnici. Ethnici ex Graeco in Latinum
 interpretantur gentiles. *Ethnos enim Graece gens dicitur. Post 4
 fidem autem non debere vocari gentes sive gentiles eos qui ex
 gentibus credunt; sicut post fidem dici iam non potest Iudaeus,
 testante Paulo Apostolo et dicente iam Christianis (1 Cor. 12, 2):
 20 'Quoniam cum gentes essetis,' hoc est, infideles. Apostatae 5
 dicuntur, qui post baptismum Christi susceptum ad idolorum
 cultum et sacrificiorum contaminationem revertuntur. Est
 autem nomen Graccum.

DE DIIS GENTIVM. Quos pagani deos asserunt, homines XI
 25 olim fuisse produntur, et pro uniuscuiusque vita vel meritis coli
 apud suos post mortem coeperunt, ut apud Aegyptum Isis, 3

2 prestigit T acies CT Aruspiciae K 3 ar. autem pr. C¹
 tragis K: stages BT: targes C¹ 4 ex horis C: exoriens Arrv.: ex ore
 alii: exortus alii 5 arantem K: rante C¹ ex gl.] exilebi T 8 Ath.]
 ethenien T dic. ubi orti B: dic. orti K (non A) 9 ibi om. K
 (non A) enim om. B et opacis ubi gent. K (non A) 10 a om.
 K (non A) voc. om. K (non A) 11 nondum] non K 12 quia]
 qui T 13 desc.] fuerunt K (non A) 14 gentilis K primus C¹
 nuncupatur BT: nuncupababantur C 15 Ethnici ex... dicitur om. K
 (non A) 17 vocare B 18 crediderunt B iam om. T 19 ap. Pau.
 T 20 cum om. K¹T¹ 22 cultu K contaminatione revertuntur T
 contaminatione KT: -nes C vertuntur K 24 Quos autem pa. A
 homines... unius om. A 25 vitae K vel om. A¹K 26 ut ap.
 om. A: quia ap. K isis T: misis ex missis K

apud Cretam Iovis, apud Mauros Iuba, apud Latinos Faunus,
 2 apud Romanos Quirinus. Eodem quoque modo apud Athenas
 Minerva, apud Samum Iuno, apud Paphos Venus, apud Lemnos
 Vulcanus, apud Naxos Liber, apud Delos Apollo. In quorum
 etiam laudibus accesserunt et poetae, et compositis carminibus 5
 3 in caelum eos sustulerunt. Nam quorundam et inventiones
 artium cultu peperisse dicuntur, ut Aesculapio medicina, Vulcano
 fabrica. Ab actibus autem vocantur, ut Mercurius, quod merci-
 4 bus praeest; Liber a libertate. Fuerunt etiam et quidam viri
 fortes aut urbium conditores, quibus mortuis homines, qui eos 10
 dilexerunt, simulacra finxerunt, ut haberent aliquod ex imagi-
 num contemplatione solacium; sed paulatim hunc errorem
 persuadentibus daemonibus ita in posteris inrepsisse, ut quos
 illi pro sola nominis memoria honoraverunt, successores deos
 5 existimarent atque colerent. Simulacrorum usus exortus est, 15
 cum ex desiderio mortuorum constituerentur imagines vel effi-
 gies, tamquam in caelum receptis, pro quibus se in terris dae-
 mones colendi supposuerunt, et sibi sacrificari a deceptis et
 6 perditis persuaserunt. Simulacra autem a similitudine nuncu-
 pata, eo quod manu artificis ex lapide aliave materia eorum 20
 vultus imitantur in quorum honore finguntur. Ergo simulacra
 vel pro eo quod sunt similia, vel pro eo quod simulata atque
 7 conficta; unde et falsa sunt. Et notandum quod Latinus ser-
 mo sit in Hebraeis. Apud eos enim idolum sive simulacrum
 Semel dicitur. Iudaei dicunt quod Ismael primus simulacrum 25
 8 luto fecerit. Gentiles autem primum Prometheum simulacrum
 hominum de luto finxisse perhibent, ab eoque natam esse
 artem simulacra et statuas fingendi. Vnde et poetae ab eo

1 Fau. appellatur ap. K 3 pavos BT: paphum (-f-) CK 6 et]
 ad K 7 cultum C perisse B: reperisse K 8 actu K 9 et
 om. T 10 orbium C¹ mortales K 11 fixerunt T 12 sed] d**
 C¹ 13 persuadentes T in] ut B 15 exorsus B 16 con-
 stituerunt B¹: constituetur C¹ 18 col. . . . sacrif. om. B¹ et sibi
 ficari T 19 perditatis T sim. sunt nunc. B 20 alia vero
 mat. C¹ 22 pro om. K sunt sim. om. T: sunt om. B¹ 24 enim
 om. K dolum B¹ 25 simulacro K 26 lutum K¹ simulacra
 hom. BC: simulacrum hominis Lactant. inst. 2, 10, 12 27 natum B
 28 simula B¹

homines primum factos esse confingunt figurate propter effigies. Apud Graecos autem Cecrops, sub quo primum in arce oliva 9 orta est, et Atheniensium urbs ex Minervae appellatione nomen sortita est. Hic primus omnium Iovem appellavit, simulacra 10 repperit, aras statuit, victimas immolavit, nequaquam istiusmodi rebus in Graecia umquam visis. Idolatria idolorum servitus 11 sive cultura interpretatur. Nam *λατρεία* Graece, Latine servitus dicitur, quae quantum ad veram religionem adinet, non nisi uni et soli Deo debetur. Hanc sicut in pia superbia sive hominum 12 sive daemonum sibi exhiberi vel iubet vel cupit, ita pia humilitas vel hominum vel angelorum sanctorum sibi oblatam recusat, et cui debetur ostendit. Idolum autem est simulacrum quod 13 humana effigie factum et consecratum est, iuxta vocabuli interpretationem. *Εἶδος* enim Graece formam sonat, et ab eo per 15 diminutionem idolum deductum aequè apud nos formulam facit. Igitur omnis forma vel formula idolum se dici exposcit. Inde 14 idolatria omnis circa omnem idolum famulatus et servitus. Quidam vero Latini ignorantes Graece inperite dicunt idolum ex dolo sumpsisse nomen, quod diabolus creaturae cultum 20 divini nominis invexit. Daemonas a Graecis dictos aiunt, quasi *δαίμονας*, id est peritos ac rerum scios. Praesciunt enim futura multa, unde et solent responsa aliqua dare. Inest enim illis 16 cognitio rerum plus quam infirmitati humanae, partim subtilioris sensus acumine, partim experientia longissimae vitae, partim 25 per Dei iussum angelica revelatione. Hi corporum aeriorum natura vigent. Ante transgressionem quidem caelestia corpora 17 gerebant. Lapsi vero in aeriam qualitatem conversi sunt, nec aeris illius puriora spatia, sed ista caliginosa tenere permissi

1 figurae C 2 are ol. T: arte in oliba C¹ 3 o. est et haniensium
urbis T 4 sort. est om. T 5 istimodi K 7 sive om. T nam
idolatria Gr. C¹ 8 quantum] quam K¹ 10 sibi] sive C¹ 11 sanct.
ang. K (non A) 12 autem om. T¹ 15 diminutionem C¹: divinationem
KM idolorum M: idodum (ex -lum ut vid.) T² dictum KM
atque (ad-) CKM (non A) faciunt KM 16 Ideo K (non A)
19 quo diab. B 21 *δαίμονας*] demnas B: demnas C¹K: demonas T
praesciunt] sciunt *Lactant. inst.* 2, 14, 6 23 infirmitate B sub-
tiliores (pro -ris!) K: -ri BCT 26 vigente K quidam T
28 priora T permissi CDT: perpersi BK

sunt, qui eis quasi carcer est usque ad tempus iudicii. Hi sunt
 18 praevaricatores angeli, quorum Diabolus princeps est. Diabolus
 Hebraice dicitur deorsum fluens, quia quietus in caeli culmine
 stare contempsit, sed superbiae pondere deorsum corruens ceci-
 dit. Graece vero diabolus criminator vocatur, quod vel crimi- 5
 na, in qua ipse inlicit, ad Deum referat, vel quia electorum
 innocentiam criminibus fictis accusat; unde et in Apocalypsi
 voce angelica dicitur (12, 10): 'Proiectus est accusator fratrum
 nostrorum, qui accusabat illos in conspectu Dei nostri die ac
 19 nocte.' Satanus in Latino sonat adversarius, sive transgressor. 10
 Ipse est enim adversarius, qui est veritatis inimicus, et semper
 sanctorum virtutibus contraire nititur. Ipse et transgressor,
 quia praevaricator effectus in veritate, qua conditus est, non
 stetit. Idem et temptator, quia temptandam iustorum inno-
 20 centiam postulat, sicut in Iob scribitur. Antichristus appella- 15
 tur, quia contra Christum venturus est. Non, quomodo quidam
 simplices intellegunt, Antichristum ideo dictum quod ante
 Christum venturus sit, id est post eum veniat Christus. Non
 sic, sed Antichristus Graece dicitur, quod est Latine contrarius
 21 Christo. Ἀντί enim Graece in Latino contra significat. Christum 20
 enim se mentietur, dum venerit; et contra eum dimicabitur;
 et adversabitur sacramentis Christi, ut veritatis eius evangelium
 22 solvat. Nam et templum Hierosolymis reparare, et omnes
 veteris legis caerimonias restaurare temptabit. Sed et ille
 Antichristus est qui negat esse Deum Christum. Contrarius 25
 enim Christo est. Omnes enim, qui exeunt de Ecclesia et ab
 23 unitate fidei praeceduntur, et ipsi Antichristi sunt. Bel idolum

1 ad] in K hi sunt . . . pr. est om. T¹ 5 diabolus om.
 K (non A) 6 inlicita C¹K ad Dominum B vel] ut B
 7 unde in B 9 nostri om. A 10 sive . . . advers. om. K (non A)
 11 ipse enim A 12 nititur B 14 inn. iust. B 15 appellatus K
 16 vent. non T vent.] futurus K² (non A) 18 veniet T 19 sed
 om. B¹ Antichr. . . . Chr. om. K (non A) 20 enim om. K (non A)
 Graece om. B in Lat.] latine K (non A) 21 enim se BK: se
 enim CT mentitur K dum BCT: cum K et contra verum
 dimicabit Lactant. inst. 7, 19, 6 22 veritas B¹ 23 sonat C¹ 24 sed
 ille T 25 Dominum A 26 enim om. K (non A) est Chr. K:
 Christi est BT 27 et ipsi om. K (non A)

Babylonium est, quod interpretatur vetus. Fuit enim hic Belus pater Nini, primus rex Assyriorum, quem quidam Saturnum appellant; quod nomen et apud Assyrios et apud Afros postea cultum est, unde et lingua Punica Bal deus dicitur. Apud 5 Assyrios autem Bel vocatur quadam sacrorum suorum ratione et Saturnus et Sol. Belphegor interpretatur simulacrum igno- 24 miniae. Idolum enim fuit Moab, cognomento Baal, super montem Phegor, quem Latini Priapum vocant, deum hortorum. Fuit autem de Lampsaco civitate Hellesponti, de qua pulsus 25 est; et propter virilis membri magnitudinem in numero deorum suorum eum Graeci transtulerunt, et in numen sacrauerunt hortorum; unde et dicitur pracesse hortis propter eorum fecunditatem. Belzebug idolum fuit Accaron, quod interpre- 26 tatur vir muscarum. Zebub enim musca vocatur. Spurcissi- 15 mum igitur idolum ideo virum muscarum vocatum propter sordes idolatriae, sive pro immunditia. Belial * * *. Behemoth 27 ex Hebraea voce in Latina lingua animal sonat, propter quod de excelsis ad terrena cecidit, et pro merito suo ut animal brutum effectus sit. Ipse est et Leviathan, id est serpens de 20 aquis, quia in huius saeculi mare volubili versatur astutia. Leviathan autem interpretatur additamentum eorum. Quorum 28 scilicet, nisi hominum quibus in paradiso semel culpam praevaricationis intulit, et hanc usque ad aeternam mortem cottidie persuadendo adicit vel extendit? Quaedam autem nomina 29 deorum suorum gentiles per vanas fabulas ad rationes físicas conantur traducere, eaque in causis elementorum composita esse interpretantur. Sed hoc a poetis totum fictum est, ut deos suos ornarent aliquibus figuris, quos perditos ac dedecoris infamia plenos fuisse historiae confitentur. Omnino enim fingendi 30 locus vacat, ubi veritas cessat. Saturnus origo deorum et totius 30

1 hic om. T¹ Belus] verus C¹ 2 primus om. T 3 numen Schwars 5 autem om. B¹ quidam B¹ 8 mont. fogor CKT 9 autem] enim B pul. est propt. K 11 numen Arev. : nomine cold. 13 Belzebu C¹KT accaror K 14 zebul BKT 15 vir K 17 lingua om. AK 19 sit ipse om. K (non A) 23 et hanc] ac K 24 persuadendum K 25 vanas ex unas T 27 interpretatur K 28 suos om. B dedecoros K in fama T 29 figendi C¹ 30 ut ver. cesset K

posteritatis a paganis designatur. Hunc Latini a satu appella-
 tum ferunt, quasi ad ipsum satio omnium pertineat rerum, vel
 31 a temporis longitudine, quod satiretur annis. Vnde et cum
 Graeci Cronos nomen habere dicunt, id est tempus, quod filios
 suos fertur devorasse, hoc est annos, quos tempus produxerit, 5
 in se revolvit, vel quod eo semina, unde oriuntur, iterum re-
 32 deunt. Hunc Caeli patris abscondisse genitalia dicunt, quia
 nihil in caelo de seminibus nascitur. Falcem tenet, inquit,
 propter agriculturam significandam, vel propter annos et tem-
 pora, quod in se redeant, vel propter sapientiam, quod intus 10
 33 acuta sit. In aliquibus autem civitatibus Saturno liberos suos
 apud gentiles immolabant, quod Saturnum poetae liberos suos
 34 devorasse solitum tradiderunt. Iovis fertur a iuvando dictus,
 et Iuppiter quasi iuvans pater, hoc est, omnibus praestans.
 Hunc et privato titulo Iovem Optimum dixerunt, dum fuisset 15
 35 incestus in suis, impudicus in extraneis. Quem modo taurum
 fingunt propter Europae raptum; fuit enim in navi cuius in-
 signe erat taurus: modo Danaes per imbrem aureum appetisse
 concubitum; ubi intellegitur pudicitiam mulieris ab auro fuisse
 corruptam: modo in similitudine aquilae, propter quod puerum 20
 ad stuprum rapuerit: modo serpentem, quia reptaverit, et
 36 cygnum, quia cantaverit. Et ideo non figurae istae sunt, sed
 plane de veritate scelera. Vnde turpe erat tales deos credi,
 37 quales homines esse non debeant. Ianum dicunt quasi mundi
 vel caeli vel mensuum ianuam: duas Iani facies faciunt, propter 25
 orientem et occidentem. Cum vero faciunt eum quadrifrontem
 et Ianum geminum appellant, ad quattuor mundi partes hoc
 referunt, vel ad quattuor elementa sive tempora. Sed dum hoc

1 designantur C¹ appellati fuerunt K (non A) 2 statio T¹ rer.
 pert. K (non A) vel temporum long. K 4 *Κρόνος* . . . qui est idem
χρόνος id est *Ladant. inst.* 1, 12, 9 nom. hab. di.] vocant K (non A)
 5 deforasse T proxerit C¹ 6 revolvit CK: resolvit BT oritur B¹ T
 10 redeant] credunt K 11 In aliquod (i. e. -quot) T 12 imm. apud
 gent. K (non A) quod] quo B¹ 13 dictus] dici C¹ 16 incertus C¹
 18 fuerat C (non A) Danaes] dans T¹ 20 modo in . . . rap. om. B¹
 sim. fuisse aq. K (non A) 21 ad stuprum om. AK 22 signum T
 23 scelere T¹ unde et tur. K 24 debent K Ia. dictum T
 25 vel (alt.) om. BT 26 quadriformem K¹

fingunt, monstrum, non deum faciunt. Neptunum aquas mundi 38
 praedicant; et dictus ab eis Neptunus, quasi nube tonans.
 Vulcanum volunt ignem; et dictus Vulcanus quasi volans can- 39
 dor, vel quasi volicanus, quod per aerem volat. Ignis enim e
 5 nubibus nascitur. Vnde etiam Homerus dicit eum praecipi- 40
 tatum de aere in terras, quod omne fulmen de aere cadit. Id-
 circo autem Vulcanus de femore Iunonis fingitur natus, quod
 fulmina de imo aere nascantur. Claudus autem dicitur Vulca- 41
 nus, quia per naturam numquam rectus [est] ignis, sed quasi
 10 claudus eiusmodi speciem motumque habet. Ideo autem in
 fabrorum fornace eundem Vulcanum auctorem dicunt, quia
 sine igne nullum metalli genus fundi extendique potest. Pluton 42
 Graece, Latine Diespiter vel Ditis pater; quem alii Orcum
 vocant, quasi receptorem mortium. Vnde et orca nuncupatur
 15 vas quod recipit aquas. Ipse et Graece Charon. Liberum a 43
 liberamento appellatum volunt, quod quasi mares in coeundo
 per eius beneficium emissis seminibus liberentur; quod idem
 Liber muliebri et delicato corpore pingitur. Dicunt enim mu-
 lieres ei adtributas et vinum propter excitandam libidinem.
 20 Vnde et frons eius pampino cingitur. Sed ideo coronam viteam 44
 et cornu habet, quia cum grate et moderate vinum bibitur,
 laetitiam praestat; cum ultra modum, excitat lites, id est quasi
 cornua dat. Idem autem et Lyaeus ἀπὸ τοῦ λύειν, quod multo
 vino membra solvantur. Iste et Graece Διόνυσος a monte
 25 Indiae Nysa, ubi dicitur esse nutritus. Ceterum est et Nysa
 civitas, in qua colitur idem Liber, unde Nysaeus dictus est.

2 qu. subtonans *K* 4 qu. volucanus *C*¹ volet *CK* 5 praec-
 citatam *C*¹: praecipatum *K* 6 are *T*¹ terris *B* flamen *T*
 are *T*¹ candit *C*¹ 8 flumina *T* nascuntur *BT* autem
om. T 9 est hab. *BK*: *om. C*¹*T* 10 specie notumque *T*: species
 vel motus *K* (*non A*) 11 eundem *om. K* (*non A*) augurem *A*
 13 Dis pater *edd. Lactantii inst. 1, 14, 6* al. Orc.] melior *K* (*non*
A) 14 vocant *om. K*¹ (*non A*) preceptorem *T* (*non U*): rep-
 reptorem *A* orca] ossa *K* 15 recepit *CK*¹ a lib. dicunt quasi
K (*non A*) 16 in quo eunde *C*¹ 17 sem. libenter *T* id. libri
B 19 adtributa sed vinum excit. *C*¹ 21 qu. congrate *K* 22 id
 qu. *K* 23 cor invadat *C*¹*K* λύειν] illeim (-cin) *codd.* 24 solvantur
C 25 nisa *C*¹: nisac (-se) *KT*: niso *B* cet. est nisa *B* 26 dicitur
K (*non A*)

- 45 Mercurium sermonem interpretantur. Nam ideo Mercurius quasi medius currens dicitur appellatus, quod sermo currat inter homines medius. Ideo et Ἐρμῆς Graece, quod sermo, vel interpretatio, quae ad sermonem utique pertinet, ἐρμηνεία dicitur. Ideo et mercibus praeesse, quia inter vendentes et ementes 46 sermo fit medius. Qui ideo fingitur habere pinnas, quia citius verba discurrent. Vnde et velox et errans inducitur: alas eius in capite et in pedibus significare volucrem fieri per aera sermonem. Nuntium dictum, quoniam per sermonem omnia cogitata enuntiantur. Ideo autem furti magistrum dicunt, quia 47 sermo animos audientium fallit. Virgam tenet, qua serpentes dividit, id est venena. Nam bellantes ac dissidentes interpretum oratione sedantur; unde secundum Livium legati pacis caduceatores dicuntur. Sicut enim per fetiales bella indicantur, ita pax per caduceatores fiebat. Hermes autem Graece 48 dicitur ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας, Latine interpret; qui ob virtutem multarumque artium scientiam Trimegistus, id est ter maximus nominatus est. Cur autem eum capite canino fingunt, haec ratio dicitur, quod inter omnia animalia canis sagacissimum 49 genus et perspicax habeatur. Martem deum belli esse dicunt, 50 et Martem appellatum quia per viros pugnatur, ut sit Mars mas; licet et tria sint genera consuetudinum, sicut Scytharum, ubi et feminae et viri in pugna eunt: Amazonum, ubi solae feminae: Romanorum aliarumque gentium, ubi soli mares. 51 Item Martem quasi effectorem mortium. Nam a Marte mors 25 nuncupatur. Hunc et adulterum dicunt, quia belligerantibus 52 incertus est. Quod vero nudo pectore stat, ut bello se quisque

1 Mercurius sermo int. *K* (*non A*) interpretatur *A*¹*C*¹*K* 2 quasi] quia *B* qu. medicurrens quod *K*: dicitur appellatus quod *A* currant *C*¹ 3 medius *K*¹ qu. in sermone et interpretatione *K* 5 praeest *K* 7 discurrent *K* eius] enim *B* 8 aeras *G*¹: aerem *B*: aera enim *K* 10 nuntiantur *T* magistri *B* 11 animas *C*¹ 13 sedeantur *K* 14 praefecti ales *B* abella *T* (*pro ad b. ?*) indicantur *dett.*: inducebantur (-cib-*K*) *codd.* 15 per *om.* *K* sicbant *K* dic. *Gr. B* 17 scientia *add. K*² ter *om.* *K* 18 est *om.* *K*¹ cur] quare *C* 20 essent *C* 21 sit mas martis *K* (*non A*) 22 lic. tr. *T*: et lic. tr. *K* (*non A*) sunt *B*¹ 23 ubi *fcim. A* 24 soli *om. K* (*non A*) 26 et de ad. *T* 27 incertum *T*

sine formidine cordis obiciat. Mars autem apud Thracos
 Gradivus dicitur, eo quod in bello gradum inferant qui pu-
 gnant, aut quod inpigre gradientur. Apollinem quamvis divina- 53
 torem et medicum vellent, ipsum tamen etiam Solem dixerunt,
 5 quasi solum. Ipsum Titan, quasi unum ex Titanis, qui adver-
 sus Iovem non fecit. Ipsum Phoebum, quasi ephebum, hoc 54
 est adolescentem. Vnde et sol puer pingitur, eo quod cottidie
 oriatur et nova luce nascatur. Pythium quoque eundem
 Apollinem vocari aiunt a Pythone immensae molis serpente,
 10 cuius non magis venena quam magnitudo terrebat. Hunc 55
 Apollo sagittarum ictibus sternens nominis quoque spolia re-
 portavit, ut Pythius vocaretur. Vnde et ob insigne victoriae
 Pythia sacra celebranda constituit. Dianam quoque germanam 56
 eius similiter lunam et viarum praesidem aiunt. Vnde et vir-
 15 ginem volunt, quod via nihil pariat. Et ideo ambo sagittas
 habere finguntur, quod ipsa duo sidera de caelo radios usque
 ad terras emittant. Dianam autem vocatam quasi Duanam,
 quod luna et die et nocte appareat. Ipsam et Lucinam adse- 57
 verant, eo quod luceat. Eandem et Triviam, eo quod tribus
 20 fungatur figuris. De qua Vergilius (Aen. 4, 511):

Tria virginis ora Dianae,

quia eadem Luna, eadem Diana, eadem Proserpina vocatur.

Sed cum Luna fingitur (Prudent. 1 con. Symm. 363):

58

Sublustris splendet amictu.

25 cum subcincta iacit calamos, Latonia virgo est:

cum subnixa sedet solio, Plutonia coniux.

Latonia autem Diana, eo quod Latonae fuerit filia. Cererem, 59

1 mors *B* thracos *T*: gracos *C*¹: grecos *BK* 2 gradivus
an grand-incert. T: gradibus *C*¹ inferunt *BT*¹ ut vid. 3 domi-
 natorem *K* (*non A*) 4 velint *K* 5 quasi] qua *T* ad-
 versum *BC* 7 adulescentum *T*: quasi ad. *K* 9 Apoll. *om. K*
 (*non A*) voc. ai.] vocant *K* (*non A*) 10 veneria *C*¹ terrebatur
K (*non A*) 11 iactibus *K*: histibus *A* huius nom. quo. *C*:
 his quo. nomen et *K* (*non A*) 13 Pythia *om. K* (*non A*) 14 simi-
 liter *om. K* (*non A*) varum *T* aiunt *om. K* (*non A*) 15 virg.
 cam vol. quia *K* (*non A*) 15 volunt *om. B*¹ ambas *C*¹ *T* 16 fin-
 gunt *CT* duo *om. B*¹ 18 lu. die *K* 20 fingatur *CK* 22 quia]
 qui *CT* 24 sublustris sp. *C*¹: cum lustris sp. *B*: sublustris pendet *T*
 amictu] am *B*¹ 26 sc. et so. *C* 27 latona *T* qu. latonis *K* fil. fu. *B*

id est terram, a creandis frugibus adserunt dictam, appellantes eam nominibus plurimis. Dicunt etiam eam et Opem, quod
 60 opere melior fiat terra: Proserpinam, quod ex ea proserpian
 61 fruges: Vestam, quod herbis vel variis vestita sit rebus, vel a vi sua stando. Eandem et Tellurem et Matrem magnam fin- 5 gunt, turritam cum tympano et gallo et strepitu cymbalorum. Matrem vocatam, quod plurima pariat; magnam, quod cibum gignat; almam, quia universa animalia fructibus suis alit. Est
 62 enim alimentorum nutrix terra. Quod simulacrum eius cum clavi fingitur, quia tellus hieme clauditur, vere aperitur ut 10 fruges nascantur. Quod tympanum habet, significare volunt
 63 orbem terrae. Quod curru vehi dicitur, quia ipsa est terra quae pendet in aere. Quod sustinetur rotis, quia mundus rotatur et volubilis est. Quod leones illi subiciunt mansuetos, ut ostendant nullum genus esse tam ferum quod non subigi 15
 64 possit aut superari ab ea. Quod in capite turritam gestat coronam, ostendit superpositas terrae civitates quasi insignitas turribus constare. Quod sedes finguntur circa eam, quia cum om-
 65 nia moveantur, ipsam non moveri. Quod Corybantes eius ministri cum strictis gladiis esse finguntur, ut significetur omnes 20 pro terra sua debere pugnare. Quod gallos huic deae ut servirent fecerunt, significant qui semine indigeant, terram sequi
 66 oportere; in ea quippe omnia reperire. Quod se apud eam iactant, praecipitur, inquirunt, ut qui terram colunt ne sedeant; semper enim esse quod agant. Cymbalorum autem aereorum 25 sonitus, ferramentorum crepitus in colendo agro: sed ideo aere, quod terram antiqui aere colebant, priusquam ferrum esset in-

2 Opem] operem T 3 oper T¹ 4 Vestitam B qu. in erbis
 T vestia sit T¹: vesta sit T² a via K 6 gallis Arrv. et
 strep. . . . voc. om. B 7 et matrem voc. T 8 alat K est . . .
 nutrix om. K (non A) 9 simulacri eius cla. K 10 figitur BK:
 perfingitur C¹ ver B 12 ve. di.] vehitur K (non A) 14 quo
 leon. B: quia leon. K 15 es. terrae tam BC 17 potestates
 del. ante civitates K quas ins. turr. constat Serv. ad Aen. 3,
 113 18 constat T sedens T fingitur B cum] ea K
 19 Quod . . . min. om. T¹ 21 quod om. K 22 feminac del. ante
 semine K 23 reperiri del. 24 qui om. C¹ ne deant T¹
 25 aereorum om. B¹ 26 co. argo T: colendos agros B: colendos est
 agros C et ideo B 27 quod . . . acre om. K (non A) ant. quia ac. B

ventum. Eandem Vestam et ignem esse perhibent, quia terram 67
ignem habere non dubium est, ut ex Aetna Vulcanoque datur
intellegi. Et ideo virginem putant, quia ignis inviolabile sit
elementum, nihilque nasci possit ex eo, quippe qui omnia quae
5 arripuerit absumat. Ovidius in Fastis (6, 291): 68

Nec tu aliud Vestam quam vivam intellege flammam;
nataque de flamma corpora nulla vides.

Propterea et virgines ei servire dicuntur, eo quod sicut ex vir-
gine, ita nihil ex igne nascatur. Iunonem dicunt quasi ianonem, 69
10 id est ianuam, pro purgationibus feminarum, eo quod quasi
portas matrum natorum pandat, et nubentum maritis. Sed
hoc philosophi. Poetae autem Iunonem Iovis adserunt sor-
rem et coniugem: ignem enim et aerem Iovem, aquam et ter-
ram Iunonem interpretantur; quorum duorum permixtione
15 universa gignuntur. Et sororem dicunt quod mundi pars est; 70
coniugem, quod commixta concordat. Vnde et Vergilius
(Georg. 2, 325):

Tum pater omnipotens fecundis imbribus aether
coniugis in gremium descendit.

20 Minerva apud Graecos Ἀθήνη dicitur, id est, femina. Apud 71
Latinos autem Minervam vocatam quasi deam et munus
artium variarum. Hanc enim inventricem multorum ingenio-
rum perhibent, et inde eam artem et rationem interpretantur,
quia sine ratione nihil potest contineri. Quae ratio, quia ex 72
25 solo animo nascitur, animumque putant esse in capite et cere-
bro, ideo eam dicunt de capite Iovis esse natam, quia sensus
sapientis, qui invenit omnia, in capite est. In cuius pectore 73

1 Vestam] vero tam *K* (non *A*) quia] quam *K* 4 poscit *T*
5 adsumat *codd.*: *corr. dell.* 6 aliud] liat *T* intellegi *K*: in intel-
lige *B* 7 nata de *T* videns *C* 8 eis *T* dicunt *BT* 9 nasci-
tur *K*: nascuntur *T* Dicunt iononem *KM* (non *A*) ianonem
T 10 propug+ibus *B* fem. et quod *dell.* 11 natorum *KMU*:
naturam *T*: notorum *B*: natura *C* 12 an natis? maritus *TM*
12 autem *om. B* 13 enim *om. K* 14 interpretatur *K* 15 pars sit *K*
16 concordat *C*: cordat *T*: cordatum dat *B ex corr.*: corda tundit *K*:
condat *D* 18 ait tum *C*: at tum *K* facundis imb. a terra *T* 20 athe-
nas *codd.* 21 autem *om. K* manus *B ex corr. KT* 22 artiarum var.
T 23 interpretatur *K* 25 animum put. *K* cap. in cer. *K*

- ideo caput Gorgonis fingitur, quod illic est omnis prudentia, quae confundit alios, et inperitos ac saxeos conprobat: quod et in antiquis Imperatorum statuis cernimus in medio pectore
- 74 loricae, propter insinuandam sapientiam et virtutem. Haec Minerva et Tritonia dicitur. Triton enim Africae palus est, 5 circa quam fertur virginali apparuisse aetate, propter quod Tritonia nuncupata est. Vnde et tanto proclivius dea credita,
- 75 quanto minus origo eius innotuit. Pallas autem dicta vel ab insula Pallene in Thracia, in qua nutrita est; vel ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρν, id est ab hastae concussionione; vel quod Pallan- 10
- 76 tem gigantem occiderit. Venerem exinde dicunt nuncupatam, quod sine vi femina virgo esse non desinat. Hanc Graeci Ἀφροδίτην vocant propter spumam sanguinis generantem.
- 77 Ἀφρὸς enim Graece spuma vocatur. Quod autem fingunt Saturnum Caelo patri genitalia abscidisse, et sanguinem fluxisse 15 in mare, atque eo spuma maris concreta Venus nata est, illud aiunt quod per coitum salsi humoris substantia est; et inde Ἀφροδίτην Venerem dici, quod coitus spuma est sanguinis, quae
- 78 ex suco viscerum liquido salsoque constat. Ideo autem Venerem Vulcani dicunt uxorem, quia Venerium officium nonnisi 20 calore consistit, unde est (Virg. Georg. 3, 97):

Frigidus in Venerem senior.

- 79 Nam quod Saturnus dicitur patri Caelo virilia amputasse, quae in mare cadentia Venerem creaverunt, quod ideo fingitur quia
- 80 nisi humor de caelo in terram descenderit, nihil creatur. Cupi- 25 dinem vocatum ferunt propter amorem. Est enim daemon fornicationis. Qui ideo alatus pingitur, quia nihil amantibus levius, nihil mutabilius invenitur. Puer pingitur, quia stultus est et inrationabilis amor. Sagittam et facem tenere fingitur.

2 quod in K 3 statuisse C 4 loricae C 5 palus] pulsus C¹
 6 quem T 7 procl.] cupidius K 8 vel ob T 12 vi] viro K
 esse virgo AB 13 Ἀφρ.] afrodin BCK: anfrondin T 14 Ἀφρὸς]
 afrodin BCK: anfrondin T 16 mari codd. eo om. K (non A):
 ex Aruv. ill. autem ai. K (non A): ill. agunt C 17 coitus B:
 coitu (-s) T: coitos K (non A) humeris A: maris K 18 Ἀφρ.]
 afrodin codd. 19 liquido B¹: aliquo modo K (non A) 20 non sine
 B 22 in venere frig. K (non A) 23 quem in ma. candentia T
 28 notabilis T 29 falcem . . . falcem C¹

Sagittam, quia amor cor vulnerat ; facem, quia inflammat. Pan 81
dicunt Graeci, Latini Silvanum, deum rusticorum, quem in
naturae similitudinem formaverunt ; unde et Pan dictus est, id
est omne. Fingunt enim eum ex universali elementorum specie.
5 Habet enim cornua in similitudinem radiorum solis et lunae. 82
Distinctam maculis habet pellem, propter caeli sidera. Rubet
eius facies ad similitudinem aetheris. Fistulam septem cala-
morum gestat, propter harmoniam caeli, in qua septem sunt
soni et septem discrimina vocum. Villosus est, quia tellus con- 83
10 vestita est tagitventibus†. Pars eius inferior foeda est, propter
arbores et feras ut pecudes. Caprinas unguilas habet, ut solidi-
tatem terrae ostendat, quem volunt rerum et totius naturae
deum ; unde Pan quasi omnia dicunt. Isis lingua Aegyptiorum 84
terra appellatur, quam Isin volunt esse. Fuit autem Isis regina
15 Aegyptiorum, Inachis regis filia, quae de Graecia veniens Aegypti-
os litteras docuit, et terras colere instituit ; propter quod et terram
eius nomine appellaverunt. Serapis omnium maximus Aegypti- 85
orum deus. Ipse est Apis rex Argivorum, qui navibus transve-
ctus in Aegyptum, cum ibidem mortuus fuisset, Serapis appella-
20 tus est ; propterea quia arca, in qua mortuus ponitur, quam
sarcophagum vocant, σαρπὸς dicitur Graece, et ibi eum venerari se-
pultum coeperunt, priusquam templum eius esset instructum.
Velut σαρπὸς et Apis, Sorapis primo, deinde una littera commu-
tata Serapis dictus est. Apis fuit apud Aegyptios taurus Serapi 86
25 consecratus, et ab eo ita cognominatus, quem Aegyptus instar
numinis colebat, eo quod de futuris daret quaedam manifesta
signa. Apparebat enim in Menphis. Quem centum antistites

2 grece latine K 3 dictum K 5 cornu K (non A) 8 sept.
sint C¹ 10 agita v. A : agitata v. C (non D) an a viventibus ? seta
B¹ 11 ungules T ut] et C¹ 12 ostenderet T 14 quam... esse
om. K (non A) 15 egyptorum T inachi dett. (sed cf. l. iii. 5) 16 in
litt. C¹ §§ 85-9 om. KM. Contuli ABCT 17 maximum T (non U)
18 transecutus A in acpto B 20 propter quia T qua] co (i. e. quo)
T quam om. A 21 foros (ex so-1) A : sacros B ibi eum CU :
ibidem A (B¹ n. l.) : ibi cum T 23 soros A : soror BC¹ T et apiscor
aphis T : sed apis sorapis (-aph-) ABC¹ prima A 24 dic. est]
dicitur A 25 star numnis A : inly tar nominis C¹ 27 in mensis A

prosequantur et repente velut lymphatici praecanebant.
 87 Huius capitis imaginem sibi in eremo Iudaei fecerunt. Fauni
 a fando, vel ἀπὸ τῆς φωνῆς dicti, quod voce, non signis osten-
 dere viderentur futura. In lucis enim consulebantur a paganis,
 88 et responsa illis non signis, sed vocibus dabant. Genium autem 5
 dicunt, quod quasi vim habeat omnium rerum gignendarum,
 seu a gignendis liberis; unde et geniales lecti dicebantur a
 89 gentibus, qui novo marito sternebantur. Haec et alia sunt
 gentilium fabulosa figmenta, quae interpretata sic habentur, ut
 90 ea non intellecta damnabiliter tamen adorent. Fatum autem 10
 dicunt esse quidquid dii fantur, quidquid Iuppiter fatur. A
 fando igitur fatum dicunt, id est a loquendo. Quod nisi hoc
 nomen iam in alia re soleret intellegi, quo corda hominum
 nolimus inclinare, rationabiliter possumus a fando fatum appel-
 91 lare. Non enim abnuere possumus esse scriptum in litteris 15
 sanctis (Psalm. 61, 12): 'Semel locutus est Deus: duo haec
 audiui,' et cetera. Quod enim dictum est, 'semel locutus est,'
 intellegitur immobiliter, hoc est incommutabiliter est locutus;
 sicut novit incommutabiliter omnia quae futura sunt, et quae
 92 ipse facturus est. Tria autem fata fingunt in colo et fuso 20
 digitisque filum ex lana torquentibus, propter tria tempora:
 praeteritum, quod in fuso iam netum atque involutum est:
 praesens, quod inter digitos neentis traicitur: futurum, in lana
 quae colo implicata est, et quod adhuc per digitos neentis ad
 93 fusum tamquam praesens adpraeteritum traiciendum est. Parcas 25
 κατ' ἀντίφρασιν appellatas, quod minime parcant. Quas tres
 esse voluerunt: unam, quae vitam hominis ordiatur; alteram,

1	persequantur A	percanebant T	4	videretur C	
enim om. A	consulabantur B	5	vocis T	6	quod] qui
B	quasi] si T	7	geniales A	8	qui] quo C ¹
9	fig.	10	ea] eis C ¹ : om. A	11	effantur K
12	solvaret CK	13	possimus B: possemus CK	14	annuere
15	quod est dic. sem. K (non A)	16	inmob. hoc est om. K (non A)	17	loc. est K (non A)
18	est loc. . . incomm. om. B ¹ C ¹	19	sicut]	20	colore fu. B
21	filo CKT: fila B	22	netentis	23	praesens om. K
24	trahitur B	25	netentis K	26	quia min. K (non A)
27	hominibus				
28	ad] et A				
29	ordinatur K				

quae contextat ; tertiam, quae rumpat. Incipimus enim cum
 nascimur, sumus cum vivimus, desiimus cum interimus. For- 94
 tunam a fortuitis nomen habere dicunt, quasi deam quandam
 res humanas variis casibus et fortuitis inluentem ; unde et
 5 caecam appellant, eo quod passim in quoslibet incurrens sine
 ullo examine meritorum, et ad bonos et ad malos venit. Fatum
 autem a fortuna separant : et fortuna quasi sit in his quae for-
 tuitu veniunt, nulla palam causa ; fatum vero adpositum sin-
 gulis et statutum aiunt. Aiunt et tres Furias feminas crinitas 95
 10 serpentibus, propter tres affectus, quae in animis hominum
 multas perturbationes gignunt, et interdum cogunt ita delin-
 quere, ut nec famae nec periculi sui respectum habere permit-
 tant. Ira, quae vindictam cupit : cupiditas, quae desiderat
 opes : libido, quae appetit voluptates. Quae ideo Furiae
 15 appellantur, quod stimulis suis mentem feriant et quietam esse
 non sinant. Nymphas deas aquarum putant, dictas a nubibus. 96
 Nam ex nubibus aquae, unde derivatum est. Nymphas deas
 aquarum, quasi numina lympharum. Ipsas autem dicunt et
 Musas quas et nymphas, nec inmerito. Nam aquae motus
 20 musicen efficit. Nympharum apud gentiles varia sunt vocabula. 97
 Nymphas quippe montium Oreades dicunt, silvarum Dryades,
 fontium Hamadryades, camporum Naides, maris Nereides.
 Heroas dicunt a Iunone traxisse nomen. Graece enim Iuno 98
 Ἥρα appellatur. Et ideo nescio quis filius eius secundum
 25 Graecorum fabulam Ἥρας fuit nuncupatus ; hoc videlicet velut
 mysticum significante fabula, quod aer Iunoni deputetur, ubi
 volunt heroas habitare. Quo nomine appellant alicuius meriti
 animas defunctorum, quasi ἀήρωας, id est viros aërios et caelo

2 desimus *KT* : desumus *BC* : desinimus *dell.* (*cum codd. Lactantii*
inst. 2, 10, 20) 4 casibus *om.* *K* (*non A*) inducentem *K*
(non A) 6 et ad ma. et ad bo. *B* 8 veniant *C* ven. ut nul. *T*
 factum *T* 9 statum *CT* aiunt *om.* *K* 10 effectus *BCT*
 aff. qui *dell.* 13 ira] ita *K* 15 ser. men. *K* (*non A*) 17 nam ex
 nub. *om.* *B*¹ (*non A*) 18 nomina *BC*¹ 19 quas et *BC* : quas *K* : quasi
T namque mo. *C*¹ 20 efficit *B* 22 camp. Ham. font. Nai.
Arv. (*non A*) Ner.] naraides *K* : naides *BCT* 24 Ἥρα
om. *K* 25 fabulas *K* (*non A*) velut] vel *C* 27 acroas *Isid.*
 quo mine *C*¹ 28 quasi] quos *T* ἀήρ.] eroas *codd.*

- 99 dignos propter sapientiam et fortitudinem. Penates gentiles dicebant omnes deos quos domi colebant. Et penates dicti, quod essent in penetralibus, id est in secretis. Hi dii quomodo
 100 vocabantur, vel quae nomina habuerint, ignoratur. Manes deos mortuorum dicunt, quorum potestatem inter lunam et 5 terram asserunt; a quibus et mane dictum existimant; quos putant ab aere, qui *μανός*, id est rarus est, manes dictos, sive quia late manant per auras, sive quia mites sunt, inmanibus contrarii, nomine hoc appellantur. Apuleius autem ait eos *κατ' ἀντίφραση* dici manes, hoc est mites ac modestos, cum sint 10
 101 terribiles et inmanes, ut Parcas, ut Eumenides. Larvas ex hominibus factos daemones aiunt, qui meriti mali fuerint. Quarum natura esse dicitur terrere parvulos et in angulis garrire
 102 tenebrosis. Lamias, quas fabulae tradunt infantes corripere ac
 103 laniare solitas, a laniando specialiter dictas. Pilosi, qui Graece 15 Panitae, Latine Incubi appellantur, sive Inui ab ineundo passim cum animalibus. Vnde et Incubi dicuntur ab incumbendo, hoc est stuprando. Saepe enim improbi existunt etiam mulieribus, et earum peragunt concubitum: quos daemones Galli Dusios vocant, quia adsidue hanc peragunt inmunditiam. 20
 104 Quem autem vulgo Incubonem vocant, hunc Romani Faunum ficarium dicunt. Ad quem Horatius dicit (C. 3, 18, 1):

Faune, Nympharum fugientium amator,
 per meos fines et aprica rura
 lenis incedas.

25

1 dig. quasi prop. *K* (non *A*) fort. dicunt *C* (cf. ad 4) dic.
 gent. *K* (non *A*) 2 doli *C* 3 penetrabilibus *codd.*
 qui voc. vel quo nom. *T* 4 ign. dicunt *A* (cf. ad 1, 5): ignorantur
BT 5 dicunt *om. A* di. mort. *B* 7 ab aere] habere *codd.*
 est qui ra. *T* 9 contrario *BCK* 11 Par. autem enidas *T*
 12 daem.] deos *K* (non *A*) fuerunt *AK* 13 in *om. T* gulos *B*
 14 Limias *K* 16 invii *BCK*: invia *T* ad in. *K* 17 ad inc. *K*
 18 enim *om. K* 19 pergunt *T* 20 disios *C* vocant *KT*: nuncupant
ABC qui ads. *B* inm. per. *K* 22 vicarium *K* 23 fugientium
Horat. 24 africa *T* rora *C*

LIBER IX

DE LINGVIS, GENTIBVS, REGNIS, MILITIA;
CIVIBVS, AFFINITATIBVS

DE LINGVIS GENTIVM. Linguarum diversitas exorta est in I
aedificatione turris post diluuium. Nam priusquam superbia
turris illius in diversos signorum sonos humanam divideret
societatem, una omnium nationum lingua fuit, quae Hebraea
5 vocatur; quam Patriarchae et Prophetae usi sunt non solum in
sermonibus suis, verum etiam in litteris sacris. Initio autem
quot gentes, tot linguae fuerunt, deinde plures gentes quam
linguae; quia ex una lingua multae sunt gentes exortae. Lin- 2
guae autem dictae in hoc loco pro verbis quae per linguam
10 fiunt, genere locutionis illo quo is qui efficit per id quod effici-
tur nominatur; sicut os dici solet pro verbis, sicut manus pro
litteris. Tres sunt autem linguae sacrae: Hebraea, Graeca, 3
Latina, quae toto orbe maxime excellunt. His enim tribus
linguis super crucem Domini a Pilato fuit causa eius scripta.
15 Vnde et propter obscuritatem sanctarum Scripturarum harum
trium linguarum cognitio necessaria est, ut ad alteram recur-
ratur dum siquam dubitationem nominis vel interpretationis
sermo unius linguae adtulerit. Graeca autem lingua inter 4
ceteras gentium clarior habetur. Est enim et Latinis et omni-
20 bus linguis sonantior: cuius varietas in quinque partibus dis-
cernitur. Quarum prima dicitur κοινή, id est mixta, sive
communis quam omnes utuntur. Secunda Attica, videlicet 5
Atheniensis, qua usi sunt omnes Graeciae auctores. Tertia
Dorica, quam habent Aegyptii et Syri. Quarta Ionica, quinta
25 Aeolica, †quas Αἰολιστὶ locutos dixerunt.† Et sunt in obser-

3 dividerat T (et Isid. 1) 4 natione K 6 initio] itio C¹ 7 fu.
tot. lin. K (non A) 9 quae] quia C 10 illo quo . . . pro litteris om.
K (non A) per illud B: pro eo Schwarz 16 ut alt. C¹T 17 dum]
tum dell. siqua B 18 inter] in K (non A) 19 en. lat. T 20 de-
cernitur T 21 κοινή] coenedo (concedo C) codd. 24 quem hab.
BT Syri] phiri C¹: Siculi Arvv. 25 quas colisti locutos dixerunt
BC¹T: qua se colistas locuti (corr. o) s d. K (? locuti K¹, -tos K²) fort.
'Ιαστὶ et Αἰολιστὶ

vatione Graecae linguae eiusmodi certa discrimina ; sermo enim
 6 eorum ita est dispertitus. Latinas autem linguas quattuor esse
 quidam dixerunt, id est Priscam, Latinam, Romanam, Mixtam.
 Prisca est, quam vetustissimi Italiae sub Iano et Saturno sunt
 usi, incondita, ut se habent carmina Saliorum. Latina, quam 5
 sub Latino et regibus Tusci et ceteri in Latio sunt locuti, ex
 7 qua fuerunt duodecim tabulae scriptae. Romana, quae post
 reges exactos a populo Romano coepta est, qua Naevius, Plau-
 tus, Ennius, Vergilius poetae, et ex oratoribus Gracchus et
 Cato et Cicero vel ceteri effuderunt. Mixta, quae post im- 10
 perium latius promotum simul cum moribus et hominibus in
 Romanam civitatem inrupit, integritatem verbi per soloecismos
 8 et barbarismos corrumpens. Omnes autem Orientis gentes in
 gutture linguam et verba conlidunt, sicut Hebraei et Syri.
 Omnes mediterraneae gentes in palatò sermones feriunt, sicut 15
 Graeci et Asiani. Omnes Occidentis gentes verba in dentibus
 9 frangunt, sicut Itali et Hispani. Syrus et Chaldaeus vicinus
 Hebraeo est in sermone, consonans in plerisque et litterarum
 sono. Quidam autem arbitrantur linguam ipsam esse Chal-
 daeam, quia Abraham de Chaldaeis fuit. Quod si hoc recipitur, 20
 quomodo in Danielo Hebraei pueri linguam, quam non noverant,
 10 doceri iubentur? Omnem autem linguam unusquisque homi-
 num sive Graecam, sive Latinam, sive ceterarum gentium aut
 audiendo potest tenere, aut legendo ex praeceptore accipere.
 Cum autem omnium linguarum scientia difficilis sit cuiquam, 25
 nemo tamen tam desidiosus est ut in sua gente positus suae
 gentis linguam nesciat. Nam quid aliud putandus est nisi
 animalium brutorum deterior? Illa enim propriae vocis cla-
 morem exprimunt, iste deterior qui propriae linguae caret
 11 notitiam. Cuiusmodi autem lingua locutus est Deus in prin- 30

5 habet *K*¹: habeant *T* 6 tusciae ceteri *C*¹: tusciae ceteris *K* in
 latino *T* 8 cepta *K*: gesta *BCT* 9 po. ex *B* 11 latius] latinus *T*
 13 vel Orientes et gutt. in ling. *T* 14 lingua *K* 15 mediterranei *C*¹
 16 Asiani] anani *T* vel Occidentales 18 serm. et cons. *K* 21 Hebraei
 om. *K* 22 docere *C*¹ iuebantur *K* 24 audiendum po. teneri a.
 legendum *K* 25 difficile sit c. nosse ne. *K* (non *A*) 26 nemo] nomen
*B*¹ 27 putandum *K* 28 illa] ille (*i. e.* illac?) *B* 30 autem om. *K*

cipio mundi, dum diceret: 'Fiat lux,' inveniri difficile est. Nondum enim erant linguae. Item qua lingua insonuit postea exterioribus hominum auribus, maxime ad primum hominem loquens, vel ad prophetas, vel dum corporaliter sonuit vox
 5 dicentis Dei: 'Tu es Filius meus dilectus'; ubi a quibusdam creditur illa lingua una et sola, quae fuit antequam esset linguarum diversitas. In diversis quippe gentibus creditur quod eadem lingua illis Deus loquatur quam ipsi homines utuntur, ut ab eis intellegatur. Loquitur autem Deus hominibus non
 10 per substantiam invisibilem, sed per creaturam corporalem, per quam etiam et hominibus apparere voluit, quando locutus est. Dicit etiam Apostolus (1 Cor. 13, 1): 'Si linguis hominum loquar et angelorum.' Vbi quaeritur qua lingua angeli loquantur; non quod angelorum aliquae linguae sint, sed hoc per
 15 exaggerationem dicitur. Item quaeritur qua lingua in futurum homines loquantur: nusquam reperitur. Nam dicit Apostolus (1 Cor. 13, 8): 'Sive linguae, cessabunt.' Ideo autem prius de
 14 linguis, ac deinde de gentibus posuimus, quia ex linguis gentes, non ex gentibus linguae exortae sunt.

20 DE GENTIVM VOCABVLIS. Gens est multitudo ab uno principio orta, sive ab alia natione secundum propriam collectionem distincta, ut Graeciae, Asiae. Hinc et gentilitas dicitur. Gens autem appellata propter generationes familiarum, id est a gignendo, sicut natio a nascendo. Gentes autem a quibus
 25 divisa est terra, quindecim sunt de Iaphet, triginta et una de Cham, viginti et septem de Sem, quae fiunt septuaginta tres, vel potius, ut ratio declarat, septuaginta duae; totidemque linguae, quae per terras esse coeperunt, quaeque crescendo provincias et insulas inpleverunt. Filii Sem quinque singulari- 3

1 venire C¹ diff. esset T ante corr. 2 enim om. BK 6 illam linguam unam et solam K 7 quippe] autem T 8 quam ... ut. om. T 9 non om. K 12 di. enim apostolis C¹ 13 loquerer T 15 futuro K 17 autem om. K: au. et T 18 dei. gen. CT cap. 11 (Nominum Semiticorum formae secundum Arzv. plerumque sunt redditae codicum discrepantia neglecta) 21 natio T¹ 22 distinctam K hic C¹ 23 generationem K 24 sicut . . . nasc. om. B¹ a quibusdam K¹

ter gentes singulas procreaverunt. 'Quorum primus Elam, a quo Elamitae principes Persidis: secundus Assur, a quo Assyriorum pullulavit imperium: tertius Arphaxat, a quo gens Chaldaeorum exorta est: quartus Ludi, a quo Lydii: quintus
 4 Aram, a quo Syri, quorum metropolis fuit Damascus. Filii 5
 Aram, nepotes Sem, quattuor: Hus et VI et Gether et Mes. Hus Traconitidis conditor, qui inter Palaestinam et Coelesyriam tenuit principatum, unde fuit Iob, secundum quod scriptum est (Iob 1, 1): 'Vir erat in terra Hus': secundus VI, a quo Armenii: tertius Gether, a quo Acarnanii sive Curiae: quartus 10
 5 Mes, a quo sunt hi qui vocantur Maeones. Posteritas Arphaxat filii Sem; Heber nepos Arphaxat, a quo Hebraei; Iectam filius Heber, a quo Indorum orta est gens; Sale filius Iectam, a quo
 6 Bactriani, licet eos alii Scytharum exules suspicantur. Ismael filius Abraham, a quo Ismaelitae, qui nunc corrupto nomine 15
 7 Saraceni, quasi a Sarra, et Agareni ab Agar. Nabaioth filius Ismael, a quo Nabatheii, qui ab Euphrata in mare Rubrum
 8 inhabitant. Moab et Ammon filii Loth, a quo Moabitae et
 9 Ammonitae. Edom filius Esau, a quo Idumaei. Haec sunt gentes quae de Sem stirpe descendunt, possidentes terram 20
 10 meridianam ab ortu solis usque ad Phoenices. Filii Cham quattuor, ex quibus ortae sunt gentes haec: Chus, a quo Aethiopes progeniti; Mesraim, a quo Aegyptii perhibentur
 11 exorti. Phut, a quo Libyi. Vnde et Mauretaniae fluvius usque in praesens Phut dicitur, omnisque circa eum regio 25
 12 Phuthensis. Chanaam, a quo Afri et Phoenices et Chananaeo-
 13 rum decem gentes. Item ex nepotibus Cham filii Chus, nepotes Cham sex. Filii Chus: Saba et Hevila, Sabatha,

4 ludi T¹ (lidius ut vid. T²): ludia K: lud BC 5 quorum] quo C¹
 6 ul gether C 7 inter] in T coelem (quo-) siriam codd. (siriace B: syriamque K) 8 us nomine iob sec. Bern. extr. 10 carmeni codd. (-mini Bern. extr.) cariae (-ie) codd. (ctiam Bern. extr.) 12 nepos] filius T² 14 suscipientur C 17 in mari rubro C 18 a quibus C 20 possident K 22 hac gentes Bern. extr.: haec om. T 23 primogeniti B 25 omnis autem ci. K 28 nepotes . . . Chus om. T: fil. Chus om. K

Rhegma, Seba, Cuza. Saba, a quo progeniti et appellati 14
Sabaei, de quibus Vergilius (Georg. 2, 117):

Solis est thurea virga Sabaeis.

Hi sunt et Arabes. Hevila, a quo Getuli in parte remotioris 15
Africae heremo cohaerentes. Sabatha, a quo Sabatheni, qui 16
nunc Astabari nominantur. Rhegma vero et Seba et Cuza 17
paulatim antiqua vocabula perdiderunt, et quae nunc a veteribus
habeant ignorantur. Filii Rhegma, Saba et Dadan. Hic Saba 18
per Sin litteram scribitur in Hebraeo; ille autem superior Saba
10 per Samech, a quo appellatos Sabaeos: interpretatur autem
nunc Saba Arabia. Dadan, a quo gens est Aethiopiae in 19
occidentali plaga. Filii Mesraim Labaim, a quo Libyi, qui
quondam Phuthaei vocabantur. Casloim, a quo Philistiim, 20
quos veteres Ἀλλοφύλους, nos modo corrupte Palaestinos
15 vocamus. Ceterae sex gentes ignotae sunt, quia bello Aethio- 21
pico subversae usque ad oblivionem praeteritorum nominum
pervenerunt. Filii Chanaam undecim, ex quo Chananaeorum 22
decem gentes, quorum terram his expulsis Iudaei possiderunt.
Quorum primogenitus Sidon, a quo Sidones. Vnde et urbs
20 eorum in Phoenice Sidon vocatur. Secundus Cheth, a quo 23
Chetaei. Tertius Iebus, a quo Iebusaei, quorum fuit Hieru-
salem. Quartus Amorrhaeus, a quo Amorrhaei. Quintus
Gergesaeus, a quo Gergesaei. Sextus Hevaeus, a quo Hevaei.
Ipsi sunt Gabaonitae, a civitate Gabaon, qui supplices venerunt
25 ad Iesum. Septimus Aracaeus, qui Arcas condidit oppidum 24
contra Tripolim in radicibus Libani situm. Octavus Sinaeus,
a quo Sinaei. Nonus Aradius, a quo Aradii sunt, qui Aradum
insulam possiderunt angusto fretu a Phoenicis litore separatam.
Decimus Samareus, a quo Syriae nobilis civitas, quae vocatur 25
30 Coeles. Vndecimus Amathaeus. Haec sunt gentes de stirpe

x seba cuza T: raba cuza C: caba caza K: sabacuta B: saba cuza
Rem. Mon.: Sabathaca Arv. (cum Hieronymi edd.) 4 partem
codd. 5 her. coh.] herimoque sedentes K 6 saba et c. codd.:
Sabathaca Arv. (cum Hieronymi edd.) 7 et] haec C¹ a] pro
dell. 8 ignoratur T et saba T 11 nunc om. B est om. K
12 a quibus B 15 quinque g. ignoratae K quia CT:
quae a BK Bern. extr. 18 decem T: XII. K qu. ter] quibus K
pulsis T 29 a que voc. T

Cham, quae a Sidone usque ad Gaditanum fretum omnem
 26 meridianam partem tenent. Item tribus filiorum Iafeth. Filii
 igitur Iaphet septem nominantur: Gomer, ex quo Galatae, id
 27 est Galli. Magog, a quo arbitrantur Scythas et Gothos traxisse
 28 originem. Madai, a quo Medos existere putant. Iavan, a quo 5
 29 Iones, qui et Graeci. Vnde et mare Ionium. Thubal, a quo
 Iberi, qui et Hispani; licet quidam ex eo et Italos suspicentur.
 30 Mosoch, ex quo Cappadoces. Vnde et urbs apud eos usque
 31 hodie Mazaca dicitur. Thiras, ex quo Thracas; quorum non
 32 satis inmutatum vocabulum est, quasi Tiraces. Filii Gomer, 10
 nepotes Iaphet. Aschanaz, a quo Sarmatae, quos Graeci
 33 Rheginos vocant. Riphath, a quo Paphlagones. Gotorna, a
 34 quo sunt Phryges. Filii Iavan Elisa, a quibus Graeci Elisaei,
 qui vocantur Aeolides. Vnde et lingua quinta Graece Αἰολίς
 35 appellatur. Tharsis, a quo Cilices, ut Iosephus arbitratur. 15
 36 Vnde et metropolis civitas eorum Tharsus dicitur. Cethim, a
 quo Citii, id est Cyprii, a quibus hodieque urbs Citium nomina-
 37 tur. Dodanim, a quo Rhodii. Haec sunt gentes de stirpe
 Iaphet, quae a Tauro monte ad aquilonem mediam partem
 Asiae et omnem Europam usque ad Oceanum Britannicum 20
 possident, nomina et locis et gentibus relinquentes; de quibus
 postea inmutata sunt plurima, cetera permanent ut fuerunt.
 38 Nam multarum gentium vocabula partim manserunt, ita ut
 hodieque appareat unde fuerant derivata, sicut ex Assur Assyrii,
 ex Heber Hebraei: partim vero temporis vetustate ita mutata 25
 sunt, ut vix homines doctissimi antiquissimas historias per-
 scrutantes, nec omnium, sed aliquarum ex istis origines gentium
 39 potuerunt reperire. Nam quod ex filio Cham, qui vocatur Mes-
 raim, Aegyptii sunt exorti, nulla hic resonat origo vocabuli, sicut

2 tenit C¹ Item] Igitur K 3 igitur om. K (non Ovet. extr.)
 5 existere] extiare ut vid. (vix extare) T (non Ovet. extr.) putabant T
 6 qui] quid K 7 et ex eo Ital. K 8 ex] a K 9 ex] a K 12 Coturna
 K 14 grece colis (greceoles K) codd. 16 cor. civ. T 17 hodie
 urbs C¹ 19 quae a] quia BT 21 loc. a gent. Bern. extr. 22 inmuta
 T 24 odie app. T fuerunt BC 25 muta T 27 omnium]
 hominum T 28 Nam quo K: Namque Bern. extr. vocabatur B:
 vacabatur Bern. extr. 29 nullis . . . vocabulis K

nec Aethiopum, qui dicuntur ad eum filium Cham pertinere qui Chus appellatus est. Et si omnia considerentur, plura tamen gentium mutata quam manentia vocabula apparent; quibus postea nomina diversa dedit ratio. Namque Indi ab 5 Indo flumine dicti sunt, qui ab occidentali parte eos includit. Seres a proprio oppido nomen sortiti sunt, gens ad Orientem 40 sita, apud quos de arboribus lana contextitur. De quibus est illud :

Ignoti facie, sed noti vellere Seres.

- 10 Gangaridae populi sunt inter Assyrios Indosque, habitantes 41 circa Gangen fluvium. Vnde etiam Gangaridae nuncupati sunt. Hircani dicti a silva Hircania, ubi sunt plurimae tigres. Ba- 42,43 ctriiani Scythae fuerunt, qui suorum factione a sedibus suis pulsati iuxta Bactron Orientis fluvium consederunt, ex cuius vocabulo 15 et nomen sortiti. Huius gentis rex fuit Zoroastres, inventor magicae artis. Parthi quoque et ipsi ab Scythis originem tra- 44 hunt. Fuerunt enim eorum exules, quod etiam eorum vocabulo manifestatur. Nam Scythico sermone exules 'parthi' dicuntur. Hi, similiter ut Bactriani, domesticis seditionibus Scythia 20 pulsati solitudines iuxta Hircaniam primum furtim occupaverunt, deinde pleraque finium etiam virtute obtinuerunt. Assyrii ab 45 Assur filio Sem vocati, gens potentissima, quae ab Euphrate usque ad Indorum fines omnem in medio tenuit regionem. Medi 46 a rege suo cognominati putantur. Namque Iason, Peliaei regis 25 frater, a Peliae filiis Thessalia pulsus est cum Medea uxore sua; cuius fuit privignus Medus rex Atheniensium, qui post mortem Iasonis Orientis plagam perdomuit, ibique Mediam urbem condidit, gentemque Medorum nomine suo appellavit. Sed invenimus in Genesi quod Madai auctor gentis Medorum fuit, a quo 30 et cognominati, ut superius dictum est. Persae a Perseo rege 47 sunt vocati, qui e Graecia Asiam transiens, ibi barbaras gentes

1 dicitur *K* pertinere *K* 2 plurima *BCT* 6 nomine *K*
 12 dicti sunt a *K* plurimi *BC*¹ 15 sort. sunt hu. *K* 16 ab] *B*¹
 ex *B* 17 horum voc. *T* 18 sciticorum serm. *T* partici *T*: parti *B*¹
 19 ut] a *T* 24 namque] nam *K* 25 filius *K* 26 predignus
*C*¹ 27 ubique *T* 28 invenimus *BT* 31 qui et *T*: que *C*¹

ISIDORI

gravi diuturnoque bello perdomuit, novissime victor nomen
 subiectae genti dedit. Persae autem ante Cyrum ignobiles
 fuerunt, et nullius inter gentes loci habebantur. Medi semper
 48 potentissimi fuerunt. Chasdei, qui nunc Chaldaei vocantur, a
 49 Chased filio Nachor fratris Abrahae cognominati sunt. Sabaei 5
 dicti ἀπὸ τοῦ σέβεισθαι, quod est supplicari et venerari, quia
 divinitatem per ipsorum tura veneramus. Ipsi sunt et Arabes,
 quia in montibus Arabiae sunt, qui vocantur Libanus et Antili-
 50 banus, ubi tura colliguntur. Syri a Surim vocati perhibentur,
 qui fuit nepos Abraham ex Cethura. Quos autem veteres 10
 Assyrios, nunc nos vocamus Syros, a parte totum appellantes.
 51,52 Hebraei vocati sunt ab Heber, qui pronepos fuit Sem. Israelitae
 vero ab Israel filio Isaac. Nam patriarcham Hebraeorum
 fuisse Israel, a quo duodecim Iudaeorum tribus Israelis voca-
 bulum sortitae sunt. Iudaeis autem scissura decem tribuum 15
 nomen inposuit. Nam antea Hebraei sive Israelitae nuncupa-
 53 bantur. Ex quo autem in duo regna Dei populus est divisus,
 tunc duae tribus, quae de stirpe Iuda reges habebant, Iudaeo-
 rum nomen sortitae sunt. Reliqua pars decem tribuum, quae
 in Samaria regem sibi constituit, ob populi magnitudinem 20
 54 pristinum nomen retinuit Israel. Samaritanorum gens sumpsit
 exordium ab Assyriis, qui transmigrati habitaverunt in Samaria,
 qui Latine interpretantur custodes, eo quod captivato Israel isti
 55 in terram regionis eorum ad custodiam conlocati sunt. Phoenix,
 Cadmi frater, de Thebis Aegyptiorum in Syriam profectus, apud 25
 Sidonem regnavit, eosque populos ex suo nomine Phoenices,
 56 eamque provinciam Phoeniciam nuncupavit. Sidones autem a

1 victor] doctor T	2 subiecto B	3 habeantur T	4 voc. fuerunt
a K	5 sunt om. K	6 supplicare dell.	7 ipsorum] suam K (non A Bern. extr.)
8 quia] qui T	montes BCT		vocatur BT
9 colligitur T	12 voc. sunt om. K (non A Bern. extr.)	13 vero om. K (non A)	
10 filio . . . Israel om. K (non A Bern. extr.)	15 tri- bus codd.		
16 no. inp. B Bern. extr. : inp. no. K : nomina inp. AC :	nominati inp. T		
17 israel (srael) BT	nuncupantur K		17 Dei om. K
18 de] ex K	19 sortiti BKT		tribus K
20 quae Sam. B ¹	23 latine om. K (non A Bern. extr.)		isti om. K (non A Bern. extr.)
24 regionis om. K (non A Bern. extr.)	27 autem om. K		

civitate quae vocatur Sidon traxisse vocabulum perhibentur. Saraceni dicti, vel quia ex Sarra genitos se praedicent, vel sicut 57 gentiles aiunt, quod ex origine Syrorum sint, quasi Syriginae. Hi peramplam habitant solitudinem. Ipsi sunt et Ismaelitae, ut liber Geneseos docet, quod sint ex Ismaele. Ipsi Cedar a filio Ismaelis. Ipsi Agareni ab Agar; qui, ut diximus, per- verso nomine Saraceni vocantur, quia ex Sarra se genitos glo- riantur. Philistaei ipsi sunt Palaestini, quia P litteram sermo 58 Hebraeus non habet, sed pro eo Phi Graeco utitur. Inde Philistaei pro Palaestinis dicuntur, a civitate utique sua. Idem et Allophyli, id est alienigenae, ob hoc, quia semper fuerunt inimici Israel, et longe ab eorum genere ac societate separati. Chananei appellati de Chanaam filio Cham, quorum terram 59 Iudaei possiderunt. Ex cuius origine fuit Emor, pater Sichem, a quo Amorrhaei sunt nuncupati. Aegyptii ab Aegypto quo- 60 dam rege vocati sunt. Nam antea Aerii dicebantur. Interpretantur autem lingua Hebraica Aegyptii adfligentes, eo quod adflixerint Dei populum, priusquam divino auxilio liberarentur. Armenius ex Thessalia unus de numero ducum Iasonis, qui ad 61 Colchos profecti sunt, recollecta multitudine, quae amisso rege Iasone passim vagabantur, Armeniam condidit, gentique ex suo vocabulo nomen dedit. Limes est Persicus, qui Scythas ab 62 eis dividit, Scythia cognominatus, a quo limite Scythae a quibus- dam perhibentur vocati, gens antiquissima semper habita. Hi 25 Parthos Bactrianosque; feminae autem eorum Amazonum regna

2 dicti . . . praed. vel om. K (non A Bern. extr.) quia] quod A
 (non Bern. extr.) geniti C¹ sicut] ut K (non A Bern. extr.)
 3 quod om. K (non A Bern. extr.) sunt K (non A Bern. extr.)
 4 hi per. sol. hab. K (non A): hii perambulant sol. Bern. extr. Ipsi
 sunt . . . gloriantur om. K (non A Bern. extr.) 8 ipsi sunt] quasi K
 (non A) 9 ut utitur ut de Phil. B 10 item B 11 ad hoc B¹: om.
 K 12 a soc. C¹: et soc. K 13 horum K 14 pater] filius K (non
 A) 15 quadam B: quondam K (non A) 16 reges voc. C¹: rege
 suo voc. A sunt om. K (non A) interpretabantur T
 17 autem om. K (non A) hebraea K Aeg. ante interp. K (non
 A) eo quod] quia K (non A) 18 adflixerunt B: adfligebant K
 pop. Dei K liberaretur dell. 20 quia am. B 21 vagabatur C:
 vaga (sic) T gentisque T ex om. K 23 cognominantur
 C¹ 25 autem om. B

- 63 condiderunt. Massagetæ ex Scytharum origine sunt. Et dicti
 Massagetæ quasi graves, id est fortes Getæ. Nam sic Livius
 argentum grave dicit, id est massas. Hi sunt, qui inter Scythas
 64 atque Albanos septentrionalibus locis inhabitant. Amazones
 dictæ sunt, seu quod simul viverent sine viris, quasi ἄμα ζῶν, 5
 sive quod adustis dexterioribus mammis essent, ne sagittarum
 iactus inpediretur, quasi ἄνευ μαζῶν. Nudabant enim quam
 adusserant mammam. Has Titianus Vnimammæ dicit. Nam
 hoc est Amazon, quasi ἄνευ μαζῶν, id est sine mamma. Has
 iam non esse, quod earum partim ab Hercule, partim 10
 ab Achille vel Alexandro usque ad internicionem deletæ
 65 sunt. In partes Asiaticæ Scythiæ gentes, quæ posteros
 se Iasonis credunt, albo crine nascuntur ab adsiduis nivibus;
 et ipsius capilli color genti nomen dedit. Et inde
 dicuntur Albani. Horum glauca oculis, id est picta, inest 15
 pupilla, adeo ut nocte plus quam die cernant. Albani autem
 66 vicini Amazonum fuerunt. Hugnos antea Hunnos vocatos,
 postremo a rege suo Avares appellatos, qui prius in ultima
 Maeotide inter glaciale Tanaim et Massagetarum inmanes
 populos habitaverunt. Deinde perniciousis equis Caucasi rupi- 20
 bus, feras gentes Alexandri claustra cohibente, eruperunt, et
 orientem viginti annis tenuerunt captivum, et ab Aegyptiis atque
 67 Aethiopicis annum vectigal exegerunt. Troianorum gens
 antea Dardana a Dardano nominata. Nam Dardanus et Iasius
 fratres e Graecia profecti; ex his Iasius ad Thraciam, Dardanus 25
 ad Phrygiam pervenit, ibique primus regnavit. Post quem

2 libidus a. g. d. T: livies (i. e. Libyæ) a. g. dicunt K (sed cf. Serv. ad
 Aen. 6, 862, nisi revera hæc a Servio aliena et ex Isidori codice sumpta)
 3 massam K¹ 4 locis K: iugis BCTU 5 dic. sunt om. K (non A)
 ζῶν] 20 in codd. 7 ictus inpediretur K μαζῶν C: μαζο K: mazoi T
 quam] quod B 8 has . . . mamma om. B¹ titianus animam dic. C¹
 9 anes mazos codd. 10 ab Herc. part. om. K (non A) 11 delectæ C¹
 12 posteris K 13 crediderunt K ob ABT¹: om. K adsimiles K
 17 amazonis BT Vgnos ACT; ut nos B: hunos K hunnos K:
 unnos BT: unos AC 18 avares K: abares CT: albares B: aberes
 A app.] nuncupatos K (non A) 21 ubi fer. gen. Al. cl. cohibent
 Arev. (ex Hieronymi. Epist. 30, 8) ruperunt T 22 vigintimannis T:
 .xxi. annum K capt. om. T 23 annum vectigales egerunt T
 24 nominata om. K (non A) nam] tam T 26 postquam B

filius eius Erichthonius, deinde nepos eius Tros, a quo Troiani
 nuncupati sunt. Galatae Galli esse noscuntur, qui in auxilium 68
 a rege Bithyniae evocati, regnum cum eo parta victoria divi-
 serunt; sicque deinde Graecis admixti primum Gallograeci,
 5 nunc ex antiquo Gallorum nomine Galatae nuncupantur. Graeci 69
 ante Thessali a Thessalo, postea a Graeco rege Graeci sunt
 nuncupati. Nam Graeci proprie Thessali sunt. Lapithas 70
 autem gentem Thessaliae fuisse aiunt, circa Penion amnem
 olim inhabitantem, a Lapitha Apollinis filia nuncupatos. Sicyonii 71
 10 Graeci sunt nuncupati, a Sicyone rege. Hi primum Agialei
 vocabantur, a rege Agealeo, qui primus Sicyonis imperavit; a
 quo et Agealea civitas nuncupata est, quae nunc Peloponensis
 vocatur a Pelope rege suo. Ipsi sunt et Arcades, ab Arcade
 rege Iovis et Callistae filio dicti. Danai a Danao rege vocati. 72
 15 Idem et Argivi, ab Argo conditore cognominati. Postquam
 autem rex Graecorum Apis mortuus est, huic filius Argus suc-
 cessit in regnum, et ex eo Argivi appellati sunt; qui etiam ab
 eis post obitum [ut] deus haberi coepit, templo et sacrificio
 honoratus. Achaei, qui et Achivi, ab Achaeo Iovis filio dicti. 73
 20 Pelasgi nominati, quia cum velis passis verno tempore ad-
 venisse Italiam visi sunt, ut aves. Primo enim eos Varro
 Italiam adpulisse commemorat. Graeci vero Pelasgos a Iovis
 et Larissae filio perhibent dictos. Myrmidones fuerunt Achilli 75
 socii: Dolopes Pyrrhi. Dicti autem sunt Myrmidones propter
 25 astutiam, quasi *μύρμηκες*, id est formicae. Eratosthenes autem
 dicit dictos Myrmidonas a Myrmidone duce, Iovis et Eury-
 medusae filio. Cecropi Atheniensium regi successit Cranaus, 76

2 nunc. sunt om. K (non A) qui] quibus K 3 parta T: peracta
 BCK 4 inde B 5 Gall.] grecorum K 6 tesalia (corr. tess.) a T
 7 sunt The. K (non A) 8 autem] am K: hoc est B pelion CK
 10 nuncupati K: -tus B¹ a sicionio r. ECT: a sicioni origine A
 i. e. Aeg.: agalilei T¹ hi prim. . . a rege om. B¹ 11 vocabuntur C:
 om. K (non A) agialeo BK primum K 12 agilea nun. civ. quae
 K (non A) 13 voc. post suo K (non A Bern. extr.) suo . . . rege om. A
 16 autem om. B 17 ab ei K 18 ut hab. CK: om. BT 21 primos
 T 22 an vero a Pelasgo 23 filios BT perhibentur B¹ 26 dicit
 dictos] dicit ex dicti K corimose B: eurimo K 27 Cecropis B¹ T
 granus codd. (-nis B)

ISIDORI

cuius filia Atthis nomen et regionis et gentis dedit. Et ex ea
 77 Attici cognominati, qui sunt Athenienses. Ion, vir fortis, ex
 78 suo nomine eosdem Athenienses vocavit Iones. Macedones a
 nomine Emathionis regis antea Emathii nuncupati sunt : postea
 79 Macedones dicti, Epirotae a Pyrrho Achilli filio prius Pyr-
 rhidae, postea vero Epiro rege . . . ad Italiam transire prae-
 80 sumpserunt. Dorus Neptuni et Ellepis filius fuit, unde Dori
 et originem et nomen ducunt. Sunt autem pars Graeciae
 gentis ; ex quibus etiam cognominata est tertia lingua Grae-
 81 corum, quae Dorica appellatur. Lacedaemones a Lacedae- 10
 mone Semelae filio dicti. Hi diu perseverantes in bellum
 contra Messenios, veriti ne diuturnitate proelii spem prolis
 amitterent, praeceperunt ut virgines eorum cum iuvenibus domi
 relictis concumberent ; sicque ex promiscuo virginum concu-
 bitu iuvenes de incertis parentibus nati ex nota materni pudoris 15
 Spartani vocati sunt. Nam ipsos esse Spartanos, quos et
 82 Lacedaemonios. Thraces ex filio Iaphet, qui vocatus est
 Thiras, et orti et cognominati, ut superius dictum est, perhi-
 bentur ; licet gentiles eos ex moribus ita dictos existimant, quod
 sint truces. Saevissimi enim omnium gentium fuerunt, unde 20
 et multa de eis fabulosa memorantur : quod captivos diis suis
 litarent, et humanum sanguinem in ossibus capitum potare
 soliti essent. De quibus Vergilius (Aen. 3, 44) :

Heu fuge crudeles terras, fuge litus avarum ;

83 quasi crudelium et avarorum. Istrorum gens originem a Col- 25

1 atetis T 2 actici T 3 Ath.] macedones K 4 emationis C :
 macionis BKT emaci BC : amati T : macci K nun. sunt om.
 K 5 Mac. dic. a Macedone rege Deucalionis materno (-ni C¹U) nepote
 CU prius om. K (non A) 6 epiro re. A : pyrro re. K
 lacunam signavi tr. pr.] transierunt K (non A) 7 Do. orig. K
 8 autem om. B 11 diu] duo B 13 admitterent B d. relictos
 codd. (dormire lectos B) 14 virgini K : virginarum B¹T : virginum
 et maritarum C 16 Spartani] Parthenii Arev. 17 Laced. affirmant
 (om. C Mon.) Spartanos vero propter repentinos adversus Cadmum, quasi
 de terra contractos et ex (et ex om. U) omni parte conflictos (-fluitos C¹
 Mon.), ita vocatos CU Mon. : lacedemones nulli dubium est Bern. extr. (non
 Rem. Trin.) ex tira fil. K (non A) qui . . . Th.] vocati K (non A)
 18 et cogn. . . . perhib.] sunt K (non A Bern. extr.) 21 multas d.
 c. fabulas K captivorum K 22 portare BT 24 fugere B
 25 quasi . . . avar. om. K (non A) Col.] locis T

chis ducit, qui missi ad Argonautas persequendos, ut a Ponto intraverunt Istrum fluvium, a vocabulo amnis, quo a mari recesserunt, appellati sunt. Romani a Romuli nomine nuncupati, 84 qui urbem Romam condidit gentique et civitati nomen dedit.

5 Hi antea a Saturno Saturnii, a Latino Latini vocati sunt. Nam Latinus Italiae rex fuit, qui ex suo nomine Latinos appellavit, qui postea Romani nuncupati sunt. Hi et Quirites dicti, quia Quirinus dictus est Romulus, quod semper hasta utebatur, quae Sabinorum lingua curis dicitur. Italus quoque et Sabinus et 85

10 Sicanus fratres fuerunt, ex quibus nomina populis inposita et regionibus sunt. Nam ab Italo Itali, a Sabino Sabini, a Sicano Sicani cognominati sunt, qui et Siculi, id est Sicilienses. Tusci 86 Italiae gens est a frequentia sacrorum et turis vocata, id est ἀπὸ τοῦ θυσιάζειν. Vmbri Italiae gens, sed Gallorum veterum pro-

15 pago, qui Appenninum montem incolunt; de quibus historiae perhibent eo quod tempore aquosae cladis imbribus superfuerint, [et ob hoc] Ὀμβρίους Graece nominatos. Marsi gens 88 Italiae dicta a comite Liberi Marsya, qui usum illis vitium ostendit; et ob hoc illi statuam fecerunt, quam postea Romani

20 victis Marsis tulerunt. Marsos autem Graeci Oscos vocant, quasi ὄφσκους, quod multas serpentes habeant, et ὄφης serpens dicatur. Inlaesos autem esse carminum maleficiis. Inhabitantes autem plagam Appennini montis simul cum Vmbris. [Alexander historiographus ait: 'Vulscos quidam appellatos aiunt a

2 Ist.] strum deum ut vid. T¹ am. qua mari concesserant T
 3 a romolo nuncupantur K (non A) 4 quia C ded. nom. K (non
 A) 5 ante BCK saturnii K: -ni ACT: nomine saturnii B nam
 om. K (non A) 7 post ut vid. T nun. s. Rom. K dic. sunt qu.
 T² 8 quod semper] qu*****cm T¹ 9 cyris K Italus T
 quoque om. K (non A) 10 pop. et reg. inp. sunt K 11 nam om. K (T¹
 n. l.: nam T² in ras.) ab ab It. T 12 cogn. om. K (non A) qui
 et Sic. id est (idem et B) Sicil. BK: idem (ide D) et Sicil. CDT 13 gen
 corr. gens T 14 θυσ.] tissiazin (-im, ticci-) codd. genus T 15 qua
 App. T 16 eo quo C¹ 17 et ob hoc hab. BDK (cf. XIV. iv. 21): om.
 CT 18 dicti K (non A) quia usum ex quia sum K (non A) 19 quem
 propterea Rom. K (non A) 20 Oscos] uscos T: tuscos BK: om. C
 21 Ὀφ.] οφεκούς BK: οθσκός C¹: οφικύς (vix οφσκός) T: vix Ὀσικούς quasi
 Ὀφικούς (sed cf. codd. Servii ad Aen. 7, 730) 23 Alex. . . dictos post
 IV. vii. 34 hab. TUV: om. BCKM. Huc dubitanter transiit

ISIDORI

Vulscō Antiphatae Laestrygonis filio. Fabius quoque Sicolicis
 89 profectos corrupto nomine Vulscos ait dictos'] Gothi a Magog
 filio Iaphet nominati putantur, de similitudine ultimae syllabae,
 quos veteres magis Getas quam Gothos vocaverunt; gens fortis
 et potentissima, corporum mole ardua, armorum genere terri- 5
 bilis. De quibus Lucanus (2, 54):

Hinc Dacus premat inde Getes occurrat Iberis.

90 Daci autem Gothorum soboles fuerunt, et dictos putant Dacos,
 quasi Dagos, quia de Gothorum stirpe creati sunt. De quibus
 ille (Paulinus ad Nicetam 17): 10

Ibis arctos procul usque Dacos.

91 Bessi barbari fuerunt, qui a multitudine bovum sic vocati cre-
 duntur. De quibus quidam (Paulin. ad Nic. 243):

Qui colit terrae medio vel ille

divitis multo bove pilleatus

accola ripae. 15

92 Gipedes pedestri proelio magis quam equestre sunt usi, ex hac
 93 causa vocati. Sarmatae patentibus campis armati inequitabant
 prius quam eos Lentulus Danubio prohiberet; atque inde ob
 94 studio armorum Sarmatae nuncupati existimantur. Lanus flu- 20
 vius fertur ultra Danubium, a quo Alani dicti sunt, sicut et
 populi inhabitantes iuxta Lemannum fluvium Alemanni vocan-
 tur. De quibus Lucanus (1, 396):

Deseruere cavo tentoria fixa Lemanno.

95 Langobardos vulgo fertur nominatos proluxa barba et numquam 25
 96 tonsa. Vindilicus amnis ab extremis Galliae erumpens, iuxta

1 siccolcis (pro sic, Colcis?) U 2 vulscō TUV §§ 89-114 *Contuli*
 etiam A a gog T¹ 3 put. dissimilitudine A 7 decus BCT:
 deus A inde geote succurrat (su. ex corr.) T: intis occ. A: indigentes
 occ. K: indigentes occ. C 9 dagos] dacios K (non Bern. extr.)
 quod et (expunct.) e Goth. A 11 arctos codd. (-us K) 12 a om. K
 15 divitiis C: dividitis T multi A 17 Gipedes codd. s. usu T:
 usi s. K: usi B et a cau. voc. sunt A: et ex hac cau. ita voc. B: et
 ex ac cau. voc. K: ex hac (ac) causa ita voc. CT 18 petentibus C¹
 19 proberent CT ob] ab A 20 existimant T 24 deseruere]
 servire K: om. A cavo] coacto K 25 Languobardos ABT:
 Langobardos CA nusquam A² 26 Vindilicus ABT: Vandil-
 licus K: uandalicus C galliis T

quem fluvium inhabitasse, et ex eo traxisse nomen Vandali perhibentur. Germanicae gentes dictae, quod sint inmania 97 corpora inmanesque nationes saevissimis duratae frigoribus; qui mores ex ipso caeli rigore traxerunt, ferocis animi et semper 5 indomiti, raptu venatuque viventes. Horum plurimae gentes variae armis, discolores habitu, linguis dissonae, et origine vocabulorum incertae; ut Tolosates, Amsivari, Quadi, Tuungri, Marcomanni, Bruteri, Chamavi, Blangiani, Tubantes; quorum inmanitas barbariae etiam in ipsis vocabulis horrorem quandam 10 significat. Suevi pars Germanorum fuerunt in fine Septentrionis. 98 De quibus Lucanus (2, 51):

Fundit ab extremo flavos aquilone Suevos.

Quorum fuisse centum pagos et populos multi prodiderunt. Dicti autem Suevi putantur a monte Suevo, qui ab ortu initium 15 Germaniae facit, cuius loca incoluerunt. Burgundiones quon- 99 dam, a Romanis subacta interiori Germania, per castrorum limites positi a Tiberio Caesare in magnam coaluerunt gentem, atque ita nomen ex locis sumpserunt; quia crebra per limites habitacula constituta burgos vulgo vocant. Hi postea rebelles 20 Romanis effecti plus quam octoginta milia armatorum ripae Rheni fluminis insederunt, et nomen gentis obtinuerunt. Sa- 100 xonum gens in Oceani litoribus et paludibus inviis sita, virtute atque agilitate habilis. Vnde et appellata, quod sit durum et validissimum genus hominum et praestans ceteris piraticis. 25 Franci a quodam proprio duce vocari putantur. Alii eos a 101 feritate morum nuncupatos existimant. Sunt enim in illis mores inconditi, naturalis ferocitas animorum. Brittones quidam 102

1 et om. A uuandali BC: uuandili T 2 Germaniae ABCT
 quia s. minia co. K 3 sevissimi K 4 feroces ABK 5 ho. pl. gen.
 om. T¹ 7 tolerates CT: collarates B amisi (ex -ci) vari A tungi
 A: turungri CT¹ 8 Arcomanni T bruteri B camaso T²
 blangianni B: blanciani K 9 in om. K errore T: terrorem C
 12 aquilene T 14 or. solis in. K 15 fecit K quodam K
 16 romanas C¹ germanic T 17 coalere K: caluerunt A: col- BT
 19 vul. bur. K postea] praeterea KC¹ 20 romani K 21 et om. A
 Saxorum A 22 genus BCT occanum K pal. invicta vir. A
 24 val.] agillissimum K pir. om. A (non U) 25 duce propriae (i. e.
 -rie) K 26 nuncupari K cuius om. K 27 Brittones A
 (non Bern. extr.)

ISIDORI

Latine nominatos suspicantur, eo quod bruti sint, gens intra Oceanum interfuso mari quasi extra orbem posita. De quibus Vergilius (Ecl. 1, 67):

Toto divisos orbe Britannos.

- 103 Scotti propria lingua nomen habent a picto corpore, eo quod 5
 aculeis ferreis cum atramento variarum figurarum stigmatibus
 104 adnotentur. Galli a candore corporis nuncupati sunt. Γάλα enim
 Graece lac dicitur. Vnde et Sibylla sic eos appellat, cum ait
 de his (Virg. Aen. 8, 660):

Tunc lactea colla

10

auro innectuntur.

- 105 Secundum diversitatem enim caeli et facies hominum et colores
 et corporum quantitates et animorum diversitates existunt.
 Inde Romanos graves, Graecos leves, Afros versipelles, Gallos
 natura feroces atque aciores ingenio pervidemus, quod natura 15
 106 climatum facit. Galli autem Senones antiquitus Xenones dice-
 bantur, quod Liberum hospitio recepissent; postea X in S
 107 litteram commutata est. Vacca oppidum fuit iuxta Pyrenaeum,
 a quo sunt cognominati Vaccei, de quibus creditur dixisse poeta
 (cf. Virg. Aen. 4, 42):

20

Lateque vagantes Vaccei.

Hi Pyrenaci iugis peramplam montis habitant solitudinem.
 Idem et Vascones, quasi Vaccones, C in S litteram demutata.

- 108 Quos Gnaeus Pompeius edomita Hispania et ad triumphum
 venire festinans de Pyrenaei iugis deposuit et in unum oppi- 25
 dum congregavit. Vnde et Convenarum urbs nomen accepit.
 109 Hispani ab Ibero amne primum Iberi, postea ab Hispalo

1 gens sint *A*: sunt g. *BC* (*non Bern. extr.*) 4 totos *CT* brit-
 tanos *codd.* 5 Scotti *K Bern. extr. (non M)* a prop. *KM (non*
Bern. extr.) habet *C¹* a] e *T* 6 vario *K (non Bern. extr.)*
 7 adnotantur *T* sunt *om. K (non Bern. extr.)* 8 Sib.] Virgilius
Arrv. appella *A* 11 innecto *K* 12 enim] autem *B* fac.
 omninum *T* 15 feroces *in vas. T²* pervidimus *AK* quod]
 quia *K* 16 Xen.] zenones (zo-) *codd.* 17 quod] quia *A* hos-
 pitium (*osp-*) *KT* posteaque *C* X] z *codd.* 21 lataque *A*
 vacantes *AK* 22 post solit. *add.* Baceos invictos a nulla gente victos
T² 24 Quos genus *C¹*: quod (*ex quos A*) genus *AT* 26 urbis *C*
 accipit *A* 27 Spania ab *T¹* a libero *K* ab ispalno ispana
 cog. *A*

Hispani cognominati sunt. Galleci a candore dicti, unde et 110
 Galli. Reliquis enim Hispaniae populis candidiores existunt.
 Hi Graecam sibi originem adserunt. Vnde et naturali ingenio
 callent. Siquidem post finem Troiani belli Teucrum morte 111
 5 Aiacis fratris invisum patri Telamoni, dum non reciperetur in
 regnum, Cyprum concessisse, ibique urbem nomine antiquae
 patriae Salamina condidisse, inde ad Galleciam profectus et
 positis sedibus ex loco genti nomen dedisse. Astures gens His- 112
 paniae, vocati eo, quod circa Asturam flumen septi montibus
 10 silvisque crebris inhabitent. Cantabri gens Hispaniae a voca- 113
 bulo urbis et Iberi amnis, cui insidunt, appellati. Horum ani-
 mus pertinax et magis ad latrocinandum et ad bellandum, vel
 ad perpetiendum verbera semper parati. Celtiberi ex Gallis 114
 Celticis fuerunt, quorum ex nomine appellata est regio Celti-
 15 beria. Nam ex flumine Hispaniae Ibero, ubi considerunt, et
 ex Gallis, qui Celtici dicebantur, mixto utroque vocabulo Celti-
 beri nuncupati sunt. Afri appellati ab uno ex posteris Abrahae, 115
 qui vocabatur Afer, qui dicitur duxisse adversus Libyam exerci-
 tum, et ibi victis hostibus considisse, eiusque posteros ex no-
 20 mine atavi et Afros et Africam nuncupasse. Poeni autem 116
 Carthaginenses sunt a Phoenicibus nuncupati, qui cum Didone
 profecti sunt. Tyrios vero a Tyria urbe Phoenicum nominatos, 117
 de qua profecti sunt et in Africae litus venerunt. Getuli Getae 118
 dicuntur fuisse, qui ingenti agmine a locis suis navibus conscen-
 25 dentes, loca Syrtium in Libya occupaverunt, et quia ex Getis
 venerant, derivato nomine Getuli cognominati sunt. Vnde

1 Galleti A: Calleti K: Galletti B 3 et a natali (corr. -turali) T
 4 gallum corr. vallent A Siquidem om. A belle A mortem
 codd. 5 invisum] invidiosum T^{mag.} patre ABT et
 elamon T tum non receperit K 6 orbem C¹ 7 salamina
 incond. A (pro -nam cond-) galatiam K: gallentiam A et p.]
 expositis ABT: expositus C 9 voc. ab eo K sturam CT:
 isturiam A: histura K secti C¹: serti T: septem K 10 inhabitant
 AK 11 insident Schwarz appellatur AK 12 pellandum A
 13 perpediendum BK Celt. et Gall. A 14 Celt. nam et C¹T:
 celtiberiana ex K 16 qui] qua C¹ 23 post qua del. dictum est K
 25 gentis (corr. -ti ut vid.) ven. T: genti suae K (non A) 26 venerunt C
 derivativo K (non A) cognominata K¹

et opinio est apud Gothos ab antiqua cognatione Mauros con-
 119 sanguinitate propinquos sibi vocare. Africam autem initio ha-
 buere Libyes, deinde Afri, post haec Getuli, postremum Mauri
 120 et Numides. Mauri et Numidae, ut Afri putant, sic sumpserunt
 exordium et vocabulum. Nam postquam in Hispania Hercules 5
 interiit, et exercitus eius compositus ex variis gentibus, amisso
 duce, passim sibi sedes quaerebant, ex eo numero Medi et
 Persae et Armenii navibus in Africam transvecti proxima mari
 121 loca occupavere. Sed Persae, dum materiam in agris pro con-
 struendis domiciliis non invenirent, et ignara lingua commer- 10
 cium prohiberet, per patentem agros et diversas solitudines vaga-
 bantur, et a pabulationibus vagabundis semetipsos propria
 lingua Numides appellaverunt, id est sine oppido vagos et
 122 errantes. Medi autem cum Libyis se miscuerunt, qui proxima
 Hispania inhabitabant; quorum nomen paulatim Libyes corru- 15
 pere, barbara lingua Mauros propter Medos appellantes, licet
 Mauri ob colorem a Graecis vocentur. Graeci enim nigrum
 μαύρον vocant. Aestifero quippe calore afflati speciem atrii
 coloris ducunt. Massylia civitas Africae est, non longe ab
 123 Atlante et hortis Hesperidum; a qua civitate Massyli vocati 20
 sunt, quos nos corrupte Massulos vocamus, de quibus Vergilius
 (Aen. 4, 483):

Hic mihi Massylae gentis monstrata sacerdos.

124 Gaulalum gentes sunt a meridie usque Oceanum Hesperium
 pervagantes. His nomen Gauloe insula dedit, quae est iuxta 25
 125 Aethiopiam, ubi nec serpens nascitur neque vivit. Garamantes
 populi Africae prope Cyrenas inhabitantes, a Garamante rege
 Apollinis filio nominati, qui ibi ex suo nomine Garama oppidum

1 ab ant. om. K (non A) 2 vocari K¹ initium habere K
 4 su. et exord. et voc. T 6 int. ex. C 7 qu. sed ex B¹: qu. et ex K
 et persi codd. (et om. C) 8 et Ar.] meni T¹: armeni C 10 invenis-
 sent K: invenerunt T 11 vacabantur BK vag. a pab. C 13 numi-
 das K 14 qui] quia KT proximi T 15 corrumpite T 17 vocan-
 tur C (fort. recte) 18 quippe] quia propter K (non A) 19 dicunt BT
 Massilia CK: Massila B: Masila K 24 hisperiam pervagantes
 K 25 gauloen BC: gaulonem T: gaula K 28 garamina
 opp. K

condidit. Sunt autem proximi gentibus Aethiopum. De quibus Vergilius (Ecl. 8, 44) :

Extremi Garamantes.

Extremi autem, quia saevi et a consortio humanitatis remoti.

- 5 Hesperii vero sunt, qui circa Hispaniam conmorantur. Nam 126
 Hispania Hesperia. Aethiopes dicti a filio Cham, qui vocatus 127
 est Chus, ex quo originem trahunt. Chus enim Hebraica lin-
 gua Aethiops interpretatur. Hi quondam ab Indo flumine con- 128
 surgentes, iuxta Aegyptum inter Nilum et Oceanum, in meridie
 10 sub ipsa solis vicinitate insiderunt, quorum tres sunt populi :
 Hesperii, Garamantes et Indi. Hesperii sunt occidentis, Gara-
 mantes Tripolis, Indi orientis. Trochoditae gens Aethiopum, 129
 ideo nuncupati, quod tanta celeritate pollent ut feras cursu pe-
 dum adsequantur. Pamphagi, et hi in Aethiopia sunt : quibus 130
 15 esca est quidquid mandi potest et omnia fortuito gignentia ;
 unde et appellati. Ichthyophagi, quod venando in mari valeant, 131
 et piscibus tantum alantur. Hi post Indos montanas regiones
 tenent, quos subactos Alexander Magnus piscibus vesci pro-
 hibuit. Anthropophagi gens asperrima sub regione Siricum sita, 132
 20 qui quia humanis carnibus vescuntur, ideo anthropophagi
 nominantur.

Itaque sicut his, ita et ceteris gentibus per saecula aut a
 regibus, aut a locis, aut a moribus, aut ex quibuslibet aliis causis
 immutata vocabula sunt, ita ut prima origo nominis eorum tem-
 25 porum vetustate non pateat. Iam vero hi qui Antipodae dicun- 133
 tur, eo quod contrarii esse vestigiis nostris putantur, ut quasi
 sub terris positi adversa pedibus nostris calcant vestigia, nulla
 ratione credendum est, quia nec soliditas patitur, nec centrum

1 proxime T 4 autem om. K et om. C¹ a om. K
 6 Hisp. Hesp. dicitur AB : Hispani (ispania C) ab Hesp. dicti C¹K
 10 solis civitate T (Heliopolim dicit!) 11 Hesp. om. C¹ et indiae B
 12 Trogodie B¹ : Trogoditae C : Trocoditae (-te) KT 16 u. et appel-
 lantur K : et u. appellantur C¹ quod] quia K 18 tenent] traent
 C¹ quos] quod T : quo C vesceri C¹ 19 Serum Arrv. (ex
 Solin. 15, 4) 20 quia qui C¹ 21 nominantur BCDT : dicuntur K :
 vocantur A 22 vel a reg. K 23 aliis] talibus K 27 sub
 terris] subterius K adversus T 28 centrum] gentium ut vid. T¹

terrae ; sed neque hoc ulla historiae cognitione firmatur, sed
 134 hoc poetae quasi ratiocinando coniectant. Titanas autem quos-
 dam in Graecia ferunt fuisse robustos et excellentes viribus
 135 ultionem creatos. Vnde et Titanes dicti sunt ἀπὸ τῆς τίσεως, 5
 id est ab ultione, quod quasi ulciscendae matris Terrae causa in
 deos armati existerent, quos fabulae a Iove bello fuisse supera-
 tos atque extinctos fingunt, propter quod e caelo iactis fulminibus
 interierunt.

III DE REGNIS MILITIAEQVE VOCABVLIS. Regnum a regibus 10
 dictum. Nam sicut reges a regendo vocati, ita regnum a regi-
 2 bus. Regnum universae nationes suis quaeque temporibus
 habuerunt, ut Assyrii, Medi, Persae, Aegyptii, Graeci, quorum
 vices sors temporum ita volutavit ut alterum ab altero solveretur.
 Inter omnia autem regna terrarum duo regna ceteris gloriosa 15
 traduntur : Assyriorum primum, deinde Romanorum, ut tem-
 3 poribus, et locis inter se ordinata atque distincta. Nam sicut
 illud prius et hoc posterius, ita illud in oriente, hoc in occidente
 exortum est : denique in illius fine huius initium confestim fuit.
 Regna cetera ceterique reges velut adpendices istorum habentur. 20
 4 Reges a regendo vocati. Sicut enim sacerdos a sacrificando,
 ita et rex a regendo. Non autem regit, qui non corrigit. Recte
 igitur faciendo regis nomen tenetur, peccando amittitur. Vnde
 et apud veteres tale erat proverbium : ' Rex eris, si recte facias :
 5 si non facias, non eris.' Regiae virtutes praecipuae duae : 25
 iustitia et pietas. Plus autem in regibus laudatur pietas ; nam
 6 iustitia per se severa est. Consules appellati a consulendo,
 sicut reges a regendo, sicut leges a legendo. Nam cum Romani

1 nulla h. c. firmantur C¹ 3 robustas B¹ 4 ab] ob K (fort.
 recte) ad om. C¹ 6 ulciscendo T 7 extiterent T¹ (pro-runt) 8 e
 BC : de K : om. T 9 interierint K¹ 12 quisque KC¹ 13 persi codd.
 14 temp. volitavit T 15 autem om. K duo om. K 16 vel primo
 ut] aut T (corr. T²) 17 et] ita Schwarz dist. sunt C sicut et ill.
 K 18 or. et hoc T² 19 den. ill. C confestim om. T¹ fuit ut reg.
 C¹ 21 sanctificando BCT 24 si recta T facias B : facies A (non D)
 25 facies ABC (non D) 26 plus . . . pietas om. B 27 per se vera C¹ T
 28 sicut . . . regendo om. K (non A) sicut . . . legendo om. T¹

ETYMOLOGIARVM LIB. IX. ii, iii

regum superbam dominationem non ferrent, annua imperia
 binosque consules sibi fecerunt. Nam fastum regium non
 benivolentia consulentis, sed superbia dominantis erat. Hinc
 igitur consules appellati, vel a consulendo civibus, vel a regendo
 5 cuncta consilio. Quos tamen ideo mutandos per annos singulos 7
 elegerunt, ut nec insolens diu maneret, et moderatior cito succur-
 reret. Inde autem duo pares, quia unus rem civilem, alter rem
 10 militarem administrabant. Regnaverunt autem annis' quadrin-
 gentis sexaginta septem. Proconsules suffecti erant consulibus, 8
 10 et dicti proconsules eo quod vicem consulis fungerentur, sicut
 procurator curatori, id est actori. Exconsules autem dicti, quod 9
 iam a consulatu exierint, sive discesserint peracto vicis suae
 anno. Dictatores quinto anno post reges expulsos Romani sibi 10
 creaverunt, dum gener Tarquini ad iniuriam soceri vindicandam
 15 ingentem adversus Romam collegisset exercitum. Hi quin- 11
 quennii temporis imperio utebantur. Plus enim erant honore
 quam consules, qui annuas potestates tenebant. Et dicti dicta-
 tores, quasi principes et praeceptores. Vnde et magistri populi
 nominabantur. Vnde et edicta dicuntur. Caesarum nomen a 12
 20 Iulio coepit, qui bello civili commoto primus Romanorum sin-
 gularem optinuit principatum. Caesar autem dictus, quod caeso
 mortuae matris utero prolatus eductusque fuerit, vel quia cum
 caesarie natus sit. A quo et imperatores sequentes Caesares
 dicti, eo quod comati essent. Qui enim exacto utero exime-
 25 bantur, Caesones et Caesares appellabantur. Iulius autem dic- 13
 tus, quia ab Iulo Aeneae filio originem duxit, ut confirmat
 Vergilius (Aen. I, 288):

Iulius, a magno demissum nomen Iulo.

1 regem <i>T</i> : regnum <i>C</i> ¹	superbiam <i>C</i>	ferent <i>C</i> ¹	2 sibi
<i>om.</i> <i>K</i> fastu regio <i>K</i> : festum regium <i>T</i>		3 a rendo <i>B</i> ¹	3 boni volentia <i>B</i> ¹ <i>T</i>
consules sed sup. dampnantis <i>C</i> ¹	4 a rendo <i>B</i> ¹	8 administrabat <i>BCT</i>	7 inde] in
deo <i>C</i> ¹ alte rem <i>T</i> ¹ : alteram <i>C</i> ¹		11 curatoris id est actoris <i>K</i>	10 fin-
gerentur <i>T</i> : fugerentur <i>C</i> ¹		12 exie-	12 exie-
rent <i>C</i> ¹ : exierunt <i>K</i>		discesserent <i>C</i> ¹ : discesserunt <i>K</i>	14 ad
15 Hi <i>om.</i> <i>C</i> ¹	19 cd.] dicta <i>T</i>	20 commotus <i>K</i>	
iuriam <i>C</i> ¹	22 vel quod <i>BT</i>	24 exacto <i>codd.</i>	26 qui <i>BC</i> ¹ ab
romanum <i>TC</i>	dixit <i>C</i> ¹	ut] et <i>T</i>	28 dimisso <i>B</i> ¹
Iulio <i>BKT</i>			nomine <i>K</i>
Iulio <i>T</i>			

- 14 Imperatorum autem nomen apud Romanos eorum tantum prius
fuit apud quos summa rei militaris consisteret, et ideo imperato-
res dicti ab imperando exercitui: sed dum diu duces titulis
imperatoriiis fungerentur, senatus censuit ut Augusti Caesaris
hoc tantum nomen esset, eoque is distingueretur a ceteris gen- 5
tium regibus; quod et sequentes Caesares hactenus usurpaverunt.
- 15 Solet enim fieri ut primi regis nomen etiam reliqui possideant,
sicut apud Albanos ex Silvii nomine omnes reges Albanorum
Silvii appellati sunt; sicut apud Persas Arsacidae: apud
16 Aegyptios Ptolomei; apud Athenienses Cecropidae. Augustus 10
ideo apud Romanos nomen imperii est, eo quod olim auferent
republicam amplificando. Quod nomen primitus senatus
Octavio Caesari tradidit, ut quia auxerat terras, ipso nomine et
17 titulo consecraretur. Dum autem idem Octavianus iam Caesar
et imperator appellaretur, vel Augustus, postea vero dum ludos 15
spectaret, et pronuntiatum esset illi a populo ut vocaretur et
Dominus, statim manu vultuque averso indecoras adulationes
repressit et Domini appellationem ut homo declinavit, atque in-
sequenti die omnem populum gravissimo edicto corripuit, Domi-
numque se post haec appellari ne a liberis quidem suis permisit. 20
Fuit autem filius A[c]tiae, quae nata est de sorore Iulii Caesaris.
- 18 Reges autem ob hanc causam apud Graecos βασιλείς vocantur,
quod tamquam bases populum sustinent. Vnde et bases co-
ronas habent. Quanto enim quisque magis praepositur, tanto
19 amplius pondere laborum gravatur. Tyranni Graece dicun- 25
tur. Idem Latine et reges. Nam apud veteres inter regem et
tyrannum nulla discretio erat, ut (Virg. Aen. 7, 266):

Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.

1 Imperatorem C¹ autem om. K 2 ap. quod C¹ res A
3 exerc. summa rei militaris sed K (non A) diu duces] iudices K
5 eo quod KB 6 quia et K 8 Iuanos (corr. al-) exilii T: Alb. exilii
C¹ 9 si. et ap. Pers. K 12 primus BT 13 octaviano (ex hoct-) C
auserat KT: auserat B 16 expectaret codd. (etiam A) illi esset
K (non A) praenuntiatum B 18 app.] vocationem K (non A)
19 edicto] dictu B: dicto C 20 appellari (ex-ti) post suis K (non A)
praemisit B¹ 21 actiae (-ie) codd. 23 cor. habent BCK: coronabant
T 24 quisquis K 25 prodere C¹ 26 inter] enim K 28 pacis
om. B¹ erat B

Fortes enim reges tyranni vocabantur. Nam tiro fortis. De qualibus Dominus loquitur dicens (Proverb. 8, 15): 'Per me reges regnant et tyranni per me tenent terram.' Iam postea in 20 usum accedit tyrannos vocari pessimos atque improbos reges, 5 luxuriosae dominationis cupiditatem et crudelissimam dominationem in populis exercentes. Princeps et dignitatis modo 21 significatur et ordinis, sicut est illud Vergilianum (Aen. 9, 535):

Princeps ardentem coniecit lampada Turnus,
pro primus. Dictus autem princeps a capiendi significatione,
10 quod primus capiat, sicut municeps ab eo quod munia capiat.
Dux dictus eo quod sit ductor exercitus. Sed non statim, qui- 22
cumque principes vel duces sunt, etiam reges dici possunt. In bello autem melius ducem nominari quam regem. Nam hoc nomen exprimit in proelio ducentem. Vnde et Vergilius (Aen. 15 10, 370):

Ducis Evandri.

Sallustius (Hist. 4, frag. 7 M.): 'Quo cupidius in ore ducis se quisque bonum.' Non dixit 'in ore consulis.' Monarchae 23 sunt, qui singularem possident principatum, qualis fuit Alexander 10 apud Graecos, et Iulius apud Romanos. Hinc et monarchia dicitur. Μονὰς quippe singularitas Graeco nomine, ἀρχή principatus est. Tetrarchae sunt quartam partem regni tenentes: 24 nam τέτραρα quattuor sunt; qualis fuit apud Iudaeam Philippus. Patricii inde vocati sunt, pro eo quod sicut patres filiis, ita pro- 25 videant reipublicae. Praefecti dicti, quod praetoria potestate 26 praesint. Praetores, idem qui et praefecti, quasi praepositores. 27 Praesides vero dicti, qui alicuius loci tutelam praesidentialiter 28 tenent. Tribuni vocati, quod militibus sive plebibus iura tri- 29 buunt. Chiliarchae sunt qui mille praesunt, quos nos millenarios 30

2 per me regnant et B ¹	3 per metent terr. C	5 damnationem
B ¹ 6 exercendis B ¹	7 illud om. K	8 contegit lampadam
turnos K	9 primos K	autem om. K
10 pr. accipiat C	11 non om. K	12 princeps KT
13 tetra codd. (terra C ¹)	14 filios K	15 Perfecti K ¹
16 perfecti K	17 sese BCK	18 contigit lampadam
19 quia C ¹	20 Gr. lul. K	21 muni accipiat K
22 est om. K	23 tenens B ¹	24 quia C ¹
25 Perfecti K ¹	26 quod T	27 tribuant C

- 31 nuncupamus; et est Graecum nomen. Centuriones dicti, eo quod centum praesint militibus; sicut quinquagenarii, quia in capite sunt quinquaginta militum; sicut decani, ab eo quod
 32 decem militibus praeferuntur. Miles dictus, quia mille erant ante in numero uno, vel quia unus est ex mille electus. Romulus autem primus ex populo milites sumpsit et appellavit. Liber
 33 vero primus militiae ordinem docuit. Miles aut ordinarius dicitur, aut extraordinarius. Ordinarius est, qui per ordinem militat, nec adhuc aliquem consecutus est gradum honoris. Est enim gregarius, id est humilis militiae. Extraordinarius vero, 10
 34 qui ob virtutem promovetur ex ordine. Emeriti dicuntur veterani solutique militia, qui iam in usu proelii non sunt, et quia mereri militare dicitur, ab stipendiis scilicet quae merentur. Idem et veterani dicuntur, quia iam in usu proelii non sunt, sed post
 35 multos militiae labores quietis suffragium consequuntur. Equestres milites dicti quod equo sedeant. Item militat ille in
 36 equestri ordine. Tirones dicuntur fortes pueri, qui ad militiam delegantur atque armis gerendis habiles existunt. Hi enim non ex sola professione nativitatis, sed aspectu et valitudine corporis existimantur. Vnde et tirones dicti, quique antequam sacra- 20
 37 mento probati sint, milites non sunt. Romanae autem militiae mos fuit puberes primos exercere armis. Nam sexto decimo anno tirones militabant, quo etiam solo sub custodibus agebant, de quibus Vergilius (Aen. 7, 162):

Et primo flore iuventus.

25

- 38 Servos sane numquam militasse constat, nisi servitute deposita, excepto Hannibalis tempore, cum post Cannense proelium in tanta necessitate fuissent Romani, ut ne liberandorum quidem

1 et... nom. om. K (non A) nom. Gr. T 2 ce. praesunt ABC: praesunt ce. K qui in K 3 ab om. K 4 dicitur C 5 antea B
 7 Mil. autem ord. K 12 solitque T militiae (-tie) CKT
 13 dicuntur C¹ stip. licet C¹ 14 quia... sunt om. T qui K
 iam corr. ex quam B 16 equos K: ego C¹ idem K militant C¹
 17 quia militiam C¹ 18 regendis K 19 sed ab asp. K: sed ex asp. BT
 20 quique] qui C: quia Schwars 21 pr. sunt B¹T sint C¹
 22 primos] plurimos B exerceri BC 23 quo] quod C¹: quos K
 solo om. K 25 primefores T primaeyo fl. Virg. 26 nisi] si C¹
 28 ut nec K

servorum daretur facultas. Desertores vocati eo, quod desertis 39
 militaribus officiis evagantur. Hi in alios numeros militiae no-
 men dare prohibentur, sed si non magni temporis culpam con-
 traxerint, caesi numeris suis restituuntur. Sed et qui deserunt
 5 exercitum ad hostes transeuntes et ipsi desertores vocantur.
 Conscripti milites dicuntur, quia in tabulis conferuntur ab eo 40
 qui eos ducturus est, sicut transcripti vocantur cum de alia in
 aliam legionem transeunt; et inde transcripti, quia nomina dant,
 ut transcribantur. Obtiones dicti, quod sint electi. Nam 41
 10 optare eligere est, sicut est illud (Virg. Aen. 3, 109):

Optavitque locum regno,

id est elegit. Excubitores dicuntur, pro eo quod excubias sem- 42
 per agunt. Sunt enim ex numero militum et in porticibus excu-
 bant propter regalem custodiam. Excubiae autem diurnae sunt,
 15 vigiliae nocturnae. Vnde et vigiles. Velites erant apud Ro- 43
 manos genus militiae, a volitando vocati. Lecti enim agili-
 tate iuvenes cum armis suis post terga equitum consedebant,
 et mox cum ad hostes ventum esset, equis desiliebant, et con-
 tinuo pedites ipsi, ex alia parte equitibus, per quos advecti
 20 fuerant, dimicantibus, hostem perturbabant. Ab his igitur
 velitibus elephanti quondam Hannibalis retro acti, cum regi iam
 a suis non possent, fabrili scalpro inter aures adacto necabantur.
 Castra sunt ubi miles steterit. Dicta autem castra quasi casta, 44
 vel quod illic castraretur libido. Nam numquam his intererat
 25 mulier. Militia autem a militibus dicta; aut a multis, quasi 45
 multitia, quasi negotium multorum; aut a mole rerum, quasi
 moletia. Legio sex milium armatorum est, ab electo vocata, 46

1 darentur C¹ desertus C¹ 2 evacantur K: evagabantur C
 3 nomen mag. T 4 traxerint C sui C¹ sed qui T 7 docturus
 T 8 transeant B 11 regnum KT 13 aiunt T sunt enim ex
 T³ in ras. 14 diurn. vig. (om. sunt) K 17 c. a. s. posterga eq. cum
 armis suis cons. K (non A) 18 cum] u (sic) A (pro ut !): om. K
 hostem Orosii (4, 18, 10) codd. esset] fuisset BC 19 per om. C¹
 20 proturb. Orosii codd. 21 velitibus ex vel ictibus B¹ cum rege a suis
 T 22 possint K negabantur K 23 milites CK steterunt K
 24 vel] eo B 25 militibus BK: milibus C¹T 26 negotio K qu
 moleatia B: qu. moleatica CK 27 Leg. ex militum K¹ a
 delectu Arrv.

quasi lecti, id est armis electi. Proprie autem Macedonum
 47 phalanx, Gallorum caterva, nostra legio dicitur. Legio habet
 sexaginta centurias, manipulos triginta, cohortes duodecim, tur-
 48 mas ducentas. Centuria est pars exercitus in centenos milites
 49 divisa. Vnde et qui his praesunt centuriones dicuntur. Sub-
 centuriati vero sunt, non qui in prima, sed qui in secunda cen-
 turia sunt, quasi sub prima centuria: tamen structi etiam ipsi
 et in speculis positi in bello sunt; ut si prima defecerit, isti,
 quos sub se diximus, laborantibus primis subveniunt. Vnde
 et ad insidiandum ponitur subcenturiatus, quasi armis dolosis 10
 50 instructus. Manipulus ducentorum est militum. Manipuli
 autem dicti sunt milites, sive quia bellum primo manu incipie-
 bant, sive quod antequam signa essent, manipulos sibi, id est
 fasciculos stipulae vel herbae alicuius pro signis faciebant, a
 quo signo manipulares milites cognominati sunt. De quibus 15
 Lucanus (1, 296):

Convocat armatos extemplo ad signa maniplos.

51 Turma triginta equites sunt. Romani enim equites in una tribu
 trecenti fuerunt. De singulis enim centuriis decem dabantur
 52 et fiebant turma. Cohors quingentos milites habet. Tria sunt 10
 53 militiae genera: sacramentum, evocatio, coniuratio. Sacra-
 mentum, in quo post electionem iurat unusquisque miles se non
 recedere a militia, nisi post completa stipendia, id est, militiae
 tempora; et hi sunt qui habent plenam militiam. Nam viginti
 54 et quinque annis tenentur. Evocatio, dum ad subitum bellum 15
 non solum miles sed et ceteri evocantur. Vnde etiam consul sole-
 bat dicere: 'Qui rempublicam salvam esse vult, me sequatur.'
 55 Coniuratio, quae fit in tumultu, quando vicinum urbis pericu-
 lum singulos iurare non patitur, sed repente colligitur multitudo

1 au. lingua Mac. K²C 2 Leg. autem hab. C: Leg. hoc hab. K (non
 A) 4 centones mil. B¹ 7 qu. suprema cent. K stricti BCT
 9 sub se] subesse K: sub secunda C¹ primus C¹ subveniant C
 10 insuandum C¹ 11 ante militum del. numerus K 12 milites del.
 Schwars primum K accipiebant K 13 manibus si, id est fasculos
 K 14 pro signis] pronis T 17 vocat K exemplo KT 18 aequitas
 C¹ 19 dabuntur C¹ 20 fiebat B: fiebantur T 25 tenetur C¹T
 26 vocantur K 27 salvam om. T¹ 28 orbis C¹

et tumultuosa in ira conflatur. Haec et tumultuatio dicitur. In acie autem istae fere formae sunt : exercitus, classis, nodus, 56 cuneus, alae, cornua, agmen ; quae formas et nomina ab ipsis rebus, de quibus translata sunt, mutuuntur. Acies dicta, quod 57 5 ferro armata sit et acumine gladiatorum. Exercitus multitudo ex 58 uno genere, ab exercitatione belli vocata. Cuneus est collecta 59 in unum militum multitudo. Vnde propter quod in unum coit, ipsa coitio in unum cuneus nominatus est, quasi couneus, eo quod in unum omnes cogantur. Classes dictae propter divi- 60 sionem exercitus, qui postea manipuli dicti sunt. Vnde et Vergilius (Aen. 2, 30) :

Classibus hic locus, hic acies certare solebant.

Iam postea et classica navium dicta. Nodus proprie est densa 61 peditum multitudo, sicut turma equitum. Nodum autem dic- 62 tum pro difficultate, quod vix possit resolvi. Alae in exercitu 62 triginta equites esse dicuntur. Alae autem equites ob hoc dicti, quia tegunt pedites alarum vice. Cornua vocantur extremitas 63 exercitus, quod intorta sit. Agmen dicitur cum exercitus iter 64 facit, ab agendo vocatum, id est eundo. Plautus (Most. 562) : 20 'Quo te agis?' Ipse est enim exercitus ambulans. Nam agmen dicitur, quod in longitudine directum est, quale solet esse cum exercitus portis procedit. Quidquid fuerit aliud, abusive dicitur.

DE CIVIBVS. De imperiis militiaeque vocabulis ex parte IV 25 dictum est ; deinceps civium nomina summatim subiungimus. Cives vocati, quod in unum coeuntes vivant, ut vita communis 2

1 tumultuose *Schwars* 2 In agatiae *A* 3 ante cuneus *del.* fumus
ut vid. T quae forma sed (formas ed *C*¹) no. *AC*¹ : sed omnia *K*
4 mutantur *AK* 5 et] ad *K* mult. unde propter quod ex *K* (*non*
A) (cf. § 59) 7 coit et in ip. *A* 8 coitio] collectio *K* (*non A*) in
unum *om.* *K* (*non A*) nom.] nuncupatus *corr.* vocatus *A* cuneus
KT 10 quae *B* 12 lo. est hic *BT* 13 classica] classis *Arev.*
14 eq. tur. *K* (*non A*) 15 propter difficultatem *B* 16 ob] sub *K* : ab *T*
18-21 cum ex. . . dicitur *post* solet esse *K* (*non AD*) 19 vocatur *T*
(*non U*) 20 *malim* quo tu agis? (cf. *Class. Rev.* 19, 110) ag. et ipse *B*
21 qu. in long. . . esse *bis scripsit K* (*primum* quia in long., *deinde* quod
in long.) 22 portis protis *proc. C*¹ aliud] tali ut *K* (*non A*) ab.
dic. om. A 25 *deinde T* subiungemus *C*

3 et ornatio fiat et tutior. Domus unius familiae habitaculum est, sicut urbs unius populi, sicut orbis domicilium totius generis humani. Est autem domus genus, familia, sive coniunctio viri et uxoris. Incipit autem a duobus, et est nomen Graecum.

4 Nam familia est liberi ex liberis legibus suscepti, a femore. 5 Genus aut a gignendo et prognerando dictum, aut a definitione certorum prognatorum, ut nationes, quae propriis cognationibus

5 terminatae gentes appellantur. Populus est humanae multitudinis, iuris consensu et concordia communione sociatus. Populus autem eo distat a plebibus, quod populus universi cives sunt, 10 connumeratis senioribus civitatis. [Plebs autem reliquum vulgus sine senioribus civitatis.] Populus ergo tota civitas est; vulgus vero plebs est. Plebs autem dicta a pluralitate; maior est enim numerus minorum quam seniorum. Populus vero † σουχναμοις † dicitur, id est † σιτοσσις †. Vnde et populus dic- 15 tus est. Graece autem populus λαδς dicitur, a lapidibus. Vulgus

7 est passim inhabitans multitudo, quasi quisque quo vult. Tribus dicuntur tamquam curiae et congregationes distinctae populorum, et vocatae tribus ab eo quod in principio Romani trifarie fuerunt a Romulo dispertiti: in senatoribus, militibus et plebibus. 20 Quae tamen tribus nunc multiplicatae nomen pristinum retinent.

8 Senatui nomen aetas dedit, quod seniores essent. Alii a sinendo dictos accipiunt senatores. Ipsi enim agendi facultatem dabant.

9 Senatusconsultus a consulendo et tractando est dictus, quod sic 10 fit ut consuleat et nocere non possit. Patres autem, ut Sallustius 25 (Cat. 6) dicit, a curae similitudine vocati sunt. Nam sicut

1 fuit C¹ totior C¹: tuitior T 5 nam om. K: nam δώματα greci
 tecta dicunt C liberis B¹ ex liberi K suscepta f. T
 6 aut] autem B: om. K ad gig. C¹ aut difinitione (diff.)
 C¹K: aut a definitionum B: aut a divinatione T 7 ceterorum C:
 castrorum B propugnatorum C¹ 8 terminata K 9 consen-
 sum et concordis C¹ sociatos C¹ 10 universis K 11 connu-
 meratus B¹ civitatis om. TC plebs . . . civ. hab. ABT: om.
 C¹K 13 vero] ero C¹ 15 σουχναμοις B: σουναμο C¹: συχναμοις K:
 σουχναμοις (ex -μοις) T ducitur C σιτος ποσσις B: cito σπολις C:
 cito aciae K: cito cito acie T dic. gr. C 16 autem] enim B 18 pop-
 unde dicta tribus et voc. trib. B 21 quam tantum trib. K (μοι A)
 pristinum om. K (μοι A) 22 aliasenendo dictus B¹ 23 accipiunt
 om. B 25 consuleat K

patres filios suos, ita illi rempublicam alebant. Patres con- 11
scripti, quia dum Romulus decem curias senatorum elegisset,
nomina eorum praesenti populo in tabulas aureas contulit,
atque inde patres conscripti vocati. Primi ordines senatorum 12
5 dicuntur inlustres, secundi spectabiles, tertii clarissimi. Iam
inferius quartum aliquod genus non est. Quamvis autem sena-
toria quisque origine esset, usque ad legitimos annos eques
Romanus erat; deinde accipiebat honorem senatoriae dignitatis.
Censores apud veteres Romanos erant. Est enim nomen cen- 13
10 soris dignitas iudicialis. Censere enim iudicare est. Item
censores sunt patrimoniorum iudices, a censu aeris appellati.
Iudices dicti quasi ius dicentes populo, sive quod iure disceptent. 14
Iure autem disputare est iuste iudicare. Non est autem iudex,
si non est in eo iustitia. Praesides rectores provinciae sunt, 15
15 dicti quod praesunt. Praetores autem quasi praeceptores 16
civitatis et principes. Idem et quaestores quasi quaesitores, eo
quod quaestionibus praesunt. Consilium enim et causa apud
eos est. Proceres sunt principes civitatis, quasi procedes, quod 17
ante omnes honore praecedant. Vnde et capita trabium, quae
20 eminent extra parietes, proceres dicuntur, eo quod primo pro-
cedant. Hinc ad primores facta translatio, quod a cetera mul- 18
titudine prominent. Tribuni dicti quod plebi vel iura vel opem
tribuunt. Constituti sunt autem sexto anno post reges exactos.
Dum enim plebs a senatu et consulibus premeretur, tunc ipsa sibi
25 tribunos quasi proprios iudices et defensores creavit, qui eorum
libertatem tuerentur, et eos adversus iniuriam nobilitatis de-
fenderent. Vnde et defensores dicti, eo quod plebem sibi com-
missam contra insolentiam improborum defendant. At contra

1 alebant] egebant T 2 quia] qui BK decem] inter K
5 expectabiles *codd.* 6 autem] enim BK 11 aeris *om.* K
12 qu. iuro disc. B: qu. iures disc. K 13 autem (*prius*)] enim B
14 doctores *corr.* du- C 16 id. sunt et K 17 quaesitionibus K
19 honores K procedant T capitum tribuum T 20 patrietes T
22 proces BKT proced. primo K (*non A*) 21 a] d ut *vid.* T: ad B¹
23 prominent BK: preminent (*prae-*) TC (*i.e.* praecminent) plebium
iu. K vel opem *om.* T¹ 24 sen. cons. K 25 tribunos] tribuens K
26 defendunt K: -dent B

ISIDORI

- 19 nunc quidam eversores, non defensores existunt. Numerarii
 20 vocati sunt, quia publicum nummum aerariis inferunt. Functi,
 ab eo quod fungantur officio et honore aliquo dicti. Hinc et
 defunctos mortuos dicimus, qui conpleverunt vitae officia ; nihil
 21 enim iam faciunt. Municipes sunt in eodem municipio nati, 5
 ab officio munerum dicti, eo quod publica munia accipiunt.
 Munia enim officia sunt. Vnde et immunes dicuntur, qui
 22 nullum gerunt officium. Municipales originales cives et in loco
 23 officium gerentes. Decuriones dicti, quod sint de ordine curiae.
 Officium enim curiae administrant. Vnde non est decurio, qui 10
 24 summam non intulit vel curiam participavit. Curiales autem
 idem et decuriones. Et dicti curiales, quia civilia munera pro-
 25 curant et exequantur. Principales, magistrati et duumvirales
 curialium officiorum ordines sunt. Principales dicti, quod primi
 26 sint magistratibus. Magistrati vero, quod maiores sunt reliquis 15
 27 officiis. Duumvirales * *. Tabellio vocatus eo quod sit por-
 titor tabellarum. Idem exceptor, idem et scriba publicus,
 28 quia ea tantum, quae gestis publicantur, scribit. Burgarii a
 burgis dicti, quia crebra per limites habitacula constituta bur-
 gos vulgo vocant. Vnde et Burgundionum gentis nomen in- 20
 haesit, quos quondam subacta Germania Romani per castra
 29 disposerunt, atque ita nomen ex locis sumpserunt. Collegiati
 dicuntur, quod ex eorum collegio custodiisque deputentur, qui
 facinus aliquod commiserunt. Est enim sordidissimum genus
 30 hominum patre incerto progenitum. Privati sunt extranei ab 25
 officiis publicis. Est enim nomen magistratum habenti con-
 trarium, et dicti privati quod sint ab officiis curiae absoluti.

1 nunc] cum C¹ aversores K (non A) Numinarii K (non A):
 Nunc aerarii B a n. aerarii K: numerariis C¹ 3 fungatur KT
 officii et h. T: officium exore (suprascr. h) K 6 munerum] numeri K
 (non A) eo quod om. K (non A) publicam C¹ mu. enim pu. K (non
 A) accipiunt B acc. mu. en. om. K: acc. mu. om. A 8 nullis g.
 officiis T locum BCT 12 civilia] curialia Schwars 13 exe-
 guntur C¹: exercuntur K dumvirales ex K: dum civiles B
 14 ordine K 15 maiore B sint K (non AU) 16 Dumvirales
 CT: om. K (non AU) port.] fortior K 17 tabularum B
 sceptor BKT et om. K 18 qui ca KT 20 burgundionorum
 gentis (-tis K¹) K 22 ita om. K 26 magistrarum (corr. -orum) B
 27 off. et curis soluti (delet.) abs. K

Mercennarii sunt qui serviunt accepta mercede. Idem et **31**
 barones Graeco nomine, quod sint fortes in laboribus. *Bapiv's*
 enim dicitur gravis, quod est fortis. Cui contrarius est levis, id
 est infirmus. Publicani appellantur conductores vectigalium **32**
5 fisci, vel rerum publicarum, sive qui vectigalia publica exigunt,
 vel qui per negotia saeculi lucra sectantur. Vnde et cognomi-
 nati sunt. Vilicus proprie villae gubernator est. Vnde et a **33**
 villa vilicus nomen accepit. Interdum autem vilicus non guber-
 nationem villae, sed dispensationem universae domus Tullio
10 interpretante significat, quod est universarum possessionum et
 villarum dispensatorem. Actores idem et curatores ab agendo **34**
 et curando vocati. Procuratores vero, eo quod vice curatoris **35**
 fungantur, quasi propter curatores, sicut proconsul pro consule.
 Coloni sunt cultores advenae, dicti a cultura agri. Sunt enim **36**
15 aliunde venientes atque alienum agrum locatum colentes, ac
 debentes condicionem genitili solo propter agri culturam sub
 dominio possessoris, pro eo quod his locatus est fundus. Coloni
 autem quattuor modis dicuntur. Nam coloni aut Romani sunt,
 aut coloni Latini, aut coloni auxiliares, aut coloni ruris privati.
20 Inquilini vocati quasi incolentes aliena. Non enim habent pro- **37**
 priam sedem, sed in terra aliena inhabitant. Differt autem **38**
 inter inquilinum et advenam. Inquilini enim sunt qui emigrant,
 et non perpetuo permanent. Advenae autem vel incolae
 adventicii perhibentur, sed permanentes; et inde incolae, quia
25 iam habitatores sunt, ab incolendo. Indigenae sunt inde geniti, **39**
 et in eodem loco nati, ubi inhabitant. Incola autem non in- **40**
 digenam, sed advenam indicat. Peregrini dicti eo quod ignoran- **41**

2 grece *T* *Bapiv's*] bare *CK*: bari *T*: baria *B* 3 est co. *K*:
 co. (om. est) *A* 4 infirmis *T* 5 exegunt *K* 6 qui]
 quia *B* 7 propriae *BC¹K* villae] linguae *C* ante corr. a
 om. *T¹* 9 dispensationum *T* 10 interpretantes *C¹* quod un.
 . . . dispensator est (*ε*) *B* (*B²1*) . possessionem *C¹* 12 eo quo *C¹*
13 funguntur *BT* qu. pr. cur. om. *K* (*non A*): qu. pro curatore
Schwars si. et consul pro consule *K* (*non A*) 14 Colones
K enim] autem *T* 15 atque] et quia *B* hanc deventes *C¹*:
 ac defendentes *T* 17 possessorum *K* 18 col. . . sunt om. *K* (*non*
A) 19 aut lat. *T* (*non A*) auxiliares *T*: auxiliaries *C¹*
20 alienam *C¹* 21 Defert *B¹* 22 inquilini enim *T¹* migrant *K*
24 adventii *B¹* inde om. *K* 26 habitant *K* 27 dicti om. *K* (*non A*)

tur eorum parentes, a quibus orti existunt. Sunt enim de
 42 longinqua regione. Urbani vocabantur, qui Romae habitabant.
 Qui vero in ceteris locis, oppidani. Nam sola urbs Roma,
 43 cetera oppida. Famuli sunt ex propria servorum familia
 orti. Servi autem vocabulum inde traxerunt, quod hi, qui s
 iure belli possint occidi a victoribus, cum servabantur, servi
 44 fiebant, a servando scilicet servi appellati. Ancillae a susten-
 taculo vocatae. Ἀγκών enim Graece cubitus dicitur. Vnde et
 45 anconem dicimus. Mancipium est quidquid manu capi sub-
 dique potest, ut homo, equus, ovis. Haec enim animalia 10
 statim ut nata sunt, mancipium esse putantur. Nam et ca,
 quae in bestiarum numero sunt, tunc videntur mancipium
 46 esse, quando capi sive domari coeperint. Ingenui dicti,
 quia in genere habent libertatem, non in facto, sicut liberti.
 Vnde et eos Graeci εὐγενεῖς vocant, quod sint boni generis. 15
 47 Libertus autem vocatus quasi liberatus. Erat enim prius iugo
 servitutis addictus. Libertorum autem filii apud antiquos
 libertini appellabantur, quasi de libertis nati. Nunc vero liber-
 48 tinus aut a liberto factus, aut possessus. Manumissus dicitur
 quasi manu emissus. Apud veteres enim quotiens manu mitte- 20
 bant, alapa percussos circumagebant, et liberos confirmabant;
 49 unde et manumissi dicti, eo quod manu mitterentur. Dediticii
 primum a deditione sunt nuncupati. Deditio enim dicitur
 quando se victi aut vincendi hostes victoribus tradunt: quibus
 haec origo nominis fuit. Dum quondam adversus populum 25
 Romanum servi armis sumptis dimicassent, victi se dederunt,
 50 comprehensique varia turpitudine affecti sunt. Ex his quidam
 postea a dominis manumissi, propter suppliciorum notas, quas

1 exorti sunt K 3 urbs (ex urb) est Ro. C 6 occ. auctoribus
 K cum servantur C¹: conservabantur BKT (non A) 9 ancone
 di. codd. subdi] aut subdi CK 10 ovis om. T enim] autem
 K 11 nam ea q. CT (ea ex et) 13 ca. dominari B¹: ca. et domani K
 ceperunt (corr. coop-) C 14 non om. C¹ liberi C¹ 17 autem
 om. K 18 de liberatis T 19 an poss. B¹ 20 quasi] qui K
 mittebantur K 21 al. perc. circ. om. B¹ 23 deditio] dediticius
 K 24 victi aut vincendi Arv. 25 quodam B¹: quando K
 26 sumptis] victis T (vi- ex corr.) victi Arv. se ded.] sederunt C¹
 27 quidem B 28 ad hominis C¹T

manifeste perpassi sunt, ad dignitatem civium Romanorum non pervenerunt. Latini ante Romam conditam apud Latinos fie-⁵ bant, numquam per testamentum, sed per epistolam libertatem sumentes. Inde quia per testamentum non fiebant, nec ex⁵ testamento aliquid capere, nec suos heredes facere poterant, cives Romani postea sub consulibus per testamenta in urbe Romana effecti sunt. Dicti autem cives Romani, quia testa-⁵ mento liberi effecti in numerum Romanorum civium rediguntur. His primum aditus erat in urbe Roma commorari; ceteris¹⁰ autem libertis prohibebatur ne vel in urbe Romana vel infra septimum ab urbe miliarium commanerent.

DE ADFINITATIBVS ET GRADIBVS. Heredis nomen inpo-^V suit census aeris. Solvet enim tributum auctoris. In hoc enimvero vocabulo prima successio est hereditatis et generis,¹⁵ ut sunt filii et nepotes. Proheres est, qui loco heredis fungitur, ² quasi pro herede. Est enim aut institutus, aut substitutus. Pater est, a quo initium nascitur generis. Itaque is pater-³ familias vocitatur. Pater autem dictus eo quod patratiōne per-^{acta} filium procreet. Patratiō enim est rei veneriæ consum-²⁰ matio. Lucretius (4, 1129):

Et bene patra patrum.

Genitores autem a gignendo; et parentes quasi parientes.⁴ Idem et creatores. Crementum enim est semen masculi, unde⁵ animalium et hominum corpora concipiuntur. Hinc creatores²⁵ parentes dicuntur. Mater dicitur, quod exinde efficiatur aliquid.⁶ Mater enim quasi materia; nam causa pater est. Pater familias⁷ autem dictus, quod omnibus in familia sua positis servis tamquam pater filiis patria dilectione consulit, servorumque condicionem a filiorum affectu non discernit, sed quasi unum membrum

² Lat.] Liberti *K* (*non A*): Latini liberti *Arrov.* ⁴ unde *K* ⁵ potue-
rant *K* ⁶ Rom. po. ci. *A* ⁸ redicuntur *K* ⁹ additis *K*
¹⁰ ne vel ur. *K* roma *CT* ut vid. intra *dell.* ¹¹ commanere *K*
¹³ solvit *K* enim *om.* *T*¹ ¹⁴ enimvero *K*: enim *B*¹*CT*: enim viri *B*²
¹⁵ ut sint *C* Proheredis *C*¹*K* heredis] heris *K*² (*K*¹ n. l.)
¹⁷ itaque patresfam. *T*: inde autem paterfam. *K* (*non A*) ¹⁸ dicitur
eo *T*¹ ²¹ patra patrum *Lucr.* ²³ crementum *K* un. et an. et
T ²⁵ aliquid *om.* *T*¹ ²⁸ consulit *T* ²⁹ fil. affectio *K*

amplectit. Hinc enim exortum est nomen patri familias. Qui
 autem inique dominantur in servis, hoc se nomine nequaquam
 8 reputent appellari. Matremfamilias inde vocari, quia per quan-
 dam iuris sollemnitatem in familiam transit mariti. Tabulae
 enim matrimoniales instrumenta emptionis suae sunt. Alias 5
 sicut matrona est mater primi pueri, id est quasi mater nati, ita
 materfamilias illa est quae plures enixa est. Nam familia ex
 9 duobus esse incipit. Avus patris pater est, ab aevo dictus, id
 est ab antiquitate. Proavus avi pater est, quasi prope avum.
 Abavus proavi pater [est], iam longe ab avo. Atavus abavi 10
 10 pater. Tritavus atavi pater, quasi tetravus, id est quartus super
 avum. Sed tritavus ultimum cognationis nomen est. Familia
 11 enim oritur a patre, terminatur in tritavo. Filius et filia a
 familia dicti sunt; ipsi enim primi in ordine nascentium existunt.
 Vnde et Cornelia familia stirps ipsa omnis a Cornelio orta. 15
 12 Familia autem a femore. Femore enim genus et stirps osten-
 ditur. Nam familia pro servis abusive, non proprie dicitur.
 13 Stirps ex longa generis significatione vocatur. Gnatus dictus
 quia generatus. Vnde et per G scribitur. Suboles eo quod
 14 substitutio sit generis. Quadripertitus est autem ordo filiorum, 20
 ita: unigenitus, primogenitus, medius, novissimus. Primo-
 genitus, ante quem nullus. Vnigenitus, post quem nullus.
 Medius, inter omnes. Novissimus, post omnes. Idem et
 minimus, a monade. Novissimus autem propter quod novus,
 15 quia ceteri praecedendo antiquiores existunt. Quattuor etiam 25
 modis filii appellantur: natura, imitatione, adoptione, doctrina.

1 amplectitur B: amplectatur K enim] autem B: om. K (non A)
 est ex. nom. K (non A) patrisfamiliae K 2 in om. B 3 se
 putent C¹: putent BC²: repetent T¹ 4 iuris] auris K maritim
 C¹ tabula en. matrimonialis K 5 alia C¹ 6 est et ma. C 8 esse
 om. T pater patris K 9 prope savum T 10 proavi] atavi T
 est hab. CK: om. BT At. ab. pa. om. T¹ 11 abavi C¹
 tertavus T¹: tretavus C¹T²: tritavus K supra atavum T 12 triavus
 T ultimus K 13 a (pr.) om. T 15 stirpis codd. (etiam A) ip.
 st. A 16 femur en. codd.: corr. Arev. et ex est ut vid. T: est
 et K: ex B stirpis codd. 18 Stirpis BT ex om. T
 teneris C¹ 20 est et ordo om. T¹ (non U): autem (eras.) est or. A
 22 antequam BT unig. . . null. om. A¹K postquam B¹T
 23 idem] ideo K 24 menimu K 25 ceteris T precidendo T

Natura, veluti quum dicuntur filii Abrahae Iudaei. Imitatione, ut ipsius Abrahae fidem imitantes ex gentibus, dicente Evangelio (Luc. 3, 8): 'Potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae'; veluti sicut eosdem Iudaeos Dominus filios esse dicit diaboli; a quo non nati, sed quem fuerant imitati. Adoptione quoque, quod humana consuetudine nulli licet ne- 16 scire, vel sicut nos Deo non natura, sed adoptione dicimus: 'Pater noster, qui es in caelis.' Doctrina, sicut Apostolus filios suos appellat eos quibus Evangelium praedicavit. Filii autem 17 10 ideo in legibus liberi appellantur, ut isto vocabulo secernantur a servis; quia sicut servus in potestate est domini, sic filius in potestate est patris. Inde etiam filio fit emancipatio, ut sit liber a patre, sicut fit servo manumissio, ut sit liberatus a domino. Item liberi dicti, quia ex libero sunt matrimonio orti. Nam 18 15 filii ex libero et ancilla servilis condicionis sunt. Semper enim qui nascitur deteriorem parentis statum sumit. Naturales autem 19 dicuntur ingenuarum concubinarum filii, quos sola natura genuit, non honestas coniugii. Idem et pueri a pube. Adoptivus 20 filius est, qui aut patre iusto, aut avo, aut proavo, cuius pote- 20 state per mancipationem est traditus in alienam potestatem, qui utriusque fert nomen, ut Fabius Aemilius, vel Scipio Paulinus. Gemini sunt non duo tantum simul nati, sed etiam plures. De 21 geminis autem uno aborto, alter, qui legitime natus fuerit, Vopiscus nominatur. Posthumus vocatur eo quod post humationem 22 25 patris nascitur, id est post obitum. Iste et defuncti nomen accepit. Sic enim lex voluit, ut qui de defuncto nascitur, defuncti nomine appelletur. Nothus dicitur, qui de patre nobili et de matre 23

1 quum om. KC¹ dicimus T 2 ipsi T 3 potens] potest C¹
 4 vel uti (ut) . . . imitati om. K eosdem om. A¹ 5 esse om. A¹:
 post dicit A² fuerant] sperant B 6 quod] quam B nullus
 T: nullius K licet om. C¹ 7 sed sola adopt. K: sed optione C
 11 dom. sui sic B¹ 12 fis. manc. K¹ 14 dicti om. A¹ quia] qui
 A ex corr. (ex quia!) nam] libertini A¹K: nam lib. A² 15 qui
 li. et om. A¹ 16 deteriore parente K 20 per mancipatione KT
 quia utr. T 21 Aem.] eusebius B: Aemilianus Arev. paulus C
 22 na. sim. BC 23 unum ab. B: uno abortu C¹K 25 istet d. C¹
 26 de om. C de def. no. T: def. nomen K 27 nob. et de patre (corr.
 ma-) ign. K: nob. et nobili (corr. ign-) matre B: nob. et matre ign. C

ignobili gignitur, sicut ex concubina. Est autem hoc nomen
 24 Graecum et in Latinitate deficit. Huic contrarius spurius, qui
 de matre nobili et patre ignobili nascitur. Item spurius patre
 incerto, matre vidua genitus, velut tantum spurii filius; quia
 muliebrem naturam veteres spurium vocabant; velut ἀπὸ [τοῦ] 5
 25 σπύρον, hoc est seminis; non patris nomine. Eosdem et Favonios
 appellabant, quia quaedam animalia Favonio spiritu hausto con-
 cipere existimantur. Vnde et hi, qui non sunt de legitimo
 matrimonio, matrem potius quam patrem sequuntur. Latine
 26 autem spurii quasi extra puritatem, id est quasi immundi. Nepos 10
 est, qui ex filio natus est. Dictus autem nepos quasi natus
 post. Primum enim filius nascitur, deinde nepos. Gradus
 enim substitutionis est. Hinc et posteritas, quasi postera aetas.
 Nepos autem utriusque sexus est. Nam ut neptis dicamus in
 27 iure est propter discretionem successionis admissum. Pronepos 15
 est, qui ex nepote conceptus natusque est. Et dictus pronepos,
 quasi natus porro post. Ex hoc quoque gradu incipit vocari et
 progenies, quasi porro post geniti. Nam filii et nepotes non
 28 sunt progenies, quia non est in eis longa posteritas. Sicut au-
 tem inferius longe editi progenies dicuntur, ita superius proavi, 20
 atavi qui et progenitores appellantur, quasi porro generantes.
 29 Pronepos dictus, quia prope nepotem. Abnepos, quia seiungitur
 a nepote. Est enim inter illum et nepotem pronepos. Adnepos
 30 abnepotis filius. Trinepos adnepotis filius, quia post nepotem
 31 quartus in ordine est, quasi tetranepos. Minores autem non 25
 dicimus, nisi quotiens graduum deficit nomen, ut puta filius,
 nepos, pronepos, abnepos, adnepos, trinepos. Vbi isti gradus

3 ign. et nasc. B¹ idem K 4 quia] quam K 5 puriom K (pro
 σπύρον!) velut om. K τοῦ hab. K: om. BCT 6 nomen T
 Eosd. effavonios T 7 appellant K austu K cipere C¹
 9 patrem] matrem C¹ latini B 10 quasi (prius) om. K (non A)
 id est] vel T 11 qui] quasi K est om. K 12 pr. enim filium
 K 13 substitutioninis T 14 in om. K 15 amissam B¹: amissum C¹
 16 ex nep. natus est T 17 quoque] que A: om. K 18 quasi . . . gen.
 om. C¹ 20 inferi B¹ edit C¹ dic. prog. B 21 et avi q.
 K: atavique dell. 22 dictos C¹ quasi B sei. ad nepotem C¹
 23 atnepos K 24 adneptis C¹: abneptis T 25 qu. tretanepos C¹
 26 gradum K: gradu T 27 atnepus K: om. C trinepotis T

defecerint, merito iam dicimus minores, sicut et maiores dicimus, post patris, avi, proavi, abavi, atavi, tritavique vocabulum.

DE AGNATIS ET COGNATIS. Agnati dicti eo, quod accedunt pro natis, dum desunt filii. Qui ideo prius in gente agnoscuntur, quia veniunt per virilis sexus personas, veluti frater eodem patre natus, vel fratris filius neposve ex eo; item patruus. Cognati dicti, quia sunt et ipsi propinquitate cognationis 2 coniuncti. Qui inde post agnatos habentur, quia per feminini sexus personas veniunt, nec sunt agnati, sed alias naturali iure cognati. Proximus, propter proximitatem sanguinis appellatus. 3 Consanguinei vocati, eo quod ex uno sanguine, id est ex uno 4 patris semine sati sunt. Nam semen viri spuma est sanguinis ad instar aquae in scopulos conlissae, quae spumam candidam facit, vel sicut vinum nigrum, quod in calice agitatum spumam 15 albam reddit. Fratres dicti, eo quod sint ex eodem fructu, 5 id est ex eodem semine nati. Germani vero de eadem genetrice 6 manantes; non, ut multi dicunt, de eodem germine, qui tantum fratres vocantur. Ergo fratres ex eodem fructu, germani ex eadem genetrice manantes. Vterini vocati, quod sint ex 7 20 diversis patribus, et uno utero editi. Nam uterus tantum mulieris est. Quattuor autem modis in Scripturis divinis fratres 8 dici: natura, gente, cognatione, affectu. Natura, ut Esau et Iacob, Andreas et Petrus, Iacobus et Iohannes. Gente, ut omnes Iudaei fratres inter se vocantur in Deuteronomio (15, 25 12): 'Si autem emeris fratrem tuum, qui est Hebraeus.' Et Apostolus (Rom. 9, 3): 'Optabam,' inquit, 'ego Anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, qui sunt Israhelitae.' Porro cognatione fratres 9

2 patres B abavi om. K 3 accidunt B 5 virili s. BT: virilem sexum K 6 ve Gaius Inst. 1, 156: vel codd. it. patrus T 8 habetur K femini CT 11 ex (all.) om. BC 12 patri C¹ sati K: nati BCT sunt om. B 13 speculos consolis aquae C¹ 16 semine om. C veri T 18 fr. eodem fructus (corr. -tu) C 20 et] ut C¹ nam om. K (non A) 22 dici T: dicti A (fr. d. in scr. div.) BU: dicuntur CK cognitione C¹ 23 Iac. et Ioh. om. BK (non AU) 24 fratres om. B¹ 25 tuum om. T et paulus Apost. K: paulus et (expunct.) Apost. C (non A) 26 inquit ego om. K (non AU) 27 a Christo usque carnem A: a Chr. p. f. m. (om. qui . . . car.) K 28 cognatio B

vocantur, qui sunt de una familia, id est patria; quas Latini paternitates interpretantur, cum ex una radice multa generis turba diffunditur. Et in Genesi dixit Abraham ad Loth (13, 8): 'Non sit rixa inter me et te et inter pastores tuos et pastores meos, quia omnes fratres nos sumus.' Et certe Loth non
 10 erat frater Abrahae, sed filius fratris eius Aram. Quarto modo affectu fratres dici, qui in duo scinduntur: spiritale et commune. Spiritale, quo omnes Christiani fratres vocamur, ut (Psalm. 133, 1): 'Ecce quam bonum, et quam iucundum habitare fratres in unum.' In commune, cum et omnes homines ex uno patre
 10 nati pari inter nos germanitate coniungimur, Scriptura loquente (Isai. 66, 5): 'Dicite his qui oderunt vos: Fratres nostri vos
 11 estis.' Germana ita intellegitur ut germanus, eadem genetrice
 12 manans. Soror autem, ut frater. Nam soror est ex eodem semine dicta, quod sola cum fratribus in sorte agnationis ha-
 13 beatur. Fratres patruales dicti, eo quod patres eorum germani
 14 fratres inter se fuerunt. Consobrini vero vocati, qui aut ex sorore et fratre, aut ex duabus sororibus sunt nati, quasi con-
 15 sororini. Fratruales autem materterae filii sunt. Sobrini
 16 consobrinorum filii. Tius Graecum est. Patruus frater patris
 20 est, quasi pater alius. Vnde et moriente patre pupillum prior
 17 patruus suscipit, et quasi filium lege tuetur. Avunculus est matris frater, cuius nomen formam diminutivi habere videtur,
 18 quia ab avo venire monstratur. Amita est soror patris quasi alia mater. Matertera est soror matris, quasi mater altera.
 25 19 Socer est, qui filiam dedit. Gener est, qui filiam duxit. Gener

1 vocabitur C¹ fam. una B pareria C¹ latine T 2 una rad. multa radice mu. ge. C¹ 3 turba om. B¹ 4 te et int. meos et tuos quia K (non A): te et int. p. meos et p. tuos B: te et int. p. tu. et inter p. m. C 5 omnes om. K (non A) 7 dici (ex dicitu K) BCK: dicti AT duos B: duos C¹ scinditur K (non A) 9 hab. . . un.] et cetera K (non A) 10 omnes om. K 11 pari] patri CT: om. K coniungimus T 13 ita] igitur T 15 quod] quae B agnitionis C¹ habetur B¹ 16 Fratres BT: Fratrum filii CK 17 quia aut C¹ T: quia B ex sor.] exorare C¹ 18 et fr.] aut ex fr. T consoroni B: consobrini T: consobrini C¹ 19 exobrini KC¹ 20 gr. nomen est C 21 mor.] discedente B 22 suscepit B¹ K est om. A 23 fr. ma. KC (mat) (non A) hab. vid.] habetur K¹ (non A) 25 alt. ma. AB: alia ma. K 26 est om. K (non A) de.] duxit B est om. K (non A)

autem dictus, quod adsciscatur ad augendum genus. Socer
 autem et socrus, quod generum vel nurum sibi adsociant.
 Vitricus [est], qui uxorem ex alio viro filium aut filiam habentem 20
 duxit. Et dictus vitricus quasi novitricus, quod a matre super-
 5 ducatur novus. Privignus est qui ex alio patre natus est; et 21
 privignus dici putatur quasi privigenus, quia prius genitus.
 Vnde et vulgo antenatus. Vocabula a gente haec videntur de- 22
 clinata: genitor, genetrix, agnati, agnatae, cognati, cognatae,
 progenitores, progenetrices, germani, germanae. ITEM DE 23
 10 PRAEDICTIS AFFINITATIBVS. Auctor mei generis mihi pater est,
 ego illi filius aut filia. Patris mei pater mihi avus est, ego illi
 nepos, aut neptis. Patris mei avus mihi proavus est, ego
 illi pronepos, aut proneptis. Patris mei proavus mihi abavus
 est, ego illi abnepos, aut abneptis. Patris mei abavus mihi
 15 atavus est, ego illi adnepos, aut adneptis. Patris mei atavus
 mihi tritavus est, ego illi trinepos, aut trineptis. DE PATRIVS. 24
 Patris mei frater mihi patruus est, ego illi fratris filius, aut filia.
 Patruus mei pater mihi pater magnus est, ego illi filii, aut filiae
 fratris filius, aut filia. Patruus mei avus mihi propatruus est, ego
 20 illi filii, aut filiae aut nepos, aut neptis. Patruus mei proavus
 mihi adpatruus est, ego illi nepotis, aut neptis filius, aut filia.
 DE AMITIS. Patris mei soror mihi amita est, ego illi fratris filius, 25
 aut filia. Amitae meae mater mihi amita magna est, ego illi
 filiae fratris filius, aut filia. Amitae meae avia mihi proamita
 25 est, ego illi nepotis aut neptis filius, aut filia. Amitae meae
 proavia mihi abamita est, ego illi nepotis, aut neptis filius, aut
 filia. DE AVUNCVLIS. Matris meae frater mihi avunculus est, 26
 ego illi sororis filius, aut filia. Avunculi mei pater mihi avun-
 culus magnus est, ego illi filii sororis filius, aut filia. Avunculi

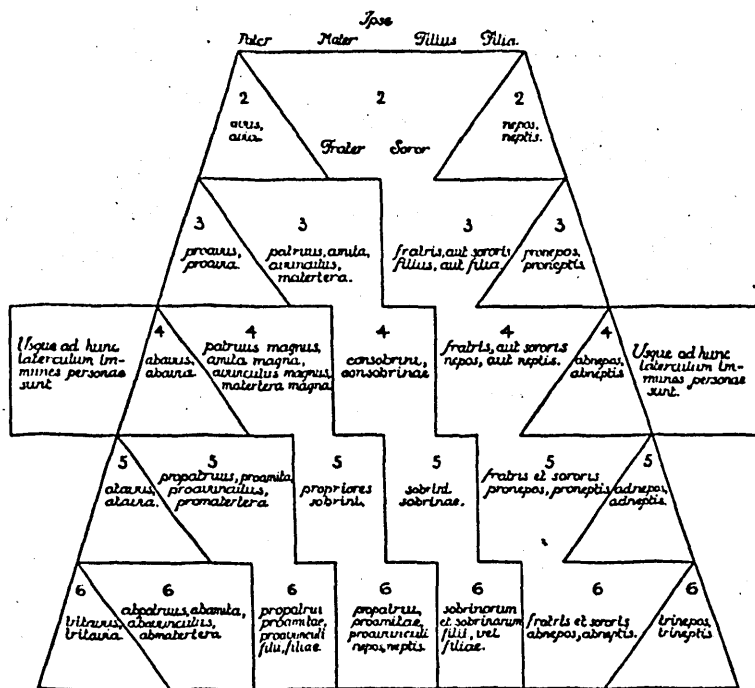
1 adsciscatur T socerum socr. K¹ 2 adsociant B: adsociat T:
 adsociabit (corr. -vit) C 3 est hab. BCU: om. AKT ex om. K¹
 4 novitricus T 5 et om. K¹: ut C¹ 6 dictus put. C quia]
 quasi KT: vel quasi Arrv. 7 andenatus B: antea natus C a
 gente om. K (non A) §§ 23-29 Varias lectiones codicum plerumque com-
 memorare nolui. Stemma I hab. A¹ (imperfect.) C (imperfect.) T Stemma
 II hab. CKU Stemmata II et I (hoc ordine) hab. BD Stemmata I,
 II, III hab. G

mei avus mihi proavunculus est, ego illi filii nepos, aut neptis.
Avunculi mei proavus mihi abavunculus est, ego illi neptis filius,
27 aut filia. DEMATERTERIS. Matris meae soror mihi matertera
est, ego illi sororis filius, aut filia. Materterae meae soror mihi
matertera magna est, ego illi sororis nepos, aut neptis. Aviae
meae soror mihi abmatertera est, ego illi pronepos sororis, aut
pronepotis. Proaviae meae soror mihi promatertera est, ego
illi neptis filius, aut filia.

ETYMOLOGIARVM LIB. IX. vi

Stemmata dicuntur ramusculi, quos advocati faciunt in genere, 28 cum gradus cognationum partiuntur, ut puta ille filius, ille pater, ille avus, ille agnatus, et ceteri, quorum figurae haec :

STEMMA I

§ 28 St. . . . fig. haec om. D 1 quos] quod C 2 patiuntur KT
utpote C: puta (om. ut) TU pat. avus ille agnatus et cognatus et
cet. T 3 cetera CK fig. haec esse debent CK: figura est T

VII DE CONIUGIIS. Vir sexum significat, non coniugium, nisi
 2 adieceris vir eius. Maritus vero etiam sine adiectione coniugem
 sonat; et a mare maritus, quasi mas. Est enim nomen primae
 positionis, quod facit in diminutione masculus, in derivatione
 3 maritus. Sponsus ab spondendo vocatus. Nam ante usum
 tabellarum matrimonii cautiones sibi invicem emittebant, in
 quibus spondebant se invicem consentire in iura matrimonii,
 4 et fideiussores dabant. Vnde admissum est ut sponsum dica-
 mus virum, ab spondendo, et sponsam similiter. Ceterum pro-
 prie spondere velle est. Ergo sponsus non quia promittitur, 10
 5 sed quia spondet et sponsos dat. Arrabo dicta, quasi arra
 bona. Quod enim datur pro coniugio, bene datur, quia coniu-
 gium bonum est. Quod vero causa fornicationis aut adulterii,
 6 malum est, idcirco arrabo non est. Dicta autem arra a re, pro
 qua traditur. Est autem arra non solum sponsio coniugalis, 15
 sed etiam pro qualibet promissa re, ut aut reddatur aut con-
 7 pleatur. Proci nuptiarum petitores, a procando et petendo
 8 dicti. Pronuba dicta, eo quod nubentibus praeest, quaeque
 nubentem viro coniungit. Ipsa est et paranympa. Nam
 nympa sponsa in nuptiis; et nympa pro lavationis officio, quod 20
 9 et ad nomen nubentis adluditur. Coniuges appellati propter
 iugum, quod inponitur matrimonio coniungendis. Iugo enim
 nubentes subici solent, propter futuram concordiam, ne sepa-
 rentur. Coniuges autem verius appellantur a prima desponsa-
 tionis fide, quamvis adhuc inter eos ignoretur coniugalis con- 25
 cubitus; sicut Maria Ioseph coniux vocatur, inter quos nec

2 coniugium K 3 a marte T 4 quod] quae B¹ masc. et in der.
 B: om. T 5 spondo BK 6 tabellarius K cautionem K
 emitabant T (pro im-1) 7 in] iu T¹ ius T² 8 et fide et iussores T
 10 sponderi puellae est Serv. ad Aen. 10, 79 promittit K 11 dat
 sua voluntate C (non AU) qu. ar. bo. om. K (non A) quia si C¹
 12 enim] est K (non A) 14 ar. arra bono non K (non A): arra bon T
 (non U) Di. est au. B 16 etiam et pro AC re prom. K: prom.
 (om. re) CT (vid. infra) ut aut redd. aut co. ACK: data ut co. B:
 reddat aut co. T 17 Proti nuptiarum B¹ a om. C¹ procando ut
 vid. T¹ (cf. X. 214): precando (praec-) CKT²: pretaudo B¹ 19 virum
 K est] et T ante corr. 20 quod] quia B 21 ad om. C¹ con-
 iungentes C¹ 25 quaevis C¹: quodvis B int. eos adh. T: adh. (om.
 int. eos) C¹

fuerat nec futura erat carnis ulla commixtio. Nuptae dictae, 10
 quod vultus suos velent. Translatum nomen a nubibus, quibus
 tegitur caelum. Vnde et nuptiae dicuntur, quod ibi primum
 nubentium capita velantur. Obnubere enim cooperire est.
 5 Cuius contraria innuba, hoc est innupta, quae adhuc vultum 11
 suum non velat. Vxores vocatae, quasi unxiores. Moris enim 12
 erat antiquitus ut nubentes puellae simul venirent ad limen
 mariti, et postes, antequam ingrederentur, ornarent laneis vittis
 et oleo ungerent. Et inde uxores dictae, quasi unxiores:
 10 quae ideo vetabantur limina calcare, quod illic ianuuae et coeant
 et separentur. Matrona est quae iam nupsit, et dicta matrona, 13
 quasi mater nati, vel quia iam mater fieri potest, unde et
 matrimonium dictum. Distinguitur autem inter matronam et
 matrem, et matrem et matremfamilias. Nam matronae, quia
 15 iam in matrimonium convenerunt: matres, quia genuerunt:
 matresfamilias, quia per quandam iuris sollemnitatem in familiam
 mariti transierunt. Monogamus dictus, quia uni tantum nupsit. 14
 Μόνον enim apud Graecos unum dicitur, γάμος nuptiae inter-
 pretantur. Digamus autem et trigamus a numero uxorum vo- 15
 20 catus, quasi duabus, vel tribus maritus. Vidua vocata, quod 16
 cum viro duo non fuerit, nec circa consortium alterius viri post
 mortem coniugis primi adhaeserit. Nam quae alteri post mor-
 tem prioris viri nupsierint, viduae non dicuntur. Item vidua

1 erat] est C¹ ulla] illa T dicuntur B di. eo quod K
 2 translatus T 3 nuptae (-te) KT 4 velentur K 5 Cui K in-
 nubiba C¹ 6 velet T ante corr. qu. uxiores T ante corr. : qu.
 unxores Servius ad Aen. 4, 458 8 potes T ante corr. ornantur
 B 9 et] e K 10 utebantur T limen K illae B
 12 vel om. K iam om. K 14 et matrem om. BC¹K nam
 om. K (non A) 15 iam om. BK (non A) matrimonio K ma.
 qu. gen. om. K (non A) 16 in familia matri K (non A) 17 unius
 BCT 18 ap. Gr. om. B¹ γάμος n. i. om. K (non A) 19 Dicamus et
 A: Bigammus au. vel K uxorem C¹ vocatur C¹K: vocantur
 (sic) A 20 qu. . . . mar. om. K (non A) maritis B¹ 21 duo
 non fu. T² ut vid.: duo fu. ABCKT² fuerit T¹ ut vid. : -int ABCKT²
 ut vid. quae autem nec ci. K (non A) vi. quae post K (non
 A) 22 con. . . . mortem om. K (non A) adh.] deserit T² (T¹
 n. l.) 23 nupsierit T it. viduae vocatae K (non A)

dicta, quod sola sit, nec circa consortium viri coniugalia iura
 17 custodiāt. Fratris uxor fratris vocatur. Mariti frater levir
 dicitur. Duorum inter se fratrum uxores ianetrices vocantur,
 quasi eandem ianuam terentes, vel per eandem ianuam iter ha-
 18 bentes. Viri soror galos appellatur. Sororis vir speciale nomen
 19 non habet, nec uxoris frater. Matrimonium est nubilium
 20 iusta conventio et condicio. Coniugium est legitimarum per-
 sonarum inter se coeundi et copulandi nuptiae: coniugium
 dictum quia coniuncti sunt, vel a iugo quo in nuptiis copu-
 21 lantur, ne resolvi aut separari possint. Conubium autem non 10
 a nupta, sed a nubendo formatum. Dicitur autem conubium,
 cum aequales in nuptias coeunt, ut puta cives Romani, pari
 utique dignitate. Conubium autem non est, cum civis Romanus
 cum Latina iungitur. Quotiens autem conubium non est, filii
 22 patrem non sequuntur. Hymenaeus dicitur a quodam Hy- 15
 menaeo, qui primus prospere usus est nuptiis, vel ἀπὸ τοῦ ὑμένος,
 23 quae membrana virginitatis est claustrum. Contubernium est
 ad tempus coeundi conventio; unde et tabernaculum, quod
 24 modo huc, modo illuc praefigitur. Repudium est quod sub
 25 testimonio testium vel praesenti vel absenti mittitur. Divortium 20
 est quotienscumque dissoluto matrimonio alter eorum alteras
 nuptias sequitur. Divortium autem dictum a flexu viarum, hoc
 26 est, viae in diversa tendentes. Frivolum est cum eo animo
 separantur, ut rursus ad se invicem revertantur. Nam frivolus
 est velut quassae mentis et fluxae, nec stabilis. Proprie autem 25
 27 frivola vocantur fictilia vasa inutilia. Tribus autem ob causis

1 solae sint <i>K</i> (non <i>A</i>)	circa] ira <i>K</i> (non <i>A</i>)	2 custodiant <i>K</i>
levis <i>B</i> ¹	3 ianetrices <i>K</i>	5 glos <i>edd.</i> app.] dicitur <i>C</i>
om. <i>T</i>	nobilium <i>CKT</i>	7 iuxta <i>T</i>
coniug. <i>T</i>	9 vel] ve <i>K</i>	quod <i>C</i> ¹ : om. <i>T</i>
10 aut] et <i>T</i>	11 ad nubendo <i>B</i>	post di. au. co. seq. formam
dim. etc. (vi. 17) in <i>A</i> (non in <i>D</i>)	12 in om. <i>T</i>	par utique an
paratique <i>inc. T</i>	13 non om. <i>T</i> ¹	17 quem me. <i>B</i> ¹
<i>T</i> : 20 vel abs. om. <i>K</i> (non <i>D</i>)	21 quotiens diss. <i>T</i>	22 autem om.
<i>DK</i> variarum <i>B</i> ¹	hoc . . . tend. om. <i>K</i> (non <i>D</i>)	id est <i>B</i>
23 vias <i>codd.</i> (et <i>Isid.</i> 1)	diversos ut vid. <i>T</i> ¹ (non <i>D</i>)	24 separ-
rentur <i>T</i>	fribulum <i>K</i>	25 ve. quasi se mentis <i>T</i>
et fl. <i>K</i> : effluxae <i>C</i> ¹ : et effl. <i>BT</i>	stabiles <i>BK</i>	26 ob <i>B</i> <i>TU</i> : om.
<i>C</i> : e <i>K</i> : ab <i>dell.</i>		

ducitur uxor : prima est causa prolis, de qua legitur in Genesi (1, 28) : 'Et benedixit eos,' dicens : 'Crescite et multiplicamini' : secunda causa adiutorii, de qua ibi in Genesi dicitur (2, 18) : 'Non est bonum esse hominem solum ; faciamus ei 5 adiutorium simile' : tertia causa incontinentiae, unde dicit Apostolus, ut (1 Cor. 7, 9) : ' Qui se non continet, nubat.' In 28 eligendo marito quattuor spectari solent : virtus, genus, pulchritudo, sapientia. Ex his sapientia potentior est ad amoris affectum. Refert haec quattuor Vergilius de Aenea, quod his 10 Dido impulsa est in amorem eius (Aen. 4, 11-14) :

Pulchritudine :

Quam sese ore ferens !

Virtute :

Quam forti pectore et armis !

15 Oratione :

Heu quibus ille

iactatus fatis, quae bella exhausta canebat !

Genere :

Credo equidem, nec vana fides, genus esse deorum.

20 Item in eligenda uxore quattuor res inpellunt hominem ad 29 amorem : pulchritudo, genus, divitiae, mores. Melius tamen si in ea mores quam pulchritudo quaeratur. Nunc autem illae quaeruntur, quas aut divitiae aut forma, non quas probitas morum commendat. Ideo autem feminae sub viri potestate 30 25 consistunt, quia levitate animi plerumque decipiuntur. Vnde et aequum erat eas viri auctoritate reprimi. Proinde et veteres voluerunt feminas innuptas, quamvis perfectae aetatis essent, propter ipsam animi levitatem in tutela consistere.

\ dicitur *CKT* 3 sec. est cau. *K* (*non D*) dicitur *om. K*
 (*non D*) 4 fac. . . . sim. *om. K* 5 adiutorem *D* sim. sui *B*
 causa *om. K* (*non D*) incontinentia *C* 6 Ap.] paulus *K* (*non D*)
 7 expectari *codd.* 8 ex his . . . Pulc. *om. D* est pot. *K* 9 effectum
T ref. autem h. *K* 12 quem *dell.* (*non D*) 0. referens *K*
 14 qua se forte *B* 16 eu *BDT* : e *C¹K* 17 iactus *T¹* factis *C¹*
 18 gen. ut cre. *D* 19 una *C¹* 20 uxore *om. K* 22 quaeritur *K*
 (*non D*) autem *om. KM* (*non D*) 23 querentur *K* (*non M*) : que feruntur *T*
 24 commendat *C* § 30 *om. M* 25 animi] enim *T¹*
 27 volunt *T*

LIBER X

DE VOCABVLIS

1 ORIGO quorundam nominum, id est unde veniant, non pene omnibus patet. Proinde quaedam noscendi gratia huic operi interiecimus.

DE QVIBVSDAM VOCABVLIS HOMINVM. Licet origo nominum, unde veniant, a philosophis eam teneat rationem, ut per 5 denominationem homo ab humanitate, sapiens a sapientia nominetur, quia prius sapientia, deinde sapiens; tamen claret alia specialis in origine quorundam nominum causa, sicut homo ab humo, unde proprie homo est appellatus. Ex quibus exempli gratia quaedam in hoc opere posuimus. 10

A

- 2 Aeros, vir fortis et sapiens. Auctor ab augendo dictus. Auctorem autem feminino genere dici non posse. Nam quaedam sunt quae in feminino flecti non possunt, ut cursor. Actor, 3 ab agendo. Alumnus ab alendo vocatus, licet et qui alit et qui 15 alitur alumnus dici potest; id est et qui nutrit et qui nutritur; 4 sed melius tamen qui nutritur. Amicus, per derivationem, 5 quasi animi custos. Dictus autem proprie: amator turpitudinis, quia amore torquetur libidinis: amicus ab hamo, id est, a catena caritatis; unde et hami quod teneant. Amabilis 20 autem, quod sit amore dignus. Amasius, eo quod sit pronus 6 ad amorem. Astutus ab astu vocatus, quod est callidi et cauti

1 Or. . . . interiec. om. MC¹ 2 nascendi B huic] huius K
5 veniat BCK philophilis B teneant C per den. om. T¹
6 homo] hominum K (non A) 7 quia] quam A claret] de re A
8 hominum T 10 gratia] causa B 12 Aeros . . . sap. om. T¹ (non A)
sap. et for. T² 13 autem om. C 14 Act. ab ag.] Auctor ab augendo
T¹ (non W): om. AIKT²U ut vid. V 15 et qui alit om. K (non A)
16 di. al. pot. A 17 tam. mel. B nutritur BT¹: nutrit CIK
18 animi ABC: amicitiae (-ti-, -ie) IKTW autem om. A amator . . .
lib. om. KC¹A (non I) 19 hamo] amore T² 20 a om. A un. et ami
qu. AKV: un. et adimi qu. C¹: un. etiam qu. T: un. et amicos U: inde
etiam hii qu. W: inde et ami qu. BI teneat B 21 Amasius . . . ad
am. om. AKUV (non W) 22 vocatur AC (non IUW) cati K
(non AUVIV)

nominis, qui possit sine periculo fortiter aliquid facere. Argutus, quia argumentum cito invenit in loquendo. Acer, in unamquamque formam vegetus ac nimius. Alacer, a velocitate et cursu, quasi diceret aliger. Armiger, quod arma gerat. Alacris, 5 laetus : alacer, gestiens et [nullius] rei novitate turbatus. Agilis, ab agendo aliquid celeriter, sicut docilis. Aemulus, eiusdem 7 rei studiosus, quasi imitator et amabilis. Alias inimicus invenitur. Aequus est secundum naturam iustus dictus, ab aequitate, hoc est ab eo quod sit aequalis ; unde et aequitas appellata, ab 10 aequalitate quadam scilicet. Aequaevus, ab eo quod sit alteri aequalis aevo, id est coetaneus. Adrogans, eo quod multum rogetur, et ille fastidiosus sit. Audax proprie pro adrogante ponitur. Animosus, quod sit animis et viribus plenus. Animatus, quasi animo auctus, quasi animo firmatus. Aelatus, pro 15 eo quod se ipsum super mensuram suam elevet, dum magnus sibi videtur de his quae agit. Adtollens, quod se elevet et erigat. Ambitiosus, quod honores ambiat. Avidus dictus ab 9 avendo ; avere enim cupere est. Hinc et avarus. Nam quid est avarum esse? progredi ultra quam sufficit. Avarus ex eo 20 dictus, quod sit avidus auri, et numquam opibus expleatur, et quantum plus habuerit tantum plus cupiat, Flacci super hoc concordante sententia, qui ait (Epp. 1, 2, 56) :

Semper avarus eget.

Et Sallustius (Cat. 11, 3) : ' quod neque avaritia e copia, neque 25 inopia minuatur.' Amarus a sapore translatum nomen habet. 10 Est enim insuavis, nec novit quemquam ad consortium suum aliqua invitare dulcedine. Adulter, violator maritalis pudoris, eo quod alterius torum polluat. Anceps, huc et illuc fluctuans 11

1 fortiter om. U (non VW) aliquid om. TW (non UV) 2 qui arg.
 A (non W) 3 for. viget Iscanius alacer (corr. Al-) A 4 aliger] aliter
 T Arm. . . . ger. om. T (non AW) 5 alarcter C : alacriter BIK
 nullius om. T (non I) 8 aequitate] acqualitate dell. 10 Aequaevus
 . . . coact. om. K Aequus A 11 id est] idem A 12 rogatur A :
 roget B 13 animis] nimis T virtutibus K 14 firmatur C
 15 eo om. C supra B suam om. K (non A) 16 vid. et
 de C er. et cl. B adlevet K (non A) 20 auri] avari T
 21 quanto amplius A tanto AC 22 concordantes C 24 quod]
 quam B vel avaritiac co. : avaritie co. T 27 dulc. om. A

ac dubius istud an illud capiat, et in qua parte declinet anxius. Atrox, quod sit tetrus moribus. Abstemius, a temeto, id est vino, quasi abstinens a vino. [Adfinis.] Ablactatus, quod sit a lacte ablatum. Aeger, quod agatur infirmitate vel tristitia ad tempus. Aegrotus, quod sit aeger frequentius, sicut iratus 5 et iracundus. Aerumnosus a rumine dictus, quod per inopiam 13 miser factus esuriat et sitiatur. Auspex, eo quod avium auspicia intendat, sicut auceps quod aves capiat. Astrosus ab astro 14 dictus, quasi malo sidere natus. Aenormis, eo quod normam et mensuram excedat. Abactor est fur iumentorum et peco- 10 rum, quem vulgo abigeum vocant, ab abigendo scilicet. Atratus et albus: ille a veste nigra, iste ab alba. Advena, eo quod aliunde adveniat. Alienigena, quod alieni generis sit, et non eius ubi est. [Item] Alienigena, qui ex alia gente 16 genitus est, et non ex ea ubi est. Accola, eo quod adveniens 15 terram colat. Agricola, a colendo agro, sicut silvicola. Adsecula, eo quod sequatur aliquem lucri causa. Assiduus dicebatur apud antiquos qui assibus ad aerarium expensum conferendis erat, et in negotiis quoque publicis frequens; unde et 18 per S, non per D scribendus est. Adparitor nominatus, quod 20 appareat et videatur et praesto sit ad obsequium. Adtentus, 19 ut aliquid audiens teneat. Adtonitus, veluti furore quodam instinctus atque stupefactus; dictus autem adtonitus a tonitruum strepitu, quasi tonitruo obstupefactus et vicino fulgori

1 an illat C¹ caput K: cupit B declinat K anxius om. K: nov. lemma ACTW 2 a temeto B: antemcto K 3 Adf. hab. C¹ T: om. BIK quod] quia C 4 sit] est T¹ ab lactatus C¹ Ager C¹ 5 quia sit B 6 iracundi B a rumen eo dic. A 7 Aruspex (ex Al-) A 8 quod (alt.)] quo T Astrosius T 9 male T 10 excedit B (non A) Abactor C¹ 11 abigeum T: abiciunium A: abiic*** B: abilegium C: abiicium ut vid. K Atram iste albus T² (T¹ n. l., Atromus?) : Atramus et alb. BC¹: Atratus et abatus A: Atratus et alb. K 12 veste] verne C¹ 13 Alien. . . est om. C¹ al. gen. T¹: alienae gentis B: alienae regionis KT¹ID (sed aliene ex aliege) 14 item BIT²: iter C¹: om. AKT¹ 15 Accola . . . colat om. AK (non U) 16 Agr. . . silv. post obsequium (§ 18) T silvicula A 18 assibus] assiduus T² ad aestrimum exp. A: ad aerarii expensam rec. compendies (corr. -dis) erat A 20 scribendum B (non A) quod app. om. A 21 praestus sit A 22 audiat K (non A) 23 tonitruum str. T: tonitruo str. B 24 tonitruo obst. K: tonitruo obst. B: tonitruo obst. C: tonitruo abst. T et] aut K (non A)

aut tactu proximus. Adlectus, quod sit palam electus. Abactus, 20
quod sit ab actu remotus. Abortivus, eo quod non oriatur,
sed aboriatur et excidat. Adoptivus, quia est optatus palam
in filium. Ambo, ab eo quod est ἀμφω, nomen de Graeco 21
5 Latinum factum, littera tertia demutata. Alius [e multis dicitur].
Alter [vero e duobus]. Aequimanus appellatur utraque
manu gladium tenens.

B

Beatus dictus quasi bene auctus, scilicet ab habendo quod 22
10 vellet et nihil patiendo quod nollet. Ille autem vere beatus
est qui et habet omnia quae vult bona, et nihil vult male. Ex
his enim duobus beatus homo efficitur. Bonus a venustate 23
corporis creditur dictus: postea et ad animum translatum nomen.
Eum autem dicimus bonum cui non praeualet malum: eumque
15 optimum qui peccat minimum. Benignus est vir sponte ad 24
benefaciendum paratus et dulcis adloquio. Non autem multum
distat benignus a bono, quia et ipse ad benefaciendum videtur
expositus. Sed in eo differt quia potest bonus esse et tristior,
et bene quidem facere et praestare quod poscitur, non tamen
20 suavis esse novit consortio; benignus autem sua cunctos novit
invitare dulcedine. Beneficus a benefaciendo alteri dictus; unde 25
et beneficentia vocatur, quae proximo prode est. Benivolus, 26
quia bene vult. Non tamen dicimus benevolus, sicut nec male-
volus. Saepe enim ex duabus partibus compositum nomen aut
25 priorem aut sequentem litteram corrumpit. Nam benevolentia
absurdum sonat. Blandus, dulcis et invitans ad familiaritatem 27

1 aut] a B primum C¹ 2 actu] aucto A Abort. . . . fil.
om. C¹ 3 ab. excedat A quia] eo quod B (non Reg.) est
ortatus in K: est exortatus in T¹ (T¹ n. l.) (non AD Reg.) 4 nomen
e gr. (corr. nomine gr.) A 5 in lat. ABG Rem. fac. est A (non
G) Alius . . . duobus hab. CTU Mon.: om. K: Alius alter (cell. om.)
ABDG I Reg. Rem. e (prius)] de ut vid. T¹: et ut vid. U¹ 6 du.
vocatur CTU Rem. Aequimanus . . . tenens om. T app. qui
utraque manum (corr. -nu) gladium incunctanter utitur C (non Reg. Rem.)
10 vellet AB¹CIT: velit B¹C²: vellit K et ni. . . . no. om. K
nollet ABI: nolet TC¹: nolit C² 11 qui et] et qui C vult (all.)
om. T 12 vestate B¹: nustate C¹ 13 ad om. T 18 quia]
quod B tristitior C¹ 20 novit esse K: est nobis A 21 ad
benefaciendum B 22 beneficentia T 23 dic. benivolus C¹

- 28 sui. Brutus, quasi obrutus, quia sensu caret. Est enim sine ratione, sine prudentia. Vnde et ille Iunius Brutus ex sorore Tarquinii Superbi genitus, cum eundem casum timeret quem frater inciderat, qui ob divitias et prudentiam ab avunculo fuerat occisus, utilem temporis stultitiam simulavit. Vnde etiam Brutus est 5
 29 cognominatus, dum vocaretur Iunius. [Burrus.] Balbus a balando potius quam loquendo dictus. Verba enim non ex-
 30 plicat. Inde et blaesus, quia verba frangit. Bucco, garrulus, quod ceteros oris loquacitate, non sensu exsuperet. Biliosus,
 31 quod sit semper tristis, ab humore nigro qui bilis vocatur. Ba- 10
 burrus, stultus, ineptus. Biothanatus, quod sit bis mortuus.
 Θάνατος enim Graeco sermone mors dicitur.

C

- 32 Clarus, a caelo, quod splendeat. Vnde et clara dies pro splendore caeli. Celsus a caelo dictus, quod sit sublimis et 15
 33 altus, quasi caelestis. Castus primum a castratione nuncupatus: postea placuit veteribus etiam eos sic nominari qui perpetuam
 34 libidinis abstinentiam pollicebantur. Caeles dictus, quia iter sibi facit ad caelum. Caelebs, conubii expers, qualia sunt numina in caelo, quae absque coniugiis sunt. Et caelebs dictus 20
 quasi caelo beatus. Caelicola, eo quod caelum colat; est enim
 35 angelus. Continens non solum in castitate dicitur, sed et in cibo et potu, in ira quoque et vexatione mentis et detrahendi libidine. Et continens, quod se a multis malis absteineat.
 36 Clemens, misericors, ab eo quod cluat, id est protegat et tuea- 25
 37 tur, sicut solet patronus clientem. Concors a coniunctione cordis est appellatus. Nam sicut consors dicitur qui sortem

3 timerent B 4 ab. om. T 6 voca+++ T¹ Burrus C: Burrus
 rubus (pro rufus) et niger T: om. BIK Reg. a balando B¹: ab aldo A
 8 inde et om. K (non A) 9 quod] quia B uris B¹: orsi K
 sexu K exuperit K 10 Bobarrus K: Boburrus M 11 Botha-
 natus K quod sit B: quid sit T: quod est CIK 14 pro] prop-
 ter C 16 pri. a cast. primum B 19 Caelebs . . . beatus post
 angelus T qualia] quia C¹ nomina codd. 20 qui B coniugii
 KT (non I) cebs B 22 dicitur om. C 23 po. et ira T 24 libi-
 dinem KC¹ quia se B abstineant K 26 Consors a coniu-
 gatione T (non I)

iungit, ita ille concors dicitur qui corde iungitur. Contionator. 38
 Consolator, adlocutor. Et inde dictus consolator, quod soli se
 adplicat cui loquitur, et solitudinem levat adloquio suo. Hinc
 et solacium. Consultus est qui consulitur; cui contrarius est 39
 5 inconsultus, qui non accipit consilium. Constans dictus quod 40
 undique stat, nec in aliquam partem declinari potest. Confi-
 dens, quod sit in cunctis fiducia plenus. Vnde et Caecilius
 (246):

Si confidentiam adhibes, confide omnia.

10 Cautus a cavendo dictus. Callidus, fraudulentus, quia celare 41
 novit, et male peritus. Callidum autem veteres non pro astuto
 tantum, sed etiam pro astute docto ponebant. Hunc et versu-
 tum, ab eo quod animum cito vertat. Cupidus a capiendo mul- 42
 tum, id est accipiendo, vocatus. Clamosus, quasi calamosus, a
 15 calamo; scilicet quod sonet. Calumniator, falsi criminis accusa-
 tor; a calvendo, id est frustrando et decipiendo, dictus. Calcu- 43
 lator, a calculis, id est lapillis minutis, quos antiqui in manu
 tenentes numeros componebant. Compiler, qui aliena dicta 44
 suis praemiscet, sicut solent pigmentarii in pila diversa mixta con-
 20 tundere. Hoc scelere quondam accusabatur Mantuanus ille
 vates, cum quosdam versus Homeri transferens suis permiscuis-
 set et compiler veterum ab aemulis diceretur. Ille respondit:
 'Magnarum esse virium clavam Herculi extorquere de manu.'
 Contumax, ab eo quod contemnat. Chromaticus, quia non con- 45
 25 funditur nec colorem mutat. Graece enim χρωμα color vocatur.
 Contumeliosus, quia velox est et tumet verbis iniuriae. Conten- 46

1 corde iun.] cor iungit T: sorte iungitur B (non AI) Cont.
 om. B¹ K (non AI): Cont. multitudinis adlocutor CT² (non U) 2 Cons.
 unius (-nus) adl. CT² (non U) 3 cui] qui BIT adloquia K
 4 consolatur B est om. C 5 inconsolutus K quia K non
 om. T¹ dic. est qu. C quod] qui B 7 cicilius codd. (civilius
 A: cilicius M) 9 si om. MT (non ADIU) adhibes (adi-) ABCD:
 adhibens (adi-) KM: habes (ab-) ITU 10 a caute eundo T² quia]
 qui B 12 astuda et docto K et om. T 13 ab om. C cap.]
 cupendo K 14 Cl. qu. clamosus T¹ 15 quod] quia B § 43 om. K
 (non A) 17 quas B: quod T 19 permiscet et sicut B solet
 pigmenta K 21 homeris suis (om. transf.) K permiscuis sed ut
 comp. C¹ 23 clavem B 24 quia] quod B 25 greci . . . vocant K
 26 quia] quod B tum. in ver. K

tiosus ab intentione vocatus, qui non ratione aliquid, sed sola
 47 pertinacia vindicat. Contemptibilis, vel quia contemptui habilis,
 48 vel quia contemptus et vilis, id est sine honore. Crudelis, hoc
 est crudus, quem Graeci *ὄμδν* appellant per translationem, quasi
 49 non coctus nec esui habilis. Est enim asper et durus. Carni- 5
 fex, quod carnem afficiat. Cruciarius, eo quod sit cruce dignus.
 Collega a conligatione societatis et amicitiae complexu dictus.
 50 Coetaneus, quasi conpar aetatis. Complex, quia uno peccato
 vel crimine alteri est adplicatus ad malum; ad bonum vero
 51 numquam dicimus conplicem. Consors, eo quod ad eum pars 10
 pertinet bonorum. Nam sortem veteres pro parte ponebant.
 Consors ergo, quod sit communis sorte, sicut dissors dissimilis
 52 sorte. Celer appellatus a celeritate, quia quod usus exigit velo-
 cius facit. Confinalis, ab eo quod sit genere vel loco adfinis.
 53 Colonus a colonia vel ab agro colendo dictus. Cognitor a cog- 15
 noscendo causam dictus.

Curator, quod curam ferat pueris, qui adhuc eius aetatis sunt
 ut negotia sua satis administrare non possint. Clientes prius
 54 colientes dicebantur, a colendis patronis. [Captus.] Captivus
 dicitur quasi capite deminutus; ingenuitatis enim fortuna ab 20
 eo excidit, unde et ab iuris peritis capite deminutus dicitur.
 55 Colomis a columna vocatus, eo quod erectus et firmissimus sit.
 56 Contus a coma dictus, quod sit formosus capillis, vel quia
 57 comam nutrit. Calamistratus, a calamistro, id est aco ferreo in
 calami similitudine facto, in quo crines obtorquentur, ut crispi 25

1 qui] quia T 2 Cont. id est A¹: Cont. qui contemnet vilis id est
 A²: Cont. vel quia contemptui habilis id est C¹: Cont. vel quia contemptus
 et vilis id est K cont. hab.] contemnet viavilis B: contemptus avilus D
 3 onere K hoc] id B 5 erui abilis C¹: est biabilis B 6 quod]
 quia B efficiat *Arrov. (ex Don. ad Hec. 441)* 8 Complexus K quia]
 quod B 9 ad bonum om. T 10 eum om. A 11 pertineret C¹
 12 consors ergo . . . diss. sorte post facit (§ 52) ABCDIK discors B¹:
 discor T 13 sortis T quia] qua T quod] quam B¹ 14 Conf.
 eo B 18 Clie. . . patro. om. B¹ colientes prius C 19 Captus
hab. A (in fine § 53) C¹: om. B¹KT 20 dictus AB fort. enim BCI:
 enim om. T ab eo om. T 21 ab] ad KT peritus BT
 22 colomna C¹K fortissimus B §§ 56-57 post § 58 T
 23 capillus T 24 a quo fer. C¹ 25 secto T: facta B

sint: quem in cinere calefacere solent qui capillos crispant, ut calamistrati sint. Corpulentus, quod sit corpore validus et lentis 58 carnibus. Crassus, a sagina corporis, a creando carnes. Comessor, a comedendo satis. Est enim gulae ac ventri inmoderate 5 deditus. Caupo, pessimus de vino aquam faciens. Candidus 59 [bonus, candens].

Canus dictus a candido; et candidus quasi candor datus. Studio enim accedit candor. Nam album vocari natura est. Crispus. Clodus. Curvus. Caecus appellatus, quod careat 60 10 visum. Est enim luminibus amissis. Caecus est qui utroque oculo non videt. Caducus a cadendo dictus. Idem lunaticus 61 eo quod [certo lunae tempore patiat]. Confusus a confessione sceleris appellatus. Inde et confusio. Convulsus dicitur, 62 cui sua vi aliqua adimuntur. Vnde et convulsa navis, cui 15 eminentia vi tempestatis adimuntur, ut Vergilius (Aen. 1, 383):

Vix septem convulsae undis,

quasi mutilatae. Consumptus, totus sumptus et devoratus. 63 Conciliatrix ob societatem flagitiosae consensionis dicta, eo quod intercurrat alienumque nundinet corpus. Hanc etiam et 20 leonem vocant. Circumforanus, qui advocacionum causa cir- 64 cum fora et conventus vagatur. Collegiatus. Carpentarius.

D

Dominus per derivationem dictus, quod domui praesit. Diser- 65 tus, doctus, a disserendo dictus: disposite enim disserit. Doctus, 25 a dicendo. Inde et dictor. Docilis, non quod sit doctus, sed quia 66

1 quem] quam *codd.* (*et in marg. scriba saec. ix¹ adscripsit* stram Varro fingit in *K.* Cf. *Charis. 1, 80, 12*) in crine *C* quia cap. *ut vid. T ante corr.* 3 Crassus . . . carn. *om. T* 5 facit *K* (*non A*) Candidus *om. K* (*non A*) 6 bonus, candens *hab. T: om. ABCIK* 8 accedet *T: accidit B* 9 Crispus *om. T: Crispus, Clodus, Curvus om. K* caret *T* 10 visum *A* (-su *BCT*): lumen *K* est (*alt.*) *om. C* 11 idem id est *K* 12 eo quod . . . pat. *hab. CT: om. K: certo . . . pat. om. BI* confessione *BCI: confusione KT* 14 sua vi] suave *K: sua C* cui] cuius *B* 15 ut] unde *B* 17 multi late *K* 18 flagiosae *C* 19 quod *om. T* alienum et nund. *B* 20 leonem *BC¹* 21 circumforat *B* vocatur *BK: vagatus C* Coll. Carp. *om. K* (*non A*) 23 domui *om. C¹* 25 dicendo *etiam AI* inde et dictor do. *CKTI* (*Do. nov. lemm.*): dictus inde et dicitur do. *A*: dictus inde et dictor do. *B*: inde et doctor do. *Arev.*

doceri potest: est enim ingeniosus et ad discendum aptus. Disci-
 67 pulus a disciplina dictus: disciplina autem a discendo vocata.
 Dispensator vocatur, cui creditur administratio pecuniarum. Et
 68 ideo dispensator quia prius qui dabant pecuniam non numera-
 bant eam, sed adpendebant. Dives ab aere vocatus. Decorus, 5
 perfectus, a decem. [Dulcis.] Decens, compositus, a numero
 69 decem dictus. Hinc et decorus et decibilis. Directus, eo quod
 in rectum vadit. Dilectus a diligentia. Haec sunt enim signa
 70 diligendi. Delibutus, de oleo unctus, ut athletae solent, vel
 in cereumate pueri. Hinc et (Ter. Phorm. 856) 'delibutum 10
 gaudio,' id est perfusum vel plenum. Delicatus, quod sit deliciis
 71 pastus, vivens in epulis et nitore corporis. Defessus, semper
 infirmus, quasi diu fessus. Debilis, quod per bilem factus sit
 fragilis. Bilis enim humor est afficiens corpus. Decolor, quod
 72 desit illi color. Desperatus vulgo vocatur malus ac perditus 15
 nec iam ullius prosperae spei. Dicitur autem per similitudinem
 aegrorum qui affecti et sine spe deponuntur. Consuetudo
 autem erat apud veteres ut desperati ante ianuas suas conloca-
 rentur, vel ut extremum spiritum redderent terrae, vel ut possent
 a transeuntibus forte curari, qui aliquando simili laboraverant 20
 73 morbo. Degener, aut ignobilis, aut quod sit in pari genere, aut
 74 si dum sit genere optimo natus, inhoneste tamen vivit. De-
 crepitus, quod morti propior quasi ad mortis tenebras vertat,
 sicut crepusculum tempus noctis. Alii dicunt decrepitem non
 qui senectute avulsus est, sed qui iam crepare desierit, id est 25
 75 loqui cessaverit. Depretiatius, ab eo quod sit vilis nec aliquo
 pretio dignus. Dirus, praeparcus et teter, quasi divina ira in
 id actus. Nam dirum dicitur quod divina inferetur ira. Alias

1 possit *B* est *om.* *T* dicendum *K* 2 disciplina au. *T*
 3 vocatus *K* 4 quia] pecuniarum *T* adnumerabant *B* 5 ab
 aere] habere *T*: ab habere *dell.* 6 Dulcis *om.* *BT*: hab. *CIK* 8 in
om. *K* sig. dil. Diligens *C* 10 certamine *A*: certamine *dell.*:
 ceromate *Arrv.* 12 epula *T* Defensus *C*¹ 16 illius *K*
 an dic. au. depositus per 1 18 ut disperanti *A*: ut dum disperati *K*
 19 spiritum] usum *AK* 20 laboraverunt *CK* 22 opt. gen. *C*
 23 quia *B* mortis propior *K*: mortis propior *B*¹ *C*¹ *T* fort. recte
 vertit *K* 25 qui (alt.)] si *C* id est ... cess. *om.* *T*

ETYMOLOGIARVM LIB. X

dirus, magnus. Dehiscens, valde hiscens. Hic enim 'de' au- 76
 gentis est, ut (Ter. Heaut. 825): 'deamo te, Syre.' Despiciens,
 eo quod deorsum aspiciat vel contemptui habeat. Dolosus, in-
 sidiosus vel malignus, ab eo quod deludat. Vt enim decipiat,
 5 occultam malitiam blandis sermonibus ornat. Dubius, incertus; 77
 quasi duarum viarum. Delator dictus eo quod detegit quod
 latebat. Dilator, quia differt ad proferendum. Desidiosus,
 tardus, piger, a desidendo vocatus, id est valde sedendo. Idem
 et resides a residendo. 'De' enim hic augentis est. Delerus, 78
 10 mente defectus per aetatem, ἀπὸ τοῦ ληρεῖν, vel quod a recto
 ordine et quasi a lira aberret. Lira est enim arationis genus,
 cum agricolae facta semente dirigunt sulcos, in quos omnis
 seges decurrit. Demens, idem qui amens; id est sine mente, 79
 vel quod diminutionem habeat mentis. Desipiens, eo quod
 15 minus sapere incipit quam quod solebat. Damnatus et dam- 80
 nabilis: quorum prior iam addictus est, sequens potest addici.
 Degulator, quod gulae sit deditus.

E

Eloquens, profusus eloquio. Exertus, in loquendo expe- 81
 20 ditus. Exerere enim proferre vel expedire est. Eruditus, quia
 non rudis, sed iam doctus. Expertus, multum peritus. 'Ex' 82
 enim hic pro valde ponitur. Expers vero, qui est extra peritiam
 et intellectum. Exornatus, valde ornatus. 'Ex' enim pro
 valde ponitur, sicut excelsus, quasi valde celsus, et exinius,
 25 quasi valde eminens. Efficax dictus, quia nullam difficultatem 83
 habet in qualibet re facienda. Hinc et efficiens a faciendo

1 Discens K (non A): Desciens T³ scens C¹: sciens B¹KT:
 saepe A 2 ut] om. TBI: est D de. desire T¹: de amore desiderare
 BC²DI (non A) 3 asp.] aspiciens B 4 eludat B: om. K 5 maliti-
 tiam T **nat T¹: sonat T³ qu. inc. T 6 detegit BKT
 7 quia] quod BC profundum C¹ 9 resides T: residens BC¹K
 10 aetates B ληρεῖν] leran T: leram BCK quod] quia B 11 est
 om. B aratione K: orationis C¹ 12 facto B quos omnisulco
 seges T: quo sulco omnes seges K 13 idem qui a. A: idemque a.
 BCKT 14 habet T: abet et C¹ 16 est om. C potest] iam B
 adici K 19 fusus K 20 quia] quasi C: tamquam T³ 21 sed etiam C¹
 22 hic om. T quia est an qui aest inc. T 23 ex . . . pon. om. K (non
 A) 24 qu. val. ccl. om. C et om. K 25 difficultam B 26 hinc
 om. B

- dictus. Exspes, quod sit sine spe. Expers, quia extra partem ;
 84 caruit enim partem. Exsors, quia extra sortem est. Exul,
 quia extra solum suum est ; quasi trans solum missus, aut extra
 solum vagus. Nam exulare dicuntur, qui extra solum eunt.
 85 Extorris, quia extra terram suam est ; quasi exterris. Sed pro-
 prie extorris, cum vi expulsus et cum terrore solo patrio eiectus ;
 86 et extorris, ex terra sua pulsus. Extorris, extra terram, aut
 87 extra terminos suos, quia exterretur. Exterminator, non ille
 qui vulgo dicitur ἀφανισθῆναι, sed qui deicit et expellit a ter-
 minis civitatis. Exterminatus, ab eo quod sit extra terminos 10
 suos eiectus. [Sic et] Externus, eo quod sit alienae terrae.
 88 Egens et egenus, sine gente et sine genere indigentes. [Egenus.]
 Exiguus, multum egens. 'Ex' enim pro valde ponitur. Exilis,
 89 tenuis, quod possit quamvis per angustum exire. Exesus, quia
 percomesus ; est enim aridus, tenuis, exilis. Exhaustus, quia 15
 consumptus est et inanis effectus. Exsanguis, quod sit extra san-
 90 guinem. Exanimis est mortuus. Exanimis autem et exanimus
 dicimus, sicut unanims et unanimis, inermus et inermis, et hoc
 91 nostro arbitrio subiacet. Exustus dicitur de quo nihil superest ;
 quasi valde ustus. 'Ex' enim pro valde ponitur. Exosus ab 20
 odio dictus. Nam antiqui et odi dicebant et osus sum. Hinc
 est exosus, quo utimur, licet iam osus non dicimus. Exitiosus,
 eo quod multis exitio sit. Executor, ab exequendo. Idem et
 92 exactor. Effractor, quod sit expugnator claustrorum. Effe-
 ratus, mente ferina effectus et ultra humanum modum excedens. 25
 Effrenatus, ab eo quod sit praecipuus et pronus et sine freno
 93 rationis. Eunuchus Graecum nomen est, quod est spado.

1 Expers B sit] est T 2 quia] qui B 4 exul redicuntur K
 6 pario C¹ 7 an et exterris? ex terra] exera C¹ 8 quia] quae
 K 11 sic et hab. BCIU: om. KT 12 et genus C¹ sine (prius)]
 extra K indigens C: eneus (ut vid., pro egenus) ind. A: indige**
 lectionem T. Egenus hab. CIT (de A cf. supra): om. BK: Eg.
 inops T² 13 egenus B: gerens C¹ 14 exire sive sine illis C
 quia] quasi B 15 ten. et ex. TC (-liis C¹) quia] qui T
 18 inermis et om. K (non A) 21 nam ant. om. K (non A) odi
 cebant B¹ et ossus sum A: eos usus K 22 lic. osus quo utimur licet
 T dicamus BTCL Exostiosus T 23 et om. KC 24 Effrac. eo
 quod B

Horum quidam coeunt, sed tamen virtus in semine nulla est. . . .
Liquorem enim habent et emittunt, sed ad gignendum inanem
atque invalidum. Effeta ab eo, quod sit frequenti fetu exhausta. 94
Partus enim eam adsiduus debilem reddit,

5

F

Facundus dictus, quia facile fari possit. Facetus, qui iocos 95
et lusus gestis et factis commendat, a faciendo dictus. Frugalis
a fruge nominatus, id est a fructu vel parsimonia, sive, ut alii
volunt, a modestia et temperantia. Fenerator, qui pecuniam 96
10 deponit apud debitorem, quasi fenoris actor : nam fenus pecunia
est. Fenerator autem Latine dicitur et qui dat mutuum et qui
accipit. Flamines, pontifices idolorum. Felix dicitur qui felici- 97
tatem dat, felix, qui accipit : et felix, per quem datur felicitas,
ut felix tempus, felix locus. Fidelis, pro eo quod fit ab eo id 98
15 quod dicit vel promittit bonum. Facilis, a faciendo, nec tardus.
Firmus, unde et formosus. Fortis, quia fert adversa vel quae-
cumque acciderint : sive a ferro, quod sit durus nec molliatur.
Formosus a forma dictus. Formum enim veteres calidum et 99
fervens dixerunt. Fervor enim sanguinem movet, [et] sanguis
20 pulchritudinem. Foedus nomen habet ab hirco et haedo, 100
F littera addita. Hunc veteres in gravi significatione ponebant,
ut (Virg. Aen. 2, 502) :

Sanguine foedantem quos ipse sacraverat ignes.

Fragilis dictus eo quod facile frangi potest. Fessus, quasi fissus, 101
25 nec iam integer salute : est autem generale. Dicimus enim
fessus animo, ut (Virg. Aen. 8, 232) :

Ter fessus valle resedit ;

et fessus corpore, quod magis est proprium ; et fessus rerum a

2 mittunt KC	3 Effecta KC ¹	4 partis K	6 Fecundus ut
vid. K qu, ex fac. C ¹	qui] quia T	8 est fruc. C	9 modesti et
t. K ; modestiae t. BCI	10 auctor B	12 Flam. pont. idol. om. KUV	(non AI)
14 ut] et T	fit pro eo quod dat vel B id] in T	16	firmosus C ¹
§ 99 ante Firmus (§ 98) T	18 formo Arrv.	formam KT	19 et hab. BCIT ² ut vid. : om. KT ¹ ut vid.
et ab h. BCI	24 qu. a facile C ¹	27 ter] inter B	28 et fessus]
effessus T	quod] quia B	et fessus] effesus C ¹	

102 casu venientium. Fatigatus, quasi fatis agitatus. Formidolosus a formo, id est sanguine, dictus, cum se a cute vel a praecordia fugiens contrahit sanguis. Nam timor sanguinem gelat, qui coactus gignit formidinem, unde est illud (Virg. Aen. 3, 30) :

5

Gelidusque coit formidine sanguis.

Formidolosus autem cum sit timidus, et timendum significat.

- 103 Fatuus ideo existimatur dictus, quia neque quod fatur ipse, neque quod alii dicunt intellegit. Fatuos origine duci quidam putant a miratoribus Fatuae, Fauni uxoris fatidicae, eosque 10 primum fatuos appellatos, quod praeter modum obstupefacti
- 104 sunt vaticiniis illius usque ad amentiam. Fautor, ab eo quod saveat et consentiat. Fictor appellatus a fingendo et componendo aliquid, sicut capillos mulierum lenit et pertractat, unguis et nitidat. Fallax, quod fando, id est loquendo, decipiat. Fer- 15 vidus, iracundus. Ira enim inflammat. Fremens, quod minando frangat dentes et comprimat. Fremens. Ferox, ab eo
- 106 quod feritatem exerceat, ut bestia. Fur a furvo dictus est, id est a fusco. Nam noctis utitur tempore. Factiosus, inter opprobria, cum seditiosum accipi volumus: cum vero gratiosum 20
- 107 ac potentem et quasi magnae factionis. Facinorosus a facti commisso nominatus: facit enim quod alteri noceat. [Femellarius, feminis deditus, quem antiqui mulierarium appellabant]. Flagitiosus, eo quod frequentius flagitet atque adpetat libidinem. Furcifer dicebatur olim qui ob levi delicto cogebatur 25 ad hominis ignominiam, magis quam supplicii causa, furcam circa viam ferre, praedicans peccatum suum, et monere ceteros

1 factis ag. *K*: satis ag. *T* 2 dictus *om.* *C* 6 genitusque *K*
 9 originem *codd.* dici *K*: ducere *delt.* 10 Fauni] satu uni *T*
 fatidici *K* 11 primo *K* favos *B* quod] qui *B* 14 capilli
codd. lenit *om.* *T*¹ 15 fando *T*: faciendo *B**K*: fauciendo *C*¹
 17 Fremens *om.* *K*: Fremens prestrepens (*sic*) irascens *T* (pre. ir. *T*² 1)
 ab *om.* *B* 18 est (*prius*) *om.* *K* 19 utitur *T*¹ 20 viro gratioso *K*
 21 ac *om.* *C* an est quasi? 22 nocet *AB* Femell. . . . appell.
hab. *CT*: *om.* *ABIKU* *Eadem in marg. add. man. rec. in T* (ad
 § 96) *V* (ad § 101) 23 deditus *C*¹ 24 Flagiosus *K* (*non A*)
 25 levi *om.* *C*¹: leve (*et delictum*) *delt.* 26 ab omnii gnominiam *K*: ad
 omnis ignominiae *C* magis *om.* *B*¹ 27 morere *K*

ETYMOLOGIARVM LIB. X

ne qui simile peccarent. Futilis, vanus, superfluous, loquax. 109
 Et est metaphora a vasis fictilibus, quae cassa et rimosa non
 tenent quae inieceris. Fornicarius. Fornicatrix est cuius cor- 110
 pus publicum et vulgare est. Haec sub arcuatis prostrabantur,
 5 quae loca fornices dicuntur, unde et fornicariae. Vergilius
 (Aen. 6, 631):

Atque aduerso fornice.

Fecunda a fetu dicta, quasi fetunda. Est enim partu frequens. 111
 Feta. Flens, quasi lacrimas fluens. Fugitivus nemo recte
 10 dicitur nisi qui dominum fugit. Nam si parvulus puer a nutrice
 aut ab schola discessit, fugitivus non est.

G

Gloriosus a frequentia claritatis dictus, pro C G littera 112
 conmutata. Gloriosus a laurea dictus quae datur victoribus.
 15 Gnarus, sciens; cui contrarius ignarus, nesciens. Gravis,
 venerabilis. Vnde et contemptibiles leves dicimus. Gravis
 pro consilio et constantia dictus, quia non levi motu dissilit,
 sed fixa constantiae gravitate consistit. [Grandis. Gracilis.] 113
 Grandaeuus, quod sit grandis aevo. Gratus, gratiam servans.
 20 Sed gratus tantum animo: gratissimus et animo et corpore
 dicitur. Gratificus, ab eo quod gratis faciat bonum. Gratosus,
 quod plus unicuique quam meretur tribuit. Garrulus proprie 114
 dicitur, qui vulgo verbosus appellatur. Accedente laetitia nec
 valentes nec volentes tacere. Sumtum nomen a graculis avibus,
 25 qui inportuna loquacitate semper strepunt necusquam quiescunt.
 Ganeo, luxuriosus, et quamquam in occultis locis et subterraneis,
 quae γάνια Graeci vocant. Glutto, a gula, id est gulosus.

1 nequis K: neque C¹ similiter B peccaret K Fugilis
 BKT 2 causa T¹ 3 Fornicarius om. BK (non AI) 8 dic. est
 qu. C 9 Feta om. KT¹ (add. in marg. cum glossa T²): hab. ABCIU
 11 discesserit B fug. non est om. K (non AU) 13 dictus om. K (non
 A) 15 ign. id est nesc. B (non A) 17 const.] substantia B
 18 fixa] fida B Grandis, Gracilis hab. BCI: om. KT¹ 20 grat. est
 (dd.) et an. K et corp. et an. B 21 quod] qui K 22 merentur
 K, fort. recte tribuet KT 23 nec valens nec volens C: nec valen-
 ter nec volenter K: nec volenter nec valenter A (non I) 24 sumtus B
 a grac.] agricolis K 25 usque B 26 quemquam T 27 quae] quem
 B gantia C: gangia T: gania BK Gluttus K

- 115 Humilis, quasi humo adclinis. Honorabilis, quasi honore
 116 habilis, hoc est aptus. Honestus, quod nihil habeat turpitudinis. Nam quid est honestas nisi honor perpetuus, id est quasi honoris status? Humanus, quod habeat circa homines 5 amorem et miserationis affectum. Vnde et humanitas dicta,
 117 qua nos invicem tuemur. Habilis, quod sit ad habendum commodus atque aptus. Honerosus plus est quam honeratus, sicut scelerosus quam sceleratus. Hirsutus, ab eo quod sit
 118 hirtus et pilis horridus. Hypocrita Graeco sermone in Latino 10 simulator interpretatur. Qui dum intus malus sit, bonum se palam ostendit. Ὑπὸ enim falsum, κρίσις iudicium interpre-
 119 tatur. Nomen autem hypocritae tractum est ab specie eorum qui in spectaculis contacta facie incedunt, distinguentes vultum caeruleo minioque colore et ceteris pigmentis, habentes simula- 15
 cra oris lintea gipsata et vario colore distincta, nonnumquam et colla et manus creta perungentes, ut ad personae colorem pervenirent et populum, dum [in] ludis agerent, fallerent; modo in specie viri, modo in feminae, modo tonsi, modo criniti, anuli et virginali ceteraque specie, aetate sexuque diverso, ut 20
 120 fallant populum, dum in ludis agunt. Quae species argumenti translata est in his qui falso vultu incedunt et simulant quod non sunt. Nam hypocritae dici non possunt, ex quo foras
 121 exierint. Humatus, quod sit humo tectus, id est sepultus.

- 122 Ingeniosus, quod intus vim habeat gignendi quamlibet artem. Inventor dictus [eo] quod in ea quae quaerit invenit. Vnde et ipsa quae appellatur inventio, si verbi originem retractemus, quid aliud resonat nisi quia invenire est in id venire

2 adclinus B honori *Arv.*, fort. recte 6 dicta om. TC 7 ad
 om. T 8 i. e. Onerosus . . . oneratus 9 sicut] sive T sceleratur
 C¹ 10 pili sordidus T in om. T latinum BCT. 11 bonus
 K 12 pal. ost.] simulat B 13 illorum B 14 contexta B 16 et
 var. col. dis. om. K (non A) varia C¹ 17 ut] et T 18 in l.
 BCIAK: laudis T 19 modo fem. B 20 anuli (i. e. anlli) K: anili BI:
 anoli CT virginaria C¹ 21 argumentis B 23 foris C 26 quo
 K (non A) 27 artem] rem B co hab. AK: om. BCIT quod
 ea C venit B 28 que appellaturque inv. T 29 quod al. T¹

quod quaeritur? Interpres, quod inter partes medius sit 123
 duarum linguarum, dum transferet. Sed et qui Deum [quem]
 interpretatur et hominum quibus divina indicat mysteria,
 interpretus vocatur [quia inter eam quam transferet]. Iuridicus 124
 5 [quia legum iura dicit]. Indoles proprie est imago quaedam
 futurae virtutis. Iustus dictus quia iura custodit et secundum
 legem vivit. Innox, quod non noceat: innocuus, cui nocitum 125
 non sit. Sed apud veteres utrumque indifferens est. Ilaris
 Graecum nomen est. Iocundus, eo quod sit semper iocis
 10 aptus et hilaritati; a frequentia, sicut iracundus. Iocosus, iocis
 usus. Inclitus Graecum nomen est. Nam κλυτὸν Graeci 126
 gloriosum dicunt. Inlustris nomen notitiae est, quod clareat
 multis splendore generis, vel sapientiae, vel virtutis; cuius
 contrarius est obscure natus. [Idoneus.] Incolomis a columna 127
 15 nomen habet, quasi erectus, fortis et stabilis. Inmarcescibilis,
 incorruptus et sempiternus; quod sit sine marcore atque
 languore. Intemeratus, incorruptus et nulla temeritate vio-
 latus. Infirmus, quia sine forma. Inbecillus, quasi sine baculo 128
 fragilis et inconstans. Inanis, levis. Inconstans, quia non est
 20 stabilis, sed quod placet ei rursus displicet. Iactans vel arro- 129
 gans est, quia maiorum institutis non adquiescit, sed propriam
 quandam viam iustitiae et sanctitatis inquirat. Iracundus dictus
 quia accenso sanguine in furorem compellitur; †ur† enim flamma
 dicitur, et ira inflammat. Incentor, ab eo quod incendat atque 130
 25 inflammet. Incentor, quia prava suggestione ad vitia cor alio-

1 medium T 2 transfert A fort. recte sed qui A deum K:
 deum quem CT (pro deumque!): deum di quem A: inter deum quem BI
 3 vel interpretator homines B 4 quia... trans. hab. AKT: om. BCIUV
 transferret A an ea qua (i. e. quae) tr. 4 Inridicus U: Iudicus
 AK: om. T¹ (non V) 5 quia... dicit hab. CT² (marg.) UV: om. ABIKT¹
 6 qui iura B 7 leg. custodit (eras.) vivit T nocet T 8 Ilas K
 9 nomen (om. est) T: nominum C¹ Iucundus habeo T (i. e. ab eo)
 10 ac freq. B 11 usur C nomen om. B nam om. K 12 claret K
 13 cuius] cui BC 14 Idoneus hab. BCI: om. KT 17 Intemperatus K
 18 quia] quasi C (non A) formo T¹: formo id est sine calore CT²
 Inbecillus BC quasi] quia A 19 quia] quod B (non A) 22 dic.
 quod B 23 *sup* rec. § 130 post purgetur (§ 131) K (non A) 24 In-
 centor Schwarz 25 Incentor om. A quia] qui B ad
 ut A

- 131 rum succendit, et persuadendo inflammat. Inexpiabilis, quod
 numquam expiatur, numquam purgetur. Inlaudabilis, non
 quia laudatus non sit, sed quia laudari non meruit. Iratus,
 132 ira actus. Impius, quia sine pietate religionis est. Iniquus
 proprie dictus quia non est aequus, sed inaequalis est. Inter 5
 impium autem et iniquum hoc distare nonnumquam solet,
 quia omnis impius iniquus, non tamen omnis iniquus est impius.
 Impius namque pro infideli ponitur: et dictus impius quod sit
 a pietate religionis alienus. Iniquus vero dicitur pro eo quod
 non est aequus sed pravis operibus maculatur, vel [si] Christiani- 10
 133 tatis nomine censeatur. Inimicus, quia non amicus, sed adver-
 sarius. Duae autem res inimicos faciunt: fraus et terror.
 134 Terror, quod timent. Fraudes, malum quod passi sunt. In-
 vidus dictus ab intuendo felicitatem alterius. Invidiosus est
 qui ab alio patitur invidiam. Invisus, odiosus, ob invidia et 15
 135 zelo dictus. Intestabilis, cuius testimonium non valet et quod
 dixerit inritum inprobatumque sit. Infamis, non bonae famae.
 136 Inprobus dictus quod instat etiam prohibenti. Inportunus,
 inquietus; quia non habet portum, id est quietem. Vnde et
 inportuni quasi in naufragium cito feruntur. Infrenis, hoc est 20
 qui frenis non regitur, ut (Virg. Aen. 4, 41):

Numidae infreni.

- 137 Infrendens proprie est inter se comprimens dentes. Nam et
 frendere significat dentibus frangere, unde nefrendes infantes,
 qui necdum dentes habent. Ingluviosus a gula et voracitate 25
 138 dictus. Ingloriosus, quod sit sine gloria, id est sine triumphis.
 Item inglorius inmemor gloriae. Informis, ingens, non quod

3 quia (alt.) qui C (non A) meruit BK: meretur CT 4 quia]
 qui BI 5 sed inaeq. inter C 6 numquam sol. B¹ 9 pro quod A
 10 maculatus B vel I¹: vel si CT (ex vel si ex): ne BK² 11 nomen
 K censeat T qui B inim. est sed B (non A) 12 inimicum
 fa. B 13 terror om. T fraudis codd. (-des A) mali ACKT (non I)
 14 ab invidendo felicitati B est] dictus B 15 pat. iniuriam B
 ab inv. C: obvidia B¹ 16 cuius] cui K (non A) non om. B
 19 quia ex quod A 20 inoportuni C¹ Infr. . . . infreni post habent
 (s. 137) T 21 qui non fr. non reg. B¹ reg. et humidae C¹
 24 significant BC¹ nefrendens C¹ 27 idem ingloriosus K

ETYMOLOGIARVM LIB. X

non habeat formam, sed quod ultra formam magnitudinem habeat. Inveterator, eo quod sit multi veterisque usus in 139 malitia. Inmanis, quia non bonus sed crudelis, [atque] terribilis. Manum enim bonum dicitur. Vnde et κατ' ἀντίφρασιν dii 5 Manes, minime boni. Inmunis, minime munificus, ut est in 140 proverbio veteri: 'Inmunem cives odere sui.' Item immunis, qui non facit munia, id est officio non fungitur. Est enim omni privilegio vacuus. Indemnis, eo quod sine damno vivat, 141 et sine ulla culpa atque periculo. Iners, sine arte, et ob hoc 10 ne operis quidem ullius. Inermis, vel sine arma, vel sine viribus. Nam semper arma pro viribus [accipiuntur]. Ignavus, 142 ignarus viae, id est rationis et vitae. Ignarus, non gnarus, id est inscius, id est sine naribus. Olfecisse enim veteres scisse dicebant. Ignarus autem duo significat, vel qui ignorat, vel 15 qui ignoratur. Ignarus qui ignorat. Inmemor, qui oblitus 143 est: perdidit enim memoriam. Inscius, quia sine scientia est. Idiota, inperitus, Graecum est. Inperitus, sine peritia. In- 144 consultus, ab eo quod non accipiat consilium. Inconsultus, quia est sine consilio et inscius rerum atque ignarus. Ineptus, 20 apto contrarius est, quasi inaptus. Inops, qui sine terra est: 145 opem enim terram intellegimus, quia opem fert fructificando. Alii inopem intellegunt non sepultum, inhumatum, cui nec inane absenti surrexit tumulum. Ignobilis, eo quod sit ignotus 146 et vilis et obscuri generis, cuius nec nomen quidem scitur. 25 Ircosus, quia sudore corporis foetido putet. Ignotus, ignobilis, vel ex improviso veniens. Improvisus dictus eo quod subito sit 147 et non porro ante visus. Index, proditor ab indicando. Indi-

1 non om. T¹ sed ul. K (non A) magn. habet AC 2 Inveteratus
 K m. veteres quod A: multiferisque T 3 militia B quia] quod A
 atque KT²: et BI: om. CT¹ ut vid. 6 it. inmanis K 9 et si ul. K
 (non A) 10 operi TC ull. aptus (abt-) CT² ut vid. sine armis B
 11 accip. hab. ABC: om. KT 12 ignarus . . . vitae om. A (non DI)
 et om. K non] nam T 13 insc. vel sine BDI (non A) scire
 A (non DI) 14 duos A (non D) 15 qui ignorat] autem (del.)
 duo (del.) T (non AD) 16 perdit CK quia] qui K 18 accipit
 A 19 qui est C 20 qu. in alius T (pro -abt-) 21 ferat B
 22 int. qui non sep. T 23 in. habenti B: inanem abs. K tumulus
 BIK: -lis T 24 ne nom. T¹ 25 pudet B¹ 26 vel inp. C¹ dictus]
 dicitur A sibito C¹

- Libidinosus a Liberō, qui puellarum [corpore pingitur]. Luxuriosus, quasi solutus in voluptate : unde et membra loco mota luxa dicuntur. Lascivus, quod sit laxus, id est solutus et vanus.
- 161 Lymphaticus, quod aquam timeat, quem Graeci ὑδροφóβην dicunt. Lymphaticus proprie dicitur qui vitium ex aqua contrahit, cuius vitium est huc atque illuc cursare, aut a fluore aquae sumpto vitio. Sed poetae iam hoc genus nominis pro furiosis usurpant. [Languidus.] Luridus, quod sit pallidus, a loro dictus, quod huiusmodi habeat cutem. Leprosus a pruritu nimio ipsius scabiae dictus, unde et per P scribi debet.
- 162 Luscus, quod lucem ex parte sciat, sicut luscitiosus, qui vesperi nihil videt. Luscos coclites dixerunt antiqui, unde et Cyclopas Coclites legimus dictos, quod unum oculum habuisse perhibentur. Lotus, lautus, id est mundus. Lupa, meretrix, a rapacitate vocata, quod ad se rapiat miseros et adprehendat.

M

- 164 Misericors a conpatiēdo alienae miseriae vocabulum est sortitus : et hinc appellata misericordia, quod miserum cor faciat dolentis aliena miseria. Non autem occurrit ubique haec etymologia ; nam est in Deo misericordia sine ulla cordis miseria.
- 165 Mactus, magis auctus gloria ; et est nomen tractum a sacris. Quotiens enim tus aut vinum super victimam fundebatur dicebant : 'Mactus est taurus vino vel ture' ; hoc est
- 166 cumulata est hostia et magis aucta. Munificus dicitur vel quia alicui multa munera dat, vel quia munus suum, id est officium
- 167 quod debet, adinplet : sic et munifex, quia munera fert. Ma-

1 liberos C¹D : -ris B corp. ping. hab. TUXC : om. ABDK
 2 loca K 3 Lasc. . . va. om. K (non A) luxus (-xs-) BCU
 4 idrophobam C : idrobobam B : ydropolam K : idrophobam T 5 dicunt] vocant X pro. dicunt (-tur!) C¹ 6 cursare (-sure!) T : cursus BC : currere K aut a fl. BC¹ 7 hoc iam T 8 Lang. hab. BC : om. KT Ludus T¹ pallus C¹ 9 lora K 10 debeat T : debent B (non A) 11 lucet C lusciliosus BCT : luscidiosus K 12 lus. quos cocl. B 13 oculum om. K (non A) 14 lau.] lanatus C¹ 18 hic K appellatam misericordiam CT 19 alienam miseriam CT autem om. C haec om. K : ante ubique B 20 nam] non B 21 et nom. K 23 dicebatur CT magtus T 24 qui al. T¹BC 25 qui mun. B 26 quo deb. K qui mun. B Magnus. Magnanimis C

gnanimis, ab eo quod sit magni animi et magnae virtutis. Cui contrarius est pusillanimis. Magnificus a magna faciendo vocabulum traxit. Mansuetus, mitis vel domitus, quasi manu 168 adsuetus. Modestus dictus a modo et temperie, nec plus quicquam nec minus agens. Mitis, lenis et mansuetus et cedens in probitatibus et ad sustinendam iniuriam tacens, quasi mutus. Mutus, 169 quia vox eius non est sermo, nisi mugitus: vocalem enim spiritum per nares quasi mugiens emittit. Memor, vel qui memoria tenet, vel quia memoria tenetur. Magister, maior in statione: 170 nam †steron† Graece statio dicitur. Minister, minor in statione, sive quia officium debitum manibus exequitur. Maximus, aut 171 meritis, aut aetate, aut honore, aut facundia, aut virtute, aut omnibus magis eximius. Maior. Minor, minimus, a numero monadis, quod post eum non sit alter. Modicus, parvus, sed 172 abusive; ceterum rationabilis. Moderatus, a modo scilicet et temperamento. Mediocris, quod modicum illi sufficiat. Miser 173 proprie[dicitur] eo quod omnem felicitatem amiserit. Secundum autem Ciceronem proprie mortuus, qui in Tusculanis (1, 5) miseros mortuos vocat, propter quod iam amiserunt vitam. 20 Miserabilis, quod sit miseriae habilis. Mestus, naturaliter tristis, 174 non casu. Est enim a natura animi et mentis, unde et mestus. Mendicus dictus quia minus habet unde vitam degat: sive quia 175 mos erat apud antiquos os claudere egenum et manum extendere, quasi manu dicere. Mendax, quod mentem alterius 25 fallat. Malignus, quia malitiae votum vel opus peragit. Malus 176 appellatus a nigro felle, quod Graeci μέλαν dicunt: unde et

1 magnanimi *T* et *BCI*: sed *T*: vel *K* 7 est nec sermoni sed mu. *K*: sermonis in (*ut vid.*) mu. *A* 8 quia *T* mem. (*prius*)] memoriam *B* 10 στερόν *Arev.*, sed cf. 15, 4, 5 †sterio † statio, et fort. Corp. Gloss. Lat. 2, 187, 61 statio, †στηρορα † 11 exsequatur *B* Max. . . . mag. exim. post alter *ABCIU*: iterat. post vitam (§ 173) *K* Max.] minimus *K* (*non AK iterat.*) 12 hon.] ore *K* (*non AK iterat.*) aut om.] an (*ut vid.*) omnibus *A* 13 malus eximius *T*: magis et maximus *A* (*ex-me*) *BKU* (*ex-mis*): magis et eximius *C* (*non I*) Maior. Minor om. *T* 14 monadiis *K* aliter *AK* 15 rationale *C* 17 dic. eo *K*: ideo *B* (*pro d. eo*): eo *CITU* 18 mort. est qui *K* 19 am. iam *K* (*non A*) 20 abilis *codd.* 21 mentis et animi *B* 22 dictus om. *B* habeat *T* 23 os claud. et *C*: ore laudare *K*: ducere *A* (*non I*) manu ext. *K* (*non A*) 24 fall. alt. *B* 26 μέλαν . . . et om. *T*

melancholici appellantūr homines qui et conversationem humanam refugiunt et amicorum carorum suspecti sunt. Malitiosus, deterior malo, quia frequenter malus. A malo autem peior **177** dicitur: a bono deterior. Melior dictus quasi mollior: non durus aut ferreus: nam melius quasi mollius. Minax, a facie **5** oculorum, quando furiose ardescunt, ut amplius videns pertimescat. Minator et monitor. Sed monitor dicitur cum prae- **178** nuntiat bona: minator, cum nuntiat adversa. Mulcator, eo quod blandis verbis mulceat ad declinandum animum: translatio a mulso, id est quod acceptum lenire solet fauces dolentis **10** **179** aut oppletum sordibus stomachum. Metatores appellantur qui castra designant, a metiendo scilicet. Lucanus (1, 382):

Hesperios audax veniat metator in agros.

Mollis, quod vigorem sexus enerviati corpore dedecoret, et **180** quasi mulier emolliatur. Macer, a macie: et macies a moechia, **15** eo quod inmoderata libido macros faciat. Mancus, manu ancus. **181** Moribundus, morientis similis: sicut vitabundus, viventi similis. Quando enim dicimus moriturus est, vere moriturus est: moribundus autem non vere, sed veri similis morientis est. **182** Meretrix dicta eo quod pretium libidinis mereatur. Inde et **20** meritoriae tabernae: nam et milites, cum stipendia accipiunt, **183** mereri dicuntur. Morio [a morte vocatus, eo quod non vigeat intellectu]. Mulio dictus a mulis, eo quod praesidet isdem vehiculis.

N

25

184 Nobilis, non vilis, cuius et nomen et genus scitur. Nubilis,

1 melancolia *K* quia et *K*: qui ad *B*: quia *CI* 4 dicitur *om. B*
 bono] *bo K* 5 a facie *BCIT*: ab acie *K* 6 pert.] perardescant *K*
 7 pronuntiat *BK* 9 a decl. *K* 12 designata mentiendo *T*
 13 espericae *K* aut advenit *T* 14 quid *C* enervati *B* dedecore
BKT 15 muliere molliatur *T* moechia *Arv.*: macia *BCIX*:
 macie *TU* 16 fac. sive a maceratione *CUX* 17 morientis *ITU*: -ti
BCK viventis *K*: -ti *BCITU* 18 morit.] moribundus *B* vere mor.
 est *om. K* (*non A*) 19 autem *om. K* vere *K* 20 unde
BC 21 meretori *B* stipendiis *K* 22 a morte . . . *intell. hab.*
CTUX: *om. ABDGIK* 23 praesit *K* idem *T ante corr.* 24 *Post*
vehiculis add. Manifestum dicitur quod in manu est promptu (-ti *C*, -tum
X) *CUX* (*non ADG*) 26 et generis *T*: egenus *K* sciatur *C*

ETYMOLOGIARVM LIB. X

ad nubendum habilis. Nemo ab homine tractum, id est ne homo, quod est pro nullo; nullus autem quasi ne ullus. Nullus, ne ullus. Nihili compositum est ex nil et hilo. Hilum autem 185 Varro ait significare medullam eius ferulae quam Graeci ἀσφόδελον vocant; et sic dici apud nos nihilum quomodo apud Graecos οὐδὲ γρῦ. Nequam a malo plerique distingunt, alium 186 perniciosum, alium nugam existimantes; ut ait Munatius: 'Hic adulescens nequam, non malus,' id est nugax, non perniciosus. Alii confundunt, quasi utrumque unum idemque significant.

10 Nequam ex eo quod nec quicquam sit, id est ex eo quod nihil 187 sit, veteres dictum [esse] voluerunt. Neuter, neque ille neque iste; quasi diceret ne uterque. Nefarius, non dignus farre, quo 188 primo cibi genere vita hominum sustentabatur. [Alias nefarius nec dicendus.] [Nutritor, quasi nutu eruditor.] Nefandus, id 15 est nec nominandus quidem. Nuntius est [et] qui nuntiat et 189 quod nuntiatur, id est ἄγγελος καὶ ἀγγελία. Sed nuntius ipse homo genere masculino; id vero, quod nuntiat, genere neutro, ut hoc nuntium et haec nuntia. Nazaraeus, id est sanctus 190 Dei. Nazaraeus olim dicebatur qui sanctam comam nutriebat 20 et nihil contaminatum conspiciebat, abstinens se a vino omni- que sicera, quae mentem ab integra sanitate pervertit. Nugas 191 autem Hebraeum nomen est. Ita enim in Prophetis est expo- situm, ubi dicit Sophonias (3, 4): 'Nugas, qui a lege recesserunt,' ut nosse possimus linguam Hebraicam omnium lingua- 25 rum esse matrem. Nugigerulus appellatus ab eo quod sit 192 turpis nuntius. Neglegens, [quasi] nec legens. Nepos dictus 193 a genere quodam scorpionum qui natos suos consumit, excepto

1 a nubendo B tractus KT 2 Null. ne ull. om. B 3 Nilic T
 ex nehetilo C¹ illum au. C¹ 4 feruntae C¹ quam . . . voc. om. K
 (non A) 5 et si T 6 οὐδὲ γρῦ Arv. : videtoi KTU : vedetoi A : videtō
 BI : videtoti C : videton X al. pern. om. C¹ 7 nugacem dett.
 monatius BIKM : monantius T : monacius C 8 fugax codd. non om.
 BCIT¹ 10 Nequitiam T²X 11 esse hab. BCIX : est T : om. AK
 12 nec ut. BK 13 sustinebatur T : sustinebantur C¹ Al. nef. nec
 dic. hab. BCU : om. IKT 14 Nutr. . . erud. hab. CTUVX : om. BIK
 15 nec] ne T (non UV) quid. nec dicendus X et hab. BCT²;
 om. KT¹ 20 consp.] accipiebat C 22 est] et C¹ 23 recesserant
 BK 24 possemus K 25 appellatur K 26 quasi hab. CT ; om.
 ABIK nec legens om. ABI : nec eligens CT²

eum, qui dorso eius insiderit ; nam rursus ipse qui servatus fuerit consumit patrem : unde homines qui bona parentum per luxuriam consumunt nepotes dicuntur. Hinc quoque nepotatio
 194 pro luxuria ponitur, qua certe quaeque res consumuntur. Niger, quasi nubiger : quia non serenus, sed fusco opertus. Vnde et 5
 nubilum diem tetrum dicimus.

O

195 Orthodoxus, rectae gloriae. Orator ab ore vocatus, a perorando nominatus, id est dicendo ; nam orare dicere est. Obaudiens, ab aure, eo quod audiat imperantem. Ospes, quod 10
 inferat ostio pedem. Ospes, facilis, aptus et ostio patens : unde
 197 et ospitalis homo dicitur. Osor, inimicus, ab odio dictus, sicut amator ab amore ; et est generis communis. Odibilis, odio aptus. Obsitus, obsessus, id est undique insidiis convallatus.
 198 Obscenus, impurae libidinis, a vitio Obscorum dictus. Obtunsus, 15
 hebetior et obclusior, quasi ex omni parte tunsus. Obnixus, contranisus et conabundus. Obnexus, quia obligatus est nexibus culpae. Oblectator, quasi cum lacte, cum fraude, ut Terentius (Andr. 648) :

Nisi me lactasses amantem. 20

Vnde et oblectare dictum est. Obtrectator, malignus et qui obstringillando officiendoque non sinat quempiam progredi et
 200 augescere. Orbis, quod liberos non habet ; quasi oculis amissis. Opifex, quod opus faciat aliquod. Opilio [custos ovium] [ovium pastor quasi ovilio]. 25

P

201 Prudens, quasi porro videns. Praespica est enim et incer-

i quo dor. T dorsum K: -su T¹ 2 consumet CT quia T
 3 quaque B 8 Orth. rec. glo. post dicere est T periorando T¹ 9 id
 est] inde T 11 fac. apertus B 13 comm. Osor qui odit et ab aliis
 oditur C (non AIUVX) Odilis K: Odhbilis A ut vid. 14 habtus
 K: habitus C: abitus TI vallatus B 15 obscuro BCIK dicitur
 K 16 obcl.] obtunsior B Obnixus] Obnexus B 17 contra-
 nexus B Obnexus] Obnixus T: Obnoxius BCI est obl. B:
 oblicatus (om. est) K 21 oblactere C dictus B qui om. C¹
 22 efficiendo non C¹ sinant ut vid. T¹ pergredi ut vid. T
 24 facit T Opil. ante Opif. B (non I): Obilio A: om. K cus. ov.
 hab. A 25 ov. pas. qu. ov. hab. CTX qu. obilio C¹ 27 perspicax B

ETYMOLOGIARVM LIB. X

torum praevidet casus. Patiens dictus a pavendo. Pavere enim ferire est. Percutitur enim et tolerat. Perfectus, cui nihil 202 iam adici potest. Huic nomini apud Grammaticos comparatio non adicitur, quia si dixeris: 'Ille perfectior est,' iste perfectus 5 non erit. Pulcer ab specie cutis dictus, quod est pellis: postea 203 transiit hoc nomen in genus. Nam pulchritudo hominis aut in vultu est, ut (Virg. Aen. 1, 589):

Os humerosque deo similis.

aut in capillis, ut (Virg. Aen. 1, 589):

10 Namque ipse decoram
caesariem.

aut in oculis, ut (Virg. Aen. 1, 591):

Laetos oculis adflarat honores.

aut in candore, ut (Virg. Aen. 1, 592):

15 Quale manus addunt ebori decus.

aut in lineamentis, ut (Cic. Verr. 2, 36): 'Te multo plus figura et lineamenta hospitis delectabant,' aut in proceritate, ut Turnus (Virg. Aen. 11, 683):

Vertitur in mediis, et tota vertice supra est.

20 Pellax a perliciendo. Perspicax, splendidus, eo quod perluceat. 204 [Perpetuus]. Perennis, ab eo quod sit perpetuus annis. Prae- 205 sul vocatus quia praeest sollicitudine. Praepositus appellatus eo quod sit subiectionum ac famulantium ordinator vel rector. Patroni a patribus dicti sunt, quod huiusmodi affectum clienti- 25 bus exhibeant ut quasi patres illos regant. Paedagogus est cui 206 parvuli adsignantur. Graecum nomen est; et est compositum ab eo quod pueros agat, id est ductet et lascivientem refrenet aetatem. Praesens dictus quod sit prae sensibus, id est coram 207

1 an pavens dic. a paviendo. Pavire enim † 7 in vultus T: inultu K
8 humerisque d. C¹: humeros quod eo K ante corr. similes B
11 cesaream K ante corr. 13 lae.] lectis T adflaret K 16 ut te] 17 et niamenta C¹ ospitiis T: aspitiis C¹
ute K multum B 19 medus ut vid. T¹ 20 perlicendo codd. Prae-
declinabant B 21 Perp. hab. AB (ante Persp.) CI: om. KT
spicax (Pre-) CKT 22 quia] quod A 23 qu. sub. ac fulantium ord. A: qu.
annus T² 25 exiebant T
sit sub. hoc ordinantium famulator K vel] ac T² 27 agit K
qui parvulis ads. T: cui parvulus adsignatur K (non A) 28 praes.] presentibus T
(non A) ductet CT: ducit K: doccat AB

oculis, qui sensus sunt corporis. Prior, quod primus sit ordine ;
 208 et primus quasi praeminens. [Primus. Postremus.] Potens,
 rebus late patens ; unde et potestas, quod pateat illi quaqu
 velit, et nemo intercludat, nullus obsistere valeat. Praeopimus,
 209 prae ceteris opibus copiosus. Pecuniosus : Tullius primum eos 5
 dictos refert qui plurimam habuissent pecuniam, id est pecora.
 Ita enim et antiqui eos appellabant ; paulatim autem per
 210 abusionem nomen aliud devolutum est. Pervicax proprie
 dicitur qui in proposito suo ad victoriam perseverat. Antiqui
 enim vicam dicebant quam nos victoriam. Credo quod inde 10
 211 dicatur herba vicia, id est victorialis. Pernix a permitendo
 tractum est : id est in conatibus perseverando. Alii pernicem
 velocem intellegunt pedibus. Nam pernicitas pedum est, ut
 (Virg. Aen. 11, 718):

Pernicibus ignea plantis :

15

sicut celeritas pinnarum est, ut (Virg. Aen. 3, 243):

Celerique fuga sub sidera lapsae.

212 Piger, quasi pedibus aeger. Est enim tardus ad incedendum ;
 quod nomen per usum transiit ad animum. Pernox, pervigi-
 lans nocte. [Perseverans.] Pertinax, inpuidenter tenens, quasi 20
 213 pertinens. Petulans nunc quidem pro audace et inprobo poni-
 tur : olim autem acerbi flagitatores et proprie argentariorum
 [coactorum] pueri, quod pretia rerum crebrius et asperius
 214 exigebant, a petendo petulantes vocati. Procax, proprie idem
 quod petax. Nam procare est petere ; unde et petitores nu- 25
 215 ptiarum proci dicuntur. Prodigus, sumtuosus atque consumtor,
 qui omnia porro agit et quasi proicit. Profugus proprie dicitur
 qui procul a sedibus suis vagatur, quasi porro fugatus. Pere-

1 oculos K 2 Prim. Post. hab. ABCI : om. KT 3 qu. patet
 T qua vel. K : quaeque valet B 4 valet T 5 vel Pecuniosos
 (ita del.) 7 per ab. om. K (non A) 8 ab. in nom. C (non A)
 Pervicax T 9 praeposito B 10 vigam T : viciam BCI : vitia K
 victoriam] vicam B 11 vitia BK : cia T¹ pertinendo K
 12 est (prius) om. K 17 fuga] figura K 18 Peger K 19 tr. et
 animam T¹ : tr. et ad animam C 20 Persev. hab. ABCI : om. KT
 qu. pert. om. T 21 pertenens C 23 coact. hab. CIT : om. AB
 coact. . . . rerum om. K (non A) quod] qui B 24 a om. T
 petulanter K 25 petitiones pr. duntur (corr. dicuntur) T 27 qui]
 quia B 28 vacatur K fugatur C

grinus, longe a patria positus, sicut alienigena. Proiectus, 216 quasi longe et procul iactatus; sicut et produxit, quasi porro illum duxit; et provocavit, quasi porro illum vocavit. Proiectus, porro eiectus ac proiactatus, unde et (Virg. Aen. 3, 699):

5 Proiectaque saxa;
id est porro iactata. Proscriptus, cuius bona palam et aperte 217 scribuntur. Praescriptus ordinem significat, sicut et praescriptiones apud iurisconsultos. Procinctus, expeditus et armatus; 218 unde et 'in procinctu', id est cum belli causa arma sumebant. 10 Praecinctus, eo quod ante se ponat aliquid, quo praecingitur. Vnde et de Domino dictum est (Iohann. 13, 5): 'Praecinctus est linteo, et lavit pedes discipulorum suorum.' Praedo est 219 qui populando alienam provinciam invadit: praedo ab abigendo praedas dictus; et praedo qui praedam habet. Praedator, hoc 15 est cui de praeda debetur aliquid. Plagiator, ἀπό τοῦ πλαγίον, 220 id est oblico, quod non certa via grassatur sed pelliciendo dolis. Piratae sunt praedones maritimi, ab incendio navium transeuntium quas capiebant dicti. Nam πυρά ignis est. Pugillator, 221 qui de manu in manu nummorum aliquid subtrahit. Peculator, 20 pro eo quod sit pecuniae publicae defraudator. Proditor, pro eo quod detegit. Item proditor perditor, ut (Virg. Aen. 1, 252):

Vnius ob iram
prodimur.

25 Perfidus, quia fraudulentus est et sine fide, quasi perdens fidem. 222 Periurus, quia perpere iurat, id est male iurat. Periurus autem

1 aliena T: alienigenena C¹ 2 prod. st quasi B¹ 3 voc.] provocavit T 4 praeiactatus BC¹K 5 proiectaquexa C¹ 6 cid est C¹: quasi B (non I) Proiectus corr. Praiectus ut vid. B cuius . . . scrib. om. C¹ 7 scribunt T (non A) 9 u. et procincto cum B 10 quo] pro B 13 inv. prov. T fort. recte 14 Praedator] cf. Serv. ad Aen. 3, 222 15 cui] qui AK (non I) an devehitur! 16 obligo C¹K via] vi C¹ graditur K sed] et T 18 capiunt B (non I) . pira T: pyro (pi-) BC¹K: πῦρ rec. 19 numm.] unum horum K 20 pro eo om. C¹: propter B (non AI) 21 detegit C¹ idem AK: et item T perditor] per K: om. A 24 prodimus (ex per-) K 25 Perfides T ante corr. quasi] quia T 26 Periurius qui T peiurus C¹

- 223 in verbo R non habet. Nam peiuro et deiero dicimus. Praevaricator, malae fidei advocatus, et qui vel in accusando nocitura, vel in defendendo profutura praetereat aut inutiliter dubieque ponat mercedis gratia licet corruptus. Cicero: 'Quid enim
 224 tam praevarum?' id est valde varum. Pellax, dolosus et fallax, 5 a pelle, id est vultu. Foris enim, ut fallat, arridet, sed nequitiam intus gerit. Profanus, quasi porro a fano. Sacris enim
 225 illi non licet interesse. Parricida proprie dicitur interfector parentis, quamvis quidam veteres hunc parenticidam dixerunt, quoniam parricidium et homicidium quocumque intellegi possit, 10
 226 cum sint homines hominibus pares. Persecutor non semper pro malo intellegitur; unde et persecutus, perfecte secutus.
 227 Publicanus est qui vectigalia publica exigit. Vel qui per publica negotia saeculi lucra sectantur, unde et cognominati
 228 sunt. Peccator a pelice, id est meretrice vocatus, quasi pelicator; quod nomen apud antiquos tantum flagitiosum significabat, postea transiit hoc vocabulum in appellationem omnium
 229 iniquorum. Prostitutae, meretrices a prosedendo in meritoriis vel fornicibus. Pelex apud Graecos proprie dicitur, a Latinis concuba. Dicta autem a fallacia, id est versutia, subdolositate 20
 230 vel mendacio. Procurvus, quasi per longum curvus. Pavidus est quem vexat trepidatio mentis. Habet cordis pulsationem, cordis motum. Nam pavere ferire est, unde et pavementum.
 231 Petro autem et rupes a duritia saxorum nominantur. Pusillanimis, pusillo animo. Petulus dictus ab adpetendo; unde 25

I peiero et degero B: peiuro et degero T: peiuro et peiuro K: peigero (corr. peg-) et degero C Praev. a ma. T 2 advocatur K quia T nocitur K 4 mercedes ut vid. T: -de B: -dem IK scilicet Arr. : vix liquet orruptus T: obrutus C (non I) 5 idem va. va. est K Pallax BIK 6 fallat] fallax T 8 illi om. K (non A) Parre- K: Parra- T: Patri- B (non I) 9 parentum B (non I) dixerint BC 10 hom. in quoc. C 11 partes C¹ 12 persecutus] -tor BI: secutor (ex -tur) C¹ perfecte ex prof- K secutus ex -ti K 14 saec.] scilicet K (non A) sectatur CK cognominatus est K 16 flagitiosos K 17 appellatione codd. (etiam IU) 18 presedendo C ante corr. 23 motum] metum K pavire rec. 24 Petra BCDGIX (non A): Petrae (-re) TW (non UV) rupes ABCGIKWX (non UV) nominatur CDI Pus. . . an. om. C (non AUX) Pus. a pus. B (non I)

ETYMOLOGIARVM LIB. X

etiam et meretrices petulcas vocamus. [Productus.] [Pisinnus.]

Q

Quaestor a quaerendo dictus, quasi quaesitor. Quaestuosus. 232
 5 Querimoniosus. Querulus, quia querellam infert. Quietus, 233
 quod sit ipse sibi animo securus, neminem tangens.

R

Religiosus ait Cicero (Deor. Nat. 2, 72) a relegendo appellatus; 234
 qui retractat et tamquam relegit ea quae ad cultum divinum per-
 10 tineant. Hi sunt dicti religiosi ex relegendo, tamquam ex elegend-
 doelegendes, ex diligendo diligentes, ex intellegendo intellegentes.
 Rationator dictus vir magnus; quia de omnibus rebus, quas esse 235
 mirabiles constat, possunt reddere rationem. Retractor, repeti-
 tor; nam retractare est repetere quod omiseras. Resipiscens, eo 236
 15 quod mentem quasi post insaniam recipit, aut quia resapit qui
 sapere desierat. Castigat enim se ipsum dementiae, et confirmat
 animum suum ad rectius vivendum, cavens ne iterum corruat.
 Repentinus, a repente. Repens autem et adverbium et nomen 237
 potest esse. Robustus, fortis, validus; a fortitudine roboreae
 20 arboris appellatus. Rapidus, velox pedibus. Raptor, eo quod
 corruptor. Inde et rapta eo quod corrupta. Reus a re, de qua 238
 obnoxius est, et reatum a reo [est] nuncupatum. Reus maie-
 statis primum dictus qui adversus rempublicam aliquid egisset,
 aut quicumque hostibus consensisset. Dictus autem reus ma-
 25 iestatis, quia maius est laedere patriam quam civem unum.
 Postea etiam et ii rei maiestatis dicti sunt qui adversus maiesta-

1 petulcas] -cus T Prod. Pi. hab. ABCIU: om. KMT Prod. quasi
 porro ductus CU Pirinus A: Pisinnus a pusionc CU: Pisinus a posione
 X 4 Questus K: Quaesitor corr. -st- ut vid. A Quaest. Quer. om. K
 (non A): Quest. quer. Schwarz 6 sit om. K 8 ab elegendendo T
 appellatus T¹ (non AU) 9 tamq. velociter que ad U 10 tamq. ex
 legendo C: om. A: tamq. ex el. el. om. K 12 quia] qui B (non A)
 13 constant K (non A) posse C (non A) Retractor B¹ 14 omiscrat
 T 15 recepit K quia] qua T 16 desiderat BIT dementia B
 18 a repetente T 19 robore TC 20 Rapt. . . corr. post nuncupatum
 (§ 238) K 21 corr. C: corr. est BIT: corr. sit K re de] rete K
 22 obnoxius K reatu K est hab. BIK: om. T: bis hab. C (est a reo
 est) 24 aut] ut T 25 maius eius l. T 26 maicstatem] -tes B

tem principis egisse viderentur, vel qui leges inutiles reipublicae
 239 detulerant, vel utiles abrogaverant. Rixosus a rictu canino
 dictus. Semper enim ad contradicendum paratus est, et iurgio
 delectatur, et provocat contententem. Rusticus dictus quod
 rus operetur, id est terram. 5

S

240 Sapiens dictus a sapore; quia sicut gustus aptus est ad
 discretionem saporis ciborum, sic sapiens ad dinoscentiam rerum
 atque causarum; quod unumquodque dinoscat, atque sensu
 veritatis discernat. Cuius contrarius est insipiens, quod sit 10
 241 sine sapore, nec alicuius discretionis vel sensus. Studiosus.
 Sanctus a veteri consuetudine appellatus eo quod hi, qui purifi-
 cari volebant, sanguine hostiae tangebantur, et ex hoc sancti
 242 nomen acceperunt. Sincerus, quasi sine corruptione, cui con-
 trarius insincerus, vitiatus, corruptus. Supremus, summus, ab 15
 eo quod superemineat. Vnde et 'Supreme Pater' dicimus.
 [Suavis.] Sublimis ab altitudine vocatus honoris. Nam pro-
 prie sublime dicitur quod in alto est, ut (Virg. Aen. 1, 259):

Sublimemque feres ad sidera caeli.

243 Speciosus, ab specie vel aspectu; sicut formosus a forma. 20
 Sollers, quod sit sollicitus in arte et utilis. Sollers enim apud
 antiquos dicebatur, qui erat omni bona arte instructus. Te-
 rentius (Eun. 478):

Adulescentem sollertem dabo.

244 Superstitiosos ait Cicero (Nat. Deor. 2, 72) appellatos 'qui totos 25
 dies precabantur et inmolabant, ut sibi sui liberi superstites
 essent.' Sollicitus, quia sollers et citus atque inquietus.

2 detulerunt K adr. C¹: abrogaverunt K ritu (-to) *codl.*
 5 id est] de K 7 aptus] apastus T¹: a pastu T¹ 8 discretionis K
 a dinoscentia K 9 quod] quo BCI 10 discernant T 11 sapore]
 pare T¹ alicui KT discretioni vel sensu K Studiosus *om.* T:
 St. quasi studiis (ist-) curiosus CUVX (*non I*) 12 Sa. autem a U (*non*
 V) purificare IKT 13 sancti nonem C: sanctionem T
 14 Sinc. ... corr. *post* dicimus T 15 insencerus C¹ 16 supremere
 p. T¹ (s. partes T¹): supraemae (-ppr-) partes BIK: super me pater X
 17 Suavis *hab.* BCIX: *om.* KT 19 feris K: ferens BCIT 20 Spec.
 ... forma *om.* T¹ 25 Superstitiosus BIT appellatur B: -tor CI
 qui] quia T 26 precabatur BI immolabat BI liberis C¹
 27 sollers et *om.* K (*non A*) inquietus C¹

ETYMOLOGIARVM LIB. X

Sedulus familiare verbum Terenti; hoc est sine dolo: alias
 adsiduus. Sodales dicuntur qui ad symbolum convenire con- 245
 suerunt, quasi suadentes. Ipsi et socii dicuntur propter
 periculi aut operis societatem, quasi in una caliga et in uno
 5 vestigio manentes. Stultus, hebetior corde, sicut quidam ait 246
 (Afran. 416):

Ego me esse stultum existimo: fatuum esse non opino,
 id est obtunsis quidem sensibus, non tamen nullis. Stultus est
 qui per stuporem non movetur iniuria; saevitiam enim perfert
 10 nec ultus est, nec ulla ignominia commovetur dolore. Segnis, 247
 id est sine igni, ingenio carens. 'Se' autem sine significat, ut
 sedulus sine dolo. Securus, quasi sine cura; id est frigidus,
 per quod inutiles accipimus. Stupidus, saepius stupens. Su- 248
 perbus dictus quia super vult videri quam est; qui enim vult
 15 supergredi quod est, superbus est. Susurro de sono locutionis 249
 appellatus, quia non in facie alicuius, sed in aure loquitur de alte-
 ro detrahendo. Seditiosus, qui dissensionem animorum facit et 250
 discordias gignit, quam Graeci διάστασιw dicunt. Severus, quasi
 saevus verus; tenet enim sine pietate iustitiam. Simulator di- 251
 20 citur a simulacro; gestat enim similitudinem eius, quae non est
 ipse. Suasor [a suadendo quem vult decipere]. [Studiosus.] 252
 Scrupulosus, animi minuti et asperi. Scrupus est enim arena
 durior. Sacrilegus dicitur ab eo quod sacra legit, id est furatur.
 Sicarius vocatur quia ad perpetrandum scelus telis armatus est.
 25 Sica enim gladius est, a secando vocatus. Scaevus, sinister 253
 atque perversus, ἀπὸ τοῦ σκαιοῦ. Est enim pessimi et crudelis

2 simbola T 3 suad. alias quasi sedales quod simul sedeant CT²UVX
 (non AI) ipsi et om. T: et om. I 4 unam caligam (-ll-) codd.
 5 et betior T: et ebetior C¹ ait] agit T 7 factuum T¹ (non UX):
 factum KM (non ADI) opino K: opinor ABCDIT (ex-nior) UX
 9 perferet T 10 ullo B (non I) ignominiae BKG (non I) 14 quia]
 quod B videre KT 16 quia] qui B (non I) 17 detrachendum T
 18 quam] quem B 19 saevus] servus B: satis CK (non I) 20 e.
 quae (que) CIKTUV: e. et usque A: e. quod B 21 a suad. ... decip.
 om. T¹ ut vid. : hab. ABIKT²UV: in sua sorte trahens C (pro in suam
 sortem tr.) Stud. hab. T (add. quasi studis curiosus T²) UV: om.
 ABCIK 22 muniti T: nuti B scrupor A: an scrupum?
 23 dicitur om. T furator T 24 vocatur om. K (non A) quia
 IT: qui AC: qua K: quod B 25 ad sec. B 26 d. r. σ. om. IK

animi. Scenicus, qui in theatro agit. Theatrum enim scena
 est. Scorta, quod a Graecis quoque σκῦτη vocabantur: quo
 254 defricantur pelles quibus corruptela fit. Spurcus, quod sit in-
 purus. Scelerosus, sceleribus plenus; ut lapidosus locus et
 255 arenosus. Plus est autem scelerosus quam sceleratus. Sator, 5
 seminator vel pater, a semine. Scurra, qui sectari quempiam
 solet cibi gratia. A sequendo igitur inde scurras appellatos.
 Idem assecla, a sequendo. Satelles, quod adhaereat alteri, sive
 256 a lateris custodia. Suffectus, in loco alterius suppositus, quasi
 suffactus. Vnde et consulem suffectum dicimus eum qui pro 10
 257 alio substituitur. Secundus, quia secus pedes: et tractus est
 sermo a sequentibus servis pedisequis. Vnde et secunda for-
 tuna dicitur, quod secundum nos est, id est prope nos. Inde
 et res secundae, id est prosperae. Secundae autem a sequendo
 258 sunt dictae. Stipulator, promissor. Stipulare enim promittere 15
 259 est, ex verbis iurisperitorum. Sanus, a sanguine, quia sine pal-
 260 lore est. [Sospes.] Subtilis ab extenuatione dictus. Sequester
 dicitur qui certantibus medius intervenit, qui apud Graecos ὁ
 μέσος dicitur, apud quem pignera deponi solent. Quod vo-
 cabulum ob sequendo factum est, quod eius, qui electus sit, 20
 261 utraque pars fidem sequatur. Sessilis, quod non videtur stare,
 sed sedere. Surdus, a sordibus humoris aure conceptis; et
 quamvis multis casibus accidat, nomen tamen aeger ex prae-
 262 dicto vitio retinet. Siccus, quod sit exsucatus; sive per anti-

2 quod] quo *K* (non *A*) quodque *T* σκῦτη] scite (-thae,
 -tae) *codd.* vocabatur *B*¹ (non *A*) qui effricantur *B*: quod *efr.*
AI 3 quibus] cuius *ABK* (non *I*) 5 plus au. *T* 6 Scur. . . .
 ass. a seq. *om.* *T* 7 civi *codd.* appellatas *B* 8 idem ad secula
C: idem saecula (se-1) *A*: idem et saecula (se-) *BI*: id est et ad scelera *K*
 a seq.] adsequendo *K* (non *A*) adheret *C* 9 lateri cust. *K*
 11 quia] qui *A*: quasi *B* (non *I*) tractatus *T* 12 serv. ped.] equis pedis
 equis *K* (non *A*) 13 quod] quia *B* (non *A*) sec. non est *TC*¹ inde]
 unde *AB* (non *I*) 16 iurisper. qui etiam stipulum firmum appellaverunt
UXC (non *AI*) 17 est *om.* *K* (non *A*) Sospes hab. *ABCIU*: *om.*
*KT*¹: Sospes colomis sanus *T*² Inter Sosp. et Subt. add. Salus a sale
 nomen accepisse putatur *CUX* (non *AI*) 17 extenuatione *K* (non *A*)
 18 certaminibus *B* (non *I*) 20 sequendum *C*¹ 21 Sessilis . . . dictus
 (§ 263) *om.* *T* 23 quamvis] quasnis *K* 24 tenet *K* Sic.
 quasi s. unctus *A* (non *I*)

phrasin, quod sit sine suco. Sepultus dictus est eo quod sit sine palpatione, vel sine pulsu, id est sine motu. Saio ab exi- 263 gendo dictus. Sutor a suendis pellibus nominatus. Subulcus, porcorum pastor; sicut bubulcus, a cura boum.

5

T

Tutor, qui pupillum tuetur, hoc est intuetur; de quo in con- 264 suetudine vulgari dicitur: 'Quid me mones? Et tutorem et paedagogum olim obrui.' Testes dici quod testamento adhi- 265 beri solent; sicut signatores, quod testamentum signent. Te- 266 tricus, mons in Sabinis asperrimus. Vnde et tristes homines tetricos dicimus. Taciturnus, in tacendo diuturnus. Trutina- 267 tor, examinador, ex iudicii libra perpendens recta; translatione a trutina, quae est gemina ponderum lances. Tristis. Tenax, 268 nummi cupidior, quod teneat. Interdum et pertinax. [Tru- 269 culentus.] Torvus, terribilis, eo quod sit torto vultu et turbu- 15 lento aspectu, ut: 'torva leaena,' et (Virg. Aen. 3, 677):

Cernimus adstantes nequiquam lumine torvo.

Turbidus, terribilis. Teter, ob obscura tenebrosaue vita. 270 Teterrimus, pro fero nimium. Tetrum enim veteres pro fero 20 dixerunt, ut Ennius (Ann. 607): 'tetros elephantos.' Terri- bilis, quia terrorem habet et timetur. Tergiversator, quod 271 animum quasi tergum vertat huc et illuc, nec [facile] qualis sit intellegitur. Temulentus a temeto, id est vino, dictus. Ti- 272 midus, quod timeat diu, id est sanguine; nam timor sanguinem 25 gelat, qui coactus gignit timorem. Turpis, quod sit informis et 273 torpeat.

V

Vir, a virtute. Vtilis, ab utendo bene sua, vel quod bene 274 quid utere possit; sicut docilis, quod doceri possit. Verus, a 275

1 sit om. C 2 vel pulsu K: v. s. p. est C Salo B: Sagio dell.
3 a suendo K: abesuendis T 6 suetudine C¹ 8 dicti C 10 in
samnis B (non I) 11 diurnus K: diurnis (corr. -nus) C 12 ex] et
K (non A) 13 laces C¹ (non A) Tristis om. K (non A) 14 quod]
quem B (non I) Truc. hab. ABCIU: om. KT¹: Truc. crudelis inmanis
seus T² 16 ut] et T turba le. K 18 ob om. T: ab BCI
20 teros elevantos K (non MAI) Terribilem KM (non AI) 22 facile
hab. BIT: om. ACK 23 intellegatur K (non A) autemeto id es T
24 diu suspectum 29 doc. qui do. T docere C¹

- veritate; hinc et verax. Maior est veritas quam verus,
276 quia non veritas a vero, sed verus a veritate descendit. Veri-
 dicus, quia verum dicit et veritatis adsertor est. Verecundus,
277 quia verum factum erubescit. Venustus, pulcher, a venis, id
 est sanguine. [Viridis, vi et suco plenus, quasi vi rudis.] ⁵
 [Vivens, vivus.] Varius, quasi non unius viae, sed incertae
 mixtaeque sententiae. Versutus, eo quod eius mens in quo-
 libet actu ad quamlibet fraudem facile vertitur; unde et ver-
278 sutia dicitur contorta sententia. Plautus (Epid. 371):
 Versutior [est] quam rota figuraris. ¹⁰
279 [Vilis, a villa; nullius enim urbanitatis est.] Versipellis, eo quod
 in diversa vultum et mentem vertat. Inde et versutus et callidus.
 Violentus, quia vim infert. Vecors, mali cordis et malae con-
280 scientiae. Vagus, quia sine via. Vanus a Venere etymologiam
 trahit. Item vanus inanis, falsus, eo quod memoria evanescat. ¹⁵
281 Vesanus, non probe sanus. Vinolentus, qui et satis bibit et
 difficile inebriatur. Vexatus, id est portatus; ab eo quod est
 veho, vecto, vexo, ut vexasse sit portasse. Veneficus, eo quod
282 venenum mortis causa paravit, aut praestitit, aut vendidit.
 Vector, quasi vehitor. Est autem vector et qui vehit et qui ²⁰
 vehitur. Venator, quasi venabulator, a venatione scilicet, quo
 bestias premit. Quattuor autem sunt venatorum officia: vesti-
 gatores, indagatores, alatores, pressores.

2 a viro *K* Verid. . . erub. *om. B (non I)* Veridictus *C*¹
 5 est a sang. *K (non A)* Viridis . . . rudis *hab. T (qu. vi ru. in rus.)*
UVW et (post vivus) CX: om. ABIK vi rudis] viridis *C* 6 Vivens
 vivus *hab. ABCIUV: om. KT* 7 huius *A* 9 torta *K (non A)*
 10 est *hab. BCITUVW: om. AKUV* figuralis *AT: sigulalis B*
 (*non I*) 11 Vilis . . . urb. est *hab. C (ante Varius, § 277) T: om.*
ABIKUVX urb. est Vivus *C* 13 vim] viam *T* infert *K*
 mali consc. *T* conscientia *K* 15 idem *K* memoriae (-ie) *ev.*
KT: -riam ev. B (non I) 16 non prove *TI: non pro U: porro*
AC¹KB² (B¹ n. l.) quia et *C* 18 vecto *om. B (non I)* 19 paruit
T 20 qu. veitior *C* quia vehit *K* 21 quo] quod *K (non I)*
 22 bectias *C* ventorum off. *C*¹

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth; prices in square brackets.

June, 1911

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS
LONDON: HENRY FROWDE
OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Greek

- Aeschylus.** A. SIDGWICK. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
- Antoninus.** J. H. LEOPOLD. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)
- Apollonius Rhodius.** R. C. SEATON. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)
- Aristophanes.** F. W. HALL, W. M. GELDART. (India paper, 8s. 6d.)
I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper 4s. 6d.)
II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut., fr. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
- Bucolici Graeci.** U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF. 3s. [7s.] (India paper, 4s.)
- Demosthenes.** S. H. BUTCHER.
I. Orationes I-XIX. 4s. 6d. [8s. 6d.] II. i. Orationes XX-XXVI. 3s. 6d. [7s. 6d.] Together on India paper, 12s. 6d.
- Euripides.** GILBERT MURRAY. (India paper, I-III, 12s. 6d.; I-II, 9s.; III, 4s. 6d.)
I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec. 3s. 6d. [7s. 6d.]
II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh. 3s. 6d. [7s. 6d.]
- Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et Cratippi fragmentis.**
B. P. GREENFELL, A. S. HUNT. 4s. 6d.
- Herodotus.** K. HUDE. (India paper, 12s. 6d.)
Vol. I (Books I-IV). 4s. 6d. [10s.] Vol. II (Books V-IX). 4s. 6d. [10s.]
- Homer,** 3s. per volume. [5s. 6d. per volume.]
Iliad. (Vols. I and II.) D. B. MONRO, T. W. ALLEN. (India paper, 7s.)
Odyssey. (Vols. III and IV.) T. W. ALLEN. (India paper, 6s.)
- Hyperides.** F. G. KENYON. 3s. 6d.
- Longinus.** A. O. PRICKARD. 2s. 6d.
- Plato.** J. BURNET. Vols. I-III, 6s. each [12s. each] (India paper, 7s. each). Vol. IV. 7s. [14s.] (India paper, 8s. 6d.) Vol. V. 8s. [16s.] (India paper, 10s. 6d.)
I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Thet., Soph., Polit.
II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., An.
III. Thg., Chrm., Leh., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hipp. ma., mi., Io, Menex.
IV. Clit., Rep., Tim., Critias. Also, separately, Republic, 6s. [12s.]; on quarto writing paper, 10s. 6d.; Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.
V. Part i. Minos, Leges I-VIII; Part ii. Leges IX-XII, Epinomis, Epistulae. Definitiones, Spuria.
First and fifth tetralogies separately, paper covers, 2s. each.
Apology and Meno separately, paper covers, 2s.
- Theophrasti Characteres.** H. DIELS. 3s. 6d.
- Thucydides.** H. STUART JONES. (India paper, 8s. 6d.)
I. Books 1-4. II. Books 5-8. 3s. 6d. each. [7s. 6d. each.]
- Xenophon.** E. C. MARCHANT. Vols. I-III. (India paper, 12s. 6d.)
I. Historia Graeca. 3s. [7s.]
II. Libri Socratici. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Anabasis. 3s. [7s.]
IV. Cyropaedia. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Latin

- Asconius.** A. C. CLARK. 3s. 6d. [6s.]
- Caesar, Commentarii.** R. L. A. DU PONTET. (India paper, 7s.)
Bellum Gallicum. 2s. 6d. [6s.] Bellum Civile. 3s. [7s.]
- Catullus.** R. ELLIS. 2s. 6d. [5s.] (With Tibullus and Propertius, on India paper, 8s. 6d.)
- Cicero, Epistulae.** L. C. PURSER. (India paper, 21s.)
I. Epp. ad Fam. 6s. [12s.]; II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16), 4s. 6d. each [8s. 6d. each]; III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragu. 3s. [5s. 6d.]
- Orationes.** (Rosc. Am. etc., Mil. etc., Verrinae, India paper, 18s. 6d.)
Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. CLARK. 3s. [7s.]
Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. A. C. CLARK. 3s. [7s.]
Verrinae. W. PETERSON. 4s. [8s.]
Quinct., Rosc. Com., Cacc., Leg. Agr., Rab. perduell., Flacc., Pis., Rab. Post. A. C. CLARK. 3s. [7s.]
Post Red., De Domo, Har. Resp., Sest., Vat., Prov. Cons., Bulb. W. PETERSON. 3s. [7s.]
Tull., Pont., Sull., Arch., Planc., Scaur. A. C. CLARK. 2s. 6d. [3s.]
- Rhetorica.** A. S. WILKINS. (India paper, 7s. 6d.)
I. De Oratore. 3s. [7s.] II. Brutus, etc. 3s. 6d. [7s. 6d.]
- Horace.** E. C. WICKHAM. 3s. [3s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
- Lucretius.** C. BAILEY. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)
- Martial.** W. M. LINDSAY. 6s. [12s.] (India paper, 7s. 6d.)
- Nepos.** E. O. WINSTEDT. 2s. [4s. 6d.]
- Persius and Juvenal.** S. G. OWEN. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)
- Plautus.** W. M. LINDSAY. (India paper, 16s.)
I. Amph.—Merc. II. Miles—fragm. 6s. each [13s. 6d. each.]
- Propertius.** J. S. PHILLIMORE. 3s. [5s. 6d.] (India paper, see Catullus.)
- Statius.** (India paper, 10s. 6d.)
Silvae. J. S. PHILLIMORE. 3s. 6d. [6s.]
Thebais and Achilleis. H. W. GARROD. 6s. [12s.]
- Tacitus.** (India paper, 15s.)
Annales. C. D. FISHER. 6s. [12s.] (India paper, 7s.)
Historiae. C. D. FISHER. 4s. [7s. 6d.] (India paper, 5s. 6d.)
Opera Minora. H. FURNEAUX. 2s. [4s. 6d.]
- Terence.** R. Y. TYRRELL. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 5s.)
- Tibullus.** J. P. POSTGATE. 2s. [4s. 6d.] (India paper, see Catullus.)
- Vergil.** F. A. HIRTZEL. 3s. 6d. [8s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
- Appendix Vergiliana.** R. ELLIS. 4s.